

CSERHÁTI
JÓZSEF

Minden nap együtt az Úrral

B év

SZENT ISTVÁN
TÁRSULAT

DR. CSERHÁTI JÓZSEF

pécsi püspök

MINDENNAP EGYÜTT AZ ÚRRAL

*Liturgikus szövegek
és elmélkedések*

2. kiadás

B

ÉV

SZENT ISTVÁN TÁRSULAT
AZ APOSTOLI SZENTSZÉK KÖNYVKIADÓJA
BUDAPEST, 1978

ÚTRAVALÓUL

A „Mindennapi Kenyér” után új sorozat indul: „Mindennap együtt az Úrral”. Krisztus Urunkkal találkozunk minden vasárnap a liturgia, a szentmise ünneplésében és e találkozás élményeit, gondolatait visszük tovább a hét minden napjára, a vasárnapi olvasmányok és az evangélium szétteregetésével, hozzácsatlakozó elmélkedésekkel és imádságokkal. Ezzel naponként valóságos rövid imaegységet kapunk. Íme: a világi hívők számára beígért „breviárium”.

A legszebb imakönyv mindig saját szívünk marad. A krisztusi hívők elsősorban arra hivatottak, hogy a liturgikus közösségben, a magát feláldozó és a húsvéti lakoma alakjában magát nekünk adó Krisztussal és az Ő nevében egyesült testvérekkel imádkozzunk együtt; ugyanakkor azonban be kell térnünk saját szívünk kamrájába is, hogy az Atyát rejtekben imádhassuk. (Mt 6, 6). A mai rohanó és nyugtalan ember szívét kívánják a következő oldalak imádkozásra, az Istennel való személyes kapcsolat felvételére indítani, ezért alkalmaztuk a keresés, a hívás, a párbeszéd, az elmélkedés és a lélek felkiáltásainak és megszólaltatásainak változatos alakjait. Észrevétlenül is a régi breviárium formájára találtunk rá: antifóna vagy előének, párbeszédes bevezetés, Isten szavának meghallgatása, a hallottaknak eszmélődésben való lelki feldolgozása és végül az imában végződő himnikus kicsengés. Az egyes napok az ima örök ritmusának mozgalmasságában, Isten, a mi Urunk és mennyei Atyánk imáadásában, teremtményi köszönetünkben és végül meg nem szűnő gyermeki kéréseinkben alkotnak változatos egészet.

Minden egyes nap új kérdéssel fordul a mai emberhez: életének értelme, a világgal való kapcsolata, gondolatai, küzdelmei, bukásai és Isten utáni vágya után kérdezzünk. Könyvecskénk az olvasóban is belső nyugtalanságot kíván felidézni: szüntelenül felszólít az ismeretlen valóság utáni keresésre, az önmagunkkal szembeni kritikára, a külsőségekkel szembeni bizalmatlanságra. Ha újból megtanulunk jól kérdezni, akkor ismét közel kerülünk Istenhez és Isten világán keresztül az emberekhez. Az ilyen imádkozás hiteles Isten-képet varázsolhat ismét a lelkünkbe, és az Istennel való találkozás felemelő vallásos élményében lesz részünk.

Az olvasókkal együtt köszönetet szeretnék mondani mindazoknak, akik a gyűjtés munkájában eddig a segítségemre voltak. Dr. Hergenröder Miklós, székesegyházi karnagy, kiválóan hozzáértő munkatársnak bizonyult. Bors László, Kele Pál plébánosok, Dr. Bán Endre, Dr. Csögl János és Várnagy Antal káplánok egyaránt fáradhatatlanul szorgoskodtak, keresték és rakták egymásra e kis szellemi épület köveit és mozaikjait.

Első kötetünk a „B” év szövegeire építi fel lelki programját. Ebben az évben az egyház dogmatikus fogalmának és lelkiségi tartalmának szemszögéből egységesítettük a gondolatokat. Az egyház zsinat utáni képe, az Isten népének és Krisztus titokzatos testének gondolatai irányították elmélkedéseinket. A következő kötet a „C” év szövegei alapján, az ember és a világ kapcsolatainak imádságos elemzését és elmélyítését kívánja majd nyújtani.

Mivel a napi szövegek a vasárnapi és ünnepi szentmisék gondolataihoz igazodnak, nem alkalmazhattuk a naptárszerű megjelölést (okt. 1, 2, 3 stb.), hanem a papi breviáriumhoz hasonlóan a liturgikus év megjelöléseit adjuk (advent 1. vasárnapja stb.). Ez a szerkesztési mód azzal az előnnyel is jár, hogy ezek a szövegek bármely naptári évben használhatók, természetesen legelőnyösebben a liturgikus „B” évben.

Hogy a hívek számára a könyvecske használatát megkönnyítsük, legvégül egy táblázatot is közlünk, mely az egyházi év fontosabb dátumait a polgári naptár szerint is közli. Közzöljük azt is, hogy az ún. évközi vasárnapok közül (ezek egyébként Úrnap hete után folytatólagosan találhatók) egy bizonyos évben hány kap helyet nagyböjt előtt és hány a húsvéti idő után.

„Lélekben és igazságban imádjuk az Urat” (Jn 4, 24). Az igazi szívből jövő ima indítója és kibontakoztatója a Szentlélek, Aki nélkül Jézus nevét sem tudjuk kimondani. A Szentlélek az egyház és a hívő lelkek életadója és szebbé tevője. Ő mindannyiunk éltető levegője, belső fénye, erőforrásunk, támaszunk és vigasztalónk, a karizmák és a dicsőítő énekek forrása, békénk és örömünk, az örök élet záloga.

Jöjj el, Szentlélek Úristen!

Pécs, 1975. évi január hó 30-án.

dr. Cserháti József
pécsi püspök

„Bárcsak leszálnál, szétszakítva az eget!”

Uram, egyházad vár rád, mert szeret, és mert biztos benne, hogy te vagy az egyetlen, a végső és teljes megoldás. Tudnom kell: nem elég, ha néped közössége vár Téged; nekem, egyénileg is fel kell szítanom a vágyat utánad, s tudnom kell, hogy az én életem számára is Te vagy a végső megoldás.

*

Ne hagyj eltévelyednünk Tőled, Istenünk! Áraszd kemény szívünkbe szent félelmedet, tekints reánk szolgálidért, szent népedért! Bárcsak leszálnál, szétszakítva az eget, s leomlanának Előtted mind a nagy hegyek! Iz 63, 16-17, 64, 1

*

Tele vágyakkal zokog a lelkem,
szerető szívre sohase leltem,
zokog a lelkem.

Keresek Valakit, s nem tudom, ki az?
A percek robognak, tűnik a Tavasz,
s nem tudom, ki az?

Csüggedő szívvel loholok egyre,
keresek valakit a Végtelenbe,
loholok egyre.

JÓZSEF A.: Keresek valakit

*

A hittel szükségszerűen együttjáró kétely sem nem módszertani, sem nem hitetlenkedő kétely. Az a kétely ez, amely minden kockázatot kísér; olyan ember kételye, akit egy valóság egész lényében megragadott. Az ilyen ember tisztában van azzal, hogy minden egzisztenciális igazsággal valami bizonytalanság jár együtt. A hit tudatában van

ennek a bizonytalanságnak, de a bátorság lendületével vállalja azt. A hit bátorságot hord magában.

P. TILlich

*

Mint forró sóhaj, elhaló bús jaj,
kél halk énekünk.
Sötétben járunk, hajnalra várunk:
Jöjj el, Istenünk!

SZVU 13, 1

ADVENT 1.

HÉTFŐ

„Elrejtőztél, Urunk, nem látjuk arcodat.”

Valahányszor beborított valami nagy szeretet, mindig és mindenütt azt láttam, akit szerettem. Mindenben ő élt, ő várt rám, mindennel őt szolgáltam. „Elrejtőztél, Urunk”, de csak azért, hogy mindenben Te várj, mi pedig folyton Téged keressünk.

*

Urunk, fül nem hallotta, szem nem látta még, ami a Rád váróknak Nálad készen áll. A boldog igaznak Te elébe sietsz, annak, aki útjaidról megemlékezik. Iz 64, 4

*

Ember vagyok, a szürkület fia,
félig pacsirta, félig denevér.
Fény és sötét közt hunyorogva szállok,
szomjas a fényre és ittas az éjtől.
Szólít az éj, és írtózva futok,
hívom a napot, s kinevet a köd.
Botorkálok a szűrő szürkületben.

Sík S.: A tenger

*

A hit szelleme csendes, nem követelőző; önátadó és önfeláldozó. A hit szelleme a szív bátorításának szelleme; kész arra, hogy teljesen bevesse erőit, ha az evangélium biztatására vagy Jézus halálára gondol. A hit szelleme

együttal a türelem szelleme, az el nem fáradás, a fel nem adás, a kitartás szelleme. Ebbe az irányba vezet bennünket, és arra ösztökél, hogy az élet viselésének, édes és szomorú tapasztalatainak minden megrendülését, örömet és kérdésességét magunkra vállaljuk; ha igazi hitünk van, akkor felemeljük fejünket és a nagy vállalkozás változatos játékaról sohasem mondunk le: mindent újból kezdeni, még akkor is, ha azt éreznénk, hogy értelmetlen a tovább haladás.

*

B. WELTE

Urunk, lelkesítsd föl szívünket egyszülött Fiad útjának előkészítésére, hogy a közelgő Megváltó fogadására jó cselekedetekkel készüljünk, és eljövetelekor megtisztult lélekkel szolgálhassunk Neked. Amen.

ADVENT 1.

KEDD

„Ki merné megragadni kezedet?”

Uram, megvallom, nem mindig mertem megragadni kezedet. Attól félttem, ha megérintesz, magaddal ragadsz, és akkor elveszítem önmagamat. Amint Te elvesztél az Atya, az emberek, a küldetés szeretetében. De rájöttem már: a te életformád az egyetlen út teljesebb önmagamhoz. Hiszen akkor éreztem leginkább, hogy én vagyok én, amikor elvesztem: anyám ölében, a játékban, alkotásban, eszmékben, szerelemben, gyerekemben. S ha Benned veszem el, még inkább magamé leszek.

*

Ki merne segítségül hívni tégedet, vajon ki merné megragadni kezedet? De mégis, Urunk, te vagy teremtető Atyánk, sár és agyag vagyunk, te formálsz, — mi mindnyájan a teremtményeid vagyunk. Iz 64, 8

*

A nép jámbor pózban özőnlött az istentiszteletre, amikor Jeremiás próféta egyenesen a templom bejárata elé állt, s a belépők arcába vágta: „Ne csapjátok be magatokat!

Így nem juttok soha Istenhez. Előbb javuljatok meg!” És most esik szó először a rablóbarlangról: „Viselkedésetekkel Isten házát rablóbarlanggá teszitek, ahol gonosztetteitek után megbújtok, hogy újabb gaztettekre merészkedjeteek onnan elő.”

A próféta itt a mi hamis vasárnapi áhítatunkat is telibe találja: mintha templombajárásunkkal befödhetnénk mindazt, amit a hét folyamán vétkeztünk. Így nem jutunk el Istenhez. Nem veheti ő komolyan imáinkat, ha mi sem vesszük komolyan az ő akaratát. Istennel való kapcsolatunk csak akkor jön rendbe, ha egymás közti kapcsolatainkat is rendbe hozzuk.

P. NÄGELSBACH

*

Az eukarisztiában benne van az egyház minden lelki kincse. Krisztus élő és életet adó testével az embereket élteti és ezáltal rávezeti, felszólítja őket arra, hogy saját magukat, munkájukat és minden teremtményt vele együtt áldozatul mutassanak be.

II. Vatikánum: Papok

*

Háromszemélyű szent Istenem!

Vedd hálámat azért a kegyelemért, hogy minden napomat a te kezedből kapom. Így mai napom is beilleszkedik tervedbe, melyet rólam elgondoltál. S nekem nincs okom félni, hisz Te Jézusért kegyes vagy hozzám. Semmi el nem szakíthat engem a te szeretetedtől. Amen

ADVENT 1.

SZERDA

„Lehulltunk, mint az őszi falevél.”

A lehullott falevél senkihez és semmihez sem tartozik. Szimbóluma a tömegben élő ember magányosságának. „Sodorva hajsolt bűneink forgószele”. A bűn tesz névtelenül sodródó senkivé. A bűn csak élvezni, érvényesülni akar. Krisztusunk, Te vagy minden gyökértelenség orvoslója. Nem lehet soha magányos idegen az, aki Hozzád tartozik, aki Veled együtt másoknak és feladatainak áldozza életét.

*

Jogos haragra ingereltek bűneink régóta már; de szabadítónk hol lehet? Tisztátlanná lettünk előtted, Urunk; esdeklő szavunk előtted vérszennyes ruha. Lehulltunk, mint az őszi falevél, sodorva hajszott bűneink forgószele. Iz 64, 6

*

A bűn nem abban áll, hogy valamit teszünk vagy valamit elmulasztunk, hanem a meghittség szétrombolásában Isten és embertársaink irányában. A bűn ellentéte nem az erény, nem az igazságtevés, hanem a hűség.

Aki soha házasságtörést nem követ el, az is vétkezhet – akár súlyosan is – házassága ellen, ha ti. számára a házastársával való kapcsolat semmi több, mint jól kiszámított vállalkozás a kényelem vagy az utódok biztosítására, illetőleg bizonyos házi és szexuális igények kielégítésére. Gyilkos sem csupán az, aki öl, hanem az is, aki eltűri a gyilkolást, semmibe véve Isten parancsát a béke megteremtésére.

Ezért van az, hogy a bűnt maga a bűnös nem győzheti le. Aki a hűséget összetörte, az nem hozhatja azt helyre, – csak úgy, ha a hűséget újból felkínálják neki. A bűnt nem lehet letörleszteni, mégis eltűnik abban a pillanatban, amikor a bűnös esdekelni kezd: „Segíts át a szakadékon, amely elválaszt minket!”

H. PFEIFER

*

Uram, ki vagyok én?
Hol az a táj, az ismeretlen,
ahová megyek?
És tűnő lépteim nyoma
egykor hová vezet?
A fény, amelyben fürdök,
a te fényed?
És ami lüktetve betölti testem,
lehet, hogy végülis a hit?

A. M. DESLEAL: Kérdések

„Sár és agyag vagyunk.”

Életem szétfolyó sár. Jellemem formátlan, puha agyag. Isteni nevelőnk, Te tudod egyedül, mi adhat alakot nekem, tartást életemnek. „Rábízza kezelését szolgálaira, mindegyikre egy-egy feladatot”, – mondod az evangéliumban. Érttem: a magam helyén való felelősségvállalásra szólítasz fel, s feladatként vállaltatsz velem mindenkit és mindent, akit vagy amit élém hoz az élet.

*

Seregek Ura, térj vissza hozzánk; nézz le az égből, lásd és látogasd meg szőlőskertedet! Védeld, amit jobbold ültetett: népedet, kit magadnak alkottál. Oltalmazd legkedvesebb híveidet! 79 ZSOLT 15-16

*

Az életet olyan – nagyonis komoly – feladatnak kell tekintenünk, melynek megoldására csak egyszer áll rendelkezésünkre néhány évtizednyi idő.

TH. MORUS

*

A jövő:
Isten szívünkre lecsapó nyila,
hogy a boldogság útjára rátaláljunk.
De az ember megteheti,
hogy nem vesz tudomást a jelekről,
és így sokan
már eleve
sivár jövőt készítenek maguknak.

W. AGUDELO: A jövő

*

Az az imádság bizalomteljes, amely mindjárt az elején istengyermekségünkre és földi zarándokutunkra emlékeztet minket. Annak tudatában, hogy amíg az égbe nem jutunk, idegen földön vándorúton járunk, – sóhajtozunk és így

várjuk, míg az Atya mint gyermekeit magához nem vesz bennünket.

SZ. BERNÁT

*

Mindenható Istenünk, te úgy rendelted, hogy Krisztus Urunk útját előkészítsük; engedd jóságosan, hogy gyengeségünkben el ne fáradjunk, akik a mennyei orvos vigasztaló megjelenésére állhatatosan várakozunk. Amen.

ADVENT 1.

PÉNTEK

„Szabadítónk hol lehet?”

Nem akkor vagyok szabad, ha azt teszem, amit akarok. Az efféle élet sokfajta rabságba béklyóz. Szabad az, aki a maga életét éli. Az én életem Te vagy, Krisztusom. Benned mutatta meg Atyánk, milyen az istenálmodta ember. Egyetlen szabadság van: túljutni önmagamon, s Hozzád alakulni.

*

Szüntelenül hálát adok Istennek, hogy megadta nektek kegyelmét Jézus Krisztusban. Benne elnyertétek Isten igéjének és tudásának minden gazdagságát, amikor erős hittel elfogadtátok Krisztusról tett tanúbizonyságunkat. Így semmiféle kegyelmet nem nélkülöztök, csak a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére vártok. 1 KOR 1, 4–7

*

Ma is fölismerhetjük Krisztust, hogy közénk jött és itt van velünk,

s ekkor:

minden megváltozik. Mind világosabban látunk, vagyis áttörjük a ködöt, – észrevevesszük embertársainkat.

Újra megtanulunk járni, vagyis: leküzdhetjük a tunyaságot és bezárkózást, – eltalálunk embertársainkhoz.

Újra miénk az élet, vagyis: megtalálhatjuk életünk értelmét, – lenni és dolgozni felebarátunkért.

Előttünk a karácsony. Ma talán világosabban látjuk,
hogyan érkezik el hozzánk az Úr.

KORUNK IMÁDSÁGAI C. IMAKÖNYV

*

Ima a mélyből: „Adj nekem erőt!”

Válasz a magasságból: „Végy magadnak fáradságot!”

HOMBERGER

*

Áldás, dicséret és hála neked,
mert fényes világunk s legfőbb boldogságunk
te vagy, édes Üdvöztök!

SZVU 2, 3

ADVENT 1.

SZOMBAT

„Virrasszatok!”

Virrasszani annyi, mint élni a teljes valóság szerint. Ne engedjük, hogy bűneinkben elaludjunk! A bűnben az ember azt álmodja, hogy Isten nélkül is lehet boldog, sőt éppen Isten ellenére lesz boldog. Fel kell ébrednünk a teljes valóságra!

*

Virrasszatok és vigyázzatok, mert nem tudjátok, mikor van itt eljövetelem ideje. Úgy lesz akkor, mint amikor az idegenbe készülő ember ott hagyja házáat és rábízza annak kezelését szolgálaira. Virrasszatok tehát, nehogy alva találjon titeket! Mk 13, 33—34, 36

*

Most hogy megint útfélre estem,
eltűnődöm e téli estén,
mi volt az élet, Uramisten?

Mi volt? ez volt: sok fénytelenység,
fakó robot és kénytelenység,
száz bus határ reménytelenység.

Borult egek kevés azurral,
koldus pajtáság pár nagy úrral,
pár ájult nóta, tépett húrral.

Egy-két vad mámor nyoszolyája,
egy-két asszony jó, meleg szája; –
volt, nincs. Csöndes a szívem tája.

Most itt ülök, roppant hegyek közt,
betegem a többi beteg közt,
multnak háttal, halálnak szemközt.

Lesz-e másképp? várjam? ne várjam?
Lassan szétszéled a homályban
bitang jószágom, kedvem, vágyam.

Nyomukban, mint fekete bundás,
begyürt süvegü öreg kondás,
hallgatva ballag a lemondás.

S mégis a csönd-paplanú télben
nagy nyugalom évadját élem –
érzem, az Isten gondol vélem.

Mint a bokrok setét bogyókkal,
a hó alatt zamatozókkal,
megrakva szívem hűvös jókkal.

Hogy mire jókkal, majd megválnak,
mire a hó gyapja lemállik,
új tavaszig vagy a halálig.

Fekszem, megadva békén, resten,
s néz rám, át a végtelen esten,
tűnődve sorsomon, az Isten.

TÓTH Á.: Új tavaszig vagy a halálig

*

Boldogtalan sorsa az embernek, hogy elvesztette azt,
amiért megteremtették! Elvesztette a boldogságot, amely-

ért lett, és rátalált a nyomorúságra, amelyért nem lett!
SZ. ANZELM

*

Kérünk, mindenható Istenünk, add, hogy egyszülött Fiad
jövetelét éber buzgósággal várja néped, s amint maga
üdvösségünk szerzője tanított, égő lámpákkal virrasztva
siessünk eléje. Amen.

„Örömhír népemnek: jön a te Istened.”

Nem a pusztá kötelesség vitt el ma misére, Uram. Együtt akartam lenni azokkal, akik éppen úgy vágyakozva szeretnek és várnak rád, mint én. Amikor megjelentél közöttünk, éreztem: ez a kis nyáj biztos benne, hogy egyszer végleg, egészen örökre eljössz. Olyan jó ez a közös vágy, ez a közös bizonyosság! Ez készít számodra jó utat szívemhez.

*

Örömhír népemnek, a hegyre szállj vele! Bátran kiáltsd felé: jön a te Istened! Hatalmas és erős királyod ő neked. Jutalmazód is; járj előtte népeként. Jó Pásztorod; övéit ő legelteti. Iz 40, 9–10

*

Már elérkezett tehát a végső idő, visszavonhatatlanul le vannak rakva a világ megújításának alapjai. Mindez valamiképpen elővételezve meg is valósult a világon, hiszen az egyházat már a földön ékesíti az igazi, bár még nem tökéletes szentség. Amíg azonban meg nem lesz az új ég és az új föld, amely az igazságosság hazája, addig a zárándokló egyház – a jelen világhoz tartozó szentségeiben és intézményeiben ennek a múlandó világnak alakját hordozza, és maga is ott él a teremtmények között, amelyek a világ végéig sóhajtoznak, vajúdnak és várják az Isten gyermekeinek megnyilvánulását.

II. Vatikánum: Egyház

*

Oszlik lelkemnek barna gyásza:
Nagy, fehér fényben jön az Isten,
Hogy ellenségim leigázza.

Az arcát még titkolja, rejti,
De Nap-szemét nagy szánnalommal
Most már sokszor rajtam felejtí.

És hogyha néha-néha győzők,
Ő járt, az Isten járt előttem,
Kivonta kardját, megelőzött.

Hallom, ahogy lelkemben lépked,
S az ő bus „Ádám, hol vagy?”-ára
Felelnék hangos szívverések.

Szívemben már öt megtaláltam,
Megtaláltam és megöleltem,
S egyek leszünk mi a halálban.

ADY E.: Ádám, hol vagy?

*

Mennyei Atyánk, segíts, hogy méltó utat készítsünk lelkünkben Megváltónknak! Add, hogy Fiadban minden ember felismerje az üdvösség útját! Add, hogy minden ember jóakarattal munkálkodjék a bűn görbe útjainak egyenessé tételén! Amen.

ADVENT 2.

HÉTFŐ

„A pusztaságon át az Úrnak jó utat készítsetek!”

Ne engedd, Uram, hogy úgy vágjak neki ennek a hétnek, mint valami mindig egyforma, vágynak, lendületet hervasztó pusztaságnak! Új ösvényt vághatna Feléd repeső szívem. Ha tartóssá válnék bennem a vágakozó szeretet, akkor életem nem lenne sivár pusztaság. Akkor az út Hozzád vezet, s ezen az úton Te is jössz felém.

*

A pusztaságon át az Úrnak jó utat építsetek, a sivatagban új, egyenes ösvényeket készítsetek! Minden völgy emelkedjék föl, minden hegy szálljon alá, egyenes legyen a dülő, a göröngy sima úttá. Megnyilvánul előttünk az Úr dicsősége.

Iz 40, 3-5

*

Nem arról kell beszélnünk, hogy honnét származik az ember. Arról beszéljünk, hogy hová visz és merre vezet az útja. A legértékesebbet sikkasztja el az, aki nem mondja

el, hogy a jövő reményteli. . . A szentség az élet újrakezdésének a lehetősége, új életstílus, igazi vállalkozó kedv. . . A Szentlélek azt jelenti, hogy Jézus története nem ért véget, hogy megy előre, hogy 1970-nek sokkal jobban kell örülnünk, mint 1920-nak. A Szentlélek azt jelenti, hogy a zarándok egyház nem élhet tartós depresszióban. Azt kell hirdetnünk, hogy Isten belebocsátkozott a világba.

Ma már nem imádkozhatunk Isten mindenhatóságához anélkül, hogy ne realizálódna ez az ember hatalmában. Hamis azt mondani, hogy Isten teremtette a világot, az ember pedig a nagyvárost (esetleg az ördöggel karöltve). A nagyváros útjaival, hídjaival, gyáraival sokkal inkább Isten teremtménye, mint a majorság. A folyók nem olyan csodálatosak, mint a vízvezetékek.

Ne azt hirdessük, hogy Isten jóra fordítja a rosszat, hanem azt, hogy az emberrel együtt küzd a rossz ellen.

NYÍRI T.

*

Szabadon bűn és erény közt
Választhatni, mily nagy eszme,
S tudni mégis, hogy felettünk
Pajzsul áll Isten kegyelme.
Tégy bátran hát, és ne bánd, ha
A tömeg hálátlan is lesz,
Mert ne azt tekintse célul,
Önbecsét csak, ki nagyot tesz.

MADÁCH: Az ember tragédiája

*

Jöjj, a bűn éget, jöjj, várunk téged,
Jézus, Istenünk!
Isteni gyermek, ó hozz kegyelmet,
Hozz békét nekünk!

SZVU 13, 4

„Örömhír, kiálts, a hegyre szállj vele!”

Uram, elárultad magad. Beleláttam a szívedbe. Miért volt Neked mindig olyan fontos, hogy jó előre hangosan hirdettesd: eljössz hozzánk? Csak az tesz így, akinek repeső öröm, hogy eljöhét. Életem legszebb percei, amikor megnyílik előttem mások szíve, amikor újra meg újra rájövök: szeretnek. De várhattam-e ekkora boldogságot, hogy Te Uram, vágyakozva szeretsz engem?

*

Uratok szól: Vigasztalódj, vigasztalódj, én népem! Buzdítsátok szent városom, kiáltsátok végzése! Véget ért gonoszsága, bűnét megbocsátottam, népem bűnét kézszeresen keményen megtoroltam. Iz 40, 1-2

*

Isten az élet Istene. „Én élek, s nektek is élnetek kell!” – kiáltja Krisztus az emberiségnek, amely azon van, hogy a halálnak szolgáltassa ki magát. Nincs jogod, hogy tönkre tedd magadat! Nincs jogod, hogy gyűlöld az életedet, hogy megvesd, hogy eldobd magadtól, eltékozzol, még akkor sem, ha elviselhetetlennek érzed. W. BEPLER

*

Azt tanítja az evangélium, hogy az a feszültség, amely az Embség és az Isten között felgyülemlik, egyszer majd eléri a Világ lehetőségei által kiszabott határait. Akkor lesz a vég. Mint egyik pólustól a másikig kigyulladó villámfény, úgy fog hirtelen megnyilatkozni Krisztusnak a dolgokban csöndesen felnövekedett jelenléte.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Aldjon az ember, drága Teremtő,
Szívbeli szóval, béke dalával, –
Mert a világon nem kicsi pont ő.

Nincsen a földön semmi hasonló:
Mert a Te képed egymaga hordja
Lelke lakában, tiszta szívében.

Isteni fenség, Fény Ura, áldás
Töltse be szívünk, ülje meg ajkunk!
Szent Te, szeressünk minden időben!

ALKUIN: Himnusz

ADVENT 2.

SZERDA

„Úgy jön el, mint a tolvaj.“

Krisztusom, fenyegetni akarsz azzal, hogy eljössz? Hiszen én várom, és siettetem azt a napot! Féljen téled az, akitől elvehetsz valamit! Nálam azonban nem lehetsz „tolvaj”, hisz bennem minden a tiéd. Ha eljössz, nem hagysz itt belőlem semmit, hanem Magaddal viszed nélküled árva szívemet.

*

Az Úr napja úgy jön el, mint a tolvaj. Akkor az egek nagy robajjal megrendülnek, a föld és minden, ami rajta van, elég. Ha tehát erre vártok, azon legyetek, hogy békességben, szeplőtelennek és kifogástalannak találjon titeket Krisztus! 2 Pt 3, 10-11

*

Az emberi élet csak akkor jut „előbbre”, csak akkor nyeri el igazi nagyságát, ha eddig elért szintjéből kiúzi valami, és ha vállalja, hogy kitorjón kicsinyességéből. Éppen a szenvedés által tapasztalja meg az ember, hogy nem igazán az, aminek lennie kellene, hogy feladat önmaga számára, hogy az ember nem más, mint „remény”. A szenvedésben megtapasztaljuk, hogy saját énünk még nincs meg; még mindig csak „vándorok” vagyunk.

Isten őrizzen attól az embertől, akinek az életben minden sikerült, akinek sohasem kellett kikiáltania a világba a maga kétségbeesését, aki sohasem élte meg a világ pillanatnyi értelmetlenségét és veszélyeztetettségét, aki sohasem volt igazában és súlyosan beteg, vagy torkot szorító

lelki szükségben, aki még sohasem ostromolta Istent imádásával, hogy végre váltsa meg a szenvedéstől a halállal, s vigye őt a mennyországba. Az ilyen ember még nem tapasztalta meg annak a reménységgel telt kiáltásnak boldogságát, amely a szentírás utolsó mondataként olvasható: „Jöjj hamar, Úr Jézus!”

*

BOROS L.

Istenünk, Te a halálba hulló emberiséget egyszülött Fiad eljöveteleivel akartad megváltani; add meg, kérünk, hogy az ő megtestesülését alázatos áhitattal megvallva, magának a Megváltónak életében is részesüljünk. Ámen.

ADVENT 2.

CSÜTÖRTÖK

„Az elemek a hőségben elolvadnak.”

Uram, ha tegnap komolyan gondoltam is, hogy már a tied vagyok, mégsem volt az egészen igaz. Annyi minden tűzrevaló van az én életemben is! Szereteted aranyat olvasztó kohója tud csak egészen tisztává égetni. Jól van ez, Uram! Ha tűzzel, vassal is, szenvedés és csalódás által is, de ki kell alakulnom olyanná, hogy elvihess Magadhoz a te napodon.

*

Milyen szentül és istenfélően kell élnetek, ha mindez így elpusztul, hiszen várjátok és siettetitek Isten napjának eljövetelet! Akkor az egek tűzben pusztulnak el, és az elemek hőségben olvadnak szét. Mi azonban új égre és új földre várunk, mely az igazság otthona. 2 Pt 3, 11–12

*

Néha azt képzeljük, hogy a dolgok végnélküli egyhangúsággal csak ismétlődnek a teremtés történetében. Azért látjuk ezt így, mert nagyon hosszú a teremtés tartama a mi egyéni életünk rövidke idejéhez viszonyítva. A dolgok banális burkában, minden tisztára mosott és megmentett erőfeszítés alatt fokozatosan születik meg az Új Föld.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Jeanne: Anyám! Anyám, itt fölöttem. Ó félek a tűztől, nagyon fáj!

Szűz Mária: Azt mondd, félsz a tűztől, pedig már ráta-postál.

Jeanne: Ez a hatalmas láng, ez a hatalmas, rettenetes láng, ez lesz hát mennyegzős ruhám?

Szűz Mária: De Jeanne maga is nem hatalmas láng-e? A halálnak teste vajon mindvégig oly erős-e, hogy visszatartsa lányomat, Jeannet?

P. CLAUDEL: Jeanne d'Arc a máglyán

*

Fájdalom, én csak szegény kicsi madár vagyok, melyet még csak gyöngye pihe főd; nincs bennem semmi a sasból, azaz mégis: a szemem és a szívem olyan, mint a sasé... Igen, igen, bár oly parányi vagyok, mégis a szeretetnek isteni Napjára szegezem tekintetemet, és az égő vágyódás röpt feléje engem.

Ó Uram Jézus! valóban azt kell mondanom, hogy a te hozzánk való szereteted végtelen. Hogyan kívánhatnád, hogy az én szívem ne vesse magát a tiednek lángtengerébe? Mi korlátozná, mi korlátozhatná az én határtalan bizalmamat?

LISIEUXI SZ. TERÉZ

ADVENT 2.

PÉNTEK

„Egy nap annyi, mint ezer év, és ezer év, mint egy nap“

Uram, te nem órával és nem években méred az időt. A te naptáradat nem mi írjuk. Akkor jössz értünk, ha megértünk rá. Vagy ha már nincs remény, hogy tovább érlelődünk. Mivel a te érkezésed ideje lelkem állapotán olvasható le nagyon kell vigyáznom rá.

*

Egy nap az Úr előtt annyi, mint ezer év, ezer év pedig annyi, mint egy nap. Az Úr nem késik ígérését teljesíteni, mint ahogy némelyek gondolják, hanem türelmet gyakorol irántatok, mert nem akarja senkinek a vesztét.

2. PT 3, 8-9

*

Isten várhat; nekem azonban nincs ehhez jogom!

G. MORÉNO

*

Isten mindig is csalódásba ejtette és meghökkentette az embereket, mivel ő másképp hallgatta meg őket, mint azok várták. Isten leginkább akkor hökkentette meg a világot, amikor eljött a világ megmentésére.

Mi is csalódunk benne egész életünkön át, mert ő valóban meg akar minket menteni, s ezért minduntalan keresztezi szökési kísérleteinket.

L. EVELY

*

Aminek látszol, aszerint értékelnek az emberek.

Ami vagy valóban, aszerint értékel téged az Isten.

*

Add Uram, hogy miképpen a tenger lassan befödi az egész homokpartot, én is csöndben telítsem, gazdagítsam minden napomat.

Add nekem a hullámok győztes kitartását, hogy minden visszaléptem is egy újabb előrehaladás kezdetévé váljék.

Add arcomnak a tiszta vizek átlátszó, ragyogó fényét; lelkemnek a habok fehérségét!

M. QUOIST

ADVENT 2.

SZOMBAT

„Szentlélekkel keresztel.”

Életem hajnalán Szentlélekkel kereszteltél meg, Uram, hogy általa egy legyek Veled és testvéreimmel. Tudom, Krisztusom, az készit Neked utat, aki népeddel összeforrva keres Téged.

*

János kint a pusztában lépett föl. Azt hirdette: Utánam jön az, aki erősebb, mint én. Arra sem vagyok méltó, hogy lehajoljak és megoldjam saruszíját. Én csak vízzel ke-

resztellek titeket. Ő azonban Szentlélekkel keresztel majd benneteket. Mk 1, 7-8

*

Krisztusban maradunk, ha tagjai vagyunk; ő maga pedig bennünk marad, ha az ő temploma vagyunk. Hogy tagjai lehessünk, az egység köt össze bennünket. Hogy az egység összekössön, mi műveli ezt, ha nem a szeretet? És Isten szeretete honnan van? Kérdezd az apostolt, ő mondja: „Isten szeretete kiáradt szívünkbe a Szentlélek által, aki nekünk adatott.”

Tehát a Lélek az, ami éltet, mert a lélek élteni a tagokat. De csak azokat a tagokat élteni a lélek, amelyeket a testben talál.

Ezek a szavak arra szolgálnak, hogy szeressük az egységet és féljünk a szétválástól. Mert semmitől sem kell a kereszténynek annyira félnie, mint a Krisztus testétől való elválástól.

Sz. ÁGOSTON

*

Most szállj le, Szentlélek, reánk,
Atyával és Fiúval egy!
Ömöld el szívünk teljesen,
S maradj bennünk kegyelmesen!

Száj, szív, érzék, ész, lendület
Visszhangozzon hitvallomást,
Lánggal égjen a szeretet,
S lobogjon át mindenkire!

Engedd meg ezt, kegyes Atya,
S Atyának mása, egy Fia,
S te, Szentlélek, vigasztaló,
Mindörökkön uralkodó.

Sz. AMBRUS: Ad tertiam

„Köztetek van már.”

Szentmisére érkezve már az ajtóban szíven ütött a bizonyosság. A csendben imádkozók áhítatában megéreztem, hogy ők is biztosak benne: köztünk vagy már, várva-várt Urunk. Szóltunk és szóltál, találkoztunk. A miséző szentségi szóval kimondott Téged. Hirdettük jelenné váló halálodat és feltámadásodat. Végül teljessé vált az egyesülés: Te benem, én Benned.

*

Keresztelő Jánost megkérdezték: Ki vagy te? Így válaszolt: Nem vagyok a Messiás; nem vagyok a próféta. Én a pusztában kiáltó hang vagyok, és hirdetem: egyengessétek az Úr útját. Én vízzel keresztelek, de köztetek van már, akiről nem tudtok. Ő az, aki majd eljön. JN 1, 23–26

*

Ismert is Isten, meg ismeretlen is; – ő az, akihez a leginkább hasonlítunk, de őhöz hasonlóan a legkevésbé is.

Ő fölségesen közlékeny, és fölségesen hozzáférhetetlen is.

Irgalmas, mert igazságos. Türelmes és hűséges, mert változhatatlan. Édes, mert hatalmas és bizalmas.

Ő a végtelen csend, de szava világokat teremt.

Csak egyetlen gondolata van, de minden gondolat tőle ered.

Nincs, csak egyetlen szeretete, de minden szeretet belőle forrászik.

*

J. LOEW

Születvén, egy lett közülünk,
Lett a vacsorán ételünk,
Holtában váltságot lelünk,
Trónjától jutalmat nyerünk.

AQUINOI SZ. TAMÁS: Verbum supremum

*

Ó Istenem, de hangosak lettünk! Már a szavakkal sem elégszünk meg; tettek által akarunk beszélni. Csak az a kérdés: eléggé hallgatunk-e Te előtted?

Amikor a világot betöltötte a csend, eljött közénk a te Igéd: Fiad emberré lett. Csend és figyelem kísérte egész igehirdetését. A teljes hallgatás életté lett. Uram, taníts a csend titkára!

OSZTRÁK LAIKUS BREVIÁRIUM

ADVENT 3.

HÉTFŐ

„Mindig örvendjetek!”

Amikor örülök, könnyebb jónak lennem. Felpezdül bennem a munkakedv, megértés, a szelíd és szolgálatra kész jószág. Akkor szét akarnám osztani a szívemet. Olyankor „az Isten Lelke rajtam”; olyankor Isten „fölkentje” vagyok.

*

Senki rosszal rosszért ne fizessen, hanem szolgáljátok szüntelen odaadással egymás javát és a többiekét! Mindig örvendjetek! Szüntelenül imádkozzatok! Adjatok hálát mindenért! Ezt kívánja Isten mindnyájatoktól Jézus Krisztusban. 1 TESZ 5, 15–16

*

„Áldd az Urat... és el ne felejtsd őt!” – ez a két felszólítás ugyanazt mondja ki. Egyedül az áldást mondó ember nem felejt. Az ember beszélhet Istenről, s közben mégis már rég elfelejtette őt. Az Istenről való megfélelkezés, a tőle való eltávolodás mindig azzal kezdődik, hogy a dicséret elnémul. Az istendicséret titka az Istennel való összeköttetés ereje, ez rejtőzik a mélyén; a dicsőítésben marad az ember Isten közelében.

C. WESTERMANN

*

Uram...

...ha tavaszod jó, enyém az erdő,
és jó hozzám az erdő: ennem ad,
rigószavaddal kelt a kora-reggel

s odvamba surran este süniad.
 Gazdám, a nyár, az ősszel hullt levéllel
 új őszig minden gondot eltemet:
 mezítláb járom harmatos meződet
 s verőfényed fürösztli mellemet.
 S ha kóborolni küld a nyugtalanság,
 s nótázva fut mellettem patakod,
 kurjantással köszöntöm kék lakásod,
 füttyörészem, s Uram, te hallgatod.
 Zöld asztalomon vadgyümölcs az étel,
 otthon-kináló tűz nem int felém,
 de mondd, volt-e valaha szép világod
 valakié úgy, ahogy az enyém?
 Ha menni kell, vállamról rongyruhámat
 egy rándítással elhullathatom,
 saruim szija sem marad velem.
 Uram, utálni nem tudom világod,
 de indulhatok, amikor kívánod,
 ígéd szerint: egészen meztelen.

ÁPRILY L.: A csavargó a halálra gondol

*

Urunk, te aki meghívtál minket, ajándékozz meg békéd-
 del, hogy szentül és örvendező szívvel éljünk jelenlétedben.
 Amen.

ADVENT 3.

KEDD

„Örömhírt vinni küldött szegényeihez.”

*Tudom, Uram, nemcsak miattam akarod, hogy mindig
 bennem lakjék az öröm. Általam akarsz üzeni a megtört
 szíveknek, hogy bennem és általam is hirdesd a gyógyulásra
 váróknak: az életöröm orvossága Te vagy nekünk. A jelen-
 létedből bennem fakadó öröm tanúskodik Rólad.*

*

**Az Isten Lelke rajtam, Fölkentje vagyok. Örömhírt vinni
 küldött szegényeihez, hogy gyógyítsam a megtört szíveket,**

a foglyok szabadulásáról hírt vigyek. Mert megnyílnak a rabok börtönzárjai; itt vannak az Úr irgalmának napjai.

Iz 61, 1-2

*

Ismét szól tehát hozzánk, keresztényekhez a figyelmeztetés, hogy örüljünk, örüljünk az Úrban; örüljünk abban a tudatban, hogy Krisztussal kapcsolatban vagyunk, benne élünk. Ha az öröme figyelmeztetni kell minket, akkor valószínűleg nem úgy állunk vele, mint kellene.

Hozzáfüzi szent Pál, mert számára fontos figyelmeztetésről van szó, s mert tudja, hogy ezt nehezebb megtenni, mint mondani: „Ismételten, újból mondom nektek: Örüljetek!”

K. RAHNER

*

Újra kezdeni mindent a világon,
megteremteni, ami nincs sehol,
de itt van mindnyájunkban mégis,
belőlünk sürgetve dalol,
újra hiteti, hogy eljön
valami, valamikor, valahol.

VÁCI M.: Valami nincs sehol

*

Akinek sok öröme van, annak jó embernek kell lennie. Talán nem a legokosabb, – annak ellenére, hogy azt éri el, amit az okos ember el szeretne érni.

FR. NIETZSCHE

*

Istenünk, Te látod, hogy néped hűséges várakozással készül szent Fiad születésének ünnepére. Add, kérünk, hogy eljussunk üdvösségünknek erre a nagy örömére, s azt buzgó szívvel, szüntelen újjongással ünnepelhessük. Amen.

„Aki meghívott benneteket”

„Ki vagy te?” – kérdezték Jánostól. És én ki vagyok? Meghívott vagyok az Úr Jézus Krisztus eljövetelére. Ez az én nevem, ez a rangom, ez a hivatásom. Uram, most nem is akarok másra gondolni, csak erre. „Hadd örvendezzem most az Úrban! Szívem újjong Istenem miatt.” Látni akarsz engem, szemtől-szembe! Életem boldog készülődés erre az órára.

*

A békesség Istene szenteljen meg titeket mindenben, hogy ép és kifogástalan maradjon bennetek a szellem, a test és a lélek az Úr Jézus Krisztus eljövetelére! Aki meghívott benneteket, az hűséges és megtartja szavát. 1 TESZ 5, 23–24

*

„Ismételten mondom nektek: Örüljetek!” Az apostol egy másik figyelmeztetést is hozzáfűz: „A szelidség – mondja, – a jószág nyilvánuljon meg bennetek minden ember előtt.” Nem minden, ami a keresztény ember sajátja, amit ő gondol, hisz, él, szenved és vár – világos és ismert mindenki más számára. Azonban azt vegyék észre rajtatok, hogy jó emberek vagytok, barátságosak, szelídek, nyugodtak, nyitottlelkűek és szeretni tudók. Ezt mindenki fel tudja fogni.

K. RAHNER

*

Megbocsátható, ha valaki nem mindig vidám, mert ez nem mindig rajtunk áll. De az megbocsáthatatlan, ha valaki nem jószágos, engedelkeny és előzékeny.

SZALÉZI SZ. FERENC

*

Mosolyogj, lelkem, minden madárra,
hadd öltse büszkén, vigan magára!
Mosolyod: Isten meleg ruhája

VÖRÖS M.: Tessék mosolyogni!

*

Uram, mennyi minden érdekel és leköti figyelmemet, az igazi melegség és odaadás azonban sokszor hiányzik, amikor a másik ember felé szerető megértéssel kellene fordulnom. Segíts, hogy jól lássam az élet összefüggéseit! Adj erőt ahhoz, hogy Téged minden felebarátomban teljes odaadással szolgálhassalak. Adj lankadatlan lendületet, hogy mindent akaratom szerint végezhessenek. Neked szentelem ma minden lépésemet minden tetteimmel együtt. Amen.

CSERHÁTI J.

ADVENT 3.

CSÜTÖRTÖK

„Ő az, aki majd eljön.”

Úgy éltél köztünk, Uram, mint aki otthon van a mi világunkban. Ha újból eljössz, mi leszünk otthon a te világodban. De hogy tudunk otthon lenni abban a másik világban? Te megmutattad, hogy egyszerre voltál otthon nálunk és Atyádnál. Így tudjuk, hogy akiben a te Lelked jut uralomra, az Veled együtt otthon van a földön és a mennyben.

*

Magasztalja lelkem az Urat és ujjongjon szívem üdvözítő Istenemben. Hiszen tekintetre méltatta alázatos szolgáló leányát: lám mostantól fogva boldognak hirdet minden nemzedék. Mily nagy dolgot művelt velem ő, a Hatalmas és a Szent! Lk 1, 47-49

*

Isten országa nem szilárd rendszer, valami álló valóság, hanem valami elő valóság, ami közeledik. Sokáig távol volt, azután közeledett, s most oly közel már, hogy befogadtást kér. Isten országa azt jelenti, hogy Isten uralkodik.

De milyen is az, ha Isten uralkodik valahol?

Kérdezzük meg csak magunktól: ténylegesen mi rendelkezik mibennünk hatalommal? Ki uralkodik bennünk?

Mindenek előtt emberek. Azok, akik szólnak hozzám, akiknek szavait olvasom; akikkel dolgom van, vagy akik kivonják magukat előlem. Azok, akik adnak vagy megtagadnak valamit számomra; akik akadályoznak vagy pedig

segítenek. Emberek, akiket szeretek; akikhez kötelezettség fűz; akikért gondot viselek; akikre befolyásom van. Ezek uralkodnak bennem.

Isten csak annyiban jut érvényre, amennyiben az emberek által igényelt időmből marad számára is.

R. GUARDINI

*

Azoknak, akik szüntelenül epekednek az Igazság után, éhségük és szomjúságuk meg fog elégtételt Isten országában. Ha nem is sikerül mindenben tökéletessé válniuk, nagy elnézésben lesz részük azért, amit gyötrődtek az előkészületben.

G. PAPINI

*

A Jóság hatalmától hordozva nyugodtan várhatjuk azt, ami ezután történik. Isten velem van reggel és este és bizonyára minden elkövetkezendő napon is.

D. V. BONHOEFFER

*

Add kegyelmedet, Urunk, hogy szent Fiadnak, Krisztusnak eljövetelére buzgó várakozással készüljünk, s amikor majd jön és kopogtat, imádságban virrasztva és dicséretben ujjongva találjon minket. Amen.

ADVENT 3.

PÉNTEK

„Jóllakatott számtalan éhezőt.”

Régi igazság, és mindenkor igaz is marad, hogy csak az tud örvezenni, aki éhes. És csak az képes nagy dolgokra. Csak neki van jövője. A lelki szegénység, az Atya utáni éhség öröme kell nekem és egyházadnak is, Uram. Valahányszor gazdagnak tudjuk magunkat, egy időre eltávolodunk Tőled.

*

Nagyszerű dolgokat művel karja crejével: szétszórja a szívük szándékában gögösködőket. Uralkodókat taszít le trónjukról, de fölemeli az alázasokat. Éhezőket tölt be minden jóval, de üres kézzel bocsátja el a gazdagokat. Lk 1, 51-54

*

Nálunk az ember országa, a dolgok országa, a földi hatalmak és események, berendezkedések és érdekek országa található. Ezek eltakarják, kiszorítják az Istent. Csak a lét hiányainál, a lét peremén juthat előtérbe Isten országa.

Jézus pedig meghirdeti, hogy elérkezett az idő ennek megvalósulásához.

R. GUARDINI

*

Isten országa nem evilági? Rendben van. De mi lenne, ha egy kicsit mégis segítenénk az óramutatónak?

Hűsz évszázadnyi kereszténység után nem lenne szabad szégyenkeznie annak, aki szegény.

G. BERNANOS

*

Uram, én is ettem, mert mások is ettek, mert vendégül hívtak, mert társaságban voltam. De minden fogás, minden falat, minden harapásnyi étel csak nagy nehezen ment le. Túl sokat ettem, Uram, míg szerte a világon tíz, száz, ezer szerencsétlen ember vonaglott és halt éhen kétségbeesetten.

Nem kis dolog, Uram, ételt adni a világnak. Jobban szeretek csendben imádkozni, jobban szeretek pénteki napon böjtölni. Pedig mindez csak semmiség, ha egy napon mégis azt mondhatod majd nekem is: „Éhes voltam, s nem adtál ennem.”

M. QUOIST

ADVENT 3.

SZOMBAT

„A Lelket ki ne oltsátok!”

Uram, nem tudom, hogy a holnapi szentmisén hogyan hirdeti majd az örömhírt az ige szolgája. Hiszem, hogy általa mégis Szentlelked szól hozzám. Nem akarom figyelmetlenséggel, közönnyel kioltani a Lelket. Az öröm csak abban marad meg, aki éhes minden üzenetre, mely Tőled származik.

*

Testvérek! A Lelket ki ne oltsátok! A prófétai beszédet meg ne vessétek! Vizsgáljátok meg mindent: ami jó, azt tart-

sátok meg! Mindenféle rossztól óvakodjatok!

1 TESZ 5, 19–21

*

Az az isteni feladat, amelyre a Szentlélek kiválasztotta a papokat, túlhalad minden emberi erőt és emberi bölcsességet, hiszen az Isten „azt választotta ki, ami a világ szemében gyöngé, hogy megszégyenítse az erőseket” (1 Kor 1, 27). Saját gyöngesége tudatában tehát Krisztus igazi szolgája alázatos lélekkel végzi munkáját. Keresi, hogy mi kedves az Úrnak, s mint a Lélek foglya, mindenben az ő akaratának vezetésére bízta magát.

II. Vatikánum: Papok

*

A nagy gondolatokat szenvedélyekké fokozza a Szentlélek. A hideg gondolat nagy sohasem lehet; nagy csak az, amit nagyon szeretünk. Ha Isten gondolatait nem szeretjük, azok is eltörpülnek.

PROHÁSZKA O.

*

Az ember itt vergődött rögre esve,
tövis szurkálta lábait sebesre,
s kiszurta lelke álmodó szemét.

S míg könnye hull a Föld ugarszivére;
a Szentlélek már néhány ezer éve
jár, jár a bojtorjános Föld felett.

MÉCS L.: A Szentlélek ekéi

*

Urunk, reményről beszélünk, és tele vagyunk csüggedéssel; hitet emlegetünk, és körül vesznek kételyeink; jövőről álmodunk, és nem leszünk kész a múlttal sem; adventről prédikálunk, mégis egy helyben topogunk. Hallgasd meg, Urunk, beismerésünket, bocsásd meg kishitűségünket, és irányíts új útra, a te utadra. Amen.

SPANGENBERG

„Édesanya leszel.”

Szűzanyám, nálad többet senki sem adott Istenének. Mégsem ezért vagy a legáldottabb az asszonyok között, hanem mivel befogadtad a végtelen Szeretet legnagyobb ajándékát: őt magát, az emberré lett Istent. Azt mondják, a szeretetben jobb adni, mint kapni. Ez igaz, de van legjobb is egészen elfogadni azt, akit szeretünk.

*

Ne félj, Mária, kegyelmet találtál Istennél. Édesanya leszel: fiad fog születni, akit majd Jézusnak nevezel. Nagy lesz ő: a Magasságbeli Fia. Az Úristen neki adja atyjának. Dávidnak trónját. Uralkodni fog Jákob házában mindörökké.

Lk 1, 31–34

*

Mit gondol maga Isten Máriáról? Isten maga is Mária-tisztelő? Milyenek Isten gondolatai Fiának édesanyjáról? Mária legelső címe így szól: Isten szolgálója.

Ha egy szabad, saját cselekedetre, saját elhatározásra, saját döntésre képes teremtmény eljut oda, hogy Isten gondolatait magába fogadja, hogy Isten terveit szívébe ülteti, hogy eltölti önmagát Isten gondolataival annyira, hogy bár nem azonos Istennel, mégis Isten működik benne, – akkor elérkeztünk a teremtményi lét legnagyobb tétéhez, akkor a teremtmény saját csúcspontjára ért: bár nem Isten, mégis isteni gondolatok hordozója, bár Istentől szabadságra lett teremtve, mégis átadja magát Istennek, bár autonóm terület, mégis önként Istennel tölti be önmagát.

P. LIPPERT

*

A veszélyben, gyötrelmek és kételyek között gondolj Máriára, hívd segítségül Máriát. E név legyen mindig ajka-

don, e név legyen szíveden. S hogy imájának hatását minél inkább érezhesd, ne mulaszd el követni példáját!

SZ. BERNÁT

*

Erősítsd meg, Urunk, a Szűzanya közbenjárására a keresztény nők lelkében az anyai hivatás szeretetét. Erősíts meg mindannyiunkat is, mindenható Istenünk, hogy a szent Szűz példájára készségesen vállaljuk akaratom teljesítését. Amen.

EGYETEMES KÖNYÖRGÉS

ADVENT 4.

HÉTFŐ

„Házat, hogy benne lakjam.”

Uram, a tegnapi szentmisén megértettem, nem a templom a fontos. Nem ott akarsz te lakni, hanem a szentté tett népben. A templom gyülekező helyünk. Az a pontja a világnak, ahol közösségünk a legteljesebben fogad be Téged: igédet, kegyelmedet. Mi is a Szűzanya hitével és odaadó szeretetével akarunk befogadni.

*

Választott népemnek helyet biztosítok és letelepítem végleges lakóként a maga helyére. Nem kell rettegnie többé: gonosz elnyomók nem sanyargatják, mint azelőtt, attól a naptól fogva, hogy bírakat rendeltem választott népem fölé.

2 SÁM 7, 10–11

*

Jézus azok között az emberek közt, akik az ő nevében gyűltek össze: – íme ez a tökéletes meghatározása az egyháznak!

J. C. HOEKENDIJK

*

Köszöntjük Máriát, mint az egyház egészen kiemelkedő és páratlan tagját, másfelől az egyház hitének és szeretetének ősmintáját és ragyogó példaképét.

II. Vatikánum: Egyház

*

Az Úr angyala köszöntötte Máriát, s ő megtudta ekkor, hogy mire lett kiválasztva: a legnagyobb méltóságra.

Mit válaszol ő erre?

Egészen rövid, egészen egyszerű választ ad: Íme az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint. Ó, oda szeretnénk kiáltani hozzád: Te bölcs Szűz, honnan tudtad meg, hogy Isten legelső gondolata rólad így hangzott: Isten szolgálóleánya? Hogy jöttél rá arra, hogy ez a te örök rendeltetésed? Meghallottad Isten örömeinekét, mely az Istenség belsejéből már öröktől fogva zengett: Íme az én szolgálóleányom!

P. LIPPERT

*

Istenünk, a te kimondhatatlan Igédet a szeplőtelen Szűz az angyali üdvöletkor szívébe fogadta, s így Isten házává lett és betelt a Szentlélek fényességével: kérünk, hogy az ő példája nyomán akaratonak mindenkor alázatosan engedelmeskedjünk. Amen.

ADVENT 4.

KEDD

„Az Úr van teveled.”

Velünk az Isten. De, Uram, nem akarok csak arra gondolni, hogy megsegítesz állandó velünk léted által. Te úgy vagy velünk, hogy bennünk és köztünk vagy. Azokkal, akik teljesen befogadnak Téged. Azokkal vagy, akik egyakarattúak, egyszívűek Veled.

*

Isten elküldte Gábor angyalt Galilea Názáret nevű városába egy szűzhöz. A szüzet Máriának hívták és jegyese volt egy József nevű férfinak, aki Dávid családjából származott. Az angyal belépett hozzá és így szólt: Üdvözlégy, kegyelemmel teljes! Az Úr van teveled.

Lk 1, 26–28

*

Istent senki más nem tudja elérni, csak az, aki minden módszeren túl engedi, hogy kegyelme elragadja.

Y. RAGUIN

*

Az engedelmesség Jézus küldetésének összfoglalata, istenfiúi mivoltának kifejezése. Azért jött, hogy az Atya akaratát megtegye.

Főpapi imájában így ad számot Atyjának: „Én megdicsőítettem téged a földön. A művet, amelynek elvégzését rábízta, véghez vittem. Most dicsőíts meg engem te, Atyám...” (JN 17, 4–5)

SZABÓ F.

*

Az egyházat megpróbáltatásokon és bajokon keresztül vezetik útjai, de fölkészíti rájuk az Isten erős kegyelme.

II. Vatikánum: Egyház

*

Bízunk kell Istenben, ő eléggé megbízott bennünk. Előlegeznünk kell Istennek, ő eleget előlegezett nekünk.

CH. PÉGUY

*

Uram, rettegéssel tölt el követelő szavad, de ki állhatna ellen?

Hogy eljöjjön a te országod, – s nem az enyém,
Hogy megvalósuljon a te akaratod – nem az enyém:
Segíts Igent mondani! Amen.

M. QUOIST

ADVENT 4.

SZERDA

„Uralkodni fog Jákob házában”

Az új és örök szövetségben mi lettünk Jákob háza, mi, akik az egyházat alkotjuk. Most bennünk akarsz király lenni, Jézusunk. Bárcsak egyre nyilvánvalóbbá lenne uralmad egyházadban, és bennem is, aki a te népedhez tartozom!

*

Szövetséget kötöttem választott hívemmel, megesküdtem szolgálomnak, Dávidnak: megáldom ivadékodat örökre. Nemzedékről nemzedékre megszilárdítom királyi trónodat. Így

szól majd hozzám: „Atyám vagy nékem, szabadító Istenem és megmentő köszálom.” 88 ZSOLT 4–5, 27

*

Emeld fel, ó Király, a koszorús keresztet,
S a kereszten az Örök Halmok óhaját,
A Mindenség rejtelmes Fókuszát,
A minden szív sugárzó Mágnesét,
Amelyben egy-titokba forrt
A Végtelenség és a húsos ember,
Gyémánt végzet és anyás irgalom,
És mindöröktől minden szeretet.

Sík S.: Krisztus Királyhoz

*

Én kicsike kis gyermek oda simulok a királyok Királya trónjához és szeretem őt, az én lelkem szerelmes Jegyesét az én küzdő testvéreim helyett.

De hogyan mutassam ki szeretetemet, mert szeretni cselekedettel kell és igazsággal? Nos jól van, a kis gyermek virágot fog hinteni, virágözönt fog hullatni, illattal, friss tavaszi illattal fogja elárasztani a jó Isten trónját.

Igen, én Szerelmem, így fog az én röpke életem napja előtted leáldozni. Másképpen nem tudom megmutatni, hogy mennyire szeretlek, mint azzal, hogy virágot hintek lábaid elé: azaz minden pici áldozatot, minden egyes szót és tettet föl akarok használni arra, hogy megmutassam, mennyire szeretlek.

LISIEUXI SZ. TERÉZ

*

Urunk, Istenünk, tégy megnyitottá és befogadóvá minket Jézus Krisztus számára, aki azért jön, hogy megkeressen és megmentsen minket ma és mindennap, mindörökkön örökké.

H. OOSTERHUIS

„Minden nemzet előtt ismeretessé tették.”

Nem Máriáé akartál lenni, Jézusom, még kevésbé az enyém. Máriában és bennem is – mindnyájunké vagy. Úgy akarlak hát befogadni, mint mindenki Istenét. Úgy jössz hozzám, hogy meghívsz néped szent közösségébe. Akarok egy lenni velük, mert csak így lehetsz az enyém.

*

Ez az a kinyilatkoztatott titok, amelyre örök idők óta csend borult, de most az örök Isten parancsára a próféták írásai nyilvánvalóvá és minden nemzet előtt ismeretessé tették, hogy a hit elfogadására jussanak. Az egyedül bölcs Istennek legyen dicsőség Jézus Krisztus által.

RÓM 16, 25–27

*

Tökéletességünk nemcsak egyéni ügy, hanem a Krisztusban való növekedés kérdése, vele való kapcsolatunk mélyítése az egyházban és az egyház által, következőképpen mélyebb részvétel a misztikus Krisztus, az egyház életében. Ez természetesen szorosabb egységet jelent testvéreinkkel Krisztusban, szorosabb és termékenyebb, közös belenövést a Titokzatos Test élő gyarapodó szellemi szervezetébe.

Nem azt jelenti ez, hogy a lelki tökéletesség szociális alkalmazkodás dolga. Az a pusztá tény, hogy valaki jól dolgozó kerékfoggá válik egy magas hatásfokú vallásos gépezetben, sohasem tesz szentté valakit, ha nem keresi Istent belül, saját lelke szentélyében. Az állványzatot nem szabad összetéveszteni magával az épülettel. Az egyház valódi épülete a szívek egysége; szeretetben, áldozatban és önmagunkon való túlemelkedésben.

TH. MERTON

*

Istenem, megvallom Neked, hogy bizony sokáig és – sajnos – még ma is viszolyogva húzódozom az embertárs szeretetétől.

Istenem, ragyogtasd fel számomra a másik ember életé-

ben a te Arcodat. Szemed ellenállhatatlan fénye, amely a dolgok mélyén gyullad ki, már belevetett minden munka vállalásába, minden fájdalom átvészelésébe. Add meg nekem még azt is, hogy Téged vegyelek észre embertestvéreimben, – sőt éppen ott! – lelkük legbelső, legteljesebb, legtávolibb zugában is. Amen.

TEILHARD DE CHARDIN

ADVENT 4.

PÉNTEK

„Férfit nem ismerek.”

Uram, megértettem: a szűz nem bezárja szívét, hanem egészen kitárja önmagát. Azért, hogy mindenkit úgy tudjon befogadni, mint Téged a legszentebb Szűz. Nem egyvalakié akar lenni, nem is egyetlen családé. A szűz mindenki testvére, az érted és népedért égő szeretetben.

*

Mária megkérdezte az angyalt: hogyan fog mindez megtörténni, hiszen férfit nem ismerek? Az angyal ezt válaszolta: Leszáll rád a Szentlélek és megárnnyékozik a Magasságbeli ereje. Szent gyermeked ezért Isten Fia lesz. Lk 1, 34–35

*

A mennyek országáért megőrzött szüzesség vagy celibátus által a pap új és magasztos jogcímen van Krisztusnak szentelve, könnyebben ragaszkodik hozzá osztatlan szívvel, szabadabban áldozhatja magát benne és általa Isten és az embertársak szolgálatára, akadálytalanul dolgozhat Isten országáért és az isteni újjászületés művéért. Így alkalmassá válik arra, hogy Krisztusban sokaknak lelki atyja legyen.

II. Vatikánum: Papok

*

Ha úgy beássuk magunkat valami léhelyzetbe vagy életformába, hogy már semmit sem látunk, akkor körülöttünk mind mélyebbé válik a sötétség. Napjainkban ilyen a fényűzés sötétsége, azoknak a sötétsége, akik elveszítették életük célját és értelmét. Az ilyenek mind jobban rádöbbennek,

hogy életük örömtelen. Hiányzik belőle az öröm, amit bensőnkbe szívhatunk, mint a levegőt, a szüntelen öröm hiányzik, amely nemcsak egy órára részegít meg bennünket, hanem létünk és egész lényünk részévé is válik. Minél teljesebben birtokoljuk a föld javait, és minél nagyobb hatalmunk van a földön, annál jobban átítatnak félelemmel, mert nem adhatnak életet. Az Úr közelsége viszont száműz minden veszedelmet. Az Úr kitárja az ajtót és a sötétségből kiragadottak boldogságában részesít.

P. HEIMANN

*

Urunk és Istenünk! Te bőségesen adod kegyelmedet mindazoknak, akik kitárják Előtted szívüket. Add, hogy soha el ne zárkózzunk, hanem kegyelmedet befogadva tegyünk tanúságot Rólad az emberek előtt. Amen.

Egyetemes könyörgés

ADVENT 4.

KARÁCSONY VIGÍLIÁJA

„Örvendezve fogadjuk”

Úgy jöttél el, mint egy közülünk. Azért így, hogy megért-sük, mindenkor te jössz felénk abban, aki egy közülünk. Meg kell nyílnia szívemnek mindenki felé. Örvendezve kell fogadni és testvérként kell fogadni mindenkit, mert csak így tudunk Téged is befogadni.

*

Ígéretéhez híven Dávid utódaiból támasztotta Isten a választott nép Üdvözítőjét, Jézust, akinek eljövele előtt János a bűnbánat keresztségét hirdette az egész népnek.

APCSÉL 13, 23–24

*

Nem idegenül és félénken állok Isten előtt; mint ahogy ő sem áll velem szemben idegenül és félelmetesen. Isten maga jött hozzám, hogy szomszédommá, barátommá legyen. Egyesült velem, amikor magára vette emberi termé-

szetünket. Isten emberré lett, és ezáltal roppant erőtérrel vett körül. Ennek hatókörébe állított bele engem, és mindjobban az övé leszek.

A. JANSSEN

*

Adventben el kell gondolkoznunk azon, kinek van ránk különösen szüksége ezekben a hetekben. Itt van az idő egy fontos levél megírására vagy egy segítő ajándék nyújtására. Isten érkezését akadályozzák meg, ha mindig csak a szerencsések ajándékozzatják egymást.

Olyan ajándékok, amelyek másoknak valóban segítséget jelentenek, a remény szállítóeszközei. Arra irányuljon a karácsonyi ajándékozás, hogy senkinek se kelljen elveszítene a reményt. Vajon nem azokon az utakon érkezik Isten, amelyeket egymás felé kiépítettünk?

H. WITTRAM

*

Tündéri este, szép karácsonyeste,
Kicsiny családom boldog álma, te!
Az ablakunkból nézzük szívrepesve,
Hogy anyák a fagyban járnak-e?
– S hogy mily szent érzés,
– csak szülőszív tudja –
Mely két kis lelket karjaimba von,
Míg künn megcsillan Jézuskának utja,
S száz gyertya gyul a végtelen havon.

FINTA S.

*

Istenünk, te minden évben boldog várakozással töltsz el megváltásunk ünnepe előtt: örvendezve fogadjuk most egyszülött Fiadat, mint megváltónkat. Segíts, hogy bízó reménységgel láthassuk meg majd, mint eljövendő bíránkat is. Amen.

„A megváltottak serege; szent népnek hívják őket.”

A karácsonyi mise embertömegében úgy éreztem, Uram, hogy beteljesült a jövendölés: veled vagyunk mi, a megváltottak serege. De vajon lehet-e szent népnek hívni minket? Nem talán csak egymástól független egyének élvezték édességedet? Legtöbbünk csak magára meg családjára gondolt. Vajon hányunknak jutott eszébe, hogy mindnyájan együvé tartozunk? Hogy egyetlen szent nép vagyunk valamennyien, akik a nagyvilágban karácsonyon örvendezünk?

*

Íme eljön a Megváltó! Íme vele jön a megváltottak serege! Szent népnek hívják majd őket, akiket megszabadított az Úr. Jeruzsálem, elhagyatottságod véget ér: nézd, mennyien törekszenek felé! Iz 62, 11–12

*

Szeretteim, ma született Üdvözítőnk, örvendjünk hát! Nem lehet ott helye a szomorúságnak, ahol az élet születésnapját ünnepeljük. Az életét, amely megsemmisítve a halálfélelmet, meghozta a megígért örökkévalóság örömét. Ebből a vidámságból senki sincs kizárva. Minden embernek közös oka van az örvendezésre: mivel Urunk, a bűn és a halál legyőzője, – amint kivétel nélkül mindenkit bűnben talált, – kivétel nélkül mindenki megváltására érkezett közénk. Ujjongjon hát a szent, mivel közelebb került a diadalhoz, örüljön a bűnös is, mert bocsánatot ígérnek neki, és lelkendezzék a hitetlen, mivel meghívást kap az életre.

NAGY SZ. LEÓ

*

Mi is, kiket a drága Vér
Boldog hulláma megmosott,
Születésnapod ünnepén
Himnuszt hozunk ajándokul.

Glória néked Jézusunk,
Kinek a Szűz szülőanyád,
Atya s kegyes Lélek, neked,
Most és örök időkön át.

KÖZÉPKORI HIMNUSZ

*

Urunk, Istenünk! Ez a nap az öröm napja, mely a te fényedből született. Jelenj meg ma is, hadd lássanak Téged a sötétségben bolyongók, siess azokhoz, akik szomorúak, és nem lelnek vigaszt! Add, hogy mind jobban megismerjünk Téged, a világ örömének hírnökét, lelkünk látást adó fényét, és életünket a te utaidra irányítsuk! Amen.

H. PERRIN

KARÁCSONY

DEC. 26.

„Nem ő volt a világosság”

Akármilyen bölcsen beszélt István, nem ő volt a világosság. Amint a szigorú életszentségű Keresztelő sem volt az. Ők szavukkal, életükkel tanúságot tettek Rólad, Urunk, aki egyedül vagy a világ világossága. Én sem akarok hát – önmagam vagy mások előtt – saját bölcsességem és jóságom képzelt fényében tetszelegni, hanem a te fényedet akarom beszívni és kisugározni.

*

Föllépett egy ember, akit Isten küldött. Nem ő volt a világosság, hanem tanúságot kellett tennie a világosságról. Az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert, a világba jött. A világban volt és a világ őáltala lett, de a világ nem ismerte fel őt. JN 1, 6–10

*

Ma született a Szeretet,
S ma született a Szenvedés,
Mert egymás nélkül ez a kettő,
Nagyon könnyű s nagyon nehéz.

ZSIGRAY J.

*

Miért nő a kármínpiros törökszekfű a köves lejtőkön? Az a helye. S miért nő a betlehemi barlang lejtőjén a vérpiros vértanúság, a jászol mellett Szent István véres pálmája? Az a helye; az a köves, sziklás, meredek part.

Krisztus szelleme erőben nyilatkozik meg; barlangjánál őrt a vértanúság áll. A gyermekarcokból az áldozatok lelke néz ránk; a világba bevonuló Kisded jászolban fekszik, de véres palmaágak suhognak fölötte; a Glória éneke békét emleget, de kardok, bárdok, vadállatok árnyai ijesztenek a sötétségben. Ah, itt a lélek érvényesül, s ez küzdelem s fájdalom nélkül nem esik meg. Nem félek áldozattól, hisz lelkemnek szól. Ezekből épül fel Krisztus egyháza.

PROHÁSZKA O.

*

Ó Istenünk, arról a szikrányi kis fényről álmodozunk, ami talán Te vagy nekünk; megsejtjük és mégis sötétségben járunk. Fényeket gyűjtünk a fenyőn és megajándékozunk egymást, hogy az igazi fényt és szeretetet valamivel pótoljuk. Uram, Fiadat kellene megtalálnunk a jászolban, a gyermeket, a földre szállt Igét. Add, hogy ezt felfogjuk és átéljük. Amen.

OSZTRÁK LAIKUS BRIVIÁRIUM

KARÁCSONY

SZENT CSALÁDNAPJA

„Az egy test közösségben”

Nincs édesebb, mint érezni, hogy összetartozom hitvesemmel, gyermekeimmel, és hogy nagyon szeretjük egymást. Jézusom, Te azért jöttél, hogy benned egy család legyünk mindnyájan. Nem ábránd ez csupán? Uram, én hiszek isteni erődben. Te csodálatosan végbeviszed minden tervedet, s aki szívvel-lélekkel bekapcsolódik művedbe, az is megtapasztalja a megvalósulást.

*

Irányítsa szíveteket Krisztus békéje, hiszen erre hívott meg titeket az egy test közösségében! Hálaadás legyetek!

**Töltsön el benneteket gazdagon Krisztus tanítása! Tanít-
sátok és intsétek egymást nagy bölcsességgel! Hálás szív-
vel énekeljete Istennek! KOL 3, 15–16**

*

Ahogy egykor a szeretet és a hűség szövetségével sietett Isten népe elébe, úgy találkozik most a házasság szentségén keresztül az emberiség Megváltója és az egyház Jegyese a keresztény hitvesekkel. Velük marad továbbra is, hogy amint ő szerette az egyházat, és magamagát adta érte, ugyanúgy a házastársak is kölcsönös odaadással és örök hűségben szeressék egymást.

II. Vatikánum: Mai világ

*

Szeretettel sohasem vétkezhetsz. Akkor vétkezel, ha nem szeretsz, ha nem eléggé szeretsz, vagy rendetlenül szeretsz.

M. QUOIST

*

Látod-e, esteledik s a szögesdróttal beszegett, vad
tölgykerítés, barakk oly lebegő, felszívja az este.
Rabságunk keretét elereszti a lassu tekintet,
és csak az ész, csak az ész, az tudja a drót feszülését.
Látod-e, drága, a képzelet itt, az is így szabadul csak,
megtöretett testünket az álom, a szép szabadító
oldja fel és a fogolytábor hazaindul ilyenkor.
Rongyosan és kopaszon, horkolva repülnek a foglyok
Szerbia vak tetejéről buvó otthoni tájra.
Buvó otthoni táj! Ó megvan-e még az az otthon?
Bomba sem érte talán? s van, mint amikor bevonultunk?
És aki jobbra nyöszörg, aki balra hever, hazatér-e?
Mondd, van-e ott haza még, ahol értik e hexametert is?

RADNÓTI M.: Hetedik ekloga

*

Atyám, köszönetet mondok Neked minden házért, amely
ezen a földön áll. Gyermekeid valamelyikének oltalmat ad,
nyugalmat nyújt s egy kis békét. Segíts minket, gyermekei-

det, hogy házakat építsünk a bolyongók és az állhatatlankok számára, az otthontalanok és kiüldözöttek számára. Házakat lelkiismeretes szeretetből; házakat, amelyek tanúskodnak arról, hogy Te Atyánk vagy.

J. ZINK

KARÁCSONY

DEC. 27.

„Hogy hatalmas erejét megismerjék az emberek”

János apostol tanítványi élete kezdetén – a mennydörgés fiaként – pusztító erőddel szeretted volna megismertetni hatalmadat azokkal, akik nem akartak befogadni Téged. Később megértette, hogy a te hatalmad a szeretet, az irgalmas jószág!

*

Örvendjetelek és ujjongjatek mindnyájan, mert eltűnnek a bűn romjai: megvigasztalja népét az Úr, elküldi a Megváltót. Jóságosan segítségünkre siet, hogy hatalmas erejét megismerjék a nemzetek, és minden ember meglátja az Üdvözítőt. Iz 52, 9–10

*

Nem véletlenül választotta Jézus első társait a halászok közül. A halász, aki napjai nagyobb részét a víz tiszta magányosságában tölti, az az ember, aki tud várni. A türelmes ember, akinek nem sietős a dolga, aki kiveti hálóját és Istenre bízta magát.

A víznek megvannak a maga szeszélyei, a tónak a maga rigolyái: a napok sohasem egyformák. Mikor kifut, nem tudja, vajon dúsan rakott hajóval fog-e visszatérni, vagy egyetlen darab hal nélkül, amelyet megfőzhetne ebédjéül. Rábízta magát az Úr kezeire, aki adja a bőséget és az ínséget; megvigasztalódik a rossz napért, gondolván a jóra, amely már jött, és arra, amely még jönni fog.

Nem kívánja a váratlan meggazdagodást, mert boldog, hogy halász-zsákmányát becserélheti egy kis kenyérre s borra. Tiszta a lelke és a teste; kezeit a vízben mossa, szellemét a magányosságban.

G. PAPINI

*

Szent János evangélista, amikor késő aggastyán koráig Efézusban tartózkodott, s már alig tudott a tanítványok segítségével is az istentiszteletre elmenni, hosszabb beszédet pedig egyáltalán nem volt képes tartani, mindössze ennyit szokott mondani az összejöveteleken: Fiacskáim, szeressétek egymást! Tanítványai és a jelenlevő testvérek végülis megunva az ismételtetést, szóvá tették: Mester, miért mondd mindig ugyanazt? János magához méltó választ adott: Mert ez az Úr parancsa, s ez egymagában is elegendő!

SZ. JEROMOS

*

Istenem, oly hamar kimondjuk: ismerjük az igazságot; értünk már Téged; tudjuk, hogy mit kell tennünk mások boldogságáért. És éppen ezért alig teszünk valamit, és még kevésbé kérdezzük meg Téged. Való igaz: jószándék vezérel minket, csakhogy mindig könnyebb a fanatizmus, mint az igazi odaadás és szolgálat.

Istenem, növeld lelkem érzékenységét irányításod felfogására. Amen.

E. A. GRABNER-HAIDER

KARÁCSONY

DEC. 28.

„Napról napra hirdessétek az öröm hírét!”

Isteni Gyermekek, mi a te néped az Aprószentekkel történt borzalom emléknapján is hirdetjük az öröm hírét. Mert Te éppen azért lettél egy közülünk, hogy az ártatlanok és a bűnbánók erőszakos vagy természetes halála ne értelmetlen pusztulás legyen, hanem út a teljes megdicsőüléshez.

*

Énekeljetek új dalt az Úrnak, minden földek az Úrnak zengjete! Énekeljetek és áldjátok nevét, zengjete az Úrnak énekszóval! Napról napra hirdessétek az öröm hírét, hirdessétek dicsőségét a nemzetek között! 95 ZSOLT 1-3

*

Heródes, a szentségtelen gyilkos kedveskedéssel soha nem tehetett volna annyit ezekért a szerencsés csöppségekért, mint amennyit gyűlöletével tett. Mert a mai ünnep kinyílvántíja, hogy amint az aprószentekre a gonoszság ereje rázúdult, úgy ömlött el rajtuk Isten áldásának kegyelme.

SZ. ÁGOSTON

*

Igen sok halandónak jobban fáj egy kelés a nyakán, mint a házasságtörés, s ezért az ilyenek szemében az első botránykő a szenvedés. Nekik nem lehet jó az Isten, ha ennyi szenvedés van a földön. Nem veszik észre, mekkora képmutatás, felületesség van e hamis vádban, hiszen a legtöbb szenvedés oka maga az ember.

VARGA L.

*

Az anya szíve alatt megölt kisgyermek naplója.
okt. 5. Szüleim ma életre hívtak. Megtörtént velem a csoda, amiről a költő így énekel: „Apám és anyám egy boldog éjszakán megcsókolták egymást és mosolyogtak és nagyon nagy örömben elpihentek illatban és fényben. Holdfény ragyogta be a sötét szobát, és a Hold ezüstívérről lehajolt mélyen az Úr... Anyám sóhajtott, megtörle verejtékes homlokát, s én meglettem, kicsinyke még, s máris életnek ujjongó, jó anyám ölen...”
okt. 19. Rohamosan fejlődöm. Létrejöttek első véredényfal sejtjeim első részei.

okt. 23. Már van szám.

okt. 25. Még csak húsz napja, hogy vagyok, s már kezd verni kis szívem. Ugye, nem kételkedtek már abban, hogy élek.

okt. 31. Nőni kezd a kezem és a lábam. De jó lesz majd szaladgálni, anyut, aput simogatni, átölelni!

nov. 20. Anyám napok óta nyugtalankodott. Az orvoshoz ment. Tőle tudta meg, hogy szíve alatt hordoz.

nov. 25. Most már biztos, hogy kislány leszek. Mindig mosolygós, dalos napsugara édes jó anyámnak.

dec. 10. Már nő a hajam és szemöldököm. Anyu, készíthetted a hajszalagokat!

dec. 24. Kicsi szívem egészen kifejlődött.

dec. 28 Anyám, ki mindig megborzadt, ha a betlehemi kisdedeket lemészároltató Heródesről hallott, ma véget vetett életemnek...

*

Kérünk, mindnyájunk közös Atyja, viseld gondját gyermeinknek. Ne hagyd, hogy kiszolgáltatottak legyenek, se nekünk, se a világnak! Nálad legyen az ő oltalmuk! És add, hogy gyermekeink velünk együtt a te atyai szeretetben éljenek. Amen.

T. TIBBE

KARÁCSONY

DEC. 29.

„Mindnyájan az ő végtelen gazdagságából merítettünk.”

Az a te gazdagságod, világ Szegénye, hogy mindenkor Atyád Fia vagy. A mi gazdagságunk pedig az, hogy a Belőled áradó kegyelem testvéreiddé tett minket ebben a szent gyermekségben. A szeretet legbensőbb közösségére léptél velünk, hogy magaddal ragadj a te isteni világodba.

*

Mindnyájan az ő végtelen gazdagságából részesültünk, mégpedig ingyenes ajándéka folytán. A törvényt ugyanis Mózes közvetítette, a kegyelem és az igazság azonban Jézus Krisztus által valósult meg. JN 1, 16–17

*

Nem Mária és József adták hírül a Gyermekek születését, hanem éjjeli látogatói, a Betlehem-környéki pásztorok. A híradás nem is csak a rokonság szűk köréhez szól, mint általában szokásos, hanem mindenkire Zsidóországban és azon túl. Jézus már csecsemőkorában, szegényes bölcsőjében sem maradhat egy családnak, hanem az egész emberiséghez. Így rendelte már az angyali szózat, mely a pásztorokhoz hangzott.

Ez volt a megalapítása egy új rokonságnak, mely már nem a test és a vér közösségén épül fel.

BÖITCHER

*

Milyen jelet kaptak a pásztorok?

Nem többet, mint amit mi kapunk:

„Egy gyermek pólyába takarva és jászolba fektetve.”

Vagy másképp: egy ember hatalom és gazdagság, tekintély és eredmény nélkül.

Vagy: egy ember, aki szeret és a szeretetre szólít fel, aki megbocsát és felbátorít a megbocsátásra.

Az emberek megváltása ezt jelenti: megszabadulni a reménytelen elmagányosodástól, bekapcsolódva Krisztus Testébe, az egyházba, amely egy új közösség modellje.

FRANCKE

*

Urunk Jézus, növelj minket és tégy mindig tökéletesebbé az egymás közötti és mindenki iránti szeretetben. Erősítsd meg szívünket, hogy feddhetetlen életszentségben jelenjünk Isten, a mi Atyánk előtt, amikor összes szenteiddel értünk jössz. Amen.

KARÁCSONY

DEC. 30.

„A jövődő Istenország megalkotója”

Alkothat-e országot egy gyermek? Azért kérdezem Tőled, Uram, mert gyermek maradtál mindvégig: ártatlan- őszinte, kiszolgáltatott. Persze észre kell vennem, hogy a gyermekeknek hatalmuk és erejük is van. A hatalmuk az, hogy szeretetre méltóak. Így valóban csak Te építheted fel, Isteni Gyermek, a szeretet birodalmát. Mindazokkal építed, akikben a te gyermeki lelkületed él.

*

Megszületik a Gyermek, eljön közénk az Isten Fia. Kezében a hatalom, csodálatosan megvalósítja Isten terveit. Hatalmas Isten ő, a jövődő Istenország megalkotója, a béke fejedelme. Iz 9, 6

*

Minden gyermek között, melyet Isten megígért választott népének története folyamán, Jézus a csúcspont. Amikor világra jött, egy egész nép sóvárgott utána, és egy egész

történelem hordozta a róla szóló ígéretet. Az ígéret gyermeke volt, úgy mint senki más! Az egész emberiség legmélyebb vágya! Egészen kegyelemből, egészen ígéretből született: „fogantaték Szentlélektől”. Isten ajándéka az embereknek!

Ez a legmélyebb értelme a hitigazságnak: „szűztől született”. Semmi sincs az emberiség ölében, az emberi termékenységben, mely őt fakaszthatta volna, őt, akitől minden emberi termékenység és fajunk egész sorsa függ.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

A karácsony már elmúlt. A karácsonyi énekek már nem egészen passzolnak. A karácsonyfa a szobában kissé már hidegen hagy. A kirakatokat már átrendezik. A karácsony már múltóban van. Valóban meglátták a mi szemeink is az Üdvözítőt?

Még két csendes napunk van az év-váltásig. Krisztus a nagyvilág lármájától távol született meg. Vegyünk fáradságot magunknak, hogy ő ezekben a napokban nálunk is szállást vegyen.

E. SCHMIDT

*

Uram, neved történelemmé vált már közöttünk. Tudhatjuk, hogy ki vagy, mert fiadat, Jézust fogadhatjuk közénk. Kérünk, hogy e név kíséren bennünket végig, hogy szavad átjárja valónkat, hogy neved nőttön nőjjön közöttünk.

Szíved odafordul minden kicsiny és elégtelen felé. Országod a kicsinyeké és a szegényeké, mert te magad is védtelen lettél, és csipetnyivé, mint az emberi szó, mint egy falat kenyér, mint egy halandó név. Hadd legyünk mi is Hozzád hasonlóvá, hogy tökéletlenségünk ellenére gyermekeid lehessünk.

H. OOSTERHUIS

KARÁCSONY

DEC. 31.

„Országá növekszik, állandó benne a béke”

Nem tudom, Uram, hogyan méri föl helyzetét egyházad a számvetés mai napján. És úgy látom, a tieid száma nem növekedett az elmúlt évben. És mintha eltűnt volna közülünk az a

nemrég még megvolt békés egyetértés. Jézusom, talán jól is van ez így, hisz a növekedés, az élet kibontakozása mindig feszültségekkel, a régi és az új egyensúlykeresésével jár.

*

Országá egyre inkább növekedik, és állandó marad benne a béke. Ővé lesz Dávid trónja, és uralkodik majd országában: megerősíti és megszilárdítja igazságban és szentségben mindörökre. A mindenség Urának emberszerető jósága műveli mindezt. Iz 9, 7

*

Az egyház a mustármagból kikelt fa, tehát mi sem természetesebb, mint hogy van tavasza és ősze. Hatalmas erőfeszítések után az ember kimerül és elalszik, majd felébred és újra a régi; ehhez hasonló az egyház látszólagos szunnyadása is.

E. SUHARD

*

A szilveszteréji leghangosabb láрма sem tudja elkendőzni az igazságot: mindnyájan úton vagyunk! Ezt mindenki tudja, s így jó, ha mi is szembenézünk ezzel a ténnyel. De a keresztények többet tudhatnak, mint a világ.

A szentírás nem rólunk beszél elsősorban, a mi jövőnk-ről, menésünk-ről, hanem a mi Urunkról. Az évnek utolsó napján sem mi vagyunk a főszereplők.

IMMER

*

Jelentem: élek, mert akartad,
s nem adok hangot már panasznak.

Jelentem: szeretlek, Uram,
s egyedül Rád bízom utam.

Jelentem: fáj még szívem sebje,
de enyhít már a csendes este.

Jelentem: sebem bárhogy ég is,
derítsz rám szép napot mégis.

Jelentem: csupán Benned bizom,
s bánatom senkinek se sirom.

Jelentem: élek, Te akarod,
legyen meg a te akaratod!

NAGY KORNÉLIA MÁRIA: Jelentés az Úrnak

„Testvéreim!”

Az éjféli mise óta motoszkál bennem az akkori válaszos zsoltár első sora: „Énekeltetek új dalt az Úrnak!” Az új esztendőben az új dal talán ez lehetne: Testvéreim! Igen, ezentúl így akarok gondolni minden emberre, minden közösségre, a névtelen tömegekre: Testvéreim! Ha valamennyien rátalálunk erre az új énekre, akkor valóban megszületik mindenütt a béke.

*

Testvéreim! Amikor érkezett az idők teljessége, Isten elküldte Fiát, aki édesanyjától született. Alávetette magát a mózesi törvénynek, hogy kiváltson minket a mózesi törvény szolgaságából és Isten fiává lehessünk. GAL 4, 4-5

*

Új év új életet jelent. Új élet új munkát jelent. Új munka új felelősséget jelent.

*

Örömünket mások örömében megtalálni: minden boldogság titka.

*

G. BERNANOS

Mielőtt az egyház kormányzatát ránk bízták, 1960-ban Dél-Amerikába, 1962-ben pedig Afrikába tettünk utazást, és megfigyeltük, milyen aggasztó nehézségek kötik gúzsba és szorongatják az ottani életerős és tehetséges népeket. Miután pedig pápává választottak, és minden ember közös atyjává lettünk, a Szentföldre és Indiába utaztunk, és ott újra láthattuk, sőt mintegy kézzelfoghatóan tapasztaltuk, milyen súlyos terhet és fáradságot kell vállalniuk ezeknek az ősi műveltségű népeknek, hogy előbbre juthassanak a fejlődésben. A II. Vatikáni Zsinat vége felé pedig az isteni Gondviselés úgy intézte, hogy elmehettünk az Egyesült Nemzetek székhelyére, és ott a világ közvéleményének központjában nyilvánosan szót emelhettünk a szegénysorsú népek ügyében.

VI. PÁL

*

Istenünk, olykor nagyon nehéz Téged Atyának szólítanunk, mert egyáltalán nem úgy viselkedünk, mint gyermekeid, fiaid, lányaid, örököseid. De Jézus a mi testvérünk, és most újból elindulunk, hogy megkeressük őt. Sokakkal együtt átlépjük az új év küszöbét.

Jövönket a mi kezünkbe adtad. Hogyan használjuk fel? Add kegyelmed, hogy ellentéteinket közösen oldjuk meg. Add, hogy másokkal együtt és másokért kihasználjuk az új lehetőségeket. Mindenek előtt pedig érezzük meg a szeretet valóságát! És ha másképp nem találunk rá, vállaljuk el a mások keresztjét is! Az új év kapuja a szeretet!

E. A. GRABNER-HAIDER

ÚJÉV

JAN. 2.

„Elküldte Fiának Lelkét szívünkbe”

A testvéreket közös vér köti össze. Ez a vér mégis más minden testvérben. De Szentlélek csak egy van: aki Benned és bennünk lakik, Uram. És kegyelem is csak egyetlen van, amelynek teljessége a tied. Ez az egyetlen kegyelem él valamennyiünkben, ha más-más mértékben is. Milyen kevésbé ismertem ezt eddig!

*

Mivel pedig Isten fiai vagyunk, Isten elküldte Fiának Lelkét szívünkbe, hogy ezentúl így szólítsuk Istent: Atyánk! Nem vagyunk tehát többé szolgák, hanem Isten gyermekei.

GAL 4, 6-7

*

Legdrágább Uram, add, hogy ma és mindennap Téged lássalak betegeim személyében, és őket ápolva Neked szolgáljak.

Uram, add nekem ezt a látó hitet, akkor munkám sohasem lesz egyhangú. Mindig örömet fogok találni abban, hogy eltűrjem minden szegény szenvedő szeszélyeit, teljésítsem kívánságait.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

*

Akkor segíteni, amikor a korszellem is megköveteli: Isten akarata.

PÁLI SZ. VINCE

*

Mi csodálatosabb: az hogy Isten önmagát adja a világnak, vagy hogy nektek az eget adja? Az hogy ő közösségre lép a mi testünkkel, vagy hogy minket belevon isteni élete közösségébe? Az hogy hozzánk hasonló szolgaként születik, vagy hogy titeket szabad gyermekségre újjászül? Az hogy magára veszi a mi szegénységünket, vagy hogy titeket örökösévé és egyszülött Fia örökös társaivá tesz?

ARANYSZÁJÚ SZ. JÁNOS

*

Maradj velünk, Uram, maradj,
fényedből fényességet adj,
elménkben ködöket ne hagyj,
ki e világnak méze vagy!
Ha szívünket látogatod,
az igazság felragyog ott,
a hiúság elpárolog,
s a mélyben szeretet lobog.

SZ. BERNÁT: Jesu dulcis...

ÚJÉV

JAN. 3.

„Így nevezte őt az angyal”

A te neved, Uram, lényed lényegét fejezi ki. Jézus annyi, mint megváltó. A mennyben bennünket is más és más, csak reánk illő néven fog szólítani Istenünk. A magam soha nem volt és soha nem ismétlődő egyéniségem szerint kell Beléd öltöznöm.

*

Nyolc nap telt el Jézus születése után. Ekkor kellett a mózesi törvényben előírt szertartás szerint nevet adni a Gyermeknek. A Jézus nevet adták neki. Lk 2, 20–21

*

Isten elárulta nekünk nevét. Isten felkért minket, hogy saját nevén szólítsuk őt.

Hogyan nevezitek hát Isteneteket? Milyennek képzelitek őt? Milyen szentkép előtt imádkoztok? Találatok már, választottatok már egy valóban vonzó és szép Krisztus-képet? Sajnos nagyon gyakran a Krisztus-kép az egyetlen tárgy a lakásban, amelyet sohasem újítunk meg.

Más berendezési tárgyakat modernizálunk, olajkályhát szerzünk be, fa és szén helyett gázzal vagy árammal főzünk. De a keresztet egyéb kacatokkal együtt szüleinktől öröklöttük, s már semmi érdeklődést sem vált ki.

Szép és vonzó-e hát Istennek az a képe, amely előtt imádkoztok? Szól-e a lelketekhez? Imára hív-e?

L. EVELY

*

Saját emberi személyem nem más, mint az a mód, ahogy Isten engem szólított, s ahogy erre a hívásra válaszolnom kell.

R. GUARDINI

*

Uram Jézus Krisztus! Először a bibliai történetekből és a szenténekekből tudtam Rólad. Ezután rájöttem, hogy a kezed utánam nyúl. Szólitasz engem a saját nevemen.

Megrémültem és el akartam Előled bújni, mert félttem. Te azonban nem tágitottál.

Szóltál hozzám szavad által: beszéltél bűneimről és a te bocsánatodról, az én elveszettségemről és a te üdvözítő kereszthalálodról.

Habozásomat, kételyeimet, ellenállásomat legyőzted. Hozzám képest túl erős vagy.

Most egészen Hozzád tartozom, mint drágán megvásárolt tulajdonod.

ÚJÉV

JAN. 4.

„Isten örökösei”

Mi boldog örökösök! Valamennyien a Mindent örököljük, ami maga az oszthatatlan: Téged Atyánk. A te közvetlenül birtokolt és átélt szeretettedben leszünk egészen test-

*vérek Krisztusban. Mégis, mindegyikünk másképp merül el
majd ölelésed boldog árában.*

*

**Így áldjátok meg választott népemet: Áldjon meg és
őrizzen meg téged az Úr! Tekintsen reád kegyesen és kö-
nyörüljön rajtad! Fordítsa feléd arcát az Úr és adjon neked
békességet! SZÁM 6, 22–23**

*

Ahogy Krisztus Urunk fölment a mennybe, és mégsem
távozott el tőlünk, úgy már mi is vele együtt ott vagyunk,
habár az ígélet még nem teljesedett be testünk feltáma-
dásával. Ő az égbe ment, és mégis tovább szenved a földön
gondjaiban és megpróbáltatásaiban.

Miért nem veszünk részt tudatosan Krisztusnak, a főnek
és a tagoknak szenvedésében, hogy a hit, remény és sze-
retet lelki kötelékében együtt legyünk vele már az égben
is?

SZ. ÁGOSTON

*

A Napból kiáradó fénynek és hőnek csupán billiomod
része jut el a Földön élő emberiséghez. Hogyan lehetséges,
hogy ennél is kisebb részecskét fogunk föl abból a szeretet-
ből, életből és igazságból, ami Istenben van?

F. SHEEN

*

Becsüld meg magadat és állapotodat! Ha Krisztus atya-
fia lettél, oktan és paraszt erkölcsöddel ne gyalázd meg
atyafiságodat!

PÁZMÁNY P.

*

Urunk, megosztottad velünk mindazt, amit magaddal
hoztál a földre: Atyád szeretetét, az ő dicsőségét, isteni
életét és örök igazságát. Mindent nekünk adtál, amit az
Atya Neked ajándékozott: az isteni természetben való ré-
szesedést, az istengyermekséget, Szentlelkedet, az örök
életet. Hálatelt szívvel fogadjuk jóságodat, s törekszünk,
hogy megfeleljünk örökséged ajándékainak, hogy kegyel-

meddel az örökkévalóság gyermekei, Isten fiai, az ígélet örökösei, a te testvéreid lehessünk. Amen.

H. ÉS K. RAHNER

ÚJÉV

JAN. 5.

„Elmondták, amit megtudtak a Gyermekekről”

Milyen keveset tudtak meg a pásztorok ahhoz képest, amit mi tudunk Rólad! És mi is alig valamit ismerünk még Belőled, végtelen Gazdagság! Meg akarlak ismerni, amennyire számomra csak lehetséges, és életemmel akarom hirdetni, amit megtudtam Rólad.

*

Az anyagi szózat elhangzása után a pásztorok sietve elmentek Betlehembe, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő Kisdedet. Miután látták, elmondták, amit már előbb megtudtak a Gyermekekről. LK 2, 16–17

*

Pár évvel ezelőtt valaki megkérdezett egy papot egyik európai nagyváros nyomornegyedében, hogy miért pontosan ezt a nehéz terepet választotta ki magának. A válasz ez volt: „Hogy az Istenről való híradás teljesen ki ne vesszék itt.”

P. L. BERGER

*

Hogyan lehet valaki szomorú, miközben keresi az Urat? Ezzel már a régi zsidók is tisztában voltak. Az igaz Isten szenvedélyes keresése, Istené, aki felől ők biztosak voltak, akit hűségesebben ismertek, számukra végnélküli öröm forrása volt.

Krisztus eljövetele óta nekünk, keresztényeknek még több okunk van, hogy életünket ennek a keresésnek szenteljük, hisz ez valójában ismétlődő megtapasztalást jelent. „Aki keres, talál” – mondja Jézus az evangéliumban, és az az ember, akiből szent Ágoston lett, ugyanezt az igazságot hallotta meg saját számára: „Nem kerestél volna, ha már előbb meg nem találtál volna.”

„Mily örvendező annak a szíve, aki keresi Istent!” A zsolnárosnak ez a felkiáltása óhaj formájában hangzik el; nekünk kell ezt valóra váltanunk.

Abszolút biztonságban afelől, hogy keresésünk tárgyát megtaláljuk, – nem hagyhatunk magunkban helyet a képtelennek, bátoratlanságnak, szomorúságnak. Ezek az érzések nem élhetnek maradandóan azokban, akik ígéretet kaptak Isten birtoklására s a velejáró végnélküli boldogságra.

*

A. RICHOMME

Urunk, segíts, hogy úgy ünnepelhessük születésedet, mint a pásztorok: hogy riadjunk fel magányos sötétségünkben, amibe önfajosságunk és rövidlátásunk taszít; – mint a bölcsék: hogy emeljük szemünket a csillag felé, amelyet csak azok látnak, akik rátermettségük bölcsességéhez mindig hozzáfűzik alázatos imájukat is; – mint Mária: hogy mi is szeretni tudjuk a titokzatos gyenge gyermeket, amennyiben az egyházat szeretjük megmagyarázhatatlan és sokszor elesettnek látszó valóságában. Amen.

J. WEBER

ÚJÉV

JAN. 6.

„Megtalálták a jászolban”

Pólya, istálló, jászol: csupa olyan hely, ahol nem keresné az ember Istent. Mégis ott voltál, és ott vagy, Uram, az élet periferiáin. Nekem is meg kell találnom Téged az elesettekben, a szerencsétlenekben. Mindazokban, akikben a világ nem is sejti az isteni szikrát!

*

Mária pedig szívébe véste szavaikat és el-elgondolkodott rajtuk. A pásztorok ezután hazatértek. Dicsérték és magasztalták Istent mindazért, amit láttak és hallottak.

Lk 2, 18-19

*

Az Atya azt akarja, hogy minden emberben felismerjük

és cselekvő módon szeressük Krisztust, a mi testvérünket.
II. Vatikánum: Mai világ

*

Úr Jézus: sok vak szemnek
most is gyermeknek látszol,
mint akit foglyul ejtett
a betlehemi jászol.

Éltető erőd még a
világot át nem járja,
mert magadra hagy néped
hús templomokba zárva.

S mint a magot, mely alszik
a homárban csírátlán,
elraktároztunk balgán
sok vastag Bibliában.

Jászolból, kőből, könyvből
lépj ki! Szüless meg bennünk,
hadd éljük a karácsonyt.
ne csupán ünnepeljük!

BÓDÁS J.: Bennünk szüless meg, Jézus!

*

Uram, taníts meg,
hogy ne szeressük egyedül csak magunkat,
hogy ne csak azokat szeressük, akik hozzánk tartoznak,
hogy ne csak azokat szeressük, akik minket szeretnek.

Ébreszd fel lelkiismeretünket,
hogy míg mi boldogságban és védelemben élünk,
ne feledkezzünk meg ama milliókról,
akik ugyancsak a te gyermekeid és a mi testvéreink,
akik éhen halnak, és nem tehetnek róla.
Uram, irgalmazz a szenvedőknek!

Bocsáss meg nekünk,
hogy nem törődtünk velük és megfeledkeztünk róluk.
Ne engedd többé, hogy egyedül akarjunk élni a boldogságban.
R. FOLLEREAU

„Egyházunk anyjának magasztaljuk”

Szűzanya, eddig úgy gondoltam Rád, mint Jézus anyjára és az én anyámra. De meg kell értenem, hogy Te a mi anyánk vagy, az egész egyházé. Te is azt akarod, mint Fiad: legyünk egyek valamennyien!

*

Örüljenek és vigadjanak a nemzetek, mert igazságosan ítéléd őket, te kormányozol minden népet. Áldjanak téged, Isten, a népek magasztaljanak a nemzetek mindnyájan! Áldjon meg minket az Isten! 66 ZSOLT 6–8

*

A Boldogságos Szűz, aki öröktől fogva, az isteni Ige megtestesüléséhez kapcsoltnak eleve elrendelt Istenanya, a Gondviselés terve szerint az isteni Megváltónak édesanyja lett a földön, másokat messze felülmúló, nagylelkű társa az Úr alázatos szolgálója. Méhébe fogadta Krisztust, világra hozta, táplálta, bemutatta az Atyának a templomban és együtt szenvedett kereszten haldokló Fiával: így engedelmességével, hitével, reményével és lángoló szeretetével egészen különleges módon közreműködött az Üdvözítő munkájában, hogy a lelkek természetfeletti élete helyreálljon. Emiatt anyánk ő a kegyelem rendjében.

II. Vatikánum: Egyház

*

Már egészen fiatalon, mikor Gábiel által megtörténik a híradás, Mária, – bár az őt érintő esemény mérhetetlensége meglepi, sőt bizonyos fokig megrázza – a legnagyobb lelki egyszerűséggel fogadja el, s veszi ezzel magára a felelősséget és a rárótt szerepet. Semmiféle tiltakozás alkalmatlanságára hivatkozva, (pedig tele van alázattal), hanem tökéletes bizalom: „Legyen!”

Isten soha nem próbál meg erőnkön felül. Ez itt első megnyilatkozása annak az erőnek, melyet Mária felénk

sugároz: bátran, erős lélekkel fogadja a rendkívüli küldetést ott is, ahol mások megrettennének a feladat nagysága és nehézsége előtt, és inkább visszamondanák azt.

G. HAZERA

*

Te vagy földi életünk vezérsillaga,
Édes reménységünk, kegyes Szűzanya!

Te hajnalsillag vagy éltünk hajnalán,
Hogy kövessünk annak egész folyamán.

Téged rendelt jó anyáknak az Isten Fia,
Azért áldunk örvendezve, ó Szűz Mária!

SZVU 195

„Tengernyi sokaság özönlik feléd”

Hányszor mondtam ki, Uram, hogy katolikus vagyok. De még sohasem gondoltam rá, hogy ez azt jelenti: azé vagyok, aki mindenkié akar lenni. Egyházad katolikus, tehát egyetemes. Mindenki otthonának szántad, aki csak ember, bármilyen fajú vagy nemzetiségű, bármilyen rendű és rangú, akármilyen egyéniségű. Értem, Uram: csak akkor vagyok katolikus vallású, ha hajlandó vagyok egy lenni Benned mindenkivel.

*

Készülj fel, gyűjts örömfényeket, Jeruzsálem! Eljött világosságod: az Úr dicsősége ragyog fölötted. Fölkerekednek fiaid a messzeségből. Ha majd látod, boldogság tölt el, szíved csodálkozástól és örömtől remeg, mert tengernyi sokaság özönlik feléd. Iz 60, 1, 4

*

Az Isten népének katolikus egységébe, mely előre jelzi és előmozdítja az egyetemes békét, minden ember meg van hívva. Különbő módon, de ehhez az egységhez tartoznak vagy ehhez vannak rendelve mind a katolikus hívők, mind Krisztus más hívei, mint pedig általában az összes emberek, akiket az Isten kegyelme meghívott az üdvösségre.

II. Vatikánum: Egyház

*

A napkeleti bölcsek hódolata előre jelzése a mi jövőnknek: mi is arra vagyunk meghíva, hogy szemléljük és dicsőítsük Urunkat. Mi is úton vagyunk e felé az öröm felé. Vízkereszt ünnepe a remény ünnepe.

R. GUELLUY

*

Ó Urunk, irgalmazónk! Sóvárgunk kegyelmed ideje után, és kérünk: jusson Eléd gyermekeid sóhajta!

Hozd el azt a napot, amelyben minden teremtmény számára elérkezik az igaz üdvösség. De azt is add meg, hogy mi hűségesek legyünk és türelemben, hittel munkálkodjunk közre a te napod mielőbbi elérésében! Amen

F. CH. OETINGER, J. CH. BLUMHARDT

VÍZKERESZT

HÉTFŐ

„Népek jönnek világosságodhoz”

Uram, néped számára az feladat, hogy egyetemessé válják, hogy mindenki otthona lehessen. Nem az európaiság, nem a mi megszokott életformánk vagy életbölcseletünk, nem egyfajta lezárt világkép gyűjti egyházadba a népeket, hanem egyedül a te világosságod.

*

A földet sötétség borítja, a népeket homály fedi, de fölötted fölragyog az Úr, és dicsősége látható lesz benned. Népek jönnek világosságodhoz, királyok a benned tündöklő fényességhez. Iz 60, 2

*

Isten hatalma megjelenik a pogányoknak, az „ellenszegülő embereknek” (Iz 60, 1–3). De a kép egészen sajátos. Nem vakító fényszóró, nem perzselő Nap. Krisztus logikája, vagy helyesebben: tüze – egy csillag képében ragyog fel. Nem a felfegyverzett idősebb testvér jele ez, hanem a lefegyverző kisgyereké.

*

R. VOLP

Embértársadban Krisztust kell látnod. Mert „amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek” (Mt 25, 40). Csakhogy ez nehéz! Sok kortársunkban bizony alig-alig vehető észre a Krisztus. Ezért sehogy sem sikerül azt tenni velük, amit Krisztussal tennénk.

Próbáld meg egyszer fordítva: közeledj úgy a másikhoz, mintha te magad volnál Krisztus. „Én akarok Krisztus lenni!” Ez könnyebb.

*

J. ROSCHE

Köszönjük Neked, Atyánk, az életet és a megismerést, amit Jézusban, Fiadban nyilvánítottál ki számunkra. Dicsőség Neked mindörökké!

Ahogy a hegyen szétszórt kenyeret összeszedték, úgy tedd, hogy a világ minden táján létező egyházad országgá legyen, mert tied Jézus Krisztusban minden erő az örökkévalóságig.

Köszönjük, szentséges Atyánk, hogy nevedet adtad nekünk, hogy lakást készítettél a szívünkben; köszönjük a hitet és a halhatatlanságot, melyet Jézus Krisztusban kinyilvánítottál. Dicsőség Neked mindörökké! Amen.

DIDACHÉ

VÍZKERESZT

KEDD

„Emberi méltóságunkban megújított minket”

Uram, egyházadban én is magamra akarom öltetni az egyetemességet. Magyar vagyok, meghatározott korú, műveltségű és foglalkozású, akinek megvannak a maga elképzelései és a maga útjai. Ezeket vállalom, de úgy, hogy általuk ki ne szakadjak közös emberi valóságomból.

*

Testvéreim! Kinyilatkoztatásból ismertem meg Krisztus titkát, amelyről korábban nem tudtak az emberek. De most a Szentlélek az apostoloknak és a prófétáknak kinyilatkoztatta. Eszerint: Jézus Krisztusban a pogányok is részesei Isten ígéreteinek. EF 3, 2, 6

*

Nem percekben, még nem is századokban,
de időtlenségben gondolkozok,
lábom pedig, ha vándorútra dobban,
mindég népek térkép-rajzán mozog.

Törvénytáram elfér egy nefelejts kis
szirmán, azért, hogy soha ne feledd:
„szeresd az embert mind, ha mérget rejt is,
s szeresd az Istent mindenek felett!”

Az útjaim mind tiszta ölelések,
a népek közt úgy járok, mint követ,
a világtestvériség álma kénhet
több ezredévet, – s holnap eljöhet.

MÉCS L.

*

Az eszmény követése a test gyengeségében és homályában valósul, tehát magán hordozza az emberi viselkedés vontatottságát, következetlenségét. Ennek ellenére... meg vagyunk győződve, hogy jelen van Krisztus áldozati teste és vére, amely elveszi a világ bűneit.

A hívő tehát érezheti, hogy kezdeményezése, igyekezete biztos talajon áll.

*

GÁL F.

Urunk és Istenünk! Tudod, kik vagyunk. Te ismered a tiszta lelkiismeretű embereket és a lelkiismeretleneket, a magabiztosakat és a bizonytalanokat, a hívőket, keresőket, kételkedőket és hitetleneket egyaránt. Amikor azonban Előtted állunk, minden különbözőségünk ellenére is mindannyian hasonlóak és egyenlők vagyunk abban, hogy halandók vagyunk valamennyien, hogy kegyelmed nélkül mind elvesznének, – de abban is, hogy mindannyiunknak megígérted kegyelmedet, és azt meg is adod szeretett Fiadban.

Hálát adunk Neked most, az esztendő kezdetén, hogy Tőled jövünk és Feléd mehetünk. Ragyogjon felettünk Betlehem csillaga, és vezessen Hozzád! Amen.

K. BARTH

VÍZKERESZT

SZERDA

„Egyszülötted halandó természetünkben megjelent”

Isten Fia, Te mertél közönséges, halandó testben eljönni közénk. Akkor egyházadnak sem szabad törekednie arra, hogy megdicsőültnak látszék földi vándorlása idején. A három szent bölcslet sem riasztotta vissza, inkább vonzotta, hogy egy gyermekben látták meg a fényt.

*

Isten, ítéletedet add át a Királynak, igazságodat királyi Fiadnak. Igazságban ítéli ő a népet, igaz mértékkel mér a szegénynek. Megkönyörül a szegényen és árván, a szűkölködőn, akit nem segít senki. 71 ZSOLT 2, 13

*

Túl minden megszálláson, féktelen szenvedélyen és a haláltáborok hekatombáin két kibékíthetetlen ellenfél található minden lélek mélyén: a Jó és a Rossz, a Bűn és a Szeretet. Mit ér a győzelem a csatatéren, ha legbelső, személyes énünkben vereséget szenvedünk?

M. KOLBE

*

Isten országának igazsága a legemberibb minden igazság között, mert annak a szívéből fakad, akiről Pái azt mondja: Istennek, Megváltónknak jósága és embersége megjelent közöttünk.

Isten országának igazsága a mi Urunk szívének napról napra, óráról órára megszenvedett, sóvárgott, kiharcolt igazsága. Ő úgy nézte a világot, amilyen, és nem akarta harc által olyanná tenni, amilyennek lennie kellene. Nem, nem erőszakolta egy jobb világ jöttét, hanem Atyjához imádkozott érte, és amikor imádkozott, Isten országa növekedett szívében, egészen betöltötte azt, annyira, hogy ahányszor igehirdetésre nyíltak ajkai, erről az atyai országról kellett beszélnie.

ST. ANDRES

*

Imádunk Téged, Urunk, mivel annyira szeretted az embert, hogy magad jöttél teremtet világodba, a szűk emberi létbe, a kicsinyes helyzetekbe, az egyhangú szürke hétköznapiakba, a vigasztalan körülmények közé, az értetlenség börtönébe, a végső és végleges sikertelenség kudarcába, a halandó és halálraváló testbe, az Istentől való elhagyatottság sötét éjszakájába. Megmutattad, hogy mégis érdemes embernek lenni.

K. RAHNER

„Csillag vezette őket”

Uram, teljes világosságod egyházadban ragyog. De te nemcsak népednek, hanem a mindenségnek vagy örököse. A te fényed villan mindenben, ami igaz: gondolatban, szándékban, tettben, érzésben, érületben. És mindenben, ami van: a természetben, a kis és nagy történetekben, az embereken, a közösségekben.

*

Miután Jézus megszületett Heródes király uralkodása idején a júdeai Betlehemben, bölcsek jöttek napkeletről Jeruzsálembe. Hol van az újszülött Messiás Király? – kérdezték. – Láttuk csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy hódoljunk neki.

MT 2, 1-2

*

Az állatok után, amelyek a Természet, a pásztorok után, akik a Nép, ez a harmadik hatalmasság – a Tudás – is térdreborul a betlehemi Jászol előtt. Kelet ősi papi kasztja bemutatja hódolatát az új Úrnak, aki majd elküldi igehirdetőit Kelet felé: a Bölcsek térdet hajtának az előtt, aki a szavak és számok tudományát alárendeli a Szeretet új bölcsességének.

*

G. PAPIN

Igazán a világ prédikátorának nevezhetjük a mi Istenünket: mivel a világ kezdetétől fogva, az egek és minden teremtetett állatok által, istenségének hatalmát és bölcsességét hirdette.

PÁZMÁNY P.

*

Az ember teremtményi mivolta azt jelenti, hogy az egész világ Isten szava az emberhez.

Ez egyszersmind fel is szólítja, alkalmassá teszi az embert arra, hogy hasonló, egész valóságát tükröző feleletet adjon.

M. SCHMULFERS

*

Urunk, segíts, hogy más népekben keressük és meg is találjuk a belőlünk hiányzó erényeket! Add, hogy a világ minden fajú és színű népét őszintén szeressük!

Földi pályánk széles útja nem egyedül a mi zarándokutunk. Add, hogy minden emberben, – legyen bármilyen a vallása, bőrének színe, világnézete – fölismerjünk Téged, örök Társunkat! Lássuk meg az emberi arcok, az emberi tekintetek mögött a te arcodat, a te Lelkedet!

Taníts meg bennünket, hogy Téged a Föld minden sarkán – mindenben és mindenkiben – megtaláljunk! Ámen.

F. LELOTTE

VÍZKERESZT

PÉNTEK

„Felnyitották kincsesládájukat”

Aki megtalál Téged egyházadban, az adni akarja kincseit: Neked és a Veled egyesült népnek. Bárcsak meg ne vetnének mások ajándékát! Az egyetemesség nemcsak azt jelenti, hogy egyházad mindenki számára nyitva van. Nemcsak azt jelenti, mindenkinek ad kincseiből. Az egyetemesség azt is jelenti, hogy néped képes befogadni minden értéket.

*

A csillag láttára nagyon megörültek. Beléptek a házba, és ott találták a Gyermeket anyjával, Máriával. Leborulva hódoltak előtte. Aztán felnyitották kincses ládáikat, és ajándékot adtak neki.

Mt 2, 10–11

*

Aki csak adni akar, de nem kész a befogadásra, aki csak másokért akar élni, de nem hajlandó elismerni, hogy önmaga is mások kiszámíthatatlan, kikényszeríthetetlen jóságának adósa, az félreismeri az emberi lét körvonalait, és éppen azért szükségszerűen összezavarja a szeretet valódi értelmét.

Önmagunk túlszárnyalása, – hogy termékeny lehessen – megkívánja a befogadást is másoktól, és végső fokon attól a Másától, aki a legteljesebb értelemben Más mindenki szá-

mára, habár a legbensőbb egységben áll velünk: Jézus Krisztustól, az Istenembertől.

J. RATZINGER

*

Érzéket a minket körülvevő anyagi és szellemi világ iránt: szemet, szemet!

A lélek is reng, s amilyen lesz a műszer, olyan lesz az érzés: ahogy ki van feszítve, ahogy meg van hangolva, ahogy tud befogadni és hasonulni, ahogy tud a mélységekből rezonanciákat teremteni.

*

PROHÁSZKA O.

Mennyei az az emberélet, amely egészen és mindenestől, legbenső rostjáig az Istené.

Ez nem zárja ki a fárasztást, a vérhullatást és a könnyeket, de igenis a halálos önmagunk körül forgást, amely kirekeszt a kegyelemből;

*

C. BAMBERG

Köszönöm Neked, Uram, hogy nem vagyok egyedül, hogy nyomorúságomat nem kell egyedül viselnem, sem pedig hitetlenségemet és belső ürességemet. Mert ha erőim végére jutottam is még mindig ott áll előttem a te egyházad titka. Köszönöm Neked, hogy egy test vagyunk, Belőled egy darab; köszönjük Neked, Urunk, hogy nem vagyunk egyedül. Amen.

U. ROTHER

VÍZKERESZT

SZOMBAT

„Halhatatlanságának fényével újjáalkotott minket”

Atyánk, Te Krisztusod által a magad halhatatlan világába akarod emelni a mi világunkat. Ehhez újjá kell alkotnod, szentté kell tenned mindent. Szent terved szerint egyháznak kitaruló és minden értéket megszentelni tudó egyetemes-ségével alkalmas eszközzé kell válnia az üdvözítés művében.

*

Karavánok lepnek el, tevék érkeznek délről és keletről. Eljönnek hozzád mindnyájan: aranyat, tömjént hoznak, és az Úr dicsőségét hirdetik. Iz 60, 6

*

A második vatikáni zsinat elutasította a triumfalizmust. Alázat nélkül, humortalanul, sértődötten nem lehet érvényes tanúságot tenni Jézus igazságáról. Csak ne csavarjuk félre a szót: alázaton ne értsünk alázatoskodást, a humort ne tévesszük össze a cinizmussal, s a megbocsátásnak meg a szeretetnek lelkületét a megalkuvással.

A tanúk dolga? A szólás és az elnémulás. Kell, hogy szóljanak, mert az igazság magától nem szólal meg soha. Kell, hogy elnémuljanak, mert a másik ember az igazságot előtt akar meghajolni, nem a tanúk előtt.

TÓTFALUSY I.

*

A keresztény hit vallja azt, hogy a történelem nyitott az Abszolút Jövőre: Istenre. Ezért megvédi az embert attól a lázas elhajlástól, hogy jogos terveinek brutális megvalósítása közben feláldozza a jelen nemzedéket a jövő nemzedékért.

SZABÓ F.

*

Akinek már megszokás alapján is jóságos gondolatai vannak másokkal szemben, az nem lehet messze az életszentségtől. Az ilyen Istenhez lesz hasonló, aki fel nem mérhető találékonysággal keresi mindig a megbocsátást teremtményei számára.

W. FABER

*

Uram, add, hogy így nézzem magam:
ne úgy, hogy én találjak vigasztalást, – hanem hogy én vigasztaljak másokat;
ne úgy, hogy én találjak megértést, – hanem hogy én értek meg másokat;
ne úgy, hogy én találjak szeretetet, – hanem hogy én szeressek másokat!

Mert aki átadja magát, az kap is;

aki megfeledkezik magáról, az talál;
aki megbocsát, az bocsánatot nyer:
és aki meghal, az örök életre ébred. Amen.

ASSZISZI SZ. FERENC

„Tartsatok bűnbánatot!”

Különös dolog, Uram, hogy valamikor a halálra emlékeztett egyházad a hamvazás vasárnapján, most pedig az élet vizéről olvastat fel nekünk. Megmaradt a szó: Tartsatok bűnbánatot!, – de ez már nem komor készülődés a halálra és az ítéletre. Néped bűnbánata visszatérés Hozzád, aki magad vagy az Élet, és aki a keresztségben a legteljesebb élet lehetőségét adod meg gyermekeidnek.

*

János elfogatása után Jézus Galileába ment, és hirdetni kezdte Isten evangéliumát: Betelt az idő, itt van már az Isten országa. Tartsatok bűnbánatot, és higgyetek az üdvösség jóhírében!

MK 1, 14–15

*

Ha egy út számunkra nyílik, – el kell indulnunk rajta.

Ha egy könyv számunkra íródik, – feltétlenül el kell olvasnunk.

Ha egy jóbarát hozzánk szól, – figyelniünk kell szavára.

Isten állandóan úgy közelít felénk, mint egy út, mint egy könyv és mint egy jóbarát.

J. LOEW

*

Félsz, hogy Krisztus nagy rabló: megfoszt szabadságodtól, vidámságodtól, kényelmedtől, sőt magával is visz a végső, a teljes önkiszolgáltatás világába?

Krisztus elrabol, igen – mennyei boldogságába.

J. ROSCHE

*

Nem fedezte-e fel újból a mai pszichológia, hogy a víz minden ember lelkében egyike a legmélyebb szimbólumoknak? Nem jött-e rá a természettudomány, hogy minden

földi élet ebből az elemből származik? A mi életünk a vízből jön.

Isten ezt a leginkább „anyai jellegű” elemet választotta ki arra, hogy hatékony jele legyen az égi újjászületésnek.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Istenünk, Te nem kívánod a bűnös halálát, hanem azt, hogy megtérjen és éljen. Tekints hát jóságosan gyarló emberi természetünkre. Elismerjük, hogy por vagyunk, és a porba térünk vissza. Add meg mégis, hogy elnyerjük bűncink bocsánatát, és életünk megújuljon föltámadt Fiaid hasonlóságára. Amen.

NAGYBÖJT 1.

HÉTFŐ

„Nem lesz többé vízözön”

Nem csodálom, Uram, hogy megbántad a percet, amikor életre hívtad az embert. Mégis milyen jó, hogy irgalmas szereteted győzött! Hálát adok régi szövetségedért: nem pusztítod el vízzel a bűnös emberiséget. De méginkább köszönöm, hogy új szövetségedben olyan vizet adtál, amely csak a bűnt pusztítja el, de megment bennünket, bűnösöket.

*

Íme én szövetséget kötök veletek és utódaitokkal, sőt minden élőlénnel, mely nálatok van. Szövetséget kötök veletek, hogy nem pusztul el minden élő a vízözön hullámaiban, és nem is lesz többé vízözön, mely elpusztíthatná a földet. TER 19, 9–1

*

A bibliai vízözön elbeszélés nyilvánvalóan sokk-hatásnak akarja kitenni az olvasót. Többről van itt szó, mint az áradással való egyszeri büntetésről.

Teljes élességgel kell világossá válnia annak, hogy a bűn méltó büntetésként vonja maga után a halált. Isten „elszomorodása” azt akarja kifejezni, hogy ő teremtményeivel nagyon szoros kapcsolatban áll. Ezért is ad Noé személyében új kezdési lehetőséget az embereknek.

W. TRUTWIN

*

Krisztus egyszersmindenkorra függött a kereszten, és vér és víz folyt átdöfött oldalából, de a Szentlélek működése folytán e vér és víz szakadatlanul folyik, mintha keresztje a valóságban még mindig közöttünk állna, és a keresztvíz mintha csak az érzékiségünknek szóló külső alak lenne.

J. H. NEWMAN

*

Mint az emberiség összes nagy szimbóluma, a víz is ket-tős jelentésű: az üdvözülést és a megsemmisülést is jelent-heti. A víz nemcsak az életet jelzi, hanem a pusztító árá-dást is.

A keresztelekor a régi ember meghal Krisztus halálával. Ez elsősorban a bűnök bocsánatát jelenti, de jelenti egyben az élet megváltozását is.

*

HOLLAND KATEKIZMUS

Mennyei Atyánk! Szent Fiad megtestesülésének titka révén a hit valóságosságára vezette az embert; és mindazo-kat, akik szolgaságra születtek az ösbűn által, az újjászüle-tés fürdőjében tisztára mosva, Isten gyermekeiként szívébe zárta. Ezért zengjük most és mindörökké az imádás és hála énekét. Amen.

NAGYBÖJT 1.

KEDD

„A bárkában menekültek meg”

Milyen szép gondolat, Uram, a keresztelest a közösség ünnepévé tenni, mint az új szertartás azt lehetővé teszi. Így jobban kiviláglik a hasonlat: a bűnös élet szennyes árából új bárkádba, az egyház hajójába emeled a megkeresztelt gyermekeket.

*

Annak a szövetségnek, melyet veletek és a körülöttetek élő többi élőlénnel kötök, ez lesz a jele örök időkre: szí-várványomat helyezem a felhőkbe. Ha felhők tornyosulnak, feltűnik a szírvány is a felhőkben, én pedig megemlékezem a szövetségről. TER 9, 13–15

*

A történelemben együtt működik az ember szabadsága, rosszakarata és Isten irgalma. Ábrahám idejéig ezt az állapotot a szentírás jelképes elbeszélésekkel illusztrálja. Kain és Ábel története, a vízözön, a bábeli torony mind ilyen jelkép, amely mutatja, hogy a bűn terjed, szinte szervezett hatalommá válik, de Isten öröködik a történelem felett: jutalmaz és büntet, s igazolja, hogy a jövő az ő kezében van.

GÁL F.

*

Akik Krisztusban keresztkeltek meg, szolidaritást vállalunk az ő útjával: szolgálatot, kisebbséget, engedelmességet a halálig.

De nem sötét gondolat a keresztelezés vidám napján az, hogy az ember a halálra lesz felszentelve?

Nem! Hisz lehet-e annál nagyobb vigasztalás számunkra, minthogy a mi halálraszánt életünk Krisztussal gyümölcsöző lesz, ahelyett, hogy értelmetlen maradna? Isten az emberiség kínjait egy új élet vajúdásává változtatja.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Ikrek a kútnál, – szép ez a kép
Nap süt az égen, árnya de szép!
Őszi a fény bár, színe meleg.
Boldog a két lány, nem kesereg.

Őszbe se lát a négy kicsi szem,
Messze a tél még, szép a jelen.
Csordul a vízár, tiszta elem;
Boldog a két lány: így szeretem.

DARABOS L.: Ikrek a kútnál

*

Mennyei Atyátok sem akarja, hogy csak egy is elveszzen e kicsinyek közül. (Mt 18, 14)

*

Urunk Jézus Krisztus! Add, hogy megértsük a keresztség igazságát az életről, mely valamennyiünket egyesít; a kül-

detésről, mely mindannyiunkat összeköt; az áldozásról, mely mindig újból összefűz. Amen.

H. PERRIN

NAGYBÖJT 1.

SZERDA

„Itt van már az Isten országa”

Néha nehéz elhinni, Uram, hogy itt van már a te országod. Hiszen szent bárkádba, az egyház közösségébe is becsapnak a bűn hullámai. Dehát Noé családja is érezhette a vízözön erejét. Biztosan átélték a hánykolódó bárkában a halálfélelmet, és merniük kellett a becsapódó hullámok vizét. Mégis megmenekültek, mert velük voltál, Istenünk.

*

Utaidat, Uram, mutasd meg nékem: ösvénycidre taníts meg engem. Taníts és vezess igazságod szerint, mert Te vagy üdvözítő Istenem. Emlékezz Uram, hogy mindig könyörültél népeden: ősidők óta jóságos voltál hozzánk. 24 ZSOLT 4–7

*

Sohasem lehetsz, míg e földön vagy, üdvösséged felől biztonságban. És ezért mindig félned kell, miközben reménykedel. Bűneid tudata növekszik, amint nő benned az Isten kegyelmének meglátása Krisztusban. Az igazi keresztény állapota Krisztusnak a viharban való békés és nyugodt álmához hasonlít a legjobban; – nem a tökéletes öröm és nem a menny biztonsága, de a mély belenyugvás Isten akaratába; önmagunknak, lelkünknek és testünknek neki való átadása, reménykedve ugyan, hogy megmentettünk, de szemünk sokkal szilárdabban rá meresztve, mint önmagunkra.

J. H. NEWMAN

*

Ne feledd el, hogy Isten egyes-egyedül a kitartást jutalmazza.

SZ. BERNÁT

*

Ha a lelki életben nem érjük el hamarosan azt, amit akarunk, akkor ez nem azon múlik, hogy nem böjtölünk eleget.

Ha saját magunkkal, de méginkább felebarátunkkal szemben türelmesek vagyunk, sok kegyelmet várhatunk a jó Istentől.

D. CONSIDINE

*

Urunk, maradj velünk, maradj a te egyházaddal!
Maradj velünk kegyelmeddel és jóságoddal;
igéiddel és szentségeiddel;
vigaszoddal és áldásaiddal!
Maradj velünk, minden hívőddel most és mindörökké!
Amen

O'CONNEL

NAGYBÖJT 1.

CSÜTÖRTÖK

„Nagy örömmel fogad benneteket a keresztény közösség.”

Ha ismeretlen gyermekeket keresztelnek, az sem lehet számomra egészen idegen, Uram. Hisz amikor Veled egy lett, akkor velem is egy lett. Ha szívünkben élő a hit, és megérttem Noé bárkájának hasonlatát, akkor fel kell fedeznem az összetartozást minden megkeresztelttel, mindenkivel, akit kimentettél, Uram, a bűn áradatából.

*

A vízözön idején a bárkában csak néhányan, mindössze nyolcan menekültek meg. Előképe ez a keresztségnek, amelynek vize megadja most nekünk a szabadulást. Nem azzal, hogy testünkről lemossa a szennyet, hanem, hogy megtisztítja lelkiismeretünket Isten színe előtt Jézus Krisztus feláldozása által. 1 Pt 3, 20–21

*

Ha Jézus egységet parancsolt nekünk, nem tehetett másképp, csak teremtető parancsal. Ezt adja meg valamennyi-

ünknek a keresztség szentségében. Benne nyertünk természetfeletti életerőt a szentháromsági minőségű életre.

CSÖGL J.

*

Isten emberré lett, és nyavalyánkban részesült, hogy senki ezután azt lehetetlennek vagy nehéznek ne mondaná, amit az Isten-emberben látott. Mert nemcsak tanítást nyújtott, hanem példát is mutatott a mi édes Megváltónk: magát tükörré tette, melyre nézve ékesítgessük erkölcsünket.

*

PÁZMÁNY P.

Mint Isten gyermekei a keresztség szent méhéből jöttünk világra – Isten fiaivá, lányaivá kell először válnunk, és ehhez „hatalmat kapunk” (Jn 1, 12). De mivel járulhatunk hozzá mi?

Sokkal: elmélkedjünk és gondolkodjunk rajta, s törekedjünk a megértésére.

*

R. GUARDINI

Istenünk, Te megvilágosítasz minden embert, aki e földre születik. Kérünk, ragyogja be szívünket kegyelmed fénye, hogy mindig azt gondoljuk és tegyük, ami méltó Hozzád, Előtted kedves, és őszintén szeressünk Téged. Amen.

NAGYBÖJT 1.

PÉNTEK

„Jelöljétek meg ti is a gyermek homlokát”

A keresztény szülőt és gyermekét nemcsak a vér, de Krisztus keresztségének közössége is egy családdá teszi. Uram, én ezzel a hittel akarok gyermekeim jó szülője lenni.

*

Jézus legyőzte a halált, hogy az örök élet örökösei legyünk; és az Isten jobbán ül, miután fölszállt a mennybe, és uralma alá vetette az angyalokat, az égi hatalmakat és a mennyei erőket. 1 Pt 3, 22

*

A gyermekek a családban szerzik az első benyomásokat az egészséges emberi közösségről és az egyházzal, a család vezeti be őket lépésről lépésre a társadalomba és Isten népe közé. Értsék meg tehát a szülők, hogy mennyire fontos a valóban keresztény család Isten népének élete és fejlődése számára.

II. Vatikánum: Nevelés

*

A gyermekek Istentől feladott rejtvények, és pedig a többenél nehezebben megoldható rejtvények; azonban a szeretetnek mégis sikerül a megoldás, ha nekigyürkőzik.

C. F. HEBBEL

*

Dús örökséget nem adhat apátok,
Csak ami voltam, azt hagyom reátok;
De hogyha (Isten adja!) megfogan,
Boldog lesz tőle késő unokátok.
Csak ami vagyok: azt hogy szépen éltem,
Igaztól, jótól, széptől sose féltem...

Sík S.: Örökösök

*

Szeretem a gyerekeket, – mondod Istenünk, – és azt akarom, hogy mindenki olyan legyen, mint ők. Nem szeretem az öregeket, ha csak lélekben meg nem maradtak gyermeknek. Szeretem a kisgyermeket, mert bennük még nem tört meg arcom tükörképe. Szeretem a gyerekeket, mert növekvésük még nem ért véget, mert egyre felfelé emelkednek még. Azt akarom, hogy mindenki rájuk hasonlítson!

NAGYBŐJT 1.

SZOMBAT

„Higgyetek az üdvösség jóhírében”

Uram, a bárka nyolc lakójáról sugározhatott a boldog meggyőződés: ők a megmentett nemzetség. Egyházad közösségének életét is ennek a hitnek kell beragyognia: nekünk

megadatott a szabadulás, az élet. A keresztyény közösség éppen ezért nem félhet az élettől.

*

Krisztus, az ártatlan meghalt értünk, bűnösökért. Egyszermindenkorra elégtételt adott vétkeinkért, hogy kiengeszteljen bennünket Istennel. Test szerint megölték ugyan, de életre támadt a Lélek erejében. 1 PT 3, 18

*

A régi görögök azt hitték, hogy az emberek nevetése irigyekké teszi az isteneket, és hogy bosszújuk üldözi a földön azokat a halandókat, akik nem sírtak eleget. Talán mi is ezekből a pogány rémképekből örököltünk valamit, s nem merjük lelkünket bátran kitárni, hogy az öröm beáradjon, és mi a békében megnyugodjunk.

Lopva őrizgetjük örömünket, gyakran a rejtekben, s talán el is titkoljuk, attól tartva, hogy elveszíthetjük. Csak úgy sebtében, titokban ízelegetjük meg, mint a nyalánk gyermekek az édességet, amelyet a rosszul zárt szekrényből loptak. S még ezekből a pillanatnyi örömökből is mintha valami határozatlan lelkiismeretfurdalás maradna lelkünkben.

De így szokás-e fogadni a Szentlélek ajándékát?

Aki elismeri, hogy boldog, az lemond arról, ami után az emberek nagyrésze epekedik: lemond arról, hogy vigasztalgassák és sirassák, lemond a koldusok hasznos foglalkozásáról, lemond arról, hogy másik erejét kihasználja, eméssze; sőt nemcsak hogy lemond, hanem ad is: támogatja a gyengéket, táplálja az éhezőket.

P. CHARLES

*

A jókedv jó ötletek szülőanyja.

V. DE KOWA

*

A mosoly kevesebbe kerül, mint a villanyáram, és mégis mennyivel több fényt ad.

*

ABBÉ PIERRE

Istenünk, Te örömmel ajándékozod meg az embereket;
és azt várod, hogy örömben éljenek, mert a te világod
öröm és boldogság. Űzd el lelkemből a szomorúságot.
Adj gondolataimnak szárnyat, és vedd el tőlem a gondokat.
Azért is könyörgök több örömért, hogy másokat is öröme
hangolhassak. Amen.

„Fiadat, akit annyira szeretsz.”

Ábrahám önmagát adta Neked, Uram, amikor kardot emelt fiára az áldozati oltáron, hiszen Izsákot jobban szerette önmagánál. Benne a jövőjét, a szívét, az egyetlenét, a maga életénél drágábbat ajándékozta Neked. Istenem, én sem adhatok kevesebbet Neked.

*

Mikor Izsák felnőtt, Isten próbára tette Ábrahámot. Így szólt hozzá: Vedd egyszülött fiadat, Izsákot, akit annyira szeretsz! Menj el a Mórija földjére, és ott áldozd fel egészen eléggő áldozatul az egyik hegyen, amelyet majd mutatok neked. TER 22, 1–2

*

Ezen a ponton egy kezdetnél állunk. A pátriárkák vallását a későbbi beteljesülés fényében kell látnunk. Nagyságuk abban áll, hogy a jövőendő csiráját hordozták. Ez később megérlelődik, de sohasem lehet elvitatni az ösök értékét: a várakozás és előkészítés értékét.

W. J. STEVE

*

Ha a hit a keresztény élet lényege, akkor kötelességünkül adódik, hogy Krisztus szavára kockára vessük azt, amink van, azért, amink nincs. És bátor szívvel, nemesen kell ezt cselekednünk, – nem gyorsan és könnyelműen ugyan, de mégis anélkül, hogy kínosan vizsgálnánk, mit tegyünk, hogy latolgatnánk, mit adunk oda és mit kapunk érte; bizonytalanságban jutalmunk nagysága felől, bizonytalanságban áldozatunk terjedelméről, minden tekintetben reá hagyatkozva, reá várakozva és bízva benne, hogy megtartja ígéretét, – bízva benne, aki erőt ad nekünk, hogy a magunk ígéretét megtartsuk.

J. H. NEWMAN

*

Ha Krisztus vasszeggel kezére íratta a mi emlékezetünket, mi is szívünkbe pecsételjük, karunkra bélyegezzük az ő emlékezetét.

PÁZMÁNY P.

*

Gladiátorod vagyok, Uram, és készen állok az élethalálküzdelemre. Mert az áll előttem. Küzdelem egy gyilkos kórral, amely minden pillanatban leteperhet és kiolthatja életemet. Félelmes ellenfél. Ismerem már erejét, hisz bemutatkozott akkor este, amikor a porba sújtott.

Most már gladiátor lettem: öntudatosan halni készülő gladiátorod, fölséges Uram. Így neveled Te az embert elszántságra és szent közömbösségre. Mekkora a jóságod! Rákényszerítettél, hogy egyedül Neked szolgáljak, Neked éljek. Istenem, Neked élek, Neked halok, Tied vagyok életemben és halálomban. Amen.

KOROMPAI J.

NAGYBÖJT 2.

HÉTFŐ

„Vele együtt mindent”

„Aki saját Fiát mindnyájunkért áldozatul adta, hogyan ne ajándékozna nekünk mindent?” Uram, a Minden Te magad vagy. Önmagadat adod, Atyánk, amikor a szeretet életét kínálad nekünk. Áldozatot bemutatni annyi, mint elfogadni Téged és szeretetedet. A szentmise áldozata a legteljesebb találkozás: Te a mienk vagy, mi pedig Neked adjuk életünket.

*

Testvéreim, ha Isten velünk, ki ellenünk? Ő, aki saját Fiát sem kímélte, hanem mindnyájunkért áldozatul adta, hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent? RÓM 8, 31–32

*

Mivel kerülünk kapcsolatba, amikor az evangéliummal kapcsolatba kerülünk?

Semmi sem közömbös. Én sem vagyok közömbös.

Minden, amit teszünk, végtelen távlatokkal bír, – követ-

kezményekkel egészen az örökkévalóságig; semmi sem szűnik meg véglegesen.

Semmi sem merül feledésbe. Egyszer még minden szóba kerül.

A fényből jöttünk és a fény felé tartunk.

Jobban szeretettek vagyunk, mint gondoljuk.

Határtalanul magas mértékkel leszünk megmérve.

Semmi sem megy veszendőbe.

Egy lélegzetelállító versenyfutásba vagyunk eleve benevezve. A bűn = nem versenyezni; a bocsánat = ha mégsem törölnek a versenyzők névsorából.

A filozófusok beszélnek az istenkeresésről, de ez olyan mintha arról beszélnének, hogy az egér keresi a macskát. Mi inkább menekülünk Istentől, – de ez hosszabb távon nem sikerül. Szerencsénkre!

Nem vagyunk egyedül.

Sohasem vagyunk egyedül.

A világ csodálatos, – a világ borzalmas.

Semmi sem történhet velem, – a legnagyobb veszélyben élek.

Érdemes élni.

H. GOLLWITZER

*

Mennyei Atyánk! Teremtőnk vagy, és mi a tied vagyunk. Minden a tiéd, s nekünk egykor számadást kell adnunk mindarról, amit itt a földön ránk bízál. Teljes odaadással és örömmel ismerem el uralmadat, mert a szeretet uralma az, melynek teljesen át akarom adni magamat. Szegény, nyugtalan, bágyadt és hányatott életemet hadd egyesítsem áldozatként Fiad és az egyház életével! Amen.

J. K. LAVATER

NAGYBŐJT 2.

KEDD

„Az Urat nevén szólítom”

Mi a neved, Uram? Hogyan szólítson a te Krisztusban élő néped? Megengeded és akarod, hogy ajkunkon és szívünkben ez legyen a neved: Te! Ez a név az áldozat szava. Mert akiknek megadod, hogy így szólíthassanak, azok nem tehetnek

mást, mint hogy bizalmas szereteted viszonzásaképp egészen Neked adják magukat.

*

Erős az én hitem, bár azt kell mondanom: Megalázva a porba hullok. Szolgád vagyok, Uram, és szolgálód gyermeke; bilincseimet leoldod rólam. Hálaáldozatot áldozok néked, és az Urat nevéen szólítom. 115 ZSOLT 15–17

*

Te! Mindenkör így kell Téged szólítanom, Istenem. Bármi vagy is még ezen kívül, ezt az egyet tudom Rólad: Te csodálatos „Te” vagy. Enyém vagy, számomra vagy Te. Amióta ezt tudom, mintha mindent tudnék Rólad. Ez a személyes közlés olyan, mint egy könnyed, mégis a végtelenséget átívelő híd, fény-híd talán, amely mégis elég erős ahhoz, hogy Téged és engem hordozzon. Különben soha nem találtam volna Rád. Kezdetől fogva csöppnyi édes titok volt ez közöttünk, egy titkos egyetértés; szövetségben álltunk egymással mi ketten: Te meg én.

P. LIPPERT

*

Természetesen Isten több, mint egy egyszerű emberi „te”. Több, mint egy hozzánk hasonló valaki. Amikor azt mondjuk: „valaki”, akkor a képzeletünkben megjelenik egy ember, aki egy bizonyos irányból közeledik felénk. Ez a valaki egy mindenképpen körülhatárolható lény, egy ember, egy személy. Az a „te” viszont, amivel Istent illetjük, azt a Valakit jelenti, aki minden oldalról körülvesz minket.

KELE P.

*

Urunk, Istenünk! Nagy és fölséges és szent vagy mindnyájunk fölött. Eléd tárunk mindent, ami gonddal tölt el: hibáinkat, tévedéseinket, lázadásunkat és keserűségünket, egész szívünket, egész életünket, melyet jobban ismersz, mint mi magunk. Hűséges kezedbe tesszük mindezt, mivel megváltó Fiad által hozzánk hajoltál. Végy úgy bennünket, amint vagyunk, de emelj magadhoz és gazdagíts a te gazdagságod által! Ámen.

K. BARTH

„Fiát mindnyájunkért áldozatul adta”

Uram, az áldozat: önmagam átadása Neked. Mégis nem én vagyok az áldozat, hanem Jézus az. Ő az, akit mi bűnös emberek felajánlhatunk Neked igaz ajándék gyanánt. És ebből még jobban megértem, mit jelent egységem Jézussal: Vele együtt mi is elfogadható áldozat lehetünk. Ez a szentmise titka.

*

Ábrahám oltárt épített és rárakta a fiát. Már kinyújtotta kezét, hogy levágja fiát, amikor ezt kiáltotta az Úr angyala az égből: Ne nyútsd ki kezedet a gyermekekre és ne tégy vele semmit, mert most már tudom, hogy féled Istent, és nem tagadtad meg tőlem egyszülött fiadat. TER 22, 10–13

*

Az emberi és isteni szeretet azonos, csak a tárgya más. Odaadni magunkat Istennek: szerelmi odaadás.

E. CARDENAL

*

Izsáknak hátán rózseköteg
s én hozom a lángot az éjben.
Szent bérce, Uram, rideg-meredek.
Sziklái az ürbe fölértem.
Kifulladás a mell, elcsuklik a térd,
megrokskad, aki a csúcsra fölért,
metsző nyílalás a szívében.

Elhoztam a kést és egy-fiamat,
hogy töröldjék az adósság.
Máglyámon a lángoszlop kifakad,
mint ágon a nyíló rózsák.
Ott fönt mindent beborít a halál,
ébren csak a hűség csillaga áll,
hűs csillagod, állandóság.

Gyermekgyilkos mindannyi szülő:
nem-lévőt létbe rántott,
és meghal, aki e világra kijő –
Te rended ez így; legyen áldott.
Parancsod, Uram: kit egy éj gyönyörén
megöltem már, másodszor is én
öljem meg e gyermek Izsákot.

Parancsod, Uram, szentség nekem,
nem kérdezem én, mivégre,
pengémet a gyöngé torokra teszem,
pernyén sercegjen a vére!
Majd hajnalod újra fejemre hull,
s mint elszáradt fa magtalanul
tárulok a sugaras égre.

Jó vagy – tudom én, de nem érthetem:
im nyílik a mennyek boltja,
és éledez, örvend, zeng a szívem!
Gödölyét küldtél a bokorra;
minket fölemelsz és áldozatul
értünk ártatlan gödölye hull
vergődve a vérbe, pokolba.

WEÖRES S.: Ábrahám áldozása

*

Urunk. Istenünk! Milyen könnyedén követem a nagyon
emberi, de nagyon kalmári elvet: „ha adok valamit, Te is
tartozol nekem”. Mily gyakran vétettem Ellened, mert saját
képemre kívántam arcodat és szívedet alakítani. Uram,
légy irgalmas hozzám, és fogadd el áldozatomat! Amen.

P. GERHARDT

NAGYBÖJT 2.

CSÜTÖRTÖK

„Színében elváltozott előttünk”

*Jézusom, Te a szent hegyen látomásban adtad tudtára
választottaidnak: csak azért lehetsz Főpap és Áldozat, mert
Isten Fia vagy. A te isteni életed valóban hibátlan áldozati
ajándék. A te áldozatod öröm és boldogság Atyádnak. Így*

hát a keresztség révén az én ajándékom is valódi örömet jelent Atyámnak.

*

Miután Jézus megjövendölte szenvedését, maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, és őket külön fölvitte egy magas hegyre. Ott színében elváltozott előttük. Ekkor felhő ereszkedett le és elborította őket. A felhőből szózat hallatszott: Ez az én szeretett Fiam. Őt hallgassátok! Mk 9, 1–2, 7

*

Az Úr elhatározta, hogy megmutatja magát nekik. Előre meg fogják látni az ember Fiát eljönni királyi fényességében.

Az Úr már előre kiválasztotta ezt a hármat: mindenk előtt Kéfast; aztán Jánost, mert szereti őt, s mert éppen az ő részéről nem tudná elviselni a legcsekélyebb lagymatagságot, a legcsekélyebb kétséget sem. S végül Jakabot, mert testvére Jánosnak és követi őt mindenüvé...

A három tanítvány érezte, hogy lángra gyúl a lelke.

Arccal a földre borultak, mikor szózat áradt a felhőkből: „Ez az én szerelmes Fiam...”

Így feküdtek ott, míg csak egy kéz nem illette vállukat. Jézus egyedül volt már, mindennapi alakjában, szegényes köpenyében. A síkságról a hétköznapi hangok áradtak feléjük. De ők, ők úgy érezték, hogy örökre megváltoztak. Péternek eszébe fog jutni ennek az arcnak a ragyogása, a tagadás után, mikor a megkötözött Emberfia feléje fordítja elgyötört arcát. És János is emlékezni fog rá, a keresztlábánál, mikor föltekint majd erre a lekókadtt fejre, amely vérben és gennyben ázik.

*

F. MAURIAC

Rendesen arra utalunk, hogy Krisztus a Golgotán át jutott az Olajfák hegyére, honnan az égbe szállt; de nem figyeltünk arra, hogy a Golgotára is a Táboron át jutott. Harcát győzelmesen azért tudta megvívni, mert lelkében átszellemült a rossz, a kín s a szenvedés. Fényben állt s élt lelke, azért tudta legyőzni a sötétséget.

PROHÁSZKA O.

*

Istenünk, Te látni engedted egyszülött Fiad dicsőséges színeváltozását, és csodálatos reménységet adtál. Add, kérünk, hogy örököstársai lehessünk a dicsőséges királynak, és részünk legyen vele az örök élet boldogságában. Amen.

NAGYBÖJT 2.

PÉNTEK

„Megigazultta tette őket”

Uram, nem tudok betelni a gondolattal, visszatérek rá. Te a szeretet bensőséges találkozásában akarsz áldozatul elfogadni minket. De így csak azt ölelheted szívedre, aki egy világhoz tartozik veled. A keresztség engem is igazzá tett. Gyermekeddé, isteni természeted részesévé. Azért történt ez, hogy a szentmisében Fiaddal együtt legyünk pap és áldozat.

*

Ki emel vádat Isten választottai ellen, ha Isten megigazultakká tette őket? Ki ítélheti el őket, ha velük van Jézus Krisztus, aki meghalt, sőt föl is támadt, és Isten jobbján közben jár értünk? RÓM 8, 33–34

*

A szent az Isten közelében tartózkodó ember, akit Mária Magdolna módjára semmi ráragadt hibája és gyöngesége nem tarthat vissza attól, hogy Krisztus lába elé vesse magát. Átvergődött az élet minden bozótján, és végül eljutott a tenger szélére; itt már nem marad más hátra, mint hogy eszeveszetten belevesse magát Istenbe.

W. NIGG

*

Az Istenben való csendnek van egy olyan állapota, amikor az ember már nem készít terveket, amikor először nem alkudozik igazán, amikor egész jövőjét Isten akaratára bízta.

EDITH STEIN

*

Azt mondják, hogy a kút mélyéből még nappal is meglátni a csillagokat. Mi benne vagyunk igen nehéz időknek mély kútjában. Most láthatókká válnak hitünk egésnek csillagai, a szentek, és ők biztatást, békét, útmutatást ragyognak felénk onnan felülről.

SCHÜTZ A.

*

Istenünk, Te Krisztus papságában részesítetted egész népedet, és ennek a népnek tagjává tetted azokat, akiket Fiad képére újjá alkottál. Kérünk, fogadd el őket kedves áldozatul, hogy kegyelmedből eggyé váljanak egyházad adományaival. Amen.

NAGYBÖJT 2.

SZOMBAT

„Ivadékokban nyer áldást a föld minden nemzete”

Jézusom, Benned és Veled vagyok áldozat Istennek. De nem egyedül, hanem testvéreimmel, akikhez a keresztségben szintén elért az áldás, az istengyermekség kegyelme. Nem egyénileg, hanem testvéreimmel ölelsz bele egyetlen áldozatodba a szentmisén. Mi vagyunk az áldozat bemutatására felszentelt nép.

*

Magamra esküszöm, – mondja az Úr – hogy mivel ezt megtetted, és nem sajnáltad tőlem egyszülött fiadat, azért elhalmozlak áldásommal és megsokasítom utódaidat. A te ivadékokban nyer áldást a föld minden nemzete, mivel hallgattál szavamra. TER 22, 17–18

*

Ha valaki saját munkáját, még ha ideig tartó természetű is, Jézus Krisztussal, az isteni Megváltóval egyesülten végzi, minden munka az ő munkájának folytatásává válik, és megváltó erővel itatódik át.

Így ez a munka hozzájárul az ember személyes természetfölötti tökéletesedéséhez, másokra is segít kiterjeszteni a

megváltás gyümölcseit, s az evangélium kovászával keleszti meg a civilizációt, amelyben élünk és dolgozunk.

XXIII. JÁNOS

*

Hiszek az ima hatalmában; hiszek benne, mert Isten van, és mert ő Atya.

Hiszek benne, mert hiszek abban a titokzatos isteni törvényben, amit a szentek egységének nevezünk. Tudom, hogy egyetlen kiáltás, egyetlen vágy, egyetlen szólítás sem vész el, ha lelkünk mélyéből jön, hanem Isten felé száll, és általa azokhoz, akik arra indítottak bennünket.

Tudom, hogy Isten maga tölti be az emberi lélek átváltozásának intim munkáját. Mi csak annyit tehetünk, hogy megmutatjuk neki azokat, akiket szeretünk: Uram, tedd, hogy éljenek!

E. LESEUR

*

Istenünk, Te az egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyházat az egyházközségekben teszed láthatóvá, melyek szerte a földön úton vannak az örök haza felé. Add meg jóságosan népednek, hogy méltóképp képviselje népednek világot átfogó közösségét, jellé válják a világ számára, és Krisztust vigye az emberek közé. Amen.

„Én, az Úr, vagyok a te Istened”

Uram, Te egykor népet választottál magadnak, és törvényt adtál neki. A tízparancsban nem kívántál mást, mint hogy emberségük szerint éljenek. Engedd, hogy mindig méltó legyek ember mivoltomhoz: imádva tiszteljelek Téged, és jó legyek mindenkire!

*

Én az Úr vagyok a te Istened, aki kihoztalak téged Egyiptom földjéről, a rabszolgaság házából. Rajtam kívül más istened ne legyen, mert én, az Úr, féltékeny Isten vagyok, és megtorlom az atyák vétkét a gyermekeken, de irgalmas-ságot gyakorolok azokon, akik engem szeretnek.

Kiv 20, 1–4

*

A tízparancsolat tartalmaz egy rendkívül fontos bevezetőt.

Isten bemutatkozik, ő a beszélő. De legelső szavaival nem úgy beszél, mint aki követel, hanem mint aki mindig megelőz minket kegyelmi ténykedésével. Mielőtt népével szemben követelést támasztana, már belenyúlt történelmébe, amennyiben Egyiptomból kiszabadította.

Végzetes tévedés az, ha a keresztény hitoktatás feleslegesnek hiszi ezt az utalást Isten kegyelmére, amely minden követelést megelőz.

N. LOHFINK

*

A technikai és gazdasági élet ugyan nagyon fejlettek, mégsem lesz sem béke, sem igazságosság a földön, amíg az emberek el nem ismerik teremtményi és istengyermeki méltóságukat.

XXIII. JÁNOS

*

Mire jó embert nevezni, míg tisztába nem jutottunk az-
zal, hogy mire jó embernek lenni? Hiszen így egyszerűen

az utód nyakába akasztjuk azt a problémát, amelyet mi magunk nem merünk megoldani.

CHESTERTON

*

Jézusunk, Te megmutattad, mi is az ember, s megtapasztaltad: ember az emberrel milyen rosszul bánik. Végül azonban azt is megmutattad, hogy hogyan visel el az ember másokat egészen saját élete feláldozásáig. Te felszabadítottál engem erre az életre; segíts követésemben! Amen.

A. PEREIRA

NAGYBÖJT 3.

HÉTFŐ

„A megfeszített Krisztust hirdetjük”

A keresztségben új törvény szerint élő új néppé tettél minket, Istenünk. A Krisztusba oltottaknak a Keresztrefeszített élettörvényét kell követniük. Életem új törvényét Jézuson olvashatom le: a végsőig menő, feltétel nélküli szeretet törvényét.

*

A zsidók csodajeleket kívánnak, a görögök bölcsességet követelnek, mi azonban a megfeszített Krisztust hirdetjük. Ő a zsidóknak ugyan botrány, a pogányoknak meg ostobaság; de a meghívottaknak, legyenek bár zsidó vagy pogány származásúak: Krisztus – Isten ereje és bölcsessége.

1 KOR 1, 22–24

*

Kedveseim, mi akik számára keresztrefeszített Urunk, Jézus Krisztus nem botrány és nem ostobaság, hanem Isten ereje és bölcsessége, mi, akik Isten házanépének szabadságára újjászülettünk, mi, akikért az igazi és hibátlan húsvéti bárány, Krisztus leöletett, – mi annak a képmására akarunk átalakulni, aki a mi törekény természetünkhöz hasonlóvá lett.

NAGY SZ. LEÓ

*

Isten csak egy választást enged nekünk, mint szent Pál mondja az efezusiakhoz írt levélben: vagy a világosság gyermekei vagyunk, vagy a sötétségé. Középút nincs!

J. P. MICHAEL

*

Tökéletesen igaz, hogy meghalunk Krisztussal a keresztségben és feltámadunk a halálból; ez azonban csak a kezdete egy sor halálnak és feltámadásnak. Nemcsak egyszer „térünk meg” életünkben, hanem sokszor, és a nagy és apró „megtérések”, belső forradalmak e végetnemérő sorozata vezet végül Krisztusba alakulásunkhoz.

TH. MERTON

*

Ó örök Isten, mélységes szeretet, bölcsesség, jóság, remény s a bűnösök menedéke!

Elfordulunk Tőled, s Te utánunk jössz. Közelebb már nem is jöhettél volna hozzánk, hisz emberségünket öltötted magadra. Csodállak, Uram, és szeretlek! Megengeded, hogy bepillantsunk örök és mérhetetlen szereteted mélységébe. Amen.

NAGYBŐJT 3.

KEDD

„Ne tegyétek vásárcsarnokká!”

Uram, Te nemcsak a templomot, de az istentisztelek életét is meg akartad szabadítani a kereskedő szellemtől. Add, hogy Isten templomává lett szívünket ne az „adok, hogy adj” gondolata készítse parancsaid megtartására. Istengyermekek életünk aszerint igazodjék, hogy Te előbb szeretted minket.

*

Amikor közeledett a zsidók húsvéti ünnepe, Jézus felment Jeruzsálembe. A templomban ott találta a kereskedőket, akik ökröket, birkákat, galambokat árultak. Kötélből korbácsot font és kikergette mindnyájukat a templomból. Azt mondta: Ne tegyétek Atyám házát vásárcsarnokká!

JN 2, 13–16

*

Elfogadni Istent, ez végülis mindegyikünk számára anynyit jelent, hogy ő az Úr: ura a mi utainknak és ura a világnak. Nem mintha a világnak vagy az életnek semmi értelme sem lenne. Hanem hogy az értelmük meghaladja a mi tudásunkat, mert Isten az, aki vezet, és ő az Úr. Isten transzcendenciája megnyilvánul Jézus Krisztus szegénységében, akiben más sem marad meg, mint az ajándék végtelenje.

L. LOCHET

*

Az igazi szent nem az, aki meg van győződve arról, hogy ő maga szent, hanem az, akit túláradóan eltölt annak felismerése, hogy Isten és csakis Isten szent. Annyira megrendíti az isteni szentség valósága, hogy azt kezdi látni mindennütt. Alkalomadtán képes lehet arra is, hogy sajátmagában is meglássa, de biztosan legeslegutoljára fogja ott észrevenni, mert önmagában továbbra is tapasztalja az önzés és a bűn semmiségét, álvalóságát.

TH. MERTON

*

Benézek a tükörbe,
látom, nem vagyok görbe,
arcom, szemem ragyog.
Ép testem, kezem, lábam,
s magammal általában
elégedett vagyok.

De, Uram, ha megnézem
magam szemed tükrében,
s szívem megismerem,
hogy csupa bűn meg átok,
rémülten felkiáltok:

– Jaj Istenem!

BÓDÁS J.: TÜKÖR

NAGYBÖJT 3.

SZERDA

„Tudta ő, mi lakik az emberben”

Jézusom, te tudod, hogy a szeretet és az önzés ketőssége él bennünk. Menthetetlenül bele vagyunk bonyolódva ebbe a

*kettősségbe. De Te azért jöttél Megváltónkul, s istenemberi
életeddel hoztál megoldást.*

*

Jézus a húsvéti ünnepek alatt Jeruzsálemben tartózkodott. Közben sokan hittek benne, mert látták a csodajeleket, melyeket cselekedett. Jézus azonban nem hagyatkozott rájuk, mert ő ismerte mindnyájukat. Nem volt szüksége arra, hogy valaki felvilágosítsa az emberről. Tudta ő, mi lakik az emberben. JN 2, 24–25

*

A homlokodtól lefelé
ha jött érzékiség akármí,
egész testedben mindenütt
jó cinkosra tudott találni.
Milyen gyöngeség, hogy soha
nem volt olyan jó örömed,
mint húsodat felejtetni
más husok ajkai között.

S nem nézed-e irtózva most,
hogy mily hiu és ostoba
a kedvek s nedvek részegen
üdvözült paradicsoma,
a szép állat, mely nem is
szép talán, csak a te pokoli
kéjed önzése kényszerít,
hogy hizelegj s hazudj neki?...

Füled és orrod szimatol,
megcsal, megoszt, elad a szád,
a kéz kinyul, szemed bolond,
sajgó velőd csurranni vágy?
Ébredj! A piszok csalogat!
Vigyázz! Maradj a magadé!
Férfi, légy tiszta legalább
a homlokodtól fölfelé!

SZABÓ L.: A homlokodtól fölfelé

*

Nemcsak a lélek, hanem testünk is megmenekül: a lélek Isten megismerése által, a test pedig a feltámadás által. Az egyiket isteni tekintélyének szavával tanította Krisztus, a másikat saját feltámadásának példájával.

SZ. AMBRUS

*

Uram, Te saját hasonlatosságodra teremtetted engem; s mégis hogy megcsúfolom sokszor a te képedet! Csak azt kérhetem minden eltévelyedésem után: állíts meg, hogy magamba tudjak szállni, s szólíts nevemen! Amen.

P. GERHARDT

NAGYBÖJT 3.

CSÜTÖRTÖK

„Krisztus – Isten ereje”

Uram, a te élettörvényed, a véred ontásáig menő szeretet már nem emberi, hanem isteni bölcsesség. Hol veszünk hát erőt hozzá mi, emberek, sőt bűnös emberek? Krisztusunk, Te nemcsak bölcsességünk lettél azonban, hanem erőnk is!

*

Krisztus – Isten ereje és Isten bölcsessége. Hiszen Isten „oktalansága” bölcsőbb minden embernél; Isten „gyöngesége” pedig erősebb az embereknél. Gondoljatok csak meghívástokra, testvérek! 1 KOR 1, 24–26

*

Isten kiválasztja magának eszközeit, de nem azért, mert azok alkalmasak rá, hanem ő teszi alkalmas eszközökké őket, mivel kiválasztotta őket.

F. PIONTEK

*

A Gondviselés megadja a segítséget, ha cseppenként is.

XXIII. JÁNOS

*

A szeretet mindig a legnagyobb erő, erősebb, mint a sötét hatalmak, még emberi viszonylatban is. A világban jelenlevő gonoszság, az ember felhalmozódó bűnössége, az utolsó idők kicsiny, aggódással teli, szétszórt serege – mindez csak előtér. A háttérben Krisztus szeretete, a nagy szentség működik. Mint egy óriási szívben, benne fog egy-szer az egész világ elmerülni.

O. MOSSHAMER

*

Csak Krisztus szava gerjeszti mennyei melegségre a szív-eket; és minden építés hiábavaló, melyet Isten nem nevel.

PÁZMÁNY P.

*

Istenem, tedd, hogy átadhassam magam Neked. Adj hozzá bátorságot. Erősítsd meg gyenge akaratomat, mely Utánad eped. Kinyújtom két karom Feléd, fogadj el engem. Nincs erőm, hogy bele dobjam magam karjaidba, ezért Te vonj magadhoz engem! Amen.

F. FÉNÉLON

NAGYBÖJT 3.

PÉNTEK

„Minden parancsa öröm a szívnek.”

Uram, nehéz kilépnünk önmagunkból. Nagyon nehéz min-dig csak adni, és mindenkit elfogadni szeretettel. Mégis ez az egyedüli boldogságunk. Mert boldog csak az lehet, aki asze-rint él, amire teremtvé lett. S a keresztségben Te erre a sze-retet-életre teremtettél újjá minket.

*

Tökéletes az Úr törvénye: felüdíti a lelket. Bizalmat érdemel az Úr parancsa: a kisedet bölcsességre neveli. Az Úr minden parancsa egyenes: öröm a szívnek. Az Úr rendelkezése világos: fényt gyújt a szemnek. Megtisztít az Úr félelme. 18 ZSOLT 8–10

*

Távol járnak az igazságtól, akik abban a tudatban, hogy nincs itt maradandó hazánk, hanem inkább az eljövendő után vágyódunk, úgy vélik, hogy elhanyagolhatják miatta földi feladataikat. Nem veszik ugyanis figyelembe, hogy épp a hit kötelezi őket annak a hivatásnak megfelelően, amelyet ki-ki kapott, földi feladataik fokozottabb teljesítésére.

II. Vatikánum: Mai világ

*

Elköteleztem magam a kereszténység mellett, mert benne látom embertársaim szolgálatának legtisztább formáját. Krisztus egy életreszóló papi szolgálatra választott ki, mivel magamat tökéletesen az emberek szeretetének akartam szentelni. Mint szociológus, ennek a szeretetnek a technika és a tudomány segítségével akartam hatékonyságot adni.

C. TORRES

*

Az individualizmus kora végéhez közeledik. Mindenütt hangokat hallunk, melyek a közösség gondolatának újrakedését bizonyítják.

Az individualizmus korának letűnését nincs miért siratnunk. Ez a kor tépte szét az egyház egységét, ez bontotta meg az isteni és emberi rendet, ez mérhetetlen nyomort zúdított a népekre. Nem lehetünk elvadult állapotok védelmezői. Gondolkozzunk inkább azon: mit mond és mit nyújt vallásunk a közösség gondolatához?

A. ZIEGLER

*

Szeretni akarom felebarátomat, Istenem, mennyei Atyám, hiszen Te is szereted őt. Fivérek és nővérek adtál nekem, és azt akarod, hogy úgy szeressem őket, mint Te. Amen.

SZALÉZI SZ. FERENC

NAGYBŐJT 3.

SZOMBAT

„Hogy örökké éljen minden őbenne hívő”

Meg kell értenem, Uram, hogy nem lehet csak úgy besurranni az örök életre. Csak az örök létre méltó élet lehet való-

ban örök. A méltatlan sorsa az örökké tudatos pusztulás. Ebből a világból nem érdemes mást megőrizni, csak amit istenivé tett a krisztusi mintájú szeretet.

*

Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen. Isten nem azért küldte Fiát a világra, hogy ítélje a világot, hanem, hogy üdvözüljön általa a világ.

JN 3, 16–17

*

Az örökkévalóság nemcsak a bibliai hitnek egyik alap-szava, hanem az igazi emberlétnek egyik dimenziója is.

Mily gyakran fecsegünk komolytalanul a mi „keresztény” civilizációnkban az örökkévalóság titkáról! Mily gyakran szolgál ez a kifejezés kísérletül, hogy földi felelősségünkről eltereljük a figyelmet!

J. M. LOCHMAN

*

Hová is mehetnénk, Uram? Otthonom lehetne-e ez a szűk kunyhó, a föld – meghitt dolgaival, a földi élet nagy örömeivel és szenvedéseivel, ha mindezt nem ölelné át távoli végtelenséged? Otthonom-e a föld, ha nem boltozódik fölötte távoli mennyországod?

Igen, még ha be is érném azzal, amit egyesek ma életünk értelmének mondanak, és ha dacos elszántsággal el is fogadnám, vallanám mulandóságomat, akkor is csak úgy tudnám ezt a végességet világos öntudattal elismerni, és csak azért tudnám mint egyetlen lehetséges sorsomat vállalni, – mert előzőleg folytonosan kitekintgettem a határtalan messzeségbe, melynek elmosódó láthatárán életed végtelensége kezdődik. Amen.

K. RAHNER

„Teljesen elpártoltak az Úrtól”

Uram, nem tévedtek a zsidók, és nem tévedünk mi is, amikor szent népnek mondjuk magunkat? Hiszen életünk csupa tévelygés és elpártolás. A mi szentségünk nem kiválóságunkban van, hanem abban, hogy Hozzád tartozunk. A szentség lényege és alapja a Veled való közösség. Ez a keresztség által már tény, de egyben feladat is – jól tudom.

*

Szedekiásnak, Juda utolsó királyának napjaiban nemcsak a nép, hanem még a papoknak összes előljárói is teljesen elpártoltak az Úrtól, és a pogányok undokságait cselekedték. Ezzel megszenteltelenítették az Úr házát is. Pedig az Úr, atyáik Istene figyelmeztette őket követői által.

2 KRÓN 36, 14–16

*

Krisztus, az Isten Fia, akit az Atyával és a Szentlélekkel „egyedül szentnek” ünneplünk, menyasszonyaként szereti az egyházat, önmagát adta érte, hogy megszentelje. Saját teste képpen kötötte egybe önmagával, s Isten dicsőségére elárasztotta ajándéku adott Szentlelkével.

II. Vatikán: Egyház

*

Isten nem ad olyan kegyelmet, amelyik megkímél attól, hogy te ne tégy meg mindent életed kialakításáért. Csak Istenben érhetjük el életünk teljességét.

Isten téged is begyűjt majd csüreibe, de csak azután, miután lassan beértél, s ha saját tetteid is azzá alakítottak téged, ami vagy. Az embernek hosszú időre van szüksége ahhoz, hogy azzá alakuljon, ami benne ismeretlenül szunnyad.

*

A. DE SAINT-EXUPÉRY

A magafeledett tudatlan emberek azt szokták mondani, hogy Isten sok jóval áldotta őket, de a gonosz ellenség

és a kárhozott ördög megfosztotta őket. És így, mint az ebek, a kő után futnak, azt mardossák; nem nézván arra ki hajította a követ.

PÁZMÁNY P.

*

Istenem, ha őszintén nézem magamat, talán nem is akarok kisszerűségemből kiemelkedni. A könnyebb utakat választom, pedig Te hegyekre hívsz engem. Gyorsan szeretnék előre jutni, pedig Te lépésről lépésre való előmenetelt kívánsz tőlem. Nem szeretem lekötni magamat, pedig Te hűséget kívánsz tőlem. Én a pillanat boldogságát keresem, Te pedig örök üdvösségemet tartod szem előtt! Irgalmazz nekem! Amen.

J. BUSCH

NAGYBÖJT 4.

HÉTFŐ

„Maga mellé ültetett a mennyben”

Nem könnyen érthető ez a kifejezés: Krisztussal együtt én is ott ülök jobboldon, Istenem. De már rájöttem, hogy nem személy szerint rólam, hanem népedről mondja ezt a szentírás. Az már véglegesen egyesült Fiaddal, számára tévedhetetlenül biztos a végső beteljesedés. Ha népedhez ragaszkodom, számomra is jobboldon van a hely.

*

Az irgalmasságában gazdag Isten azzal mutatta meg nagy szeretetét irántunk, hogy bár bűneink miatt holtak voltunk, Krisztussal életre keltett minket. Isten kegyelméből kaptátok a megváltást. EF 2, 4–5

*

A hívő nem izolált lény. Az én személyem nem az én egyéni ügyem; a közösség az, amely személyemet kialakítja. A tudatos egység másokkal nemcsak hogy nem szippantja magába egyéniséget, hanem ellenkezőleg: az alkotja meg az én egyéniséget. Csak ha tudatosan egyesülök más valakivel, akkor mondhatom: én.

Ez persze magával hozza azt, hogy a közösségben élés nem az én tetszésem játékszere.

J. CARDONNEL

*

Léphetsz-e egyedül Isten elé? Szabad-e csak a magad lelkével törődnöd és érzéketlennek maradnod embertársaid örök sorsa iránt?

Ilyen „barátokat” nem kedvel az Isten.

J. ROSCHE

*

Luxus az egyház? Akkor igen, ha az élet és halál értelméről való közös elgondolkodás luxusnak nevezhető. Luxus akkor, ha az ember a másokért való törődés nélkül tud élni. Luxus, ha Jézus élete és halála közömbös és jelentéktelen valami lenne.

De ennek a luxusnak elvesztése az emberiséget keservesen szegénnyé tenné.

G. NOLTENSMEIER

*

Uram! Te mondtad: én vagyok a szőlőtő, ti vagytok a szőlővesszők. Ne engedd, hogy a megváltás meddő maradjon bennem és embertársaimban. Ne engedd, hogy valaha is elszakadjak az igazi szőlőtőtől. Hadd éljek szent élet-közösségedben, s hadd járja át kegyelmed ereje minden tettemet! Amen.

F. LELOTTE

NAGYBÖJT 4.

KEDD

„Házat szentel magának Jeruzsálemben”

Uram, másképp volt szent a te régi választott néped, és másképp mi. Velük csak mintegy távolból kötöttél szövetséget, de minket a magad világába emeltél. Mennyivel többre kötelez minket az ószövetségi vallásosságnál a te jóságod!

*

Az Úr állandóan figyelmeztette őket, mert kímélni akarta népét és saját lakóhelyét. De ők kigúnyolták Isten követeit és kinevették a prófétákat. Végül az Úr haragja fölgerjedt népe ellen, úgy hogy többé nem volt számukra mentség.

2 KRÓN 36, 19–20

*

Ha Jézus ember fia lett, azért lett, hogy mi Isten fiai legyünk. Ha kisdéd gyermek, azért ilyen, hogy minket tökéletes férfiakká tegyen. Ha erőtlén, azért olyan, hogy a menygyei útnak járására minket vastagítson. Pólyába kötöztetett, hogy minket a bűnök kötelékéből megoldozzon. Kicsinnyé lett, hogy minket nagyobbakká tegyen.

PÁZMÁNY P.

*

A lelkünk mérleg. Az energia iránya cselekedeteinkben a mérleg mutatója, ami ezt vagy azt a számot jelzi. De a mérleg hamis!

Amikor Isten, az igaz Isten elfoglalja egy lélekben az őt megillető helyet, akkor a mérleg pontossá válik.

S. WEIL

*

A szóért, mely bőrünk alatt lüktet,
a szóért, amelytől szomjazunk,
a szóért, amely ködbe vonja a derűs horizontot,
a szóért, mely hangja a nyelvnek,
a szóért, amely szakadék felé visz, ...
ezért és még sok minden másért el ne vedd tőlünk testtél-
lett Igédet, Uram!

A szóért: atom,
a szóért: bomba,
a szóért: rakéta,
a szóért: halál,
ezért és még sok minden másért el ne vedd tőlünk testtél-
lett Igédet, Uram!

A. C. PORTALATIN: Csöndes litánia

„Életre keltett minket”

Hogyan kelted életre az élő, Istenem? Ez csak úgy lehetséges, ha „élő halottak” vagyunk. S valóban, Uram, ez az ember helyzete a bűn következtében: élünk, de nem a magunk igazi életét éljük. A bűn képtelenné tesz minket arra az életre, mely emberhez méltó, a te kegyelmed viszont istengyermeki életre kelt.

*

Isten Jézus Krisztusban föltámasztott minket és vele együtt maga mellé ültetett a mennyben, hogy az eljövendő korokban Jézus Krisztusban kinyilvánítsa kegyelmének túláradó bőségét, hozzánk való jóságában. Ef 2, 6–7

*

A jó nővérnek, a szorgos Mártának mondta Jézus: „Én vagyok a feltámadás és az élet: aki énbenem hisz, még ha meghal is, élni fog; és mindaz, aki él és énbenem hisz, nem hal meg mindörökké.”

A feltámadás újjászületés a hitben; a halhatatlanság ennek a hitnek szakadatlan állítása.

G. PAPINI

*

A kinyilatkoztatás mindig újból kérdésessé teszi a helyzetet, amelyet az ember magának teremt, és amelyben felszívódik. Azonban mégiscsak több mint egyszerű kérdés, amit az ember szívébe helyez.

A kinyilatkoztatás, – minthogy teremtő ige és testté vált ige – az ember visszahelyezését is jelenti igazi helyzetébe. Ezért a keresztyén olyan ember, aki elfogad egy örök szembeállítást a nem hiteles helyzet között, amelyet az ember önmagának teremtett, és az igazi helyzet között, amely felülül állt Krisztusban.

R. MEHL

*

Istenem, létezhet-e valami, aminek nem Nálad, a te szel-

lemedben és a te szívedben lenne már öröktől fogva otthona és végső alapja?

Rólad mi mást mondhatnék, mint azt, hogy Istenem vagy, minden kezdésem és végzésem Ura, Istene, öröömömnek és bánatomnak, egész életemnek Istene? Igen, még akkor is, amikor azt vallom, hogy Neked nincs rám szükséged, mert fenséges és messze trónolsz ama völgyek felett, amelynek ölén vesződéses életem útjai húzódnak, – akkor is csak életem Istenének nevezlek. Mert Istene lehetnél-e életemnek, ha nem lennél több, mint csupán az én életem Istene? Amen.

K. RAHNER

NAGYBÖJT 4.

CSÜTÖRTÖK

„Az eljövendő korokban”

Szentté tettél minket, Istenünk, de még nem érett a mi szentségünk. Kegyelemed arra törekszik, hogy mindinkább előbbre segítsen minket az életszentség útján, s hogy az eljövendő korokban szentségünk is teljesebb legyen mai állapotánál.

*

Kegyelemből részesültek a megváltásban a hit által. Ez tehát nem a magatok érdeme, hanem Isten ajándéka. Nem a saját tetteiteknek köszönhetitek, hogy senki se dicsekedhessék. Ef 2, 8–9

*

Az eukarisztikus átváltozás messze túlárad az oltár ostyakenyérkéjének átlényegítésén, és azt ki is egészíti. Lassan, lassan, ellenállhatatlanul hatalmába ejti a Világmindenséget. Olyan ez, ahogyan a bozóton végig fut a tűz. Vagy mint a kalapácsütés, amely rezgésbe hozza a bronzot. A teremtés tartama az az idő, amely szükséges ennek a világnak átszentelésére.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Mindnyájan egyek vagyunk abban a meggyőződésben, és kétség nélkül valljuk, hogy Krisztus győz, Krisztus uralodik, Krisztus király. De győzelme a szeretet és türelem gyakorlásában jön létre.

XXIII. JÁNOS

*

Nem nehéz jól neki indulni. De nehéz folytatni, tovább vinni a megkezdett művet, és állhatatosan megmaradni benne sok esztendőn át, mindvégig. A hit erőpróbája túl nagy, gyöngé szeretetünk adója óriási, vagy legalábbis attól félünk, hogy így lesz. Nem értjük meg a kereszt értelmét és hivatásunk komolyságát: meghalni Krisztussal, hogy új életre támadjunk föl vele.

TH. MERTON

*

Istenem, Neked szentelen mindazt, ami bennem van:
– emlékezetemet és cselekedeteimet Istennek, az Atyának,
– értelmemet és szavamat Istennek, a Fiúnak,
– akaratomat és gondolkodásomat Istennek, a Szentléleknek,
– és minden szevedésemet Jézus Krisztus szent emberségének. Amen.

SZALÉZI SZ. FERENC

NAGYBÖJT 4.

PÉNTEK

„Jótettekre teremtet minket, melyeket előrerendelt”

Uram, Neked nem adhatok mást, mint hogy elfogadom azt, amit nekem szántál. Elfogadom azt az isteni életstílust, amelyre teremtetted. Elfogadom Tőled a szent életerőt, amely képessé tesz erre az útra. Elfogadok minden feladatot, mellyel megbízni akarsz.

*

Isten alkotása vagyunk: Krisztus Jézusban jótettekre teremtet minket, amelyeket ő előre rendelt, hogy bennük éljünk. Jusson tehát eszetekbe, hogy egykor pogányok voltatok.

EF 2, 10–11

*

Egy fiatalember mondta egyszer nekem: „Nem akarok keresztény lenni, mert akkor sokmindent nem szabad tennem.” Micsoda tájékozatlanság! Mintha nem pontosan akkor menne a legjobban, amikor Istennel járjuk az életutat és az ő szavára hagyatkozunk.

A mi eddigi tapasztalatainkat ne tartsuk annak mércéjéül, hogy Isten mit tudna vagy mit nem tudna a mi életünkben tenni. Azok, akik Isten közelségében vertek tanyát, mindig találhatnak okot a hálaadásra.

P. KÖHLER

*

Az ember alkatánál fogva önmaga megvalósítására tör, de élete végéig tökéletlen, befejezetlen marad. Csak az a kérdés: lázadunk-e ez ellen, vagy tudomásul vesszük?

A lázadásnak végső soron nincs esélye: reménytelenség a vége, és akkor az ember torzóvá merevedik, a társadalom anarchiába fullad.

Tudomásul venni ezt – kikerülhetetlen erővel oda utal, amit nem tudok megvalósítani, de még fölismerni sem: életem és minden élet értelmének titkára.

A hívő ember Istennek nevezi ezt a titkot. Tudomásul veszi saját tökéletlenségét, de tudja, hogy a tökéletesség felé tarthat, igent mond arra, hogy nyitott, és hogy létének alapja: titok.

C. BAMBERG

*

Atyám, Rád hagyatkozom: tedd velem azt, ami Neked tetszik. Bármit teszel is velem, megköszönöm. Kész vagyok mindenre, elfogadok mindent, csak akaratom teljesedjék bennem és minden teremtményedben.

Semmi mást nem óhajtok, Istenem!

A szeretet sürget, hogy egészen Neked adjam magamat, hogy fenntartás nélkül kezedbe helyezzem életemet, – határtalan bizalommal,

mert Te vagy az én Atyám. Amen.

CH. DE FOUCAULD

„Aki az ő népéből való, térjen haza!”

Uram, még két hét a megtérés szent ideje. A te népedből való vagyok. Segíts hát a magam útjára, a nekem rendelt ösvényre, hogy én is „hazatérjek”. Számomra a haza, az otthon Te vagy, Istenem, s a haza vezető út: a megszentelődés útja.

*

Ezt üzeni Kürosz, a perzsák királya: Az Úr, az ég Istene megparancsolta nekem, hogy építsek neki házat a judeai Jeruzsálemben. Aki köztetek az ő népéből való, legyen vele az Úr, az ő Istene, és térjen haza! 2 KRÓN 36, 23

*

Ne gondoljátok, hogy örömünkre van, ha napjaink azzal telnek, hogy kiüresítjük kezünket, fejünket, szívünket. Annak örülünk, hogy napjainkat azzal töltjük el, hogy kezünkben, fejünkben, szívünkben hely után kutatunk a Mennyek Országá számára, mely előttünk halad el.

Mert hallatlan dolog tudnunk azt, hogy oly közeli; tudnunk, hogy Isten oly közel van hozzánk; csodálatos tudnunk, hogy szeretete annyira lehetséges bennünk és rajtunk.

M. DELBREL

*

Ne higgyétek, hogy az emberek kifejlődése a technika erejével megvált titeket. Nem! A technika közömbös dolog; jóra és rosszra egyaránt felhasználható.

Gondolkodástok ne az önkifejlődésre, hanem az önfeláldozásra irányuljon, mivel a világ csak a kereszt által váltható meg.

*

M. v. GALLI

Krisztus keresztfének emberi ereje abban rejlik, hogy általa nyer kifejezést az önmagát átadó, önmagáról lemondó szeretet. Minthogy azonban Isten Fia szenvedett és halt meg, a keresztből isteni megváltó erő is sugárzik.

CSERHÁTI J.

*

Olyan tökéletlen vagyok, Uram, hogy a főnehézségem legtöbbször már az: hogyan és mivel kezdjem, hogy más legyek. Neked kell eljőnnöd, Neked kell megvilágítanod kezdésem indításait.

Tudom, hogy a kezdés kezdete: szeretettel teljesíteni a mindennapok legkisebb kötelességeit, – olyan szeretettel, hogy az mindent átragyogjon. Amen.

L. CHRISTINE

„Alkosd újjá lelkem mélyét!”

Teremtőnk, Te úgy alkottál meg mindent, hogy élő és életelen magában hordozza léte törvényeit. Bennünk is él és hatékony az emberlét sok törvénye. Amikor a keresztségben újjáalkottad bensőnket, akkor az istengyermeki életre hagytad szívünket, hogy kegyelmed is úgy vezethessen bennünket, mint belső ösztönzés.

*

Könyörülj rajtam, jóságos Isten: nagy irgalmasságoddal töröld el minden vétkem! Moss egészen tisztára engem; bűnöm szennyét vedd el rólam! Mert ismerem bűneimet, és vétkeim előttem vannak szüntelen. 50 ZSOLT 3, 5

*

Két várost létesített a kétféle szeretet. Nevezetesen a földi várost az Isten megvetéséig menő önszeretet, s a mennyei várost az önmaga megvetéséig jutott istenszeretet. Következőleg amaz önmagában, emez az Úrban dicsekszik. Amaz az embereknel keresi a dicsőséget, emennek Isten, a lelkiismeret tanúja, a legnagyobb dicsősége.

*

A getszemáni kertben, ahová mindenki belép, aki eljutott olyan életkorra, „melynek mértéke Krisztus teljessége”, itt van Isten számára az az archimedesi pont, ahol az embert kiemeli a sötétségnek és elhagyatottságnak sarkaiból.

Ez a pont éppen ott van, ahol az ember mindenben szívből kételkedik, még abban az istenképben is, amit eddig az óráig magának képzelt, és most Isten kényére-kedvére adja át magát, amilyen Ő a valóságban. Ez történik, amikor az őt elnyeléssel fenyegető torok láttán az Atyához így szól: „Atyám, ha lehetséges, müljék el tőlem ez a pohár, mindazonáltal ne az én akaratom teljesejék, hanem a tied!”

ST. ANDRES

*

Keresztút: I. állomás
 Ott állasz, Uram, gyáva bírád előtt. Visszaléphetnél bármely pillanatban. De Te vállalod sorsunkat.
 Mi is vállaljuk, amit elterveztél rólunk:
 mindazt, amit elterveztél rólunk; –
 a tömeg értetlenségét; –
 a csipkelődő megjegyzéseket; –
 a gúnyos tekinteteket; –
 a felelősséget minden gondolatunkért, szavunkénrt és tetteinkért; –
 amit tőlünk, híveidtől elvársz.
 Jézusunk, Te nem vársz tőlünk nagyszavú hősiességet. Nehezebbet vársz: csendes, igazi hűséget. Add hozzá kegyelmed! Amen.

BORS L

NAGYBÖJT 5.

HÉTFŐ

„Akik engedelmeskednek neki”

Istenem, az állat nem szállhat szembe természete törvényével. Engem viszont nem köt így a belém írt törvény. Csakis akkor érvényesül bennem emberi és istengyermeki természetem sok parancsa, ha engedelmeskedem nekik. De éppen így lehetek szabad, s csakis így bizonyíthatom a szeretetemet. Köszönöm!

*

Krisztus földi életében hangos kiáltással és könnyhullatással imádkozott. Könyörgött ahhoz, aki meg tudta menteni a haláltól, és hódolatáért meghallgatást talált. Annak ellenére, hogy ő Isten Fia, a szenvedésből engedelmességet tanult. Műve befejeztével pedig örök üdvösséget szerzett azoknak, akik engedelmeskednek neki. ZSID 5. 7–9

*

E kétféle szeretet – az istenszeretet és az önszeretet – közül az egyik szent, a másik tisztátalan; az egyik közösségi érzésű, a másik magát keresi; az egyik a közhaszonról gondoskodik a magasságbeli közösségért, a másik a közügyet is saját hatalmába keríti gögös uralkodásért; az

egyik nyugodt, a másik nyugtalan; az egyik békeszerző, a másik lázongó; az egyik az igazságot a tévedők dicsérete elé helyezi, a másik minden módon dicséretre sóvárog; az egyik baráti érzületű, a másik irigylelkű; az egyik felebarátja hasznára irányítja felebarátját, a másik a magáéra.

Kettőjük ideiglenes egybevegyülésével halad a világso-
ra, mígnem az utolsó ítélet különválasztja őket.

SZ. ÁGOSTON

*

Tulajdonképpen miért olyan elrejtett, olyan sötét a világ, Isten műve?

Ez a kérdés a Getszemáni kert sövényén kívül hangzik el! A férfi, aki kész kiinni a kelyhet, nem kérdez többet. Kiüríti az egész világ zavaros keserűségét magábafoglaló kelyhet, melyben mint üledék ez a kérdés is benne van.

Igen, Ő ismerte a kérdést, ezt a veszélyes „miért”-et, melynek válaszából születik a tragédia és a kereszt. A tragédiák hőse csak egyet kér: erőt az ellenálláshoz, hogy méltósággal és fönséggel tudjon elesni. A getszemáni férfi erőt kér a gyermeki odaadáshoz, hogy teljesíthesse Atyja akaratát.

ST. ANDRES

*

Keresztút: II. állomás

Az ember ajándéka Istennek: elkészült a kereszt!
Készültél rá, Uram, tudtad előre.

Én második állomásodnál így kiáltok Feléd: nem akarok keresztet ácsolni!

A te számodra – nem akarok keresztet ácsolni!

Senki számára sem – akarok keresztet ácsolni!

Sem enyéimnek, sem idegeneknek!

Durvaságokkal, rágalmakkal, gúnyolódásokkal, szívtelen önzésemmel – nem akarok keresztet ácsolni!

Mi is hóhéraid közé lépnénk, ha egymás életét nehezítenénk. Amen.

BORS L.

„Bűnöm szennyét vedd le rólam!”

Atyám, ember vagyok és szabad: tudok vétkezni is. A bűn szennye elhomályosítja bennem az istengyermeki élet természetességét. Vétkeim miatt vagyok olyan vak, azért olyan zavaros bennem az istengyermekség törvénye. Kell az esdeklő fohász a tisztulásért!

*

Istenem, teremts bennem tiszta szívet; igazságban alkossd újjá lelkem mélyét! Ne taszíts el engem orcád elől, Szent-lelkedet ne vond meg tőlem! Hadd örvendjek újra annak, hogy Megváltóm lettél; adj erőt, hogy szolgálatodra lelkem készen álljon! 50 ZSOLT 12–14

*

Mindig van valami megmagyarázhatatlan a bűnben. Az ember felderítheti, tudomásul veheti, de sohasem képes valamiből levezetni.

A bűn mindig valami kifejezetten személyes dolog. A bűn mindig az én bűnöm. Ha mindenki vétkezik is, ez számomra még nem mentség, és nem jelenti mindnyájunk azonosságát. Ezért senki sem mentegetheti magát.

W. KRUG

*

Sebek, szögek, tövisek, kereszt, vér ékesszóló kinyilatkoztatásai ugyan a fájdalomnak, de a szenvedés mélysége, tüze és kínja belül a lélekben van. Azért az Úr Jézus is oda mutat, szomorú szívére, lelkére; a szenvedés keretében látom a szomorú szívet. Ez a passió mélysége, a halálig szomorú lélek.

Aki Krisztus szenvedését megérti, és őt szívből szánni akarja, annak nem szabad egy percig sem felednie, hogy Jézus lelke végtelenül szomorú.

Undor s utálat fogta el büntől, világtól, alávalóságtól, s elernyedti lelke a sár- és vértenger szemléletétől.

PROHÁSZKA O.

*

Keresztút: III. állomás

Magadon mutatod, milyen igazat mondtál apostolaidnak: a lélek ugyan kész, de a test erőtlén.

Ennél az állomásnál mi más lehet a fohász, mint ez a sóhajunk: – a te erőddel mégis fölkelek!

Bár Te összerogytál – a te erőddel mégis fölkelek!

Uram, én még esendőbb vagyok, – a te erőddel mégis fölkelek!

Ha bűneim mocsárba süllyesztettek volna is, – a te erőddel mégis fölkelek!

Hányszor hiába fogadkoztam, – a te erőddel mégis fölkelek!

Urunk, tapasztalatból tudod, milyen nehéz az élet; de mi is tudjuk: azért lettél gyenge ember, hogy felkínáld nekünk emberfeletti erődöt. Amen.

BORS L.

NAGYBÖJT 5.

SZERDA

„Mindegyik ismer téged”

Uram, szívembe irtad gyermekeid törvényét. Mégsem merek ráhagyni lelkem indításaira, mert sok bűnöm megzavarta bensőmet. Így nagyon hálásnak kell lennünk, Atyánk, hogy Krisztusban megmutattad: mi él lelkiünk mélyén a bűn sok törmeléke alatt.

*

Figyelj, eljön majd az idő – így szól az Úr, – hogy Izraellel és Judával új szövetséget kötök. Akkor már senki sem tanítja társait, testvéreit: Ismerd meg az Urat! – mert mindegyik, a legkisebbtől a legnagyobbig ismer engemet.

JER 31, 33–34

*

Jézus az a döntő szembesülés, az a viszonyítási pont, ahová szüntelenül vissza kell térnünk, mert mindenki másnál jobban őrajta lehet felmérni: mi az ember.

Ezzel a Jézussal szemben, aki valami egészen újat hoz a világba, mindenki más – én is! – az „ádámi” emberiség képviselője, akinek megátalkodott gögje halált hoz a sokaságra.

Örömmnek, életemnek értelme az a bizonyosság, hogy ennek a Jézusnak jelenléte a történelemben átlendítette a világot a halálnak-eljegyzett mivoltából az igazság és a kiengesztelődés reményébe.

G. CASALIS

*

Krisztus nélkül Istennek két összeegyeztethetetlen arca volna számomra: egy vakító, melyet a világ nagyságából és szépségéből olvashatunk ki, – de egy éjszakai arca is, amelyet az állatok szenvedése és az ember nyomorúsága nyilvánít ki.

Jézus átvonulása a földön nem oldja meg a dilemmát, de segít elfogadni. Azzal, hogy elvállalja a rosszat, aláveti magát neki, túlhalad rajta, sőt a büntetéstől a szeretet aktusát hozza ki, – megszégyeníti csekély hitemet, és követésére hív.

H. G. CLOUZOT

*

Keresztút: IV. állomás

A legjobb ember és a legjobb anya találkoznak.

Hol? – A kivégzési menetben.

Mi is azért indulunk el, – hogy találkozzunk Veled!

Szent keresztutadon – találkozzunk Veled!

A magunk keresztútjain is – találkozzunk Veled!

Amikor elveszett minden reményünk;

a kísértések pergőtüzében;

ha már senkink sincs;

életünk legnehezebb óráiban – találkozzunk Veled!

Anyád, és Te, Uram, találkoztatok. És aztán? Megállt a menet? Amnesztiát hirdettek?

Annyi történt, hogy közös lett a keresztetek. Juttasd eszünkbe nekünk is abban az órában, hogy mindig Veled, sohasem egyedül hurcoljuk keresztünket! Amen.

BORS L.

NAGYBÖJT 5.

CSÜTÖRTÖK

„Ahol én vagyok, szolgám is ott lesz”

Jézusom, Téged megismerni nemcsak értelmem feladata. Igazán megismerni csak a szeretet képes. A szeretet, amely

vagy hasonlókat talál, vagy hasonlóvá tesz. Én is hasonló akarok lenni Hozzád, s ahol Te vagy, én is ott akarok lenni.

*

Aki szolgálni akar nekem, kövessen; ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is. Aki nekem szolgál, azt megtiszteli az Atya. JN 12, 26

*

A bűn romboló, szétszakító hatását csak úgy érezhetjük meg, ha felismerjük Krisztus vérének egyesítő, kibékítő erejét.

Sokan nem bírnak vért látni. De Krisztus vérének látványát mindnyájunknak ki kell bírunk.

E. KIRCHGÄSSNER

*

Már hova is mennék, sokat élt öreg én, hova innen?

Már mibe volna nekem vetni világi reményt?

Túlontúl kitanultam már sorját e világnak:

Ó tudom én, tudom én, menni mikor, hova jó.

Fürgén és szabadon megyek is, vár rám a küszöbnél

Krisztus a teljesülés, Krisztus az elnyugovás.

Sík S.: Krisztus mindenfelől

*

Keresztút: V. állomás

Érdemes megállni. Megnézni: egy ember vállán Jézus keresztjével!

Ó katonák! Áldjon meg az Isten titeket!

Azért, hogy Jézusomnak segítséget kerítettetek.

És azért, hogy ráébredünk:

a Megváltó keresztthordozásában mi is részt kérhetünk.

Micsoda szégyen volna, ha minket, keresztényeket is mindig kényszeríteni kellene a szolidaritásra.

A keresztből, melyet Neked ácsoltak – én is részt kérek.

A keresztből, mely alatt embertestvéreim nyögnek – én is részt kérek.

Az áldozatból, mely nélkül nincs üdvösség – én is részt kérek.

Mindenből, ami fontos és szent Neked – én is részt kérek.
Mindenből, ami fontos és szent az emberiségnek – én is részt kérek.

BORS L.

NAGYBŐJT 5.

PÉNTEK

„Ők népemmé lesznek”

Uram, köszönöm, hogy népet alkottál magadnak és népedbe helyeztél engem is. Hisz az én bűneim miatt oly nehéz nekem egyénileg Téged nemcsak követnem, de mégcsak megismernem is. Néped azonban tévedhetetlenül halad Feléd a szeretetben és a hitben.

*

Ha eljön az idő, – így szól az Úr – én szívük bensejébe írom új törvényemet. Én Istenükké leszek, ők pedig népemmé lesznek nekem. Ez nem olyan szövetség lesz, mint egykor atyáitoké, amit velük kötöttem annak idején, amikor Egyiptomból kivezettem népemet. JER 31, 32–24

*

Jézus Krisztus, az emberiség vezére, minden ember testvére, a hatalmas Titokzatos Test feje, győzedelmeskedve belépett a mennybe. Általa az ember hozzákapcsolódott Istenhez, sőt általa maga az anyag is kapcsolatba került Istennel: a mögéje felzárkózó emberiség és világegyetem útban van és ellenállhatatlanul tör a feltámadás felé.

M. QUOIST

*

Jézus szenvedése nekünk is a szánakozó szeretet iskolája. „Szeretsz-e? – kérdi az Úr, – ó ha szeretsz, szánj meg!” S íme, a szerető lelkek a szánakozás élő szobrai lettek. Első a Szűz, kinek lelkét átjárja a tör! Mellette szent János, szent Magdolna. Szent Pál érti, hogy azt „kell éreznünk, amit Krisztus érzett”. Szent Péter, a könnyes arcú ember, Asszíszi szent Ferenc és a száanalom szent jegyesei telve

vannak részvétellel a szenvedő Úr Jézus iránt. Foligno Angelának mondja Krisztus: „Áldjon meg Atyám azért, hogy szánakoztál fájdalomaimon.”

PROHÁSZKA O.

*

Keresztút: VI. állomás

A világban millió könnyes szem, sokszor patakokban a vér.

Mind Veronika után kiált. Egy Veronika nem győzi. Veronika láttán a te jelszavad jut eszembe: „Bármit tesznek embertársaitoknak, nekem teszitek.”

Igen, ez a keresztyény jelmondat!

Bárki könnyeit töröljük – Neked tesszük.

Ha testi-lelki sebeket kötözünk – Neked tesszük.

Ha a szakadék széléről visszarántjuk;

ha az igazság csíráit ültetgetjük;

bárkin, bárhol, bármikor segítünk – Neked tesszük.

Ha Neked ennyire szent, fontos és drága minden szenvedő, hogy azonosítod magadat velük, akkor nekünk is szent, fontos és drága lesz mindegyikük. Amen.

BORS L.

NAGYBÖJT 5.

SZOMBAT

„Aki megveti életét, megmenti azt”

Uram, Veled akarok lenni. De hol vagy Te, Jézusom? Ott, ahol adni kell az életet. Ahol nem magát keresi az ember. A te életed a feladatvállalás, az odaadás, az önfeláldozás. Így akarok élni én is – a munkában, a családi életben, minden emberi közösségben.

*

Ha a búzaszem nem esik a földbe és el nem hal, egyedül marad; de ha elhal, sok termést hoz. Aki szereti életét, elveszíti azt. Aki viszont megveti életét ebben a világban, megmenti azt az örök életre. JN 12, 24–25

*

Ha így szólnék a kedves
fiatal kalauzhoz:

– Kalauz úr,
hogyha ma este hazamegy,
ölelje meg nagyon a feleségét,
dicsérje meg, ami épp rajta van,
akár az ócska pongyoláját –
– Ugye – ugye, bolondnak tartanának?

Ha így szólnék a bottal kopogó
nyugdíjas bácsihoz a boltban,
mikor épp forintjait guberálja,
végül levágot tiz dekát
a „kicsit-hosszabb-lett” kenyérből:
– Bácsi! Itt van ötszáz forint,
tegye el kérem! Épp ma kaptam.
Nem számítottam rá. Fölösleges.
– Ugye bolondnak tartanának?

Ha így szólnék a torzonborz kamaszhoz:
– Gyere, fiam,
üljünk le valahol, s te elmeséled,
mitől nőtt vállig a hajad,
mi ellen mered ez a tüske
teljesen arcod körül,
s egyáltalán mitől vagy te ilyen
kérlelhetetlen?
– Ugye bolondnak tartanának?

Konvenciók, bevett szokások
hideg vaspántjai
szorítják lüktető,
eleven húsig lenyűzött szívünket.

RAB Zs.: Vaspántok

*

Keresztút: VII. állomás

Pál apostol szava: „Én nem dicsekszem mással, mint
Jézus Krisztus keresztyével”.

Nekem sincs kisebbségi érzetem azért, mert hiszek, mert
vallásos vagyok. Én nem szégyenlem, hogy kereszted jelét
hordozom.

Keresztelésemtől óta – kereszted jelét hordozom.

Homlokomon, ajkamon, szívemen – kereszted jelét hordozom.

Gyónáskor bűnbánatom jeléül – kereszted jelét hordozom.

Valahányszor áldást adnak rám – kereszted jelét hordozom.

Még majd sírdombomon is – kereszted jelét hordozom.

BORS L.

„A tömeg pálmaágakkal kivonult elébe”

Uram, hol van egyházad nemrég megvolt dicsősége? Maroknyi, lenézett néppé fogyunk? De hiszen követőid vagyunk! Jézusom, a te igazi lényedet sem a kenyérszaporítás utáni diadalban, nem is ezen a hozsanna vasárnapon ismerték fel a hinni kész emberek, hanem a kereszt megaláztatásában. Egyházadnak is a te nyomodban kell járnia.

*

Lázár feltámasztása után, amikor az ünnepre érkezett tömeg meghallotta, hogy Jézus Jeruzsálembe jön, pálmaágakkal kivonult elébe. Így kiáltottak: Hozsanna! Áldott, aki az Úr nevében jön, a választott nép királya!

JN 12, 12–13

*

Kezdődik az utolsó hét, amelynek – akkor még nem született meg az új Vasárnap – nem lesz soha vége.

A fővárosban is, ahol a rómaiak vasa, a kereskedők aranya, a farizeusok betűje uralkodik, ott is vannak szemek, amely az Olajfák Hegye felé tekintenek, és szívek, amelyek szokatlanul heves dobogásban zakatolnak.

A menet közeledett a titokzatos, a süket, az ellenséges városhoz, az áradat zengő dühével, amely áttörte partjait. Ezek a falusiak, ezek a vidékiek jönnek, mintegy valami hullámozó erdőtől övezetten, mintha a szennyes falak, a sötét utcák közé egy kis szabadságot akarnának vinni.

G. PAPINI

*

A nép, mely porban csúszik, s talpát nyalja
azoknak, akik durván rátaposnak,
a nép, most egyszer! hozsannát kiáltott
a megvetettnek, az alázatosnak!

BÓDÁS J.: Virágvasárnap

*

Keresztút: VIII. állomás

A keresztet átöleli, anyjával együtt szenved, Simon és Veronika szolgálatát elfogadja.

Annál meglepőbb, hogy a résztvevő könnyeket vissza-utasítja!

Jó, hogy ez a visszautasítás mellbever. Könnyen úgy hinnénk: Köszönje meg Isten, hogy szóbaállunk vele.

Mikor szívből szánunk kínjaid között, – ne utasíts vissza minket!

Ha végre megszólal bennünk a lelkiismeret, – ne utasíts vissza minket!

Ha majd visszanezünk elhibázott életünkre, – ne utasíts vissza minket!

Ha egy bűnbánó sóhajnál többre tölünk már nem telik, – ne utasíts vissza minket!

Tudnunk kell, hogy nem szorulsz ránk, ahhoz hogy fel-fogjuk:

szertetted irántunk nem ismer határt. Ámen.

BORS L.

NAGYHÉT

HÉTFŐ

„Hallásomat megnyitotta Istenem”

A dicsősége teljében levő egyház abba a kísértésbe jutott, hogy túlságosan is csak oktatni, vezetni akar. Most meg-aláztatásában kinyílik lelke. Újra hallani akarja szavadat: mit üzensz neki a világban, az eseményekben, a tudomány által, mit a kinyilatkoztatásban, és főleg: teljesebben akarja megismerni élő Üzenetedet: Fiadat.

*

A hallásomat megnyitottad, Uram, Istenem, én pedig nem ellenkezem s nem fordultam el. Hagytam, hogy testemet verjék, arcom tépdessék; türtem, hogy gyalázzanak, orcám köpdössék. Az Úr az én segítő Istenem. Iz 50, 5–6

*

Ezek azok a napok, melyben átélhetjük a húsvéti misztériumot, amely a halál és feltámadás elválaszthatatlan misztériumából áll. De ezek a napok, melyeket Nagyhétnek nevezünk, parancsolóan szólnak hozzánk. Sok módja van

a cserbenhagyásnak. Itt van Júdász: az árulás. Itt van Péteré: a tagadás. A többieké az egyszerű elpártolás. „Erre a tanítványok valamennyien ott hagyták őt és elfutottak,” – így van följegyezve Jézus letartóztatásával kapcsolatban. Anélkül, hogy árulók vagy Krisztustagadók lennének, mindnyájan képesek vagyunk Jézus elhagyására.

J. GILLET

*

Zakeus, te a fügefára másztál fel, hogy Jézust egyszer láthasd; Jézus a keresztfára emeltette fel magát, hogy téged mindig láthasson.

W. SEEHABER

*

A megváltó nem végzett félmunkát.

WIMMER A.

Keresztút: IX. állomás

Hiába kerestem, nincs beírva a szentírásba az elesés. Jézus nem is papíron esett el, hanem az életúton.

Mint annyian,

akinek arcát Veronikák törlik, és akiknek nem jut a Veronikákból.

Legalább olyan jutna nekik, aki odalép és felemeli őket.

Az élet elesettjeit – engedd, hogy fölemeljük!

A kétségbeesetteket – engedd, hogy fölemeljük!

Akik a züllöttség sorában fetrengenek;

akikről mindenki lemondott;

akik megundorodtak saját szennyüktől, – engedd, hogy fölemeljük!

Ó Urunk, aki elesett lettél az elesettekért, nyisd ki időben. a szemünket és szívünket! Amen.

BORS L.

NAGYHÉT

KEDD

„Hogy védelmezzem szavammal az elnyomottakat”

Uram, aki dicsőségben él, a dicsőségben sütkérezők közt érzi jól magát. Megfeledkezik azokról, akiket elnyomorít az élet, vagy csak félszívvvel hajol hozzájuk. Így örülni kell, hogy

egyházadat alázatra neveled, mert csak így ért meg Téged, s így lesz otthon azok között, akik a te kedvenceid: a szegények és szenvedők között.

*

Az Úrtól értelmesen szóló nyelvet kaptam én, hogy védelmezzem szavammal az elnyomottakat. Figyelmessé tesz engem, s minden reggel int, hogy mesteremként őt hallgassa csak fülem. Iz 50, 4–5

*

Jézus ebben a pillanatban a templom csarnokában tartózkodott.

Ostoba kérdésekkel kínozták. Meg fog halni, a játszma-nak vége, és eddig még senki sem értette meg. Íme itt vannak az utolsó napok; az élet szerzője soha nem érinti többé lábaival a földet, sem kezével a gyermekek homlokát; és ezeket mégsem kápráztatta el a bizonyosság! Ez a legyőzött, erői fogytán nem tudott már egyebet, mint elhaló hangon újra meg újra ismételni ezt: „Én vagyok a világosság! Még egy kevéssé veletek van a világosság. Legyetek a világosság fiai!”

*

F. MAURIAC

Mindnyáján örök halált érdemeltünk; mindnyáján fejünkre törvényt vártunk: de ó isteni irgalmasságnak feneketlen mélysége! Azt a mi atyánkfiát rendelte Isten bírónak, aki szabadulásunkért harminchárom esztendeig fáradott, és életét keserves kínok között letette érettünk. Ezt azért rendelte bíránknak, hogy őáltala életünket megtartsa és fogságunkat felszabadítsa.

PÁZMÁNY P.

*

Keresztút: T. állomás

Melyik fájóbb széken számodra, Jézus:
az, hogy lemeztelenítettek,
vagy hogy milliók levetették magukról a vallásosságot, mint tavasszal a télkabátot?

Le sem kellett tépni róluk.

Te szégyenled őket, vagy ők szégyenlik, hogy valaha is Hozzád tartoztak?

Mi Hozzád tartozunk, és az a kívánságunk, hogy lelkületed ne külső ruha legyen rajtunk.

Evangeliumod minden mondata – járja át bensönket!

Határt nem ismerő jóságod – járja át bensönket!

Atyád iránti vonzalmad – járja át bensönket!

Áldozatos szereteted – járja át bensönket!

Mindaz, amit Belőled merítünk – járja át bensönket!
Amen.

BORS L.

NAGYHÉT

SZERDA

„Megalázta magát”

Jézusom, a te példádat nemcsak nekem kell követnem, nemcsak egyházad tagjainak külön-külön – a pápától a legkisebb keresztényig, hanem egész népednek is. Ha Te hajlandó voltál megalázkodni, akkor nem szabad azt hinnünk, hogy egyházad dicsekvése a te dicsőségedet szolgálja.

*

Krisztus Jézus, mint Isten az Istennel való egyenlőséget nem tartotta olyan dolognak, amelyhez feltétlenül ragaszkodnia kell, hanem szolgálai alakot öltött, kiüresítette önmagát, és hasonló lett az emberekhez. Külsejét tekintve olyan volt, mint egy ember. Megalázta magát és engedelmes lett a halálig, mégpedig a kereszthalálig. FIL 2, 7

*

Uram, Teneked sok a Pétered,
sokak a nagycsütörtök éjszakáid.
S olyan kevés a csendes Jánosod,
aki nem ígér, nem fogadkozik,
de elkísér egész a Golgotáig.

Mert olyan könnyű azt komondani
egy izzó percben: Meghalok Veled!
De annyi minden visszahúzna még,
ha ránk borul a szörnyű éjszaka,
ha megérint a fagyos lehelet.

Hamu alól az életösztön is
felparázslík: Ó, ily hirtelen?
Egy percre szép lesz a világ,
átölel minden színe, illata!
...S már el is hangzott a „Nem ismerem!”

Uram, Teneked sok a Pétered,
sokak a nagycsötörtök éjszakáid.
Ő bár lehetnék csendes Jánosod,
aki nem ígér, nem fogadkozik,
de hű marad egész a Golgotáig!

TURMEZLI E.: Meddig?

*

Tekintsük meg az Urat, hogy elhagyatottságunkban
győzni tudjunk. A sötét elhagyatottságban Krisztus a föl-
tétlen tiszteletet állította bele: ne az én akaratom, hanem a
tied legyen!

PROHÁSZKA O.

*

Keresztút: XI. állomás

Nem volt elég, hogy odaállj a kereszt mellé. Szilárdan
odaszögeztek: forj egyéé kereszteddél!

Én is elkötelezem magam Melletted. Csatlakozom tuda-
tosan Hozzád.

Önmagadat, egész lényemet – keresztedhez szögezem.

Sorsomat, bármi legyen is – keresztedhez szögezem.

A holnapot, jövőmet – keresztedhez szögezem.

Ösztöneimet és vágyaimat – keresztedhez szögezem.

Életemet és érdekeimet – keresztedhez szögezem.

Reményeimet mind – keresztedhez szögezem.

Apostolod mondotta: Ki szakíthat el minket Krisztustól?
Egyedül én magam szakíthatnám el magam Tőled.

BORS L.

NAGYHÉT

NAGYCSÜTÖRTÖK

„Új parancsot adok nektek”

*Jézusom, a mai szent napon meghatottan veszem magam-
hoz az oltáriszentséget. Mégsem szabad elmerülnöm áhita-
tomban úgy, hogy elfeledkezzem a te szándékozádról: Te azért*

*rendelted az oltáriszentséget, hogy mindnyájunkat egységbe
fűzz össze. Félreértenelek Téged, ha magán-áhitatnak tekin-
teném az áldozást.*

*

**Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint
én szerettelek titeket, úgy szeressétek egymást ti is! Arról
ismerje meg a világ, hogy tanítványaim vagytok, hogy sze-
retettel vagytok egymás iránt! JN 13, 35**

*

Az elválások és búcsúzások előestéje ez. A Tizenhárom
közül kettő szörnyű halállal hal meg, mielőtt még a követ-
kező éjszaka leszállana. A többiek szétrebbennek holnap,
mint az aratók a jégeső zuhogásának első pillanatában.
De ez a vacsora, amely utolsó útravaló, egyben csodálatos
kezdet is.

A kenyér megtörése a közös asztalnál, azok között, akik
várnak rá, új testvériség jele lesz. Mert valamint ezt a kenyé-
ret darabokra törték az én kezeim, úgy szaggatják majd
darabokra testemet ellenségeim, és valamint ez a kenyér,
amelyet ma este esztek, lesz a ti egyetlen táplálékotok holna-
pig, az én testem, amelyet feláldozok a halálban minden
emberért, csillapítani fogja mindazoknak éhségét, akik
hisznek bennem.

G. PAPINI

*

Ha valaki meghalni készül szeretetből, annak nagyon
kell élnie; s aki nagyon él, az a halálban sem hal meg végleg.
PROHÁSZKA O.

*

Keresztút: XII. állomás

Áll a keresztnél, rajta az áldozat.

Érdemes volt neki megszületnie?

Pál apostol azt mondja, jobban nyissuk ki szemünket.
„Tekintsünk boldog örömmel a mi Urunk Jézus Krisztus
keresztjére! Benne van üdvösségünk, életünk és feltáma-
dásunk.”

Épp e szörnyű keresztfából tud megszületni az igazi
emberi optimizmus.

Mindenből kifosztott Jézus, ha eljutok Hozzád – érdemes volt megszületnem.

Te meggyilkolt Isten Fia, ha részem lesz életedben, – érdemes volt megszületnem.

Mert nem hiába hirdetted nekem evangéliumodat, – érdemes volt megszületnem.

Mert nem hiába hullott értem véred, – érdemes volt megszületnem.

Így hát bármi ér még engem, – érdemes volt megszületnem.

Jézusunk, Te egyetlen tragédiát ismersz: ha Júdason kívül valamelyikünkről azt kell mondanod: Jobb lett volna, ha meg sem született volna.

BORS L.

NAGYHÉT

NAGYPÉNTEK

„Kényszerítették, hogy vigye keresztjét”

Uram, megvannak a magam keresztjei és a magam megaláztatásai. Most mégsem ezekre akarok gondolni. Azokat a kereszteteket akarom vállalni, melyek egyházad vállát nyomják. Hiszem, hogy Te járod népeidben a keresztutat. Nem kényszerít senki, önként osztozom egyházad sorsában.

*

Miután csúfot üztek Jézusból, elvezették, hogy keresztre feszítsék. Miközben kifelé vonultak, találkoztak egy Simon nevű cirenei emberrel. Ezt kényszerítették, hogy vigye Jézus keresztjét. Mt 27, 32

*

Csorog a vér, Megváltónk vére,
benne üdvösségünk ára hull...
De mikor szállsz le, Jézus, végre,
hisz Isten Fia vagy, csodás nagy Úr!

A hitetlenek gúnyolódva,
barátaid szánva sürgetik:
Csak szállj le, s minden meg van oldva;
ha leszállsz, minden szavad elhiszik!

Ott áll előtte élte tükre:
anyja, arcán kérdések sora...
Megtért-e vajon Naim népe,
vagy a feltámadt Lázár faluja?

Így látnom téged pokol kínja,
mégsem tudok tőled kérni mást:
Fiam, ne szállj le keresztedről,
nekünk csak így hozhatsz feltámadást,

Hány ember él kínos keresztfán:
munkahely, bűn, család a kereszt –
mi lesz ezekkel idők múltán,
ha te eltüntél, s üres a kereszt!

Csak egyet ne felejts el ebből,
– én Krisztustól tanultam, szent titok –
„Ne szállj le soha keresztedről!”
S nagypéntek titka benned felragyog.

KEREKES K.: Nagypéntek

Éjjel borult a Golgotára, éjjel a világra. Ebben az éjszakában felmagasodik a kereszt és a végtelenség mezőibe nő. Aki innen letről pillantja meg sötét árnyékát, az fekete, mely minden emberi tudatot kiemel magányosságából és az Örök Rendbe épít, hogy el ne vesszen.

ST. ANDRES

*

Keresztút: XIII. állomás

A tömeg hátat fordított, széteszlott, pedig a halottnak még mindig volt mit ajándékoznia.

Anyát adott.

Ó Mária, Fiad érdekében, aki ott nyugszik most öledben, nem emelted imára kezedet. Ezt ő nem is szeretne volna.

Mi annál többször kérünk: könyörögj érettünk!

Betegek erőssége, – könyörögj érettünk!

Bűnösök menedéke, – könyörögj érettünk!

Szomorúak vigasztalója, – könyörögj érettünk!

Halálunk óráján, – könyörögj érettünk! Amen.

BORS L.

„Az anyaszentegyházban Istennek szolgálunk”

Uram, mily szép az esti szertartás. A keresztségi fogadalom megújítása hitvallás is, szeretet-fohász is. Így tündöklök rajtunk a te húsvéti fényességed.

*

Bizony mondom neked, ha valaki újra nem születik, nem látja meg Isten országát. Aki nem születik újjá vízből és Szentlélekből, nem mehet be Isten országába. JN 3, 3–5

*

Áldott éj, a halál bilincsét ekkor törte szét Krisztus, és a holtak közül győztesen tért vissza. Mert mit sem használt volna világra jönnünk, ha számunkra megváltás nem iett volna. Ó mily csodálatos atyai jóságod hozzánk! Ó mérhetetlen szeretet és jóság: hogy a szolgát megmentsed, Fiadat adtad érte.

Ó valóban boldog éj, csak te voltál méltó, hogy tudjad a napot és az órát, amelyben Krisztus a halálból föltámadt. Írva van e páratlan éjszakáról: Az éjszaka úgy ragyog, mintha nappal volna, és boldogságos éjén tündöklő fény támad. E szentséges éjszaka elűzi a bűnöket, lemossa a vétket, az elesettek ártatlanságát visszaadja, a szomorkodóknak vigaszt kínál.

NAGYSZOMBATI SZERTARTÁS

*

Amit az evangélium nem ígér meg nekünk, azt mi sem ígérhetjük meg magunknak, vagyis a kereszt nélküli életet. A szenvedés nélküli evangélium az égiek élete; az evangélium nélküli szenvedés a kárhozottak élete; az evangélium és szenvedés együtt a földiek élete.

PESCH

*

Keresztút: XIV. állomás

Minden sír olyan, mint egy hatalmas torok: elnyel és elemészt.

Jézus, Te épp azért jöttél, hogy ne a sír legyen a végállo-

más. A benned hívő embernek még a koporsója is ezt kiáltja: föltámadást várok!

Halálom után – föltámadást várok.

Nagybőjtjeim, nagypéntekeim után – föltámadást várok.

Bármennyire múlandó is minden – föltámadást várok.

Végső megoldásul – föltámadást várok.

Tökéletes beteljesülésül – föltámadást várok.

Annyi mindent hiába várunk, a föltámadást azonban nem hiába. A síron túli életet nem hiába.

Drágán megfizettél ezért keresztutadon, és bizonyosságot adtál róla húsvétodon. Amen.

BORS L.

„Megparancsolta nekünk: hirdessük!”

Diadalmas orgonaszó, szárnyaló ének hirdette ma templomodban, Jézusom, hogy mint az élet Ura, győztesen élsz. Persze nem elég, ha csupán szó és dallam hirdeti ezt. Egész életünket az örvendező hitnek kell átjárnia, mely ellenállhatatlanul hirdeti diadalod.

*

Tudjátok, mi minden történt Judeában attól kezdve, hogy a Názáreti Jézus elindult Galileából. A keresztség után, amit János hirdetett, hogyan kente fel őt az Isten Szentlélekkel és hatalommal. Ahol csak megfordult, jót tett, mert vele volt az Isten. APCSEL 10, 37-38

*

Mikor este lett, s az izgalom egész nap hánytavetette a kishitű tanítványokat; mikor féltek is, reméltek is; mikor suttogtak csak, de a szívük hangos volt, akkor eljött az Úr és megállt körükben. Későn jött. Talán nem érdemelték meg, talán nem voltak alkalmas hangulatban, talán próbára tette őket az Úr, talán várta, hogy együtt legyenek. Van sok oka az Úr késedelmeskedésének, és senki sem vetheti szemére: miért nem előbb? Ó hisz jön hozzánk, jár köztünk az Úr, s akár siet, akár késik, irgalmas szándékait mindig szeretetben, tiszteletben kell kívánnom.

PROHÁSZKA O.

*

A húsvéti Bárányt minden hívek dicsérve áldják! Juhait megváltotta: az ártatlan Krisztusért a bűnöst kegyébe vette Atyja.

Az élet a halállal megvitt csoda-csatával;
s a holt életvezér ma Úr és él.

HÚSVÉTI SZEKVENCIA

*

Jézus Krisztus nekem gyermekkorom és serdülőkorom sugárzó társa volt. Most pedig és mindenkorra, családi és hivatásos életem sugárzó társa.

LOUIS DE FUNÉS

*

Ó hit! A csoda legszebb magzatod.
Szívem ama szférákba nem repeshet,
Honnét a szent hír idecseng;
S mégis, az egykori gyermekszív belereng,
És visszahív, hogy új életbe kezdjek.

GOETHE: Fauszt

*

Urunk, Fiadat a világba küldted, hogy ott szenvedjen és meghaljon. Küldetését véghez vitte, és így lett számunkra az élet és az öröm forrása. Tedd ma teljessé örömünket. Add, hogy meg lehessen látni, hogy Ő bennünk él: bennem, családomban, minden keresztény közösségben és mindenütt a világon. Amen.

A. PEREIRA

*

HÚSVÉT 1.

HÉTFŐ

„Élet a halállal megívott”

Ahogy az évek múlnak, Istenem, egyre inkább érzem, hogy testemben megkezdődött már az élet és halál csatája. Élni akarok, nem meghalni! Mindenki érzi ezt, s az ember sokszor céltalan taktikát választ: nem akar a halálra gondolni, meg akar feledkezni róla. Mily jó, Jézusom, hogy Te hatékony fegyvert adsz kezünkbe a halál ellen: a feltámasztás boldog hírét.

*

Mi tanúi vagyunk mindannak, amit a választott nép földjén tett. Keresztre feszítették és megölték, de Isten harmadnapra föltámasztotta, és megadta, hogy megjelenjék, ha nem is az egész népnek, hanem az Isten által kijelölt tanúknak, vagyis nekünk. APCSEL 10, 39-41

*

Vannak események, melyekben ismeretlen lehetőségek látszanak feltűnni. A mi korunk érzésekkel van tele. Mindenütt találkozunk a szóval: „új”, mintha mágikus erővel rendelkeznék és titokzatos hatásokra lenne képes. De valóban van valami új? A berendezések, körülmények, találmányok igen; de az alap változatlan.

Csak egyetlen ponton nyílik ki a világ valami egészen új felé: Jézus Krisztusban.

R. GUARDINI

*

Az tudja, mi a test, aki szenved vele.
Te tudod, Istenem, szenvedés Istene...

S amióta láttam, mi érte a váltás,
Elhiszem már én is test feltámadását.
Nekem is az kellett, mint régen Tamásnak,
Hogy hitetlen újat drága sebbe mártsak...

Tavaszi szél fújja, hozza a szép hitet:
Szétomló testünket szebben megépíted.

VAS I.: Húsvéti ének a testről

*

A megnyílás Isten felé az embereknek és dolgoknak új szemléletét hozza magával, a világnak és az eseményeknek új látásmódját, a krisztusi látást.

Megnyílni Isten felé annyit jelent, mint keresni a felnövekedést, és lábat vetni azoknak a láthatatlan valóságoknak a síkján, melyek megvilágítják és irányítják az életet.

E. ROCHE

*

Istenem, Te életemnek túlvilági célt szántál. Mégis hatalmas bennem az ösztön, hogy a földi életben maradjak és arról önként le ne mondjak. Bár sejtem az én jelen életem és a nekem szánt túlvilági élet közti összefüggést, nehezen győzöm le a belém oltott ösztönöket. Húsvét szent ünnepe adja számomra is a győzelmet! Amen.

P. ELLER

„A holt életvezér ma Úr és él”

Uram, a te győzelmed tanít meg arra, hogy nem menekülni kell a halál az élet sok kis halála – a szenvedések és önmegtagadások – elől, hanem Veled együtt kell vállalni mindent. Ez a halál feletti győzelem titka, s bennem is csak így győzhet az élet.

*

Krisztussal együtt ti is feltámadtatok. Törekedjetez tehát az ég felé, ahol Krisztus ül az Atya jobbján! Az égiekre irányuljon figyelmetek, ne a földiekre! Hiszen meghaltatok a bűnnek és életetek Krisztussal az Istenben van elrejtve.

KOR 3, 1–3

*

Egy üres sír.

Ez valóban ijesztő, ha benne nem sokkal előbb egy halottat temettek el – minden kétséget kizárólag.

A nyugalom széttört, s vele a sírbatétel ősi és tiszteletre méltó rendje, melyet az emberiség ostobán és jámborul tudomásul vett. Azonban éppen ebben a rendbontásban jelentkezik az evangélium.

Krisztus üres sírja a halál legyőzetésére, az utolsó napon bekövetkező végső vereségére mutat. A sírban az angyal igyekszik az asszonyokat erre a belátásra elsegíteni. De vajon felfogják ezt az asszonyok? Nem olyan egyszerű dolog! Emberi szívünket a világ törvényei annyira megkötik, hogy nem képes elhinni a dolgoknak itt megígért jóra fordulását. Aki mégis részesülni akar húsvét áldásában, annak bátran túl kell tennie magát minden tapasztalaton és hinnie kell az üres sírnál mutatkozó ígéletben.

BÖTTCHER

*

Krisztus, mivel bűneinket magára vette, valamiképpen megélte az Istentől való elszakadás tragédiáját: azt az elhagyatottságot és magányt, amely a kárhozott számára abszolút, a Krisztusban meghaló hívő számára pedig átmenet a szeretetközösségbe.

SZABÓ F.

*

Istenünk, sokat kívánsz tőlünk, – voltaképpen mindent. Jézus, a mi testvérünk odaadta egész életét, és íme: él!

Mi sokszor beszélünk az ő új életéről, magunkban ugyanakkor még mindig a halált hordozzuk, pedig elég volna számunkra egy egészen kevés bátorság is. Ez a bátorság – talán kis lépésekben – átlendíthetne bennünket az igazi életbe. Olykor mintha ugródeszkán állnánk.

Istenünk, segíts elszánni magunkat, hogy végre ugorjunk – az új életbe! Amen.

E. A. GRABNER-HAIDER

HÚSVÉT 1.

SZERDA

„Hittel valljuk feltámadásodat”

Istenem, tudom: egész életemnek hitvallásnak kell lennie. Fiad feltámadása mellett. Hitem mégis gyakran bágyadt, elmosódott, s nincs benne elég átütő erő. Jó tudnom, hogy néped közösségében élek: a feltámadást vallók szent közösségében.

*

Adjatok hálát az Úrnak, mert jóságos hozzánk, mivel irgalma örökké megmarad! Hirdesse a választott nemzet, hogy jó az Isten, mivel irgalma örökké megmarad. Az Úr jobbkeze hatalmas csodát művelt, az Úrnak jobbjá fölemelt engem. Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem Isten nagy tetteit. 117 ZSOLT 16, 22

*

Bár húsvét eseménye csodálatos és titokzatos dolog, mégis mindenütt beszélni kell róla. Mindenkinek meg kell tudnia, mert mindenkit érint. Azon az éjszakán az egész emberiség sorsáról történt döntés.

De ki alkalmas arra, hogy a húsvéti esemény hirnöke legyen? Hogyan hirdetheti hitelt érdemlően egy halni kénytelen földi lakó az örök életre szóló elhivatottságunkat? Ezért van az, hogy Isten tanítványainak működését mindig kíséri Szentlelkével.

BÖTTCHER

*

Higgy és találtál, mert hinni annyit jelent, mint megtalálni. Mert mire nem talál rá a hit? Eléri az elérhetetlent,

felismeri a felismerhetetlent, megragadja a végtelent, rátalál a végső okra, és szélesre tárt keblére öleli bizonyos tekintetben magát az örökkévalóságot.

SZ. BERNÁT

*

A feltámadt Krisztusnak nem esett övével egy olyan találkozása sem, mely a kereszténynek ne juttatná eszébe a maga életének valamelyik eseményét.

Mária Magdolna a sír előtt sír, mert elvitték az ő Urát, és nem tudja, hova tették őt. Midőn ezeket mondotta, hátrafordult, és látta Jézust ott állani, de nem tudta, hogy az Jézus. Mondta neki Jézus: „Mária!” – és a szent asszony szemei megnyíltak; felkiáltott: „Rabboni!”

És mi is, mi is felismertük néhanapján. Miért ne vallanánk be?

*

F. MAURIAC

Tartsd meg, Urunk, húsvéti szent örömben hívó népedet! Legyen velünk, édes hazánkkal és az egész világgal a te békéd! Szítsd fel a kereszttség kegyelmét mindnyájunkban, akik a keresztvízen meghaltunk a bűnnek és feltámadtunk az új életre! Föltámadásod győzelme bátorítsa a betegeket, öregeket és szenvedőket! A halálon aratott diadalod juttassa el megholt testvéreinket a föltámadás dicsőségére! Amen.

HÚSVÉT 1.

CSÜTÖRTÖK

„Krisztussal együtt ti is feltámadtatok”

Boldog asszonyok, akik láttak Téged, Jézusom! De hiszen nekem sem adtál kisebb bizonytságot. Ha akarom, ha vállalom, önmagamban élem át feltámadásodat. Titokzatosan bennem élsz, s a te életerőd árad el bennem, ha hagyom kibontakozni.

*

Amikor Krisztus, a mi életünk, újra megjelenik, vele együtt nektek is részetek lesz dicsőségében. Sanyargassátok tehát tagjaitokban azt, ami földies. KOL 3, 4–5

*

Hibáinkból erényt csináltunk: mivel rettenetesen pesszimiztává váltunk, azt gondoljuk, hogy ésszerűen járunk el.

Így valóban lehetetlen számunkra boldoggá lenni. Gondjaink és összes bánatunk közben, melyeket átéltünk, megtapasztalt csalódásaink közben iszonyatosan nehéz hinnünk abban, hogy még van megújulás, lehet az életet újra kezdeni és új boldogságot találni. Pedig az, ami az ember számára lehetetlen, Isten számára könnyű és lehetséges. Éppen az Isten sajátja, hogy megvalósítsa a lehetetlent: a ti boldoggá válástokat.

De hogyan legyen Isten nyilvánvaló bennetek, ha csak azokat a dolgokat hagyjátok magatokban művelni neki, amiket ti magatok is meg tudtok tenni? A ti legnagyobb bűnötök abban áll, hogy nem vártok eleget Istentől, s ezzel elveszitek tőle a lehetőséget, hogy bennetek megnyilvánítsa Istenségét.

*

L. EVELY

Amint Krisztus valóban feltámadt, úgy bennünk is valóságos legyen a megigazulás!

SZ. ÁGOSTON

*

Krisztus feltámadott, szűnjetek már bánatok!
Ti is nyomán járjatok, feltámadást várjatok!
Feltámadt Krisztus.

*

SZVU 88, 3

Jézusom, miután leszálltál az alvilágra is, fölmentél az égbe. Úgy betöltötted az egész Világmindenséget, minden irányban, hogy ezentúl – boldogságunkra – lehetetlen már kilépnünk Belőled. Amen.

TEILHARD DE CHARDIN

HÚSVÉT 1.

PÉNTEK

„Vele együtt ettünk és ittunk”

Jézusom, Te nem kivételeztél az apostolokkal, hiszen velem is együtt iszol és eszel, mert bennem vagy és én Benned. Csupán szeretnem kell Téged, és akkor velem vagy mindenben. Minden mozdulatom tanúság lehet Rólad és győzelmedről.

*

Mi vele együtt ettünk és ittunk, miután feltámadt a halálból. És ő megparancsolta nekünk: hirdessük a népnek és bizonyítsuk, hogy ő az, akit az Isten élők és holtak bírójául rendelt. Minden próféta tanúságot tesz róla, hogy mindaz, aki hisz benne, általa elnyeri bűnei bocsánatát.

APCSEL 10, 42–43

*

Csak az ajánlhat fel többet Krisztusnak, a közvetítőnek, aki bőségesebben tölti meg a jelen pillanat kelyhét;

aki mélyebben itatja át szellemmel az anyagot a mindennapi munka erőfeszítése által;

aki a lehető legjobban fejleszti ki a testét, szívét, szellemét;

aki gyarapítja a szeretetet, életet fakaszt, és azt neveléssel kibontakoztatja családjában;

aki leginkább beleveti magát a küzdelembe, az emberi haladás szolgálatába a több igazság, a szabadság és a béke eléréseért;

aki egyre testvéribbé válik a dolgok, a személyek iránt;

aki már feladta önteltségét, és így jobban tud másoknak rendelkezésére állni, és a legtöbbet magába fogadni a dolgokból, az eseményekből, a testvérekből, az életből, az egész világból.

Igen, csak az ilyen ember tud többet felajánlani Krisztusnak, a közvetítőnek.

*

M. QUOIST

Az evangélium azzal kezdődik: „Békesség a földön” s azzal végződik: „Békesség nektek.” Ott a vágy és óhaj, itt a tény!

Ugyancsak békességre tehettek szert – mondja Jézus – szenvedéseim és feltámadásom után. Bűnt bocsátani, lelkeket megnyugtató küldelek. Kompromittálnátok küldetésemet, ha a békét magatok nem élveznétek.

PROHÁSZKA O.

*

Mint az emmauszi tanítványoknak, nekünk sincs egyéb tennivalónk, mint a feltámadt Krisztussal járni – társai-ként – az utat.

M. SAUDREAU

*

Köszönjük, Urunk, a kenyeret és a bort. Köszönjük az asztalt, amit mindennap megterítesz számunkra. Köszönjük, hogy az élet nem tévút, hanem hazafelé vezető ösvény. Köszönjük Neked, hogy nem kell kétségbeesnünk.

Égészen Rád hagyatkozunk, Istenünk. Amen.

J. ZINK

HÚSVÉT 2.

SZOMBAT

„Minden próféta tanúságot tesz róla”

Istenem, régi választott népednek csak néhány próféta hirdette az Eljövendőt. Mi, a te új és örök néped, valamenynyien próféták vagyunk. Tanúságot kell tennünk arról, aki már eljött ugyan, mégis örökké Eljövendő.

*

Ti oktanak! Milyen nehezen hiszitek el mindazt, amit a próféták jövendöltek. Hát nem ezt kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe? Aztán Mózesen kezdve valamennyi prófétából megmagyarázta, ami az Írásban róla szól. Lk 24, 25–27

*

A megemlékezés kortársaivá tesz minket a felidézett eseménynek. A kétezer év távlatából világító feltámadás egyben a mában is folytatódó jelen, s magában hordja a mi feltámadásunkat is.

P. EVDOKIMOV

*

Bátran mondhatjuk, hogy az, aki földresújtotta Pált a damaszkuszi úton, ugyanaz a Jézus, akit Ferenc, Katalin, Teréz, Margit-Mária, az arsi plébános, és annyi más ismerős és ismeretlen szent az egyház fényében vagy a rejtett élet homályában hallott, látott, érintett.

F. MAURIAC

*

Miért voltak kisszámúak a feltámadás tanúi? Azért voltak kevesen, mert az Igazság oldalán álltak. Nem lehettek

sokan akkor a kiválasztottak, ha az igazságot valóban szerető és annak engedelmeskedő tanúságtevőknek kellett lenniük. Krisztus kiválasztotta és elkülönítette a tömegből azokat, akik az Igazság elfogadására alkalmasak voltak.

J. H. NEWMAN

*

Hogy valaki egyáltalán ember maradhasson, választania kell... és akkor talán muszáj, hogy kitartsunk egy kicsit, – még azzal a kockázattal is, hogy hősök leszünk.

R. BOLT

*

Istenünk, add meg nekünk a szentség szomjúságát, a tökéletességre törő akarást, az Isten országáért való lelkesedést és az eljöveteleért való örömteli munkálkodást.

Adj egyházadnak alázatot, ha dicsérik, apostoli öntudatot, ha szenved, és lángolást, ha Érted tanúságot kell tennie. Amen.

T. SUAVERT

„Alapkő lett Istenünk házában”

Urunk, az ószövetségi népnek egyetlen temploma volt – rendelkezésed szerint. Ma is egyetlen templomban akarsz lakni: a krisztushívők közösségében. Jézus az alapkö, mi pedig a ráépült templom.

*

Súlyos megpróbáltatást bocsátott rám az Isten, de a halálnak zsákmányul nem adott. A kő, melyet félredobtak az építők, alapkö lett Istenünk házában. Az Úr művelte mind ezeket, csodatettét ámulva nézzük. 117 ZSOLT 22-24

*

Maga az Úr ahhoz a kőhöz hasonlította magát, amelyet az építők félredobtak, mégis szegletkövé lett. Erre az alapra építik az egyházat az apostolok, és ettől kapja erejét és szilárdságát az egyház. Ez az épület különféle neveket kapott: Isten háza, hiszen benne lakik az ő családja; Istennek a Lélek szerint való lakóhelye; Isten hajléka az emberek között; főleg pedig szent templom: ezt látják meg és dicsőítik a szentatyák a kőből épült szentélyekben, mint jelképekben, a liturgia pedig méltán hasonlítja a szent városhoz, az új Jeruzsálemhez. Ebbe ugyanis itt a földön élő kövek módjára épülünk be.

II. Vatikánum: Egyház

*

A keresztény ember elsüllyedhet a vaksors hullámaiban, akkor is csalatkozhatatlanul a feltámadásba hull bele. A keresztény ember meghalhat, de a feltámadás számára hal meg. A keresztény ember szétmorzsolódhat a szenvedés és a halál által, de akkor sem olyan gabonaszem, amelyet valamilyen kietlen, személytelen sors fogai őrölnek meg, hanem Isten gabonaszeme.

W. KAMMERMEIER

*

Jelen életünk közdelmei, szorongásai és disszonanciái nem jelentik a teljes és végleges életet. Isten és az ember

egy újjáalakított világban új formában fognak találkozni, s akkor minden tökéletes lesz.

J. ZINK

*

Urunk, Te élő kövekből akarsz örök hajlékot emelni föld-ségednek, és ezek a kövek a te választottaid. Légy segítségre könyörgő népednek, és add, hogy egyházad ne csak külső nagyságában, hanem belső életében is gazdagodjék és növekedjék. Amen.

HÚSVÉT 2.

HÉTFŐ

„Együtt voltak a tanítványok”

Ma is együtt vannak hűséges tanítványaid vasárnapról-vasárnapra. De valóban együtt vagyunk, Urunk, s nem csupán egy helyen? Egyházadnak mondjuk magunkat, de igazán „egy ház” vagyunk, a te együvé tartozó házadnépe?

*

Húsvétvasárnap együtt voltak a tanítványok. Az ajtókat zárva tartották, mert féltek a zsidóktól. Egyszerre eljött Jézus. Közéjük lépett és így szólt: „Békesség nektek.”

JN 20, 19–20

*

Az egyház az a közösségi valóság, az a nép, amelyben gyakorlótér nyílik a nehéz és lelkesítő művészetre: testvéri közösségben élni, és pedig maradandóan. A testvéri közösség magában foglalja persze az asztalközösséget: az egyház éppen ezért az a közösségi valóság, az a nép, amelyben az ember megtanulja kenyerét és életét másokkal megosztani, hiszen a kenyér többet jelent, mint a puszta kenyeret, s mindenki tudja, hogy az asztalközösség több, mint puszta közös táplálkozás. Az egyház az a nép, amelynek feladata, hogy közös asztalt terítsen az egész emberiség számára.

J. CARDONNEL

*

Azokban, akik az eukarisztia mennyei titkát közösen ünneplik, felragyog a hit, a remény, az irgalom, az igazsá-

gosság, a béke, az ártatlanság, az egyenesség, az erkölcsi tisztesség, az égi dolgok utáni sóvárgás és mindenek előtt a felebaráti szeretet, – minden erény csúcspontja és beteljesülése.

*

XXIII. JÁNOS

Hogy az emberhez vezető utat ismét megtaláljuk-e, attól függ, vajon az egyház vissza tud-e térni a diakoniához, az emberiség szolgálatához, éspedig vállalva azt a szolgálatot, – melyet nem a mi igényünk, hanem az emberiség igénye határoz meg.

A. DELP

*

Ahol szeretet és jóakarat van, ott az Isten. Krisztus szeretete gyűjt egybe minket. Ujjongjunk és örvendezzünk benne. Teljes szívvel szeressük az élő Istent és őszinte szívvel szeressük egymást.

Ahol szeretet és jóakarat van, ott az Isten. Amikor tehát összegyűlünk, vigyázzunk, hogy lélekben is együtt maradjunk. Szűnjék meg közöttünk minden szeretetlenség, és éljen köztünk és bennünk Krisztus, a mi Istenünk, mert – ahol szeretet és jóakarat van, ott az Isten.

NAGYCSÜTÖRTÖKI LITURGIA

*

Urunk, mennyei Atyánk! Te azt mondod, amit tegnap mondtál és azt, amit holnap mondasz: mindig szerettéll bennünket és csupa jóságból vontad magadhoz az embereket. Taníts igaz szeretetre! Amen.

K. BARTH

HÚSVÉT 2.

KEDD

„Mindenük közös volt”

Boldog aranykor! Az újszülött egyház első, hősi lendülete: a vagyonközösség. Tudom, nem vált be. Mégis ebben a próbálkozásban ott ragyogott a hit és a hitben egymásra találó szeretet. Akkor mindenük közös volt. Talán ma már a szivünk, a lelkünk sem eléggé egy.

*

A hívők sokaságának egy volt a szíve-lelke. Egyikük sem mondta tulajdonát sajátjának, hanem mindenük közös volt. Az apostolok nagy erővel tettek tanúságot Urunk, Jézus Krisztus feltámadásáról. APCSEL 4, 32-33

*

Az egyháznak úgy kell élnie és úgy kell anyagi eszközeit használnia, hogy a szegényeknek hirdethesse az evangéliumot. Mert ha fordítva tesz, és a gazdagok és hatalmasok egyházaként jelenik meg, elveszíti szavahihetőségét.

II. ÁLT. PÜSP. SZINÓDUS

*

Tekintse mindenki szentnek azt, ami együttjár a társas összetartozással.

II. Vatikán: Mai világ

*

Uram, Te azt parancsoltad, hogy imádkozzunk mindenkiért. De miért imádkozzunk a gazdagokért? Hiszen nekik mindenük megvan: pénzük, tudásuk, hatalmuk. Elegendők önmaguknak; vajon milyen segítségre volnának ráutalva még?

És mégis imádkoznunk kell értük: Uram, vedd le szemükről a hályogot, hogy fölismerjék, hogy egyedül tied minden, tied az élet, a tudás és a szabadság.

Mit számít a halál órájában az arany, legyen bár tömerek? Az örök hazában csak a szeretet az elfogadott valuta.

Ismerje föl az úgazdag, hogy a gazdagság bontja föl a családok békéjét, és amikor osztozkodásra kerül sor, ki nem alvó gyűlölködés veszi birtokba a szíveket.

Ó Uram, siess a segítségére azoknak is, akiket a saját kemény munkájuk tett gazdaggá. Juttasd eszükbe, hogy nincs jobb örökség gyermekeik számára, mint az igaz élet, amely megszabadult a pénz rabságából.

Ó de szegények a kincsekben dúskálók! Elfelejtik, hogy Te meghívtad őket, és gazdagságot ígérted nekik.

Uram, segítsd a fiatalokat. Kell a világnak az Ő lelkese-désük.

Egyedül csak övék a jövő, e föld kimeríthetetlen gazdagsága. Ne hagyd, hogy megrontsa szívüket a kapzsinál is

kapzsibb élet, amint azt se hagyd, hogy a túl kemény élettől esetleg összeroppanjanak.

Ne veszítsék el ifjúságuk első szép napjainak tüzét és lelkesedését. Ámen.

CAMARA ÉRSEK

HÚSVÉT 2.

SZERDA

„Aki szereti a szülőt, szereti annak gyermekét is”

Atyám, szeretek én valakit is azért, mert a te gyermeked a hitben? Azt is ritkán éreztem csak, hogy bennem a te gyermekedet szereti valaki. Azért kérdezem megdöbben és szorongó szívvel: Uram, szeretünk mi Téged? Ennek bizonyosságát elsősorban egymás iránti szeretetünkben kellene megtalálnunk!

*

Mindaz, aki hiszi, hogy Jézus a Messiás: Istentől született. Aki szereti a szülőt, szereti annak gyermekét is. Abból tudjuk meg, hogy szeretjük Isten gyermekeit, ha szeretjük Istent és megtartjuk parancsait. 1 JN 5, 1-2

*

A keresztény szeretet felfoghatatlan azok számára, akik nem ízlelték. Az, hogy a Végtelen és a Megfoghatatlan szeretetreméltó lehetne; hogy az emberi szív igaz szeretettel doboghat felebarátja iránt: ez nem kevés ember számára egyszerűen lehetetlennek és csaknem szörnyűnek tetszik.

A kereszténység elég merész és elég haladó ahhoz, hogy gyakorlatilag és hatásosan átölelje a világot egy teljes és vég nélkül tökéletesíthető mozdulattal, amely a hitet és a reményt a szeretetben teljesíti be.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Az emberről való beszédmódunk paradox. Felszólítunk valakit az „emberiességre”, de ugyanakkor tudjuk, hogyan „embertelenség” nem valami szerencsétlen kivétel, hanem tipikusan emberi jelenség.

B. HARTMANN

*

Igen nagy, eleven és mély, látó hit szükséges ahhoz, hogy minden emberben Jézust lássuk. Nem imádkozhatjuk elég gyakran és elég bensőséggel: Uram, gyarapítsd hitemet!

R. GRÄF

*

Istenünk, Te megmutattad gyermekeidnek az utat, amely egyáltalán nem könnyű. Őszintén törekszünk parancsaid teljesítésére, de csábítanak a könnyű sikerek. Lehet, hogy több szabadság kellene? S talán mások is vágyódnak a szabadságra?

Igen, szabadságot akarunk, de testvéreink megterhelése nélkül!

Adj, Urunk, bátorságot az alkotó szolgálathoz, hogy Fiadat kövessük az ő útján! Ámen.

OSZTRÁK LAIKUS BREVIÁRIUM

HÚSVÉT 2.

CSÜTÖRTÖK

„Egyikük sem mondta a tulajdonát sajátjának”

Akik először hittek Benned, feltámadott Üdvözítőnk, mindent egymásnak akartak adni, mert szerették egymást. Szomorú, hogy nekünk az sem jut eszünkbe, hogy egyáltalán adjunk egymásnak valamit, – bármily csekélységet is. Nem a szeretet, hanem a közömbösség irányítja viselkedésünket – a te szent elgondolásod megcsúfolására.

*

Nagyon sokan bőségesen részesültek Isten kegyelmében. Nem is akadt köztük szűkölködő, mert akinek földje vagy háza volt, eladta, az érte kapott pénzt pedig elhozta és az apostolok elé tette. APCSÉL 4, 33–34

*

Jézus az éhezőket kenyérrel lakatta jól és nem ezzel a szóval: Az ember nem egyedül kenyérrel él. Jézus a beteget és szenvedőket, a leprásokat és kítaszítottakat nem intézte el egy utalással a boldog túlvilágra, hanem meg-

gyógyította őket, és ezzel egyben – hogy divatos szóval éljünk – koruk társadalmába, családjukba, törzsükbe, falujukba való beleilleszkedésüket tette lehetővé. Jézus az „egész embert” gyógyította meg.

Így kell a keresztény ember gondoskodásának is az egész emberre irányulnia.

*

K. OESER

Minden létsíkon, – legyen anyagi vagy szellemi javakról szó – a birtokolók legsilányabb kifogása az, hogy kényszerhelyzetben vannak: nincs módjukban adni.

Hamis a mondás, hogy az ember abból tud adni, amije van. Sokkal inkább így kell fogalmazni és élni: „Az ember azt birtokolja igazán, amit oda tud adni.”

J. CARDONNEL

*

Ha éhezőt látsz, adni kell,
Ha panaszt hallasz, hallgatni kell,
Könnyeket szépen letörölni,
Aki okozza, megpörölni,
Szenvedőket megvigasztalni,
Legalább akarni!

MENTES M.

*

Uram, segíts, hogy mindenki számára az legyen, aki várni tud és nem veszíti el türelmét; aki odafigyel és nem fárad el; aki jósággal fogad el bármit és szeretettel ad sajátjából; aki engedi, hogy megtalálják, amikor szükség van rá; akihez el lehet menni, ha kérni kell valamit; aki békét sugároz ki maga körül; aki egészen Tőled jön, aki teljesen a tiéd, és így mindenkié. Amen.

FOYER DE NOTRE DAME

HÚSVÉT 2.

PÉNTEK

„Nem is akadt köztük szűkölködő”

A ma egyháza – úgy érzem – a szűkölködők közössége. Valamennyiünknek hiányzik a többi hívő szíve, a hitben való találkozás öröme. Jézusom, Te tudod, hogy sehol sem jó

magányosnak lenni, s még borzasztóbb, ha az ember ott is magányosan érzi magát, ahol leginkább kellene megtalálnia a boldogító közösséget: a te népedben!

*

Tamás apostol, akit Didimusnak is neveztek, nem volt velük, amikor eljött Jézus. A tanítványok azonban elmondták neki: Láttuk az Urat! JN 20, 25

*

Szeretem Anyámat, az Egyházat, és tudom, hogy egy szemernyi tiszta szeretetből több hasznot meríthet, mint a nagy tettek összességéből, ha nem a szeretet hozta létre azokat.

LISIEUXI SZ. TERÉZ

*

Mindaz, ami mások örömét fokozza vagy szenvedését enyhíti: – az erény.

P. PETERSON

*

Ha van egyáltalán valami üdvöthozó dolog itt a földön, akkor az a hálatelt dicsőítő ének, amely felhangzik a földön, valahányszor sikerül valakinek az égi muzsika akkordját megtalálni: a szeretetnek, a türelemnek, a reménynek vagy a jósnak a tónusát.

J. ZINK

*

Uram, ha a szenvedés nyomasztó órája nehezedik rám, és vak és közömbös kívánok lenni a körülöttem levő emberek iránt, akkor Te tedd látóvá szemem és Te tartsd távol szívemtől az önzést.

Légy segítségemre, hogy ne mindig csak magamra gondoljak.

Nem szabad igényesnek lennem, nem szabad mások terhére lennem, nem szabad elrontanom kedvüket azért, mert én nem érzem jól magam.

Taníts meg, hogy a legkisebb szolgálatot is észrevegyem, értékeljem és hálás legyek érte. Igen, meg kell tanulnom,

hogy még szenvedéseimben is másoknak hasznára lehessenek. Taníts meg arra, hogy akkor viseljük el legkönnyebben szenvedésünket, ha túl akarjuk tenni magunkat rajta, és másoknak kívánunk segítségére lenni. Amen.

R. GUARDINI

HÚSVÉT 2.

SZOMBAT

„Az ajtót zárva tartották”

A félelmükben összebújó, a külvilágtól magukat elzáró tanítványok még nem voltak a te néped, az csak később lett belőlük. Amikor kitárták az ajtót. Urunk, Te nem azt akarod, hogy a más gondolkodásúak elől menekülő zárt szekta legyünk. Ha igazán megvalósul egymás között a szeretetközösség, akkor kinyílik szívünk a kívülállók felé is.

*

Egy hét múlva ismét együtt voltak a tanítványok. Tamás is ott volt velük. Akkor megint eljött Jézus zárt ajtókon keresztül. E szavakkal lépett közéjük: **Békesség nektek! Tamásnak meg azt mondta: Tedd ide ujjadat és vizsgáld meg kezemet!** JN 20, 26–27

*

Jézus ezzel kihirdette a legutolsó, a legnagyobb boldogságot: **Boldogok, akik nem láttak és mégis hisznek!**

Mert bármit mondanak is azok, akik a hullákban turkálnak, a valóságtól független értékű igazságok csak azok amelyeket testi szem nem lát és amelyeket testi kezek nem tapinthatnak soha. Ezek az igazságok a magasból jönnek és közvetlenül hatolnak a lélekbe.

G. PAPINI

*

Ha igazán hiszünk, telve kell lennünk bátorsággal és határozottsággal, hogy előrehaladjunk az Isten és a felebaráti szeretet gyakorlásában.

J. RENARD

*

A kört úgy foghatjuk fel, mint a józan ész és az őrült ész szimbólumát, a keresztet viszont úgy foghatjuk fel, mint a misztérium és az egészség szimbólumát.

Mert a kör a maga természeténél fogva tökéletes és végtelen ugyan, de méretei mindig ugyanazok maradnak: soha nem lehet sem kisebb, sem nagyobb.

A kereszt ellenben, ámbár éppen a szívében van ellentmondás és összeütközés, négy karjával kinyúlhat akármeddig, anélkül, hogy alakja megváltoznék. Éppen mert paradoxon van a centrumában, akármeddig nőhet. A kör önmagába tér vissza és zárt. A kereszt kitárja karjait a négy világtáj felé; útmutatója a szabad vándoroknak.

G. K. CHESTERTON

*

Urunk és Istenünk, Te a világ és az élet ura vagy; világosíts fel minket, hogy megértsük az idők jeleit.

Adj tisztánlátást, hogy helyesen tudjuk megítélni a világ új törekvéseit, a körülöttünk lefolyó történeteket.

Tartsd távol tőlünk a hiú vágyak kergetését éppúgy, mint a tehetetlen félénkséget. Amen.

CSERHÁTI J.

„Mutasd a jó utat, Istenünk!”

Istenem, néha zavarba hoz, hogy megszokott vallásos életemet újítások fenyegetik. Új szertartások, új imák, új rendelkezések nehezítik régi áhítatom ébren tartását. De lám, már a régi zsoltáros is azért imádkozott, hogy jó útra leljen. Így hát nekem is meg kell értenem, hogy nem az a döntő kérdés, hogy valamely út régi-e vagy új; csak az számít, hogy jó-e.

*

Hallgass hívó szavamra, igaz ügyemnek védő Istene. Megszabadítasz a szenvedés idején, könyörülj rajtam és hallgasd meg imámat! Sokan kérdik: ki mutatja meg a jó utat? Fordítsd felénk tündöklő arcodat, Istenünk!

4 ZSOLT 2,7

*

Olyan a helyzetünk, mint azoknak a vonaton utazóknak, akik egy hosszú alagútban baleset következtében benn rekedtek, éspedig olyan helyen, ahol a bejáratí fényt már nem látja az ember, az alagút végének fénye pedig oly parányi, hogy minduntalan keresgélni kell tekintetünkkel és mégis minduntalan eltűnik.

F. KAFKA

*

Jézus így szólt: Én vagyok a világ világossága. Aki engem követ, nem jár sötétben, hanem övé lesz az élet világossága.

JN 8, 12

*

Hagyjuk kiveszni a világból az igazságot anélkül, hogy törekednénk megőrizni a mi időnkben és tovább adni az utánunk következőknek?

*

J. H. NEWMAN

Aki azt akarja, hogy az egyház meghaljon, Isten síremléke legyen, annak azt kell kívánni, hogy maradjon olyan, amilyen.

Aki azonban azt akarja, hogy az egyház éljen mint Isten élő közössége, annak azt kell kívánnia, hogy változzék meg.

Mert csak ha változik, akkor marad az, ami lényeges benne.

Csak ha változik, akkor fog megmaradni.

H. KÜNG

*

Hogy lökhetnél el magadtól, Istenem, amikor bizalommal kapaszkodom Beléd? Te nem engedheted, hogy csaldódjék az, akinek egyetlen és utolsó menedéke vagy. Ha úgy érzem, mintha halálom pillanata közelegne s mintha egy feneketlen örvény nyílna meg előttem, s én zuhanni kezdek, nem baj – gondolom – mert foglak Téged. S ha Téged foglak, akkor akárhova zuhanhatok, mert ahol Te vagy, Uram, ott a mennyország. Amen.

KOROMPAI J.

HÚSVÉT 3.

HÉTFŐ

„Tartsatok bűnbánatot!”

Valóban szükségesek az új utak a bűnbánat tartás területén is. Valamikor a bűnbánat tartás a vallásos buzgóság egyik alapmozdulata volt. Vajon hová tűnt a régi meakultpázás? Hová a bűnein zokogó hívőssereg, hová lett a győntatószékek mellett várakozók hosszú sora? Megváltozott életkörülményeink közben talán a bánatnak is új utakat kell törnie.

*

Gyermekeim! Azért írom ezeket, hogy ne vétkezzetek. De ha valaki bűnbe esik, van szószólónk az Atyánál: Jézus Krisztus, az Igaz. Ő az engesztelő áldozat bűneinkért; de nemcsak a mieinkért, hanem az egész világ bűnciért is.

1 JN 2, 4–5

*

A bűnbánat tartás nem azt jelenti, hogy egy elcsípett bűnös megkapja megérdemelt büntetését, hanem, hogy egy szorongó ember újból nevetni tud.

G. HARTMANN

*

A dolgok méhében, az emberek szívében egy olyan mélység húzódik meg, amely, ha megérintik, vérezni kezd; és egy szép mondás szerint éppen a könnyek képviselik ezt a vért. Olyan mélységből fakadnak, ahol még minden zsenge maradt, sebezhető, és gyógyítható is. Ebben az eredeti egységben az ember még tudja, mi a boldogság és az üdvösség, tehát ki az Isten. Éppen ezért érintheti itt olyan erővel akár a bűnnek, akár a kegyelemnek az élménye, hogy csak könnyei vannak rá.

C. BAMBERG

*

A szív alapjait is felül kell vizsgálni, helyrehozni, sőt néha még kiigazítani is.

XXIII. JÁNOS

*

Ó Istenem, abban a megbecsülésben, amellyel Te értékelsz engem, van az én méltóságom gyökere. A te dicsőségeden alapszik az enyém. Ha elhagylak, olyanná leszek, mint akiről apostolod írja: „Tükörbe pillantott, meglátta arcát, de aztán továbbment és elfelejtette, hogyan néz ki.”

Te vagy az a szent tükör, amelyben megpillanthatom örök arcvonásaimat, s tudatára ébredek felelősségemnek. Ha Tőled eltávolodom, magamtól távolodom el, és akkor a világ erői úrrá lesznek felettem, holott szolgálniuk kellene engem.

Istenem, tarts meg a Veled való szent közösségben! Amen.

R. GUARDINI

HÚSVÉT 3.

KEDD

„Hogy Isten eltörölte bűncinket”

Van bennem büntudat, Uram. Resteltem, ha gyöngé voltam. Bánt, ha nem teljesítettem kötelességemet. Fáj, ha valakihez rossz voltam. De valahogy nem eléggé élő bennem az a tudat, hogy mindezzel Téged bántottalak. S még ha bocsánatot kérek is Tőled, akkor is gyakran csak megszokás ez, nem pedig lelkemből fakadó igény.

*

Abból tudjuk meg, hogy ismerjük őt, ha megtartjuk parancsait. Aki azt állítja, hogy ismeri őt, de parancsait nem tartja meg, az hazudik, és nincs benne az igazság. Aki viszont megtartja tanítását, abban igazán tökéletes az Isten szeretete. 1 JN 2, 4–5

*

Minden gyerek tudja azt, hogy mennyire meg tud kínozni a be nem vallott rosszaság. Azt is tudja minden gyerek, hogy a rosszaság bevallása milyen felszabadulást hoz.

E tekintetben is gondolnunk kell Krisztus szavára, hogy legyünk olyanok, mint a gyerekek.

P. POSTH

*

A bánatnak a megbocsátásban kell elmerülnie, s onnan a lélek békéjét táplálnia. Isten elfeledte bűneinket, mi ne feledjük el; ez nagylelkűség, ez helyes. Menjünk elébe az elégtételnek, ne várjuk kényszerét; a szabadon vállalt engesztelés hatalmasabb, mint a büntetés, mely reánk kimerített. De engesztelésünk legyen telve boldog hálaadással. Higgyünk az irgalomban, melynek isteni tűzében elhamvadnak a legnagyobb gonosztettek is.

Tartozunk? Igen, határtalanul, megfizethetetlenül. De ki nek? Annak, aki szeretett bennünket, mielőtt voltunk, annak, aki tárt karral jött elibénk a szent keresztségben, aki nem küldött kárhozatra bűneinkben, hanem eljött és életét adta barátaiért, értem is.

PROHÁSZKA O.

*

Ó Istenem, Te teremtetted az embert és Te alkottad meg csodálatosan természetünket. És azt akartad, hogy bölcsességed körében éljen és állandó kapcsolatban velük, kibontsa képességeit, s alkalmassá váljék szabadságának használatára. A világ dolgaival való találkozás célja pedig nem más, mint előkészíteni a Vele való találkozást.

Teljesítsd be örök terveidet az én életemben is! Amen.

R. GUARDINI

„Mit félték?”

A modern technika hatalmassá teszi az embert. Talán ezért nem félünk már olyan kiszolgáltatottan Tőled, természet Ura. Dehát Te nem is rettegésben megsemmisítő bűnbánatot akarsz tőlünk! Megtérést és bűnbocsánatot hirdető szavad a szeretet nevében hangzik. Az Utánad vágyódó szív bűnbánatára kell rátalálnunk.

*

Az apostolok megijedtek és félelmükben azt gondolták, hogy kísértetet látnak. Jézus így szólt hozzájuk: Mit félték? És miért támadnak kételkedő gondolatok szívetekben? Néztétek kezemet és lábamat! Én vagyok! Lk 24, 37–39

*

Péter és Júdás árulása paradigmaticus jelentésű. Ezek az emberek megpróbálták úrrá lenni megszégyenítő múltjukon. Júdás „aztán elment és fölakasztotta magát.” Ezzel bűnös múltjának a végleges bűnösség jelentését adta. Azáltal, hogy véget vetett életének, meggátolta, hogy Jézus ellen elkövetett árulása más értelmet kapjon. Árulása soha többé nem lehetett más, mint árulás.

Egészen másképp volt Péterrel, aki „kiment és keservesen sirásra fakadt.” Számára árulása állomássá lett élete keresztútján, amely végül mégis végleges boldogsághoz és a szentségben való beteljesedéshez vezette. Nincs még egy példa, amely egyértelműbben mutathatná meg, hogy a múlt „plasztikus” anyag, és egészen más értékelést kaphat, feltéve, hogy az ember mindennek ellenére ismét kezd feltárulni a szeretetben, azaz kimondja: „Te tudod, hogy szeretlek.” A bűnös cselekményt és a benne lakozó jelentést szét lehet választani. Az ember képes múltjának egészen új jelentést adni, és így teljesen átváltoztatni a múltat.

BOROS L.

*

Az a tudat, hogy Istentől eltaszítottak vagyunk, a kétségbeesésbe hajtja az embert, – vagy pedig: az imádságba!

ZEILINGER

*

Mennyei Atyánk! Esendők vagyunk, még mindig rabjai a testiségnek, ebben a világban, amely egy-egy pillanatban oly szépnek tűnik és csábít a hűtlenség mindennemű gyengeségére. Segíts meg, hogy a mi átalakulásunk ne legyen túlságosan nehéz és küzdelmes, és a mi bemenetelünk országba ne szenvedjen halasztást! Amen.

G. PAPINI

HÚSVÉT 3.

CSÜTÖRTÖK

„Tudatlanságból tettétek”

Igen, igen, Jézusom, Te nem megfélemlíteni akarod az embert. Apostolod által még azokat is mentegeted, akik Téged megöltek. Így félelemre nincs okunk; csak egytől kell félnünk, hogy nem szeretünk Téged eléggé annyi jótetted ellenére.

*

Tudom, testvéreim, hogy tudatlanságból tettétek, akárcsak előljáróitok. Isten azonban így teljesítette a jóvendöléseket, hogy a Megváltónak szenvednie kell, amint előre hirdették a próféták. Tartsatok hát bűnbánatot és térjetelek meg!

APCSEL 3, 17–19

*

Cézárnak ezt mondta egy hízelgője: „Uram, te soha életedben semmit el nem felejtesz, csak az ellened elkövetett bántalmakat!” Hát ez hízelgés – Cézárral szemben, de szent valóság – Istennel szemben.

TÓTH T.

*

Isten minden lélekkel csak közvetlenül addig a határig megy, ahol nincs már ellenkezés. Ezt a határt azonban Isten

sohasem lépi át, hanem ezt a határt magának a léleknek kell átlépnie. A kegyelem ugyanis nem erőszak, hanem szabadság.

G. V. LE FORT

*

A hitvallás és a bűnbevallás kézenfogva járnak. Aki óhajtja az igazságot, annak el kell hagynia a hazugságot. Aki felfogja, hogy saját léte ajándék, annak fel kell hagynia az öndicsérettel.

W. KRUG

*

Uram, háborúból jövök én,
Mindennek vége, vége:
Békíts ki Magaddal s magammal,
Hiszen Te vagy a Béke.

Két rohanó lábam egykoron
Térdig gázolt a vérben,
S most nézd, Uram, nincs nekem lábam,
Csak térdem van, csak térdem.

Nem harcolok és nem csókolok,
Elszáradt már az ajkam,
S száraz kóró a két karom már.
Uram, nézz végig rajtam.

Uram, láss meg Te is engemet,
Mindennek vége, vége.
Békíts ki Magaddal s magammal,
Hiszen Te vagy a Béke.

ADY E.: Imádság háború után

HÚSVÉT 3.

PÉNTEK

„Az élet szerzőjét megöltétek”

A szeretet viszi bűnbánó megtérésre gyermekeidet, Istennem. De segíthet a szorongó félelem is, ha látjuk bűntől sivárrá vált életünket. Nélküled üres és idegen a világ, elha-

*gyatottá válik a szív. És ha nem vagyok tied a szeretetben,
mi óvna meg engem a végső magányosságtól?*

*

**Megtagadtátok a Szentet és az Igazat, és azt kértétek,
hogy helyette Pilátus egy gyilkost bocsásson nektek szaba-
don. Az élet szerzőjét öltétek meg, de az Isten feltámasztotta
őt a halálból. Mi ennek tanúi vagyunk. APCSEL 3, 14–15**

*

Szobám falán függ egy aranyozott fa-faragvány, egy
gonosz japán démon maszkja.

Mindig részvétellel nézem a kiduzzadó ereket homlokán:
mintha azt mutatnák, milyen megerőltető gonosznak lenni.

B. BRECHT

*

Süvítnek napjaink, a forró scrtüzek,
valamit mindennap elmulasztunk.
Robotolunk lélekszakadva jöttevően,
s valamit minden tettben elmulasztunk.
Áldozódunk a szerelemben egy életen át,
s valamit minden csókban elmulasztunk.

VÁCI M.: Valami nincs sehol

*

Kiismered magad saját „lakásodban?” Tudod-e igazán,
milyen lakókkal – jellemtulajdonságokkal – van dolgod?

J. ROSCHE

*

Megváltónk, Te, aki közöttünk éltél, Te tudod, milyen a
mi nyomorúságos természetünk legmélye. Csupa ringy-
rongy folt vagyunk, csupa korcsszülött, csupa hullékony
s mulandó falevél. Elutasítottunk magunktól, mert túlsá-
gosan tiszta voltál nekünk. Halálra ítéltünk, mert ítélete
voltál az életünknek. Így cselekedtünk idestova hatvan
emberöltőn keresztül.

Most azonban elérkezett az az idő, amikor az emberek
részegebbek, mint azelőtt, de egyúttal szomjasabbak is.

Soha még úgy nem éreztük valami természetfölötti üdvözítés emésztő szomjúságát, mint ebben a korban.

Könyörgünk: térj vissza közénk, hogy megadd mindnyájunknak az igazi élet fényességét. Amen.

G. PAPINI

HÚSVÉT 3.

SZOMBAT

„Hadd lángoljon a szívünk!”

Okoskodunk, Uram, de lassanként elvész a szívünk. Szégyellni kezdjük érzéseinket, elfojtjuk érzelmeinket. Miért lett ez divattá? Miért szeretjük, ha ridegen gyakorlatias az élet? Talán azért nem vágyunk eléggé bocsánatodra, mert a bűnbánat tartást is hideg, gépies adminisztrációvá tettük.

*

Erre megnyílt a szemük és felismerték őt. De ő eltűnt előlük. Ugye lángolt a szívünk – mondták egymásnak, – amikor útközben beszélt hozzánk és kifejtette az Írásokat?

Lk 24, 31–32

*

Kinek ne volna ismerős közülünk az emmauszi fogadó? Ki nem járt már ezen az úton, egy este, amikor úgy látszott, hogy minden elveszett? Krisztus halott volt bennünk. Rabok voltunk: rabjai a világnak, a bölcseknek és a tudósoknak, a szenvedélyeknek. Számunkra nem volt már Jézus a földön. Mentünk az úton, és Valaki ment mellettünk. Egyedül voltunk és mégsem voltunk egyedül!

F. MAURIAC

*

Isten mindenkor készséges, mi viszont roppant készületlenek vagyunk; Isten közel van hozzánk, de mi tőle távol vagyunk? Isten belül van, de mi kívül vagyunk? Isten otthon van nálunk, de mi idegenek vagyunk.

M. ECKHART

*

A virágtalan, gyümölcstelen ágtól,
A meddőségtől, lanyhaságtól,
A naptalan és esőtlen égtől:
Ments meg, Uram, a szürkéségtől!

Csak attól ments meg, keresők Barátja,
Hogy ne nézzek se előre, se hátra,
Tartsd rajtam szent, nyugtalan ujjad,
Ne tórd, Uram, hogy bezáruljak!

Ha jönni talál olyan óra,
Hogy megzökkenne vágyam mutatója,
Kezem kezedben ha kezdene kihűlni,
Más örömén ha nem tudnék örülni,

Ha elapadna könnyem a más bűnén,
A minden mozgást érezni ha szünném,
Az a nap, Uram, hadd legyen a végső:
Szabadíts meg a szürkéségtől!

Sík S.: Ments meg, Uram

„Nincs üdvösség senki másban”

Lelkünk Pásztora, Téged ünnepelünk ma. Életedet adtad értünk, juhaidért. Megbízom szeretetedben. Megbízom isteni bölcsességében is, hisz Te alkottad szívünket és világunkat. Követni akarom útmutatásod.

*

Ti keresztre feszítettétek őt, de Isten föltámasztotta a halálból. Elvetettétek őt és nem építettétek rá, pedig ő az épület alapköve. Nincsen ugyanis üdvösség senki másban, és az embereknek nem adhat megváltást senki más a világban.

APCSEL 4, 11–12

*

A jó Pásztor eszméje egyáltalán nem üres vigasztalás szomorú óráink idejére. Igazában ő a válasz az emeriség megváltás utáni ősi vágyára és reménykedésére. Ezt fejezi ki az, hogy „ismeri övéit.” Krisztus tisztában van azzal, hogy mi hajt bennünket.

P. STEINER

*

Teljes egészében Krisztushoz tartozunk. Az ő Lelke birtokba vett bennünket a keresztségben. Gondolataink, cselekedeteink, vágyaink jog szerint inkább az övéi, mint a sajátunk. De csak küzdelem árán tudjuk biztosítani, hogy Isten mindig megkapja tőlünk azt, amivel jog szerint tartozunk neki.

TH. MERTON

*

Krisztus éknek állt be a pogány társadalom alapjai alá; az emberben, akár biborban, akár rongyokban jár, rámutatott az örök értékre; amit eddig értéktelennek, silánynak hittek, annak ő végtelen értékére ismert; s így a szegény a király mellé került, a jászol a trón mellé állt, s a barlang a palotát sem nem imádta, sem nem irigyelte. A társadalom legalsó rétegeibe leszállt Istenfia gyökerében fogta meg az

emberiség fáját, alapjai alá nyúlt a társadalomnak s föl-
emelte benne mindazt, ami alacsony, állatias, elnyomott,
nyomorék és rab volt.

PROHÁSZKA O.

*

Urunk, azért jöttél, hogy az elveszett embereket és kin-
cseket megkeressed. Így találtál meg engem is. Te a jó
pásztor vagy, aki életét adja övéért, és így engem is meg-
váltottál. Életem valójában csak akkor értékes, ha Te
oldod meg. Minden külső sikerem csak azért jó, mert Te
adod hozzá a belső örömet. Munkálkodni azért érdemes,
mert Te elfogadod áldozatomat. Légy továbbra is életem
tartalma!

P. TILlich

HÚSVÉT 4.

HÉTFŐ

„Önként adom oda”

*Uram, köszönöm, hogy szabad vagyok szívem döntéseiben.
Szabadság nélkül nincs szeretet, szeretet nélkül ízetlen az
élet. Neked hatalmadban állt önként odaadni az életemet.
Megtetted, mert szeretsz bennünket. Nekem is hatalmamban
áll, hogy önként adjam át magamat Neked.*

*

**Azért szeret engem az Atya, mert odaadom az életemet,
hogy azután vissza is kapjam. Senki el nem veheti tőlem.
Önként adom oda. Hatalmam van arra, hogy odaadjam
és hatalmam van arra, hogy vissza is vegyem.** JN 10, 17–18

*

Bármilyen hősie áldozatot hozunk is, még ha a halálig
menő engedelmességben önmagunkat adjuk is, ez még
mindig nem jelent mást, mint hogy kapunk Istentől: befo-
gadjuk Krisztus Lelkét, aki a halálig szeretett bennünket és
életét adta barátaiért, ellenségeiért.

SZABÓ F.

*

Kis testvérek, hivatástok nem arra szólít titeket, hogy nagy eredményeket érjete el a testi vagy lelki jótétemények terén. Jézus nem várja ezt tőletek. Ehelyett azt várja, hogy néhány szerencsétlen embert, néhány szegényt, néhány beteget, akiket ő maga fog megmutatni nektek, teljes jósággal és teljes odaadással szeressetek.

R. VOILLAUME

*

A szeretet azt jelenti, hogy függővé teszem magamat egy más valakitől.

Az embernek szüksége van a másik emberre, hogy emberré lehessen. A szeretet felépíti a másik ember jövőjét. A szeretet által lesz a másik valóban emberré. Megtapasztalja, hogy számomra jelent valamit.

De én magam is csak a másik felé irányuló szeretet által talállok önmagamhoz.

W. KEPPLER

*

Uram, a világ szemében csak a szeretetnek van hitele. Ez a szeretet a te utolsó szavad a világról, de ezt a szót a Kálvária keretezte. A te szereteted meg akart halni, éppen azért, hogy föltámadhasson. A világ azért hallja meg olyan nehezen szavadat, mert élni és föltámadni akar, mielőtt meghalna. Add, Uram, hogy én megértsem szereteted tanítását! Amen.

H. URS V. BALTHASAR

HÚSVÉT 4.

KEDD

„Nem építtetetek rá”

Tudom, Uram, szabadság nélkül nincs szeretet. Viszont fordítva is igaz; szeretet nélkül nincs igazi szabadság. Aki nem szeret, az önzésének rabja, kiszolgáltatottja. Ki kell hát lépnem a konok makacsságból, a magam feje után való járásból.

*

Ti most magatok elé idéztetek minket, mert egy beteg emberrel jót tettünk. Kérdőre vontok, hogy kinek a nevé-

ben gyógyítottuk meg őt? Tudjátok meg tehát mindnyájan, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus nevében áll ő gyógyultan előttetek. APCSEL 4, 8–10

*

Azért esik a mai embernek nehezére, hogy Istenhez bizalmasan beszéljen, és elkötelezze magát érte, mert mind nehezebb elhinni, hogy ő – ebben az abszurd világban – bármiféle személyes érdeklődéssel fordul felénk. Pedig hát Jézus Krisztus azért jött, hogy ezt megmondja nekünk.

C. BAMBERG

*

Az építészet legszebb elmélete sem nyújt senkinek hajlékot, s ha valaki eső elől menedéket keres, egy ütött-kopott pajta többet ér neki, mint Vitruvius könyve. Nem elég csak ismeretet gyűjteni, gondolkozni, elképzelni vagy következtetéseket levonni, hanem meg kell fogni a vakoló kanalat, hozzá kell látni az építőmunkához, mert ez a mi feladatunk.

Én magam is építőkö vagyok, de nincs még rendes formám. Itt állok előtted, Uram, mindenestől és várnom kell, hogy kegyelmed munkája által kialakuljon belőlem az alkalmas és tartós gránitkö az örökkévalóság számára.

Aligha értettem meg valaha annak a jó, régi papos szónak az értelmét, hogy: épületes. Azt hittem, mást sem jelent, mint tartózkodó, óvatos, csendes... Nem hallottam ki a szótagokból az építők szerszámának csörrenését, nem vettem észre kívánságodat, Uram, hogy építőnek kell lennem s határozott rendben kell sorra építenem jócselekedeteimet napról napra.

P. CHARLES

*

Istenem, benn élek a világban, érzem szorítását és hátaírait; megrohannak természetem erői, nyugtalanítanak és nem egyszer tévútra csálnak. A Szentlélek kell nekem, hogy megadja hivatásunk, az örök szabadság bizonyosságát. Álljon hát mellettem a Lélek az órák szomjúságában és kívánságaimban, a küzdelmekben, hogy legyőzzem a rosszat. Amen.

R. GUARDINI

„Ő az épület alapköve”

Pásztorunk vagy, Urunk, és mi a te nyájad. Mégis – a nekem adott szabadságban – pásztor vagyok saját életemnek. Báránkádnak lenni annyi, mint jó pásztorává válni önmagamnak. Hozzád, az alapkőhöz igazítom életemet.

*

Szeretteim, most Isten fiai vagyunk, de még nem nyilvánvaló, hogy mik leszünk. Tudjuk azonban, hogy ha megjelenik, hasonlók leszünk hozzá, mert látni fogjuk őt úgy, amint van. 1 JN 3, 2

♦

Akiket Krisztus megment, azok akik maguk is törekednek önmagukat megmenteni, de ama remény nélkül, hogy a maguk erejéből sikerülhetne; akik iparkodnak mindent megtenni, de emellett megvallják, hogy semmiség, amit tesznek; akik telve vannak szeretettel és telve félelemmel; akik a legszentebbek, és mégis a legnagyobb bűnösöknek vallják magukat; akik igyekeznek mindig tetszeni Neki, és mégis úgy érzik, hogy sohasem tudnák; akiknek élete tele van jó cselekedetekkel, de a történelem cselekedeteivel is. A természetes ember számára mindez ellentmondásnak tűnik fel, de nem azok szemében, akiket Krisztus megvilágosított. Ők annál jobban megértik, minél jobban megvilágosultak, hogy lehetséges üdvösségüket munkálni és azt mégis Krisztus értük végzett munkájának tekinteni, félelemmel és remegéssel gondolni az ítéletre és mégis örvendezni mindenkor az Úrban, remélve és esdve újjárajövetelét.

J. H. NEWMAN

*

Ha a növény nem nő és nem hajt leveleket, mindenestől elpusztul. Nekiünk is állandóan előre kell haladnunk.

P. LIPPERT

*

Milyen felelősség terhel minket, ha nem nyitjuk ki szemünket, ha elalszunk, belemerülve a földi dolgokba, s olyan életet folytatunk, amely elzárkózik Isten kegyelmétől!

F. REISINGER

*

Istenünk, Fiad lehajolt hozzánk, hogy Általa fölemeld a bűnben elbukott világot. Adj híveid lelkébe tartós örömet, és miután az örök halál elesettségéből kimentettél minket, részesíts az örök élet boldogságában. Amen.

HÚSVÉT 4.

CSÜTÖRTÖK

„Egy nyáj lesz”

Uram, Te nem sok-sok, egymástól független bárányt akarsz az üdvösségre elvezetni. Egy nyájja kell lennünk, csak így lehetsz jó pásztorunk. Személy vagyok, a magam útján kell járnom, de a magam útja nem egyéni út, hanem a magam helyének megtalálása a Téged követő nyájban.

*

A jó Pásztor életét is feláldozza a juhokért. A béres ellenben, aki nem pásztora és nem gazdája a juhoknak, otthagyja a juhokat és elmenekül, mikor látja, hogy jön a farkas. JN 10, 11–12

*

Jézus nem elégedett meg azzal, hogy magának követelje a jó Pásztor címét; azt is meghatározta, kik az ő juhai: „Juhaim hallgatnak szavamra.”

Egy tanítvány számára a hallgatás lényeges tett. Hallgatni kell, vagyis hinni a beszédnek, s belőle táplálkozni.

J. LE BRAS

*

Az Isten és ember közti találkozás mindig titok: egyik oldalon Isten, akinek mindent felülmúló kiválóságát belátjuk, a másik oldalon az ember, akinek nyomorúságát és közönségességét magunkban tapasztaljuk. Hogyan lehet itt egyáltalán szó találkozásról?

Az egyház az a pont, melyet Isten az emberekkel való találkozás helyéül a történelemben kiválasztott; csak Isten végtelen szeretete fogadtatja el velünk ezt a megoldást.

Igen, ez is titok, ez a szentegyház, amely egy cseppet sem ideális egyház, hanem egyszerűen a történelem egyháza, Krisztus Teste, amely tovább él az emberek között.

Igen, titok veszi körül ezt az egyházat, amelynek törzse szoros összefonódottságban áll a földi történelemmel, de amelynek csúcsa mégis az égig ér. Olyan egyház, amely szent, pedig bűnös tagokból tevődik össze.

J. LOEW

*

Urunk Jézus Krisztus, Te testedben egyesítet titokzatos módon a földkerekség minden népét. Te mindnyájunkat ugyanazon Atya gyermekeivé tettél, s azt akarod, hogy mindannyian egyek legyünk, mint ahogy Te is egy vagy az Atyával. Küldd el közénk a testvéri szeretet erejét és melegét, hogy mi emberek, akiket Te szeretsz, testvérként szeressük egymást. Amen.

F. LELOTTE

HÚSVÉT 4.

PÉNTEK

„Népünk vezetői”

Minden népnek vezetői vannak, különben nem lenne nép az emberek sokasága. A te népednek is vezetőket adtál, Urunk, hogy szolgálják nyájad egységét. Hogy általuk tedd biztossá néped hozzád igazodó előrehaladását. Követnem kell hát a te nevedben pásztorkodókat.

*

A béres elfut, mert béres és nem törődik a juhokkal. Én vagyok a jó pásztor. Ismerem enyéimet és ismernek engem enyéim. Úgy, amint az Atya ismer engem és én ismerem az Atyát. Életemet is feláldozom a juhokért.

JN 10, 13-14

*

Egy emberi közösség sem rendezett, sem termékeny nem lehet, ha benne senki sincs, aki jogos tekintéllyel a rendet

biztosítja és a szükséges gondossággal a közösség javával törődik.

XXIII. JÁNOS

*

Az egyházi tisztség szellemét a szolgálat gondolata határozza meg. A tisztségviselők az egyházban Krisztus szolgálói, tisztségük szolgálat az egyházért, szolgálat a közösségért és az egész világért.

F. WULF

*

Kicsiny nyáj verődött össze Jézus körül. Ezek a juhok nem voltak megnyerő külsejűek. Júdás eszerint ítélte meg őket: mire való megnyerni ezeket a nincsteleneket? A tanítványok közt nem akadt tíz befolyásos ember sem. Ez a társaság szétrebben az első támadásra.

De Jézus így beszélt: „Az én juhaim, . . . az én aklom.” Ezek ismerték az ő hangját, ő pedig tudta mindegyiknek a nevét; a nevét is, de a háborgásait is, a nyugtalanságait is, a lelkiismeretfurdalásait is, keserves hányattatását minden élő szívnek, amelyre ráhajol, mintha örök érdekről volna szó. És valóban, az örökkévalóságról van itt szó, és különös gyöngédséggel szereti a legkisebbet is közülük.

F. MAURIAC

*

Szentlélek Isten! Egyetlen nagy családdá tetted a sok szokást követő és más nyelven beszélő embereket. Jóságos Tanítónk! Minden időben Te vezetted a szentek sorait, töltsd el Krisztus mai apostolait is erőddel és kegyelmeddel. Amen.

NOTKER BALBULUS

HÚSVÉT 4.

SZOMBAT

„Más juhaim is vannak”

Uram, Te magad mondtad, hogy más juhaid is vannak, akikről csak Te tudod, hogy a tieid, mert különleges úton vezeted őket. A mennyei végkifejletben már egy nyájja le-

*szünk velük. Addig pedig úgy akarok szeretni minden embert,
mint akivel talán testvérként találkozom majd országodban.*

*

**Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból
valók. Azokat is nekem kell vezetnem. Ők is hallgatni
fognak szavamra, és egy nyáj lesz és egy pásztor.**

JN 10, 15-16

*

Ha Istennel szót akarunk érteni, arra kell törekednünk,
hogy minél többet tudjunk a világról, mert ez az egyetlen
téma, ami Istent érdekli.

D. T. NIELS

*

A feltámadt Krisztus hozzánk jön, hogy az ember ben-
sejében egy élő ünnepet lobbantson lángra. Az egyház új
tavaszát készíti számunkra: olyan egyházét, amely többé
nem rendelkezik hatalmi eszközökkel, s amely kész arra,
hogy mindenki vel közöösséget vállaljon, amely az egész
emberiség számára a látható közösség színhelye.

Krisztus ad elég bátorságot és fantáziát ahhoz, hogy
a megbékélés útját kitapossuk.

TAIZÉ-I NYILATKOZAT

*

Lelkecskék vagyunk.
Minekünk nem jó,
De mi jót akarunk.

Itt nincsen jó tanyánk.
Nyirkos és homályos a házunk.
Hideg van. Fázunk.
Mondjátok, merre van a Láng?

Itt nem jó lenni.
Mi nem vagyunk idevalók.
Haza akarunk menni.

Valaki jöjjön,
Fogja meg tapadós kezünket,

És mondjon egyszerű szavakat,
És vezessen haza bennünket.

Sík S.: Lelkecskék

*

Istenünk, Te az emberi tévedéseket és szakadásokat megszüntetted, az egységet helyreállítod és megőrzöd; kérünk, egyesítsd jóágosan keresztény népedet, hogy újra egymásra találjunk és egyházad igaz pásztorának vezetése alatt méltóképpen szolgáljunk Neked. Amen.

„Az dicsőíti meg Atyámat...”

Jézusom, megütötte szívemet búcsúzkodó szavad; Az dicsőíti meg Atyámat... Vajon érdekel-e bennünket ez ügy, mint Téged? A te küldetésed, szíved vágya Atyád megdicsőítése volt, s most nekünk is elárulod ennek módját. Bárcsak a te vágyad is betöltene minket!

*

Ha bennem maradtok, és az én tanításom bennetek marad, akkor bármit kívántok, csak kérjétek és megkapjátok. Az dicsőíti meg Atyámat, ha sok gyümölcsöt hoztok és így tanítványaimnak bizonyultok. JN 15, 7–8

*

Megszoktuk, hogy a sportot átutaltuk a „profilnak”, s mi csak nézzük az ő erőfeszítéseiket a televízióban. Egyszerűbb és olcsóbb már nem is lehetne számunkra.

De a Krisztushoz való tartozásunkkal nem tehetünk így. Nem utalhatjuk át a Krisztus-követést a hivatásosaknak, miközben mi távolról nézzük, hogy mire mennek.

P. SPECHT

*

Tova suhan az élet, mint a nap, de ajándéka, az Istentől kapott méltóság örökre megmarad.

W. DOYLE

*

Eléd hozom, Istenem, hétköznapiomat. A hosszú órákat és napokat, amelyek mindennel tele vannak, csak nem Teveled. Tekints erre a mindennapra, kegyes Istenem, hiszen irgalmas vagy az emberhez, aki alig egyéb, mint hétköznapi. Nézz lelkemre, alig más, mint egy országút, a világ hömpölyög tova rajta, számlálatlan kicsinyességével, fecsegésével, sirgölődésével, kíváncsiságával és üres fontoskodásával. Nem olyannak látod-e lelkemet, Te, csatlakozhatatlan igazság, mint egy vásárt, ahol a szélrózsa minden

irányából jött zsidókereskedők találkát adnak egymásnak, és ennek a világnak szegényes gazdagságát árusítják?

Mi lesz belőlem, Istenem, ha életem így folyik tovább? Mi lesz velem abban az órában, amikor a hétköznapi minden lomját egyszerre kisöprik ebből a csűrűből.

Érintsd meg kegyelmességeddel szívemet. Engedd, hogy ha – örömben vagy bánatomban – az evilági dolgok felé fordulok, rajtuk keresztül felismerjem és megszeressem legvégső okukat: Téged, aki a Szeretet vagy. Add, hogy szeresselek, hogy napjaim egyszer beletorkoljanak örök életed egyetlen napjába! Amen.

K. RAHNER

HÚSVÉT 5.

HÉTFŐ

„Saul látta az Urat”

Uram, nemcsak a megszokás őríz engem melletted, hanem velem is megismertetted Saul élményét. Találkoztam Veled és már tudom; ez adja végső értelmét életemnek. És Saulhoz hasonlóan nekem is tovább kell adnom a megtalált kincset.

*

Mindnyájan félték Saultól, nem tudták elhinni, hogy ő is tanítványa lett. Végülis Barnabás vette maga mellé és elvitte az apostolokhoz. Aztán elmondta nekik, hogyan látta az úton az Urat, és mit mondott neki; sőt azt is, milyen nyíltan állt ki Damaszkuszban Jézus ügye mellett.

APCSEL 9, 26–28

*

Szemtől-szembe az emberiség nagy árulásával, azzal az általános feledéssel, melyben aggodva merül el a világ, szent Pál egyedülálló meggyőződéssel tesz hitet egy valószínű jelenség mellett, melyet semmiféle filozófia nem képes meggyöngyíteni, s melynek végtelen irgalmasságát semmiféle árulás nem tudja elkedvetleníteni. .

Ha az emberiség létmódja mélyéből a kétségbeesés érzületét meríti, amely egy olyan korban, mint a mienk, a legeldugottabb zugokat is áthatja, úgy szent Pál mindig újból hirdeti, hogy nincs kikerülhetetlen sors, hogy a megváltott ember a megdicsőülés ígéretét bírja.

A gyűlölet és erőszak világába a nagy apostol döntő üzenetet hoz: az irgalmasság hírét, a szeretet mindenhatóságának hírét.

D. ROPS

*

Egyetlen isteni ajándék sem közöl önmagában zárt értéket, hanem az Isten és felebarát iránti szeretetre rendelt értéket. Nem azért kaptuk az ajándékokat, hogy általuk mások előtt kitűnjünk, hanem hogy általuk másoknak szolgáljunk.

P. TRAUTHIG

*

Uram, azokban az órákban, amikor megfordítottad a sorsunkat, egészen magadra maradtál. Társ nélkül, megértés és szeretet nélkül voltál. Egyedül hordoztad az isteni igazságosság előtt a mi bűnösségünket. De most már minket is belevontál megváltásodba; ezért kérek, add, hogy én is törődjek veled s szeretetemmel Melléd álljak. Amen.

R. GUARDINI

HÚSVÉT 5.

KEDD

„Eszméljen föl a föld minden határa!”

Ha valakit igazán szeretek, azt akarom, szeresse őt mindenki. Tehát: szeretlek Téged igazán, Istenem? Akarom, hogy mindenki szeressen Téged? Eddig nem sokat tettem ezért. De akarom legalább?

*

Eszméljen föl és térjen Istenhez a föld minden határa: boruljon le színe előtt minden népcsalád! Egyedül őt imádják, akik a földben alszanak; hódoljanak előtte mind, akik a porba szállnak. Lelkem is élni fog öneki. 21 ZSOLT 28, 30–31

*

**Magasztaljátok a kozmosz Urát!
az ő szentélye a mindenség,
százezer-millió fényévnyi rádiusszal.**

Magasztaljátok Őt,
 Urát a csillagoknak
 meg a csillag-közi térnek.
 Magasztaljátok Őt,
 Urát az atomoknak
 meg az atomok közti űrnek.
 Magasztaljátok Őt,
 hegedűvel és fuvalával
 és saxofonnal,
 Magasztaljátok Őt,
 angolkürttel és klarinétal,
 vadászkürttel és pozannal,
 szárnykürtökkel és trombitákkal,
 Magasztaljátok Őt,
 csellókkal és brácsákkal,
 zongorákkal és pianinókkal,
 Magasztaljátok Őt,
 a blues-el meg a dzsesszel,
 és szimfónikus zenekarral,
 és néger spirituálékkal,
 és Beethoven „ötödik”-ével,
 gitárokkal és xylofonnal,
 Magasztaljátok Őt,
 lemezjátszóval és magnetofonnal,
 minden, ami csak létezik,
 minden sejt, ami él
 magasztalja az Urat!
 Alleluja!

E. CARDENAL: 150. zsoltár

*

Melyik földi foglalkozás mérhető ehhez: az Üdvözítő
 szívével egyesülten az ő ügyeiért imádkozni a mennyei
 Atyához?

H. JAEGER

*

Urunk, köszönjük Neked, hogy kicsiny életünk számára
 oly nagy célt tűztél ki: Veled munkálkodhatunk, Veled
 szállhatunk síkra az igazságért, Veled együtt békét terem-
 hetünk. Azt akarod, hogy erőszak és különösebb igények
 nélkül hitben és türelemmel elvigyük a te szeretetedet

azoknak, akik ebben a szeretetben nem hisznek. Semmink sincs, csak a te erőd. Add nekünk Szentlelkedet! Amen.

H. GABEL

HÚSVÉT 5.

SZERDA

„Csak kérjétek, megkapjátok”

Jézusom, azt mondtad: „Bármit kértek, csak kérjétek és megkapjátok.” De feltételed is van: „Ha bennem maradtok.” Az marad Benned, akiben a te Lelked uralkodik. A Lélek pedig elsőül mindig ezt kéri: Atyám, dicsőítsd meg nevedet! Csak ekkor kívánhatom, hogy kérésemet teljesíti az Úr, ha ez szívem legmélyebb kívánsága.

*

Maradjatok bennem, akkor én is bennetek maradok. Ahogyan a szőlővessző sem tud gyümölcsöt hozni önmagától, csak ha a szőlőtőn marad, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem. Én vagyok a szőlőtő, ti pedig a szőlővesszők.

JN 15, 3–4

*

A siker iránti vágytól megszállott ember – néha akarata ellenére is – az imádságot emberi teljesítmény mértékével méri, és arra kárhoztatja önmagát, hogy ne fogja fel az imádság lényegét, arról nem is szólva, hogy helyesen éljen imádságos életet.

Pedig a modern világnak égető szüksége van arra, hogy a technika korának embere az ima embere is legyen, különben a technika rabbá teszi és szétzúzza őt.

M. QUOIST

*

A lélek természetéből kifolyóan Istennel, Krisztussal rokon. Ha a léleknek ezt a mély rétegét fölfedezzük, illik, hogy éljünk is belőle, sőt csak ebből éljünk.

Csak az imádkozó Krisztus tud minket megmenteni, és az, ha mi övele, és nem öelötte imádkozunk. Bárhogyan imádkozzék is Krisztus: örömtől túláradó, napsugaras szívvel, vagy gyermekeket megáldva, a pusztaság hegyén csilla-

gok felé fordulva, akár térdrogyva, halálfélelemben verejtékezve, Atyjával birkózva, végül megadva magát, húsában a szögekkel, – bárhogyan imádkozzék is, mellette kell állnunk, térdelnünk, feküdnünk. Csak így érhetjük el Isten országát, a lélek birodalmát, az istengyermekséget.

ST. ANDRES

*

Istenem, mennyei Atyám, a világ, amelyben élek a te titkaidat tükrözi vissza, félelmetesen, olykor homályosan, de mégis csodaszépen. Segíts, hogy elvetve a hatalomvágyat, a földet a te színed előtt felelőségünk tudatában alakítsuk.

Add, hogy szellemi erőnk sugárzásától megújuljon a földkerekség, s mindig legyen erőnk meghajolni a lét titkai előtt. Amen.

F. AMIOT

HÚSVÉT 5.

CSÜTÖRTÖK

„Ha sok gyümölcsöt hoztok”

Ezzel kell megdicsőítenem nevedet, Atyám. A zamatos, kíváncsú gyümölcs vonzó ajánlás, rábeszélés nélkül. A terméketlen vallásosságtól ments meg, Uram, minket! Életem gyümölcse a te szeretettedben beérő személyiségiem.

*

Én vagyok az igazi szőlőtő. Atyám pedig a szőlőműves. Ő lemetsz rólam minden olyan szőlővesszőt, amely nem hoz gyümölcsöt; a termőt viszont megtisztítja, hogy több gyümölcsöt hozzon. Ti már tiszták vagytok a tőlem kapott tanítás hatására. JN 15, 1–2

*

Az én hivatásom: megszerettetni az Úristent úgy, amint én szeretem, és megtanítani a lelkeket a gyermeki bizalom és megnyugvás egyszerű útjára.

LISIEUXI SZ. TERÉZ

*

Az öröm a szeretet kifejeződése, a szereteté, melyet az embereknek és dolgoknak nyújtunk. Az öröm annak a készségünknek kifejeződése, hogy hagyjuk magunkat meglepni és elbűvölni. Az öröm a mi válaszuk arra a kedvességre, mellyel az emberek és a dolgok felé fordulunk.

Az öröm keresztény hitünk következménye is: hiszünk Istenben, akinek emberéletünket köszönhetjük, és aki felbátorít minket a szeretetre és a kedvességre.

E. DOMAY

*

Ötvenedszer látlak

Ez évben is példát adtál
nagyot és hősit
mutattad hogy kell lobogni
fényleni és elesni

óriás vagy!
nem hivatkozol senkire
hallgatsz
mi mindig valakire hivatkozunk
s igazolni akarjuk hogy látszunk
valaminek

fenséges testvérem
köszönöm példád!

PUSZTA S.: Egy őszi fűszálhoz

*

Mindenható örök Isten, működjék bennük állandóan kegyelmed, hogy akiket a szent keresztségben megújítottál, segítségeddel bő termést hozzanak és az örök élet boldogságába jussanak. Amen.

HÚSVÉT 5.

PÉNTEK

„Szeressük egymást az ő parancsa szerint”

Uram, kinyílni Feléd nem annyit jelent, mint bezárulni az emberek felé. A Te irántad való szeretet zamatos és kíváncsú gyümölcse az őszinte, válogatás nélküli, feltétlen

emberszeretet. Az áldozatos és kitartó jóság teszi hatásossá népedet, nem pedig a tökéletes szervezethez.

*

Az ő parancsa az, hogy higgyünk Fiában, Jézus Krisztusban, és hogy szeressük egymást az ő parancsa szerint. Aki megtartja parancsait, Istenben él és Isten őbenne. Azt, hogy ő bennük él, a nekünk adott Szentlélektől tudjuk.

1 JN 3, 23–24

*

A legborzasztóbb betegség ma nem a lepra vagy a tuberkulózis, inkább az az érzés, hogy valaki nemkívánatos, senki sem törődik vele, mindenki elhagyja. A legnagyobb rossz a jóakarató és tevékeny szeretet hiánya, a szörnyű közönyösség.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

*

A szeretet valami szent nyugtalanságot olt az emberbe, hogy ne térjen napirendre embertársai helyzete fölé. Aki ezt bármilyen címen elhallgattatja, a szeretetet fojtja el.

GÁL F.

*

Az emberek már nem érnek rá arra, hogy a dolgokkal valóban találkozhassanak. Azért nincs már időnk, mert nem tudunk már igazán szeretni. A szeretet és az idő egymáshoz tartoznak.

M. PICCARD

*

Micsoda szeretet az, amelyet egy kis nyomorúság megöl? A szeretet világító fáklya! Nincs egyebünk az életben, mint a szeretet, amely fényt szór sötét utunkra.

B. S. ALDRICH

*

Isten, Te minden vagy bennünk, hogy mindenki lásson Téged. Bennem is élsz, hogy előkészítsem mindenkiben az utat, amely Hozzád vezet.

Tarts meg szeretetedben a te akaratod szerint, hogy mások is megmaradjanak az én szeretetemben. Amen.

D. HAMMARSKJÖLD

„Így nyugtatjuk meg szívünket”

Azt üzened, Urunk, szeretetünket váltsuk valóra cselekedetekben, csak ezzel nyugtathatjuk meg szívünket Atyánk előtt. Tudom, nem elég elvben szeretni, az őszinte szeretet tenni akar. De olyan nehéz rájönnünk arra, hogyan teremhetnénk a szeretet valódi gyümölcsseit.

*

Ne csak szóval hangoztassuk szeretetünket egymás iránt, hanem váltsuk is valóra cselekedetekben. Erről ismerjük fel, hogy az igazságból valók vagyunk-e, és így nyugtatjuk meg szívünket Isten előtt. 1 JN 3, 18–19

*

Ha a keresztyények igazi keresztyények akarnak lenni, nem a liturgia, nem a mise, sem a szentségek nem lesznek az a jel, amelyről felismerik őket. Erről ismerik majd mind föl, hogy a tanítványaim vagytok – mondja Krisztus: – ha úgy szeretitek egymást, mint ahogy én szerettelek titeket, mégpedig egészen a feláldozásig. Íme, a jel! Mármost a testvéri szeretetnek új neve van: fejlődésnek hívják.

VI. PÁL

*

Mindenkinek nincsen hite. Ezért nem képes mindenki elolvasni a hit felé vonzó jeleket, de mindenki kibetűzheti azokat a jeleket, amelyek a legmélyebb emberi reménységhez szólnak, a szabadulás reményéhez.

Hol születik meg ez a jel? Az igazságért folytatott küzdelemben. A keresztyénynek éppen ezért a remény emberének kell lennie. A remény embere olyan ember, aki nem hátrál meg. Igen, mi is félünk, de az evangélium elárulásától, a társadalmi igazságosság, embertestvéreink bizalmának elárulásától félünk.

*

A. FRAGOSO

Jézus az embereket nem igazakra és bűnösökre osztja fel, hogy az egyik csoportot megjutalmazza, a másikat meg-

büntesse. Ő két egészen más csoportot állít fel: azokét, akik fogékonyok a szeretetre, akik hisznek a szeretetben, vagy legalábbis elfogadják a szeretetet, – és azokét, akik kizárják életükből a szeretetet.

L. EVELY

*

Üdvöztőnk tanítása szeretet szent törvénye,
melyet hirdet szent egyháza lelkünk örök üdvére,
Uram, segíts megmaradnunk híven abban, amit vallunk,
Hogy hitünknek világánál lelkünk célját elérje.

SZVU 230, 3

„Mindent tudtotokra adtam”

Köszönöm, Istenem, hogy a világ titkainak tudására éhes szívem teremtetél belém. A mai evangélium hallgatásakor felizzott bennem a kíváncsi sóvárgás a te titkaid után. A világ legvégső titka Nálad van, Atyánk. S a te legvégső titkod pár szóval kifejezhető: Isten maga a Szeretet.

*

Maradjatok meg az én szeretetemben, mint ahogy én is megtartom Atyám parancsát és megmaradok az ő szeretetében. Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen tibennetek, és a ti örömeitek ezzel teljes legyen.

JN 15, 9–10

*

Amikor az Úr az ószövetségben a szeretet parancsolatát adta, azt látva, hogy az ember mennyire szereti önmagát, nem talált más mértéket, mint az önszeretetet; ennél többet nem kívánhatott. De amikor az Úr Jézus parancsolatot adott apostolainak, az ő parancsolatát, nem azt kívánja, hogy úgy szeressük felebarátunkat, mint önmagunkat, hanem úgy szeressük azt, ahogy ő szereti, ahogy ő fogja szeretni az idők végéig.

LISIEUXI SZ. TERÉZ

*

A szeretetnek megvan a maga rendje, megvan a maga törvénye. Isten nem ura a szeretetnek, hanem maga a szeretet. Ha az ember szeretni akar, ne helyezze magát a szereteten kívül.

G. BERNANOS

*

Ó édes Jézusom, tudom azt, hogy lehetetlenséget nem kívánsz tőlem. Te jobban ismered, mint önmagam, gyöngeségemet és számtalan tökéletlenségemet. Te tudod azt is, hogy sohasem tudnám testvéreimet úgy szeretni, mint Te

szereted őket, ha nem Te volnál az, aki énbennem szereti őket ó én kegyes Megváltóm!

Ez az a kegyelem, amelyet nekem adni akartál, s ezért kaptam Tőled a te új parancsolatodat. Ó mennyire szerettem ezt a parancsolatot, mert ez biztosít arról, hogy teljesül a te akaratod, mert Te vagy az, aki bennem szeretsz, szereted mindazokat, akiket nekem szeretnem kell. Amen.

LISIEUXI SZ. TERÉZ

HÚSVÉT 6.

HÉTFŐ

„Isten maga a szeretet”

Uram, aki tudja, hogy Te magad vagy a szeretet, az fontosabbat már meg nem tudhat sem itt, sem a mennyben. Persze az még nem tud semmit, aki hallja és érteni véli ezt a rövid mondatot. Mert hogy mi a szeretet, azt csak tapasztalatból tudhatjuk meg, és itt a földön kimerítően sohasem éljük át a szeretet végtelen gazdagságát.

*

Szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van. Mindenki, aki szeret, Istentől született, és ismeri Istent. Aki nem szeret, az nem ismeri Istent, mert Isten maga a szeretet. 1 JN 4, 7–8

*

Sokak számára Isten nem más, mint nyugtalanító, zavartkeltő lény. Az ő számukra Isten csupán törvényhozó, és – ami még kellemetlenebb – olyan, aki mindent észrevesz és mindent megjegyez. Így aztán Isten nem egykönnyen vált ki örömet az emberben.

Ez azonban roppant egyoldalú szemlélete Istennek. Isten sokkal-sokkal több: Atya, aki őszintén szeret.

Aki örülni tud vallásos életében, az mélyebb hitről tesz tanúságot.

M. HORATZUK

*

Talán nincsenek boldog nyomorékok és vidám betegek?

Mindenki, aki tudatában van annak, hogy Isten akaratából szenved, hogy mindennek ősoka Isten, mindenki, aki

betegesen és elhagyottan ki tudja mondani: Mi Atyánk! – erősebb és bolderabb, mint sok jólétben úszó vagy egészen ember.

ST. ANDRES

*

Isten követésének titka a Szeretet, az átemberiesülés biztos útja a Szeretet, – az ember szeretete az ember iránt, szeretet a barát és az ellenség iránt.

Ha ez a szeretet lehetetlen, üdvözülésünk is lehetetlen. Ha ellenünk van, az annak a jele, hogy a boldogság is ellenünk van. Ha agyrém, akkor csupa agyrémek a megváltásba vetett reményeink is.

PAPINI

*

Istenem, és segítöm, szeretlek jószágodért, ahogy csak tudlak. Tudom, hogy e szeretetem nem elegendő, de nem is kevesebb, mint amennyire képes vagyok. Nem tudlak annyira szeretni, mint amennyire kellene, erőmön felül azonban képtelen vagyok.

Mindenesetre jobban tudlak szeretni, ha Te is segítesz; add hát kegyelmedet! Amen.

SZ. BERNÁT

HÚSVÉT 6.

KEDD

„Amint engem szeret az Atya, úgy szeretlek titeket”

Uram, Te úgy szerettél minket, hogy odaadtál értünk mindent, odaadtad egész önmagadat. Így szeret hát az Isten, mindent, sőt önmagát áldozva azért, akit szeret. Bárcsak felfognám e szeretet mértékét, s bárcsak ne maradnék meg a pusztá felfogásnál!

*

Amint engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket. Ez az én parancsom: szeressétek egymást, ahogy én szeretlek titeket. Nincs annál nagyobb szeretet, mint amikor valaki feláldozza életét barátaiért. JN 15, 9, 12–13

*

Jézus szavai a szeretetről kevés szó, cicomázatlan, halk filozófia nélkül való szavak: de ezek a Magna Chartája az új fajnak, a még meg sem született harmadik fajnak. Az első volt a törvénytől vadállatoké, és ennek a heve volt Háború; a második a törvénnyel nagyjából kicsiszolt barbároké, és ennek a legmagasabb tökéletessége volt az Igazság, és ez az a faj, amely ma is él, és az Igazság még mindig nem győzte le a háborút, és a Törvény még mindig nem gyűrte le végleg a vadállatiasságot.

A harmadiknak kell lennie az igazi emberek fajának, akik nemcsak igazak, hanem szentek is, akik nem a vadállatokhoz, hanem Istenhez hasonlatosak.

G. PAPINI

*

Megvallom, Uram, és áldalak érte, hogy bennem képmásodat teremtetted meg!

SZ. AMBRUS

*

A félelem szolga, a szeretet szabad, s hogy úgy mondjuk, a félelem a szeretet szolgálja. Hogy az ördög ne birtokolja szívedet, előzze meg szívedben a szolga, hogy megőrizze a helyet az eljövendő úrnőnek. Cselekedj, cselekedj akár a büntetés félelméből, amíg nem vagy képes az igazságosság szeretetéből. Jön majd az úrnő, s a szolga visszalép, mert a tökéletes szeretet kizárja a félelmet.

SZ. ÁGOSTON

*

Urunk, add, hogy a világot segítségeddel mindig saját valóságában tudjuk felmérni. Láthassuk tisztán a számunkra kijelölt feladatokat, ismerjük fel a helyzetet és az órát, amikor igénybe kívánod venni erőinket.

Kérünk, Urunk, légy a mai emberiség segítségére, hogy a szegény és gazdag népeket, a színeseket és fehéreket, a keletieket és nyugatiakat szétválasztó konfliktusok megszűnjenek. Adj erőt annak a békének megvalósítására, amit Te akartál adni nekünk Fiad által.

CSERHÁTI J.

„Aki szeret, ismeri Istent”

Istenem, Te magad vagy a szeretet. Aki ismeri a szeretetet, ismer Téged. A szeretetről pedig csak az tudhat valamit, aki gyakorolja is.

*

Nem nevezlek titeket többé szolgáknak, hiszen a szolga nincs beavatva ura dolgaiba. Barátaimnak hívlak titeket, mert mindent tudtokra adtam, mit Atyámtól hallottam.

JN 15, 14–15

*

Az az ember, aki csak a maga boldogságára törekszik, rossz. Az is rossz, akinek végső célja az emberek jó véleménye.

Az az ember erényes, aki mások boldogságára törekszik. Az az ember nagy, aki Isten felé törekszik.

L. TOLSZTOJ

*

Az ártatlan, igénytelen egyszerűség: – út, mely a másik ember iránti nyíltsághoz vezet.

Mivel a Krisztussal megvalósult béke a felebaráttal való békességet is magába zárja, békülj ki vele, s tedd jóvá, amit jóvá kell tenni. Légy mindig kész a megbocsátásra. Ne hagyd magad ellenszenv által irányítani. Természetes hajlamed azt sugallhatja, hogy embertársadat egy rossz napja alapján ítélj meg, hogy örülj azoknak a hibáknak, amiket másba észreveszel. Te ehelyett engedd magadat elragadni a mindenkire irányuló jóindulat bőségétől!

R. SCHUTZ

*

A szeretet mélye és hitelesítője a szeretetet kifejező és megvalósító bizalom. Aki szeret, az föltétel nélkül a másakra bízta magát.

NYÍRI T.

*

Miért mondottad, Uram, hogy szeressem minden ember-testvéremet? Megpróbáltam, s íme megrettenve Hozzád

menekülök. Minden irányból jöttek, nem is jöttek már egyedül, az egész világot vonszolták maguk mögött.

Ne félj semmitől! – szól az Isten. – Mindent elnyertél már, mert miközben az emberek betértek hozzád, én a te Atyád, én a te Istened, a soraik közt besurrantam magam is.

Köszönöm, Uram! Amen.

M. QUOIST

HÚSVÉT 6.

CSÜTÖRTÖK

„Aki nem szeret, nem ismeri Istent”

Uram, Istenem, szeretlek, ismerni akarlak. Megvallom, még nem ízelem megismerésed gyönyörűségét. Bármennyit hallok, olvasok, töprenkedem Rólad, messze vagy még tőlem.

*

Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és arra rendeltelek, hogy elmenjete a világba és gyümölcsöt teremjete, mégpedig maradandó gyümölcsöt.

JN 15, 16

*

Az élet végső kiteljesedése a menny, amit a világ nem tud elképzelni, és a pokol, amiről szinte semmit sem tud.

R. A. ROBINSON

*

A poklot az evilági irányelvek szerint képzelik el, pedig a pokol nem e világi. Örök bűnhődés, örök vezeklés: – milyen csoda, hogy fogalmunk lehet erről itt a földön, pedig elég egy tekintet, egy jel, egy néma szó, és alig követünk el bűnt, a bocsánat máris lecsap reánk a magas égből, mint a sas! Ő mert még az élők legnyomorultabbja is, ha már azt hiszi, hogy nem szeret, még megőrzi a szeretet képességét. Még a gyűlöletünk is sugárzik, és a kevésbé kínzott ördög is úgy kivirágzanék abban, amit mi kétségbeesésnek nevezünk, mint egy ragyogó, diadalmas hajnalban.

A pokol az, ha többé nem szeretünk. „Többé már nem szeretünk”: – ez úgy hangzik nekünk, mint valami ismerős kifejezés. Többé nem szeretni, azt jelenti egy élő számára, mint kevésbé szeretni vagy másutt szeretni. És ha ez a képes-

ség, mely elválaszthatatlannak látszik lényüinktől, – mégis el tudna tűnni? Többé nem szeretni, többé nem megérteni, és mégis élni!

Mindenki abban téved, hogy azoknak az elhagyott teremtményeknek még mindig tulajdonít valamit belőlünk, a mi örökös változékonyságunkból, holott ők az időn kívül állnak a változáson kívül, örökre megőrizve. Ha Isten megfogná kezünket, és elvezetne bennünket az egyik ilyen fájdalmas dologhoz, lett légyen az valamikor a legkedvesebb barátunk, jaj, milyen nyelven beszélnénk vele? Ezeknek az izzó köveknek, akik emberek voltak, az a szerencsétlenségük, felfoghatatlan szerencsétlenségük, hogy nincs semmiük, amit megoszthatnának.

G. BERNANOS

*

Haldoklásodban mondott utolsó imádba belecseng gyermekkorod első imája.

NICKEL

*

Atyánk, óvj meg minket a mélységtől! Végy a te kezébe! Segíts gyermekednek, aki a homályban botorkál. Ébressz fel minket a te világosságodra a te napodon s adj nekünk igazi életet! Amen.

J. ZINK

HÚSVÉT 6.

PÉNTEK

„Aki szeret, Istentől született”

Aki szeret, Tőled született, Uram. Így akkor fordítva is érvényes: aki szeret, Tőled született. A keresztségben mindkettőre meghívtál, sőt felhatalmaztál, felkészítettél.

*

Ha a világ gyűlöl titeket, tudjátok meg, engem előbb gyűlölt nálatok. Ha a világból volnátok, a világ mint övét, szeretne titeket. JN 15, 18–19

*

Isten a szeretet. Ő nem a jóságos, de egyben magányos Allah. Isten titka nem a magányosság titka, hanem a közös-ségé, az ismerésé, az életközlésé, a szereteté, az adásé és

elfogadásé. És ezért vagyunk mi, emberek is azok, amik vagyunk. Az emberélet az Isten életével rokon: Szeretet.

Hétköznapi, gyakran borzasztó, sokszor tragikus, néha olyannyira komplikált életünkben, melyben figyelmünket sokezer sürgős és fontos dolog köti le, ez az isteni fény világít nekünk: a szeretet. Őmaga az a Fény, amely életutunkat kijelöli, amelyet el kell fogadnunk, hogy életünk célját elérjük.

Isten élénk lép a szépségekből, de el is rejtőzik és csalogat: Keressetek meg! Aki Istennel akar élni, az itt a földön nem megállapodást talál, hanem mindig új kezdetet, újat, mint a mindig új napok. Az életnek minden szava és jelzése, mely számunkra üdvös hírt közvetít, ezt mondja: „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes értelmekkel; és – ez egyenértékű! – szeresd felebarátodat, mint önmagadat!”

Ki nem érzi magát gyöngének ekkora feladat előtt? Ki nem érzi elégtelenségét olyan Istennel szemben, aki nemcsak az övé, hanem családjáé is, a népé, az egyházé, az egész emberiségé is? És mégis más út az életre, mint a szeretet. Az ő mellőzésükkel a szentháromságos Isten sem hagyja magát általunk megtalálni. De ha megpróbáljuk Jézussal együtt ezt a „keskeny utat” járni, a szentírás szavai direkt hozzánk szólnak:

„Megnyugtathatjuk Isten előtt szívünket, mert ha szívünk vádol is, Isten nagyobb szívünkénél.”

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Atyám, Te tudod, mily kevésre vagyok alkalmas és mily hamar ellankadok. Taníts meg szolgálni Neked, hogy megtudják, hogy egyedül Te uralkodsz bennem. Legyek olyan, mint Te, aki napjának sugarait kiárasztja jókra és rosszakra egyaránt. Amen.

AVILAI SZ. TERÉZ

„Szeressük egymást!”

Istenem, bármennyire nehezenre esik is mindenkit szeretni, észre kell vennem, hogy Te mindenkit szeretsz. Ha Te tudsz mindenkit szeretni – pedig jól ismered minden aljaságunkat, – akkor természetes, hogy gyermekeidnek ebben is hasonlítaniuk kell Hozzád.

*

Énekeljetek az Úrnak új éneket, mert csodálatos dolgokat művelt! Főlélek terjesztette segítő jobbkezét: üdvözítő jószágok karját. Isten felénk fordította irgalmát és hívő népéhez hű maradt. 97. ZSOLT 1-3

*

Mi teszi az embert naggyá,
a teremtés csodájává,
kedvessé Isten szemében?
Mi teszi az embert erőssé,
erősebbé, mint az egész világ?
Mi teszi gyengévé,
gyengébbé, mint egy gyermek?
Mi teszi az embert keménnyé,
keményebbé, mint a szikla?
Mi teszi puhává,
puhábbá, mint a viasz?
Ez a szeretet!
Mi a legöregebb?
A szeretet!
Mi él túl mindent?
A szeretet!
Mit lehet elvenni,
de maga is mindent birtokba vesz?
A szeretet.
Mit lehet szétszítani,
és mindent önmagából ad?
A szeretet.
Ő áll és megmarad,
ha minden inogni kezd is.
A szeretet az,

amely vigasztal, ha minden vigasz szétfoszlik is.

A szeretet az,
amely megmarad, ha
minden mulandó elmúlik is.

Csak a szeretet az,
amely meg nem változik.

Csak a szeretet az,
amely örökre ugyanaz marad.

S. KIERKEGAARD

*

Az udvariasság a szeretet ruhája.

RÉGI MONDÁS

*

Uram, nem gazdagságért és tudásért könyörgök Hozzád,
hanem szeretetért, hogy életem mindig teljes legyen. Ne
hagyd elveszteni első szeretetemet, és add, hogy életem
vége is a tied legyen. Amen.

P. TILlich

„Veletek vagytok”

*Elmentél, Uram, és visszajössz. De mi lesz addig velünk?
„Veletek vagytok a világ végéig” – mondom. Ez természetes is.
Hiszen ha annyira szeretted minket, hogy értünk áldozat
lettél, akkor nem tudsz minket végleg elhagyni. Tudom, hogy
titkosan itt vagy.*

*

Menjete, tegyete tanítványommá minden népet! Kereszteljéte meg őket és tanítsátok, hogy megtartsák mindazt, amit parancsoltam nektek. És én veletek vagytok mindennap a világ végezetéig. Mt 28, 19–20

*

Viszontlátásra, – mondom és megyek.
Robognak vonatok és életek –
Bennem legbelül valami remeg.
Mert nem tudom,
Sohasem tudhatom,
Szoríthatom-e még
Azt a kezet, amit elengedek.
Viszontlátásra – mondom mégis, mégis,
Viszontlátásra – holnap.
Hogyha nem holnap, hát holnapután,
Vagy ha nem akkor, hát majd azután,
És ha azután sem, – talán egy év múlva,
S ha még akkor sem, – hát ezer év múlva.
Viszontlátásra földnek porában,
Viszontlátásra az égi sugárban,
Viszontlátásra a hold udvarán,
Vagy a tejút valamely csillagán,
Vidám viszontlátásra mégis, mégis.

REMÉNYIK S.: Viszontlátásra

*

Hitem és szeretetem a levegőben lógna, ha nem állna
velem Krisztus élő kapcsolatban (természetesen nem érzé-

kelhető módon, hanem megdicsőült létmódjának megfelelően); ha nem ő alkotná lelki életem központját.

Ilyen kapcsolat kialakulása természetesen kegyelem, s nem kiügyeskedhető valami. De mégis nem túlságosan úgy képzeljük a dolgot, hogy Istennek ezt a kegyelmet az ölünkbe kell pottyantania anélkül, hogy mi valamit is tennénk ennek érdekében?

J. RINTELEN

*

Mindenható Istenünk, hadd ujjongjunk szent örömmel és hadd vigadjunk gyermeki hálaadással, mert szent Fiadnak, Krisztusnak mennybemenetele a mi fölemelkedésünk: ahová ugyanis a Fő eljutott dicsőségben, oda kapott meghívást az egész Test, az egyház reménységben. Amen.

MENNYBEMENETEL

HÉTFŐ

„Mindent mindenben betölt”

Ott vagy, Jézusom, ahol a te helyed van: Atyádnál. Ott betölt egészen Atyád Lelke. De minket is betöltesz a Lélekkel, s így Benned és Általad eggyé lett a menny és a föld: a föld felvétetett az égbe, a menny leszállt a földre.

*

Urunk Jézus Krisztus Atyja, a dicsőség Istene adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjétek őt! Gyűjtson lelkekben világosságot, hogy megértsétek, milyen reménységre hívott meg benneteket.

EF 1, 17-18

*

Midőn Jézus elszakad a tanítványok csoportjától, fölemelkedik, szétfoszlik a fényességben, ezt ők nem érzik végleges távozásnak. Már ott bujkál a Jeruzsálemből Damaszkuszba vezető út kanyarulatánál, és lesi Saul, az ő szívből szeretett üldözőjét. Ezentúl már, minden ember életében ott leselkedik majd ez az Isten.

F. MAURIAC

*

Most a jövőnek képe már nem homályos. Krisztussal leszek, otthon leszek, és ő az én utam. Nem vagyok sötét,

kóbor hazátlan lélek. Vándor vagyok, de nem örömtől idegen, sőt reményem halhatatlansággal teljes.

PROHÁSZKA O.

*

Isten nem a sikert várja tőlem, csupán az erőfeszítést. Nem a célbaérést írja elő, csupán menet közben akar találni engem, amikor ő visszatér.

R. SCHWEITZER

*

Uram, taníts meg mind több embert arra, hogy milyen nagy kegyelem, hogy a földi élet annyi ostobasága között lelkünk az égben járhat, és hogy bizalommal mondhatjuk: minden elmúlik, ami most gyötrelmet és gondot okoz.

Igen, mindez elmúlik, és mi a mindig erősebben Feléd mutató más valóság felé közeledünk. Amen.

CHR. BLUMHARDT

MENNYBEMENETEL

KEDD

„Az egyház az ő teste”

Megdicsőülésed nem messze vitt tőlünk, hanem egészen közel hozott hozzánk, Jézusom. Mennybemeneteledben lettél egy testté velünk. Aki az egyházra rátalál, Téged talál meg. Aki együtt él az egyházzal, az Benned él, és Te őbenne.

*

Nagyszerű erejének hatását Krisztuson mutatta meg, amikor a halálból föltámasztotta és a mennyben jobbjára ültette.

Minden néven nevezendő méltóság fölé emelte nemcsak ezen a világon, hanem az eljövendőben is. Ef 1, 20–21

*

Az Olajfák hegyéről a felső terembe hallgatagon térnek vissza a tanítványok. Az Úr nincs itt többé. Megszületik a közösség. Mindegyikük önmagában számba veszi társait: Péter, János, Jakab, András... Az a helyzet, hogy nem én

választottam őket, de az Úr éppen őket választotta ki önmaga számára és az én számomra is.

J. C. CHOTEL

*

Össze vagyunk tehát kötve Krisztussal az egyházban, és meg vagyunk jelölve a Szentlélekkel, aki „foglaló örökségünkre” (Ef 1,14); ezért igazán Isten gyermekeinek hívnak bennünket, és azok is vagyunk, de még nem jelentünk meg Krisztussal együtt abban a dicsőségben, amelyben hasonlóak leszünk Istenhez, mivel látni fogjuk őt úgy, amint van.

II. Vatikánum: Egyház

*

Isten maga volt köztünk Krisztus személyében is a földön, s ő adott felhatalmazást arra, hogy őhöz hazamenjenek az emberek. Nem számította be mindazt, amit az emberek akarata ellen vétettek. Ő kezdte meg a párbeszédet.

És mi? Mi az ő apostolai? Mi keresztények?

Mi vagyunk az ő hírnökei, akik üzenetét továbbadjuk.

E. FRIED

*

Istenem, a te áldásod az, hogy szívünk oly csodálatosan és kedvesen nyugtalan. Lelkem, légy mindig nyugtalan, légy mindig útközben, míg vissza nem találsz a halhatatlan élet friss vizeire, a szent Istenségre, aki egyedül képes nyugtalanságomat megbékíteni és vágyaimat beteljesíteni.

SZALÉZI SZ. FERENC

MENNYBEMENETEL

SZERDA

„Mit néztek az égre?”

Ugye, Uram, alig hogy elmentél, máris visszajöttél? Szentlelked által bennünk élsz. És egyre inkább eljössz egyházadhoz, mert egyházad mind teljesebben fogad be Téged, minden időben vágyakozva Utánad. Végső eljöveteled csak beteljesedése lesz annak, ami már megkezdődött valóság.

*

Galileai férfiak! Miért álltok és néztek az égre? Jézus, aki közületek a mennybe emelkedett, egykor ugyanúgy fog eljönni, ahogyan most szemetek láttára az égbe ment.

APCSEL 1, 11

*

Mondjuk el mi is Krisztusnak szomorúságunkat az ő távozása felett, aggodásunkat, mivel látjuk, hogyan távozik el látható világunkból, és mondjuk el vágyódásunkat az ő országa után, melyben együtt élhetünk vele. És ha mi részt vettünk már az apostoloknak ebben az annyira őszinte elgyöngülésében, akkor majd az ő megerősödésükben is részünk lesz.

L. EVELY

*

Még itt állok, idegen partokon,
de érzem a túlsó part illatát.
Ó én innen úgy elkíváncozom!
Az ég után igen nagy vágy hat át.
Jó átmerengeni az igazi honba,
hogy ne fájjon a súlyos hontalanság.
De jó lesz majd, ha egyszer szárnyat bontva
megláthatom az Istennek édes arcát!

Ó adj énnékem hattyúszárnyakat,
hogy lebegjek és megérkezzem Hozzád!
Az örökrév kelt bennem vágyakat,
szeretném látni fényességes orcád.
Szeretnék elrepülni s elpihenni
A Szűzanya szívének tiszta trónján,
szeretnék karjai közt boldog lenni
arcomra lehelt hű, anyai csókján.

Édességed érezni: ez a vágyam,
amint először rám mosolyg szemed.
Ó add meg, hogy mély vágyam mámorában
szívedben leljek majd rejtekhelyet.
Ó boldog perc, ó régtől várt szerencse:
meghallani először hangodat,
először látni, gyönyörtől remegve,
imádnivaló, bájos arcodat.

Te jól tudod: egyetlen vértanúság
gyanánt hordom, Jézus, szerelmedet.
Ha égbe vágyom, ó az nem hiúság:
azért van, hogy jobban szeresselek.
Mert az égben szeretni foglak téged,
mérték nélkül, örökre, véghetetlen...
És üdvösségem soha nem ér véget,
s olyan új lesz, mint volt az első percben!

LISIEUXI SZ. TERÉZ: Honvágy

MENNYBEMENETEK

CSÜTÖRTÖK

„Az egyház az ő teljessége”

Uram, nélküled nem vagyok teljes ember. Ha te nem lennél az enyém, énem jobbik felét veszíteném el. De remélni sem mertem azt, hogy Te is hasonlóképpen vagy velünk. Azt üzened, hogy mi vagyunk a te teljességed. Bár fel tudnám fogni ennek a pár szónak egész boldogságát!

*

Isten mindent Jézus lába alá vetett, őt magát pedig az egész egyház fejévé tette: ez az ő teste és teljessége annak, aki mindent mindenben betölt. EF 1, 23

*

Jézus elérkezett az idők végére, amelyet látszólag a halál tart hatalmában, és ezentúl már új teste révén fejezi ki magát.

X. LÉON-DUFOUR

*

A hitigazságok és a szertartások húsz évszázad istenkeresésének a gyümölcsét nyújtják nekünk. De úgy gondoljuk: rendben van, hogy mi csupán nyugdíjasként vagy koldusként élvezzünk olyan kincseket, amelyeket nekünk magunknak is megszolgáltatnunk és megtermelnünk kellene?

Mondjuk el Krisztusunknak, hogy ha ő minket tanúivá akar tenni más emberek szeme láttára, akkor előbb tegyen

tanúivá azoknak a csodás dolgoknak, amelyeket a mi lelkünkben művel kegyelme.

L. EVELY

*

A menny nehezen meghódítható ország; önmagunkat kell legyőzni érte.

F. MOLLAT

*

Ó Uram, ha Te visszajössz úgy, amint tőlünk eltávoztál, vagyis mint igazi ember, akkor Te önmagadat bennünk akarod megtalálni, bennünk, mert áldozatvállalás, türelem, hűség, jóság, önzetlenség tükröződik rajtunk; bennünk, mert a halál árnyékában is kitartunk Atyád mellett, mert szeretet és derű tölt be minket. Így ismerj önmagadra mi-bennünk, Urunk, mint ahogy mi is szeretnénk, bár nem hasonlítottunk Rád. De hiszen kegyelmed nemcsak itt maradt, hanem éppen azáltal árad ránk, hogy Te mennybeszállva, Isten jobbjáról Szentlelkedet szívünkbe küldöd. És így valóban hinnünk szabad, hogy minden tapasztalásunk ellenére Te mégis bennünk folytatod életedet, még akkor is, ha mi önmagunkban – sajnos – majdnem mindig csak önmagunkat fedezzük fel, s nem Téged.

Te mennybe mentél és Isten jobbján ülsz – a mi életünkkel. És ezzel az élettel jössz vissza, hogy a magadét bennünk feltaláld. És ha ezt Te bennünk megtalálod, az lesz a mi örök életünk: amikor mi is mindazzal, ami életünk része, amit átéltünk és elviseltünk, beléphetünk Atyád dicsőségébe a te visszajövedeled által. Amen.

K. RAHNER

MENNYBEMENETEL

PÉNTEK

„Teste és teljessége”

Uram, nem tudok betelni ezzel a boldog evangéliummal: mi vagyunk a Veled egy test, mi teszünk teljessé Téged. Jézusom, ez a szent frigyben egymást örökre megtalálók szava. Te néped Vőlegénye, egyházad Mindene!

*

Szóltak a kürtök és felment az Isten: fölszállt az Úr harsona-dallal. Énekeljete az Úrnak, örömdalt mondjatok, királyunknak zsoltárt zengjete! 46. ZSOLT 6-7

*

Sokfelé vitte Jézus tanítványait; végre kiviszi Betániába, föl az Olajfák hegyére. Tavasz van, napsugaras, illatos a levegő, a föld virágos, s Jézus az örök élet erejével s örömevel megy végig az olajfás ösvényeken. Szíve tele van; lelke bontja szárnyait, mint a költöző madár, és fölemelve kezeit, megáldja édes híveit az örök főpap s a Megváltó áldásával.

Jézus megáldotta egyházát; ez áldásban részesülök, ha házában megmaradok. Hathatós, erős áldás ez, Jézus győzelmes lelkének diadala.

PROHÁSZKA O.

*

A tanítványok visszatértek Jeruzsálembe, mélabús örömerűjében gondolva a következő napra: első napjára annak a munkának, amely immár majdnem kétezer éve tart, s ma sincs befejezve.

Immár egyedül vannak ők is, egyedül az ezerfejű ellenséggel szemben, amelynek Világ a neve. De az ég már nincs úgy elszakítva a földtől, mint Krisztus eljövele előtt. Jákob titokzatos létrája nem egy magányos ember álma többé, hanem le van tűzve a földbe, abba az országba, amelyen járnak, és van odafenn Közbenjárójuk, aki nem feledkezik meg az örökkévalóságra kiválasztott kérészéle-tüekről, akik egy darab ideig barátai voltak: „Én veletek vagyok mindennap a világ végezetéig.”

G. PAPINI

*

Ha azt kellene hinnem, hogy számomra nincs más, mint ennek az életnek vaksötétsége, ó akkor lennék én csak igazán és teljesen boldog, mert akkor lenne az én bizalmam végtelen!

LISIEUXI SZ. TERÉZ

*

Uram, végtelen nagy örömöm, hogy Te vagy. Tőled származik minden jó: az, hogy vagyok és az is, amim van.

Kiben bízzam, ha nem Benned? Kié lehetnék, ha nem a tied? Kinek akarata lehetne számomra drágább és minden-nél fontosabb, mint a te akaratod? Amen.

J. M. SAILER

MENNYBEMENETEL

SZOMBAT

„Az egyház fejévé”

Bár szívemig hatolna a felismerés, bár életem csillagává lenne a hit: nem velem, nem velem, hanem egyházzal vagy egy test, Jézusom. Egyénileg, az egyháztól függetlenül senki és semmi vagyok. Lelkem Völegénye vagy, de csak azért, mert népedhez tartozom.

*

Jézus az égbe emelkedett és elfoglalta helyét az Isten jobbán. Az apostolok pedig szétszéledtek és mindenütt hirdették az igét. Az Úr együtt működött velük, tanításukat csodákkal kísérte és hitelesítette. Mk 16-20

*

Azáltal, hogy Krisztus többé már nem él és tevékenykedik köztünk úgy, mint egy a többi ember közül, hanem mindnyájunkban él, egy feladatot és egy lehetőséget ad számunkra. Most mi vagyunk soron, hogy Istent megdicsőítsük egy emberi életben.

Az egyház egész élete: ige, szentség, Szentlélek, szenvedés, öröm, erő és tehetetlenség, élet és halál, mindez Jézus életét folytatja – beleértve a bukást és a feltámadást is. Ezért helytelen azt mondani, hogy Krisztus most láthatatlan. Az ő láthatósága más jellegű, mint előbb volt.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Az Emberfia még mindig közöttünk van, itt van a világban, amelyet meg akart szabadítani, figyeli szavainkat: vajon valóban lelkünk mélyéből törnek-e fel, figyeli könnyeinket: vajon valóban a szív véreinek könnyei voltak-e, mielőtt a szemek sós könnyeivé keseredtek, itt van közöttünk láthatatlan és jóságos vendég gyanánt, aki nem hagy bennünket többé soha, mert a föld az ő akaratából mintegy

előlege a Mennyeek Országának, és mind a mai naptól fogva része a mennynek.

Mindnyájunk durva dajkáját, ezt a gömböt, amely csak pont a végtelenben, s mégis a végtelenség reménységét rejti, Krisztus magához ölelte örök tulajdona gyanánt, és ma szorosabban van hozzá láncolva, mint akkor, amikor a mi mezőink kenyerét ette.

G. PAPINI

*

Hitünk és reményünk visz át minket azon a falon, amely túl Isten van, ahol sem halál, sem gyász, sem fájdalom, sem szomorúság nem lesz többé, mert a megelőző dolgok végérvényesen elmúlnak.

E. VOIROL

*

Istenünk, a szeretet Szentlelkével gyullaszd föl szívünket, hogy mindig csak azt mondjuk, ami Neked kedves és Hozzád méltó, és testvéreinkben őszinte szívvel szeressünk Téged. Amen.

„A tanítványok mind együtt voltak”

Uram, Szentlelkedet sem egyénekhez küldted, hanem az Általad alkotott közösségnek adtad. Együtt akarok élni egyházaddal, hogy benne enyém is legyen a Szentlélek.

*

Amikor elérkezett Pünkösöd napja, a tanítványok mind együtt voltak. Hirtelen zúgás támadt az égből, mintha heves szélvihar tört volna ki. Betöltötte az egész házat, ahol együtt ültek. Mindnyájukat betöltötte a Szentlélek. APCSEL 2, 2

*

Ma betelt a pünkösdi idő, alleluja; ma lángnyelvek formájában megjelent a Szentlélek a tanítványoknak és kegyelmének ajándékait nyújtotta nekik; az egész világra küldte őket hirdetni az igét és tanúskodni; aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni. Alleluja.

PAPI BREVIÁRIUM

*

Pünkösöd ünnepi öröme az Úrhoz kapcsolódik. Ő ismertette meg önmagát pünkösöd napján. Most végre rájöttek a tanítványok, hogy ki is Jézus. Éspedig oly tisztán látták az igazságot, hogy nem is tudták fogalmazni minden nép számára: a Názáreti Jézus, akit keresztre feszítettek és eltemettek, de aki föltámadt – az Isten Fia. Ez az igazság rendíthetetlen, mert alapja az égben van.

Ezért pünkösöd ünnepén számunkra is minden attól függ, hogy van-e alapunk az égben, Urunknál, s tudunk-e őbenne örülni?

P. GIESEN

*

A Szentlélek fölségesen és páratlanul jött le az apostoli egyházra. Lejött ő azelőtt is; a Sínai hegyre, a frigyszekrényre, a salamoni templom fölavatására, de most nem keresett frigyszekrényt, gránitsziklát, templomokat, hanem

lelkeket. Ismételte a régi szót: teremtsünk embert... embert, isteni hasonlatosságra.

PROHÁSZKA

*

Urunk, a mai ünnepen adtad a világnak az új életet; gyűjtsd fel bennünk is szereteted tüzét! Ez az a nap, melyen egybehívtál minket, hogy egyházaddá tégy mindannyiunkat. Ezért hát köszönetet mondunk jótéteményeidért, és életörömmel eltelve, a Szentlélek erejéből Atyánknak nevezünk Téged. Amen.

H. OSTERHUIS

PÜNKÖSD

HÉTFŐ

„Valamennyiünket ugyanaz a Lélek itatott át”

Akik nagyon szeretik egymást, azok egy szív és egy lélek. Jelképes beszéd ez, Uram. De teljes valóság, hogy bennünk, népedben ugyanaz az egyetlen Szentlélek él. Nem mi hozzuk létre egységünket, hanem a Szentlélek megelőzi elhatárolásunkat. Mi csak követjük a hívást.

*

Zsidók, pogányok, rabszolgák és szabad emberek, a keresztség által az egy Lélekben mindnyájan egy testté lettünk, mert valamennyiünket ugyanaz a Lélek itatott át.

1 KOR 12, 13

*

Szent Pál rávilágít, hogy hálás szereteten alapuló erkölcsiségünket egy látszólag kiúttalan konfliktusból való szabadulás érzése táplálja. Míg a törvény alatt voltunk, mondja az Apostol, csak azt fogtuk fel, hogy képtelenek vagyunk szentek lenni és eleget tenni szigorú követelményeinek. De most a szerető Üdvözítő kegyelmével meg tudjuk tartani a törvényt, sőt sokkal tovább is jutunk a törvény előírásánál a szeretet tökéletességében, mert maga Krisztus jött el, megölte szívünkben a bűnt, és megerősítette bennünk a szeretetet.

Szívünket ne a súlyos és hideg kötelezettségek gondolata

foglalkoztassa, amelyeket meg sem értünk egészen, hanem a Szentlélek jelenléte és szeretete.

TH. MERTON

*

Amint az első pünkösdkor nyilvánvaló lett: az kapta meg a Szentlelket, aki minden nép nyelvén beszélt, – így most is az ismeri meg, hogy megkapta a Szentlelket, aki az egyház békéjének kötelékéhez tartozik, mely szétárad minden népnél. Ezért mondja az Apostol: „Igyekezetek megtartani az egyetértést a béke kötelékével!”

SZ. ÁGOSTON

*

Kérünk, Urunk, járjon át bennünket a Szentlélek vihara, hogy halljuk, amit mondani akarsz nekünk, és igaz hittel kövessünk Téged. Add, hogy bármit is beszélünk és mondunk, tanúságtétel legyen. Ami Neked tetszik, tegyük meg, amit vállunkra raktál, viseljük erős lélekkel, és nyerjünk vigaszt legvégső küzdelmünkben. Amen.

SEITZ, THIELE

PÜNKÖSD

KEDD

„A test sok tagja egy testet alkot”

Uram, amint a sejt élő tagjaként élő testben épül, úgy születtem én is a keresztség által a Szentlélektől átítatott Testbe. Amikor az egyházra hallgatók, akkor nem egy szervezetnek engedelmeskedem, hanem együtt mozdulok a Testtel, amely a tiéd, Uram.

*

A test ugyan egységes, de sok tagja van. A testnek ez a sok tagja azonban mégis egy testet alkot. Így van ez Krisztussal is. 1 KOR 12, 12

*

Pünkösöd ünnepén az egység a döntő, ami hirtelen létrejött a jelenlevők között. Lukács név szerint felsorolja mindazokat a nemzetiségeket, akik jelen voltak: hosszú sor kerekedik ki. Ami a bábéli torony történetében kifejeződik: az elkülönülés és ellenségeskedés állapota, amint a nyelvek

különbözősége jelzi, – pünkösdkor az ellenkezőjére fordul.
Az emberek „egy szív, egy lélek” lesznek.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

A Szentlélek jelenléte a feltétele annak, hogy az egyház megmaradjon az üdvösség intézményének. Ahogy Krisztus halála és mennybemenetele nem jelentette a földi egyház végét, úgy az egyes nemzedékek sem viszik magukkal a sírba. A Szentlélek mint isteni személy és mint Krisztus lelke gondoskodik időfelettségéről.

GÁL F.

*

Két dolog vonz bennünket: a test és a lélek.

Kettő ad boldogságot: a test és a lélek.

Egy boldogság tart örökké: a léleké.

HORVÁTH L.

*

Jöjj, Szentlélek-Isten, jöjj,
s áraszd ki a mennyekből

fényességed sugarát!

Jöjj, ki árvák atyja vagy,

jöjj, ki szívek lángja vagy,

ajándékos jóbarát!

Jöjj, áldott vigasztalás,

drága vendég, lelkitárs,

legédesebb enyhülés:

fáradásra nyugalom,

hőség ellen oltalom,

zokogásban könnyülés!

SZ. RÓBERT: Veni Sancte

PÜNKÖSD

SZERDA

„Az adományok különfélék, a Lélek ugyanaz”

Nem kell félnem, hogy az egyház közösségében elveszítem személyiséget és egyéniséget. A rét sem egyszínű, a világ sem szürkén egyszínű azért, mert egy Isten teremtette.

A test tagjai sem egyformák, pedig egy testben élnek. Egy a Lélek, de ő végtelenül gazdag.

*

A lelki adományok ugyan különfélék, de a Lélek ugyanaz. A szolgálatok is különfélék, de az Úr ugyanaz. Sokfélék a csodatettek is, de Isten, aki mindezeket véghezviszi, ugyanaz.

1 KOR 12, 4-6

*

Egy napon teljes világossággal fogjuk megtudni, miben állt Isten ajándéka, s hogy a Szentlélek irányított mindent.

Isten felfoghatatlan, ismeretlen, homályos Fény, melyet senki sem látott. Csak a Lélek által vált ismertté a teremtményekben, Ő tette láthatóvá az Istenség meleg derűjét, amennyiben szerte a világon formákat és alakzatokat alkotott, a létezők értelmet, jelentést és törvényt kaptak Tőle; a dolgok, állatok és növények a Lélekkel telítődnek, s az Ő érintését viselik magukon.

„Ő szólt a próféták szavával”, mindazoknak a szegény embereknek a szavával, akiket Ő az emberek tömegéből kiemelt, bár ajkuk szennyezett, nyelvük dadogó, szívük remegő volt, bár könnyen megijeszthetők voltak, bár pesszimizmusra és makacsságra hajlottak, s Istentől rendelt feladataik elől menekülni igyekeztek. Azonban mihelyt a Szentlélek lehelete elérte őket, felrázta őket, hatalmába kerítette őket: muszáj volt beszélniük, képtelenek voltak a szót tovább visszatartani.

És végül a Szentlélek legszebb, legnagyobb műve a megtestesülés. Itt már nem található nyers ember, aki ellenszegül, akit kényszeríteni kell. Végre megjelenik egy ember, akit Isten egészen betölt, átlelkesít: maga Isten Fia. Végre megjelenik egy ember, aki az igazságot mondja, aki belát a szívekbe, aki ismeri a lelkiismeret titkait és kinyilvánítja az igazságot. Végre van egy ember, aki a jót teszi, aki a rosszat rendbe hozza, aki gyógyít, vigasztal, erősít.

L. EVELY

*

Segíts, Uram, hogy az ellentéteket ne kihívásnak tekintsem, hanem mint az élethez tartozó, többre serkentő, fölemelni akaró erőket. Tudjak együtt örülni az egészségesek-

kel, ha beteg vagyok; tudjak ifjú maradni lélekben, amikor megöregszem; ne nézzem irigykedve a szerencséseket, ha rám nehezedik a szerencsétlenség; becsüljem meg azokat, akiknek többet adtál, Uram. Amen.

P. HOPHAN

PÜNKÖSD

CSÜTÖRTÖK

„Bárki kapja, mindnyájunk javára kapja”

Azt mondtad, Uram, csak az kap, aki a te nevedben kér. Félek, hogy rosszul szoktam kérni az Atyát. Igaz, nemcsak magamnak, hanem másoknak is próbálom kiimádkozni ezt-azt. De meg kellene jobban értenem, hogy a te nevedben csak akkor imádkozom, ha azért kérek magamnak valamit hogy azzal másokat szolgálhassak.

*

Bárki kapja azonban a Szentlélek ajándékait, mindnyájunk javára kapja. Az egyik ugyanis a bölcsesség ajándékát kapja a Lélektől, a másik a tudás adományát ugyanattól a Lélektől. 1 KOR 12, 7-9

*

Azoknak, akiket a Szentlélek vezet, helyes elképzeléseik vannak. Ezért van sok olyan tanulatlan ember, aki többet megért, mint a tanultak. Ha az ember engedi, hogy Isten világossága és ereje vezesse, akkor nem kerülhet tévútra.

VIANNEY SZ. JÁNOS

*

Hiszem a Krisztus gyújtotta tüzet:
A Szellemet, aki a Szeretet.
Aki szent Péter ajakán rivall,
Hegyeket bont, szíveket áthidal,
És hét csatornán csorgatja beléd
Az élesztő kegyelem kutfejét.
Ki tüzet gyújt az embergondolatnak,
Kiből fölébe nőhetsz tenmagadnak,
És mosolyoghatsz, alkothatsz, ölelhatsz.
Hiszek Istenben, hiszem a Szentlelket.

Sík S.: Hiszek

*

A világnak az istenszeretet hőseire van szüksége, olyanokra, akiknek hatalmában áll, hogy letépjék a népek szívében égő gyűlölet és bosszú vasrácsát és megmentsek az emberiség sínylódó lelkét.

H. K. IRANSCHÄR

*

Urunk, Szentlélek Isten! Mindazok bűnösök lettek Előted, akik elfelejtették nevedet, megvetették és híredet beszennyezték. Mindazok, akik háborúkat készítettek elő vagy azokat meg nem akadályozták, vagy azokat kegyetlenül végrehajtották. Mindannyian vétkesek lettünk, és most elnyomorodásunk korában beismerjük bűneinket, kegyelmedért esdekelve. Mentsd meg a mai világot! Add, hogy a népek a te nevedben újra egyesüljenek, megértéssel és megbocsátással újra testvérekké legyenek. Amen.

GRABER

PÜNKÖSD

PÉNTEK

„Zsidók és pogányok, rabszolgák és szabad emberek”

Uram, nagyon sokfélék vagyunk mi, emberek. Nálad azonban nincs személyválogatás. Te mindenkit magadhoz tartozónak akarsz. Hát én vajon magamhoz tartozónak érzem-e távollévő, vagy szomszédomban levő keresztény testvéreimet?

*

Mondj áldást, lelkem, az Úrnak! Nagy vagy nagyon, Uram, Istenem! Örök dicsőség legyen az Úrnak, találja kedvét mindabban, amit alkotott. Legyen előtte kedves az énekem, hadd örvendjen lelkem az Úrnak.

103. ZSOLT 1, 3–34

*

Isten csak akkor tud többet tenni, ha nekünk elevenebb a hitünk, és így átadjuk magunkat működésének.

Miért olyan kivételesek ma a Szentlélek rendkívüli ajándékai? Nincs olyan szükség rájuk, mint a keletkező egyházban? Sokkal nagyobb! Talán azért kivételesek, mert még csak álmodni sem merünk arról, hogy megkapjuk, és így nincs is várakozásunk, igényünk velük szemben. Nem

merjük kérni a Szentlelket értük, szinte kényszerítő bizalommal. Hogy karomban van-e erő, nem érzem, míg csak nem használom. Hogy tudok-e látni, nem tudom, hacsak nem nézek. A Szentlélek ajándéka kellene, hogy hívői működésünk sugárzóbb legyen.

*

TAKÁCS J.

A keresztség és a bérálás által részesei vagyunk a Szentléleknek. De sokunk számára szükséges, hogy megkapjuk a Lélek keresztségét, megtapasztaljuk a Lélek megszabadítását, kiszolgáltassuk magunkat neki és megengedjük Isten lelkének, hogy birtokba vegyen.

L. J. SUENENS

*

Meg kellene ígérnünk egymásnak, hogy nem csináljuk külön-külön azt, amit jó lelkiismerettel együtt is meg tudunk tenni.

*

M. STOCKWOOD

Istenünk, Te a minden népet összefoglaló egyházadat megszentelted. Áraszd ki a Szentlélek ajándékait az egész világra, hogy amit egykor az evangélium hirdetésének kezdetén az isteni kegyelem munkált, az most is áradjon híveid szívére át a földre. Amen.

PÜNKÖSD

SZOMBAT

„Mindegyikük úgy hallotta: az ő nyelvén beszélnek.”

Papjaidért könyörgök, Istenem. Hogy mindenkinek a saját nyelvén tudják hirdetni az örömhírt! Vagy rám is tartozik ez? Családom, munkahelyem, környezetem nyelvét én értem; számukra az ő nyelvükön én hirdethetem az örömhírt.

*

Jeruzsálemben akkor a világ minden tájáról voltak jámbor zarándokok. Amikor a zúgás támadt, tömeg verődött össze. Nagy volt az álmélkodás, mert mindegyik úgy hallotta, hogy az apostolok az ő nyelvükön beszélnek. APCSEL 2, 6

*

A Szentlélektől átjárt ember titok. Képes arra, hogy megítélje a testi embert, de őt senki sem ítélni meg. A Szentlélek által újjáalkotott hívő keresztény meg tudja érteni a világot, de a világ nem tudja megérteni őt.

Ez nem azt jelenti, hogy a hívő tehetségesebb másoknál, okosabb, függetlenebb, erősebb jellem, stb. Azt sem jelenti, hogy többiek azért nem értik őt, mert titkos dolgokat művel, rejtett nézőpontjai és szándékai vannak. Nem, a lelki ember azért tudja a világot megítélni, mert egy új létezés kezdődött meg benne, amely Krisztus szabadságában gyökerezik. A lelki ember ezáltal bizonyos távolságban áll a világtól, melyet önmagától senki sem érhet el, még a legtehetségesebbek sem. Az a távolság ez, mely Isten megtestesülésével és a megváltásban a bűnös világ legyőzésével jött létre.

De nem fellengzősség ezt állítani? Nem vagyunk beképzelték? Egyáltalán nem! Csak ne felejtjük: nem szabad azt állítanunk, hogy mi már igazi hívők vagyunk. Mi csak reméljük ezt.

*

R. GUARDINI

Jézus számára a Szentlélek ránk árasztása nem azt jelentette, hogy valami titokzatos és hallatlan erővel ajándékoz meg, legyen az akár isteni, akár más természetfeletti erő.

Az a Lélek, akit Jézus nekünk ad, ugyanaz, akit ő az Atyától kapott, ugyanaz a Szentlélek, aki földi létezését adta, s aki földi életében képessé tette, hogy az egyszülött és szeretett Fiú módján beszéljen és cselekedjék. Azáltal, hogy Jézus nekünk adta a Szentlelket, szándéka szerint nemcsak a legdrágább kincset adta nekünk, hanem személységének legbenső titkát.

*

J. GUILLET

Atyánk, aki az emberek barátja vagy, add nekünk a Szentlelket, hogy csodáidról beszéljünk, és hirdessük a te kimondhatatlan titkaidat. Szóljon a mi ajkunk által Jézus, a mi Urunk. És zengje szívünkben a Szentlélek az öröm és a szabadság főnséges dallamát. Amen.

R. BEZZEL

„Boldog az a nemzet”

Hogy tudnak dicsekedni az emberek előkelő vagy híres rokonságukkal! Nem csoda, Uram, ha választott népedben élt a boldog öntudat, hogy Hozzád tartoznak. Velük történt meg az, ami egyetlen más néppel sem: magadénak választottad őket. S most mi vagyunk a te néped. Megvan-e bennünk is a boldog öntudat?

*

Boldog az a nemzet, melyet az Úr örökbe fogadott, lelkünk az Urat várja, mert ő segít és megvéd minket. Kegyes szemed legyen rajtunk, Uram, amiképpen bízunk benned.

32 ZSOLT 12, 20–22

*

Hogyan tudjuk ma Isten dicséretét szavakba foglalni? Isten dicsérete a mi létünk szavakba foglalása. A dicsőítés új éneke új létmódból fakad. Ezt nem mi produkáljuk. Mi Isten dicsőségéből és dicsőítéséből bírjuk életünket; ebben mutatjuk meg Isten közelségét.

Isten dicsérete tisztában van Isten közelségével. Isten itt van! De ugyanakkor jön is! Isten dicsőítése kifejezése egy mindig fokozódó bizonyosságnak. Csak az Istenükben biztos emberek tudják zengeni és élni. De senki sem csupán önmagáért teszi ezt: Isten dicsérete nem ismeri az önzést, a szektásságot, az elzárkózást.

Isten dicsőítése ellenpólusa a „teremtett világ sóhajának”, mely megváltás után vágyódik. Mindkettőben mégis közös az irány, közös a cél: Isten közelsége az egész teremtett világ, az egész emberiség számára.

H. DEMMER

*

Legyen áldott mindenek alkotója és kormányzója a szent és oszthatatlan Háromság most és mindörökké! Amen.

PAPI ZSOLOZSMA

*

Isten, hálát adot az egész keresztény múltért és az egész jövőért, mely még dicsőbb lesz; az ifjakért és a gyermekekért, akiket az ismeretlenség homályában készítesz elő, a világosságért, gondviselésed minden, most még titokban levő szándékáért, az egész bonyolult és izgalmas történelemért, a mi világtörténelmünkért, amely a te eljöveteledet készíti elő.

Mert elárul az ember Téged, ha megszűnik hálát adni, ha elfelejti, ki vagy.

P. CHARLES

SZENTHÁROMSÁG

HÉTFŐ

„Ezentúl így szólítsátok: Atyánk!”

Istenem, ószövetségi népedet bizonyos távolságból kezelted. A jótékony felhő jelképében rejtőzve éreztetted közelségedet és áldó jóságodat. De mi már nem szolgaként vagyunk házad népe, hanem családdá lettünk: Fiaddal vagyunk testvérek. Boldog Szentháromság, irgalmadból Veled egy világhoz tartozunk!

*

Nem a szolgaság lelkét kaptátok ugyanis, hogy továbbra is félelemben éljete, hanem a fogadott fiúság Lelkét, hogy ezentúl így szólítsátok Istent: Atyánk! RÓM 8, 15

*

Isten gyermekeinek családját alkotjuk, akik között Krisztus olyan, mint „az elsőszülött sok testvér között” (Róm 8, 29). Ennek a közösségnek legtisztább kifejezése a Mi-atyánk. Itt szólal meg a keresztény „mi”. Isten gyermekei a legidősebb testvér vezetésével szólnak közös Atyjukhoz.

R. GUARDINI

*

Aki elmondja a Miatyánkot, nem kevélykedik, de nem is alázza meg magát. A bizalom bensőséges és szelíd hangján szól Atyjához, úgy mint hasonló a hasonlóhoz. Biztos a szeretetében, és tudja, hogy az atyának nincs szüksége hosszú szónoklatokra.

Egyúttal a legszebb minden imádságok között a minden-

napos megemlékezés arról, hogy mennyi hiányzik még belőlünk ahhoz, hogy hasonlókká váljunk Istenhez.

G. PAPINI

*

A Miatyánk a legjobb ima, mert tudvalevő, hogy ki fogalmazta meg. Ám az égvilágon senki sem tudja úgy imádkozni, ahogy Ő gondolta; mindannyian csak nyomorítjuk, egyikünk jobban, mint a másik. Ha tiszta a szándékunk, akkor ez mégsem baj; a Jóistenre marad, mit hogyan intéz. Ugyanis ő tudja a legjobban.

M. CLAUDIUS

*

Mindenható örök Isten, Te szolgálidnak megadtad, hogy az igaz hit ismerete által a teljes Szentháromság dicsőségéről vallomást tegyenek, és mindenhatóságodban az isteni fölségedet imádják, – add nekünk, hogy hitünk ereje minden bajtól megóvjon minket. Amen.

SZENTHÁROMSÁG

KEDD

„Tegyetek tanítványommá minden népet!”

Jézusom, tanítványodnak lenni nem valami könyv megtanulását jelenti, hanem az isteni élet elsajátítását. Ez nemcsak szebbé teszi földi életünket, hanem így leszünk valóban tagjai és részesei a Szentháromság életének, s így érezzük magunkat otthon Nálad.

*

Tanítsátok őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek! Íme én veletek vagyok mindennap a világ végéig. Mt 28, 20

*

A Szentháromság titka iránti hitben mutatkozik meg, hogy az ember kész-e arra, hogy Istentől tudja meg, ki az Isten, vagy pedig inkább saját emberi elképzelésére támaszkodik, csak olyan Isten iránt tanúsít engedelmességet, akit ő fel tud fogni.

K. KRENZER

*

Isten titka a szeretet titka; Jézus titka az egyház titka, s ez az isteni jövő titka, melyre mindnyájan hivatottak vagyunk Jézus Krisztusban, hogy vele együtt a Szentlélekben Atyánknak gyermekei legyünk.

M. D. BOUYER

*

Tekinteted egy pillanatra
belemerül a Végtelenbe,
s míg rádöbbsz az életedre,
eszmélve ébredsz kis-magadra!

Öröktől ismer az Időtlen,
s roppant mélységét föl se éred:
szédülve sejtéd az Egészet,
ki jövevény vagy az időben.

BALÁSSY L.: Hamvazóra

*

Istenünk, szenteltessék meg a te neved! Nemcsak szavakkal kell imádnunk Téged, hanem méltókká kell lennünk Hozzád, közelebb kell jutnunk Hozzád erősebb szeretettel. Mert Te nem vagy immár a bosszúálló, a csaták ura, hanem az Atya, aki a béke ölen a boldogságra tanít. Amen.

G. PAPINI

SZENTHÁROMSÁG

SZERDA

„Kereszteljétek meg őket”

Boldog gyermekek azok, akik boldog, harmonikus családba születnek. Istenünk, mikor a keresztelés kegyelmében részesítesz, a te boldog közösségedbe születünk bele. Bár-csak megérténénk szereteted túlárado nagyságát és kereszt-tény méltóságunkat!

*

Jézus így szólt: Én kaptam minden hatalmat a mennyben és a földön. Menjetek tehát és tegyetek tanítványommá minden népet, és kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében! Mt 28, 18–19

*

Pontosan arról van szó a kereszteleésnél, hogy vidám emberek, Isten vidám gyermekei legyünk, akik megtanulják a világot új szemmel nézni.

A keresztségben Isten kezet nyújtott nekem és mindent megtett, hogy bűnösségem és engedetlenségem ellenére hozzá tartozzam s most és mindenkorra mint az ő gyermeke vele maradhassak.

Mivel megkereszteltek, tudhatom, hogy nem vagyok egyedül a hitemmel. A keresztények – éppen a keresztség által – egy családot alkotnak. Mivel megkereszteltek, tudhatom, hogy életemben a rossz, a sötét elem – a halált is beleértve – le van győzve. Persze nem általam. Az győzte le, aki erősebb mindennél, és aki mellettem áll és mindig velem akar tartani.

G. OEHLMANN

*

Istent birtokolni annyit jelent, mint hagyni, hogy hozzánk jöjjön.

G. EBELING

*

A hit az Atya, a Fiú, a Szentlélek nevében az én uralkodómnak a jegye. Megparancsolta, hogy ezt a jegyet vessék katonáiba, vagy inkább követőibe, akiket majd táborába gyűjtenek, mondván: Menjetek, kereszteljétek meg a népet az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek nevében! Mivel tudta Pál, hogy az Úr mondására kell minden hívőbe belevésni ama jegyet, megriadt azoktól, kik Pálé akartak lenni, s mondta azoknak: Talán Pál nevében kereszteltek meg benneteket? (1 Kor 1, 13.)

SZ. ÁGOSTON

*

Kiben élünk, mozgunk s vagyunk,
Ó teljes Szentháromság!
Minden kincsünk és jutalmunk,
Véghetetlen nagy jószág!
Add nekünk békédet, árássz ránk bőséget,
Lelkünknek üdvösséget!

SZVU 104

„A Szentlélek tesz tanúságot bennünk”

Istenem, őszövétségi népedet látványos jelek, csodák, hatalmas erőd megmutatása által választottad ki. Számunkra ezek voltak a bizonyosság kiválasztottságunkról. A mi bizonyosságunk sokkal bensősegebb és meghatóbb: maga a Szentlélek bennünk lakása.

*

Maga a Szentlélek tesz tanúságot bennünk arról, hogy Isten fiai vagyunk. Ha pedig fiai vagyunk, akkor örökösei is leszünk: örökösei Istennek és társörökösei Krisztusnak.

RÓM 8, 16

*

A földi dolgok az égiek hasonlatosságára lettek megalkotva. A földi dolgokat csak úgy értjük meg helyesen, ha vonatkozásba hozzuk azzal az isteni mintával, amelynek nyomán készültek.

Valóban: a földi apák csak képmásai és tükrözői annak, akiről minden mennyei és földi apaság nevét kapta. A földi apák egy bizonyos mértékig apák, de ezen kívül mások is: üzletemberek, vagy más foglalkozással, hajlammal, elfoglaltsággal rendelkező emberek. Csak a mennyei Atya nem más, mint Atya. Mindenestől és tökéletesen adja önmagát Fiának. Élete teljesen és egészen ajándék.

Éppen azért van neki tökéletes Fia, hiszen Ő mindent Fiának ajándékozott. Fiának mindent átadott, ezért szemlélheti Fiában önmaga tökéletes hasonmását. Ez magyarázza meg az Atyaisten vonzalmát a sokgyermekes családok iránt: ott jobban tükröződik az isteni, tökéletes ajándékozásra emlékeztető nagylelkű apaság.

És Isten Szentlélek is. Jézus látta a földi családokat, s azt mondta: szép, hogy szeretik egymást a családtagok, de nem szeretik egymást eléggé, nincsen köztük eléggé szoros kötelék. Atyám, tedd őket eggyé, úgy amint mi egyek vagyunk. És akkor kinyilatkoztatta, hogy milyen Szellem él az isteni közösségben, ahol az Atya Fia iránti szeretete és a Fiú Atya iránti szeretete olyan élő valóság, hogy különálló személyt alkot: a szeretet és önátadás Lelkét. A földi családokban is így köti össze a szülőket és a gyerekeket

ugyanaz a közös szellem, a kölcsönös vonzódás és szeretetnyújtás szelleme.

Ez az alapja annak, hogy mi minden cselekedetünket és szentség-felvételt a Szentháromság nevében teszünk.

L. EVELY

*

Istenem, jaj annak az időnek, amikor még nem ismertelek, jaj annak a vakságnak, amikor még nem láttalak, jaj annak a süketségnek, amikor még nem hallottalak! Vakon és süketen és eltorzultan rohantam hanyatthomlok a szép dolgokon keresztül, amiket teremtettél. És Te velem voltál, de én nem voltam Veled, és azok tartottak Tőled távol, amik nem volnának, ha nem lennének Tebenned. Megvilágosítottál, világ világossága: és megláttalak és megszerettelek. Mert senki sem szeret, csak az, aki meglátott, és senki sem lel meg, csak az, aki szeret. Amen.

Sz. ÁGOSTON

SZENTHÁROMSÁG

PÉNTEK

„Hogy sokáig maradhass a földön”

Uram, régi néped vágya az volt, hogy – megtartva parancsaidat – hosszú életű legyen az Ígéret Földjén. Mi csak vágyódunk még a nekünk ígért új ég és új föld után, amely már egészen a te országod lesz, Így a mi előkészületünk is a Szentháromság vonzása és stílusa alatt áll.

*

Az Úr az egyetlen Isten fenn az égből és lenn a földön és senki más! Tartsd meg parancsait és rendeleteit, amelyeket ma eléd adok, hogy jó dolgod legyen magadnak meg utódaidnak is, és sokáig maradhass a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad majd neked mindörökre. MTÖRV 4, 39–40

*

A szentháromságos Isten napfelkeltéje: ez a mai ünnep a keresztény ember számára. Imádságos hittel merjük szemünket egészen magasba emelni, magához Istenhez. Szemeink az örök Napra szegeződnek. És éppúgy járunk itt

is, mint földi szemekkel, melyek a Nap tüzes sugarába tekintenek. Szemünk gyenge ekkora fényözön befogadására. Megvakulunk és semmit sem látunk többé. Így a szellem szeme sem képes Isten lényét megragadni. Amint jelenlegi adottságunkban a Naptól csak bizonyos távolságban vagyunk képesek életben maradni, így halandó formánkban Istent is csak a hit távolából szemlélhetjük.

B. JATZWAUK

*

Isten nem a Szentháromság ismeretét közli az emberrel, hanem a Szentháromság életét. Isten a megértést megelőzően közli velünk az ő belső életét, így a Szentháromság megértése egybeesik a bennünk végbemenő isteni élet megértésével.

BÁN E.

*

Száll a tüzes nap lefelé,
Szívünkben, örök Napvilág,
Boldog Egység és Háromság,
Gyűjtsd fel a szeretet tűzét!

Téged dicsér reggel dalunk,
Este is eléd járulunk,
Engedj áldanunk Tégedet
A mennyekiek közepett!

Az Atyának és Fiúnak,
S Szentlélekisten, neked is,
Miképpen volt, mindenkoron,
És mindörökké glória!

PAPI ZSOLOZSMA

SZENTHÁROMSÁG

SZOMBAT

„Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében”

Boldog Szentháromság, a te életstílusod: a legteljesebb szeretetben a személyiség tökéletes kibontakozása. Belőled kell megértenünk, hogy nem az önző törtetés, az önféltés, önérvényesítés, hanem a szeretet bontakoztatja ki igazán saját személyünket.

*

**Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentlélekistennek,
aki van, aki volt, és aki eljön újra! JEL 1, 8**

*

Ha az emberek minden munkájukat Istenre gondolva kezdik, érte dolgoznak és az ő akaratát teljesítik, ha az ő áldását kérik magukra és életükre, imádkoznak hozzá azokért, amikre vágnak és őt látják a bekövetkezett dologban, akár meghallgatásra talált imájuk, akár nem, – akkor érezni fogják, hogy minden dolog, ami történik, hozzájárul, hogy megerősítse őket a gondolataikban róla élő igazságról, bármennyire különfélék és földöntúliak legyenek is ezek az igazságok. Ezután már úgy élvezik Isten jelenlétét, mint élő személyét.

J. H. NEWMAN

*

Nem az ember dolga az, hogy Istenbe vetett bizalomnak alapot teremtsen. Amint az sem az ember dolga, hogy magát istenné tegye, hogy így magabiztosságának értelmet adjon. Az a gondolkodásmód, hogy Isten éppen ott áll különösképpen mellénk, ahol mi sorsunkat saját kezünkbe akarjuk venni, ahol sorsunkat nyakon ragadni, hajlítani akarjuk, – ez a gondolkodásmód semmit sem fog fel Istenből; Istenből, aki az ember közelében van. „Úgy szerette Isten a világot...” mondja János az újszövetségben; tehát nem az egyházat, nem a jámborokat, nem a választottakat szereti, hanem – a világot. A világot, amely tele van fogyatkozásokkal és hibákkal; amely éppen ezért teljesen Istenre szorul; Istenre, aki esetről esetre, lépésről lépésre képes változtatni tervein, hogy a világ Istene és a világért törődő Isten legyen.

Így Isten maga alapozza meg benne való bizalmunkat, amikor világossá teszi számunkra, hogy mennyi közös tennivalónk van vele, hogy mindennapjainkban kitapogassuk kettőnk közös útját.

B. BUTZKE

*

Istenünk, Atyánk, Te az igazság Igéjét és a megszentelő Szentleket elküldted a világba, s ezzel kinyilvánítottad csodálatos belső életedet az emberek előtt. Add, hogy az igaz hit megvallásában az örök Szentháromság dicsőségét megismerjük és a fölséges hatalmú Egy-Istent imádjuk. Amen.

„Az egész nép egyhangúan felelte”

Istenem, régi választott népednek szóban üzentél, és szóbeli igent kértél tőlük válaszképpen. A nekünk küldött üzenet maga emberré lett Fiad. A mi válaszunk sem más, mint Krisztus: a szentmisében őt, az ő áldozatát helyezzük oltárodra ajándék gyanánt.

*

Miután az Úr közölte a feltételeket, amelyek alapján szövetséget akart kötni választott népével, Mózes elment és elmondta a népnek az Úr minden szavát. Erre a nép egyhangúlag felelte: Megtesszük mindazt, amit az Úr mondott!

Kiv 24, 3

*

Az oltáriszentségben Isten fogható közelségbe került hozzánk. Ősidőktől fogva minduntalan felhangzott az emberszív aggódó vagy kitörő kérdése: Hol a te Istened? Az ember lelke végigtapogatta az élet mélységeit és magasságait, hátha Istent valahol elérheti vagy megtapinthatja. Fáradhatatlanul keresi lelkünk azt a pontot, ahol az ég a földön lábat vet, ahol az idő az örökkévalósággal érintkezik, ahol a teremtmény Istenbe hatol.

És lám, Isten betöltötte ezt a vágyat. Jézus fogta a kenyeret, hálát adott, tanítványainak adta és így szólt: „Ez az én testem.” És ahol az ő teste van, ott van a lelke is, ahol a lelke van, ott van istensége is, és ott van az Atya is. Aki őt látja, látja az Atyát is, az Örökkévalót, a Láthatatlant, a Végtelent. Kezében tarthatja e világ egy darabkáját, melyet megnézhetünk, megérinthetünk, és amelyre – az Úr szavába vetett hit bizonyosságával – mondhatjuk: Ez itt az Isten, az én Istenem.

Első ízben keletkezik egy olyan pont, amely a tér és idő törvényeit felfüggeszti; Jézus Krisztus jelenléte végigárad a föld összes oltárán, átkarol minden áldozati időt, amelyek szünet nélkül köröznék a földön: – és mégis: jelenléte ezáltal az óriási kiterjedés által nem oszlik meg, nem darabolódik, nem mérődik szét, hanem ugyanaz a jelenlét van mindig és mindenütt; minden helyet és időt magába foglal,

hordozva a pillanatot és az örökkévalóságot önmagában
P. LIPPERT

*

Győzelemről énekeljen napkelet és napnyugat,
Millió szív összecsengjen, magasztalja az Urat!
Krisztus újra földre szállott, vándorlásunk társa lett,
Mert szerette a világot, kenyérszínbe rejtezett.
Krisztus kenyér, s bor színében Úr s Király a föld felett,
Forrassz egygyé, békességben minden népet s nemzetet!
SZVU 280 B

ÚRNAP

HÉTFŐ

„A szövetségnek vére”

Atyánk, Te a legigazibb vérszövetséget kötötted meg velünk: Urunkban az ember vére Isten vérévé lett. Ez a vér a te üzeneted: ennyire szeretsz minket! És ez a vér az emberiség válasza is: ennyire szeretünk Téged. Megadtad nekünk, hogy a szentmisében jelenné tegyünk ezt a vér és vér áldozati szeretetvallomását.

*

Mózes vette az áldozatul leölt állatok vérért, ráhintette a népre és azt mondotta: Ez annak a szövetségnek a vére, melyet az Úr kötött veletek mindezen ígék alapján.

KIV 24, 8

*

Szinte minden vallás az engesztelés problémája körül körözik; az embernek Isten előtti bűntudatából táplálkoznak, és kísérletet tesznek ennek a bűntudatnak engesztelésekkel való megszüntetésére. Az engesztelés műve, mellyel az emberek az istenséget megbékíteni és kiengesztelni igyekeznek, a vallástörténelem központi témája.

Az újszövetségben teljesen ellenkezően áll a dolog. Nem az ember járul Istenhez, hogy illő ajándékot kínáljon fel, hanem Isten jön az emberhez és ő ad valamit. Hatalmas szeretetének sugallatára ő állítja helyre a megbontott rendet, amennyiben a bűnös embert megigazulttá, a halottat élővé teszi teremő irgalmában.

Itt döntő váltás előtt állunk, melyet a kereszténység hozott a vallástörténelembe: az újszövetség nem azt mondja, hogy az emberek kiengesztelik Istent, – ami tulajdonképpen várható volna, hisz ők vétkeztek, – hanem azt hirdeti, hogy „Isten Krisztusban kiengesztelődött a világgal” (2Kor 5,19). Ez valóban hallatlan újdonság, – a keresztény lét kiindulópontja és az újszövetségi kereszt-teológiának középpontja: Isten nem vár arra, hogy a bűnösök kezdjék a kiengesztelést, hanem ő megy elébük és kiengesztelődést teremt.

J. RATZINGER

*

Ha Isten velünk van, nincs mitől félnünk. A jókedv megerősíti a szívet és kitartóvá tesz a jóban, ezért Isten szolgálójának mindig jókedvűnek kellene lennie.

NÉRI SZ. FÜLÖP

*

Istenünk, Te ebben a csodálatos szentségben kinszenvedésed emlékezetét hagyta ránk. Add, kérünk, tested és véred szent titkát úgy tisztelnünk, hogy megváltásod gyümölcsét szüntelenül élvezzük. Amen.

ÚRNAP

KEDD

„Az újszövetség főpapja”

Uram, mennyire egybeforrunk azokkal, akikkel együtt dolgozunk szeretetben! Teveled is összeforrasztottak, ha egyek vagyunk Teled a szentmiseáldozatban, ebben a legszentebb „munkában”. A mise a legtökéletesebb közösségi munka, ha felfogjuk és vállaljuk igazi lényegét.

*

Krisztus az újszövetség főpapja, aki meghozta nekünk Isten új adományait. Áldozati szentélye nagyobb és tökéletesebb az ószövetségi templomnál. Nem emberi kéz alkotása és nem a teremtetett anyagvilágból való. ZSID 9, 11

*

A keresztény istentisztelet lényege nem tárgyak odaadásaiban áll, nem is valaminek a megsemmisítésében, – egyesek szerint Isten legfőbb hatalmát így kellene elismerni. Mindezek az elképzelések Krisztus valósága és a biblia értelmében idejét múltak.

A keresztény istentisztelet a szeretet tökéletességében áll, mint annak bemutatására az volt képes, akiben Isten saját szeretete emberi szeretetté vált. Az istentisztelet a helyettesítés új, szeretettől irányított formájában áll: abban, hogy Jézus helyünkbe lépett, s mi engedjük, hogy ő cselekedjék helyettünk. Azt jelenti ez, hogy lemondunk saját önigazolásunkról, mely úgyis csak kibeszélés. Ahelyett, hogy önmagunkat akarnánk Isten előtt igazzá tenni, fogadjuk el Jézus Krisztus megigazulttá tevő szeretetét.

Azt is világosan kell látnunk, hogy a keresztnél a lényeg nem a fizikai kínok nagysága, mintha a kín határtalansága hordozna magában megváltó erőt. Hogyan is örülhetne Isten egy teremtmény, pláne saját Fia kínjainak, s hogyan láthatná benne a kiengesztelés válságdíját? A biblia és az igazi keresztény hit távol áll ettől az elgondolástól. Nem a kín számít, hanem a szeretet határtalansága, amely úgy kitágítja Krisztus lényét, hogy egyesíteni képes a végleteket, hogy az istentelen emberiséget Istenhez fűzi.

J. RATZINGER

*

Tudjátok, mi a vigasztalás? Az elveszettet visszakapni! Ezért valljuk Jézus Krisztust egyedüli vigasztalásunknak, mert ő mindazt, amit a bűnben és bűnösségben elvesztettünk, visszahozta nekünk: az elveszíthetetlen életet és az Istennel való közösséget.

P. BERGERHOF

*

Istenünk, Te Krisztus áldozatával folytonosan megtisztítod és megszenteled egyházadat. Add, hogy a te néped a Fövel, Krisztussal együtt önmagát is fölajánlja Neked és tisztult akarattal tetszésedhez igazodjék. Amen.

„Testvérül engedd ölelnünk odafönn a szenteket”

Jézusom, nem fenséges elképzelés ez, hanem a legteljesebb valóság: a szentmisét a szentek közösségében mutatjuk be. Az ő mennyei, boldog igenjük ugyanaz, mint a miénk: a Vele való teljes egyesülés. Amikor Téged a szentmisében jelenné tesszünk, testvérül öleljük a szenteket.

*

Jézus nem áldozati állatok vérének mutatta be, mint az ószövetségi főpap, ő saját vérével nyitotta meg egyszerűsmindenkorra a szentélyt, amikor örökre megszerezte a megváltást. ZSID 9, 12

*

Krisztussal egyesülve vegyünk részt az ő diadalmenetén, nemcsak úrnapi ünnepén, hanem – mindennap a földi élet pusztai vándorútján útbán az Ígéret Földje, az örökkévalóság felé.

*

A. Höss

Az oltáriszentségben közel van hozzánk Isten – a szeretet kedvéért. Igen, semmi mást nem lehet elkezdni az itt jelenlevő Istennel, mint egyszerűen szeretni őt. Egészen szívből jövően, egészen közvetlen bizalommal. Nem viselkedhetünk előtte másképp, mint félelem- és aggodásmentesen. Mikor prófétáihoz beszélt, remegtek a templom küszöbei. De nekünk nem kell eltakarni arcunkat, mert ő maga takarta el fölségét, nem kell remegnünk, mint a templom küszöbének, hiszen ő maga remeg és inog kezünkben, mikor hordozzuk őt. Nem kell meghalnunk a mi bűnösségünk miatt, sőt ellenkezőleg: bevallhatjuk, hogy nem vagyunk méltók az ő látogatására. De ha mégis jön, életet hoz, ha mégis szól hozzánk, meggyógyulunk szava által.

P. LIPPERT

*

A szentekben Isten azokat a szándékait valósította meg, amelyeket eredetileg mindnyájunknak szánt.

*

S. UNDET

Kegyes Pásztor, igaz étek, édes Jézus, kérünk Téged:
Te legeltesd, védj a népet, Te mutasd meg kegyességed
fönn az élők közepett!

Mindenható fejedelmünk, étkünk, éltetőnk, szerelmünk,
engedj asztalodra lelnünk, testvérül engedd ölelnünk
odafönn a szenteket! Amen.

AQUINOI SZ. TAMÁS: Lauda Sion

ÚRNAP

CSÜTÖRTÖK

„Mindenek épen veszik”

Nem szabad azt hinnem, hogy a szentáldozás célja a mindenkit elfelejtető, boldog egyesülés Veled. Azért jössz hozzám, hogy még jobban másokhoz fűzz. Akik szeretik egymást, szívesen ülnek egy asztalhoz. De kik ehetnek ennyire közös kenyeret, mint az áldozók: valamennyien Téged veszünk.

*

Krisztus a Szentlélek által önmagát ajánlotta fel szeplőtelen áldozatul Istennek. Mennyivel inkább megtisztítja tehát lelkiismeretünket az ő vére a bűn holt cselekedeteitől, hogy az élő Istennek szolgáljunk. ZSID 9, 14

*

Krisztussal való egységünk történelmi létünkben az egyházzal való egységünkben válik foghatóvá. Ezért az eukarisztia a mi egyháztagságunknak is szentsége, jele annak, hogy részesei vagyunk az egyház küldetésének és sorsának. Valahányszor magunkhoz vesszük az eukarisztiát, mindannyiszor megpecsételjük az egyházhoz való tartozásunkat és az egyház igényjogosultságát egész életünkre.

K. RAHNER

*

Az Úr halálában beteljesült a búzaszem sorsa: ha nem pusztul el a földben, egymaga marad, ha meghal, százszoros termést hoz. Az eukarisztia kenyerében megkapjuk

Jézus kenyérének – az ő szeretetének – kimeríthetetlen megsokasodását, amely elegendő évszázadok éhségének csillapítására, és amely felszólít, hogy mi is álljunk be ebbe a kenyérszaporításba.

J. RATZINGER

*

A szeretet minden világban elfér.

HORVÁTH L.

*

Ha az eukarisztia oly nagy titok, hogy értelmünk nem fogja föl, még kevésbé tudja fölfogni azt a szeretetet, mely benne úgy ragyog, mint egy titkos, emésztő láng; de arra képesek vagyunk, hogy vonzódjunk azután a bensőséges kapcsolat után, melyet Jézus mindegyikünkkel meg akar teremteni.

*

VI. PÁL

Ez a szentség nagy titok: minden szívet egybefog.
Ezt az áldott kútfejet isszák mind az emberek.
Benned egy a község, titkos szent közösség!
Szereteted mindörökké dicsértessék!

SZVU 234

ÚRNAP

PÉNTEK

„Bilincseinket leoldot”

Uram, annyira szeretnék egy lenni azokkal, akiket szeretek. Te tudod, ez mennyire nehéz. Mintha bilincsek kötnének bennünket, nem tudjuk soha annyira adni magunkat, mint szeretnénk. A szentáldozásban erre a kínunkra is orvosságot készítettél, sőt: éppen ez egyik célja a szentáldozásnak.

*

Mi az, amit az Úrnak adhatok mindazért, amit kaptam tőle? Az üdvösség kelyhét veszem magamhoz és az Úr nevét hívom segítségül. Szolgád vagyok, Uram, és szolgálód gyermeke: bilincseimet leoldod rólam. 115 ZSOLTÁR 12-13

*

Aki Krisztussal egyesül, még kevésbé élhet egyedül önmagának, mint azt sajnos sokan teszik.

Ez persze nemcsak általánosságban érvényes, hanem különleges nyomatékkal irányul azokra az emberekre, akikkel itt és most Jézus Krisztus nevében egyek vagyunk. A nagy egyházi közösség, mint „szeretet mindenki iránt” illúzió csak, ha nem jut érvényre egészen konkrét, egyedi emberek között.

K. RAHNER

*

Csak valami egészen lehetetlen dologtól újulhat meg a világ. És ez a lehetetlen dolog Isten áldása.

D. V. BONHOEFFER

*

A szentmiseáldozat valami oly nagy dolog, hogy méltó bemutatására három örökkévalóságra lenne szükség: az elsőre, hogy készüljünk rá, a másodikra, hogy bemutassuk, a harmadikra, hogy érte hálát adjunk.

EUDES SZ. JÁNOS

*

Isten a birtoklásig közel jött hozzánk. Mivel ő maga akarta így: a foglyunk lett. Valamikor azt mondta az embernek: Uralkodjatok a földön, az állatokon és a halakon! De most végtelenül tovább ment és azt mondta: uralkodjatok rajtam is; vegyétek és egyétek!

P. LIPPERT

*

Zálogát adtad, ó Jézus, örök szeretetednek,
Rendelvén e nagy szentséget és adván tieidnek,
Hogy Teveled egyesüljünk s Téged viszont szeressünk.
Örök hála és imádás legyen azért nevednek!

SZVU 142

ÚRNAP

SZOMBAT

„Engedelmesek leszünk”

Uram, a te halálig hű engedelmességedet ünnepeljük a szentmisében. Így mi is hasonló lélekkel vehetünk részt rajta. Hozzánk érkezésed nemcsak megjelenés; nem program nélkül jössz, hanem velünk együtt akarod megújítani megváltásunk szent művét.

*

Vacsora közben kezébe vette Jézus a kenyeret, áldást mondott, megtörte és ezekkel a szavakkal adta nekik: Vegyétek, ez az én testem! Majd fogta a kelyhet, hálát adott, és odanyújtotta nekik: Ez az én vérem! Mk 14, 22–24

*

Jézus hozzánk jön mint Megváltó. Magas hegyről jön le, a Golgotáról, ahol vérét kiöntötte, s a szeretet bíborába öltözködve jött le a világba, hogy azt meghódítsa, megvigasztalja s fölemelje. Minden szívbe oltárról jön, az áldozatnak érzelmeivel, s a szentáldozás részvétel magában Jézus áldozatában. Az áldozat érzelmeivel van jelen közöttünk: minden tabernákulum az első nagypéntek emlékeivel van telítve.

Jézus orvosunk. Én is kiteszem betegeimet: szenvedő gondolataimat s vágyaimat, én is kifektetem sebesültjeimet: szívemnek gyötrelmes érzelmeit, s bízom. Jézus megy el közöttünk, világosságot, fényt s erőt árasztva.

PROHÁSZKA O.

*

Mi is történt az oltáriszentség alapításánál? A teológia fáradhatatlanul küzdött a megértésért, de néha úgy néz ki, mintha munkája e téren hozta volna a legcsekélyebb gyümölcsöt. De talán így is van ez rendjén. A mise legszentebb helyén, az átváltozás szavai után hangzik fel az egyház kiáltása: „Íme, hitünk szent titka!”

R. GUARDINI

*

Urunk, töltsd be lelkünket istenséged örökkévaló élvezetével, melyet drága testednek és vérednek mostani vétele már előre jelez. Amen.

„Megkereszteltette magát”

Uram, mit kerestél a bűnösök között? Miért álltál be soraik közé? Ugye ezzel jelezted, hogy vállalod bűneiket és a bűnös emberiség sorsát. De egyházad fejeként is előttünk jártál: aki követni akar Téged, annak mindenek előtt le kell szállni a bűnbánat alázatába.

*

Jézus eljött a galileai Názáretből, és megkereszteltette magát Jánossal a Jordánban. Amikor feljött a vízből, látta, hogy megnyílik az ég és a Szentlélek galamb képében rászáll. Szózat is hallatszott az égből: Te vagy az én szeretett Fiam. Benned telik kedvem. Mk 1, 9–11

*

A Szentírás nem hagy kétséget aziránt, hogy a megváltásnak módja: a megtestesült Ige útján történő megvalósítása – Isten szuverén akaratának ténye. Nem kénytelen volt így visszafogni az embert, hanem így akarta. Az ő megbocsátásának és így a megváltódásnak végső oka és forrása semmi más, mint az ő irgalma.

Ennek a minden külső indítástól független, föltétlen irgalomnak első és legnagyobb ténye az, hogy Jézus Krisztust küldte megváltónak.

*

SCHÜTZ A.

A megtestesülés titkánál sejtelmünk támadt arról, milyen megdicsőülésben részesült az emberi természet. Benne van az isteni erő és az emberi gyengeség, az isteni dicsőség és az emberi mulandóság.

GÁL F.

*

Isten nem mint hajótörötteket akarja megmenteni az embereket, hanem az emberiséget az ő saját életáramába akarta bekapcsolni.

Krisztus nem azért jött, hogy helyettünk cselekedjék, hanem hogy általa Istenhez emelkedjünk. Nem kívülről „borítja ránk” a bocsánatot, hanem belülről alakít át minket.

H. DE LUBAC

*

Istenünk, egyszülött Fiad magára vette természetünket, ember-testben jelent meg közöttünk: segíts, kérünk, hogy akit magunkhoz hasonlónak ismerünk meg a test külső formája szerint, annak erejéből belsőleg újjászülessünk. Amen.

ÉVKÖZI 1.

HÉTFŐ

„Ahol csak megfordult, jót tett.”

Uram, vannak, akik szidják egyházadat, s ez fáj neked, de tudom: az sem helyénvaló, ha mindig és mindenben védjük és dicsérjük. Te mindenkor csak jót tettél, és mégis leszálltál a bűnbánat vizébe. Mi, keresztények nem mindig tettünk és teszünk csak jót, így az igazság szerint is le kell szállnunk bűnbánatunk mélyére.

*

Ti tudjátok, mi minden történt Judeában attól kezdve, hogy a Názáreti Jézus elindult Galileából, s hogy a keresztesség után, amit János hirdetett, hogyan kente fel őt Isten Szentlélekkel és hatalommal. Jézus, ahol csak megfordult, jót tett. APCSEL 10, 37–38

*

Az egyház is szeretettel öleli át mindazokat, akiket embéri gyöngeség sújtott, ... meg akarja szüntetni inségüket és Krisztusnak szeretne szolgálni bennük. Csakhogy Krisztus „szent”, ártatlan, szeplőtelen, bűnt nem ismert”, hanem csupán azért jött, hogy a nép bűneit kiengesztelje. Az egyház viszont bűnösöket is foglal magában, és így egyszerre szent is, és folyton megtisztulásra is szorul.

II. Vatikánum: Egyház

*

Igen! Az egyház tagjai meg vannak szentelve. De ajándékukat törekeny edényben hordozzák. Meggyógyultak, de

még nem dicsőültek meg. A megváltás öröme ott él szívükben, de ezek a szívek megmaradtak emberi szívnek.

Egy nap, – a biblia az Úr napjának nevezi – a szentség majd elfoglalja minden bűnösség helyét.

ŐRSY L.

*

Jézusom, számtalanszor szememre vetik egyházad múltjának egyes eseményeit. Mintha én is felelős lennék a közösség múltjáért jelenéért, sőt jövőjéért is.

Valamennyire igazuk is van: a te egyházad az én egyházam is.

Veled együtt szeretném, ha ránc és szeplő nélküli volna. Te tisztában vagy azzal, hogy az ember az egyházban is ember marad, és nem sok alapot szolgáltat, hogy büszke légy rá. Úgy érzem, hitelét vesztené egyházhűségem, ha körömszakadtáig tagadnám azt, ami sajnálatos, ha ellenséget látnék minden bírálóban, botránkozóban, – de akkor is, ha ítélkeznek azok fölött, akiknek helyében én sem lennék bizonytalán külön.

Ezért Jézusom, arra kérlek:

a korlátolt elfogultságtól,

a gyáva kisebbségérzettől

és a vakbuzgó lázongástól egyaránt ments meg, Uram!
Amen.

BOROS L.

ÉVKÖZI 1.

KEDD

„Kiárasztom rá lelkemet”

Istenem, Te ugyanazt a Szentlelket árasztod ki Messiás-szolgádra és egyház-szolgáldra. Krisztusban kinyilvánítottad, hogy ez a Lélek nem az uralkodás, nem megsemmisítő hatalom lelke, hanem az alázaté, a szelidségé és a szolgálaté.

*

Íme, a Messiás, az én szolgám! Én mellette állok. Íme, az én választottam! Benne kedvemet találom. Kiárasztom rá lelkemet: Isten törvényét hirdeti a világ népeinek.

Iz 42, 1–2

*

A katonának, aki a földi földért harcol, szilajnak kell lennie; de az, aki önmagában, az új föld és az új ég megszerzéséért harcol, nem szabad átengednie magát a dühnek, ami a bűn tanácsadója, sem a kegyetlenségnek, ami a szeretet tagadása.

G. PAPINI

*

Jézus szegény volt, – nekem megvan mindenem.
Jézus alázatos volt, – én gögös vagyok.
Jézus szelíd volt, – én ideges vagyok.
Jézus mindent megbocsátott, – én mindent megbosszulok.
Jézus engedelmeskedett, – és én parancsolni akarok.
Jézus magába vonult, – én mindig tündökölni akarok.
Igazságos dolog, hogy a szolgával különbül bánjanak,
mint urával?

F. LELOTTE

*

A történelmi fejlődés távolságokat dobott közénk, ezek, mint iga ülnek nyakunkon. Nem isteni gondolat-e, hogy mindezen változtassunk?

Nem akarjuk megszorítani a Lelket az új idők megértésének hiánya által. Ezt a lelket nem akarjuk kioltani a régihez való oktalan s makacs ragaszkodás által. Hanem örülünk, hogy munkatársai lehetünk a világ folytonos megújításának nagy művében.

PROHÁSZKA O.

*

Isten Szent Lelke! Amíg a kinyilatkoztatás folyt, szent könyveket sugalltál egyes kiváltságos lelkeknek. Most mindannyiunkban keltesz üdvös gondolatokat. Szent indításokat sugallsz; igazi életszentségre ihletsz; ellensúlyozod a gonosz sugallatát: a kísértést. A gonosznak mégis nagy előnye van: jobban hajlunk a rosszra.

Ébressz ezért bennünk szakadatlan fogékonyságot, finom érzéket, nevelj bennünket a jóra, gyöngítsd gondolkodásunk és érzésvilágunk korlátoltságát, nyitogasd szemünket a kedvezőtlen igazságra, és adj lelki erőt az előrelépésre. Amen.

GÁLOS L. NYOMÁN

„Hangos szót nem hallani tőle az utcán”

Jézusom, egyházad szava mintha egyre halkulna a világban. De talán így válik néped hasonlóbba Hozzád. Mintha kissé túl erős és túl hivalkodó lett volna némelykor a dicsőségben fénylő és mindenütt befolyásos egyház hangja. Hatékonyabbá válik az isteni szó ajkunkon, ha a te stílusodban közvetítjük.

*

Íme, a Messiás, az én szolgám! Én mellette állok. Íme, az én választottam! Benne kedvemet találok. Kiárasztom rá lelkemet: Isten törvényét hirdeti a világ népeinek.

Iz 42, 1-2

*

Nekem Jézus Krisztus mindenk előtt olyan ember, aki beszél. Beszél a legegyszerűbb szavakkal. A legbanálisabb hasonlatokkal. Mindenkinék megközelíthetően. Így fejezi ki a legmélyebb, olykor legtitkosabb igazságokat.

És mert ilyen végtelen jelentést ad a korlátolt, nagyon egyszerű szavaknak, azért Jézus Krisztus énnekem mintája annak, hogy mekkora jelentőséget hordoznak legkisebb szavaink, legapróbb gesztusaink is.

Azáltal, hogy legköznapiabb életünk ilyen értelmet kap, részesei leszünk a megtestesülés titkának. És ez a megtestesülés adja meg az élet egységét.

MALLET-JORIS

*

Embernek ember szel itt kenyeret.
Kis szürke morzsák, kenyérszín szavak,
csak menjetek!
Ne kérdezzetek, csak feleljetek!
Ne nézzétek: kit, – csak öleljetek!
Ki tudja, szív még hány akad,
aki megreppen a testvéri szóra,
és egy félénk visszhang benne fölfakad
és ráébred az örökkévalóra.

Sík S.

*

Minél lármásabb a mi világunk, látszólag annál mélyebben hallgat az Isten. A csend az örökkévalóság nyelve, a láрма viszont mulandó.

G. V. LE FORT

*

Uram, sokszor bizonyítani, meggyőzni, igazolni szeretnék. Érvek zászlait lengetem a levegőben. Beszélek. Hatalmas gesztusokat osztok szerteszéjjel, hogy az emberek figyelmét megragadjam.

Önts szívembe, Uram, tisztelet tudást és békés türelmet, hogy tudjak csendesen kérni, szeretni. És várni a küszöb előtt, hogy megnyissák az emberek szívük ajtaját. Amen.

M. QUOIST

ÉVKÖZI 1.

CSÜTÖRTÖK

„Nem lankad el, nem veszti kedvét”

Uram, sok szülő kedvét veszíti, ha szava már nem parancs többé gyermekei előtt. Baj lenne, ha egyházad is kedvét vesztené amiatt, hogy hívei sem engedelmeskednek a régi alázatnak. Egyházadnak – a te hasonlatod szerint – csak világoskodnia kell, buzgón, hűségesen.

*

Hamisítatlanul hirdeti Isten törvényét, nem lankad el és nem veszíti kedvét, míg csak győzelemre nem viszi az igazságot. Tőle várják az igaz tanítást a nemzetek. Iz 42, 4

*

Ki megátkozott – azt is szeretted.
Aki elhagyott – azt megkerested.
Gazdagból önként szegénnyé váltál,
Szolgáidnak is magad szolgáltál.
Gyűlölt a világ – s meghaltál érte.
És nem kérdezted: – vajon megérte?!

BÓDÁS J.: Megérte!

*

Nem síró szemek, hanem mosolygó lelkek hozzák a legnagyobb szerűbb áldozatokat.

*

PROHÁSZKA O.

Isten nem kedveli a szomorú szolgát!

*

KODOLÁNYI J.

A gyermek igénye az, hogy apja – hasonlóképp a nevelő, pap – végülis ne jópofa játszótárs legyen, hanem apa és példakép és védő-támogató erő; egyszerre közeli és távoli, megértő és mégis tiszteletet keltő.

*

L. ZENETTI

Jóságot és szeretetet adj nekem, Uram, hogy szívem gazdagságából másoknak is juttathassak. Ne hagyd elfelejtenem, hogy a legkisebb jóság és szeretet sokszor kimondhatatlan örömet tud okozni. Amen.

J. FISCHER

ÉVKÖZI 1.

PÉNTEK

„Győzelemre viszi az igazságot”

Egyházadért könyörgök, Istenem! Nehogy azt higgyük, hogy már teljesen birtokoljuk az igazságot. Az igazság csak úgy győzhet egyházad által, ha néped szüntelen keresi a mind teljesebbé váló igazságot.

*

Én az Úr, az igazságos Isten, meghívtalak téged, Szolgám; kezedenél fogva vezetlek és oltalmazlak, általad kötök új szövetséget népemmel, és küldök új világosságot a pogány nemzeteknek. Iz 42, 6

*

Az ember örül a megtalált igazságnak. Felderül az arca, ha rájön egy-egy megoldás nyitjára. Csakhogy az igazság nem jelentkezik magától. Keresni kell!

GÁL F.

*

A Lélek jár köztünk, amikor új világ készül körülöttünk. Új világ azért, mert új meglátásokban van részünk, s új érzések fakadnak lelkünkben.

PROHÁSZKA O.

*

Hogy mit jelent kiengesztelés és megváltás, újjászületés és a Szentlélek, az ellenség szeretete, keresztség és föltámadás, az élet Krisztusban és az ő követése, – mindez igen nehéz és annyira távoli, hogy alig is merünk beszélni róla.

A ránk hagyományozott szavakban és cselekményekben megsejtettünk ugyan valamit ebből az egészen újból és bennünket megváltoztatóból, anélkül, hogy megérténénk és kimondanánk.

Ez a mi saját bűnünk.

D. V. BONHOFFER

*

Jézusom, így jellemezted önmagadat: Én vagyok az út, az igazság és az élet! De a bennem szunnyadó Pilátus nekem is odaböki egyre: Mi az igazság?

Pilátus száján: devalvált fogalom; amivel könnyebb viszszaélni, mint bizonyítani; amiért nem érdemes kockáztatni.

A te ajkadon: az igazság a nekünk ígért valóság!

E valóságért vállaltad a halált. E valóságért valószínűleg meg a föltámadást.

Ez a mi bizonyítékunk szavad igazsága és az igazság győzelme mellett. Amen.

BORS L.

ÉVKÖZI 1.

SZOMBAT

„Személyválogatást nem ismer”

Uram, már a kezdet kezdetén apostolodnak határozottan kellett fellépnie, hogy az első hívők belássák: Te nem vagy személyválogató, Előtted egyformán kedves őszövetségi néped és minden más nemzet. Nekünk is szükségünk van Szentlelkedre ebben a dologban, hogy amit elméletben jól tudunk, gyakorlatban is megvalósítsuk: a személyválogatás nélküli szeretet.

*

Valóban el kell ismernem, hogy Isten nem személyválogató. Mindenki kedves előtte, bármely nemzethez tartozik is, ha eltölti az Úr félelme és igaz tetteket visz végbe.

APCSEL 10, 34

*

Nem tudják, mit csinálnak, – mondotta Jézus a kereszten. Jézust nem csupán a bűn, hanem a vakság is keresztre szegezte. A vigyorgó tömeg a Kálváriára vezető út mentén nem annyira rossz, mint inkább elvakult emberekből állt. Nem tudták, mit csinálnak!

Ugyanez a vakság sokféle baljóslatú módon fejeződik ki saját korunkban is. Ugyanezt a tragikus vakságot találjuk a faji megkülönböztetésben is.

M. LUTHER KING

*

Szent Pál, aki önmagát ismételten „Jézus Krisztus rabszolgájának” nevezte, mindenki másnál jobban élte át és hirdette meg Isten gyermekeinek új szabadságát.

W. TRUTWIN

*

Megkülönböztetett szeretettel akarom szeretni, akiket születésük, vallásuk vagy eszméik eltávolítanak tőlem.

Ezeket kell leginkább megértenem, s azokat, akiknek szüksége van rá, hogy adjak nekik egy keveset abból, amit Isten nekem adott.

E. Leseur

*

Ma is vannak még határok, gátak és sorompók, Uram! Egyesek még ma is azt hiszik, rendjén való, hogy az egyiket szigorúbban büntetik, mint a másikat. Mintha rendjén való lenne, hogy egyesek mások ellen törhessenek, azokat megálázzák, megítélik vagy megölik!

Egybegyűjt-e egyszer már bennünket egy nagy szent szeretetben a véred, Uram?

Szét tudjuk-e végre törni a gátakat, amelyek ma még szétválasztanak?

Add kegyelmedet! Amen.

M. QUOIST

„Az Úr megszólította Sámuelt”

Uram, prófétáidat megtisztelted megszólításoddal, de ez nemcsak irántuk, hanem irántunk való szeretetednek jele is volt. Hogy emberi szavakat használtál, az fennem hirdeti, hogy személyes találkozást kívánsz velünk. Úgy akarsz velünk lenni, mint Atya gyermekével.

*

Sámuel gyermekkorától fogva Héli főpap mellett az Úrnak szolgált. Ott is aludt az Úr templomában a frigyszekrény közelében. Egyszer csak az Úr szólította Sámuel.

1 SÁM 3, 3-4

*

Jóságban és bölcsességben az Isten úgy határozott, hogy kinyilatkoztatja önmagát és tudunkra adja akaratának szent titkát, melynek folytán Jézus Krisztus, a megtestesült Ige által a Szentlélekben az Atyához járulhatnak az emberek, és az isteni természetben részesülhetnek. Ebben a kinyilatkoztatásban a láthatatlan Isten, szeretetének gazdagságából, mint barátaihoz szól az emberekhez, társalog velük, hogy őket meghívja és befogadja a saját közösségébe.

II. Vatikánum: Kinyilatkoztatás

*

Ha hallgatni tudnánk Isten szavára, ha figyelni tudnánk az élet sodrára, az egész élet egy nagy jellé válnék, az egész élet imádsággá válnék.

M. QUOIST

*

A magunk erejéből egy lépést sem tehetünk az ég felé. A mindenségen áthatolva, Isten látogat el hozzánk.

A maga órájában érkezik. Hatalmunkban van fogadni, vagy ajtót mutatni neki. Ha süketnek tesszük magunkat,

újra és újra visszajön, mint a koldus. Egy nap azután – megint csak mint a koldus – többé vissza nem tér.

S. WEIL

*

Üdvözítöm, Feléd emelem tekintetemet. Mit akarsz, hogy cselekedjem? Ha így volt a múltban, hogyan kell alakulnia jövőmnek? Milyen akadályokat kell eltávolítanom? Mit kell kerülnöm és mit cselekednem?

Szólj, Uram, hallja a te szolgád. Amen.

LELKIGYAKORLATOS KÖNYV

ÉVKÖZI 2.

HÉTFŐ

„Nem vagytok a magatokéi”

Milliók álma, vágya, reménysége: egyszer majd magam ura leszek! Független, szabad! S Te, Istenem, apostolod által im azt kiáltod felénk: nem vagytok a magatokéi. Megvásároltalak benneteket. Tudom, Uram, hogy nem szolgádnak vásároltál meg minket drága véreddel, hanem testvérekül. Így nem lehet számomra nehéz kérdés az, hogy magamé legyek-e vagy a tied.

*

Nem tudjátok-e, hogy testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok? Nagy tudjátok-e, hogy nem vagytok a magatokéi? Nagy volt ugyanis a ti váltságdíjatok! Dicsőítsétek meg és hordozzátok tehát Istent testetekben! 1 KOR 6, 19–20

*

Ha Isten ember lett, akkor az embernek nem kell hűlenné válnia önmagához az Isten miatt. A megtestesülés utáni történelemnek az a rendeltetése, hogy behozza a világot abba az egységbe, ahol Isten lesz minden mindenben.

Az ember nem önmagáért, hanem a többiért, az egészért lett keresztény. Amilyen mértékben teljesítjük ezt a feladatot, olyan mértékben részesülünk mi magunk is az egész értelméből.

NYÍRI T.

*

Mégis csak kellett valahol születnem – mondja szegény síró lelkünk, – és szeretném megtalálni az én Atyám házát.

L. BLOY

*

Istent nem kerülhetjük ki. Csakis ő az Isten, mert senki sem kerülheti ki. És csak a Kikerülhetetlen lehet Isten.

P. TILlich

*

Krisztust szemlélni mindenben, – üdvintézményeit nem önmagunkban tekinteni, hanem mint jelenléte és hatalma zálogait, mint az ő szeretett hangját, mint az ő való alakját és arculatát, ki mindig néz bennünket, mindig szeret minket: – nem kimondhatatlan kegyelem-e azoknak, akik hisznek?

J. H. NEWMAN

*

Urunk, az élet teljességét jelölted ki számunkra, mint követendő célt és megvalósítandó feladatot. Bár kívülről ehhez sok segítség áll rendelkezésünkre, mégis magunknak kell helyt állnunk. A legnagyobb segítség azonban a te jószágod és emberszereteted, mert testvérünké lettél. Köszönet Neked, Urunk! Amen.

R. SVOBODA

ÉVKÖZI 2.

KEDD

„Mester! Hol lakol?”

Két tanítványod ezekkel a szavakkal az ősi emberi vágyat akarta kifejezni: Istenünk, beszélni szeretnénk Vele! S Te, Jézusom, a közeledésre Igennel feleltél. Uram, én is keresni akarlak Téged, s tudom, hogy egyházadban találhatlak meg a legbiztonságosabban Téged. Őt szántad arra, hogy tanításodat közölje.

*

Jézus megfordult és látta, hogy követik. Megkérdezte őket: Akartok-e tőlem valamit? Mit akartok? Azok így fe-

leltek: Rabbi – vagyis Mester – hol lakol? Jöjjetek, nézzétek meg! – válaszolta. JN 1, 38–39

*

A biblia sajátossága, hogy éppen a közösségben adja oda legmélyebb lényegét, mert az örök isteni Ige fényesége és visszhangja, aki a Szentháromság közösségében hangzott el először. Tehát itt a földön is közösségben akar tovább hangzani. Konkrétan szólva: a biblia az egyház könyve. Ha tehát helyesen akarjuk érteni, akkor mindig közösségnek kell körülötte lennie: egyháznak – kicsiben.

A. STONNER

*

A szentírás osztozik abban a szolgálai sorsban, melyben Isten a földön járt: olvashatjuk anélkül, hogy meghallanánk Isten szavát. Mint ahogyan találkozhattak az emberek Jézussal anélkül, hogy fölismerték volna.

W. STÄHLIN

*

Az Úr ismeri övét. Mi nem valami bizonytalanban hiszünk, nem vallási álmodozáson csüngünk, nem süket falnak beszélünk ima közben.

Itt van ő, aki hív minket.

P. JÜNLICHER

*

Irgalmazz, Istenem, én nem hiszek tebenned!

Csak nincs kivel szót váltanom.

S lám, máris megadod azt a végső kegyelmet,
hogy legalább imádkozom.

NEMES NAGY Á.: Kiáltva

ÉVKÖZI 2,

SZERDA

„Aki az Úrhoz ragaszkodik, egy lélek övele”

Uram, egyházad az, akiről biztos, hogy mindvégig, a világ végéig ragaszkodik Hozzád. Ő zengi a te ajkadon felhangzott új éneket: az Atya szeretetének elfogadására hívó evangé-

*liumot. De jó, hogy egyházaadhoz tartozom! Benne egy lélek
vagyok Veleled én is.*

*

**Testünk nem a kicsapongásokért van, hanem az Úrért.
Az Úr pedig testünkért. Nem tudjátok-e, hogy testetek
Krisztus tagja? Aki az Úrhoz ragaszkodik, egy lélek ővele.**
1 KOR 6, 13-14

*

A keresztség pillanatától kezdve Krisztusnak halála és
élete valósul meg lelkünkben. De ez a halál az életért van.
Szent Pál így fejezi ezt ki: „Mindnyájan, kik Krisztusra
megkeresztelkedtek, Krisztust öltöttétek magatokra.” Nem-
csak külsőleg vettük magunkra, mint a ruhát, hanem vele
bensőségesen egyesültünk.

A belé vetett hit által fogadjuk őt be a keresztségben.
Halála által mi is meghalunk a sátánnak és cselekedeteinek,
a bűnnek; élete a mi életünk lesz.

C. MARMION

*

Tudtam, hogy egyszer odaérek,
hogy egyszer enyém lesz az Élet.
hogy egyszer egy hivatlan esten
megszületik bennem az Isten.

Sík S.

*

Isten az Abszolútum, mely az ember létét megalapozza;
a Mágnes, amely vonzza; a Transzcendens, aki mozgatja,
az Örökkévaló, aki életterét képezi; valamiképp az a har-
madik Dimenzió, amiben az ember mélységét megtalálja.

H. DE LUBAC

*

Krisztusnak szent Lelke! Te fénnel árasztod el lelkemet.
Ilyenkor jobban tudom, jobban értem, mit hiszek, jobban
becsülöm szavad értékét, harmóniáját. Egyre közelebb
kerülök Hozzád, mondanivalóddal telik be lelkem legben-
seje: emlékezetem, értelmem és képzeletem egyaránt.

Bár igazán magaménak tudlak, mégis mindig újra keres-
lek, lankadatlan. Szavadat kihallom a világ zajából, arcod

kontúrajait az események kavargásából. Belsőleg folyton csatlakozom Hozzád, s így lassan egy lélekké leszek Veled. Amen.

D. VANDEUR NYOMÁN

ÉVKÖZI 2.

CSÜTÖRTÖK

„Péter, vagyis kőszikla lesz a neved”

Jézusom, egyházad is magamfajta gyenge emberek közössége; előfordulhatna, hogy a te néped is inkább saját gondolataihoz és nem Hozzád ragaszkodnék. Jó, Uram, hogy egyházadat sziklára alapítottad, s így biztosítottad néped hűségét és állhatatosságát.

*

Jézus rátekintett és így szólt hozzá: Te Simon vagy, János fia. Péter, vagyis kőszikla lesz a neved. JN 1, 42

*

Jézus az ő üzenetét és az ő egyházát olyan emberre bízta, aki maga sem áll mindig szilárd alapon. Olyan sziklára építi egyházát, amely ingadozik. Csak két dolgot követel meg hozzá: hitet és szeretetet.

Az Írás nyilván nem véletlenül mondja el a meghatalmazásnak és emberi gyarlóságnak összefonódását. Isten olyan emberekre építi egyházát, akik hisznek és szeretnek, de hibákat is követnek el. A gondviselésnek sohasem volt szándékában kudarc és gyengeség nélküli pápa. Az Isten ereje emberi gyengeségben teljesedik be.

A. KRAMMER

*

Kivétel nélkül minden keresztény közösség hisz abban, hogy Isten hűséges marad népéhez. Igéjét nem fedi a századok pora. Nem holttestet örököltünk Krisztustól, hanem élő híradást.

Isten, hűségének eszköze a protestánsok szemében a Szentírás. Az ortodoxoknak a Szentírás, a hagyomány és a szentségi püspökség. A katolikusoknál mindez együtt — különleges helyzet biztosítja annak, aki Péter utóda.

Amiben mindannyian hiszünk: Isten hűsége.

Csupán a hűség csatornájáról, eszközéről alkotott elgondolásunk különböző.

ŐRSY L.

*

Istenünk! Gondviselésseddel úgy intézted, hogy egyházad Péterre épüljön. Add, hogy akit az ő utódává tettél, az néped számára a hit és kegyelmi közösség egységének látható forrása és alapja legyen. Amen.

ÉVKÖZI 2.

PÉNTEK

„Még nem ismerte fel az Úr szavát”

Uram, isteni kinyilatkoztatásod népedben él. Néped tudatában: a szent hagyományban és néped könyvében: a szentírásban. Kezdetől fogva miénk a teljes és befejezett üzenet. Mégis ebből az üzenetből mind többet és többet ismer fel és ért meg néped.

*

Az Úr ismét szólította Sámuelet. A gyermek újra felkelt, Hélihez ment és jelentkezett: Hívtál, itt vagyok. Megint azt felelte: Nem hívtalak fiam, menj csak vissza és feküdj le! Sámuel ugyanis még nem ismerte fel az Úr szavát, mert az még egyszer sem nyilatkozott meg előtte. 1 SÁM 3, 6-7

*

Isten a kinyilatkoztatásban olyat ad, ami a természetben nincs benne. Az ember tehát új ismeretnek és új sajátságának hordozójává lesz.

Ha Isten maga kezd párbeszédet és benső életét tárja ki, akkor annak csak úgy válhatunk részesévé, ha ő maga képességet ad a felismerésre és kifejezésre. Isten közeledését csak abban a kegyelmi megvilágításban foghatom fel, amit hitnek neveznek.

*

GÁL F.

Amikor a kisgyerek azt mondja: „édesapa, édesanya”, nem mond üres szavakat. De majd csak élete folyamán tudja kifejezésre juttatni mindazt, amit az „édesapa, édesanya” szó magában rejt.

Az egyház belső valóságának is van története. Nem változik meg ugyan alapvetően, de mindinkább kibontakozik. Jobban megismeri saját mivoltát. Mivel útja a végtelen Isten felé tart, történetében sokkal mélyebb tartalmak rejlenek, mint egyéb emberi történésben. Kezdetől szívében hordja a hit egész kincsét, de idő kell, mire kifejlenek a részlet-igazságok.

H. MEISNER

*

Hálát adok Neked, én világosságom, hogy megvilágosítottál engem és megismertelek Téged.

Megismertelek Téged, mint egyedül élő Istent. Megismertelek Téged, mint ég és föld teremtetőjét, mint mindenható igaz Istent.

Halhatatlant és láthatatlant, körülírhatatlant és kifejezhetetlent. Örök, megközelíthetetlen, végtelen Istent.

Mint a mindenség ősokát, mint a világot mozgató erőt, akinek nem volt kezdete és nem is lesz vége sohasem.

SZ. ÁGOSTON

ÉVKÖZI 2.

SZOMBAT

„Megtaláltuk a Messiást!”

Jézusom, egyháznak mindig András hitével, a mindig új és mindig friss felfedezés erejével kell hirdetnie az embereknek: Megtaláltuk a Messiást! Ahogy ő testvérét is elvitte, hogy megismerjen Téged, úgy kell nekünk is bemutatnunk embertestvéreinket Teneked.

*

A kettő közül az egyik, aki János szavára követte Jézust, András volt, Simon Péter testvére. Mihelyt találkozott fivérével, Simonnal, elmondta neki: Megtaláltuk a Messiást! És elvitte testvérét Jézushoz. JN 1, 40–42

*

Az egyháznak az igazi hívők egyházának kell lennie. Nem a műkedvelők egyházának. Útolt a tanúságtevés órája.

Az egyház ma szinte ostromállapotban van. Tanúbizony-

ságot kell tennie a világban, még a megkereszteltek körében is arról, hogy Jézus Krisztus az emberek egyetlen megváltója.

Az egyháznak kiáltania kell: Jöjjetek! Nézzétek! Hallgassátok! Térjete meg Jézus Krisztushoz, ha valóban élni akartok. Lássátok, testvéreim: az, akit hirdetek nektek, elkezdett élni gyöngeségemben erejével. Megnyitotta szívemet. Eltöltött reménnyel. Fényt adott életembe. Belém oltotta mélységes örömét és békéjét. Jézus Krisztus nem mítosz! Nem emberi kitalálás! Nem álom! Hanem Isten valósága a világban!

LIÈGÉ

*

Testvéreim, megálljatok és üljetek le mellém,
mert ime mondom néktek:
erre fog jönni, akit kerestek.
Erre fog jönni, akire
oly igen nagyon nagy a ti szükségtek.
Engemet ő küld a vak idegenbe,
hol szél sóhajt és uttalanok járnak,
s ő adta a fáklyát kezembe.

Sík S.

*

Atyánk, Atyánk irgalmak kutforrása,
ó láss meg minket, add kegyelmedet:
hogy megmaradjunk örökké az uton,
amely feléd visz, tehozzád vezet.
És ha lejár majd a busz földi élet,
engedd hozzád utolsó sóhajunk,
hogy színről színre megláthassuk nálad
a mi vezérlő édes Jézusunk!

Kiss D.

„Emberhalászok”

Uram, mikor ezt a hasonlatot használtad, az apostolokra és követőikre gondoltál. Nem azt akartad ezzel kifejezni, hogy a hívők halak, akiket kifognak, kiragadnak életelemük-ből. Vagy ha igen, úgy azt akartad kifejezni, hogy régi, bűnös életünk-ből kiragadva, új életet nyerhetünk.

*

Amikor Jézus a Galileai-tó mellett járt, látta, hogy Simon és testvére, András hálót vetnek a vízbe. Halászok voltak ugyanis. Jézus fölszólította őket: Jöjjetek utánam! Én ember-halászként teszek titeket. Ők mindjárt ott is hagyták a hálót és csatlakoztak hozzá. Mk 1, 16–18

*

Jézus vonz, ... az az ő hatalma! Keresztelő azzal biztatott: tartsatok penitenciát, mert közeleg Isten ítélete: Jézus pedig azzal vonzott, hogy elközelgett a mennyek országa.

Apostola csak az lehet Krisztusnak, aki megértette és viszonyozza szeretetét.

PROHÁSZKA O.

*

Ámde utad felségében
Ne vakítson el a képzet,
Hogy amit tész, azt az Isten
Dicsőségére te végzed,
És ő éppen rád szorulna
Mint végzése eszközére:
Sőt te nyertél tőle dísz ha
Engedi, hogy tégy helyette.

MADÁCH: Az ember tragédiája

*

Mint a felnőtt gyermekek, lassanként rádöbbenünk, hogy valami kibontakozik általunk a világban, – talán akarattunk

ellenére. S ami még súlyosabb, arra is ráébredünk, hogy ebben a nagy játszmában mi vagyunk a játékosok s egyben a kártyák meg a tét is.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Urunk Jézus Krisztus, az élő Isten Fia, az Atya örök Igéje, elismerjük, hogy Te választottál ki minket, s nem mi Téged. Miértünk is imádkoztál, mint annak idején apostolaidért imádkoztál egy egész éjszakán keresztül, mielőtt kiválasztottad őket. Irántunk is türelmes és szelíd voltál, mint annak idején értetlen tanítványaid iránt. A mi munkálkodásunk is örömdre van, mint annak idején Atyádat áldottad örömdben tanítványaid visszatérésekor. Értünk is aggódva esedeztél, hogy meg ne inogjon a mi hitünk.

Add hát, hogy a te hűsége, azonosulni kívánó és önzetlen tanulmányozásod által napról napra hasonlóbbakká legyünk Hozzád. Amen.

K. RAHNER

ÉVKÖZI 3.

HÉTFŐ

„Tartsatok bűnbánatot!”

Hányszor mondják az emberek: ami jólesik, nem lehet bűn. De Uram, a te hasonlatod az emberhalászatról mást mond: a hálnak is ki kell kerülnie a régi életmódjából, – ami pedig jólesett neki, – hogy a halászá lehessen. Hogy a tiéd lehessenek, Megváltóm, nekem is ki kell szabadulnom jóleső bűnös életemből.

*

Keresztelő János elfogatása után Jézus Galileába ment és hirdetni kezdte Isten evangéliumát. Betelt az idő, és már közel van az Isten országa. Tartsatok bűnbánatot és higgyetek az üdvösség jóhírében! Mk 1, 14–15

*

Nagy bánatomnak égő csipkebokrán,
Ó én Uram, hogy megjelentél nekem,
Tán már nem is bús fájdalom lobog,
Te tündökölsz e fonnyadt büszkeségen.

Átlátsz, tudom, a bűnök cifra gyolcsán,
Erény rongyán, bátorság mentebőren,
Mégis mindent levetkezem, Uram,
S elődbe küldöm lelkem szüzi pőrén.

ADY E.

*

Jó ebédet ad a világ, de halálos a vacsorája.

PÁZMÁNY P.

*

Senki sem tagadja, hogy fokozott konfliktusok idejét éljük. Kemény szóval kiáltja ezt felénk a sok neurózis, az egyre terjedő lelki és testi betegségek.

Itt válnak tanítókká a régi szerzetesek. Nekik is volt részük a csüggedésben, a fölgerjedésben, az elmagányosodásban, a belső tépettségben. Még a kétségbeesést is ismerték. De nem tértek ki mindez elől, hanem szembeszálltak vele. Éppen odamentek, ahol minden kiút bezárult. Ezzel valami olyanra mutatnak rá, ami ma nagyon fontos: hogy helyt kell állni a kísértéssel szemben. Nem lehet büntetlenül elnyomni. Csak akkor érik meg az ember, ha vállalja.

C. BAMBERG

*

Istenem, kegyelmed lassan, de biztosan egyházadba vezetett. Még azt a kegyelmet is adtad, hogy ezt a hivatottságot teljesen kihasználjam és üdvösségemre fordítsam. Vezess és állandóan vigyél végtelen irgalmad forrásához. Lelkem pedig lángoló imádással legyen tele. Amen.

J. H. NEWMAN

ÉVKÖZI 3.

KEDD

„Közel az Isten országa”

Vannak vallásos emberek, akik azt hiszik, hogy a bánat elfordulást jelent a teremtményektől. Uram, én jól tudom, Te nem teremtményeidtől akarsz elfordítani minket, hisz Te is szereted mindazt, amit alkottál. Te csak annyit kívánsz, hogy forduljak el a teremtmények bálványozásától, s bennük is vegyem észre a te fényedet.

*

Édes az Úr és hűséges, bűnösöknek utat mutat. Az alázatos a jóban vezérli, a szelídet útjára tanítja. 24. ZSOLT 8-9

*

Az aranynak kell utánad mennie, nem neked az arany után. Mert jó az arany. Hiszen Isten semmi rosszat nem teremt. Ne légy rossz, s jó lesz az arany.

Íme, aranyat teszek a jó és a rossz ember közé. Elveszi a rossz: a szűkölködőket elnyomja, a bírakat megvesztegeti, a törvényeket felforgatja, az emberi dolgokat felzavarja. Miért ez? Mert rossz ember vitte el az aranyat. – Elviszi a jó: a szegényeket éljelmezi, a mezíteleneket felruházza, az elnyomottakat felszabadítja, a foglyokat kiváltja.

Mennyi jó a jó ember aranyából, mennyi rossz a rossz aranyából!

SZ. ÁGOSTON

*

Ha Istenre nem vagyok tekintettel, ha a magam kényelmét és önzését szolgálom, és a magam dicsőségét keresem: – a legfőbb kötelességem ellen véték, és haszontalan szolga vagyok.

XXIII. JÁNOS

*

Krisztus szent és tiszteletreméltó kezébe vette a természetes elemek számos darabját, és fölemelte őket a szentség színvonalára, ami által valóban azzá is váltak, amit jelentenek. Így tisztít végül igazán a víz, így táplál a kenyér, így tesz ittassá a bor.

A biblia nem más, mint vaskos szótár, amely arra tanít, hogy a dolgokat isteni jelentésükben használjuk.

P. CLAUDEL

*

Istenem, mindenható Atyám, Te tudod, hogy mi van az én javamra. Te jobban szeretsz engem, mint bárki más, vagy akár én magam. Szívből köszönöm Neked, hogy elragadtál saját magamtól, és azt parancsoltad, hogy kezedbe tegyem életemet. Amen.

J. H. NEWMAN

„Elmúlik a jelen világ”

Szent Pál figyelmeztet: úgy élünk a világban, mintha nem élnénk benne. De ezt sem szabad úgy értenünk, hogy megvetjük ezt a mulandó életet, hisz nem egészen múlik el, hanem átalakul. Elmúlik a jelen világ homálya, hogy a te fényed ragyogjon fel az újban. Istenem, így hát már most a te fényeidet keresem.

*

Testvéreim! Azt mondom, hogy az idő rövid. Aki használja a világ dolgait, úgy tegye, mintha nem is élne velük. Mert elmúlik a jelen világ. 1 KOR 7, 29–31

*

Az idő rövid: feszes, mint a kikötő felé suhanó hajó vitorlája. Ezt a képet idézi fel az apostol által használt görög szó. Szegezzük tekintetünket a célra, a végső állapotra!

KELEMEN V.

*

Ellentétek keresztezési pontja
 Ez az egész világ, a végtelen sok
 – Lényeiben, és mégis oszthatatlan
 Egység. Az Isten is, az abszolút nagy,
 Ki mindent átfog, és az abszolút
 Parány, melyet a legkisebb dolog
 Magábafooglal. S minden lény, egyed,
 Ellentétek keresztezési pontja:
 Az ember kis világa – parvus mundus –
 Melyben találkozót ad újra és újra
 A halhatatlanságnak a halál,
 A léleknek a test, – s e kis világ
 Tud is a rengeteg találkozásról.

VAS I.

*

Isten vonzása nem olyan ellenállhatatlanul érint meg minket, mint a földi dolgok vonzása: az ember kivonhatja magát alóla, de így végtelen mélység nyílik meg lába alatt.

N. NAEGELE

*

Jézusom, ha jön a végnap, ismerj engem magadénak!
Homlokomon piros véred: tied vagyok, úgy ítélj meg!
Jézus, add, hogy Hozzád térjek,
Veled haljak, Veled éljek!

SZVU 70, 9

ÉVKÖZI 3.

CSÜTÖRTÖK

„Isten látta bűnbánó cselekedeteiket”

Uram, hála Neked, hogy a megváltásban élek, és én már nemcsak cselekedeteidet adhatok Neked, hanem egész önmagamat. Jézusért mindenestől elfogadsz minket; így bűnbánatunk sem keserű erőlködés önmagunk megjavítására, hanem bizakodó Hozzád térés.

*

Látta Isten bűnbánó cselekedeteiket, és azt is, hogy milyen komolyan veszik megtérésüket. Ezért nem is bocsátotta rájuk a pusztulást, amit megbüntetésükre tervezett. JÓN 3, 10

*

A bűn és a kegyelem nem egymás mellett futó két versenytárs, hanem a bűn: mutatója, indexe, paramétere a kegyelemnek. Ha hatalmas a bűn, még hatalmasabb a kegyelem. Ha térhódító a bűn, még térhódítóbb a kegyelem ha fortélyos bűn, még fortélyosabb, ügyesebb, találékonnyabb a kegyelem.

BELON G.

*

Isten a kinyilatkoztatással útítársunkul szegődött a történelemben. Jelenléte által nemcsak egy mindnyájunkat felülmúló társsal lettünk gazdagabbá, hanem egy öröknagy lehetőséggel is. Azóta a történelem minden viszontagsága, az ember minden bűne, utunk minden vargabetűje új találkozást kínál övele, új ösvényt jelez őfeléje.

Riadtan, vagy boldogan, menekülve tőle vagy odabújva hozzá – mindegy: benne találja magát az embert.

LUKÁCS L.

*

Mert amilyen az ég a föld fölött,
jósága oly hatalmas azokhoz, akik félik őt.

Amilyen messze van napkeltétől naplenyugta,
bűneinket tőlünk oly messze dobja.
Mint fiaihoz az atya kegyelmes:
az őt félőknek az Úr úgy kegyelmez.
Ő ismeri, miből alkottatunk,
emlékezik, hogy por vagyunk.

102. ZSOLT

*

Örök, mindenható Isten, aki az alázatosokat kegyelmes
tekinteteddel vigasztalod, végtelen hálát adok szent fölsé-
gednek, hogy könyörülve rajtam, bűneimnek rútságából
kihoztál engem. Amen.

PÁZMÁNY P.

ÉVKÖZI 3.

PÉNTEK

„Apraja-nagyja szörruhába öltözött”

*Uram, de kiment a divatból az ilyesmi! Kinevetnék azt,
aki a bűnbánat külső jeleit hordaná. Tudom, Te magad is így
akartad: „Ha böjtöltök, ne hervasszátok meg arcotokat!”
Még a szívet sem akarod szörruhában látni. „Tartsatok bűn-
bánatot és higgyetek az üdvösség jóhírében!” – mondod.
Nálad a bűnbánat és a jó hír együtt jár.*

*

Jónás hangos szóval hirdette az Úr szavát: Még negyven
nap, és elpusztul Ninive. A város lakói erre hittek Istenben,
és nagyon szigorú böjtöt hirdettek. A város apraja-nagyja
bűnbánati szörruhába öltözött. JÓN 3, 4–5

*

A Lélek útja nem az elpuhultság útja, nem szabadjegy
az égbe. Krisztus Lelke tisztában van az ember gyengéivel
és irgalmas az ember gyengeségei iránt; éppen ezért erőt
is ad.

Gyengeségeink végig kísérnek egész életünkben. De az
emberi gyöngeség minden tehetetlenségében is érvényre jut
bennünk Isten ereje.

KÖNIG BÍBOROS

*

A rossz csak addig lehet kedvetlenségünkre, amíg azt tévesen győző hatalomnak nézzük. Ha mint ilyent állítjuk szembe Istennel, ez megzavar. Jézus Szíve azonban megadja nekünk a legszemléletesebb tanítást arról, hogyan győzi le a jó a rosszat még ott is, ahol a rossz győzedelmeskedni látszik.

„Megváltottalak”: ez a szó a mi szívünk iskolája. Jézus Szíve szüntelenül ezt dobogja felénk.

PROHÁSZKA O.

*

Semmi sem vagyok, Uram, de a tied vagyok!

SZ. ÁGOSTON

*

Teremts, Úristen, új és tiszta szívet énbennem, mely állhatatos legyen a jóban, hogy soha Tőled el ne szakadjak; okos legyen, hogy az ördögi csalárdságtól meg ne győztessék; állhatatos legyen, hogy semmi háborúság miatt Tetőled el ne szakíttassék, hanem a te parancsolataidnak útján vígan és örvendezve járjon. Amen.

PÁZMÁNY P.

ÉVKÖZI 3.

SZOMBAT

„Böjtöt hirdettek”

Uram, tudom, hogy az igazi bűnbánathoz ma is hozzátartozik valamilyen önmegtagadás. Előszőr azért, mert a szeretet jóvátételt kíván nyújtani annak, akit szeret, de akit megsértett. Azután azért is jó a kötelezően túlmenő önfegyelem, mert így könnyebben tudjuk alakítani magunkat.

*

Utaidat, Uram, mutasd meg nekem, ösvényeidre taníts meg engem! Taníts és vezess igazságod szerint, mert te vagy üdvözítő Istenem! 24. ZSOLT 4-5

*

A kő ott áll helyén,
ahova tették.
Számára nincs remény:
a kő a véglegesség...

Az ember ugyan mint a nád
de minden kőnél többet ér;
továbbépíti önmagát,
amíg csak él.

RÓNAY GY.

*

Sohasem helyesltem azoknak eljárását, akik, hogy valakit megjavítsanak lelkileg, az átalakítást a külsőségeken kezdték. Ezt ugyanis a belsőn kell megkezdeni. „Térjetelek hozzám teljes szívetekből!” (Joel 2, 12) Azonban azt a szívet, amelyen javulásunk megkezdődik, külsőnk kellő rendbentartására is meg kell tanítani, hogy már ezen is látható legyen az igazi jámborság és a bölcs okosság.

Ha jól elbírod a bűnt, az egyházi bűntől kívül is bűntőlj néha.

SZALÉZI SZ. FERENC

*

Isten vigasztaló látogatásai nem boldogíthatják azt a lelket, mely állandó szórakozások között él. Nem eshetik jól az embernek egyidejűleg az, ami fenn a magasban van és ami lenn a földön.

SZ. BERNÁT

*

Lábadnál, Jézusom, vezekelni jó.
Én gögös homlokom a porba való.

Én vétkem, én vétkem, én igen nagy vétkem,
Lábadnál levetem töredelmességben.

SZVU 55, 2, 3

„Új tanítás, hatalommal teli”

Uram, látom, tapasztalom, hogy mennyi az új tanítás a vallás terén is. Néha megijedek, s azt gondolom: csak nem avult el az is, mint annyi sok egyéb dolog? Ilyenkor kell arra gondolnom, hogy a te tanításod, Uram, hatalommal teli. Képes arra, hogy minden kor emberét kiemelje egy szebb életre.

*

Kafarnaumban Jézus szombatoként elment a zsinagógába és tanított. Ámulatba ejtett tanításával mindenkit, mert úgy tanított, mint akinek hatalma van, nem úgy, mint az írástudók. – Mindnyájan elcsodálkoztak és kérdezték: Mi ez? Egészen új tanítás, hatalommal teli. Mk 1. 21–22, 26–27

*

Isten megtestesült, hogy megújítsa az embereket, a tévelygésbe és bűnbe bilincselteket. A tévelygés és a bűn a világban található, – hát hogyan forgatná fel Jézus a világ alapigazságait?

*

G. PAPINI

Meg kell munkálni a földet, mert csak utána jön az aratás. A föld mukálása azt jelenti: legyünk rajta, hogy eltűnjenek az előítéletek, tegyük tanúságot a tevékeny és határozatos szeretetről, tegyük felismerhetővé Isten jelenlétét az emberek világában.

*

LIÉGÈ

A legnagyobb szeretet nem lehet meg a legnagyobb vakmerőség nélkül. Az az ember, aki megindul az odanyújtott ostya felé, eldobja nyugalmas hétköznapiságát, hősiesen elviseli egész bensőjének gyötrelmes és villámszerű vízióját, azután – leküzdve hátrálását, megindul és beleveți magát valami ellenállhatatlan és feneketlen kockázatba, aminek a mélyén a kifejezhetetlen teljesség húzódik meg.

F. MAURIAC

*

Szívemnek Világossága! Elvesztem a földi dolgokban és sötétséggé lettem. De éppen ebben a sötétségben fog el a vágy Utánad. Eltévedtem, de akkor Rád gondoltam, és hallottam hangodat. Most hát szomjasan és lihegve térek vissza a te forrásodhoz. Inni akarok belőle, életet akarok meríteni, – nem én akarok önmagam élete lenni. Amen

SZ. ÁGOSTON

ÉVKÖZI 4.

HÉTFŐ

„Világosság a halál szomorú földjén”

Valamennyien félünk a haláltól. De be kell látnom, Uram, egyikünknek sem olyan az élete, hogy érdemes lenne örökre folytatni. Előbb-utóbb megérezzük, hogy feleslegessé váltunk. És ebben a keserű belátásban ragyog fel előttünk az Általad hozott új élet fénye: Te olyan életet kínálsz, amelyet érdemes és lehet vég nélkül élni.

*

A sötétségben lakó népre nagy fényesség áradt, és világosságot láttak, akik a halál szomorú földjén éltek.

MT 4, 16

*

Az emberi valóságok világában vannak esetek, mikor teljesen hiábavaló, sőt kegyetlen dolog lenne valakit örvendezésre biztatni. Az emberi örömet nem lehet előírni. Az a szeretet gyümölcse, és az olyan emberi szeretet, amely képes állandóan ébren tartani az örömet, nem mindenkinek adatik meg.

A keresztény élet vonalán nem ez a helyzet. Az a keresztény, akinek Isten szeretete semmi örömet sem jelent, az nem fogta föl, mit jelent ez a szeretet.

A. REGGIO

*

Há egyetlen szóval akarjuk kifejezni a keresztény reményt, azt kell mondanunk: megéri. Az élet kifizetődik.

NYÍRI T.

*

Ha minduntalan visszatérünk az Istenbe vetett valódi bizalomhoz, nem marad lelkünkben hely a rettegés számára.

J. W. GOETHE

*

Dicsérjen, én Uram,
mi testvérünk, a testi halál,
mely elől élő ember nem menekülhet.
Jaj azoknak, kik halálos bűnben halnak;
de boldogok, kik szent akaratodban múlnak el,
kiknek a második halál már nem fáj többé.

Dicsérjétek és áldjátok én Uramat,
és adjatok hálát néki és nagy alázatossággal
szolgáljátok őt! Amen.

ASSZISZI SZ. FERENC: Naphimnusz

ÉVKÖZI 4.

KEDD

„Aki vállalja a nőtlenséget”

Uram, ez egyike tanításod örökké új tételeinek: az önként vállalt szüzesség. Ha őszintén akarunk róla beszélni, azt kell mondanunk: nem értjük, de érezzük, sejtjük, hogy van benne valami mindenkor új és mindig megfontolásra érdemes.

*

Aki Istenért vállalja a nőtlenséget, arra van gondja, ami az Úré: hogyan járjon az Úr kedvében. 1 KOR 7, 32

*

Minél inkább tartják lehetetlennek a teljes megtartóztatást nem is kevesen a mai világ emberei közül, annál alázatosabban és kitartóbban imádkozzanak a papok az egyházzal együtt a hűség kegyelméért, melyet Isten nem tagad meg az állhatatosan kérőktől. Kéri a zsinat nemcsak a papokat, hanem minden hívőt is, hogy a papi nőtlenség értékes adománya legyen szívügyünk. Kérjük valamennyien Istentől, hogy adja meg mindenkor bőszegesen ezt az ajándékot egyházának.

II. Vatikánum: Papok

*

Szűz Mária az örök női szépség legteljesebb valósága.
Ez az Örök Női Tisztaság mondja:

Isten s a Föld közé kerültem, közös vonzásuk régiójaként. S egyiket a másikhoz szenvedélyes erővel hoztam közel. Végre aztán bennem történt meg a találkozás, amelyben Krisztus születése és teljessége érik a hosszú századok során.

Én vagyok az egyház, Jézus arája.

Szűz Mária vagyok én, minden embernek anyja.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Mélységesen érzem, hogy az ember lelkére ideálokat bízni nem lehet, hanem hogy megfordítva kell lennie: az ember lelkét kell az ideálokra bízni.

PROHÁSZKA O.

*

Mert sok bűnt hord a föld átkozott háta,
S te vagy a legszebb látomás az éjben,
Ő fényességes, szép Immaculata!

Te vagy, szent Szűz az égtenger hajója,
A szépek szépe, a mosolygó jóság,
A szüzesség, a titokzatos rózsa! Amen.

SZÉKELY L.

ÉVKÖZI 4.

SZERDA

„Nem hogy nehezebbé tegyem az életet”

Nem vagyok sem pap, sem szerzetes, mégis jó mélyére hatolnom a szüzesség értelmének. Már csak azért is, mert oly sok a magányos ember. Velem is előfordulhat, hogy évekre, évtizedekre a magányra leszek ítélve. De ha magányosságomat, Jézusom, a te szavaid világosságánál vállalom, ez megkönnyíti életemet és üdvösségemet.

*

Én csak a javatokat akarom. Nem azért mondtam, hogy nehezebbé tegyem számotokra az életet, hanem hogy fedd-

hetetlen magatartásra és az Úrhoz való osztatlan ragaszkodásra segítsélek titeket. 1 KOR 7, 34–35

*

Az ember magára hagyja – az embert. S így végül megmarad annak, ami mindig is volt: vigasztalást kereső lény.

Az igazi vigasztalás nem részvét, nem fölényes vállve-regetés, nem is a sors keménységének és könyörtelenségének elkendőzése. Az igazi vigasztalás a helyzet tudatosítása, – éspedig könnyek és kacaj között, jóban és rosszban, életben és halálban. A vigasztalás azt az önuralmat jelenti, amely az elmagányosodásból a hasonlóképpen gondolkozók közelébe vezet.

Sokan azt kérdezik ilyenkor: Most hol marad Isten? De hát hol volna található, ha nem éppen ebben a tudatos önuralomban? Isten az, aki a csalódottat és magáramaradottat egy másik ember mellé helyezi, s ezzel új távlatokat nyit számára.

B. BUTZKE

*

A keresztény ember tudja, hogy élete értelmét nem mérheti földi mértékkel. Tudja, hogy őt a személyes Isten személy szerint akarta, teremtette és szólította, ami ajándék és feladat egyszerre, éppen ezért azt is tudja, hogy élete felelet és felelősség.

G. H. MOHR

*

Akik nem szállnak le lelkünk mélységeibe, és félnek csendjétől, azok előtt nem nyilatkozik meg Az, aki a világ Ura.

P. JAKOBS

*

Szelíd és alázatos szívű Jézus, hallgass meg engem!

A kívánságtól, hogy becsüljenek, hogy dicsérjenek, hogy előnyben részesítsenek: szabadíts meg engem!

A félelemtől, hogy visszautasítanak, hogy elfelejtenek, hogy szidalmaznak: szabadíts meg engem!

Hogy másokat jobban szeressenek, mint engem: add akarnom, jó Jézus!

Szelíd és alázatos szívű Jézus, hallgasd meg könyörgésemet, és alakítsd szívemet a tied szerint! Amen.

MERRY DEL VAL

ÉVKÖZI 4.

CSÜTÖRTÖK

„A nős meg van osztva”

Én nem érzem, Jézusom, hogy választanom kellene Közted és hitvesem között. Azt sem gondolnám, hogy azzal, hogy családomért élek, Téged megrövidítelek. Hiszen a te ajándéknak tekintem őket, és őket szeretve, értük szorgoskodom, Téged szeretlek és szolgálak.

*

A nős elsősorban az élet gondjaival törődik: hogyan járjon felesége kedvében, és ezért meg van osztva. 1 KOR 7, 33

*

Isten népe állandó várakozásban áll: úgy várja az Urat, mint vőlegényt a menyasszony. Krisztus szereti és keresi övéit, ők pedig keresik Krisztust: minden püspökség, minden plébánia, minden család így van. A házastársak egymás iránti szeretete ennek a titokteljes kapcsolatnak képmása. De ebben a szent titokban úgy is részesülnek, hogy egymás iránti vonzalmuk a másik félben egyben az őket összekötő Krisztust is keresi.

A nőtlenségben élők arra nyertek hivatást, hogy Krisztusnak és népének ebben a szeretet-közösségében még közvetlenebbül részesüljenek.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

A tisztaság szeretet nélkül csak annyit ér, mint a lámpás, amelyből az olaj hiányzik.

Lehet, hogy a szüzesség áldozatosság nélkül is dicső dolog, de nem az Isten szemében.

SZ. BERNÁT

*

Ne hősiesen meghalni, hősiesen élni tanulj!

MEZEY MÁRIA

*

Te vagy, édes Jézus, élet, út, igazság,
Szentség és szeretet, véghetetlen jóság.
Ó mennyei szent tűz, ó te nagy uraság,
Add, hogy legyen részünk az örök boldogság!

SZVU 157, 5

ÉVKÖZI 4.

PÉNTEK

„A szűz arra gondol, ami az Úré”

Uram, az tud egészebben a tied lenni, aki magáévá teszi mindenki jólétét, a nagy közösségek ügyét. Ezt hitves és család nélkül valóban jobban meg lehet tenni. Az önkéntes szűz inkább a tied, mert jobban mindenkié.

*

A nem-házasszony és a szűz arra gondol, ami az Úré: hogy testben és lélekben szent legyen, míg a férjes nőt a világi gondok kötik le: hogyan járjon férje kedvében.

1 KOR 7, 34

*

A papnak küldetése teljes egészében azon új ember szolgálatára van szentelve, akit Krisztus a halál legyőzője keltett életre Lelke által ebben a világban. Ennek eredete „nem vérből, sem a test ösztönéből, sem a férfi akaratából hanem Istenből van” (Jn 1, 13). A szüzesség, illetve a mennyországért vállalt nőtlenség megtartása által a papok új és kiemelkedő értelemben adják át magukat Krisztusnak, osztatlan szívvel könnyebben ragaszkodnak hozzá, benne és általa szabadabban szentelik életüket Isten és az emberek szolgálatára.

II. Vatikánum: Padok

*

Vannak, akiket az Isten szeretete ragad, s akik győzik. Hagyjátok! Ne féltsétek a sasokat, hogy magasan repülnek.

*

PROHÁSZKA O.

Üdvözlésünk nem magánügy. Vagy magunkkal együtt felemeljük azt a számtalan embert, akikért Isten előtt felelősek vagyunk, vagy velük együtt bukunk. Elszigetelten semmi esetre sem jutunk az égbe.

Hatósugarunk végtelenül túlhaladja a felmérhető. Nincs haszontalan élet. Nincs kárbavesztett áldozat.

L. EVELY

*

Kiválasztottál, Uram. Érzem kiválasztottságomat és boldog vagyok. Hisz kiválasztottál már előbb is azokban a szentségekben, melyekben eltörhetetlen jelet nyomtál lelkembe. Minden eltörölhetetlen jegyű szentségben egy belsőbb körbe vontál magad körül. Most a legbensőbb körbe vontál. Kebledre öleltél, s én kebledre hajthatom fejemet. Amen.

KOROMPAI J.

ÉVKÖZI 4.

SZOMBAT

„Aki azt meri hirdetni, amit én nem parancsoltam neki”

Hadd kérjelek, Uram, papjaidért és minden egyedül élőért. Nem szabad, hogy életük az önző függetlenséget, a begubózás „örömeit” hirdesse, hisz nekik, az emberszeretben jelenlevő istenszeretetet prófétáivá kell válniuk.

*

Annak a prófétának, aki elbizakodottan azt meri hirdetni az én nevemben, amit én nem parancsoltam neki, hogy hirdesse, vagy pedig idegen istenek nevében szól, annak meg kell halnia. MTÖRV 18, 20

*

A templom karzatán hever
egy óriási gránát.
Akár egy zordon presbiter:
őrzi az Isten házát.

Figyel a rendre és szorong
a szív. Nagyobb a csend is.
Aki meglátja, elszalad,
ha az Istenben nem hisz.

És én is félve készülök
a prédikációra,
mintha a gránát maga az
ítélő Isten volna,

ki tudja, látja: igaz-e
a szívem, szavam, ajkam;
mikor beszélek, érzem is;
rajtam a szeme, rajtam!

Jaj volna, hogyha itt a szám
egy hazug szót is szólna,
megdördülne roppant szava
s a templom ránk omlana.

BÓDÁS J.: Gránát a karzaton

*

Urunk, Jézus Krisztus, Te hívtál minket. Tanúiddá kell lennünk. Köszönjük ezt Neked, nagy tanács Angyala. A te igazságodat kell hirdetnünk,; dicsérünk érte, örök igazság Igéje.

Nézd, ó Urunk, mi mindig újból elkezdünk azzá válni, aminek a te hivatásod szerint lennünk kellene. Vidáman és bátran akarunk minden hétköznapiunkba belépni. Te magad küldesz minket útra. Ezek az utak hosszúak, fáradtságosak és szürkék a mi oly gyakran gyenge és türelmetlen szívünknek. Add hát vándorutunkra útitársul Szent-lelkedet! Amen.

K. RAHNER

„Utolsó napszámosként, fáradt szolgaként”

Sokszor azt gondoljuk: boldog, aki önmagának élhet. Sokszor robotoló napszámosnak érezzük magunkat. Csupa megkötöttség, csupa alkalmazkodás az életünk, Uram! Belefáradunk, s néha még arra sincs időnk és erőnk, hogy imádkozzunk. Ez volna hát a sorsunk?

*

Az ember földi sorsa kemény harci sors; utolsó napszámosként éli napjait. A hűs árnyékra sandít fáradt szolgaként, és munkájának, mint a béres, csak végét lesi. JÓB 7, 1–2

*

Az öröm és reménykedés, a szomorúság és a gond, melyet korunk emberei, különösen a szegények és szenvedők éreznek, Krisztus tanítványainak is öröme és reménye, szomorúsága és gondja. Nincs az az igazán emberi, ami visszhangra ne lelne szívünkben. Közösségünk ugyanis emberekből áll, Krisztusban egyesült emberekből, akiket a Szentlélek irányít az Atya országa felé tartó vándorlásunkban, és akik feladatul kapták, hogy mindenkinek tudtul adják az üdvösség üzenetét. Ez a közösség tehát igazán és mélységesen összetartozónak érzi magát az emberi nemmel és az emberiség történetével.

II. Vatikánum: Mai világ

*

A keresztény ember nem ismeri a szenvedés megkerülésének útját, de ismeri a szenvedésen át vezető utat! A hitet és bizalmat abban, aki a szenvedésben is, sőt éppen a szenvedésben rejtetten mellette áll, és azon átgéti.

H. KÜNG

*

Egy elhajított elhagyott
üvegcserep vagyok.
szemétdombon fekszem törötten...
Köröttem portálok, büszke ablakok,

de jaj, homályosak, vakok,
világtalan mind s fénytelen...
S engem megejtett hirtelen
valami szép, csodás varázs,
s ragyogtam, izztam, mint parázs,
és elrévültem, elbűvöltem,
szikráztam, égtem, tündököltem,
gyémántos fényem szétszórtam:
a Nap sugárzó tükre voltam!

Köszönöm, Istenem, hálatelten,
hogy volt időm, midőn
sok más dicsőbb üveg közül
az én szegényke árva lelkem
választottad ki tükröddül,
s a törött üvegcserepet
beragyogta a Szeretet!

KUNSZERY GY.

ÉVKÖZI 5.

HÉTFŐ

„Kárbaveszett hónapok, keserves éjszakák.”

Sokáig igazat adtam a közfelfogásnak: boldog, aki egészen kedve szerint élhet. Most azonban egyre világosabban látom már, Istenem, hogy ők talán még idegenebbnek érzik az életet és üresebbnek, mint a hétköznapi robotosai. Nincs hát kiút? Minden sorsban elidegenedünk önmagunk számára?

*

Mily boldogság az Urat áldani! Őt magasztalnunk szép és illendő. Szent városát Isten újjáépíti: összegyűjti népét messze földekről. Meggyógyítja fájó szívünket, bekötöz minden sajnó sebhelyet. 146. ZSOLT 1–3

*

Kimondhatatlan hitványnak érzem magamat és magamban az egész emberiséget, mikor elgondolom, hogy a háborút, ezt a rémséges szenvedést, ezt a barbár keresztet maga az emberiség állította bele a világba. S mindezt nem a pokolból, hanem önszívéből vette. Azokat a Judásokat, azokat

a kufárokat s hóhérokat saját fiaiból toborozta. Ijesztő gondolat, hogy mindez kikerülhetett belőle, tehát ez mind benne lakott!

De a szenvedés nem azért van, hogy a lator összetörjön, hanem hogy megtisztuljon. Igényt tartson nagy hitben és alázatban az üdvözítő „mementóra”: Emlékezzél meg rólunk, Uram, ha országodba jutsz!

PROHÁSZKA O.

*

Hitünk gyakran csak annyi, mintha egy szalmaszálba kapaszkodnánk. De mit számít ez, ha ez a szalmaszál az igaz Isten, hiszen Isten a Mindenhatóság!

TH. HAECKER

*

Az egyház nem karddal a kezében, hanem karddal a szívében győz.

*

G. V. LE FORT

Szentséges Isten, Te kegyes voltál hozzám. Fiad testét adtad értem. Ezért nem eshetek kétségbe életem bűnös homályában sem. Tisztelem a szent titkot, mely Urunk halálát idézi, míg ő újra visszajön. Ezért vagyok tele bizalommal, még akkor is, ha testem és a bűn látszólag szétmorzsolja erőmet. Keresztrefeszített Fiad által minden megújult: a sötétség fénné lett, a halál életté, az üres magány kitöltött közösségé. Istenem, irgalmazz nekem kegyességed nagysága szerint, s az én szegény szívem örökké áldani fogja jószágodat. Amen.

K. RAHNER

ÉVKÖZI 5.

KEDD

„Bölcsességének nincs határa, fölemeli a szelídet”

Igen! Te végtelenül bölcs vagy, Istenünk. Te tudsz kiutat az ember reménytelennek látszó földi sorsából. Fölemeled azt, aki szelíden hallgat szavadra és engedelmesen követi azt. Tudom: nem könnyű befogadni ígédet, de azt is tudom: örök békét és megnyugvást ígér.

*

Erős a mi Istenünk, nagy és hatalmas, bölcsességének nincs határa. Fölemeli a szelídet erős karjával, de a gonoszat porig alázza. 146. ZSOLT 5-6

*

Az élet értelmének elveszítése lelki betegséget okozhat. Az emberi élet értelmének elhanyagolása egyenlő volna emberségünk elvesztésével vagy feladásával. Az élet célját kérdezni és a kérdésre feleletet keresni mindig az ember legszentebb kötelessége marad.

W. KASPER

*

A bölcelet kezdete már Sokratesnél annak a tudása volt, hogy semmit sem tudunk. A bölcelet vége pedig annak megismerése, hogy hinnünk kell.

REINKE

*

Isten azért teremtett, hogy neki egészen meghatározott módon segítőtársa legyenek. Bizonyos életfeladatokat csak nekem szánt és senki másnak. Természetesen bármikor pótolhat, ha csődöt mondanék, hiszen „kőből is képes Ábrahámnak fiakat támasztani”. De a nagy teremtetési műben részem van. Isten nem teremtett hiába

J. H. NEWMAN

*

Ha az emberi életet és létet, mint feladatot fogjuk fel, mindig elviselhető lesz.

V. EBNER ESCHENBACH

*

Istenem! Én Benned olyan Istenben hiszek, akinek világa nem befejezett. Aki nem megkövült nyugalomban trónolsz. Aki nem tartod természetesnek a szegények és gazdagok rendjét. Aki nem vagy hatalmaskodó, sem kiszolgáltató. Aki értelmesnek látod életünket. Aki a fejlődés hívé vagy, de a mi munkánk által. Amen.

D. SÖLLE NYOMÁN

„Nem az evangéliumból élek”

Pál apostol, te ismerted az élet titkát! Szentlélektől ihletetten le is írtad. Te apostoli és keresztényi életedet nem anyagi előnyökért élted, nem voltál „profi”. A szó legszebb értelmében amatőr voltál; a keresztény élet szerelmese. Igazi példaképünk lettél.

*

Ha az evangéliumot hirdetem, nincs mivel dicsekednem, hiszen ez a kötelességem. Jaj nekem, ha nem hirdetem az evangéliumot. Ha önszántamból hirdetem, jutalmam lesz. Ha nem önszántamból: csak megbízott hivatalnok vagyok. Miért kapok tehát jutalmat Istentől? Azért, mert az evangéliumot hirdetve, nem az evangéliumból élek.

1 KOR 9, 16–18

*

Aki ma Krisztus iránti szeretetből önkéntes szegénységet vállal, az az anyagiakak szemében bolond. Talán te is vállvonogatva megmosolyogtál már egy ideális gondolkodású embert? – Uram, Taníts meg minket arra, hogy ezt a szent „bolondságot” felfoghassuk!

P. LEPPICH

*

Meg kell vallanom, hogy önzetlen emberekre egész életemben csak ott akadtam, ahol biztos alapokra fektetett vallásos életet találtam, mely nem függött a kor szellemétől, tudományától, hanem Istenben nyugodott.

J. W. GOETHE

*

A kereszténység minden csak nem kényelmes vallás. Minden egyes keresztény feladata, hogy a tömegből kilépve, Krisztust kövesse. A szentek emberek, akikre súlyos küzdelmek és terhek vártak; és szentekké azért váltak, mert győzedelmesen helytálltak a küzdelemben.

Biztosan számíthat Isten segítségére, aki iparkodik a szenteket követni.

B. JATZWAUK

*

Isten, küldetésed és megbízatásod életemmé vált, és könnyörtelenül lefoglalja minden energiámat. Életemből él. Csak úgy élhetem a magam személyes életét, ha jóhíredet tovább adom. A te fényed – megbocsáss! – az én életem olajától ég. A te szolgálatodban nincsen „szolgálati idő”, melynek lejárta után az ember megint a maga ura, „magánember” lehetne. Ez részedről megtisztelő kegyelem, de életem nehéz terhe is. Engedd, hogy gyengeségem fölött gyözedelmeskedjék a te erőd. Amen.

K. RAHNER

ÉVKÖZI 5.

CSÜTÖRTÖK

„Nem használok ki jogomat”

Nemcsak pénzéhség van, Uram! Gyakran tesszük kötelességünket más előnyökért: hogy feltűnjünk, hogy kedveljenek, hogy érzelmi kárpótlást nyerjünk. Pedig ezzel a magatartással a te művedet mindig akadályozzuk, a te üzenetedet mindig hiteltétől raboljuk meg. A szeretet evangéliumát csak önzetlenül hirdethetjük.

*

Kora hajnalban, amikor még alig pirkadt, Jézus fölkel, és kiment egy elhagyatott helyre imádkozni. Simon és társai utána mentek, hogy megkeressék. Mikor megtalálták, így szóltak hozzá: Mindenki téged keres. De ő így válaszolt: Menjünk máshová, a szomszédos helységekre is, hogy ott is hirdessem az ígét, hiszen ezért jöttem! Mk 1, 35–38

*

Annak a fénynek, mely világításra rendeltetett, el kell magát emésztenie. Vigaszt, világosságot és meleget árasztva lassan el kell hálnia. A fény, mely világítani akar, nem kívánhat semmi mást, minthogy ott álljon, ahová Isten akarja azt helyezni. A fénynek be kell érnie azzal, hogy nem is a fényt, hanem a világítást veszik figyelembe. Meg kell

értenie: ha mások számára erő kíván lenni, önmaga számára nem lehet semmi.

CSERHÁTI J.

*

Az ember nem oly nagy, mint ami fölött hatalma van. Csupán akkorák vagyunk, mint amennyire a tiszteletünk terjed. A modern embernek az a tragédiája, hogy már csak önmagát tiszteli. Valóságosan létező világunk mélyebb, mint ameddig ellátunk. Ezért tiszteli a keresztény lélek az Istent; és azt az emberi képet, amit Isten adott nekünk, hogy benne reméljünk: és ez Jézus, az Istenember.

Ha bennünk is megszólalna a számító üzletember és megkérdezné: Na, és mi ebből a haszon? – nyugodtan mondjuk csak rá: semmi! A világ éltetője nemcsak a haszon, a profit. A szeretet mindig értékesebb és nagyobb minden profitnál. Azt kell tisztelnünk, ami több, mint mi vagyunk.

A. BENGSCH

*

Istenem! Tűz vagy. Szüntelenül égsz, de el nem égsz soha. Tűz vagy. Fölemészted minden szűkkeblű önzésünket.

Tűz vagy. Fényednek köszönöm, hogy megismertem igazságodat.

Szépség vagy minden szépség fölött.

Újjáteremtettél Fiad vérében, s ebben az újjáteremtésben ismertem meg, hogy szerelmese vagy teremtményed szépségének. Amen.

SIENAI SZ. KATALIN

ÉVKÖZI 5.

PÉNTEK

„Mindenki szolgálja lettem”

Íme, az orvosság; „bár mindenkitől független voltam, mindenki szolgálja lettem”. Nem Pál bölcsessége ez, hanem a tiéd, emberré lett Isten! Életem megkötöttségeit addig érzem tehernek, amíg kívülről nehezedik rám, amíg nem vállalom önként, szeretetből.

*

Mindenki szolgálja lettem, bár mindenkitől független voltam, hogy minél többet megnyerjek Krisztusnak. A gyöngék

között gyöngévé lettem, hogy megnyerjem a gyöngéket. Mindenkinek mindene lettem, hogy mindenkit az üdvösségre vezessek. 1 KOR 9, 19, 22–23

*

Az a világ, amely magát elitnek tekinti, saját életét privilegiumnak fogja fel. Az ilyen világnak szüksége van alárendeltekre, hogy kimutathassa létezését.

J. CARDONNEL

*

Nem új vallás kell, ahogy sok világmegváltó ma hiszi, hanem az, hogy a meglevő vallásokat új lélekkel, tettekre és gondolkodással és tevékeny szeretettel töltsék meg.

CHR. DAWSON

*

A szentek azt mutatják, hogy rendkívüli helyzetek és idők rendkívüli tetteket kívánnak. A szentek e tekintetben olyanok, mint a drágakövek és nemesfémrétegek a föld mélységeiben: beszélnek nekünk olyan korszakokról, amikor még tüzes láva volt, ami ma termőföld; beszélnek rengésekről, melyek világokat süllyesztettek a tengerbe, másokat meg kiemeltek; beszélnek múltból, melyből soha többé nem lesz jelen, de melynek kincséből arany és gyémánt született a jelen és jövő számára. A szentek gránitalakjai tartják a mi létünket. Isten tíz igazért megkegyelmezett volna Sodomának és Gomorrának.

SCHÜTZ A.

*

Uram, Jézus Krisztus, Te a világ világossága, Te vagy az út, amelyen ma járok. Te vagy az igazság, amely vezet. Te vagy az élet, amelyet megtalálok.

Add nekem szeretetedet, hogy mindenben megtaláljalak. Ámen.

J. ZINK

„Kézen fogva fölemelte”

Könnyű szép elhatározásokat tenni, Uram, de nehéz azokat – kilépve önzésemből, kényelmemből – valóra is váltani. Lelkünk legalább annyira beteg, mint azok a beteg testek, akiknek csodás módon megadtad az egészséget, Jézusom. Nézd, most a mi lelkünk vár arra, hogy fölemeld.

*

A kafarnaumi zsinagógából Jézus egynesen Simon és András házába ment. Simon anyósa lázas betegen feküdt. Mindjárt szóltak is Jézusnak az asszony érdekében. Jézus odament hozzá és kézenfogva fölemelte. Erre elmúlt a láza, és megvendégelte őket. Mk 1, 29–32

*

Egész valónk a szenvedélyek emésztő lázában vívódik. A legkülönbözőbb vágyak, ingerek hevítik ezt a lázat. A mi lázunk: a fősvenység, a kicsapongás, az élvezetvágy, a tülekedő törtetés, a szurkáló rosszindulat.

SZ. AMBRUS

*

A mindennapi tapasztalatból egyik másikunk azt szűri le, hogy ez az élet sokkal inkább a bűn képét tárja elénk, mint a kegyelemét. Sok benne az ösztönösség, anyagiasság, kényelmesség, kevélység, durvaság, jellemtelenség. Sőt a démoni vonás akárhányszor ijesztővé válik.

Mégis gondolkodásra késztet az, hogy a rossznak látszólagos túlkapása ellenére az erkölcsi értékek nem vesztek ki az emberiség életéből. Sőt minden korban találkozunk az igazság keresésével, bűnbánattal, türelemmel, önfeláldozással és szeretetből fakadó kölcsönös segítséggel. Ahol jóra irányuló törekvéssel találkozunk, ahol az emberek fáj-lalják mulasztásaikat, ahol együttérző készséggel tekintenek egymásra, ott már biztosra vehetjük a kegyelem fuval-latát.

GÁL F.

*

Az ember gyenge. Igazságtalanságot követünk el, ha túl sokat várunk egymástól. Egyedül az Úr elég erős ahhoz, hogy feltétlen bizalmunknak eleget tegyen.

G. SCHINLE

*

Nem emel föl már senki sem,
belenehezültem a sárba.
Fogadj fiadnak, Istenem,
hogy ne legyek kegyetlen árva...

Kinek mindegy volt már a kin,
hisz gondjaid magamra vettem;
az árnyékvilág árkaiban
most már te őrködj énfelettem!

JÓZSEF A.: Nem emel föl...

„Akit a lepra tisztátalanná tett”

Uram, annyiban jó szimbóluma a lepra a bűnnek, hogy közös a pályafutásuk. A régiék a leprát is bűnnek, tisztátalanságnak tarották, ma pedig a bűnt is betegségnek mondják az emberek. Szégyenérzet ma éppúgy nem kíséri a bűnt, mint a betegséget. De jó ez így nekünk?

*

Mindaz, akit a lepra tisztátalanná tett és a pap megállapítása elkülönítésre ítelt, megszaggatott ruhában és hajadonfővel járjon. Száját fedje be. És kiáltsa: Tisztátalan! Tisztátalan! LEV 13, 45

*

Az erkölcsi rossz tagadása azoknak az elveknek és értékeknek, amelyeket a személy legbensőbb énjének önátadásával, értelmi, akarat, érzésvilágával igenei.

KECSKÉS P.

*

Most, mikor már nem térhetek vissza,
Átkozom gerjedelmem,
Az elsőt, mely vágyat adott:
Az első szennyes gondolatot,
Szerelmem,
Ki olyan hamar ébredt,
Ó emlékek, emlékek,
Csak egy kicsit ne bántanátok...

Harmincnégy esztendő, vén koromba,
Mindenek tulaján,
Undorodván s szépen butulván,
De, jaj, mégis tudván sokat,
Sírva nézem, hogy kendőt lenget
Késetten az én bűnös lelkem

S egyetlen igazi szerelmem:
A Patyolat.

ADY E.: A patyolat üzenete

*

Az összes ajándékboltban kapható manapság a három polinéziai majom. Egyiküknek szeme, másikuknak a füle, a harmadiknak a szája van eltakarva. Semmit meg nem látni, semmit meg nem hallani, semmit nem szólni – ez ma sokaknál a legbölcsebb társasági életszabály.

A biblia más véleményen van. Mindenki felelős ember-társáért. Természetesen nem arról van szó, hogy erkölcs-csőszök legyünk. Nem felügyelnünk kell a másik emberre. De óvni kell őt! Hiszen minden esetben embertestvérünk lelkéről, és gyermekeink érzékeny lelkéről van szó.

P. NÁGELSBACH

*

Előtted, Jézusom, leborulok,
Féktelen bűnös én Hozzád bújok.
Ő kérlek, hogy nekem malasztot adj,
Hisz Te a bűnöshöz irgalmas vagy.

SZVU 143

ÉVKÖZI 6.

HÉTFŐ

„Akinek bőrén folt keletkezik”

A leprát régen külső tisztátalanságnak gondolták, pedig belső baj. A bűn lényege sem külső tett, hanem a szív gonoszsága bensőnk eltorzulása. S szívembe tekintve, Jézusom, bizony be kell vallanom, hogy a bűn ott a mélyben sokszor tanyát üt.

*

A pusztai vándorlás idején az Úr így szólt Mózeshez és Áronhoz: Akinek bőrén daganat, var, vagy világos folt keletkezik, ami a lepra tünete lehet, azt vigyék el Áron főpaphoz vagy fiai közül valamelyik paphoz. LEV 13, 1–2

*

Jaj! Mely mocskosnak látszik a mi tisztaságunk, mely haragosnak a mi szelídségünk, mely fölfuvalkodottnak a mi alázatosságunk, mely kegyetlennek a mi irgalmasságunk, mely gyarlónak a mi erősségünk, – ha Krisztus tükörébe nézünk!

Ó mely száraznak találhatik a mi sírásunk, mely képmutatónak töredelmességünk, mely fösvénynek adakozásunk, mely torkosnak böjtölésünk, mely változónak állhatatosságunk, mely szófogadatlanak engedelmességünk, – ha Krisztus Urunk erkölce mellé állanak!

PÁZMÁNY P.

*

Mindig ugyanaz a nóta: az ember nem tűri a „gyámkodást”, s azzal gyanúsítja Istent, hogy nem ad igazi italt ételszomjára, – bizonyára vannak más és jobb italok is! És emellett a magatartás mellett még beképzeltjük magunknak, hogy „istenkeresők” vagyunk. Pedig Istent nem is kellene keresgelnünk, hiszen Ő Jézusban már felkínálta magát nekünk.

Hogy mennyire nem őszinte az ember Isten utáni törekvése sokszor, abban mutatkozik meg, hogy amikor Isten a kezük ügyébe kerül, megölik Őt. Mindezzel sem tömők el azonban a kegyelem forrását; egy ideig a föld alatt folyik tovább az isteni folyam, hogy azután – harmadnapra – újból felszínre törjön. Jézus nem szűnik meg keresni és megmenteni minket.

P. HERLYN

*

Adj, Úristen, éber szívet, amelyet Tőled semmi kíváncsi gondolat el nem téríthet; adj nemes szívet, amelyet semmiféle méltatlan érzelem le nem alacsonyíthat; adj egyenes lelket, amelyet semmiféle rossz szándék félre nem vezethet; adj erős lelket, amelyet semmi viszontagság meg nem törhet; adj szabad lelket, amelyet magáévá nem tehet semmi erőszakos indulat. Amen.

AQUINOI SZ. TAMÁS

„Megérintette”

Jézusom, Te tudtad, hogy ő tisztátalan, mégis megérintetted. Ezzel új törvényt adtál nekünk. A bűnös kerülése csak annyit ér, mint a leprás elkülönítése: legfeljebb a fertőzés ellen jó. De Te többet akarsz: gyógyítani! S én ebben követhetlek Téged. Ha akarom, én lehetek az a kéz, mely által Te érinted meg a beteg lelkeket.

*

Amikor Jézus Galileában tanított, egy leprás jött hozzá. Így kérlete: Ha akarod, megtisztíthatsz engem! Megkönyörült rajta. Kinyújtotta kezét, megérintette. Így szólt hozzá: Akarom, tisztulj meg! Mk 1, 40–41

*

Jézus kinyújtván kezét, érinti. Érintései vannak, melyekkel tisztít és alakít; kegyelme egy-egy érintés. Néha úgy érint, hogy összeszorul szívünk, máskor kitágítja keblünket, néha emel, néha megaláz.

Mi is bűnnel érintkezünk; bűnös, torz lelkekkel van dolgunk. Jézus keze kell hozzá, tiszta kéz; erős szellem kell hozzá, amely borzad a bűntől.

PROHÁSZKA O.

*

Nekünk, keresztényeknek tulajdonképpen az a nagy lehetőségünk, hogy a kívülállók tulajdonképpen rajtunk keresztül láthatnák meg Krisztust. Krisztusnak úgy kellene rajtunk keresztül ragyognia, mint a napnak a templom ablakain keresztül.

Mindaz, ami bennünk nem engedi át a fényt, Krisztus arcát eltorzítja. Nem azt vetik joggal a szemünkre, hogy mi keresztények vagyunk, hanem azt, hogy nem vagyunk egészen, vagy nem vagyunk eléggé keresztények.

L. J. SUENENS

*

A legszerényebb élet is izgalmas kaland, amelyet Krisztus megoszt velünk. Engedjük át magunkat neki. Akkor minden bennünk levő eszközzé válik, hogy mindegyben Krisztusi és krisztusiak legyünk.

A. PEYRIGUÈRE

*

Segíts meg, Uram, hogy az igaz szeretetet adjam tovább a világnak. Add, hogy általam és gyermekeid által ez behatoljon minden törvénybe, minden szabályba. Add, hogy az igaz szeretet létjogot kapjon az irodákban, gyárakban, utcán és lakónegyedekben, a mozikban és bálókön is. Az emberek szíve mélyéig hatoljon.

Senki körülöttem ne nélkülözze; és senki meg ne haljon úgy, hogy én loptam el előle az életadó szeretetet. Ámen.

M. QUOIST

ÉVKÖZI 6.

SZERDA

„Elkülönítésre ítélt”

Én nem akarok tisztátalanként elkülöníteni senkit. Tudom azonban, Uram, hisz magamban tapasztalom, hogy a bűn maga elkülöníti az embert. Mivel minden bűn gyökere az önzés, minden bűn eltávolít, elkülönít másoktól. S a bűnhöz való hozzászokás a végső elmagányosodáshoz vezet.

*

Amíg valaki leprás és tisztátalan, mindaddig egyedül lakjék a táboron kívül.

*

LEV 13, 46

Az ember szembeszállt Istennel. Nélküle akarta célját elérni. Ennek nyomán az ember meghasonlott önmagával. Ezért mutatkozik az egész emberi élet, mint küzdelem, mégpedig tragikus küzdelem a jó és rossz, világosság és sötétség között. Sőt mi több: az ember rájön, hogy pusztán a maga erejéből hathatósan vissza sem verheti a rossznak támadásait. Maga az Úr jön azonban az ember szabadtására.

II. Vatikán: Mai világ

*

Ha Ádám bűne hólabda volt, akkor utódai a maguk fejlettebb színvonalán lavinát csináltak belőle. A történelem folyamán vannak kiemelkedő alakok, akikben mintegy összesűrűsödik a bűn. A többiek inkább úgy sodródnak az előítéletek, közvélemény, társadalmi szokások és berendezések, családi környezet, reklám, stb. hatása alatt. S a bűnnel átitatott történelmet saját bűnbeesésével ratifikálja az ember, és még bűnösebb történelmi helyzetet ad tovább, mint amit örökségbe kapott.

A bűnös környezet egyben megfosztja attól is, hogy igazán bízni tudjon másokban. Így az emberi tudat elsötétítését követi az egész ember beszűkülése.

NYÍRI T.

*

A nagy csatát gyakran „kicsiben” vívjuk meg, és veszítjük el, mert az ember nem veszi észre, hogy a „kicsiben” az egész dől el.

*

FR. HEER

Adj már csendességet,
lelki békességet,
Mennybéli Ur!
Bujdosó elmémet,
óvd butól szívemet,
kit sok kin fur.

Sok ideje immár,
hogy lelkem szomjan vár
mentségére.

Ne hagyd, őrizd, ébreszd,
haragod ne gerjeszd,
vesztéségre.

Nem kicsiny munkával,
Fiad halálával
váltottál meg.
Kinek érdeméért,
most is szükségemet
teljesítsd meg!

BALASSA B.: Adj már csendességet...

„Boldog, akinek nem tartja számon gonosz tetteit”

Istenem, az már maga csodás ajándék, ha Te, – aki mindenre pontosan emlékezel – hajlandó vagy a bűnt feledni. Fiad megváltó ereje azonban még többet ad nekünk: gyógyító kegyelme utat talál beteg lelkünkhöz. A bűnbánat szentségében nemcsak tiszta lappal, hanem megerősített lélekkel is kezdek újból és újból a keresztényi életet.

*

Boldog, akinek az Úr megbocsátotta bűneit, nem tartja számon gonosz tetteit. Boldog az, akinek vétkét az Úr fel nem rója, és akinek lelkében nincsen álnokság.

31. ZSOLT 1–2

*

Emberi dolog: bűnt elkövetni.
Ördögi dolog: a bűnt szeretni.
Keresztényi dolog: a bűnbánat.
Isteni dolog: a bűnbocsánat.

LÉGAU

*

A megváltás törvénye a teremtés törvényét ismételi meg: az embernek akkor közre kellett működnie, hogy nagyszerű célját elérje. Most közre kell működnie üdvözülésében.

H. DE LUBAC

*

Krisztus nyolc boldogságról beszél. Ha visszatekintünk szavaira, megállapíthatjuk, hogy az embert ily radikálisan senki sem fordította szembe önmagával. Boldognak nevezi akkor, ha ösztönös vágyai és indulatai helyett egészen szellemi síkot követ.

Meg kell halni bennünk a régi embernek, hogy kialakuljon az új ember, az új teremtmény.

GÁL F.

*

„Bűncimet megvallottam, vétkeimet el nem titkoltam“

Jól ismersz minket, Istenünk. Tudod: megkönnyít, ha őszinte szóval dobjuk ki magunkból szívünk tisztátalanságát. De nekünk is törekednünk kell arra, hogy jó lelkiatyát keressünk, s hogy bűnvallomásunk minél mélyebb és alaposabb legyen.

*

Bűneimet megvallottam néked, vétkeimet el nem titkoltam. Elhatároztam: megvallom az Úrnak, hogy gonoszt tettem, és megbocsátotta vétkeimet. 31. ZSOLT 5

*

Ki az vajon, aki saját sötétségét még sötétebbé teszi? Ez az Istentől és az embertől elfordult ember. Ha vétkezik, a sötétségé lesz. S ha bűnét nem vallja be, sőt azt le is tagadja, akkor saját sötétségét még sötétebbé teszi.

Ha tehát vétkeztél, már a sötétségé lettél. Ha elismered sötétségedet, megvan a föltétele annak, hogy el lehessen oszlatni sötétségedet. Ha azonban védelmezed magadat, és magad előtt is letagadod bűnösségedet, sötétséged még sötétebbé teszed.

SZ. ÁGOSTON

*

Aki magasabb életre törekszik, annak a sekélyest fel kell áldoznia. Aki magasabb értékeket igényel, annak hasznról, élvezetről le kell mondania. Aki Istenhez közelít, új megvilágításban látja saját hibáit, és érzi, hogy erőteljesebben kell ellenük küzdenie, mint egyébként szükségesnek tartotta volna.

R. GUARDINI

*

Kemény fából vagyunk faragva, nehezen lehet Krisztus képét belefარagni. Sok fáradozás és éles kés kell hozzá.

J. LECLERQ

*

Uram, zárj szived mélyébe, és ott maradva égess, tisztíts, hevíts, hajlíts és egyszerűsíts szived kívánsága és igénye szerint. Amen.

TEILHARD DE CHARDIN

ÉVKÖZI 6.

SZOMBAT

„Mutasd meg magad a papnak!”

Istenem, az istengyermeki élet nem parancsteljesítés, hanem együttélés az egyház közösségével. A bűn sem egyéni ügy, hanem kizökkenés a te néped életritmusából. Amint egyházadba sem magunk erejével lépünk be, hanem más keresztel meg az egyház nevében, úgy az egyházzal való meglazult kapcsolatot sem állíthatjuk vissza egymagunk, hanem kell hozzá a szentségi szó. Ez a te elgondolásod, Jézusom, ezt kell hát magamévá tennem.

*

Vigyázz, egy szót se szólj erről senkinek! Hanem menj, mutasd meg magad a papnak. És bizonyságul ajánld föl tisztulásodért az áldozatot, melyet Mózes rendelt. Mk 1, 42

*

Bepiszkolódtunk itt a földön,
és persze, nincsen szégyen abban.
De szégyen mocskosnak maradni,
holott van bőven víz és szappan.

KUNSZERY GY.

*

Minden növény meghal, ha gyökereit felszínre hozzák, vagy kiteszik a fénynek. Ezt teszi a gyónó a bűnnel és a szeretetlenséggel, mely benne gyökeret vert. A bánattal gyónó ember a rosszat önmagában jóra változtatja, mint ahogyan előbb a jóból rosszat csinált.

V. BAEDER

*

Bennünket nem egyszerűen jóságunk tesz kereszténnyé, hanem kizárólag az, hogy Krisztust öltjük magunkra. De

Krisztust nem ölthetjük fel a „gonoszság ruhájára”, előbb tehát le kell vetköznünk a hazugságot és önzést. Ezt tudomásul kell vennünk.

A. WEBER

*

Isten az, aki titeket ismét gyermekeivé fogad. Isten az, aki örül, hogy lát benneteket. Isten az, aki örül, hogy gyermekét felébresztheti, karjára veheti és életre keltheti. Isten az, aki várja és reméli jöttöket. Örül, ha megbocsáthat nektek. Gyónni annyit jelent, mint részt venni Isten szereztető életrekeltő megnyilatkozásában.

L. EVELY

*

Istenem! Vétkeztem, és eltűrted. Elhagytalak, és még mindig fölntartasz. Ha bánkódom, megbocsátasz. Ha viszsztatérek, ismét befogadsz. Ha halogatom ezt, vársz rám. Visszahívsz, ha eltévedek. Édesgetsz, ha ellenállok. Megvárod, míg felébredek kábultságomból. És egészen magához ölelsz, ha Hozzád térek. Amen.

SZ. ÁGOSTON

„Hogyan beszélhet ez így?”

Uram, néha nekem is az jut eszembe papjaidról, amit az írástudók mondtak Rólad: hogyan mondhatja egy ember magáról, hogy bűnöket bocsát meg? Tudom, ők Isten képviselői a gyóntatószékben. De miért kell valakinek közvetítenie az Atya és gyermekei között? – Igaz, Uram, ha a pap nem volna ott, hogyan hallanánk meg feloldozó ígédet?

*

Ült ott néhány írástudó. Ezek ilyen gondolatokat forgattak magukban: **Hogyan beszélhet ez így? Hiszen ez istenkáromlás. Ki másnak van hatalma a bűnök megbocsátására, mint egyedül Istennek? Mk 2, 6–7**

*

A bűn nem illeszkedik bele abba az élő összefüggésbe, amelyet az Úr Jézus teremt a benne hívőkben. Bűnt elkövetni annyi, mint elszakadni Krisztustól.

LIÈGE

*

A keresztény életben a bűnbocsánat sajátos jele a bűnbánat szentsége. Ez a szentség nem független a kölcsönös megbocsátástól és a keresztény bűnbocsátás egyéb formáitól; inkább mindezek csúcsának nevezhető.

Miért van éppen ez a jel? Mert a szentségek életünk minden nagyobb eseményének jelleget kívánnak adni. Ezeknek a valóságoknak egyike a bűnösség is, s ha mi bűnösök lettünk, az Úr jelszerűen éreztetni akarja közelségét. Ebben a szentségben akarja közölni velünk gyógyító erejét. Íme, ez az első alap, amiért gyónnunk kell: mivel az Úr maga adta egyházának a felhatalmazást a bűnök megbocsátására. A gyónás lehetőség számunkra.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Te, ki magad bűnömmel eljegyezted
És megölelted értem a keresztet,
Aki megengedted a zuhanást,
De nem azért, hogy lelkem megalázd,
Csak mert a mélyben annál jobban érzem,
Milyen magasban szabta ki a részem:

Mikor rázmúdul mint az út pora,
A „másik én” veszejtő mámore,
Hozzád kiált a mélyből lompos ajkam:
Akard, hogy úgy akarjam,
És megöleljem én is a zuhanó keresztet
Mondván: míg meg nem áldasz, nem eresztlek!
Sík S.: Keresztút

ÉVKÖZI 7.

HÉTFŐ

„A választott népnek Istene”

Tudom, Uram, hogy a pap nemcsak Téged képvisel a gyóntatószékben, hanem egyházadat is. Ha erre is gondolok, akkor jobban megértem a gyónás szükségességét. Istenünk, Te minden áldást és kegyelmet az Általad alapított közösségen keresztül juttatsz el hozzám.

*

**Gyógyítsd meg lelkemet, Uram, mert vétkeztem ellened.
– Áldott az Úr, a választott népnek Istene, öröktől fogva mindörökké. Amen! 40. ZSOLT 5, 14**

*

Valahányszor Istenhez tértünk és meggyógyult a szívünk, ebben mindig része volt másoknak is. Gondoljak arra, hogy az egyház nagy közösségében hányszor imádkoznak a bűnösök megtéréseért, hány nagylelkű ember vállal sok áldozatot azért, hogy a bűnösök számára a megtérés kegyelmét kieszközölje. Bennünket is mások vittek Jézushoz: imáikkal, buzgóságukkal, szeretetükkel, jó példájukkal. Nekem is gondolnom kell másokra is, mert a keresztség óta úgy összetartozunk, mint a testünk részei.

KELEMEN V.

*

Ha az ember vét a barátjával szemben, nem elég azt a szívünk mélyén sajnálni, föl kell keresnünk a barátunkat és bocsánatot kell kérnünk tőle. Ugyanígy, amikor az ember vét az Úrral és az egyházzal szemben, és szembe helyezkedik a hittel a reménnyel vagy a szeretettel, nem elég azt szívünk mélyén sajnálni, ez túl könnyű lenne. Külső jelét is kell adnunk a bocsánatkérésnek.

Nincs tett, mely nagyobbá tehetné az embert, mint az, ha be tudja látni hibáit és bocsánatot kér értük. Ez az alapja minden barátságnak, és ezért e vallomás miatt ez a szentség az Úrral való barátság szentsége.

J. C. BARREAU

*

Örök, mindenható Úristen, akinek a mi üdvösségünkre való gondviselésből úgy tetszett, hogy a templomban irgalmasságot bőségesen mutasd azokhoz, akik a hitnek és szeretetnek egyességében a te tiszteletedre és szolgálatodra egybegyűlnek: dicsérlek és imádlak Téged, üdvösségem Úra. Amen.

PÁZMÁNY P.

ÉVKÖZI 7.

KEDD

„És nektek, testvéreim”

Rá kell jönnöm, Uram, hogy a mise eleji bűnvallomás nem üres formaság, hanem nélkülözhetetlen és üdvösséges tett. Bűnöm nemcsak rám és Rád tartozik, Uram, hanem egész népedre. Meg kell hát vallanom jelenlevő egyházadnak, hogy miattam is több lett a közösség bűne.

*

Magamnak teremtettem népemet, hogy hirdesse majd dicsőségemet. Te, Jákob népe, elfeledtél engemet, te nem is törődöttél velem, de bűneiddel annál inkább sértegetsz.

Iz 43, 21–22

*

Szabadnak teremtetted, Uram, az embert. És nyugtalan a mi szívünk, amíg fenékig nem ürítettük szabadságunk poharát.

És közösségi lénynek is teremtetted az embert. Ezért az egyesek bűne miatt az ártatlanoknak is szenvedniük kell.

BODA L.

*

Mivel e földön jónak lenni oly nehéz –
erényeid elhagynak, mint az ifjúság,
de bűneid utánad jönnek, mint a hű kutyák;
s ha netán elfáradva az úton leülsz,
mind köribéd telepszik és arcodba néz
nyugodtan, mintha mondanák: „Nem menekülsz!” –
s ha néha egyet bottal elkergetsz és messzeversz,
kicsit hátrábbhúzódik, és ha nem figyelsz,
megint előjön, kezed nyalja, s mintha már
lelked belső helyein és zugaiban
kotorna nyelve ragadósan, sikosan,
és érzed már, hogy többé nem kergetheted
s nem verheted, hacsak magadat nem vered –
verd! verd!...

BABITS M.: Intelem vezeklésre

*

A bűnös ember üdvözülésének egyetlen lehetősége: ne meneküljünk bűnünk beismerése és büntudatunk elől, hanem ismerjük be felelősségünket, tévedésünket, ne szépitgessük életünk csődjét.

Az ember teljesítménye a bűn legyőzésében: az önátadás.

*

A. DELP

Istenünk, Te kedveled és helyreállítod lelkünk ártatlanságát. Fordítsd magadhoz szolgálid szívét, hogy Szentlelked tüzetől fölgyulladva, állhatatosak maradjunk a hitben és buzgók a jócselekedetekben. Amen.

ÉVKÖZI 7.

SZERDA

„És titeket, testvéreim”

Ha a test egy tagja beteg lesz, az egész testben megindul a védekezés, öngyógyítás folyamata. Erre épít az orvos, enélkül tehetetlen. Ha az én egyéni bűnöm az egész egyház beteg-

sége, akkor itt is az egyház közösségében kell megindulnia a gyógyításnak.

*

Így szól hozzánk az Úr: hűtlenséged fárasztja már szívemet. Tudd meg tehát, hogy csakis magamért, csak önmagamért törölöm el bűneidet, és vétkeidre többé nem emlékezem. Iz 43, 24–25

*

Együtt kell örülnünk az élet szépségeinek, és együttesen kell hordoznunk keresztjeit, mert az elbukás és a fölemelkedés, a bűn és a megváltás egyaránt egyetlen családba foglalja az emberiséget.

BODA L.

*

A keresztények Isten testi és lelki vigasztalásai közt haladjanak az Ő látására, tartva az utat, ami nekik adatott Krisztusban.

De mivel még Őbenne járva sincsenek bűn nélkül, hanem ennek az életnek gyöngeségében beléjük lopózik, az irgalmasság üdvös orvosságát adta, mely támogatja imáikat, amelyben arra tanította őket: „Bocsásd meg a mi vétkeinket, amint mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.

Ezt műveli az egyház, boldog reménységgel e terhes életben.

SZ. ÁGOSTON

*

Istenhez az ő egész művével imádkozzunk! Amit ő teremtetett, abban semmi sincs hiába, semmi, aminek üdvösségünkhöz ne lenne köze.

P. CLAUDEL

*

Irgalmas Istenünk és Atyánk! Szeretetből küldted Fiadat, mert nem akarod a bűnös halálát, hanem azt akarod, hogy megtérjen és éljen. Ezért bizalommal lépünk eléd és elismerjük bűneinket.

Az önzés a legmélyebb eltévelyedésünk, mert szembenáll a szeretettel. Másoknak tűrniük kell szeretetlenségünket,

szívtelenségünket, gyűlöletünket, ellenségességünket, viszálykodásainkat, rágalmainkat és jogsértésünket. Ha mindenki csak magára gondol, lehetetlenné válik az élet a közösségben. Meg kell térnünk önzésünkből! Uram! irgalmaz! Amen.

BIBEL UND LITURGIE, 1972.

ÉVKÖZI 7.

CSÜTÖRTÖK

„Benne valósult meg az Igen”

Uram, tudom, hogy minden hasonlat sántít. A tegnapi is. Mert a testi betegségnél más az orvos, és más az öngyógyító test. Az egyház viszont olyan Test, amely Veled élő egységben van, hisz Te vagy a Feje. Te nemcsak kívülről gyógyító orvos vagy.

*

Isten Fia, Jézus Krisztus, akit mi hirdetünk köztetek, nem volt egyszer Igen, máskor pedig Nem, hanem az Igen valósult meg benne. Isten valamennyi ígérete Igen-né lett Jézusban. 2 KOR 1, 19-20

*

A bűn nagy titok. Próbálkozhatunk magyarázatokkal és a megadásokkal, de a titok leple mindig megmarad: miért van? Mi a rendeltetése? Itt csak Jézusra lehet hagyatkozni. Ő a szeretet nyugalmával és magától értetődőségével vállalta feladatát. Egész életében ott függött felette a bűn utálata és az azt eltörlő elszántsága, de sohasem veszítette el lelke egyensúlyát és biztonságérzetét. Isten Bárányaként indult el, övéit is így indította el.

BELON G.

*

Jézus bement egy házba, s odacsődült a nép. Krisztus miatt jöttek, ő a központja a háznak, az egyháznak. Fölséges ház, nagyszerű a történelme, de minden kor végülis csak Krisztust keresi e házban. Belép a gót dómba a szegény kondás, ki nem ért művészethez, s belép az építőmester, a művész is, s mindhárman letérdelnek; ez a fő: Krisztust keresik, ki elveszi bűneiket.

PROHÁSZKA O.

*

Engedd, én Istenem, hogy a te szent Fiad áldozatának gyümölcsét érezzem. Az igaz hit és a keresztyény szeretet által szent Fiadba oltsz be engem, hogy én őbenne és ő énbennem lakozzék.

Engedd, Uram, hogy azt az üdvösséget, amelyet nekünk haláloddal nyertél, magunkhoz kapcsoljuk. Gyógyítsd meg lelki sebeinket; ne utáld meg, irgalmas szamaritánus, háládatlan szolgálodat. Azon szeretetért, mely Téged a földre hozott, tisztítsd meg az én bűnös lelkemet. Amen.

PÁZMÁNY P.

ÉVKÖZI 7.

PÉNTEK

„Hitük láttára szólt: bocsánatot nyertek bűneid”

Érdekes, Uram, hogy nem a béna, hanem az egész őt hozó társaság hitére hivatkozva gyógyítottad meg a bűnös lelkét. Ma is olyan orvosa vagy szívünknek, hogy az egyház hitét tekinted, s úgy szabadítasz meg vétkeink kötelékéből.

*

Miközben hirdette az evangéliumot, egy bénát hoztak oda. Négyen vitték. A tömeg miatt azonban nem tudtak Jézus elé jutni. Ezért fölmentek a ház tetejére. Jézus fölött fölbontották a tetőt, és így bocsátották le a hordágyat, amelyen a béna feküdt. Hitük láttára Jézus így szólt a bénához: Fiam, bocsánatot nyertek bűneid. Mk 2, 3–5

*

Kik vannak Jézus körül? Kritizáló farizeusok s közönséges, jó vagy léha emberek, s végül hitben erős férfiak, kik a beteget hozzák s a ház tetőzetén át Jézus elé bocsátják; ők nemcsak jönnek Jézushoz, ők visznek másokat is. Hitük, szeretetük viszi az inaszkodtat.

PROHÁSZKA O.

*

Keresztyény ember nem lehet közömbös a tévelygőkkel szemben, sem a bűnösökkel vagy veszélyeztetekkel szemben, és közömbösségét nem igazolhatja a kérdéssel: „Hát öröje vagyok testvéremnek?” Tudjuk, hogy ezt a kérdést

minden testvérgyilkos őse tette fel. Kereszténynek lenni annyit jelent, mint Krisztusért és Krisztus isteni példáját követve felelősséget vállalni a megváltatlan emberiségért, hogy elvezessük Megváltójához.

H. CHRISTMANN

*

Uram Jézus, az emberi nem Megváltója, tekints reánk, akik oltárod előtt alázatosan leborulunk. Tied vagyunk, tied akarunk lenni.

Légy királya, Urunk, nemcsak a hívőknek, akik sohasem pártoltak el Tőled, hanem a tékozló fiúknak is, akik elhagytak. Add, hogy mihamarabb visszatérjenek az atyai házba. Amen.

XIII. LEO

ÉVKÖZI 7.

SZOMBAT

„Általa hangzik ajkunkon az Amen”

Istenünk, a gyónás utáni feloldozás minket is Igenné, készséges odaadássá tesz Előtted. Nemcsak megszabadít bűneimtől, hanem mindhalálig engedelmes Fiad képmására alakít újjá. Hála Neked!

*

Ezért hangzik föl általa ajkunkon az „Amen” Isten dicsőségére. Isten az, aki minket veletek együtt megerősít és fölken Krisztusban. Ő az, aki pecsétjével megjelölt minket, és mint foglalót szívünkbe árasztotta a Szentlelket.

2 KOR 1, 20–22

*

A kereszten függő Jézus Krisztus nekünk, vérrokonainak, a kegyelmek kimondhatatlan bőségét kiérdemelte. Önmaga közvetlenül is kiosztotta volna ezt a kegyelmet az emberi nemnek, de a látható egyház által akarta megtenni, hogy az emberek benne egyesüljenek, és mindnyájan valamiképpen közös munkát fejtsenek ki a megváltás isteni gyümölcseinek szétosztásában. Amint ugyanis Isten Igéje a mi természetünket akarta felhasználni arra, hogy szenvedései és gyötrelmei által az embereket megváltsa, hasonlóképpen

a századok folyamán az egyházat használja fel arra, hogy megkezdett művét tovább folytassa.

CSERHÁTI J.

*

Az embernek sokkal könnyebb gyűlölnie önmagát, mintsem gondolják. Kegyelem az, ha elfelejti magát. De ha minden gőg meghalna bennünk, a kegyelmek kegyelme az lenne, ha alázatosan szeretnők önmagunkat, mint Jézus Krisztus bármelyik szenvedő tagját.

G. BERNANOS

*

Szentlélek, Te Isten rejtett jelenléte vagy a világban. Ne engedd, hogy elveszünk, és eljätsszuk életünk lehetőségeit. Légy bennünk és a világban a jó iránti nyugtalanság Jézus Krisztus által. Amen.

A. KNFR

„A pusztában újra zengi ifjúsága dalait”

Uram, sok minden változik egyházad életében. Ez a változás egyszerűsödést jelent, s ez jó, hisz örök tapasztalat: minél egyszerűbbé válik valami, annál inkább előkerül a lényeg. Te így tettél régi népeddel, mikor a pusztába vitted őt.

*

Így szól az Úr: Népemet én újból magamhoz édesgetem, s hogy lelkére beszélhessek, a pusztába vezetem, mint a múltban, s ott újra zengi ifjúsága dalait. Oz 2, 15

*

Legnagyobb ellenségünk nem valami tévtan, hanem saját közönyünk. Akkor van veszély, mikor a szív többé már nem nyugtalan, az ima lélektelen megszokássá válik, a száj üres szavakat mormol, mikor az ember mentségeket keres a maga számára, mikor lelki szélcsendben él.

FR. DESSAUER

*

Isten néha örömteli, néha keserves úton vezet bennünket. De sosem fogunk Istenhez eljutni, ha akár az örömnél, akár az elkeseredésnél elrekedünk, és nem folytatjuk utunkat az Isten felé, aki bennünket az öröm által vonz, a keserűségben pedig a keresztúton irányít maga felé.

M. HORATZUK

*

Istenhez jobban tartozunk, mint sajátmagunkhoz; tehát inkább öbenne vagyunk, mint saját magunkban. Mienk csak az út ahhoz az örök képhez, amit Isten rólunk magában hordoz.

H. U. V. BALTHASAR

*

Uram, nem látom életem értelmét. Nem tudom, mi a rendeltetésem. Nem is kutatom, meg akarok elégedni azzal,

amit Te számomra rendelsz. Elég, ha tudom: sorsom a te kezében van. És ha néha különös, csodálatos út is az, amelyen vezetsz, nem kételkedem, hogy Te engem oda vezetsz, ahol hasznosítani tudsz, ahol értékes vagyok Számodra. Amen.

J. B. NOULEAU

ÉVKÖZI 8.

HÉTFŐ

„Népemet újból magamhoz édesgetem”

Milyen sivárrá tud válni a házasság, ha merő megszokás lesz belőle! És ugyanilyen sivár a vallásosság, ha egyszerűen csak beleszoknak az újabb nemzedékek. Uram, ha ezt megérteném, nem keseregnék azon, hogy ifjúságunk számára ellenszenves a hagyományos vallásosság. Nem a hagyomány a lényeg, hanem az élő találkozás Veled.

*

Áldjad, lelkem, az Urat! Egész bensőm az ő szent nevét áldja! – Áldjad, lelkem az Urat, és ne feledd, hogy hozzád milyen jó volt! 102. ZSOLT 1–2

*

A szabadság órája a találkozás órája. Nem az a helyzet, hogy a kereső Isten a kifáradt vándorra várakozik. Mindketten úton vannak egymás felé.

A. DELP

*

Mi az, amit Isten elsősorban kíván tőlünk? A szeretetünk! Téves elgondolás, hogy az a célunk, hogy Isten eszközei legyünk. Igazi hivatásunk az, hogy krisztusivá, vagyis szentekké legyünk, „mert ez az Isten akarata: a ti megszentelődésetek!” – mondja szent Pál apostol. Amíg csupán csatornák vagyunk, amíg Isten kezében csupán személytelen eszközök vagyunk, és azok is akarunk maradni, amíg legfőbb vágyunk csak az, hogy a világban jól betöltsük helyünket, addig nem alakulhatunk át krisztusivá.

Végző célunkat akkor érhetjük csak el, ha a Krisztustól kapott szeretet melegében kibontakoztatjuk magunkban a

tőle kapott isteni életet; ha Krisztust állítjuk gondolkodásunk, vágyaink, akaratunk központjába, ha „Krisztus jegyeit” hordjuk, ha Krisztustól „megittasulunk”.

D. V. HILDEBRAND

*

Uram, én ismerem, az igazat, de nem azt mondom. Birtoklom szeretetedet, de nem azt teszem. Hiszek ugyan Benned, de nem bízom Benned. Beszélek a felebarátról, de nem veszem észre őt. A pénznek szolgálók, de nem szégyenlem. Kereszténynek nevezem magam, de nem vagyok az.

Így van ez, de sokáig nem maradhat így! Könyörülj, Uram, rajtam! Amen.

A. PEREIRA

ÉVKÖZI 8.

KEDD

„A betű öl, a lélek éltet”

Tudom, Istenem, hogy kellenek paragrafusok, mert különben szétesnék az élet. De azt is tudom, hogy csak a paragrafusok nem adnak életet. Nagyon kell hát vigyáznom arra, hogy ne rekedjek meg a parancsok betűjénél, hogy ne csupán engedelmes szolgáló legyek, hanem értő, szerető barátod.

*

Az apostoli küldetésre való alkalmasságunk Istentől való. Ő tett minket alkalmassá arra, hogy az újszövetség szolgálói legyünk; nem a betű, hanem a lélek szolgálói, mert a betű öl, a lélek pedig éltet. 2 KOR 3, 5–6

*

Az egyháznak minden tagja mérhetetlen kincsekkel rendelkezik: az emberi méltósággal és Isten gyermekeinek szabadságával. Ugyanakkor minden egyes tag vállára súlyos feladat is nehezedik: élő kandeláberként kell világítania. Az élet minden területén, minden evilági munkánk közepette az Urat hordozzuk szívünkben, és az ő evangéliumáról kell tanúságot tennünk.

SZENNAY A.

*

Ha valaki az Isten arcát nem ismeri az elmélkedéseiből, az világi ténykedéseiben sem fog ráismerni, még akkor sem, ha a megalázottak és megbántottak szeméből tekint rá.

H. U. V. BALTHASAR

*

Olyan jó Istent mindenütt megtalálni, ahol velünk találkozni akar akár az élet forgatagában, akár az ima összedettségében.

Mégis legjobb vele a csendben és hallgatásban találkozni, vele együtt lenni és elbeszélgetni, szavát meghallani és főként hallgatóságát megosztani. Valóban a vele való beszélgetés egyetlen igazi módja ez. Életemet alkalmasint azzal fogom tölteni, hogy vágyakozzam az Istennel való néma együttlétre, – anélkül, hogy Isten ezt a vágyamat teljesítené.

PEYRIGUÈRE

*

Az Atya egyetlen Igét mondott ki, és ez az ő Fia, és ugyanezt az igét mondja nekünk örök hallgatásában. A léleknek a hallgatásban kell ezt az Igét meghallania.

KERESZTES SZ. JÁNOS

*

Ahol leszek, Jézus, téged óhajtlak és kiáltlak;
Boldog leszek, ha elérlek, boldogabb, ha megtartalak.
Jöjj el, jöjj el, siess már. Jézus, Téged szívem vár.

SZVU 144, 3

ÉVKÖZI 8.

SZERDA

„Nem kőtáblákra, hanem az élő szív lapjaira”

Baj volna, ha azt hinnők, hogy csak a kőtáblákra vésett, leírt törvényeket kell megtartanunk és megmutatnunk a világnak. Nem szabályt vagy törvényt kell másoknak mutogatnunk, hanem magunknak kell a te leveleiddé, vonzó, üdvösséges leveleiddé válnunk mások számára.

*

Testvéreim! Csak nem szorulunk töletek kapott, vagy hozzatok címzett ajánlólevélre, mint mások? Hiszen ti vagytok

a mi ajánlólevelünk, a szívünkbe írva. Láthatja és olvashatja akárki, mert meglátszik rajtatok, hogy Krisztus levele vagytok. 2 KOR 3, 1-3

*

Minden ember maga teremti meg a körülötte levő világot. Minden ember egy az egész világgal, melyet a maga kedvére újjáteremthet; – ha szeretet van benne, akkor szeretetre-méltó emberekkel népesítheti be, ha gyűlölet van benne, akkor gyűlöletes emberekkel rakhatja tele.

S. SAROVAN

*

Valódi szeretete nem annak van, aki szeret, s akit viszont szeretnek, – hanem az szeret igazán, aki több és mélyebb szeretetet tud nyújtani, mint amennyit kap, és aki annyi fényt áraszt maga körül, hogy e fénycsóvában a világ új víziója tárulhat az emberek elé; oly világé, melynek egyetlen határa van: a korlátlan szeretet.

XXIII. JÁNOS

*

A szerető lélek a világ egy parányi napja, amely Istent sugározza.

*

CH. LUBICH

Jézusom, add, hogy mindig úgy légy szemem előtt, mintha csak látnálak! Add, hogy mindig úgy légy szemem előtt, mintha valóságban és érzékelhetően előttem állnál. Engedd, hogy élő közösségben legyek Veled, állandóan a rejtett, de mégis oly élő Istennel. Szívem legbensejében tartózkodol, életem élete vagy. Értelmem minden gondolata, szívem minden jó törekvése láthatatlan jelenléted eredménye. Kegyelmed él bennem, s lelkiismeretem mélyén tisztán hallom hangodat. Jó Mesterem, légy mindig így velem! Amen.

J. H. NEWMAN

ÉVKÖZI 8.

CSÜTÖRTÖK

„Krisztus levele vagytok”

Uram, ha Te levelet írnál hozzánk, nem lenne az hivatalos értesítés. Nem lenne fenyegetésekkel súlyosbított felszólítás.

Nem lenne benne kimértség vagy szertartásosság. A szíved lenne benne, hogy megmelegedjék annak a szíve, aki olvassa.

*

Meglátszik rajtatok, hogy Krisztus levele vagytok, amelyet mi írtunk, – mégpedig nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével, és nem is kőtabletkra, hanem az élő szív lapjaira.

2 KoR 3, 3–4

*

Néhány évvel ezelőtt az északjapáni Szaporró városban tartottam vagy száz apácának előadást a szeretetről. Egy óra hosszáig beszéltem, igyekezőn megvilágosítani minden oldalról a szeretet titkát. Mikor az előadás végére értem, felszólítottam a hallgatóságot, hogy tegyenek fel kérdéseket. Egy fiatal, kerekarcú japán nővérke mindjárt jelentkezett: „Tessék mondani, Páter: mi a szeretet?” Hát ez a kérdés alaposan fejbe vágott. Egy álló órán keresztül magyaráztam nekik, hogy mi a szeretet, és lám, mintha semmit sem mondtam volna. Elkezdtem megint előről, de látom a nővér arcán, hogy nem hatol a szívébe szavam. Erre félbeszakítottam a fejtegetést, és hirtelen ezt mondtam: „Nővér, csak egyet mondok. Nézzen Jézusra. Nézzen az ő életére, az ő halálára. Az, amit ott lát, az a szeretet!” Erre felcsillan a nővér szeme: megértette. Az én szívemben meg valami nagy hullámként tört fel a hála érzése: „Jézusom, mennyibe került neked, hogy én ezt a feleletet japán lányodnak adhattam! Életedbe került, halálodba, utolsó cseppig kiontott véredbe.” Az igazi szeretetről, az „agapéről” beszélni csak egy módon lehet: ha Jézusról beszélünk. Mert ami benne feltárult e világnak, az ez: a szeretet Istene, és az isteni szeretet.

NEMESHEGYI P.

*

Magasságos, mindenható, jóságos Úr!
Tied a dicséret, a dicsőség és tisztelet és minden áldás.
Csak Téged illet, Magasságos,
kinek nevét említeni nincs ember, aki méltó.

Dicsérjenek, én Uram,
akik megbocsátanak a te szerelmedért,

és viselik betegségek és háborúságok szenvedéseit
boldogok ők, kik békétűrèssel viselik,
mert, Magasságos, Te koronázod meg őket.

ASSZISZI SZ. FERENC: Naphimnusz

ÉVKÖZI 8.

PÉNTEK

„Miért nem bõjtölnek?”

Míg tieid között éltél, Uram, felfüggesztetted a bõjtöt, mert új bort akartál önteni új tömlőkbe. A régi bõjt csupán valami tárgyat vagy tettet adott Istennek, de Te úgy akartad, hogy tieid önmagukat adják minden bõjt, vezeklés és önmegtagadás által Istennek.

*

Néhányan Jézushoz mentek, és ezzel a kérdéssel fordultak hozzá: **Miért bõjtölnek János tanítványai és a farizeusok tanítványai, és miért nem bõjtölnek a tieid?** – Jézus ezt válaszolta nekik: Bõjtölhet-e a násznép, amíg velük van a vőlegény? Amíg velük van a vőlegény, nem bõjtölhetnek.

Mk 2, 18–19

*

Isten egészen nekünk adja magát, és erre csak egy méltó felelet van: mi is egészen átadjuk magunkat neki. Életközösségünknek jelképe és egyre tökéletesebb megvalósítója a szentmise, ill. a szentáldozás.

KELEMEN V.

*

Istennek vannak követelményei, melyeket sokszor nem is olyan könnyű teljesíteni. Tehát kitérünk előlük. Nem nyitunk Istennek ajtót, amikor zörget. Isten szeretete mindig újabb és újabb alkalmakat keres, hogy velünk találkozzék, mi viszont mindig újabb és újabb kifogásokat találunk, hogy „nyugodt lelkiismerettel” kitérjünk előre.

Ha ajtót tárnánk Istennek, egész lényünkbe és életünkbe befogadnánk őt, megtapasztalnánk azt a hatalmat és áldást, ami Isten velünk egyesülő életéből fakad.

E. SCHWARZ

*

Atyánk nem azt várja tőlünk, hogy érdemeink kicsinyes
könyvelői legyünk.

F. MAURIAC

*

Megvallom, Uram, és áldalak érte, hogy bennem képmásodat teremtetted meg, hogy Rád emlékezve Rólad elmélkedjem, Téged szeresselek. De ezt a képmást annyira eltorzította a véték, annyira elfeketítette a bűn, hogy nem tud eleget tenni rendeltetésének, hacsak Te meg nem újítod és helyre nem állítod. Uram, tégy a magadévá! Amen.

SZ. ANZELM

ÉVKÖZI 8.

SZOMBAT

„Új bort új tömlőkbe”

Uram, Neked csak egyetlen borod van, de olyan bor ez, mely állandóan forr és tisztul a világban, az egyházban, hogy fokozatosan teljes győzelemre jusson benne a Lélek. Ennek az állandóan tisztuló bornak kell újra és újra új tömlők sora: olyan keretek, melyekben egyre hatékonyabbá válhat a Szentlélek.

*

Senki sem tölt új bort régi tömlőkbe, mert a bor kiszakítja a tömlőket, és kifolyik a bor is, tönkremegy a tömlő is. Az új bor új tömlőkbe való. Mk 2, 22

*

Arra a kérdésre: hol van Isten? – történelmileg és nem helyileg értelmezve ezt a kérdést, – csak így válaszolhatunk: nem fölöttünk és nem bennünk hanem „előttünk” van.

A keresztény embernek hite nem a világtól menekülő hit, hanem a világot építő, fejlődését, kibontakozását elősegítő hit, amely soha nem elégszik meg a világ jelenlegi állapotával, hanem a jövő ígéreteinek világánál állandóan jobbá, szebbé, emberiesebbé akarja ezt formálni. A mennyország reményével nemcsak nyugtat, hanem a nyugtalanság szent tüzének lobogtatásával biztat.

KISS L.

*

A keresztény ember Krisztus feltámadásában nemcsak a mennyország örökkévalóságát fedezi fel, hanem éppen ennek a Földnek a jövőjét, amelyen az ő keresztje állt.

J. MOLTSMANN

*

Uram, adj Lelket nekünk, hogy ne fulladjunk ki az úton, hogy tiszta lélegzet, hogy élet lehessen bennünk.

Segíts, hogy a holnap felé mehessünk, vissza nem tekintve, erőfeszítésektől sosem vonakodva.

Adj Lelket, hogy remélhessünk újra, mintha ma kezdőd-nék az élet.

Adj reményt a viharok között is, mert akkor is mellett-tünk állsz, és mi Benned remélünk. Hordozzuk az emberek reményét, de sok-sok gyötrelmét is.

Adj lelket nekünk, a te Lelkedet, aki az Atyától származik. A te Lelkedet, aki ott fúj, ahol akar, esőben, szélben, vagy a szelíd fuvallatban, amellyel megérintesz minket.

Add a te Lelked, hogy mélységből is imádkozhassunk Hozzád, eljöveteledet várva, az Úr teljessége után vágyakozva. Amen.

L. J. SUENENS

Az évközi 9. hét kimarad, mert ez minden évben a Szentháromság, vagy Úrnap hete.

„Mezítelen vagyok”

Uram, a súlyos bűnben én is mindig mezítelennek érzem magamat Előtted. Nem merek Rád gondolni, rejtőzöm Előled. A halálos bűn valóban levetkőztet bennünket: megfoszt teljes emberségünktől. S ha már most kellemetlen ez a lelki mezítelenség, mennyivel inkább az – halálunk óráján!

*

Az első ember és felesége a bűn elkövetése után elrejtőztek a paradicsom fái között. De az Úr Isten szólította az embert, és kérdezte: Hol vagy? – Ő azt felelte: Meghallottam lépteidet a kertben és megijedtem, mert mezítelen vagyok.

TER 3, 9–10

*

A „ne vigy minket a kísértésbe” kérés megérteti velünk életünk veszélyeztettségét, hogy életünkön rajta veszthetünk. Rossz lóra szállhatunk, rossz kártyára tehetünk. Azt jelenti, hogy életünk apró vagy nagy eseményei, apró kedvteléseai vagy nagy szenvedélyei elszakíthatnak bennünket az Atyától.

H. TIELECKE

*

Üdvös, ha egyszer-egyszer magriadunk magunktól és lehetőségeinktől. De jaj, ha ijedelmünkben megfeneklünk, és félelmünk fáradtságot és rezignációt eredményez. Ekkor igazán minden elveszett. Éppen a bűnösnek kell kitartania lényé legmélyebb és legfinomabb törekvései mellett: azok önmagunk fölé utalnak. A bűn a valóságnak mindig valami beszennyezése, megcsonkítása. Egyedül a lét Ura rendelkezik a jóvátételhez szükséges képességgel, hatalommal és szándékkal.

A. DELP

*

Imádkoznunk kell, hogy el tudjuk viselni ennek a világnak borzalmait és esetlegességeit; imádkoznunk kell, hogy

homályainkkal megállhassunk Jézus Krisztus félelmetes tisztaságában, hogy értsük szavait, hogy elkerülhessük az alapjainkat megrendítő tévedéseket, imádkoznunk kell, hogy elnyerjük az erőt a kegyelemben és képesek legyünk várakozásra.

L. BLOY

*

Mindenható, irgalmas Istenünk, Te megadtad nekünk, embereknek az üdvösség és örök élet ajándékát. Tekints ránk kegyesen, és erősítsd meg lelkünket, melyet Te alkotál. Add, hogy halálunk órája a kegyelem állapotában találjon, és szent angyalaid kísérjenek minket, Teremtőnk a te színed elé. Amen.

ÉVKÖZI 10.

HÉTFŐ

„Aki a Szentlelket káromolja”

Istenem, a te elképzelésed szerinti ember testből, lélekből és Szentlélekből áll. Addig érzem magamat felöltözöttnek Előtted, amíg Szentlelked tölt el. A súlyos bűn káromkodás a Szentlélek ellen, mert elűzi őt.

*

Bizony mondom nektek, minden bűn és minden káromló szó, amit csak kiejtenek az emberek a szájukon, bocsánatot nyer. De aki a Szentlelket káromolja, az sohasem nyer bocsánatot, hanem örök véték terheli. Mk 3, 28–29

*

Az ember, akinek az isteni parancs megtartásával testileg is szellemivé kellet volna válnia, a bűn által lelkileg is testivé vált.

Akarattal halott lett lelkileg, miután testében már halandó – akarata ellenére. Hütlenné válva az örök élethez, örök halálra ítéltetett, ha a kegyelem meg nem menti.

Sz. ÁGOSTON

*

Isten ott lakik, ahol befogadják.

RABBI MENDEL

*

A halál gondolatával nemcsak úgy általánosságban foglalkozunk, hanem a saját halálunkra gondolunk; ez helyükre teszi a dolgokat, lelkünket erősíti és gazdagítja. A másik életformát szem előtt tartva intenzívebben élünk, mert ez a várakozás döntően befolyásolja jelen magatartásunkat. A szereteteinktől való búcsúzás elősegíti a túlvilág közelségének érzetét; tartsuk magunkban ébren ezt az érzéket, és iparkodjunk azt ismételten megújítani.

R. VOILLAUME

*

Istenem, Te szent és igazságos, igaz és hűséges tiszta és jóságos, Eléd járulok. Ha Hozzád jövök, Mózesként le kell borulnom, s Péterrel együtt felkiáltanom: Menj ki tőlem, mert bűnös vagyok! De tudom, hogy igazában ezt kell mondanom: Irgalmazz nekem! Bár bűnös vagyok, s így érdemtelen vagyok irgalmadra, mégis alázatos bizalom él bennem, s a te határtalan irgalmad után vágyódom. Hisz még nem vagyok végképpen elveszett, hanem e föld vándora, aki örök javaid után sóvárog, és aki készséggel – bár alázatosan – nyújtja ki kezét irgalmad végtelen ajándéka felé. Amen.

K. RAHNER

ÉVKÖZI 10.

KEDD

„Sohasem nyer bocsánatot”

Sokszor felszínes az elképzelésünk a bűnökről, Uram. Nem gondolunk bele, hogy vannak bűnök, melyeket elég megbocsátanod, s máris megsemmisülnek; ezért is bocsánatos bűn a nevük. De aki elűzte a Szentlelket, akiben meghalt az istengyermeki élet, azt új életre kell támasztani, azt újra Szentlélekkel kell elárasztani.

*

A mélységből kiáltok, Uram, hozzád; Istenem, hallgass a szómra! – Figyelj imádságomra kegyes szívvel, amikor bocsánatodat kérem! – Uram, ha vétkeinket számon kéred, színed előtt senki meg nem állhat; ám te megbocsátod minden vétkünk, hogy áhitattal szolgáljunk néked. 129. ZSOLT 1–4

*

Aki téged mindenestől teremtett, mindenestől visszakövetel magának.

A. KOHL

*

A hit alapján véve azt jelenti, hogy Jézus Krisztus szeretet-többlete kárpótlást nyújtott mindnyájunk szeretet-deficitjéért. A hit világosan tudomásunkra hozza, hogy maga Isten árasztott el minket szeretetével, és így eleve fedezte mindnyájunk hiányosságát. Hinni tehát azt jelenti végülis, hogy beismerjük deficitünket, s nincstelenségünk tudatában elfogadjuk Isten ajándékozó jóságát.

J. RATZINGER

*

Az ember a megbocsáthatatlan dolgok megbocsátásában áll legközelebb az isteni szeretethez.

G. v. LE FORT

*

Uram, nézd nyomorúságomat. Ki máshoz menekülhetnék, mint Hozzád? Hogyan viselhetném el magamat, ha nem azzal a gondolattal, hogy Te elviselsz engem, ha nem annak megtapasztalásával, hogy Te még mindig jó vagy hozzám?

Nézz rám, Istenem: nem nagy bűnöst látsz bennem, hanem csak egy kicsit. Olyan bűnöst látsz, akinek még a bűnei is kicsinyesek, szegényesek és hétköznapiak. De az én közepszerűségem nem álcázó takaró-e, amely mögött a legrosszabb rejtőzik: az önző és gyáva, a hanyag és érzéketlen szív; olyan szív, mely képtelen nagylelkűségre és távlatokra?

Könyörülj az én szerencsétlen szívemen, Uram, Te a nagylelkűség és szeretet Istene! Add ennek a szegény, kiszikkadt szívnek Szentlelkedet, hogy Ő alakítson újjá! Amen.

K. RAHNER

ÉVKÖZI 10.

SZERDA

„A külső ember romlásnak indult”

Nem tudom, meddig élek még, Uram, de néha mintha hallanám már lépteidet, hiszen testi életem romlásnak indult.

Ha erre gondolok, megijedek; félek, hogy a halál kivetkőztet emberi valóságomból. Bátorságot és bizalmat csak az ad, ha megértem, hogy nem a test, hanem a Szentlélek öltöztet fel igazán.

*

Ezért nem veszítjük el kedvünket, mert bár a külső ember romlásnak indult bennünk, a belső napról napra megújul. Csak ne a láthatóra, hanem a láthatatlanra fordítsuk figyelmünket! A látható ugyanis mulandó, a láthatatlan viszont örök. 2 KOR 4, 16–18

*

Egyszer egy görög szigeten láttam egy Szűz Mária-képet egy kis falusi kápolnában, amelyet a hívők töviskoszorúval fontak körül, és selyemhernyópetét szórtak rá. Amikor én láttam az ikont, a selyemhernyók már teljesítették kötelességüket: átlényegesítették, selyemmé változtatták a sok-sok eperlevelet, és a Szűz Mária csupa hófehér selyemgubóval volt bekeretezve.

Hívő keresztény talán ezt mondta volna erre: „Nem volt az álom, amit láttál, és nem is selyemhernyók voltak, hanem mi vagyunk azok, mi emberek. Ha elvégeztük dolgainkat itt a földön, begubózunk a sírba, onnét szárnyas lelkeként szállunk ki, és egy örökkévalóságon át ott repkedünk a Szűz Mária körül. Azért adatott nekünk a szem, hogy lássunk, s Isten azért küldte a selyemhernyót, hogy megmutassa nekünk a helyes utat. Szívünk egy pillanatra megriad a szent jelképek láttán, nem merünk továbbmenni, nem merünk egészen hinni és a reménységet bizonyossággá fokozni.”

N. KAZANTZAIKSZ

*

A nyugodt öreg korban, a hazatérés előtt az embernek még van ideje, hogy önmagát tökéletesítse. Tökéletessége azonban nem földi erejében és képességeiben bontakozik ki, hanem abban, hogy Isten kezéből tudatosan elfogadja az életet, és tudatosan vállalja az önfeláldozást.

R. HENNING

*

Istenem, nincs más dolgom a földön, mint szent akaratodat teljesíteni. Hogy pedig mi a te akaratod, azt nem én szabom meg, hanem Te, Istenem.

Jelenleg betegségem volt a te akaratod. Ezt teljesítem most, Uram, és így teljesítem most hivatásomat. Talán jobban teljesítem, mint bármikor eddig az életben. Mert akaratod teljesítését most semmi emberi tekintet el nem homályosítja. Sem hiúság, sem szimpátia, sem egyéb emberi tekintet. Minden nap szenvedését azzal a tudattal viselem, hogy istentiszteletet végzek. Mostani istentiszteletemben semmi mellékgondolat sincs. Most az vagyok, amilyennek Te engem szántál. Amen.

KOROMPAI J.

ÉVKÖZI 10.

CSÜTÖRTÖK

„Minket is feltámaszt”

Nem szabad helytelenül gondolkoznom a testről. A teljes ember test és lélek egysége, és Te, Istenem, a teljes embert akarod Szentlélek által a mennyei hazába vinni. Feltámasztasz bennünket, hogy örökre testből, lélekből és Szentlélekből legyünk.

*

Tudjuk ugyanis, hogy Isten, aki Jézust feltámasztotta, minket is feltámaszt, és veletek együtt elébe állít. Mert minden értetek történik, hogy minél bővebben áradjon a kegyelem, és így hálát is minél többet adjanak, az Isten dicsőségére. 2 KOR 4, 14–15

*

Az életet Krisztusban és Krisztus által nyertük, és ezért éltet a reménység, mert sorsunk az első húsvétkor visszavonhatatlanul eldőlt.

H. B. MEYER

*

A hannoveri régi temetőben van egy érdekes síremlék. A földbe épített kriptát hatalmas kölap fedi. Rajta az elhunyt neve, majd lentebb ez a felírás olvasható: „Ezt az örökre megváltott sírhelyet senki sem nyithatja fel többé.” A múlt század végén egy jómódú asszonyt temettek ide, a város neves polgárának az özvegyét. Úgy látszik, nem

sok rokona lehetett, mert sírját úgy készítette el, hogy időtálló legyen akkor is, ha nem gondolják. Közben azonban az történt, amire sem az elhunyt, sem az utókor nem számított. Mindjárt a temetés utáni évben egy vékony kis hajtás bújott ki a kőlap alól, egy nyírfahajtás. Mivel a sírt nem gondozta senki, a nyírfácska szépen fejlődni kezdett. A kis hajtásból hatalmas fa lett, melynek gyökérzete egyre jobban emelte a nagy kőlapot, mindaddig, amíg egy szép napon félre nem fordult, és le nem csúszott a sírról. Az „örökre” bezárt sír megnyílt, és Isten életető napja beragyogott a halál reménytelennek látszó éjszakájába.

KACZIBA J.

*

Győzelmes Jézusunk, tündöklő szép napunk,
világosítsd szívünket, erősítsen minket
szent feltámadásod!

Szentséges áldozat, élőket, holtakat
megsegítő irgalom, feltámadás, élet!
Jézus, hála néked!

SZVU 84, 3, 5

ÉVKÖZI 10.

PÉNTEK

„Ezek az én anyám és testvéreim!”

Azért is félek a haláltól, mert a családi közösségből is kivetkőztet bennünket. Pedig olyan jó együtt lenni azokkal, akikben velem közös a vér! Jézusom, szavad nyomán megértem, hogy nem vetkőztet ki minket családi közösségünkben a halál, mert Te új, örök testvériséget ajándékoztál nekünk: mindazok, akiket a Szentlélek jár át, anyám és testvéreim!

*

Akik körülülték Jézust, szóltak neki: Anyád és rokonaid kint vannak és keresnek. Ő azonban így válaszolt: Ki az én anyám, és kik az én rokonaim? Majd végignézte a körülötte ülőket, csak ennyit mondott: Ezek az én anyám és testvéreim. Aki teljesíti mennyei Atyám akaratát, az mind testvérem, nővérem és anyám. Mk 3, 32–35

*

A mi élő valóságunkkal a következő a helyzet. Vannak tág felületek, melyeken a többi emberrel érintkezünk. Ezen belül húzódnak a szűkebb rétegek, melyekbe már kevesen léphetnek be. És mind szűkebbek lesznek belső zónáink, mind kevesebb ember számára nyújtanak behatolást. Végül lelkünk legbelső köre már csak önmagunk számára van fenntartva.

Micsoda esemény, adomány – és kockázat is persze, – ha belső világunk tereit mások számára kinyitjuk és létrejön bennük az összeköttetés köztünk és a másik ember között!

R. SPIECKER

*

Az emberek túl sok falat és túl kevés hidat építenek.

I. NEWTON

*

Krisztus a mi békességünk, aki a kettőt egyesítette, és a közbeeső válaszfalat ledöntötte... Eljött, hogy békét hirdessen nektek, a távollevőknek és békét a közelieknek.

EF 2, 14, 17

*

Senki sem lehet igazán keresztény, amíg nem érez felelősséget és nem fűti igaz szeretet az emberiség nagy családjá iránt. Hisz alapjában véve a saját családjá és mindenki testvére.

A. BEA

*

Ó Istenünk, miként csak egy Lélek és egy Test, egyetlen – minket érintő – reménység létezik, miként csak egy Urunk, egy hit és egy keresztség, egyetlen Isten és egyetlen közös Atya van; úgy alkoss bennünk is egy lelket, köss össze minket az igazság, a béke, a hit és szeretet kötelékével, hogy Téged az egy Lélek erejében egy szájjal dicsérjünk Fiad, Jézus Krisztus, a mi Urunk által, aki Veled és a Szentlélekkel együtt él és uralkodik mindörökké. Amen.

ANGLIKÁN LITURGIA

„A sátán”

Kevés szó esik mostanában az angyalokról és az ördögökről. Mintha mesének tartanák az emberek. Pedig világunk tanúskodik arról, hogy a te teremtető erőd és szépséged, Istenünk, milyen változatos formában tündöklődik a különböző lényekben. Az angyalok a te szépséged sajtáságos tükörképei; az ördögök pedig az elrontott szépség romjai, a bűn tükröződései.

*

Az írástudók, akik Jeruzsálemből jöttek, így nyilatkoztak Jézusról: Belzebub szállta meg, és a gonoszlelkek fejedelmének segítségével űz ördögöt. – Jézus ekkor összehívta őket hasonlatot mondott nekik: Hogy űzhetné ki a sátán a sátánt? Mk 3, 22–23

*

Ha az ördög valami természetfeletti lény volna, talán nem tudna annyit ártani nekünk. De ő is teremtmény, s ismeri a teremtményi lét rugóit és vágyait. Nemcsak okossága révén veszélyes számunkra, hanem sokkal veszélyesebb lét-rokonsága révén. Az ő csábítása meg tudja mozdíttani szívünk húrjait, az ő szava visszhangot kelt bennünk, amerre ő csalogat, arra mi magunktól is könnyen elvagyódunk. Nincs is olyan nagy távolság közte és köztünk; ez ijesztőbb, mintha nagyhatalmú fejedelem lenne.

A protoevangéliumban Isten az asszony ivadékának ígéri a győzelmet a sátán fölött. A sátán nem Isten ellensége, hanem a miénk. A harcot tehát nekünk kell és lehet kivívunk az Emberfia vezetésével.

BÁN E.

*

Te Lucifer meg, egy gyűrű te is
Mindenségemben, – működjél tovább:
Hideg tudásod, dőre tagadásod
Lesz az élesztő, mely forrásba hoz,
S eltántorítja bár – az mit se tesz –
Egy percre az embert, majd visszatér.
De bűnhődésed végtelen leend

Szüntelen látva, hogy, mit rontni vágyol,
Szép és nemesnek új csírája lesz.

MADÁCH: Az ember tragédiája

*

Urunk, beledobtál bennünket a sötétségbe, mint a kovászt. A bűn megfosztott minket a világtól, de mi lépésről lépésre visszahódítjuk, s úgy adjuk vissza Neked, amint kaptuk, rendben és szentül a napok hajnalán. Ne sajnáld tőlünk az időt, Uram! Figyelmünk gyorsan lankad, agyunk hamar kifárad.

Minden szép élet melletted tanúskodik, Uram! Amen.

G. BERNANOS

„Vándorként élünk”

Egy-két évtizede a keresztény ember csak magát érezte vándornak, útkereső szegénylegénynek, aki törekszik Isten hegyére. Ma nemcsak önmagunkat, hanem egész keresztény közösségünket, magát az egyházat látjuk vándornak, s ez bizony néha megdöbbsent minket, Uram. Pedig nincs ebben semmi elszomorító, hisz aki keres téged, aki keresi az utat hozzád, az talál el igazán országodba.

*

Testvéreim! A bizalom éltet minket, míg vándorként élünk e testben, és távol járunk az Úrtól. A hit állapotában élünk ugyanis, és nem az Úr boldogító színelátásában. Mégis bizalommal várakozunk. 2 KOR 5, 6–8

*

Gyakran a keresztény ember is nehezen érti meg, hogy a megváltás nem hozta meg a földi paradicsomot, hogy nem béke, hanem küzdelem az osztályrészünk. Baj volna, ha megelégednénk a mával, és nem iparkodnánk türelmesen és fáradhatatlanul a cél felé.

E. NIKRIN

*

Nem szabad abbahagynunk a Szentlélek fényének és erejének segítségül hívását, ha a történelmi átmenetnek ebben az órájában a hagyományos és megszokott egyházi életet ugyan nem mindenestől új és más, de mégis eleve-nebb, igazibb, több hittől és fénytől átjárt állapothoz kívánjuk eljuttatni.

VI. PÁL

*

Ha majd megtettem, amit megtehettem,
és sötétedni kezd felettem,
csendesen, nyugovóra térve
leülök gyászutam szélére,
s nyugodtan várom azt az órát,

melytől a bátrak sose félnek:
mikor a halál bevégeződik,
és megkezdődik majd az élet.

CAMOENS

*

Urunk, könyörgünk Hozzád, hogy szemet adj nekünk. Kitartóan kérjük: a tiedet add nekünk, hogy úgy láthassuk, miként Te — a világot, az embereket, a történelmet, saját sorsunkat.

Add, hogy rátaláljunk az útra, amely Hozzád vezet, a te gondolataidhoz vezet – mindig, minden órában.

Add, hogy mindinkább azzá válhassunk, aminek Te alkottál minket. Add nekünk a te tekintetedet! Állíts magad mellé minket, tégy készségessé, hogy tanuljunk a te Igéből, amely megvilágosítja és átalakítja az egész életet! Amen.

L. J. SUENENS

ÉVKÖZI 11.

HÉTFŐ

„A hatalmas fát megalázta”

Úram, ha egyházad történetére gondolok, rá kell jönnöm: valahányszor igen nagyra és hatalmassá nőtt, megaláztad. Nemcsak az egyesekre, hanem egyházadra is áll, hogy a kevélyeknek ellenállsz. Nem örökre, csak hogy alázatosságra tanítsd, és így újra felmagasztalhasd.

*

A hatalmas fát megaláztam, s a kis ágat fölmagasztaltam. A zöldelő fát én szárítottam el, én virágoztattam ki a szárazat. – Amit ígertem, én az Úr, meg is teszem. Ez 17, 24

*

Az alázatos ember Keresztelő szent János kijelentéséhez tartja magát: „neki növekednie kell, nekem kisebbednem” (Jn 3, 30). Mások erényeit azonnal meglátjuk, amint saját gyengeségünket tudomásul vesszük.

Az ég nagyon magas, de az ég kapui nagyon alacsonyak.
Ha be akarunk jutni, fejet kell hajtanunk.

F. SHEEN

*

A sikertelenség értékes tapasztalat, nemcsak azért, mert a jobb felé terel bennünket, hanem azért, mert nézeteink és módszereink megváltoztatására kényszerít bennünket.

C. G. JUNG

*

Minden időben, bármely nemzethez tartozó ember kedves az Isten előtt, ha eltölti az ő félelme és igaz tetteket visz végbe.

II. Vatikán: Egyház

*

Istenem, add, hogy ne bíráljak:
Erényt, hibát és tévedést
Egy óriás összhangban lássak –
A dolgok olyan bonyolultak,
És végül mégis mindenek
Elhalkulnak és kisimulnak,
És lábaidhoz együtt hullnak.
Mi olyan együgyűn ítélünk,
S a dolgok olyan bonyolultak.

REMÉNYIK S.: Ne ítélj!

ÉVKÖZI 11.

KEDD

„Távol az Úrtól, a hit állapotában”

*Mintha azt felejtene el egyházad diadalmas életszakaszai-
ban, hogy nem lát még, csak hisz, tehát még távol jár Tőled.
A diadal népedet is túlzott önbizalommal tölti el, mintha már
ismerné a nyílegyenes utat Hozzád, pedig csak az iránytű
van még kezünkben.*

*

**Az Úr házában van az igazak otthona, – kegyelméből
nagyra nőnek. Járjanak bár az öregkor alkonyán, – erényes
életük gyümölcsöt érlel. Hirdessék, hogy erős köszikla a mi
Istenünk: igazságtalanság nincs benne. 91. ZSOLT 14–16**

*

A keresztény élet hazavágyás. Nem olyan ember hazavágyása, aki messze került otthonától, tehát haza vágyik, Hanem olyané, aki tulajdonképpen sohasem volt otthon, nem volt otthona, nem is ismerte szüleit, de tudja, hogy valahol messze élnek, várják őt és nagyon jó lenne már ott lenni náluk.

Ha van ilyen vágy bennem, térdénállva kell megköszönöm az Úrnak. Ha nincs, térdénállva kell kikönyörögnöm.
CSÓGL J.

*

Az örökkévalóság számunkra nemcsak az idők végezeténél és a sírnál kezdődjék, hanem járja már most át egész gondolatvilágunkat és ténykedésünket.

Csak az örökkévalóságban gyökerező, túlvilágra beállított emberek tudnak evilági kérdésekkel megbirkózni.

R. GRABER

*

A természetfeletti messze kívül esik ismeretvilágunkon, – bár benne élünk.

Csak fénylő pontok utalnak rá: pl. Krisztus földi megjelenése, a szentek, az egyház, talán saját belső élményeink. De ez épp annyira elegendő irányjelzés, mint a napkeleti bölcséknek a csillag. Aki az irányjelzést állhatatosan követi, eljut a természetfeletti világhoz.

M. HORATZUK

*

Vedd, Uram, és fogadd el egész szabadságomat, emlékezetemet, értelmemet, akaratomat, mindent, amim csak van. Te adtad mindezt nekem, s én Neked adom vissza, Uram. Minden a tiéd, rendelkez velük szabad tetszésed szerint. Egyedül szeretetedet és kegyelmedet add nekem, s nekem ez elég. Amen.

LOYOLAI SZ. IGNÁC

ÉVKÖZI 11.

SZERDA

„A magas cédrus tetejéről ágat nyesek, elültetem”

Ez is az élet törvényszerűségeihez tartozik, Uram, az egyház megaláztatásai idején, amikor mintha elvesztené lába

alól a talajt, a kis közösségekben indul el az új kezdeményezés, a jövő ígérete.

*

Így szól az Úr: A magas cédrus tetejéről ágat nyesek, és elültetem. A letört gyenge ágacskát én elültetem egy magas hegyen; a választott nép magas hegyén ültetem el, ott sarjad ki majd, hatalmas cédrusfává terebélyesedik, s gyümölcsöt terem.

Ez 17, 22

*

A teremtő, megváltó, megszentelő, az üdvösségre elvezető isteni szeretet, amely az egész világmindenséget átöleli, és minden egyes teremtményt, minden egyes embert számon tart. – mintegy rövid foglalatban, koncentráltan mutatkozik meg előttük Máriában.

Mit juttatott az egész különleges isteni szeretet Máriának?

Az isteni szeretet különleges ajándékai között nem szerepel a kényelem, a gazdagság, a siker, a különleges megbecsülés a földi életben, és annyi más dolog, ami minket annyira lebilincsel és izgat. Ez persze tulajdonképpen természetes, és sokszor hallottuk már. Mégis meg kell kísérelnünk nagyon világosan szemünk elé állítani, mik is valójában Isten igazi ajándékai; mi az, aminek súlya van Isten előtt, és mi az, aminek nincsen.

A Mária-tisztelet egyik legnagyobb haszna éppen az, hogy ezt egész konkrétan szemünk elé tárja, és ezzel természetfeletti értéklátásra készít és nevel. Hozzászoktat ahhoz, spontán módon begyakorol arra, hogy evilági értékskálánkat revideáljuk, és arra készítet, hogy ezt folytonosan megtegyük.

WEISSMAHR B.

*

Ki a vak? Aki nem lát egy másik világot.

Ki a néma? Aki alkalomadtán nem tud szeretetreméltót mondani.

Ki a szegény? Akit túlzott igények gyötörnek.

Ki a gazdag? A megelégedett szívű.

INDIAI MONDÁS

*

Áldott légy, én Istenem, mert noha én minden jóra méltatlan vagyok, mégis a te nagylelkűséged és végtelen jóvoltod soha meg nem szűnik jót cselekedni, még a hálátlan és Tőled messze elrugaszkodott emberekkel is.

Téríts minket magadhoz, hogy hálásak és ájtatosak legyünk, mert Te vagy a mi üdvünk, erősségünk és bátorságunk. Ámen.

KEMPIS T.

ÉVKÖZI 11.

CSÜTÖRTÖK

„A mag kicsírázik”

Fájdalmas tudat, Uram, hogy – bár sokat tennénk a Tőled kapott ígéért, – nem tudjuk, mit kell tennünk. Pedig a legfontosabb tennivaló egyszerű: önmagunkban kell hatékonytá tenni az ígét, és a mag körülöttünk mindenütt ki fog csírázni.

*

Úgy vagyunk az Isten országával, mint amikor az ember magot vet a földbe. Utána akár alszik, akár ébren van, akár éjszaka van, akár nappal, a mag kicsírázik és szárba szökken, maga sem tudja, hogyan.

Mk 3, 26–28

*

Csak akkor tudom az embereket Istenhez vezetni, ha én magam egészen tele vagyok Istennel. Csak azt adhatom másnak, ami az enyém.

E. NIKRIN

*

Az a pap, aki Isten törvényét hordozza magában, megölhető, de le nem győzhető.

SZ. CIPRIÁN

*

A hit kezdete a nagy igazságszeretet, mely készségesen befogadja és követi az igazságot, bárhogy hangozzék is.

bármit követeljen is. Ha az igazságérzet meghal, akkor Isten hallgatásba burkolózik, hiszen nincs szerv, amely szavára figyel. Az igazságot kereső embernek Isten még hétköznapi események és dolgok által is megnyilatkozik.

R. MÜLLER

*

Az ember tele van kétellyel, kavargó gondolattal és érzéssel, melyek minduntalan kicsúsznak ellenőrzésünk alól; születnek, tevékenykednek és szaporodnak bennünk, s sokszor támadásra indulnak ellenünk. Hogy föléjük kerekedjünk, szemükbe kell néznünk, formába kell sajtolnunk őket. Belső világunk örvénylő vizeit az imádság csatornái vezetik Isten felé.

BÁN E.

*

Mint föld issza a csendes esőt,
Úgy fogadjuk az égi ígét,
Ez ad nekünk vigaszt s új crót.

Drága kincsünk nekünk a hitünk,
Hálás szívvel köszönjük, Urunk,
Hogy szólottál, hogy szerethetünk.

SZVU 223, 4, 5

ÉVKÖZI 11.

PÉNTEK

„A föld magától terem”

Ha valóban úgy van, Uram, hogy egyházad kevélysége miatt kényszerül most alázatossá és így igazabbá válni, akkor megaláztatásának egyik haszna lehet, hogy felismeri: a föld magától terem. Talán túlságosan szabályozni akarta a növekedést, s ezzel ártott a vetésnek. Rá kell jönnünk, Istenünk, hogy Te vagy az igazi magvető s a növekedést is Te adod.

*

A föld magától terem: először szarát, aztán kalászt, végül pedig szemet a kalászbán. Amikor beérett a termés tüstént fogja a sarlót, mert itt az aratás.

MR 3, 28

*

A felszín alatt minden keresztényben a bűn és a kegyelem történelme zajlik. Ez a legmélyebb: a hűtlenség, a keményszívűség, a félrevezetés, a gyávaság, a hitetlenség, a kétségbeesés, a gyűlölet, s mindezekre Isten válasza mindig azonos: a kegyelem. Isten mindannyiszor hajlandó Szentlelkét újból nekünk ajándékozni.

Ez a bűn erejének és a kegyelem túlerejének történelme. Ha valami jellemző azokra, akik az emberiség tömegében megkísérlik Jézus életét élni, akkor ez így fejezhető ki: ezeket az embereket átjárja saját elégtelenségüknek és ugyanakkor Isten hatalmas erejének tudata és valósága.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Ma köszönöm, hogy te voltál ott,
Hol éreztem az életemet,
S hol dőlték, épültek az oltárok.
Köszönöm az én értem vetett ágyat,
Köszönöm neked az első sírást,
Köszönöm tört szívű édesanyámat,
Fiatalságomat és bűneimet,
Köszönöm a kétséget, a hitet,
A csókot és a betegséget.
Köszönöm, hogy nem tartozom senkinek
Másnak, csupán néked, mindenért néked.
Könnyebb a lelkem, hogy most látván, vallott.
Hogy te voltál élet, bű, csók, öröm.
S hogy te leszel a halál, köszönöm.

ADY E.: Köszönöm, köszönöm, köszönöm

*

Urunk, a föld határáig akarsz küldeni minket, hogy tanúid legyünk. Határok azonban bennünk is vannak, amelyeket önzésünk és gőgünk által teremtünk magunk-

ban. Taníts arra, hogy ezeket a határokat kegyelmeddel átlépjük, hogy küldetésed parancsát a mi hétköznapijainkban is betöltsük. És ha úgy érezzük, hogy az elviselhetőség határához értünk, add nekünk a gyermeki lélek határtalan bizalmát a te hatalmadban és jóságodban, – és akkor kivezetsz minket saját énünk minden határán túl a te végtelenségbe. Amen.

U. BROLL

ÉVKÖZI 11.

SZOMBAT

„A bizalom éltet minket”

Uram, együtt érzek egyházaddal. Mai sok belső problémája láttán elszorul a szívem. Dehát az egyházzal is így van, mint velünk; a keresztek, a szív viharai, a lélek sötét éjszaka, – ha Lelked szerint fogadjuk – közelebb visznek Hozzád.

*

Szívesen megválnánk a testtől, hogy hazajussunk az Úrhoz. Törekszünk is arra, hogy kedvében járjunk, akár nála vagyunk, akár távol élünk tőle.

2 KOR 5, 8–9

*

Fekete éjben, fekete táblán, fekete hangya minden lépését látja az Isten.

Kicsiny kis szívnek kicsi kis vágyát,
halk dobbanását, gyermek imáját – hallja az Isten.

Az Isten mindent lát. Vigyázzatok, vigyázzatok,
vigyázzatok! Előtte nincs titok.

Az Isten szeme lát. Az Isten mindent lát.
Örüljete! Örüljete!
Isten nincs messze tőletek.

Nem kell futni, hogy rátaláljatok.
Ő itt van nálatok. Ő itt van bennetek.

Nem kell, hogy kinyújsátok kezetek,
Ő közelebb van, mint a kezetek.
Reméljete! Reméljete!

Isten gondot visel.
Igaz, próbát is tesz az ő híveivel.

Az Isten látja szenvedéseinket,
Kereszteket küld, nem hagy veszni minket.

Nem borzalmas az éjszaka,
ha rátűz Isten tekintetének sugara.

SZÉKELY L.

*

Uram, töltsd el szívemet mind jobban és mind mélyebben a te örömmel, hogy abból valamit szétsugározhasak, s így az emberek általam megérezzék, hogy a te vallásod nemcsak a kereszt, hanem az öröm vallása is. Amen.

R. GRÄF

„Parancsolt a szélnek”

Uram, mikor a viharokról és az egyház hajójáról hallunk, sokszor arra gondolunk felszínesen, hogy Te az üldözések viharával szemben véded meg népedet. De ma talán inkább a belső viharokra kell gondolnunk, az egyházat belülről háborgató nyugtalanságokra; – s ezek láttán is meg kell őrizni nyugalmunkat, hisz Te minden viharok tudsz parancsolni.

*

Jézus egy napon bárkába szállva tanította a galileai tó partján összegyűlt tömeget. Midőn beesteledett, így szólt tanítványaihoz: Evezzünk át a túlsó partra! Erre azok szétoszlatták a tömeget, őt pedig magukkal vitték úgy, ahogy ott volt a bárkában. Más csónakok is kísérték őket. Ekkor hatalmas szélvihar támadt.

MK 4, 35–37

*

A zsinat arra kötelezte az egyházat, hogy kihajózzék a nyílt tengerre. És ez nem jelent nyugodt hajózást. Az egyháznak egy nyugtalan világ közepette kell vitorláznia, és vállalnia kell, hogy itt is, ott is viharos biscayai öbölre bukkan. Szükség van arra a reménységre, ami nem annak függvénye, hogy valakinek a kedélye mennyire hajlik vagy nem hajlik az optimizmusra. Hanem azon a bizonyosságon alapul, hogy Krisztus közöttünk él.

L. J. SUENENS

*

Ez a nyugtalanság, válság nem csupán a katolikus egyházra jellemző, hanem mai társadalmunk minden területére. Nehéz korszakban élünk. Az ún. ipari korszak óriási feladatokat és problémákat hoz magával, amelyeket egyszerűen az elmúlt kor eszközeivel megoldani nem lehet.

Ki lehetne nyugodt ilyen problémák láttán, és ki ne kérdezné és keresné szenvedélyesen: mi az, amit másként kell

tennünk, hogy megfelelhessünk a kor követelményeinek?
J. DÖPFNER

*

A léleknek súlypontra van szüksége, hogy ne fújja el minden szél. Ez a súlypont az Isten.

F. ZACH

*

Engedd, Urunk, hogy a népek a mai idők viharában Krisztusnál keressenek oltalmat. Add, Urunk, hogy szentatyánk Krisztus erejével kormányozza egyházadat. Engedd, hogy az élet szenvedései és megpróbáltatásai Krisztushoz vezessenek bennünket! Amen.

EGYETEMES KÖNYÖRGÉSEK

ÉVKÖZI 12.

HÉTFŐ

„A hullámok becsaptak a bárkába”

Istenem, a világ, az életforma viharos megváltozása néha azt az érzést kelti, mintha hullámok csapnának be megszokott életünkbe. S az is, amit legszilárdabbnak gondoltunk: vallási életünk is ki van téve a hullámverésnek. Aki azonban Benned bíz, Uram, az nemcsak nem rémülködik, hanem még örülni is tud a hullámoknak, sejtve, hogy a te gondviselésed művei.

*

Jézus parancsolt a szélnek és rászólt a vízre: Csendesedjél! Némulj el! Erre a szél elült, és nagy csendesség lett. – Azután hozzájuk fordult: Mit féltek ennyire? Még mindig nem hisztek?

Mk 4, 39–40

*

Én magam, ha választanom kell a mozdulatlanság állapota és a feszültség állapota között, inkább az utóbbit választom, mert az az élet jele.

L. J. SUENENS

*

Mindannyiszor Isten öröme számára nyitunk utat, ahányszor őszintén {kimondjuk: „Uram, én is a te akaratodat akarom. „És ha eljutunk oda, hogy mindig így gondolkozunk, és szándékunk őszintén Istenre irányul, akkor a világ zajlása közepette is boldogok leszünk.

De miből ismerjük fel Isten akaratát? Sok keresgélés nélkül is rátalálunk, mert Isten akaratát hétköznapijainkban nyilatkozik meg: az éppen adódó pillanatban, abban, amit éppen e pillanatban tennem kell, ami éppen most kötelességem.

*

R. GUARDINI

Jóságos Atyánk! Az élet viszontagságaiban gyakran próbára teszed hitünket. Kérünk, add, hogy felismerjük bennünk gondviselő jóságodat, és bizalmunkat mindig megőrizzük irántad. Amen.

EGYETEMES KÖNYÖRGÉSEK

ÉVKÖZI 12.

KEDD

„Szavával szélvihart támasztott”

Uram, minden vihar Tőled származik. Ezért nem eshetünk kétségbe az élet zajló hullámai közt sem. De az sem volna helyes, ha tétlen nyugalommal szemlélnénk a viharokat. Fel kell ismernünk bennük a te szándékaidat, hogy – eddigi nyugalomunkat félretéve – új terveid szolgálatába álljunk.

*

Akik hajókon tengerre szálltak, kalmárkodván a végtelen vizeken, ott is meglátták, hogy mit tesz Isten: csodát művel a mélység felszínén. Szavával szélvihart támasztott, hullámai égisz szálltak.

106. ZSOLT 23–25

*

Az elvilágiasodás az egész világon terjed. Soha nem sejtett lehetőségeket tartogat számunkra, bár elképzelhetetlen veszélyeket is. Az ember mindörökre az marad, akinek nemcsak a gyomra éhez, hanem szíve, a szelleme is.

NYÍRI T.

*

Az egyház tán fájdalmas, de egészséges folyamatot él át, hogy felismerje és elfogadja saját határait és korlátait. Talán még soha nem volt oly közel hozzánk az Úr, mivel még soha nem voltunk ennyire biztonság híján.

P. ARRUPÉ

*

Amíg az egyházak hatalmi pozícióból beszéltek és cselekedtek, addig egymásban is ellenséget láttak. Isten most eljuttatott bennünket arra a felismerésre, hogy elfogadjuk egymást Jézus Krisztusban testvéreknek és együtt cselekedjük azt, amit Isten az ő gyermekeivel akar megvalósítani a világ életében.

HAJDU P.

*

Jézusunk! Jól tudod, mily szörnyű érzés a bizonytalanság, hiszen emberségedben hordoztad annak aggodalmát. Néhanap még nekem is, aki hiszek a Világban és az Emberben, szörnyűségnek tűnik a Világ: hatalmas, vak, brutális. Közönyösen lökdös minket ide-oda. Az biztos, hogy az Ember hősieken eljutott már oda, ahol lakható zónát teremtett magának. De mily kezdetleges ez a mi otthonunk! Csak vékonyka fal választ el a Szörnyűségestől: tűz, pestis, vihar, földrengés, sötét erkölcsi erők.

Mindez Téged is leverte az Olajfák hegyén. De Te semmit le nem tagadtál és mindent legyőztél, és a vihar harsogását is halljuk szavadat: „Kicsinyhitű emberek, miért kételkedtek?”

TEILHARD DE CHARDIN NYOMÁN

ÉVKÖZI 12.

SZERDA

„Jézus aludt”

Uram, sokszor abba a hitbe ringattuk magunkat, hogy már egészen ismerünk Téged, egészen a tied vagyunk, s Te a miénk. Elfelejtettük, hogy itt a földön mindvégig keresnünk kell Téged. Talán azért teszel úgy, mindha aludnál, hogy keltegessünk, ébresztgessünk Téged: Ébredj fel bennünk, Urunk!

*

A hullámok becsaptak a bárkába úgy, hogy az már majdnem megtelt. Jézus a bárka végében egy vánkoston aludt. Fölkeltették és így szóltak hozzá: Mester! Nem törődöl azzal, hogy elveszünk? Erre fölkelt.

Mk 4, 37–39

*

Krisztus nem azért alapította egyházát, hogy elvegye minden félelmünket. Azért sem hívta életre az Úr az egyházat, hogy mindenre már eleve választ kapjunk. Nem úgy létesült az egyház, hogy nyugvópárnánk legyen: azon pihenünk, míg mások dolgoznak.

Éppen úgy, mint a többieknek, nekünk is dolgoznunk és küzdenünk kell. De nem kell kétségbeesnünk – úgy, mint a többieknek!

FR. DICKMANN

*

A bennünk működő Szentlélek ellenére oly sokszor vagyunk lomhák és félénkek, mert nem hisszük, hogy Isten valamit is ki tudna belőlünk hozni. A magunk gyarlóságában inkább hiszünk, mint az életünket megosztó Isten teremő indításaiban. Bizalmunkon múlik, hogy mindezek ellenére befogadjuk Isten áldásait.

A. DELP

*

Aki a Szentlélekben Isten teremő tevékenységét hiszi, és ezzel a hittel könyörög a Szentlélek eljöveteleért, az vegye tudomásul, hogy ezzel az isteni sürgetést hívja magára, és arra szánja el magát, hogy Isten őt nyugalmban, szokásaiban, még szokványos gondolataiban is megzavarja, ha azok már nem szolgálnak a szent nyugalanság és a nyugtalanító igazság eszközeiként. Aki tehát így imádkozik: Jöjj, Szentlélek Uristen!, – annak egyszersmind készségesen kell azért is könyörögnie: Jöjj, és zavarj engem, hol zavarásra szorúlok!

W. STÄHLIN

*

Urunk, újítsd meg vallásosságunkat. Lásd, mi oly sokszor észre sem vesszük, milyen elavult és roskatag a keresztyén élet mibennünk. Te működj hát újból bennünk. Te hozd

létre az újjászületést lelkünkben. Mi nem vagyunk képesek arra, hogy újjá szülessünk, de Te megvalósíthatod ezt, Urunk. Te jobban tudod, mint mi, hogy mitől kell megváltani minket, hogy mitől kell elszakítani szívünket, hogy belső világunknak milyen eldurvulásait és sérüléseit kell meggyógyítani, hogy új üzenetedre kész új emberekké válhassunk. Váls meg minket, szabadíts meg minket, gyógyíts meg minket! Ámen.

P. GIESEN

ÉVKÖZI 12.

CSÜTÖRTÖK

„A vihar szellővé változott”

Uram, most túl sok az új eszme, túl más az új életstílus. És valahogy nagyon hirtelen árasztott el minket. Ezért érezzük viharoknak. De biztos vagyok benne: ha a hitben és érted élő szeretetben engedjük át szívünkön a sok újat, a viharból édes szellő lesz.

*

Istenhez kiáltottak a gyötrődő emberek, és kihozta őket a halál torkából. Megállt a vihar és szellővé változott, elsimultak a tenger habjai. Mindnyájan örvendtek, mert csendesség támadt, és az óhajtott révbe vezette őket az Isten.

106. ZSOLT 28–30

*

Istenben hinni annyit jelent, hogy olyan valakiben hiszünk, aki mindent előre látott, és csak azért engedte a dolgokat így történni, mert mindent kézben tart.

Isten isteni módon akar bennünket üdvözíteni, de nem a mi hozzájárulásunk nélkül. A sorsdöntő, amit az embertől kíván: a feltétlen hit. Isten éppen azt akarja, hogy a mi hitünk váltsa ki belőle szeretetének legnagyobb jeleit.

E. WALTER

*

A túlzott hagyománytisztelet megbénítja az ötleteket és rövidlátóvá teszi az embert. A másolás, a meglevő minták utánzása nem igényel erőfeszítést.

NYÍRI T.

*

Isten az eredetünk, akiből származunk, de célunk is, amely felé tartunk. Ez az Isten felé tartás az irányunk, mert a múlt felé csak emlékeink útján haladhatunk, a jövőbe viszont testestől-lelkestől, működésünkkel, szenvedésünkkel, egész életünkkel.

J. RATZINGER

*

Istenem, kell a vihar. Te seprűzöd ki vele világunkat. Feneketlen mélységekbe és hatalmas magasságokba készetsz tekintenünk, melyek közé bele van akasztva ez a föld, s rajta mi, emberek.

Új meglátásokban van részünk, új érzések fakadnak lelkünkben. Vajúdik a világunk. De bizalmunk nem rendül meg Benned: a vihart lecsendesítet, és ha sok gyötrelem között is, de biztosan születnek tisztultabb és melegszívű lelkek. Amen.

PROHÁSZKA O. NYOMÁN

ÉVKÖZI 12.

PÉNTEK

„Aki Krisztusban van, új teremtmény”

Uram, egyházad nem egy a sokféle szervezet között, hanem a te alapításod. Ezért nem kérdés, hogy túléli-e a jelen belső viharait. Sőt, nemcsak a földi élet végéig szántad népedet, hanem a földi élet keretein túli, örök életre hívtál meg minket. Aki örök életre hívatott, nem félhet az elmúlástól.

*

Krisztus mindenkiért meghalt, hogy akik benne új életet élnek, ne maguknak, hanem annak éljenek, aki meghalt és feltámadt értük. Mindaz, aki Krisztusban van, új teremtmény.

2 KOR 5, 15, 17

*

„Egy új világ van születőben” – mondják,
kik felkötötték az Idő kolompját.
A vénnek, kiknek szája fél-sírára:
„Megérett a világ a pusztulásra!”
Ne higgy nekik, magadnak higgy, lelkem!
Én egy órával mások előtt keltem,

de fáradt nem vagyok.
És bizalmasaim a csillagok.

Én hiszek benne, mind a világ ellen,
Órá esküdtem ifjú életemmel,
s azóta minden évszakújulásom
még-még újabbnak, ifjabbnak látom.
És örökebbnek. Ó hogy issza fényét,
hogy zsendül rajta új sarj, új reménység,
mely örököt akar!
Csak ami örök, az a fiatal!

Sík S.

*

Biztos vagyok abban, hogy az egyháznak és hitnek mindig van jövője. Mindig meglesz az emberi kérdés: hogy mi az élet értelme. Ezzel együtt megmarad a kérdésre adott felülmúlhatatlan válasz is az Istenember, Jézus Krisztus személyében.

J. DÖPFNER

*

Értem is lelkesedtek, értem is sokan mentek a halálba. Szívesen követtek a véres mezőkre, amíg győzelem kísérté zászlóimat. De csak addig, amíg közöttük voltam. Amíg látták szemem villogását és kézzelfoghatóan érezték hatalmam erejét. Ma? Vajon ki szeret ma engem. S tíz-húsz évvel halálom után ugyan ki menne halálba az elpusztult, a halott Napoleonért?

És íme: 1800 év előtt megkötöztek és kivégeztek Jeruzsálem kapui előtt egy embert. S ennek az embernek szerezteért lobogva lángol a mai napig milliók és milliók szíve! Mégpedig a legnagyobb és legnemesebb szívek! Én csak császár, én csak hadvezér voltam. Ez az ember: a názáreti Jézus – Isten volt! Ó igen! Názáreti ács! Az agg Napoleon hiszi a te istenségedet.

B. NAPOLEON

*

Istenünk, add, hogy egyházad hirdesse és hordozza szentséged titkát az emberek között, és vezesse el a világot szerezted teljességére. Amen.

„Valami új valósult meg”

Amikor egyházadat megalkottad, Istenünk, valami új soha-nemvolt valósult meg a földön. De ez az új csak csira volt. Fejlődnie kell a végső beteljesedésig. Ezért kell bátran, örven-dezve vállalnunk a szünet nélküli megújulást, a Hozzád fel-növés minden keservét és gyönyörűségét.

*

Ezentúl tehát nem tekintünk senkit emberi szempontból. Ha Krisztust azelőtt emberi szempontból tekintettük is, most már nem úgy tekintjük. Mindaz, aki Krisztusban van, új teremtmény. A régi megszűnt, és valami új valósult meg.

2 KOR 5, 16–17

*

Jézus tanítása és tevékenysége kezdettől fogva az újra irányul. Amikor fellép Kafarnaumban, az embereknek rögtön az a benyomásuk támad: itt most valami egészen új kezdődött. Ő félreérthetetlenül kijelenti: csak az tartozhat hozzá, aki kész arra, hogy gyökeresen szakítson a régivel.

A keresztény egzisztencia sajátos feszültsége, hogy bár a keresztény már új ember, új teremtmény, de azért napról-napra meg kell újulnia. Aki igazán keresztény, az mindig nyitott lélekkel áll az új előtt. Igazi kongenialitással írja szent Pál: „Az előttem levő után rugaszkodom. Futok a kitűzött cél felé.”

NYÍRI T.

*

Az Isten népe is az idő sodrában él. A hívő embereket is eléri a mutáción áteső emberiség válsága. De a keresztények tudják, hogy a megtestesült Ige irányt és jelentést adott a történelemnek.

SZABÓ F.

*

A folyamatos advent valóságát kell megértenünk. Így lassan rájövünk, hogy a „Krisztus előtt” és „Krisztus után” húzódó határvonal nem történelmi időkben és helyen, hanem

a mi szívünkön át húzódik. Még ma is „Krisztus előtt” élünk, ha önzésünknek rabjai vagyunk.

Kérjük Istent, hogy egyre kevésbé éljünk „Krisztus előtt” és még kevésbé „Krisztus után”, hanem valóban Krisztussal és Krisztusban.

J. RATZINGER

*

Urunk, mindenütt Te vagy körülöttünk. De mintha hályog borulna szemünkre. Ragyogtasd föl nekünk mindenünnen a te egyetemes arcodat. Ragyogásod vágjon le mélyre, bevilágítva legbensőnkbe, azokat a sűrű sötétségeket is, amelyeknek ölen mozgunk. Erőd nyomán végezzük el a nagy átalakítást, amely után eped teremtetted világod: és megújítod a föld színét!” Amen.

TEILHARD DE CHARDIN

„Uram! Kiragadtál a halálból”

Tudjuk ugyan, Uram, hogy életünk a halálban megváltozik, de meg nem szűnik, mégis félünk a haláltól. Mindnyájan félünk, én is. Nem tudunk ujjongani az örök életben való hitünk ellenére sem. Túlságosan arra fordítjuk szemünket, amit elvesztünk, s kevésbé arra, amit nyerünk a halál által.

*

Uram, kiragadtál engem a halálból, életre keltettél, míg mások sírjukba szálltak. Szentek, énekeljete az Úrnak, háladalt zengjete! Könnyes esték után boldog hajnalra ébredünk.

*

29. ZSOLT 4-6

Emberi sorsunk a halállal szembesítve válik a legnagyobb rejtélyé. Az embert nemcsak a fájdalom és a test fokozódó bomlása gyötri, hanem méginkább a rettegés attól, hogy örökre kialszik élete. Igaza van azonban, amikor szívének ösztönzésére irtózáttal utasítja el azt a gondolatot, hogy személyisége teljesen szertehull és végképp megsemmisül. Az örökkévalóság magját hordja magában és ez föllázad a halál ellen, hiszen nem vezethető vissza pusztán az anyagra. A technika összes próbálkozásai, bármily nagyon hasznosak is, nem képesek elcsendesíteni az ember szorongását. A biológiai életkor meghosszabbítása ugyanis nem elégíti ki a továbbélésnek azt a vágyát, amely kitéphetetlenül benne gyökerezik az ember szívében.

II. Vatikánum: Mai világ

*

Gyakran azoknál, akik legjobban félnek a haláltól életükben, szertefoszlik a rettegés, amikor a halál beköszönt. Krisztus megsemmisítette a halál büntetés jellegét; a mi halálunk az ő halálában eltemetett.

Ezentúl az ő halála kiált értünk irgalomért. S az Atya a mi halálunkban Fia halálának megjelenítését látja.

C. MARMION

*

Egy bizonyos nézőpontból minden áldozat egyszersmind egyik formája a halálnak. De ugyanabban a pillanatban az élet cselekedete is, az élet igazságának igenlése. Valahányszor a szeretet egy résznyi „halált” elfogad, ezzel együtt igent mond az életre is. Áthidalja a benne levő ellentmondást, hogy mi magunk az élet útján előre haladjunk.

TH. MERTON

*

Uram,
halálos árnyak völgyén hogyha járok,
még ott sem félek semmi bajtól,
mert ott is ott vagy énvelem.
A te vessződ, a te pásztorbotod
vigasztalásom szüntelen.

22. Zsolt

ÉVKÖZI 13.

HÉTFŐ

„Az igaz élet halhatatlan és örök”

Istenem, Te halhatatlannak alkottál minket, miért üzented hát, hogy csak az igaz élet halhatatlan és örök. – Belátom, a te szemedben csak az az örök élet, ami igazi életnek nevezhető. Aki nem vállalja, hogy gyermekedként éljen, igazában nem is tudja, mi az élet, s így az örök életet sem ismerheti meg.

*

„Az igaz élet halhatatlan és örök” tettek által létezik. Isten az embert halhatatlannak teremtette, és lelkét saját hasonlóságára alkotta. A halál meg a sátán irigységének műve. Az ő nyomába lépnek, akik vele tartanak.

BÖLCS 2, 23–25

*

Egy szentről olvassuk: amikor haldokolt, kis szobája falára mutatott: „A halál számomra ez a fal. Most összedől. És én – Isten karjába hullok.” A fal, mely összedől Isten végső ölelésre táruló karja. Végső titka: minden beleolvad a békességbe.

L. J. SUENENS

*

Eljön az idő, amikor a testi halál vereséget szenved. Isten arra hívja az embert, hogy teljes emberi természetével öhozzá kapcsolódjék a romolhatatlan isteni élet örök közösségében.

A hit bárkinek, aki hajlandó elgondolkodni róla, választ kínál jövő sorsát illető aggodalmára.

II. Vatikánum: Mai világ

*

Isten útjai vezethetnek sötétségbe, de mindig világosságba torkollnak.

TH. SORG

*

Isten keresésének ideje az élet, megtalálásának ideje a halál, birtoklásának ideje az örökkévalóság.

SZALÉZI SZ. FERENC

*

Fény, mely soha el nem homályosodsz!

Jaj azoknak, akik nem gyúlnak fel tetőled! Jaj azoknak, akik elfordítják szemüket, hogy ne lássák az igazságot! Sötétségből sötétségbe botorkálva, azt sem tudják, hol roskadnak össze. Szegények, kik nem tudják, mit veszítenek!

Ó dicsőséges ország, melyben Veled, Uram, tieid uralkodnak fénybe öltözötten! Ott végtelen öröm vár ránk. Szomorúság nem vegyül vidámságunkba. Fájdalom nem keserít bennünket. Fényedet nem kíséri árnyék, s az élet nem ismer többé halált. Amen.

SZ. ÁGOSTON

ÉVKÖZI 13.

KEDD

„Jöjj, hogy meggyógyuljon!”

Uram, Te gondoskodtál a súlyos betegekről, amikor a szentkenet szentségét rendelted. Nem papjaidra akartad bízni a betegek gondozását, hanem az ő személyükben Te magad akarsz betegségünkben mellénk állni. Jól szívembe kell hát vésnem: ha számomra is elérkezik az idő, hogy a

szentkenet szentségének kegyelmét akarod nyújtani, akkor ne riadozzam, hanem hívjalak Téged, üdvözítő Uram.

*

Amikor Jézus a Galileai tó vidékén tartózkodott, odajött hozzá egy Jairus nevű zsinagógai előljáró. Mihelyt meglátta Jézust, lábához borult és esedezve kérte: A kislányom halálán van. Jöjj el, tedd rá kezedet, hogy meggyógyuljon és életben maradjon.”

Mk 5, 22–24

*

Az Isten gondviselő terve az, hogy az ember keményen harcoljon minden betegség ellen, és testi egészségét is szorgalmas gonddal ápolja avégett, hogy a társadalomban és az egyház közösségében feladatát teljesíthesse; de ugyanakkor arra is mindenkor készen kell állnia, hogy a világ üdvére kiegészítse azt, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik.

Urunk gondjaiba vette a betegeket és a híveknek is megparancsolta testi-lelki gondozásukat. A súlyosan beteg embernek Isten különleges kegyelmére van szüksége, hogy szorongásoktól fojtogatva el ne csüggedjen, és kísértésektől gyötörve hitében meg ne rendüljön. Krisztus Urunk ezért beteg híveit a szentkenet szentségével, mint legszilárdabb védőbástyával erősíti meg.

SZERTARTÁSKÖNYV: A betegek kenete

*

A halál elkerülhetetlen, és mégis túl keveset foglalkozunk annak valóságával. Mindig mások halnak meg és nem mi magunk. Születésünk első pillanatától a halál felé menetelünk. Előhírnökei: betegség, elgyengülés. Mint keresztyéneknek a halálból tudatosan „cselekvést” kell felépítenünk, hogy az ne életünk semmivé válását, hanem beteljesedését jelentse. Életünket ezért úgy kell alakítanunk, hogy halálunk pillanatában elmondhassuk: Igen, így akartam élni.

O. MOSSHAMER

*

Jézusom, a betegségnél a vele járó lelki szenvedések a legnehezebbek. A lelki szenvedéseket orvossággal, operációval nem lehet megközelíteni. Egyedül a te kegyelmed tudja ezeket a sínylódó embereket lelkileg talpra állítani. A betegség az a lelki életben, ami a földrengés a természetben. Itt életsíkok eltolódásáról, új rétegződéséről van szó.

Jézusom, Te csodálatos égi orvos! Te gyógyítasz ott is, ahol megáll az emberi tudomány. Amen.

KOROMPAI J.

ÉVKÖZI 13.

SZERDA

„Meghalt. Minek fárasztanád a Mestert?”

Nincs utunk ahhoz, aki meghalt. Megközelíthetetlené válik számunkra. A halál elkülönít mindenkitől. Meghalnia egyedül kell mindenkinek. Jézusom, Te mégis kivétel vagy. Tőled nem szakíthat el senki és semmi; a halál sem. Aki Benned él, nem hal meg egyedül, mert Benned marad a halálban is.

*

Jézust nagy tömeg kísérte. De a zsinagóga-elöljáró házából hírt hoztak: Leányod meghalt. Minek fárasztanád a Mestert? A hír hallatára Jézus így bátorította a zsinagóga-elöljárót: Ne félj, csak higgy!

Mk 5, 35–36

*

Magam vagyok és nem vagyok magam.
Pusztaságom a pusztaságod.
Gondolataid gondolom magamban
Véreddel vérzem.

Szomjaddal szomjazom.
Halálomban halálotat hallod.
Ketten vagyunk.

RÓNAY GY.

*

Isten nem peremjelenség. Ő olyan, mint az égbolt, amely mindent átfog, mint a kéz, amely mindent tart, mint az élet, amelyben minden lélegzik. Ő a lét forrása, nem egy

valami a sok létező közül, hanem minden létezőnek ősoka. Nem állíthatod félre, ha egyszer már valóban találkoztál vele; így szól hozzád „örökre”.

Isten nem haragszik rád, ha vészfékként használad. Tudja, hogy gyenge vagy, aki csak szükségében kiált hozzá. Egész szeretetével szereti a gyengéket. Azt is megérti, ha csak azért kerülgeted, mert magányosságodban partnert keresel. Még azért sem haragszik, ha csak biztonság kedvéért kiáltasz hozzá, ha azt gondolod: Hátha létezik még valami más is? Ő ugyanis ismeri pislákoló mécsesedet, és örül, hogyha fellobban.

*

De ha egyszer valóban teljes nagyságában és hatalmaságában a mindenség Uraként, a Végtelenségként, életed nagy Céljaként találkoztál vele, akkor nem szabad róla többé megfélemedned, mert akkor utánad jár mindaddig, míg véglegesen ki nem mondod, hogy veled tarthat-e vagy odébb álljon. És ő odébb áll, ha te így döntesz.

H. MADINGER

*

Elfogadsz engem, Uram? Érzem gyarlóságomat, mégis Beléd fogódzom lelkem minden rostjával. Hozzád tapadok, el nem eresztelek. Mindent kiengedek kezemből, csakhogy annál görcsösebben foghassalak Téged.

Mindent, mindent levetek magamról, amit az élet rám aggatott. Akinek semmije sincs, csak az a vágya, hogy Te elfogadjad őt. S íme, mintha világosan hallanám hangodat, Uram: Ha te akarsz engem, akkor én is akarlak téged.

KOROMPAI J.

ÉVKÖZI 13.

CSÜTÖRTÖK

„Szólt, hogy adjanak neki enni”

Jézusom, ezzel a felszólítással a kislányt visszaadtad a családnak. A halálban valóban borzasztó lehet a kiválasztás azok közül, akiket legjobban szeretünk. Ennél talán csak a borzasztóbb, ha valaki azért kívánja már a halált, mert nincs senkije ezen a világon.

*

Amikor Jézus megérkezett Jairus házához, maga mellé vette a gyermek apját, anyját, valamint kísérőit és velük együtt bement oda, ahol a gyermek feküdt. Megfogta a kislány kezét, és így szólt hozzá: Lányka, mondom neked, kelj fel! A kislány rögtön felkelt és járni kezdett. Tizenkét éves volt. Jézus figyelmeztetett, hogy adjanak a kisleánynak enni.

МК 5, 40–43

*

A halál megszokott képei imponáló, megrendítő hatalommá válnak, mikor azokat illetik, akiket szeretünk. Tehetlenségünk s fájdalomunk érzete kiáltássá lesz... kiáltássá a mélységből. Mily szerény a halottját sirató király. Élet-halál királyt, királynét nem ismer, csak epedő, vágyódó, imádkozó lelkeket.

PROHÁSZKA O.

*

Vagyok, mint minden ember fenség,
Észak-fok, titok, idegenség,
Lidérces messze fény, lidérces messze fény.

De jaj, nem tudok így maradni,
Szeretném magam megmutatni,
Hogy látva lássanak, hogy látva lássanak.

Ezért minden önkínzás, ének:
Szeretném, hogyha szeretnének,
S lennék valakié, lennék valakié.

ADY E.

*

Minden reggel találkoz néhány pillanatra az Úrral, és a hit homályában, arcuk ismerete, szavaik hallgatása, kezeik érintése nélkül Őbenne fogadj be mindenkit, akivel a nap folyamán találkozol; szeresd őket az Úrban, aztán békességgel indulj utadra.

M. QUOIST

*

Istenünk, nem vagyunk magányosak, elhagyatottak, árvák, mivel egy test és egy lélek vagyunk. Elhivatottságunk is egy reményre szól. Egy a hit, mely összekapcsol minket, egy a keresztség, melyben testvérekül születtünk. Krisztus a közös testvérünk, és Te vagy mindnyájunk közös Atyja! Őrizz meg szent közösségedben! Amen.

ÉVKÖZI 13.

PÉNTEK

„Szentek, énekeljete!”

Régebben a beteglátogatásra érkező papot nemcsak a beteg fogadta, hanem összejött az egész rokonság és szomszédság. Milyen kár, hogy rohanó életünk eltörölte ezt az ősi természetes magatartást. A beteget körülvette a földi egyház, hogy átadja az égi közösségnek. Jó mégis tudnom, hogy megváltozott formák között a lényeg megmaradt.

*

Hallgass meg, Uram, és légy irgalmas hozzám: Istenem, te légy a támaszom! – Sírásomat öröme váltottad. Uram, Istenem, örökké áldalak.

29. ZSOLT 12–13

*

Mindenki, aki a betegekkel bármi címen kapcsolatban áll, törekedjék mindent megtenni, ami a betegek testi-lelki megkönnyebbülését elősegíti.

A beteg ugyanis a saját hite és az egyház hite által üdvözü. Ez a hit Krisztus halálára és feltámadására irányul, amelyből a szentség hatékonysága ered. Előre is tekint az eljövendő országha, melynek ez a szentség a záloga.

SZERTARTÁSKÖNYV: A betegek kenete

*

Kérjük az ég szentjeit, hogy már most részesítsenek valamennyire az ő örömükben és hálájukban, s esdjék ki számunkra, hogy egykor mi is – miként ők is – az égben örven-dezhessünk annak, hogy itt a földön egy kissé szenvedtünk, de nagyon hittünk.

L. EVELY

*

Földi javainkat a halál elveszi, jó cselekedeteinket az ég visszaadja.

L. VEUILLLOT

*

Uram, ma este az összes elhagyatottra gondolok, mind-azokra, akik egyedül, szörnyen egyedül vannak, mert Rád, Uram, sosem hagytakoztak.

Te, Uram, Te a közösséget akarod, hogy a büntépte szakadék dacára egymáshoz kapcsolódjunk. Te akarod, hogy egyek legyünk, mint ahogy az Atya és Te egyek vagytok. Amen.

M. QUOIST

ÉVKÖZI 13.

SZOMBAT

„Egyenlő mérték szerint kapjon mindenki!”

A menny közösségi élet. Az készül föl rá, aki már itt a földi világban szereti és akarja az emberek közösségét. Uram, én örülni akarok annak, amiből többet nyújtott nekem az élet, de úgy akarok tenni, mint Te: a többletet megosztom testvéreimmel.

*

Egyenlő mérték szerint kapjon mindenki. Most az ő szükségüket a ti bőségtek enyhíti, hogy majdan az ő bőségük nektek szolgáljon segítségül, és így meglegyen az egyenlőség.

2 KOR 8, 13–14

*

A szeretetről addig nem mondtunk el mindent, amíg nem beszélünk a szeretet legnagyobb adományáról: saját életünkéről. Csak egyetlen adomány illik egészen a felebaráthoz, a másik emberhez, és ez: mi magunk. Másokat szeretni annyi, mint másokért lenni, másokért odaadni magunkat. Ha nem így látjuk, könnyen megeshet, hogy a „felebarát” anyagi és lelki hiánya elkésérít bennünket, és a rászoruló, akinek helyzetén segíteni szeretnénk, terhünkre lesz. Ami-

kor kezünkkel a legszükségesebbet nyújtjuk, szívünknek sem szabad megbénulnia vagy elfásulnia a szeretetben.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

A megtestesült Ige maga is részt akart venni az emberi közösségben. Ott volt a kánai menyegzőn. Betért Zakeus házába. Asztalhoz ült a bűnösökkel. Megszentelte az emberi élet kapcsolatait. Világosan meghagyta Isten gyermekeinek, hogy testvérként viselkedjenek egymás iránt.

II. Vatikánum: Mai világ

*

Minden megtagadott szeretet a káoszt növeli. A szeretet minden cselekedete – ami egyúttal önzetlenségről tanúskodik – a béke országát növeli, és a világ éhségét és nyomorát csökkenti.

C. Bonn

*

Istenünk, add, hogy egyházad híven a rábízott hivatáshoz az emberiség családjával mindig egybeforrjon. Legyen kovársa és lelke az emberi társadalomnak, és azt megújítsa Fiadban, Jézus Krisztusban. Amen.

„Hazament Názáretbe.”

Uram, papjaidat egyre kevesebbszer látni papi ruhában. Úgy érzem, szimbóluma ez annak, hogy egyházad hazaértkezett. Arra gondolok, hogy valamiképpen a „földre pottyant”. Nem régen a legtöbb ember valami felsőbbrendűt látott az egyházban, a papokban. Talán el is felejtették, hogy emberek ők is. Most rájöttek. Annyira, hogy nem is látnak bennük már többet, mint embert. Vége hát, Urunk, az egyház prófétai becsületének? Adj világosságot és tisztánlátást!

*

„Jézus a Galileai tó vidékéről hazament. Tanítványai elkísérték. A következő szombaton elkezdett tanítani a zsinagógában. Sokan hallgatták és csodálkozva mondták: honét vette mindezt? Hol tett szert ekkora bölcsességre?”

Mk 6, 1-2

*

Isten országának hirdetése minden szempontból kihívást jelent a nyárspolgár felé.

Amikor az isteni Igazság fölemelkedik, hogy hozzánk intézze szavait – ahogyan Názáret falusi templomában láthatjuk – bennünk is azonnal fölemelkedik az ellenkezés szelleme. Készek vagyunk inkább arra, hogy égő áldozatot hozzunk, minthogy gyermekmódra, szegényen, lágy viaszként, kitárt szívvel és készségesen Isten kezébe adjuk magunkat. De Isten szava mégis elér hozzánk: „Az Úr Lelke énrajtam, Ő kent fel engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek.”

ST. ANDRES

*

Korábban úgy tekintettek az emberek a papra, mint Isten földi polgármesterére. Gyámkodott fölöttük, mintha csak maga Isten gyámkodott volna. Napjaink embere eljutott oda, hogy a lélekgyógyászatot azonosítja Isten szeretetével. A motívum a régi, csak a szereplők mások.

R. AFFEMANN

*

Urunk, Istenünk, előtted összeroppannak a térről és időről alkotott méreteink, előtted a legcsodálatosabb emberi tudás is csak töredék. Megközelíthetetlen fényesség vesz körül. Te mindettől egészen különböző! Hát riadnak föl már végre gyermekes képzelgéseimből, gondolatszegény csacsogásaimból, kikopott imaformuláimból, egyhangú kegyeskedéseimből! Vedd el tőlem fennhéjázó önbizalmamat, azt a fölényes biztonságérzetet, amelytől gyakran azt hiszem, sokat tudok és már nyugodt, megelégedett, sőt büszke is lehetek e tudálékosságomban. Istenem, szabadíts meg az önteltségtől!

F. AMIET

ÉVKÖZI 14.

HÉTFŐ

„Szemem hozzád emelem, aki ott élsz fön.”

Uram, ez a régi emberek fohásza. Ma nem nézünk föl. Mi, mai emberek, felfedeztük a földet. Nem is csoda; annyi új és beláthatatlan lehetőséget csillantott meg előttünk. Egyre kevésbé van szükségünk a túlvilág messzi vigaszára. A vallásosnak maradtakat is valahogyan jobban érdekli ez a világ, mint az ég. Istenem, ha ez így van, akkor talán jó is hogy egyházad „a földre pottyant.” Így jobban észreveszik a földrenéző emberek.

*

„Szemem tehozzád emelem, aki ott élsz fön az égben. Miként a szolgálak szeme figyelmes uruk kezének intésére, miként a szolgáló figyel az úrnő kezére, úgy tekintünk Istenre, Urunkra.”

122. ZSOLT 1–3

*

Hitünket mai szinten kell ésszerűvé tenni, és érte emberi és személyi felelősséget vállalni. Ez a hit ma valóban a keresztény reménnyel azonos. Ha így beszélünk Istenről, akkor a jövő egyik nagy hatalmáról szolunk, akkor az Istenbe vetett hit minden emberi keresésnek mély és megnyugtató értelmet tud adni. Az emberhez méltóbb világért való erőbevetés, a jobb emberért és reményeiért vállalt küzdelem, az emberiség beszűkítése elleni szüntelen kri-

तिकai állásfoglalás a mai szekularizált világban a kereszténység legsajátosabb feladatai közé tartozik.

CSERHÁTI J.

*

Kierkegaard vándorcirkuszának bohóca hiába kérte a falu lakosságát: siessenek tüzet oltani, ég a cirkusz. Megtapsolták, akkorát nevettek rajta, hogy a könnyük is kicsordult, de nem tudták komolyan venni, azt hitték, csak színészkedik. Addig dicsérték kiváló produkcióját, míg a cirkusz is, a falu is leégett. A tanulság kézenfekvő: aki azt akarja, hogy megfogadják szavát, annak le kell vetnie a bohócruhát, ki kell lépnie társadalmi szerepéből.

A II. vatikáni zsinaton az egyház legfőbb tanítóhivatala állapította meg, hogy az egyház új szemléletére van szükségünk.

NYÍRI T.

*

Uram, mit tegyek, hogy a mindennapok egyhangúságában és a kicsiny ügyek taposómalmában el ne veszítsem lelki rugalmasságomat? Kell, hogy megőrizzem érzékemet a világ és az élet nagysága, értéke iránt, élesítenem kell a tekintetemet, hogy valóban fölismerjem felebarátaim és Isten ügyének modern kérdéseit.

PH. SONET

ÉVKÖZI 14.

KEDD

„Pártütőnépemhez küldelek.”

Talán nem is igazi pártütés ez, Jézusom, hogy a ma embere nem az égre, hanem a földre néz. Hiszen te magad mondtad, hogy bennünk és köztünk van a te országod, itt kell mustármagból fává terebélyesednie. Ugye, a megváltás lényege éppen az, hogy nem messze – időben és térben nem messze – van a menny, hanem elérkezett? Add, hogy a világ felé fordulás ne eltávolodás legyen tőled! Engedd, hogy a világban téged keressünk, aki leszálltál, hogy földi emberek szívében és közösségében vesd el a mennyet.

*

**„Az Úr szavára erősítő lélek szállt belém; felállva hal-
lottam, hogy hozzám így beszél: Emberfia, én téged pártütő
népemhez küldelek. Ők és atyáik megsértették szövetségé-
met.”**

EZEK 2, 2-3

*

Az az én legbenső és rendithetetlen meggyőződésem,
hogy Isten egyáltalán nem akarja, hogy őt teremtményeivel
szemben szeressük, hanem pont általuk és belőlük akar
megdicsőülni.

G. MARCEL

*

Isten a természetes okok tiszteletben tartásával irányítja
a világot; nem az ember szabadsága ellenére, hanem azon
keresztül. Nem Isten ellenében, hanem Istennel együtt hó-
dítja meg az ember a világot. A gondviselés nem menlevél
a tétlenségre, hanem felhívás a bizalomra: a siker nekünk
ajándékozott reménye nélkül aligha fog hozzá ember a
munkához.

Jézusban magához emelte Isten az egész emberi törté-
nelmet. Ha Isten magához vesz valamit, akkor éppen azt
akarja, amiben az különbözik tőle, ami nem isteni, hanem
egészen emberi, egészen világi benne. Éppen abban áll az
igazi nagyság, hogy nem nyomja el a gyöngébbet, hanem
teret enged neki, biztosítja tevékenységének lehetőségét és
eljuttatja önmagához. Isten azt mondja minden egyes
teremtményének: légy hű önmagadhoz!

NYÍRI T.

*

Ó Istenem, ha az én árva bodza-sípom
Egy századrészét el tudná fütyülni annak,
Amit te mondtál énnekem magadról
Egy parasztdal egyetlenegy sorában!

SÍK S.: Bocsásd meg

*

Urunk, Istenünk, e kor és napjaink egyik jelszava: meg kell változnia a világnak és meg kell változnia az emberiségnek. Mássá, jobbra kell lennünk! S ha körülnézünk, mit látunk? A lényegtelenet helyezzük a lényeges és szükséges elé; a szándék, hogy mindent megváltoztassunk, a reformok hulláma mintha nem tudna lehatolni a mélységekig, az emberi gyökerekig és a társadalmi alapokig. Vagy tán már túlzottan is megszoktuk a békétlenséget, az igazságtalanságot és a gyűlölködést?

K. E. PILLER

ÉVKÖZI 14.

SZERDA

„Dicsekszem gyengeségeimmel.”

Uram, a prédikációkban többször hallottam az egyház földi, emberi arcáról, de mint olyan valamiről, ami nem jó, nem a te akaratod szerint való. Pedig te is vállaltad, hogy egy legyél közülünk: ember, az úcs. Talán jobb lenne, ha az egyház nem csupán a te teljhatalmú képviselődként akarna prófète lenni, hanem vállalná emberségét. Embernek lenni gyöngeség, de te, Istenem, kegyelmed erejét ebben a gyöngeségekben akarod megmutatni.

*

„Örömet dicsekszem gyengeségeimmel, hogy Krisztus ereje lakozzék bennem. Kedvem telik Krisztusért való gyöngeségemben, mert amikor gyenge vagyok, akkor vagyok erős.”

2 KOR 12, 8–10

*

Jézus Bolyongó: olyasvalaki, akit az ajtófélfához támaszkodó, terpesztve ülő, pohos ember Csavargónak nevezne. Élete Örök Utazás.

Ő a nyughatatlan Vándor, a hajléktalan Bolyongó, a szeretetből Csavargó, az önkéntes száműzött tulajdon hazájában. Ő maga mondja, hogy nincs egy kö, ahová lehajthatná fejét; és igaz is: nincs tulajdon ágya, amelyen minden éjjel végignyújtózhatnék, sem szobája, amelyet a magáénak

mondhatja. Az ő igazi lakása az utca, amely első barátaival együtt, viszi őt új barátok keresésére.

G. PAPINI

*

Az Úr Jézus nem készen lépett a világba, hanem a fogantatástól kezdve indult el a kiérett emberség felé. Az általa hozott Isten országáról is azt mondja, hogy „úgy van vele, mint azzal az emberrel, aki magot vet földjébe.” Szent Pál próbálja megértetni velünk, hogy mit is jelent az: valamit elvetni. „Amit vetsz, nem a növény, amely csak ezután fejlődik, hanem a puszta mag, például a búzaszem.” Milyen szegényes, semmitmondó egy mag a későbbi kalász mellett! Hiányzik a gyökér, ez a csodálatos vegyi kombinát, a szár, ez az emelődarukat megszégyenítő gépezet, és a kalász aranylő formája. De a szegényes formában, a magban megsejteni és meglátni a már jelenlevő titokzatos erőt: – ez beavatottságot kíván.

BELON G.

*

Istenünk, Te éppen kis csodáiddal és ajándékaiddal akarsz bennünket boldogítani. Mi pedig mennyire könnyen siklunk el ezek fölött: mindenkor csak a nagyot keressük. Tán csak akkor lesz igazi és őszinte örömünk, ha a kicsiny dolgokra figyelünk. Parányi, jelentéktelen napi örömeinkből táplálkozunk az az öröm, amivel a Te eljöveteledet várjuk. A földön akarunk hozzákezdeni.

E. A. GRABNER-HAIDER

ÉVKÖZI 14.

CSÜTÖRTÖK

„Honnét vette mindezt?”

Hiszem, Uram, hogy egyházad az égi üzenet hiteles hirdetője. Mégis – úgy érzem – egyedül az nem elég, ha csupán tanít és parancsol. Az egyház közösség, amelyben elsősorban kell hatékonnyá válnia az igének. Ha csak tanít és csak törvényeket hoz, könnyen megkérdik: honnét vette mindezt, hiszen nem különb nálunk. Add meg egyházad egész közössé-

*gének, papoknak és híveknek, hogy ne csak szóban, de élet-
módukkal is prófétáid legyünk!*

*

**„Honnét vette mindezt?” Nemde az ács ez, Mária fia?
A názáretiek megbotránkoztak Jézusban. Erre mondta Jézus:
Sehol sincs a prófétának kevesebb becsülete mint saját hazá-
jában és rokonai körében.”**

Mk 6, 3–5

*

Názáret lakói úgy bántak Jézussal, ahogy a világ vala-
mennyi városa – még a finomságukról leghíresebbek is:
Athén és Firenze – elbánt azokkal a polgáraival, akik
nagyokká tették őket minden egyéb városok felett. Minek-
utána kinevették, mélységbe akarták taszítani.

G. PAPINI

*

Micsoda látvány! Jézus a nyárspolgárok között! A nyárs-
polgár kissé hasonlít a varangyos békára, melynek a hasa
olyan, mintha a feje volna, a feje pedig olyan, mintha a hasa
lenne. De a varangy Isten teremtménye, a nyárspolgár
saját magáé. Időközben a nyárspolgár – amint ez gyakran
megesik, ha többségben vannak és akad vezetőjük – dühös
kutyákká változnak. Nyilván az a tény izgatja őket, hogy
Jézus olyan nyugodt maradt. Ha legalább kiabálna, geszti-
kulálna, mint ők! De ő lassan, lépésről lépésre haladva,
halványan, szemeit előreszegezve átmegy közöttük. Tovább-
menni, ez az egyetlen lehetőség. Azzal, hogy otthagytá,
meg is bélyegezte őket örökre. Minden attól függ, ki megy
el, miért megy el, és hogyan megy el. Ő megy, átmegy
köztük. Valóban, elmegy. Szegény Názáret!!! Nem jön
vissza többé...

ST. ANDRES

*

Mint a bókos szentek állnak a fülkében
kívülről a szemnek kifaragva szépen,

de befelé, hol a falnak fordul hátok,
csak darabos szikla s durva törés tátoz:
ilyen szentek vagyunk mi!

BABITS M.: Psychoanalysis christiana

*

Uram, Te harminc éven át a földi hétköznapiok egyhangúságában éltél: egy családban, egy ácsműhelyben, és mindig ugyanazok a kötelességek vártak Rád, ugyanazok az arcok és szavak vettek körül. Uram, adj erőt, hogy örvendező szívvel viseljem el a hétköznapiok egyhangúságát, legyőzzem és megszenteljem azokat, a Te példád szerint.

E. Piaget

ÉVKÖZI 14.

PÉNTEK

„Tudják meg, hogy köztük próféta is él.”

Egyházad a múltban úgy akart megjelenni, Uram, mint nem emberi intézmény. Valóban nem az, mint te sem vagy csupán ember. Talán attól félt, hogy úgy jár, mint te, Jézusom, Názáretben. Úgy gondolom, ma más a helyzet. Régebben föl-felé néztek az emberek, angyalszabású prófétát vártak. Ma csak a föld érdekli őket. Olyan embert és olyan közösséget akarnak látni, amely emberi, és így csillan fel benne valami több, valami isteni.

*

„Kemény nyakú e nép és szíve megátalkodott. Ezekhez küldelek, hogy mondd nekik: bárcsak hallanák szavam, s nyugalmaikat nálam keresnék! Tudják meg, hogy köztük próféta is él.”

Ez 2, 3-5

*

Ma már nem ír senki himnuszokat az egyházhoz, hanem azt várja tőle, hogy konkrét közösséggé váljék, amelyben kölcsönösen megerősíthetjük egymás hitét és reményét; „hiszen tudjátok, hogy testvéreiteket szerte a világon

ugyanez a szenvedés éri" (1Pét 5,9). Valódi közösség a szekularizált világban nem gondolható el másképpen, mint demokratikus alapon. Ez a „demokratikus” szó nem csatalkiáltás a hierarchia ellen, hanem egyszerű ténymegállapítás. A szekularizált világ nem szállítja többé készen az egyház alapjait. Az egyháznak magának kell azt megalkotnia.

NYÍRI T.

*

A szeretet az antik világban a szép és tündöklő valóságok iránti rajongást jelentette. A keresztény szeretet ezzel szemben nemcsak a mellőzött és selejtnak tartott valóságok felé fordul, hanem a bennük rejtőzködő érték felé is. Jézus maga van jelen a szerencsétlenekben, maga is része annak a megalázottságnak; árnyékban áll, minden ragyogás nélkül: „Amit egynek tettek a legkisebbek közül, nekem tettétek.”

E. BLOCH

*

Ne borzold fel Uram a vizeket
ne görbitsd el a nádakat
ne törd el kis tücskeid
hála-himnuszát

s valamit engedj nekem is
cselekedni
egy fűszálat mit letiport a láb
kiegyenesíteni

PUSZTA S.: Sóhaj estefele

*

Istenünk, a próféták elől biztos menedékbe rejtőztünk. Kényelmetlenné váltak számunkra, túl nyíltan beszéltek. Talán szenvednénk is attól, amit mondanak. Kijelentjük, hogy ma már nincsenek próféták; valaha ilyenek is voltak. Mintha ma már nem kellene tartanunk tőlük. De itt a szívünk, tele vágyódással, meglehet: utánad és Szentlelked után epeszti a szomjúság. Vágyódik az élet után, szomjazik a világosságra! Istenünk, törd át pünkösdi Lelkeddel éjszakánk zárt kapuit.

OSZTRÁK LAIKUS BREVIÁRIUM

„Elküldött, hogy örömhírt vigyek.”

Uram, az lenne az igazi örömhír az emberiségnek, ha felfedezhetne soraiban olyan embereket és olyan közösséget, amely egészen emberi, de ugyanakkor túlnő önmagán, mert fellobban benne egy égi láng. Add meg nekünk, add meg egyházad közösségének, hogy ilyen prófétái legyünk az egyedül teljes örömhírnek!

*

„Az Úr lelke van rajtam: ő kent föl engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, ő küldött engem, hogy gyógyítsam a megtört szívűeket és szabadulást hirdessek a raboknak.

Lk 4, 18

*

Jézus Krisztus azt akarja, hogy népe sokasodjék. Közösi kapcsolatát egységben tökéletesíti: az egy hit vallásában, a közös istentiszteletben és Isten családjának testvéri egyetértésében. E titoknak végső mintaképe és létrehozó elve a személyek egysége a Szentháromság egy Istenben.

II. Vatikánum: Ökumenizmus

*

Jézusban Isten kinyilatkoztatta nekünk irgalma végső tervének bőségét. De azt is – és ez főbenjáró fontosságú ránk nézve, – hogy Jézusban Isten a mi testünkben nyilvánította ki az ember nagyságát. Nélküle soha meg nem ismertük volna saját méltóságunk „mélységét, szélességét, magasságát”. Benne megszabadultunk minden rabszolgaságtól. Benne a halál, az egész emberiség végzetes sorsa, a véget nem érő világosság felé vezető ösvény ajtajává vált. Nélküle olyan asztronauta lennénk, akit ottfeledtek a Viharok tengerének egyik kráterében.

E. LÉGER

*

Az önlegyőzésre irányuló törekvéseknek ne legyen más célja, mint hogy ezáltal jobban rendelkezésére állhassanak másoknak. Csak semmi öncélú lemondás! Ahhoz tartsd

magad, amit Isten vár tőled. Mások terhét viselni, a mindennapok kis kellemetlenségeit eltűrni, hogy konkrétizáljuk az Úr szenvedésében való részvételünket – ez a mi elsőszámú aszkézisünk.

R. SCHUTZ

*

Uram, égesd szívembe, amit Jeremiás prófétának mondottál és ígértél: „Ne mondd, hogy túl ifjú vagy. Menj, ahová küldelek; hirdesd, amivel megbíztalak! Ne félj semmitől, én veled vagyok és őrködöm feletted”. Uram, bízni akarok Benned, csak egy szóval mondd és én elindulok, hogy célhoz érve csodáidat lássam.

J. SAUVAGE

„Eleve arra rendelt, hogy gyermekeivé legyünk”

Atyám ítéleted mércéje Jézus, az Egyszülött. Csak úgy ölelhetsz magadhoz a Szentlélekben – most és az örökkévalóságban, – ha Fiadra ismersz bennem. Tehát ha gyermekeddé válok. Az vagyok-e Uram? A te gyermeked az, aki tagja családnak, a krisztusiak közösségének. Nem én, nem én egyedül, hanem csak mi, az egy család vagyunk gyermekeid.

*

„Áldott legyen az Isten, aki Krisztusban minden mennyei, lelki áldással megáldott minket. Szeretetből arra rendelt, hogy Jézus Krisztus által fogadott gyermekeivé legyünk.”

Ef 1, 3–4

*

Kívánjunk egymásnak boldogságot és adjunk hálát, hogy nemcsak keresztények, de Krisztus lettünk. Értitek, testvéreim, Istennek a kegyelmét? Csodálkozzatok, örvendjétek: Krisztus lettünk. Mert ha ő a fej, mi vagyunk a tagjai; az egész ember ő és mi.

Ezt jelenti Pál apostol mondása: „Ne legyünk már inga-tag gyermekek, és ne vessen minket ide-oda a tanítás bármely szélfúvása!”

SZ. ÁGOSTON

*

Régebben inkább úgy tekintették az egyházat, mint hierarchikusan felépített közösséget, ma viszont az Isten népét látjuk benne, melyen belül van a pápa, a püspökök és a papok is. És éppen az első pápa volt az, aki ezt a látásmódot oly élénken fejtette ki levelében: „Ti azonban választott nemzetség, szent nemzet, tulajdonul lefoglalt nép vagytok... Valaha nem voltatok nép, most Isten népe vagytok.”

E. GURWENGER

*

Krisztus jövetele előtt és után sok karddal alapított és gyarapított ország volt. A kard ugyanis a földi hatalom növelésének egyedüli módja. Az okosság és ügyesség irányítja megmozdulásait, de az erőszak karja eszközli nagyobbodását.

Az evangélium terjeszkedése egy és ugyanazon elv belső kifejlődése volt a különböző országokban egyszerre, és ezért helyesen mondjuk láthatatlannak és nem e világból valónak. Nem egy nemzet „nyomult nyugatnak, északnak és délnek”, hanem egy lélek áradt ki minden országba, és ahová eljutott, a dolgok új rendje született meg.

J. H. NEWMAN

*

Atyánk, szent Istenünk, Te Krisztus által meghívtál minket, hogy Szövetséged tagjai legyünk. Örömmel vesszük magunkra az engedelmesség ígáját, és Irántad való szeretetből kötelezzük magunkat, hogy akaratodat keressük és követjük. Nem vagyunk már magunké, egyedül a Tied... Ültess oda, ahova akarsz, használd fel munkára, vagy hagyj csak szenvedni, – lchessek tevékeny vagy legyenek elfelejtve. Magasztaljanak fel, vagy alázzanak meg, – adj mindent bőségesen, vagy maradjak üresen és teljesen kifosztva. Engedelmes leszek akaratod és parancsod szerint.

DÉL-INDIA EGYHÁZA

ÉVKÖZI 15.

HÉTFŐ

„Újra egyesít minket mennyben és a földön.”

A tudomány mondja: egy anyagból készült, egyetlen szövet a világ. Azt is mondja: egy faj az emberiség. Tapasztalatunk – szomorú tapasztalatunk! – viszont ezt mondja: nagyon messze van az emberiség attól, hogy valóban egy legyen. Te üzented, Istenünk: a világot gondviselő szereteted afelé tereli, hogy eggyé legyen mindenki és minden, ami a mennyben és a földön van. Urunk, egyházadat azért választottad, hogy eszközöd és társad legyen az egyesítés művében.

*

„Jóságos tetszése szerint Isten tudtunkra adta szent akaratát, mellyel elhatározta, hogy az idők teljességével Krisz-

tusban, mint főben újra egyesít mindent, ami a mennyben és a földön van”

EF 1, 9–10

*

Minél hatalmasabb lesz a világ, minél szerveesebbek lesznek belső kapcsolatai, annál jobban diadalmaskodni fognak a megtestesülés perspektívái. A keresztényt egy pillanatra elrémitette a Fejlődés; de most már észreveszi, hogy éppen nagyszerű eszközt ad kezébe, hogy még közelebb érezze magát Istenhez és hogy még jobban Istennek adja át magát.

Krisztus szervesen magára ölti még az általa teremtett Világ nagyszerű valóságát is. S ebből kifolyólag már nem metafora az, hogy az ember képesnek érzi magát Isten befogadására, és Istenét fedezi föl a mozgó Világ szélében-hosszában és mélységében.

Csak a Kereszténység, egyes-egyedül csak ő mutatkozik arra képesnek a modern Földön, hogy egyetlen életbevágó tevékenységgel összehangolja a Mindent és a Személyt. Csak az ő nőgatására indulunk el, hogy ne csak szolgáljuk, hanem szeressük is azt az óriási mozgást, amely minket magával ragad.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Minden nehézség, bármilyen természetű legyen is, legyőzhető, ha ki-ki a saját területén, saját posztján egyéni érdekeit és céljait félretéve a szellem és a tevékenység egységében dolgozik össze.

XXIII. JÁNOS

*

Uram, boldogság tölt el, mert a katolikus egyházhoz tartozom. Örömmel látom, hogy az egyház felé tekint azoknak szeme, akik ma az igaz békét keresik. Világítótoronyként sugároz igazságot és szeretetet a háborgó világra, mert Te alapítottad, aki magad vagy az Igazság és a szeretet. Örömmel nézek mindazokra, akik az egyházban előttem jártak: a számtalan hősre, akik az egyház iránti hűségüket vérükkel pecsételték meg. Az egyház legszebb díszje a szentek hatal-

mas serege, akiknek emlékezetét napról napra ünnepeljük a liturgiában. Uram, örömmel kapcsolódom közösségbe azokkal akikkel élek az egyházban. Boldogít a tudat, hogy minden vasárnap, mindenütt az egész világon összegyűlnek a hívek milliói a Te oltárod körül. Boldog vagyok, hogy a Te szentségedben egy vagyok munkásokkal, háziasszonyokkal, gyerekekkel, öregekkel és minden rendű és rangú emberrel. És tudom, hogy a missziókban minden fajú és színű ember velem együtt egy Atyához imádkozik. Mert az egyház egyesít bennünket minden faj és osztály fölött. Igen, Uram, nagyon boldog vagyok, hogy a katolikus egyházhoz tartozom!

F. LELOTTE

ÉVKÖZI 15.

KEDD

„Hogy megértsük, milyen reménységre hívott.”

*Uram, a mi ostoba igyekezetünk, hogy más legyünk, mint a többiek, ellened is és önmagunk ellen is dolgozik. Jó, hogy szívünk legmélye éppen arra vágyik, amire teremtetél és meghívtál minket: hogy eggyek legyünk egymással és eggyek legyünk a világgal Fiadban. Egyházad célja nem lehet a teljes elkülönülés a világtól és a más közösségektől vagy más emberektől, hiszen népedet a végső egység kovászá-
nak szántad.*

*

„Urunk Jézus Krisztus Istene, a dicsőség Atyja, adja meg nektek a bölcsesség lelkét, hogy megismerjétek őt. Világosítsa meg szemeteket, hogy megértsétek, milyen reményre hívott meg titeket.”

EF 1, 17–18

*

Az egyház sohasem úgy újult meg, hogy az öregeket megváltoztatták, hanem úgy, hogy felnevelték az új ifjúságot.

HORVÁTH L.

*

Ha kiszáradtál, telj meg,
ne sötéttel, mint a vermek,
ne unalommal, szesszel,
van életed, ne veszd el!

Ne érh rá csak arra figyelni,
hogy a legnagyobb jó is semmi:
örök körök emelnek,
lépj rájuk, egyre feljebb!

KERESZTURY D.: Beszélgetés

*

Ha az embernek egyszerűen parancsba adják az egymás iránti fenntartás nélküli szeretet, akkor, – Bergson szavaival élve – „zárt társaságot” képeznek, és ezek a zárt társaságok egymással konfliktusba és háborúba keverednek.

Az emberek nem fogják egymást szeretni, ha nem szeretik az ismert vagy ismeretlen Istent.

J. GUITTON

*

Nekünk, katolikusoknak kell a világi dolgok duzzadó folyamának az örök tenger felé vezető medrét megásnunk.

P. LIPPERT

*

Légy részvétellel velünk bűnösökkel Urunk, és gyógyítsd meg rajtunk a bűnök sebeit. Tisztíts meg engem, mint egykor a bűnös asszonyt, és tégy igazzá, mint a bűnbánó vámost. Könyörülj rajtam, mint tetted a kananeusi asszonnyal, vagy amint megbocsájtottál a jobb latornak. Engedd, hogy eljussak egykor a szentek társaságába, és részem legyen a Te örök dicsőségében.

I. MANDAKUNI

„Elnyerjük a megváltás teljességét.”

Uram, a gondolataim féloldalasak. Úgy képezem, hogy a megváltás az én megváltásom és a többi egyén megváltása. Pedig hát micsoda megváltás lenne, amely egyénileg üdvözítene? Mert hogyan lehetne üdvösség, amelyben idegen maradna számomra az emberek közössége és az ember világa? Értesd meg velünk: csak akkor akarjuk és építjük üdvösségünket, ha a mindenek egyesítésén dolgozunk.

*

„Krisztusban kaptátok ti is a megígért Szentlélek pecsétjét, miután hallottátok az igazság igéjét és hittetek benne. Ő a záloga annak, hogy megkapjuk örökségünket, vagyis elnyerjük a megváltás teljességét.”

EF 1, 13–14

*

Hogyan fog az egyház 2000-ban kinézni? – A teológus nem jövendőmondó. Nem is futurologus, aki a jelen számbavehető tényezőiből a jövőre következtet. Mivel a hit és az egyház az ember mélyébe nyújtják gyökerüket, abban a mélységbe, ahonnan mindig újból valami teremten új, váratlan, be nem tervezett dolog kerül napfényre, a hit és az egyház jövője még a futurologia korában is megjósolhatatlan marad. És aki komolyan hisz abban, hogy az egyház nemcsak az ember mélyében hordja gyökerét, hanem egy nagyobb mélységben: Isten végtelen mélységében, az még inkább indokoltnak látja, hogy a jóslásoktól tartózkodjék.

Az egyház jövője ma is csak azok energiájából fakadhat, akik mélyre eresztik gyökereiket, és a hit tiszta forrásaiból táplálkoznak. A jövő nem származhat azoktól, akik csak recepteket gyártanak. Azoktól sem származhat, akik mindig csupán az adott pillanathoz alkalmazkodnak. Az egyház jövője ma is, mint mindig, szent emberek szerint és nyomán alakul. Olyan emberek nyomán, akik többet észrevesznek, mint a frázisokat, legyenek azok bármilyen modernek is. Olyan emberek, akik azért látnak jobban a többiekénél, mert életük tágabbra nyílik.

Ezáltal az egyház nem lesz többé olyan mértékben társadalmi hatalom, mint régebben, de új virágzásnak indul, és az emberek benne lelki otthont fognak találni, mely életet és halálon diadalmaskodó reményt ad számunkra.

J. RATZINGER

*

Mi egészen más véleményen vagyunk, mint azok a baljós próféták, akik mindig katasztrófát jövendölnek, mintha a világ pusztulása előtt állna.

XXIII. JÁNOS

*

Jézus, – hiszek Benned, míg meg nem látlak,
remélek Benned, míg Nálad nem leszek,
szeretlek Téged, míg arcodat nem szemlélhetem,
és e szemléletben örökké boldogan szeretlek.

M. SAILER

ÉVKÖZI 15.

CSÜTÖRTÖK

„Mindent szabad elhatározása szerint tesz.”

Istenem, a végső egység a te világodban érik be. A te világod levegője maga a Szabadság, mert légköre te vagy, a Szeretet. A Szeretet Lelkében, a legteltesebb szabadságban akarsz egyesíteni mindent, ami az égben és a földön van. Hála néked, hogy ezt – a történelemben előfordult sok erőszakos térítés és „jó úton tartás” után – világosan felismertük. Nem csendőrré, hanem kovásszá akartad tenni népedet.

*

„Benne nyertük el az örökséget Isten végzéséből, aki mindent szabad elhatározása szerint tesz, hogy dicsőségére szolgáljunk mi, akik már korábban is Krisztusba vetettük reményünket.”

EF 1, 10–11

*

Isten arra hívja az embereket, hogy lélekben és igazságban szolgáljanak neki, tehát lelkiismeretben kötelezi, de nem kényszeríti. Mert Ő tekintetbe veszi az emberi személy

Általa teremtetett méltóságát, mellyel az embernek saját belátása szerint élnie és szabadságát használnia kell. Krisztus, Mesterünk és Urunk, aki ugyanakkor szelíd és alázatos szívű, a tanítványokat türelmével vonzotta és hívta.

S habár Isten népének útján, amely az emberi történelem változásai közötti zárandoklás, néha az evangéliumi szellemnek kevésbé megfelelő, sőt azzal ellentétes cselekvésmód is előfordult, mégis mindenkor megmaradt az egyház tanítása, hogy a hitre senkit sem lehet kényszeríteni.

II. Vatikánum: Vallásszabadság

*

Különböző módjai vannak annak, hogy Jézusnak szolgáljunk, mint Péter és János esetével megvilágítja az evangélium. Ugyanaz a dilemma itt, mint amilyent Pál élt át, aki számára az élet Krisztus, a halál pedig nyereség. „Kettő közt vívodom. Szeretnék megszabadulni, hogy Krisztussal legyek. Ez volna a legjobb. De hogy miattatok életben maradjak, az szükségesebb.” (Fil 1, 23–24) Péternek Istent a vértanúságba vezető követéssel kell megdicsőítenie, Jánosnak a szolgálattevő tanúskodásban való megmaradással.

Tegye hát mindenki a rábízott feladatot oldalt pillantgatás nélkül; helyezze egész szeretetét abba a munkába, melyre Isten meghívta.

H. SCHÜRMANN

*

Istenünk, mi keresztények, a szabadság hívei vagyunk; annak a szabadságnak elkötelezettjei, amelyet Te adtál nekünk. És mennyire különös: egyszerre vagyunk hatalom alatt állók és hatalmasok. Neked tartozunk és testvéreinknek. Krisztus elhozta a mi szabadságunkat, és ez immár az új emberi hitvallás. Uram, tedd újra lehetővé, hogy lelkünk szabadságáért mindent kockára tegyünk!

E. A. GRABNER-HAIDER

„Dicsőségére szolgáljunk!”

A végső egység tégelyének, dagasztó teknőjének szántud az egyházat, Urunk. Ne engedd, hogy ezt valaha is úgy értsük, hogy önmagunkba kell kényszerítenünk az emberiséget! A mi dolgunk, hogy olyan néppé alakuljunk, amely képes befogadni minden embert és minden emberi értéket. Az önmagunkba zárkózástól ments meg, Uram, minket!

*

„Benne nyertük el vére által a megváltást és bűneink bocsánatát kegyelme bőségének arányában, amelyet végtelen bölcsességében és megértésében gazdagon átárasztott ránk.”

Ef 1, 7–8

*

A Zsinat nem egy dicsőséges életet készített elő az egyház számára, hanem az egyetlen lehetséges életet.

HORVÁTH L.

*

A jövő azoké, akik hinni tudnak, és nem azoké, akik hit nélkül élnek vagy kételkednek.

A jövő a bátraké, akik erősek a reményben és a tettben, nem pedig a kislekűeké és határozatlanoké.

A jövő azoké, akik szeretnek, nem pedig azoké, akik gyűlölnék.

XII. PIUS

*

A különféle szekták létezése felszólítás az egyház számára, amelyet nem lehet ledisputálni. Az emberek azt keresik a szektákban, amit az egyházi közösségekben gyakran nem vesznek észre: mint pl. egy helyi közösség bensőségét, minden résztvevő tevékenységi jogát, a lelkesültséget, az

áldozatkészséget. Ezért nevezte valaki a szektákat az egyházi közösségekhez benyújtott kifizetetlen számláknak.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

A szónak, mely mások szívéhez akar utat találni, szívből kell fakadnia.

RÉGI MONDÁS

*

Jézusom, hiszek Benned, mert tiszteled emberi szabadságomat. Csak egyetlen parancsot adtál: szeressétek egymást! A szeretetet pedig nem lehet kikényszeríteni, a szeretetet úgy ajándékozzák. – Engedd, hogy leküzdjek minden akadályt, ami utamat állja abban, hogy szeressek minden embert. Segíts meg, hogy úrrá legyek úrhatnárságomon és tétlenségemen. Engedd, hogy korlátozzam a saját helyemet, hogy így több helyet adjak embertársaimnak a kibontakozáshoz.

A. PEREIRA

ÉVKÖZI 15.

SZOMBAT

„Mutasd meg nekünk irgalmas szívedet!”

Hála legyen neked, Istenünk, hogy gondviselésed megfosztotta egyházadat attól, hogy akár csak gondolhasson is inkvizícióra, keresztes háborúra, erőszakos térítésekre. Te a szeretet szabadságában akarsz Jézushoz vonzani és benne egyesíteni mindeneket. Egyházadon keresztül irgalmas szívedet akarod kinyilatkoztatni.

*

„Urunk, mutasd meg nekünk irgalmas szívedet, és üdvösségünket add meg nekünk! Az istenfélőkhöz közel áll a váltás, hogy országunkban fölragyogjon az áldott béke.”

84. ZSOLT 9–10

*

Csak egyetlen megoldási lehetőséget látok: szüntelenül munkálkodni azon, ami a keresztény közösség lemélyebb

alapja: eleven egységünkön ugyanabban a Krisztusban, minden élet Urában és Mesterében. Tehát meg vagyok győződve, hogy *az élő tapasztalat* síkján kell keresnünk a választ.

A kereszténység elsősorban nem ideológia, nem rendszer, hanem inkább találkozás az élő Istennel Jézus Krisztusban. Az kívánja tőlünk, hogy éljük alapvető követelményét: az Isten és embertárs iránti szeretetet.

L. J. SUENENS

Isten adta az embernek az életet. Ha mi segítünk másnak abban, hogy élni tudjon, Isten munkatársai vagyunk.

J. ZINK

Egység és békesség! Csupán egyetlen feltétele van az emberek részéről: a jó akarat. Ez ugyan Isten kegyelme is, de az ember szabad közreműködésével jön létre.

XXIII. JÁNOS

Akaratod szerint imádkozzunk minden időben, Urunk! Ha majd mindig imádkozunk, helyesen élünk. Add, Uram, hogy tudjak mint hűséges szolgád imádkozni! Kötelességeim itt vannak előttem, nem a messze távolban kell keresnem őket. – Uram, tudom Te nem akarsz látszat-szolgákat, sem azokat, akik csak morogva szolgálnak Téged. Uram, adj jókedvű szívet, mely másokat is magával ragad. Adj szeretetet, mely embertársaimat is boldoggá teheti, adj erőt, hogy mások terhét is hordozni tudjam és hibáimat engeszteljem nagylelkű áldozataimmal. Adj annyi időt, melyből telik, hogy Téged imádjalak, magamért dolgozzam és embertársaimnak is szolgáljak. Adj jóságot ahhoz, hogy mindent megbocsássak és a rosszat is jóval viszonzom. Ne hiányozzék nálam soha a derű, mely melegséget áraszt mindenfelé. Engedj dolgozni a Te földi országodban, amíg haza nem hívsz az örök hazába.

L. DOOMANN

„Föléjük pásztorokat rendeltek.”

Ne engedd, Uram, hogy valaha is úgy érezzem, feleslegesek papjaid, csak közéd és közém állnak! Ne engedd, hogy nélkülük akarjak a tied lenni! Ne engedd, hogy ne figyeljek rájuk! Te rendelted őket nyájad fölé. Ők a biztosíték, hogy valóban nyájad, s ne szétszórt bárányaid legyünk.

*

„Ezt mondja az Úr: nyájam maradékát összegyűjtöm és föléjük pásztorokat rendelek, hogy legeltessék őket gondosan. Akkor egyik sem fél már közülük, nem remeg, nem vész el egy sem.”

JER 23, 3–4

*

A pap lelkip vezető. Ez egyik feladata, mely nem kevésbé fontos. Hinnünk kell, hogy az egyházban a hívők minősége is fontos, nemcsak a száma. Isten rendesen teremtett közvetítők igénybevételével éri el célját.

R. PLUS

*

Urunk emberek által működik egyházában. Egyesek hivatással rendelkeznek az egyházban, vagyis felmentést kapnak egyéb elfoglaltságoktól, hogy a lehető legjobban rendelkezésére állhassanak mindenkinek.

Az egyház pásztorai nem a népek királyaihoz hasonlíthatók, hanem a szolgákhoz. Ha tehát az Úr az egyházért való gondot emberek kezébe helyezi, s ehhez nagy tekintélyt is biztosít nekik, az mindig a szolgálat szellemében értendő.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Nem könnyű Isten számára az, hogy önmagát embereknek nyilatkoztassa ki, s közben fel ne lobbanjon bennük a mohóság, hogy ne akarjanak nyereszkedni vagy ne váljanak

fanatikussá Isten közelsége folytán, illetve, hogy – megfordítva – ne nyomassza őket Isten nagysága, hogy meg ne bénítsa őket a félelem és a bűnbánat. Nagyon okosnak, szelídnek és alázatosnak kell lennie, hogy az emberek felismerjék őt; emberi formákban kell jelentkeznie, ha házainkba be akar térni.

L. EVELY

Uram, engedd, hogy a nagy költő, Paul Claudel szavával én is mondhassam: „Papokra van szükségünk, akik az Isten szívét és lelkét adják nekünk és az övéiket hozzátesszik.” Uram, papjaid titka a Te titkod. Testvéri összefonottságban állnak mellettünk, megosztják velünk életüket, bajainkat, szorongatásainkat. Ők sem kivételek és nekik sem könnyű a helyzetük. Szükséges, hogy ők is gondokkal küzdjenek, és saját gyöngeségeiket is legyőzzék. Ők arra hivatottak, hogy önmagukat belemártsák az isteni szeretet folyamába, és a mindennap nehézségeinek leküzdéséhez nem olcsó recepteket, hanem a Te szeretetedet hirdessék. Köszönöm Uram, hogy papokat adtál a világnak.

ÉVKÖZI 16.

HÉTFŐ

„Pásztor nélküli juhok.”

Uram, attól félek, hogy becsapom önmagamat. Saját belátásom szerint akarok szolgálni neked, s figyelmen kívül hagyom egyházad és a lekipásztorok szavát. Nem vagyok eléggé kíváncsi az igehirdetők szavára. Úgy érzem: ügyis tudom, miként kell szeretnem téged. Uram, önts belém alázatot, hisz a szív ösztöne nem mindig jó tanácsadó. Nem akarok pásztor nélküli juh lenni nyájadban, és nem akarok önfejlőségemben eltévedni.

„Jézus látta a nagy tömeget és megesett rajtuk a szíve, amert olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok. Ezért sok mindenre kezdte őket tanítani.”

Mk 6, 33–34

Hogy jobban megérthessük az egyházi rend szentségét, fontoljuk meg, hogy a keresztyén számára egy igazi pap van, az Úr Jézus. Az egyetlen híd, az egyetlen közbenjáró, az egyetlen közvetítő, azaz egyetlen pap Isten és az emberek között: ez az Úr Jézus, mert Ő ugyanakkor Isten és ember. És amíg az eukarisztia Jézus Krisztus papi jelenlétét folytatja, addig az egyházirend szentsége az eukarisztiát szolgálja. A papszentelés által jut el a keresztyén Jézus jelenlétének és tevékenységének jelcihez: a szentségekhez.

J. C. BARREAU

Ha visszaélnék az egyházi intézménnyel és hatalmi eszközök csinálnak belőle, akkor elidegenítőleg hat. Ha azonban hitünk fényében, alapítójának, Jézus Krisztusnak, és meghirdetőjének, a pünkösdi Léleknek szándékát vizsgáljuk, ott nem ilyenek találjuk. Mert az intézmény a Húsvétkor megpecsételt Szövetséget szolgálja. Nem más, mint Isten szava az emberekhez, a kegyelem jele egyén és közösség számára, és a szeretet egységének kifejezője és valószínűsítője.

Az egyházi intézményben mindennek a személyes kegyelmi kapcsolatot és a szeretetet kell kifejezésre juttatnia, nincs itt helye a névtelenségnek, a mesterkedésnek, a személytelen bürokráciának.

A. LIÈGÉ

Ne hagyj Uram, hogy megfélemedkezzünk papjaidról. Ők a tied és a mieink. Te emelted ki őket közülünk, hogy hírnökeiddé váljanak és közvetítőkké Feléd. Világosítsd meg őket, hogy ma is lássák, mi a hivatásuk értelme: Téged adni a világnak! Adj nekik erőt, hogy a nép nevében bátran és büntetlenül álljanak Előtted: emberi kiáltásuk hasson el Tehozzád.

CSERHÁTI J.

ÉVKÖZI 16.

KEDD

„Az Úr nékem pásztorom.”

Te vagy egyetlen pásztorom, Jézusom. De engedd elfogadnom szavad: te megbízott lelkipásztorok által akarsz vezetni engem. Igaz, emberek ők, akárcsak jómagam. Mégis, szavuk

több, mint szívem sugallata, mert bennük a nyáj javára dolgozik Lelked. Téged akarlak követni, Krisztus. Nem feledem szavad: aki rájuk hallgat, az megy utánad.

*

„Az Úr énnékem pásztorom: inséget nem kell látnom. Viruló réteken ad helyet nékem, felüdít a tiszta vizek forrásából. Előttem jár az igaz úton: vezet engem jó szívével.”

22. ZSOLT 1-3

*

Isten, az Atya rejtett számunkra, senki sem érte el őt valaha is; csakis a Fiú hoz hírt felőle. Az Atya nem szól hozzánk közvetlenül. Az ő kinyilatkoztatása maga a Fiú, az ő élő Igéje. Minden kísérletünk, hogy közvetlenül jussunk el az Atyához, csak valami általános Istenséghez vezet. A valóságos Atyához, a végső Titokhoz csak Fia által jut el az ember. Éppen ezért jött hozzánk Jézus, hogy az Atyát meghirdesse nekünk... És azután ő küldi az apostolokat. Jézus nem önmagát hirdeti, hanem az Atyát. Éppenígy az apostoloknak sem önmagukról kell beszélniük, hanem Krisztusról... Így kell ennek történnie minden időn át „a világ végezetéig”. Ez pedig azt jelenti, hogy az „apostolok” mindig újból és újból megjelennek: azokban, akik velük a hivatal-utódlás által kapcsolatban vannak.

Mi is történik akkor, ha az apostol beszél? Akkor „közénk jön” Krisztus: „Aki titeket befogad, engem fogad be.” (Mt 10, 40) Aki az apostolt igazán hallgatja, vagyis vele az üzenet-átvétel közösségébe lép, ahhoz Krisztus toppant be. „Aki azonban engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött”, így folytatódik a mondat: vagyis az Atyát. Nem ismerhetjük meg Krisztust pusztán fogalmakból vagy inga-tag élményeinkből, hanem csak az üzenetből, mivel ő nem eszme, hanem történés. Az apostol által érkezik hozzánk Krisztus. Az Atyát sem tudjuk boldogítóan megismerni, ha csak a legfőbb Lényt vagy a mindenség Ősokát látjuk benne, mert ő rejtőző Isten. Nyilvánvalóvá válik azonban Krisztusban.

R. GUARDINI

*

Nem tudjuk honnan, nem tudjuk kinek,
De rajtunk megyen át az Üzenet.
Sík S.: Az acélember

•

Jézus Krisztus, Jó Pásztorunk, járj körül a világban papjaid személyében! Általuk taníts minket, bocsásd meg bűneinket, vigasztald a szenvedőket, erősítsd a Benned bízókat, újítsd meg a szeretet kötelékét Isteni Szíved és az emberi szívek között.

ÉVKÖZI 16.

SZERDA

„Jaj nektek, pásztorok!”

Uram, örömmel látom a főpásztorok és a lelkipásztorok feltámadó felelősségérzetét. Tudják, bizonyos mértékig maguk is felelősek azért, hogy nyájad ma meglehetősen szétszóródott. Keresik az új, a mában megfelelő utakat. A te kegyelmed vezeti őket ebben a keresésben.

•

„Jaj nektek, pásztorok, kik legelőmnek nyáját szétzüllesztettétek! Szétszórtátok nyájamat, nem gondoztátok juhaimat, s most számonkérem bűneiteket, – mondja az Úr.”

JER 23, 1–2

•

Sok pap a mai korban zavarttá és tanácstalanná vált. Arra tanították őket azelőtt, hogy engedelmeskedjenek, most pedig meg kell tanulniuk a találékonyságot. Azt tanulták, hogy ismételjék el az emberek előtt, amit tanultak, s hogy tegyék azt, amit az elődöknél látnak, most pedig a Zsinat által rádöbbenek, hogy a papoknak megújulniuk és alkalmazkodniuk kell, hogy oda kell figyelniük saját koruk embereire, s dialógust kell folytatniuk híveikkel, sőt hitetlenekkel is, ahelyett, hogy őket dirigálnák, illetve elítélnék.

Krisztus három évet szentelt annak a munkának, hogy testvéri közösséget teremtsen maga körül, s Ő csupán egy szentmisét mutatott be. Mi pedig általában 365 misét

mutatunk be évente, anélkül, hogy testvéri közösséget teremtenénk magunk körül.

L. EVELY

*

Szent Jeromos a papot a lelkek vadászának nevezi, amivel kifejezi, hogy milyennek kell lennie a papi buzgóságnak.

R. PLUS

*

Add meg Atyánk, papjaidnak a méltó szolgálat kegyelmét. Töltsd el őket szeretetteddel, hogy csak Hozzád tartozzanak, és dicséretesen éljenek anélkül, hogy földi érdek után törekednének. Te légy tisztességük, Te az örömük és akaratuk, Te légy vigaszuk a szenvedésben, tanácsuk kételyeikben, védelmük az igazságtalanság ellen, türelmük a lelki szárazságban, gazdagságuk a szegénységben, enyhülésük a betegségben, – és egyszer majd sikeresen adhassanak számot sáfárkodásukról.

F. LELOTTE

ÉVKÖZI 16.

CSÜTÖRTÖK

„Elöttem jár az igaz úton.”

Így lenne jó, így akarnád magad is, Jézusom; a pásztorok járjanak előttünk az igaz úton, maguk után hívva a rájuk bízottakat. Add meg nekik, hogy így legyenek jó pásztoraink! Velünk pedig értesd meg; az ő esetleges bűneik, talán botrányaik nem felmentés nekünk. És nem is igazolás, hogy megvessük őket. Tied az ítélet, Istenem, és ki vagyok én, hogy bárki bírójául toljam fel magam?

*

„A halál sötét völgyében sem félek, mert ott vagy velem, biztos vagyok pásztorbotod oltalmában. Asztalt terítesz és táplálsz engem, hogy üldözőimet szégyen érje.”

22. ZSOLT 4–5

*

Ha istengyermeki életünk szükségképpen élet az egyházban, akkor hitünk sem lehet egyéni hit, csak az egyház hite bennünk.

Nem lehet még csak elgondolni sem, hol tartana még az emberiség, ha mindenki egyénileg akarná tanulni emberi életét, nem az emberiség közösségében. Viszont minden egyes embernek valamiképpen hozzá kell járulnia az emberi élet közös megtanulásához.

Mindez áll istengyermeki életünkre is.

CSÓGL J.

•

„Egymással szemben mindnyájan alázatosságot öltsetek magatokra, mert Isten a kevélyekkel szembeszáll, az alázatosoknak viszont kegyelmet ad.”

1 PÉT 5, 5

•

Isten munkatársának ügyelnie kell arra, hogy ne várjon keveset saját munkájától. Igaz nem őrajta múlik, hogy a testi vagy lelki betegek meggyógyulnak-e. Őneki mindenestre meg kell tennie a maga munkáját. És a gyógyulásban rengeteg múlik már azon, hogy valaki egyszerűen kéznél van, hogy valakinek fájdalmat okoz a szenvedő látása, s hogy valaki törődik a szenvedővel. Magunknak gondot csinálni más gondjából, ez az igazi. Ez nagyon sok!

J. ZINK

•

Uram, ajándékozz meg az egyházad iránti őszinte engedelmesség szellemével! Örömmel vállalom, hogy az egyház vezessen engem. Te akarod, Uram, hogy engedelmeskedjem egyháznak, mert aki az egyházat hallgatja Téged hallgat. Nem lehetek tanítványod, ha nem engedelmeskedem. Add, hogy megértsem, mennyire az engedelmességtől függ minden közösség áldásos munkája.

F. LELOTTE

„Jó szívével vezet engem”

Alakítsd, Uram, papjaid szívét! Engedd, hogy bennük a te irgalmas, testvéri szereteted áradjon felénk! Nekünk pedig add meg, hogy közöttünk megérezzék papjaink, hogy mi is szeretjük őket! Ha egyek leszünk a kölcsönös megbecsülésben és szeretetben, pásztoraid és bárányaid, valamennyien, akkor valósul meg a te elgondolásod.

*

„Jóságod és irgalmad nyomon követ életemnek egész útján. Fejemen illatos olaj csillog, serlegem megtöltöd bőkezűen és otthonom lesz az Isten háza mindörökké szünet nélkül.”

22. ZSOLT 5–6

*

Ameddig együtt van a nyáj, ameddig egymás kezét keressük, semmi sem késő.

CSERHÁTI J.

*

Előbb hitoktatni, csak utána szentséget kiszolgáltatni;
előbb evangelizálni, csak utána hitoktatni;
előbb tanúságot tenni, csak utána evangelizálni.

P. CHENU

*

Krisztus nem más, mint szeretet, egyszerűség, türelem, tisztaság, röviden szólva tehát az, amit tanított.

R. ERASMUS

*

Mélyreható teológiai elmélyedésre és az evangélium igazi szellemétől inspirált igehirdetésre van szükség, míg előbb önmagunkat, majd utána a világot meggyőzhetjük arról,

hogy a kereszténység nem valamiféle üdvöt hozó ideológia, hanem az üdvösség üzenete annak legigazibb és legszélesebb értelmében.

DOROMBY K.

*

Urunk, jóságos Atyánk, egyetlen nap sem múlhatna el anélkül, hogy ne gondoljunk testvéreinkre is, akik Krisztus által egyek, egy-test és egy-lélek a Te egyházadban. Még inkább meg kell emlékeznünk imáinkban papjaidról, hogy gyermekeiddé, igaz testvérekké tegyenek bennünket. Milyenek ők Hozzád, egymáshoz és hozzánk? Ettől függ lelkileg az új és jobb világ felépítése. Add meg Urunk, hogy papi szolgálid által, az ő fáradozásaikkal mind jobban érezzük egyházunkban a közös Atya szeretetét. Add, hogy mindnyájan testvérekké váljunk a Szentlélek örök, megfiatalító erejében.

CSERHÁTI J.

ÉVKÖZI 16.

SZOMBAT

„Biztos vagyok pásztorbotod oltalmában.”

Uram, emberek a papok is, tévedhetnek, hibázhatnak, lehetnek hanyag pásztorok. Mégis megbízom, nem is annyira öbennük, hanem benned, Jézusom. Ha általuk akarsz vezetni, akkor ez így jó, így célravezető. Ha általuk vezetsz, mernünk kell megbízni benned: rájuk hallgatva elnyerjük az örök életet.

*

„Krisztus eljött, hogy békét hirdessen nektek, akik távol voltatok, és békét azoknak, akik közel voltatok. Általa van mindkettőnknek szabad utunk az egy Lélekben az Atya-istenhez.”

EF 2, 18

*

A mai pap a mai világból vétetik. Vonásai a mai ember vonásaiból tevődnek össze. Ellentéteket hord ő is magában,

de arra hivatott, hogy ezeket önmagában a pozitívumok felé feloldja és úrrá legyen előbb saját gyengeségei fölött, mert Krisztus megváltó erejét másokhoz is el kell juttatnia.

CSERHÁTI J.

•

Az aktív életet élő keresztények sokat várnak, sőt követelnek a paptól, s igazuk is van. De tudniuk kell azt is, hogy kemény a papi élet! Az, aki ifjú lelkesedéssel egész életét ajánlotta fel Istennek oltárán, ember marad továbbra is, és ez az emberi rész gyakran visszaköveteli a maga jussát. A pap sorsa így mindennapi küzdelem, hogy Krisztusért mindenki számára szabad maradjon.

Nincs szüksége a papnak bókra vagy rafinált ajándékokra. Azt kéri csak, hogy a gondjaira bízott keresztények nap mint nap igazolják a felebaráti szeretet gyakorlásával, hogy áldozata nem volt hiábavaló.

M. QUOIST

•

Uram, hiszek szívednek, hiszem küldetésedet! Tudom, hogy Mester vagy és minden szívet Magadhoz vonasz. Hiszek szeretetednek, és tudom, azért izzó a szíved, hogy a világot lángra gyújtsa. Hiszem, Uram, igen, a kezemmel fogom, hogy a világnak kell a Te szíved. Uram, kérlek, gyújts meg sokakat, hadd fogjon tüzet szívünkön a szíved, hadd égjen, világítson lelkünk. Válassz Uram, égő emberlelkeket, s mutasd meg bennük a Te utadat. Add Uram, hogy a Te szolgálód megnyissák bennem az élő vizek forrását, s hogy általuk életem értékesebb és gazdagabb legyen.

PROHÁSZKA O.

„Fogta a kenyeret és szétosztotta.”

Uram ezzel a csodával arra akartad felhívni a figyelmet, amit a kenyér szimbolizál: örök életet adó igédre. Ételre éhes a testem, mert élni akar. Ételre éhes a lelkem, mert örökké akar élni. Te megnyitod kezedet, s ha az én lelkem is örömmel kitárul, befogadhatja tápláló, éltető igédet.

*

„Jézus akkor fogta a kenyeret, hálát adott és szétosztotta a letelepülteknek. Ugyanígy adott a halakból is, amennyit csak akartak.”

JN 6, 11

*

Jézus körül gyülekezik a pusztában ötezer ember; követik őt bizalommal s lelkesen, mert ő lelkük vezére s mestere. Ezt a sok lelkesültséget éhség s puszták környezi. Lelkek ezek éhezõ testekben; tehát kenyér is kell nekik; a puszták nem adja. Isten adja. Istenből valók a magvak, csírák, energiák; ezek az isteni titkok; belőle mint feneketlen mélységből való ez a duzzadó, dagadó élet. Mily titok ez mind!

PROHÁSZKA O.

*

Az egyház mindenkor úgy tisztelte a szentírást, mint magát az Úr testét, hiszen főleg a szent liturgiában szüntelenül veszi és nyújtja a hívőknek az élet kenyerét mind Isten igéjében, mind Krisztus testének asztaláról.

II. Vatikán: Kinyilatkoztatás

*

Azzal, hogy az Atya szeretetében irántunk egyszülött Fiát adta nekünk és értünk, Isten maga szegte meg a kenyeret az emberiség asztalán. Akár szóban tehát, akár szentségben, mindig maga Krisztus az üdvösség kenyeré, mert tulajdon isten-emberi személyében és megváltó áldozatában

teremti meg Isten és ember életközösségét, vagyis a teremtmény bevonását az isteni élet és szeretet közösségébe, ami voltaképpen maga az üdvösség.

BÉKÉS G.

*

Uram, taníts meg engem imádkozni! Vezesd szívemet, lelkemet, eszemet, akaratomat Hozzád, hogy megtanuljak Veled beszélni. Melegítsd fel benső világomat, amikor csak Rád gondolok. Te bennem lakozol, így hát beszélj hozzám, teremts csendet bennem, hogy Rád figyeljek. Add, hogy mindig jobban megismerjelek, és végül is egészen eggyé legyek Veled.

A. BAUM

ÉVKÖZI 17.

HÉTFŐ

„Eléjük tette, és ettek.”

Jézusom, vasárnapról vasárnapra rakod elém a szívem számára egyedül elégséges táplálékot: örök életet adó ígértet. De, Uram, étvágy is kell hozzá! Hiába az étel, ha kedvetlen szemmel nézi az ember. Te tudsz szent éhséget, befogadni kész lelket teremteni bennem. Ha megadod, úgy mennyei táplálékok melege és jó íze átjárja bensőmet, s ennek a tápláléknak ereje benne lesz munkáimban, szándékaimban.

*

„Add csak oda a népnek a kenyeret, hadd egyenek! Azt üzeni ugyanis az Úr: esznek és még marad is. Eléjük tette tehát és ettek; sőt maradt is az Úr ígérete szerint.”

2 KIR 43–44

*

Ki tudna elméjével csak egyetlen mondásodba is behatolni, Uram? Többet hagyunk ott, mint amennyit befogadunk, akár a szomszédok, akik a forrásból isznak. Mert az Úr ígéje a tanulmányozók sokféle felfogása szerint sokféle oldalról jelenik meg. Az Úr sok színnel ékesítve adta elénk igéjét, hogy aki tanulmányozza, azt nézze, amelyik neki

tetszik. Különféle kincseket rejtett el igéjében, hogy mind-egyikünk onnét gazdagodjék, ahonnet hasznot iparkodik meríteni.

Aki tehát hozzájut ennek a kincsnek egy részéhez, ne higgye, hogy csak az van ebben az igében, amit ő talált, hanem arra gondoljon, hogy ő csak ezt tudta megtalálni a sokból. És azért, mert csak ez az egy rész hatolt bele és lett osztályrésze, ne mondja, hogy maga az ige silány és terméketlen, ne vesse meg, hanem legyen hálás felfoghatatlan gazdagságáért. Örvendj, hogy vereséget szenvedtél, ne pedig szomorkodj, hogy alulmaradtál. A szomjazó, ha ihat, örül, és nem szomorkodik, hogy nem tudja kimeríteni a forrást. Csak győzze le a forrás a te szomjúságodat, ne pedig szomjúságod győzze le a forrást, mert ha eloltod szomjúságodat anélkül, hogy a forrás kiapadna, akkor ismét ihatsz belőle, ha ismét megszomjazol; de ha szomjad oltásával a forrás is kiszáradna, bajodra válnék győzelmed.

Adj hálát azért, amit kaptál, és ne bánkódj azért, ami oly bőségesen maradt. Amit kaptál, amire eljutottál, az a te részed, ami pedig megmaradt, a te örökséged.

SZ. EFRÉM

Megtanultam már Uram, hogy a szellemi életnek is táplálékra van szüksége, és ez elsősorban az igazság, amelynek megvalósításáért érdemes élni. Nem mindegy, hogy milyen gondolatok töltenek el, és nem közömbös, hogy vágyódom-e új igazságok után. Óvj meg a szellemi elfáradástól, a lelki kimerüléstől. Tarts távol tőlem minden önfejű és szűklátókörű beletörődést. Legyek mindig úton az igazság megkeresésében és megtalálásában. Óvj meg a lelki szárazságtól és ürességtől, az egyedüllét óráinak szegénységétől, amikor már semmi sem érdekel. Tégy nyitottá szavaid iránt, hogy mindig Veled lehessenek.

D. CONSIDINE

ÉVKÖZI 17.

KEDD

„A férfiak mintegy ötezren voltak.”

Ugyanazt a kenyeret ették, mégis valamennyiükben más embert, más egyéniséget táplált. Az erőset erősebbé tette, az okosat találékonyabbá, a szelidben a jóindulatot, a határo-

zottban az elszántságot növelte. Igéd is egy, Jézusom, még sem egyformává alakít minket. Senki a bőréből ki nem bújhat. De a mennyei eledel minden egyéniséget megszentel, minden életutat hozzád terel, minden értéket növel, minden gyöngésséget gyógyít. Ha befogadom, bennem is kifejti csodálatos hatását.

*

„Jézus parancsot adott: telepítsétek le az embereket! Jó füves hely volt ott. Le is telepedtek. A férfiak számszerint mintegy ötezren voltak.”

JN 6, 10

•

Isten szava olyan, mint a papírosra írt kottafejek: hangszerre vágyik, amely egyszerre feltárja titokzatos életét.

C. GRÖBER

*

Nem csupán valami hasznos erőfeszítés végén remélheti a keresztyén, hogy felfedezi Istent; Isten megmutatkozik neki mindennap, minden cselekedetében. Ismeretét nem keressük először, mint ismeretet, hanem az természetesen folyik az életből, mert a keresztyénység elsősorban nem a megismerés vallása. Hanem az élet vallása.

Y. RAGUIN

•

Az igazi Kenyér, az Igazság kenyere, annál jobban kielégít, minél kevesebb van belőle. A Régi Törvény bőséges, dús, megszámlálhatatlan adagra van osztva. Egybefoglalása száz meg száz szabálynak, amik a könyvekben vannak följegyezve s ezer más szabálynak, amiket az Írástudók és Farizeusok eszeltek ki. Első szempillantásra óriási asztal, amelynél valamennyi nép jóllakhatik. De az alázatosak népe nem tudja csillapítani igazságéhségét ezzel a rengeteg, de ehetetlen eledellel. Viszont elegendő egyetlen szó, mely beölti a lelket, amely megbékíti a szívet, amely lecsillapítja az igazság-éhséget, és a sokaság jól fog lakni és jut majd belőle enniük azoknak is, akik nem voltak jelen azon a napon.

*

G. PAPINI

Uram, mondd ki örök ígédet bennem, és add, hogy meghalljam! Áraszd szívembe fényedet, és add, hogy azt lássam! Uram, rajzold belém vonásaidat, és engedd, hogy azokat megőrizsem! Uram, tessenek Neked cselekedeteim, és adj erőt, hogy készséggel mindig újra kezdjem.

XIV. SZ.-BÓL

ÉVKÖZI 17.

SZERDA

„Esznek és még marad is.”

A kenyér csak csoda révén lesz több, ha fogyasztják. Igéd eleve csodálatos táplálék. Uram. Minél többet fogadunk be belőle, annál többé válik. A befogadott ige kalászbá szökken, és sokszoros termést hoz. Táplálékul önmagunknak, és eledellül mindenkinek, aki kinyitja rá szívét. Ha befogadom, bennem és általam is megsokszorozódik az élet ígéje.

*

„Miután jóllaktak, Jézus így szólt: Szedjétek össze a maradékot, hogy semmi kárba ne vesszen. Össze is szedték, és tizenkét kosarat töltöttek meg az öt árpakenyér maradékával.”

JN 6, 12–13

*

A szentírás szavait a Szentlélek által kell magunkba foglalnunk; az ő ihletésére, aki eredetileg ezeket sugalmazta, s aki olyan személyesen intézi most hozzánk üzenetét, mintha csupán hozzánk szólna.

L. EVELY

*

A szentírás olvasása nem azt jelenti, hogy ezt vagy amazt jobban megértsem vagy hozzászólhassak, hanem, hogy személy szerint érezzem magam megszólítva, és amikor Isten hív, rendelkezésére álljak.

J. KREMER

*

Micsoda könyv ez, micsoda tanításokat tartalmaz! Milyen csodát, milyen erőt ajándékoztak vele az embereknek! Igazán a világ és az emberek tükre: mostanra és mindenkorra megvan, és mindent néven nevez! És mennyi misztériumot tár föl és magyaráz meg! – Csak egy pici vetőmagra van szükség, a pap szórja ezt az egyszerű hétköznapi ember lelkébe, és a mag nem senyved el, hatni fog lelkében egész életén át, és a sötétségben, a bűnök forgatagában apró lángocskaként világít.

F. M. DOSZTOJEVSZKIJ

*

Itt vannak Uram, egyszerű kezeim, – milyen keveset alkotnak a Te szeretetédért! De hogyan is legyen egyé Veled, ki oly halkán szólsz csak bennem? – Félelmem ezer akadályt teremt, míg hitemből végül is szeretet lehet. Mégis bízom abban, hogy Te hozzám találsz, és egykor a reményem boldog birtoklás lesz.

ÉVKÖZI 17.

CSÜTÖRTÖK

„Isten mindenben jelen van, és mindenben működik.”

Uram, igéd eléri azokat is, akik látható módon nem tartoznak a te népedhez. Sőt bennük is megsokszorozódik. Más egyházakhoz tartozó keresztény testvéreink körében is termést hozott a szent mag. Sőt sok nem-keresztény és nem vallásos emberben is. Örülök Istenem, hogy egyházad felfigyelt erre a tényre: tőlük is akar tanulni, hogy így méginkább gazdag termést hozzon igéd.

*

„Egy test és egy lélek vagytok, minthogy keresztény híváltakok is egy reménységre szól. Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség. Egy az Isten, mindnyájunk Atyja, aki minden fölött áll, mindenütt jelen van és mindenben működik.”

EF 4, 5–6

*

Szükséges, hogy a katolikusok szíves-örömet elismerjék és értékeljék mindazokat az igazi keresztény javakat, amek-

lyek közös örökségünkől forrásoznak, és megvannak különvált testvéreinknél. Illó és üdvös, hogy elismerjük Krisztus gazdagságát és az erények gyakorlását mások életében. Istent ugyanis mindig csodálhatjuk az ő műveiben. Sőt kell is csodálnunk.

II. Vatikánum: Ökumenizmus

*

Isten kopogtat a lelkünkön és mi szívdobogva hallgatjuk. Talán kopogtat majd az ajtón egész éjszaka, mint ahogyan néha egészen reggelig hallgatjuk azt a keserves ajtót, amely nem szűnik meg rázkódni és kopogni. Dehát amikor annyira terhes felkelni és kinyitni ezt az öreg kaput! Két tolózár köti össze, amelyek eggyé teszik azt, ami mozgékony és azt, ami mozdulatlan: az egyiket rossz szokásnak nevezik, a másikat rosszakaratnak. Ami a zárat illeti, az a mi személyes titkunk. A kulcs elveszett. S végül is, ki az, aki megérkeznék, ha kinyitnánk az ajtót. Az éjjel, az ősi nagy szél, amely a vizek fölött fúj, valaki, akit nem látunk, de aki nem engedné meg nekünk többé, hogy kényelmesen berendezkedjünk.

Mindamellet kopogtattak. És hogyan kopogtattak nálunk? Az érzelmeinken, a vagyonunkon, a testünkön. Olykor erőszakos kopogtatás ez, ellenállásunk mélyére ható megpróbáltatás, máskor maradandó, terhes, állandó nyomás.

Isten törődik mindenegyves verésével annak a szívnek, amit ő alkotott.

Ó Uram, megkíséreljük, hogy ajtót nyissunk neked.

P. CLAUDEL

*

Urunk Jézus Krisztus! – Imánk sokszor olyan színtelen, mert Téged templomainkba zártunk, és a világot Tőled távol tartottuk. – Engedd, hogy ezután az újság olvasásakor, a napi hírek zűrzavarában, a világkonferenciák, a háborúk és katasztrófák zuhatagában is mindent a Te kereszted tövében gondoljunk át, mert egyedül ez ad értelmet és választ mindenre.

P. LEPPICH

„Egy a hit.”

Uram, igéd sok szívben hoz bőséges termést. De ki tudná megmondani, melyik hitbeli felismerés és melyik erkölcsi magatartás szórmazik valóban tőled? A mi természetünk gyöngé, tévedésre és sokféle rosszra hajló. Ki vagy mi ad hát bizonyosságot, hogy valóban a te igédet érleljük lelkünkben? Egyházad tanítása a biztos iránytű, erre akarok hagyatkozni.

*

„Testvérek! Fogságomból, amelyet az Úrért szenvedek, kérve kérek titeket: legyetek méltók a hivatáshoz, amelyet a keresztségben kaptatok! Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség.”

EF 4, 1-2, 5

*

A biblia nem az égből csodálatos módon aláhullott könyv, melyet mindenki közvetlenül Istentől kap. Az iratokat a közösségben való hirdetésre és felolvasásra fogalmazták meg és gyűjtötték össze. Az egyház nélkül nem létezik az újszövetség, ahogyan Izrael nélkül nem jött volna létre az Ószövetség.

Az Írást tehát az egyház tagjaként kell olvasnom és meghallgatnom, hogy Isten megváltó üzenetét eredeti erejében fogadhassam.

J. KREMER

*

Alacsony bejárat, mérhetetlen boltívek, mindenütt a titok fátyla. Meg kell hajtani a fejet, hogy az ember belépjen.
SZ. ÁGOSTON

*

A megtestesült Ige jegyese, vagyis az egyház, a Szentlélektől tanítva arra törekszik, hogy napról napra közelebb

jusson a szentírás mélyebb megértéséhez, és így szüntelenül táplálhassa fiait Isten szavával.

II. Vatikánum: Kinyilatkoztatás

*

Csúcson állva csúcsot nézek.
Nem részt látok: az Egészet.

GYŐRI D.

*

Urunk Jézus Krisztus! Apostolod szava: Mindnyájan egy kenyér, egy test vagyunk, mivel mindnyájan egy kenyérben részesülünk. Egy test, egy lélek, amint hivatásunk is egy reményre szól. Egy a hit, egy a keresztség, egy az Úr, egy az Isten, mindnyájunk Atyja. – Akik tehát az Úr asztalához testvérként járulunk, a templomon kívül is a testvéri lelkületet kell, hogy ápoljuk.

ÉVKÖZI 17.

SZOMBAT

„Törekedjete arra, hogy megszilárdítsátok a lelki egységet!”

Kinek hiszek, Istenem, neked vagy egyháznak? A prédikációkban azt hallom, neked. De mégis egyházad tanít. Hogyan van tehát? Talán úgy, hogy egyházad szavában a te igéd rejtezik? Vagy inkább egyházad az, amely tévedhetetlenül képes felfogni kinyilatkoztatásodat? Egyházad tudja tévedés nélkül kimondani, mi az igaz hit. Uram, mikor hiszek, nem egyháznak hiszek, hanem együtt hiszek egyházzal – neked.

*

„Testvérek, éljete igazi alázatosságban, szelídségben, türelemben! Viseljéte el egymást szeretettel! Törekedjete arra, hogy kölcsönös béke által megszilárdítsátok a lelki egységet!”

EF 4, 3–4

*

Minden keresztény szívének kicsiben képviselnie kellene a katolikus egyházat, minthogy ugyanaz a Lélek Isten templomává teszi az egész egyházat éppúgy, mint ennek mindenegyes tagját. Ahogyan egységet ad az egyháznak, amely önmagára hagyatva megoszlanék számos pártra, úgy egyé teszi a lelket is különféle érzelmei, képességei és ellentmondó irányzatai ellenére. Ugyanúgy, amint a Szentlélek békét ad a nemzetek sokaságának, amelyek természetükönél fogva egymás között egyenetlenek, rendezett kormányzatnak veti alá a lelket is, és megteszi az értelmet s a lelkiismeretet természetünk alsóbb elemeinek uralkodójává. S legyünk nyugodtak, hogy isteni Vigasztalónk e kétféle működése kölcsönösen függ egymástól. Amíg a keresztények nem fogják keresni a belső egységet és békét saját szívünkben, maga az egyház sem lesz sohasem békében és egységben e világ ölén, amely őket körül veszi.

Olyan dolog ez, amelyre igenis gondolnunk kell a jelen órában, mert mérsékli reményeinket és szétszórja illúzióinkat: nem remélhetjük a békét magunkban, ha kívül háborúban vagyunk. Nem remélhetünk a hit egységében, ha a saját vágyunk szerinti hitet gyártunk magunknak a mindenségnek abban a kis sarkában, amit elfoglalunk.

J. H. NEWMAN

*

Mennyei Atyánk! Te a nappalt kihozod az éjszakából, – fölébresztesz minket új munkára. Engedd, hogy lássuk nagyságodat, és dicsőségedért álljunk szolgálatodra. Küldj minket a nagy világba, ragyogjon bennünk kegyelmed lángja, hordozzon minket nagy irgalmad, vezéreljen mindig akaratom! Áldd meg napi munkánkat, őrizz meg a súlyos botlásoktól, szenteld meg az emberek közösségét, hogy testvérként küzdjünk az örök életért.

„Atyáink mannát ettek.”

Jézusom, a te előképed volt a manna. Ez az égből hullott táplálék lehetővé tette, hogy a pusztában vándorló nép új, szabad életre találjon az ígért földjén. Te vagy, Uram, az igazi mennyei kenyér. Aki téged befogad földi vándortársa idején, aki a te lelkiletedet eszi magába, új, örök életet talál veled együtt az Atya keblén.

*

„Hadd lássuk, milyen csodajelet művelsz, hogy higgyünk neked! Mit tudsz tenni? – kérdezték az emberek Jézustól. Atyáink mannát ettek a pusztában. Amint az Írás mondja: Égi kenyeret adott nekik.”

JN 6, 30–31

*

Jézus kicsoda számunkra? Milyen viszony van közöttte és közöttem? Valóban foglalkoznom kell vele? Valóban találkozom vele életutamon? Sorsom valóban az övéhez van kapcsolva?

E kérdések sorsdöntőek minden keresztény számára. Mindenkinek valamiképpen válaszolnia és választania kell. És mivel egyedül maga Jézus nyilatkoztathatja ki önmagát, mivel egyedül a Lélek vezet el bennünket Jézus misztériumának élő ismeretére, azért imádkoznunk kell ezért a kegyelemért: „Domine Jesu, noverim te...” Uram Jézus, add hogy ismerjelek Téged!

SZABÓ F.

*

Alattam zúg a mélység messze titka,
De mosolyognak hajnali habok.
Jézus vezet: a mélység szólni fog.

Jézus vezet. Olyan egyszerű minden.
Látok, látok: a mélység szólni fog,
És enyém lesz az örvénylő Titok.

SÍK S.: TENGHER

*

Éppen ez adja életünknek emberi arcát, hogy merünk menetelni Isten felé; hogy odaáldozzuk életünket, csakhogy Istenhez eljussunk; hogy hitünkben, reményünkben, szeretetünkben egybefogunk mindent, kifejezve, hogy az ember Istenhez van rendelve.

G. FEUERER

*

Örök Atya Fia, aki bennünk élsz, Te vagy dicsőségünk reménysége! Élj te bennünk, a Te életed törvényei uralkodjanak felettünk, hogy életünk olyan legyen mint a Tied! Te élj bennünk, Te imádkozz bennünk, Te szenvedj bennünk, többet nem is kérünk. Mert ha mienk vagy, gazdagok vagyunk, – aki Téged megtalált, – megtalálta élete erejét és győzelmét.

K. RAHNER

ÉVKÖZI 18.

HÉTFŐ

„Mannát ettek a pusztában.”

Borzasztó lehetett az a negyven éves számkivetettség, a céltalannak látszó vándorlás ott a pusztában. De mássá tette a pusztaságot a mindennapos manna-hullás: gondviselő szeretet záloga, amely kézenfogva vezette népedet, Istenem, egy jobb életbe. Aki téged fogad be nap mint nap, aki a te Lelked szerint él, az mannát eszik. Átéli, hogy vele van a Szeretet, és kézenfogva vezeti az élet beteljesülése felé.

*

„Ne veszendő eledelért fáradozzatok – mondotta Jézus, – hanem olyanért, amely megmarad az örök életre, melyet az Emberfia ad majd nektek! Mellette ugyanis az Atyaisten tanúskodott.”

JN 6, 27

*

Mily gyakran mondhatjuk: elég volna egy kis jóakarát, s minden szép és jó lenne a földön. Igaz, egy kis jóakarát valóban elég volna, de az emberiség tragédiája éppen abban áll, hogy nincs ereje ehhez a kis jóakarathoz. Igaza van

tehát Camus-nek, aki az emberiség szimbólumát Sziszi-fuszban látja, aki mindig újból fel akarja hengergetni követ a hegyre, de mindig kénytelen végignézni a kő visszahullását? A biblia az ember alapvető képességét illetően éppolyan józanul lát, mint Camus, mégsem reked meg annak szkepszisénel. A biblia látásában az emberi létezés, és egyáltalán az emberi képesség határoltága kifejeződése annak, hogy az ember lényegénél fogva rá van utalva a Szeretet feltétel nélküli ajándékozására. Csak az az ember tud önmagára találni, aki hagyja, hogy Isten megajándékozza őt.

J. RATZINGER

*

Isten maga lesz lelkünk eledele, egészen a mienk. Éhségünket ő csillapítja le. Ebben a Krisztussal való átalakító találkozásban összeroppan önzésünk, de nem automatikusan (személyes találkozásnál ez lehetetlen is), hanem annyiban, amennyiben az ember hajlandó magát átadni ennek a találkozásnak. Így ő maga is „másik Krisztussá” lesz, másokért élő emberré, aki a szeretet által közösségteremtő erőt nyer.

G. NECHTWEI

*

Istenem, engedd, hogy szeresselek Téged! Mi van számomra kívüled a földön vagy az égben? Csak Te vagy szívem Istene és örökségem. Add Uram, hogy Te légy szívem központja, és tisztíts meg, hogy csak Téged keresselek! – Egyet hagyj csak meg nekem: a Te szeretetedet! Növekedjen bennem, és soha meg ne szűnjön, amíg egykor Veled egyesülök mindörökre.

K. RAHNER

ÉVKÖZI 18.

KEDD

„Mit tegyünk?”

Tanításra gondolt az utánad tóduló tömeg, amikor örök életre megmaradó eledelt ígértél nekik, Uram. Valóban, a te ígéd életet adó táplálék a szívnek. Aki utaidon jár, aki veled

együtt abból él, hogy megteszi az Atya akaratát, az új emberré alakul. Isten szerinti új emberré, akit érdemes megőrizni az örök életre.

*

**„Mit tegyünk, hogy Istennek tetsző dolgot cselekedjünk?
– kérdezték Jézustól. Ő azt felelte: Az Istennek az tetszik,
ha hisztek abban, akit Ő küldött.”**

JN 6, 28-29

*

A hintalótól az úrhajóig
nagy volt az út
a szív mégsem szakadt bele

de hogy ember maradjon az ember
most jön a neheze

az úrhajótól a hintalóig!

PUSZTA S.: Reciprok Gilgames

*

Életem titka Istenben van elrejtve. Istennek csodálatos elképzelései vannak rólam, de a tervrajzot csak ő ismeri. Igazi lényem nem más, mint Isten legbensőbb ismerete rólam.

T. MERTON

*

A tudomány és technika modern világában élő ember számára már alig hozzáférhető az egyszerű és közvetlen út, a betlehemi pásztorok útja. A mi utunk a napkeleti bölcsek kanyargós, hosszú, veszélyes zónákon át vezető ösvénye. Ezzel számolni kell, de Jézus kijelentése „Boldogok, akik nem látnak és hisznek”, szentesítést és ösztönzést, ad erőfeszítéseinknek, amelyekkel az emberi lét homályában keressük őt.

MAROSI L.

*

Nem kérek sem egészséget, sem betegséget, sem életet, sem halált, de kérem, Uram, legyen a Te gondod az én életem, egészségem és halálom, hogy minden a Te dicsőségedet szolgálja, – lelkem üdvére és az egyház javára. Egyedül Te tudod, mi válik javamra, Te vagy a végtelen hatalmas Úr, legyen meg a Te akaratod! Add meg, hogy akaratod legyen az én akaratom, alázatos bizalommal Rád hagyatkozzam, a Te parancsaidat mindenkor követve fogadjam el mindazt, ami Tőled származik.

B. PASCAL

ÉVKÖZI 18.

SZERDA

„Milyen csodajelel művelsz?”

Látványos csodát vártak tőled, újra és újra, Jézusom. Igazolást, amely hitet támaszt. Pedig a hitet legfeljebb értelmessé teszi a csoda, de hitet nem adhat. Mégis teszel velünk csodát. Teremtő igéddel új, más, emberfeletti életre adsz belső erőt. A szentségekben bennünket érő isteni szó csodálatos képességet ad nekünk: tudunk úgy élni, ahogyan te éltél, emberré lett Ige.

*

„Bizony, bizony mondom nektek, kerestek engem, de nem azért, mert csodát láttatok, hanem mert ettetek a kenyérből és jóllakhattok.”

JN 6, 26

*

Jézus tetteit nem azért vitte véghez, hogy ne maradjon tetlen, hanem azért, hogy rajtuk keresztül kinyilvánítsa magát és az Isten országát. A csoda tehát minden esetben feltételezi és követeli az értelmezést. Jézus tettei az Isten irgalmának és szeretetének bizonyítékai, nem pedig a megtestesítés vagy ártalom eszközei. Ezért Jézus joggal állíthatja, hogy tetteiben az Atya működik.

GÁL F.

*

Beláthatatlan idő óta az emberek életük kiemelkedő pontjait ünnepi vagy jelentőségteljes formásokkal vették

körül. Általuk tudatosul bennük, hogy kik és mik vagyunk. Általuk megünnepeljük létünket.

A szentségek ilyen ünnepei életünknek. Jézus által az egyházban kapjuk meg őket. Bennük találnak életutunk fontos állomásai olyan megformálást, amely közli velünk, hogy egy új életre lettünk megváltva. De a szentségekben több történik, mint ennek egyszerű közlése. A szentségek nem üres jelképek, hanem hatékonyak is; nemcsak hirdetik a megváltást, hanem meg is adják azt.

Azért tehetik ezt meg, mert bennük lép hozzánk a Megváltó. Mindezen jelek középpontjának az Úr maga adott formát szenvedése előestéjén. A mi megszokott közös emberi étkezésünket (az emberélet mindig visszatérő fontos állomását) használja fel arra, hogy velünk való egységét kimutassa és megvalósítsa.

HOLLAND Katekizmus

*

Uram Jézus, életem Mestere, Uralkodó és Király, Te hatalmas, szent és mindenható, íme itt vagyok, – lásd, örömmel jövök Hozzád, hogy parancsaidat meghallgassam. Hiszem, hogy Te vagy a világosság, aki Téged követ nem jár sötétségben, hanem fényben. Engedd, hogy ez a napom a Te dicsőségedet szolgálja, okosan, bátran, hűségesen és részrehajlás nélkül örömmel segítek és jó legyek. – Követni akarlak mint tanítványod, keresztény szívvel cselekedni, éljek a Lélek által, akit Te szívembe küldtél. Állj mellettem, ints, követelj, segíts és vezess azzal az erővel, mely Belőled árad és mindent megszentel, hogy estére kelve munkámat átadhassam mint jó szolga, aki a kevésben, amit kaptam, hűséges voltam.

ÉVKÖZI 18.

CSÜTÖRTÖK

„Én vagyok az élet kenyere”.

Nem az oltáriszentségről beszéltél még itt, Uram. Te magad vagy az új élet kenyere, az örökéletre jogosító élet. Mert te magad vagy Isten Igéje. Nem egyszerűen tanításodat kell befogadnunk, hanem tégedet. Nem csupán utasításaidat kell követnünk. Egyedül az üdvözülhet, aki egy életűvé válik veled. Éljen bennem, Krisztusom!

*

„Én vagyok az élet kenyere – mondotta Jézus. – Aki hozzám jön, nem éhezik többé és aki énbenem hisz, nem szomjazik sohasem.”

JN 6, 35

*

Igyekezzünk komolyan ráeszmélni Krisztus életére, lelkületére. Kezdjük el azonnal. Reggel, mielőtt öntudatunk visszatér, már az ébredés feleszmélő homályában keressünk Krisztus felé. Jézussal való eleven kapcsolatunk tisztuló tudatában kezdjük a napot. A lélek zavart, pókhálós reggel, tisztítsunk, tapogassunk, kapaszkodjunk. Eszmélésünk csikorgó kapuja, világosságunk első hasadása Krisztusra nyílik, ne bocsássuk el a pihentség első fehér galambját másfelé. Ó milyen fontos a reggel! Milyen életteremtő az az első fogódzás! Mennyi léleknevelés kell ahhoz, hogy a féltudatos ébredő lélek ne tévedjen tehetetlen, szálkás, napi aprólékok között. Nagy vonalat a nappal kis tettei fölé, rendezze őket a krisztusi szándék. Aztán e szívbeli motívummal igazi benső jóakaratban induljunk napi kötelességeink egyformasága elé. Így a lélek szeme nem arra fog irányulni, ami a napi munka materialitását teszi, nem a szokott, a poros mindennapiságra, hanem arra, hogy azt miképpen teljesítsük: mennyi szeretettel és Istennek tetsző szándékkal, milyen odaadott lelkülettel.

PROHÁSZKA O.

*

A kishitűségnek és félénkségnek hibája sokszor akadályozza, hogy az ember jót tegyen, amit pedig oly könnyen megtehetne, ha Isten segítségében bízna és bizvást neki látna.

TH. MORUS

*

Isten Fia, Jézus Krisztus! Csak Te vezethetsz bennünket vissza az Atya házába. Téged vártunk mint Messiást. Urunk és mesterünk lettél: a szegényeknek üdvösséget hoztál, megvetést találtál a gazdagoknál. Szenvedő Isten szolgája, kiűritetted isteni alkatod szépségét. Így lettél mennyország

királya, Krisztus követésére vállalkozók példája. Földi anya gyermeke voltál, a világ szemében kihívó botrány. Mégis csak Te köthetted szövetséget mint Isten küldötte, égiek közvetítője. Életünk kenyere lettél! Keresztrefeszített Üdvözítőnk, Te vagy a feltámadás és az el nem múlást hirdető próféta.

CSERHÁTI J.

ÉVKÖZI 18.

PÉNTEK

„Új emberek, Isten szerint.”

Uram Jézus, érzem, emberfeletti feladat, és ember számára lehetetlen úgy élni, ahogyan te kívánod tőlünk. Pusztán emberi erővel parancsaidat követni, új emberré válni – nem megy. Előbb újjá kell születnünk a keresztség fürdőjében, csak így tudjuk élni a te életedet, amely az egyedül üdvözítő életforma. És szentségi igéd az a táplálék, amelyből új életünket tápláljuk egy életen át. Csakis szentségi kegyelmedre támaszkodva, szentségi igédből táplálkozva lehetek egyéleltűvé veled.

*

„Testvérek! Újuljatok meg lélekben és gondolkodásmodokban! Belsőleg legyetek új emberek, akik újjászülettek Isten szerint igazlelkűségben és valódi életszentségben.”

EF 4, 24

*

Először sírsz.
Azután átkozódsz.
Aztán imádkozol.
Aztán megfeszíted
Körömszakadtig maradék-erőd,
Akarsz, egetostromló akaratral –
S a lehetetlenség konok falán
Zúzod véresre koponyád.
Aztán elalélsz.
S ha újra eszmélsz, mindent újra kezdesz.
Utoljára is tompa kábulattal,
Szótlatlanul, gondolattalanul
Mondod magadnak: mindegy, mindhiába:

A bűn, a betegség, a nyomorúság
A mindennapi szörnyű szürkesség
Tömlöcéből nincsen, nincsen menekvés!

S akkor – magától – megnyílik az ég,
Mely nem tárult ki átokra, imára,
Erő, akarat, kétségbeesés,
Bűnbánat – hasztalanul ostromolták.
Akkor megnyílik magától az ég. . .
Akkor – magától – szűnik a vihar,
Akkor – magától – minden elcsitul,
Akkor – magától – éled a remény.
Álomfáidnak minden aranyágán
Csak úgy magától – friss gyümölcs terem.

Ez a *magától*: ez a Kegyelem.

REMÉNYIK S.: Kegyelem

*

Uram Jézus – légy az én Megváltóm!
Megtstesülésed legyen az én örömöm,
evalgéliumod az én tanításom,
egész életed az én példaképem,
szenvédésed az én megváltásom,
a Te gyalázatod az én dicsőségem,
a Te halálod az én életem,
a Te föltámadásod az én vigasztalásom,
a Te mennybemeneteled az én reménységem,
a Te újra-eljöveteled az én Hozzád-térésem

ÉVKÖZI 18.

SZOMBAT

„Ezt a kenyeret add nekünk!”

Önmagadat, saját istenemberi életerődet adod nekünk, Jézus. Úgy akarod adni, mint szent közösségnek, nem pedig, mint elkülönített egyéneknek. Egyházadé az örök életre szóló eledel. És azé, akit a keresztség által az egyház önmagába, a veled egy Testbe épít. Uram, csak egyházad közösségében lehetsz az enyém. Csak egyházzal együtt élve árad el bennem a kegyelem, ez a mindörökre megmaradó tápláléka életemnek.

*

„Nem Mózes adott nektek kenyeret az égből, hanem Atyám adja az igazi mennyei kenyeret. Ez az Isten kenye, amely leszállt az égből és életet ad a világnak. A zsidók erre azt mondták: Uram, ezt a kenyeret add nekünk mindig!”

JN 6, 32–34

*

A megváltást sokszor úgy képzeljük el, mint saját bőrünk megmentését vagy mint valami kétségbeesett mentőakciót a hajótörés után, amikor az Isten menti, ami menthető. Pedig az Isten részéről a megváltás és az ember részéről ennek megfelelő üdvösség nem más, mint Isten tervének megvalósítása. Az ember ellenszegült Istennek, de Isten ennek ellenére megvalósítja tervét. Megmenti és visszaszerzi mindazt, ami az övé.

A Krisztus által szerzett üdvösség az egyház révén éri el az embert.

BABOS I.

*

Az az ember, akinek sajátmagának kell megalkotnia önmagát, végső soron csak saját tehetetlenségére fog bukanni. Nem lesz más belőle, mint egy robot a világmindenség és a társadalom roppant erői között. Aki azonban az egész világ Urát „Atyának” nevezheti, az valóban talált alapot a bizakodásra. A jövő az övé.

J. RATZINGER

*

Jézus az emberek közt embermódra viselkedett. Az emberek egymáshoz tartozó lények. Ezért Ő is azt tette, amit Isten már az Ószövetségben megtett: egy népet létesített.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Íme, Jézus Krisztus Atyja és a mi Atyánk, készek vagyunk részt vállalni Fiad szenvedésében. Vedd kezébe életünket, tedd hasonlóvá Fiad életéhez. Ő a saját életét akarja bennünk folytatni az idők végezetéig, bennünk és életünkben akarja kinyilatkoztatni élete nagyságát, szépségét és áldását

voltát. Ami velünk életünkben történik, az nem véletlen, nem a vak sors eseménye, hanem egy darab a Fiad életéből. Az örömet tehát úgy fogadjuk, mint Krisztus örömét, a sikert, mint az Ő sikerét, a fájdalmat, mint az Ő fájdalmát. A mi munkánk az Ő munkája, a halálunk része az Ő halálának.

K. RAHNER

„Aki eszik ebből a kenyérből . . .”

Uram, örök életet ígértél annak, aki eszik belőled, az élő kenyérből. Ilyenkor mindig az eukarisztiára gondolok, pedig a mai evangéliumban megmondottad, hogy annak van örök élete, aki hisz benned. Belőled enni annyi, mint hinni benned, befogadni téged. Az élő, örök életet adó hit nemcsak elhiszi Isten üzenetét, hanem az élet állandó magatartásával befogad téged, a te életstílusodat.

*

„Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér. Aki ebből a kenyérből eszik, örökké él. A kenyér, amit én adok nektek, az én testem a világ életéért.”

JN 6, 51–52

*

Az Istenember összes mondása között ez tűnik a legszokatlanabbnak: „Én vagyok az igazság.” Az emberiség nagy tanítói mindig azon fáradoztak, hogy az igazságot tanítsák. Abban a hitben tanítottak, hogy az igazságot megtalálták, hisz különben hogyan mertek volna tanítókként fellépni. De közülük egyikük sem merte azt állítani, hogy ő maga az igazság.

Jézusnak ez a kijelentése olyan horderejű, hogy csak lassacskán tudjuk felmérni, s egész tartalmával életünkbe és gondolkodásunkba beépíteni; talán ismételt tapasztalatokra a hitért, az igazságért és ezeknek életünkbe való átviteléért folytatott hosszú küzdelemre van szükség, hogy ennek a példátlan kijelentésnek teljes megértése villámcsapásként eltaláljon minket. „Én vagyok az igazság”, ez nemcsak annyit jelent, hogy nincs benne semmi hamisság, vagy akár a hazugság látszatának árnyéka is, mégcsak ennek leltősége sem; hanem azt jelenti: itt van a legtisztább, legáttetszőbb világosság, mely személyiségének teljes mélyéig lehatol.

R. SCHNEIDER

*

A világ részéről mindennap felhívás érkezik a keresztyénekhez: mutassák meg az Atyát és Jézus Krisztust, akit ő küldött. Krisztus búcsúzó szavai is naponta meg-megújuló felhívást jelentenek a világ végéig: Tegyenek tanúságot rólam. . . Nem szabad, hogy valamikor ismét elhangozzék Krisztus szájáról a panasz: „Annyi éve vagyok veletek, és még mindig nem ismertek engem?”

CSANÁD B.

*

Urunk, Jézus Krisztus, világ világossága és híveid vigasza, nyisd meg szemünket üzeneted számára. Az évek folyamán sok hang és szó jut el fülünkhöz, és mi emberek oly gyakran bolyongunk és tévelygünk. Nálad vannak egyedül az örök élet igéi! Add, hogy megnyitottak legyünk igazságod iránt. Hadd tudjunk tisztelettel meghajolni titkaid előtt! Erősítsd bennünk az örökkévalóság fényessége utáni vágyat, amelyben minden titok megoldódik. Csak akkor fogjuk megtudni, ki voltál te, és hogy mi történt körülöttünk.

J. K. LAVATER

ÉVKÖZI 19.

HÉTFŐ

„Atyáitok mannát ettek.”

A manna égből származó, mégis pusztán emberi táplálék. Jelképe a régi törvénynek, a tízparancsnak, melyet te adtál, Istenünk, de amelynek megtartása csupán emberhez méltó életet jelent. Jézusom, te vagy az új Törvény. Aki egész életvezetésével hisz benned, az nem egyszerűen emberhez méltóan él, hanem Isten példáját követi, annak isteni élete van.

*

„Én vagyok az élet kenyere – mondotta Jézus a zsidóknak – Atyáitok mannát ettek és mégis meghaltak. Itt a mennyből alászállott kenyér, hogy aki eszik belőle, meg ne haljon.”

JN 6, 48–50

*

Jézus Hegyi beszéde a legfőbb jogcímük az embereknek arra, hogy létezzenek. Arra, hogy az emberek itt legyenek

nek a végtelen világegyetemben. Ez a mi kielégítő igazolásunk. Okmánya emberi Méltóságunknak, hogy lelkes lények vagyunk. Zálog, hogy magasra emelkedhetünk tulajdon magunk fölé, s többek lehetünk, mint csak emberek. Ígérete ennek a reménységnek: felülemelkedhetünk az állaton.

És ha az embereket valamely emberfeletti törvényszék elé szólítanák és számot kellene adniuk a bírák előtt minden jóvátehetetlen tévedésről, a napról napra megismétlődő régi gyalázatosságokról, az ezredévek óta folyó mészárlásokról, és minden vérről, ami kifolyt testvéreink ereiből, és minden könnyről, ami az emberek fiainak szeméből hullott, és a mi szívünk keménységéről és a mi álnokságunkról, amelyhez talán csak értelmünk gyengesége fogható, nem hordanánk a törvényszék elé a filozófusoknak mégoly bölcs és átgondolt érveit. Nem hivatkozhatnánk egyébire ennyi rossznak kárpótlásául, csak a Hegyi beszédnek kevéske versére.

Ez a beszéd nemcsak hang és jel, hanem közeli reménység, élő élet minden élőben, jelenvaló igazság, örökkévaló s mindenkinek szóló igazság.

G. PAPINI

*

Kihez menjünk. Uram Jézus?
Igazság s út csak te vagy.
Benned hiszünk és reménylünk;
Soha, soha el ne hagyj!

SZVU 226, 4

*

Akit Isten az evangéliumban való hitre meghív, annak egyéb ajándékokat is ad, s azt akarja, hogy adottságainkban felismerjük az ő ajándékait. Mire használjuk őket?

P. TRAUTHIG

ÉVKÖZI 19.

KEDD

„Mannát ettek és meghaltak.”

Az ember sorsa az, hogy meghaljon. Aki csupán a tízparancsot tartja, és semmi többet nem tesz, tehát aki csak emberhez méltón él, nem részesülhet a te örök életedből, Istenem. Egy

valaki érdemes csupán az örök életre; te, Jézusom. És mindaz, aki befogad téged, aki a te életmódodat eszi magába.

*

„Mit tegyünk, hogy Istennek tetsző dolgot cselekedjünk? Jézus válasza: Az tetszik Istennek, ha hisztek abban, akit ő küldött.”

JN 6, 28–29

*

Félreérténénk Jézust, ha gyógyítónak vagy csodadoktor-nak tartanánk, aki módszeresen törődik az emberi fogya-tékosságokkal, gyöngeségekkel. De ugyanúgy nem értenénk meg őt, ha azt gondolnánk, hogy Jézus csupán lekipásztor és „gyóntatóatya” volna, akit egyedül az emberi szellem és lélek érdekel. Az Isten országáról szóló evangélium nem-csak az ember lelkére vonatkozik, hanem az egész emberre, szellemi és testi egzisztenciájában, egész konkrét, nyomorú-ságos világában. És minden emberre vonatkozik, nem csu-pán az erősekre, fiatalokra, egészségesekre, talpraesettekre, akiket oly szívesen dicsér a világ, hanem a gyengékre, bete-gekre, öregekre, esetlenekre is; azokra, akiket oly szívesen elfelejtene, mellőzne, elhanyagolnak. Jézus nemcsak beszélt, hanem bele is avatkozott a betegség és igazságtal-lanság körébe.

H. KÜNG

*

Elmész házaink kertjeink mellett
véres nyomok maradnak a hóban
megmosolygód emberszabású keresztszűkeinket
tied egekig ér fel valóban
így szenvedsz helyettünk s így
váltasz meg bennünket naponta.

PUSZTA S.: In dibeus illis

*

Maholnap semmi más, a világ számára emészthető táp-lálékunk nem marad, mint Jézus Krisztus és a benne fogant

szeretet. És semmi úgy meg nem állja az élet próbáit, mint Jézusnak és szeretetének az élménye.

RÓNAY GY.

*

Édes Istenem, add nekem Magadat, és azután magamat vedd el magadnak. Szeretlek téged egész szívemből, de ha ez mégis kevés volna tölem, úgy pótolod ki a te kegyelmi adományoddal. Add, hogy mindig csak feléd tartsak, és az életben soha el ne lankadjak, míg hozzád nem érek az égbe, ahol ölelésre vársz engem.

D. SUDERMANN

ÉVKÖZI 19.

SZERDA

„Mennyből alászállott kenyér.”

Uram, a kanárinak kanárieledel kell; nem szeretné az emberéleket, és képtelen is lenne rá. Vajon jó-e, lehetséges-e számunkra, emberek számára a te isteni életedben való részesedés? Sokan visszaborzadnak szavadtól, mert túl magasnak érzik az általad felkínált életmódot. Nem gondolnak arra, hogy te nemcsak új életmódot ajánlasz nekünk, hanem belénk árasztod az új életet. Uram, a keresztségben engem is istenivé tettél; én nem vagyok már csupán ember. Kegyelmeddel megnyitottad lényemet az isteni élet befogadására.

*

„Én vagyok a mennyből alászállott kenyér. Senki sem jöhet hozzám, ha nem vonzza az Atya, aki engem küldött. De mindenki hozzám jön, aki hallgat az Atyára és tanul tőle.”

JN 6, 41–44

*

Mikor megszületted, anyád életéből megkaptad természetes életedet. Az ő öléből saját önálló létedre nyertél kibocsátást: mindez nagy, bensőséges és egyben zord titok. A keresztelestől egy új titok kezdődik: a kegyelem egy csodája. E szerint te, aki már rendelkezéltél élettel, belekerülsz

egy új anyaölbe, egy megnevezhetetlen, szent mélységbe, amely vég és kezdet egyben. Ezáltal valamit elveszítesz: a bukott ember hamis önállóságát, az Istentől elforduló magányosság látszólagos függetlenségét. Egészen új lényként kerülsz elő a keresztségből: keresztényként. Istenéle-téből számodra is új élet származott: az istengyermeki élet. Ebben az új életben megmaradtál annak, aki voltál; de úgy, hogy most már Krisztusban vagy. Ő él benned; éppen ezáltal éred el lényed legigazibb megvalósulását.

R. GUARDINI

*

Könnyek és csüggedt bánatok közt
csillanjon fel a szemetek,
szent rejtelmek legszentebb titka:
egy darab ég van bennetek.
Ezer arany ablakja néz le
reátok a rejtelmes Arany-várnak.
Hírt hozok én a Napkirálytól:
a titokvárban – tudjátok-e – várnak!

HARSÁNYI L.: Üzenet a Napkirálytól

*

Uram, add, hogy magamba szívjam a te lelkiségedet, és magammal vigyem hétköznapi életembe. Add, hogy szeretetet vigyek oda, ahol gyűlölet uralkodik, hogy kibékülést hozzak létre ott, ahol egymásra neheztelnek, hogy egységet teremtsék ott, ahol széthúzás van, hogy igazságot hirdessek ott, ahol tévedés uralkodik, hogy hitet ültessenek a kételkedés helyébe, hogy reményt élesszek ott, ahol kétségbeesés ütött tanyát, hogy fényt gyűjtsak ott, ahol sötétség ült a lelkekre, hogy örömet fakasszak ott, ahol szomorúság nehezedik az emberekre. Amen.

KÖZÉPKORI IMA

ÉVKÖZI 19.

CSÜTÖRTÖK

„Kövessétek Isten példáját!”

Jézusom, benned Isten példáját követjük: te vagy az isteni minőségű élet megtestesülése. Engedd, Uram, hogy egész lényemmel felfogjam és éljem az isteni élet lényegét! Úgy,

mint Pál apostol fogalmazta meg: „Éljetek szeretetben, amint Krisztus is szeretett titeket, és önmagát adta értünk Isten előtt kedves áldozatul!” Bárcsak megérteném, hogy áldozat Istennek a feltétel nélküli, odaadó emberszeretet.

*

„Kövessétek Isten példáját, mint engedelmes gyermekek! Éljetek szeretetben, amint Krisztus is szeretett titeket, és önmagát adta értünk Isten előtt kedves áldozatul.”

EF 5, 2

*

Ma léptem be életem 50. évébe. Ezt az átlépést magányos és bizalmas éjszakai imádsággal kívánom megszentelni... Jézusom, elfogadok mindent a te kezedből és azt mondom neked: adj még több szenvedést, ha meg akarod tisztítani lelkemet, hogy alkalmas eszközzé tedd a lelkek javára... A jövőmet illetően szívből ismétlem ma neked: „A te kereszted legyen az én örök dicsőségem!” Így legyen mindig, egészen halálomig, amit már mostantól elfogadok úgy, ahogy te küldöd, akár közeli, akár távoli. Úgy legyen!

XXIII. JÁNOS

*

„Te Krisztus vagy, Isten fia!”
szól Simon s lánggra gyul.
Meg kellett ezt vallani.
– „Boldog vagy” – szólt az Úr

Költőt, bűnöst, bárkit tanít
ezzel: boldog, aki
szívét feszítő titkait
ki tudja mondani.

BÓDÁS J.: A kimondás boldogsága

*

Dicsértessék az Úr Jézus, akin botránkoztak farizeusok és írástudók.

Dicsértessék az aranyszandálos előkelőségek közt meztelábás Jézus.

Dicsérjük Jézust, aki nem vetett gyilkos követ a házasságtörő asszonyra, hanem kimentette a törvényesen felhatalmazott, hóhéri kötelességük teljesítésére készülő embertestvérei közül.

Kövessük Jézust, viselkedjünk tövisszorosózva is mint istenfiak.

ÖVEGES J.

*

ÉVKÖZI 19.

PÉNTEK

„Meg ne szomorítsátok Isten Szentlelkét!”

A te szomorúságod, Szentlélek Úristen, a mi tragédiánk: amikor a halálos bűn olyan görcsbe rántja bensőnket, a lelket, hogy képtelenné válunk már enni az égi kenyérből, azaz nem tudjuk befogadni Jézus életmódját. A súlyos bűn a lélek halálos bénulása. Minden erőmmel kerülnöm kell, s nagyon meg kell becsülnöm a szentgyónást, amely leküzdi bennünk a halálos bűn mérget, s visszadja istengyermeki életünket.

*

„Meg ne szomorítsátok Isten Szentlelkét, akinek jelét viselitek a megváltás napjára! Távol legyen tőletek minden keserűség, indulatosság, haragtartás, szóváltás, káromkodás és minden egyéb rossz!

EF 4, 30

*

Megragadja a lelkemet a gondolat, hogy megszoríthatjuk őt. Ha megszoríthatjuk, akkor hát szeret, törődik velünk. Ha őt megszorítjuk, akkor voltaképp magunk szomorodunk el; elvesznek lassanként igazi örömeink, melyek az Istennel telt lelkekben fakadnak; érzékünk, hajlaimaink földizűek lesznek. Lélek, szellem, kegyelem átlátó ködképekké válnak, s kiverődnek rajtunk az unalom s az öregség vonásai; meghasonlunk.

PROHÁSZKA O.

*

Nem elég csak őrizkedni a bűntől, szükséges, hogy kapcsolatot is tartsunk lelkünk lakójával, annak Megvilágosítójával és Erősítőjével. Ha pedig valaki amiatt aggódnék, hogy túlságosan is nehéz feladat egybekapcsolni életünket a Szentháromság életével, az ne feledje szent János buzdítását: „Ha szeretjük egymást, Isten bennünk él és a szeretet tökéletes lesz bennünk.”

HORVÁTH L.

*

A „Szentlélek-elleni bűn”, amely nem nyer bocsánatot, azt jelenti, hogy akik a Szentlélek jelentkezésétől és működésétől nem érintődnek, nem mozdulnak és változnak meg, azok számára nincs üdvösség, mert az Ég sem rendelkezik további „eszközökkel”, nincs egy további, negyedik Személy a Szentháromságban.

L. EVELY

*

Istenem, sorsom a te kezében van. Óvj irgalmad szerint! Ne engedj bűneimben elpusztulni, hiszen teremtményed, alkotásod vagyok. Gyenge vagyok és hozzád menekülök, Istenemhez és oltalmazómhoz.

A KELETI EGYHÁZ IMÁJA

ÉVKÖZI 19.

SZOMBAT

„Ennek az ételnek erejével ment Isten hegyéig.”

Uram, csak aki a te lelkiletedet eszi magába, az juthat el Isten boldog világába. Hadd értsem meg végre; nem lehet oda „maszek” módjára megérkezni. Jézusom, te nem magán-emberek tápláléka vagy, hanem az egyház eledele. Csak egyháznak képes befogadni téged és élő hittel hinni benned. Én csak azért vagyok erre képes, mert tagjává tettél titokzatos Testednek; a te népednek; és csak addig vagyok képes, amíg együtt élek egyházaddal.

*

„Kelj föl és egyél, – mondotta az angyal Illésnek, – mert nagy út áll még előtted. Illés fölkel és evett. Aztán ennek az ételnek az erejével ment negyven nap és negyven éjjel Isten hegyéig, a Hórebig.”

1 KIR 19, 7–8

*

Semmi sem kedvesebb Istennek az emberek üdvösségénél, s az ő Istenhez térésük a kulcsa minden isteni tanításnak és valamennyi misztériumnak. Bennetek is beteljesül mindez, ha olyanok vagytok, mint a világ világossága, mint az életerő a többi ember számára, és mint kis fények Krisztus, a nagy világosság körül, akiknek arcán az ő menyeyei ragyogása tündököl.

NAZ. SZ. GERGELY

*

Az egyház tagjának lenni azt jelenti, mint az egyház tevékenységében részt venni. Ez a részvétel mindig saját és mások üdvösségére szolgál, s mindig közösségi jellegű, mert a jelenlevő Krisztusból indul ki és Krisztus Testét építi.

CSANÁD B.

*

Én a keresztyénséget az emberi nem közösségi-erkölcsi egészségének, ízlésének, magatartás-normáinak a szempontjából is nézem. A „törvény” itt a szeméremben és az anyaság tiszteletében költészetté, szépséggé és egyben társadalmi igazsággá emelkedik.

VERES PÉTER

*

Istenünk, atyánk! Ments meg attól az egyedüllétől, amely nemcsak az emberektől, hanem téled is elkülönít. Ments meg attól az egyedüllétől, amelyben csak a saját kenyeremért, és saját sorsom alakulásáért könyörgök. Ments meg attól az egyedüllétől, amelybe saját bűneim és mulasztásaim kényszerítettek. Ismertesd meg velem a nagy igazsá-

got, hogy senki sem találja meg egyedül az utat, mely hozzád vezet, hogy egységben kell maradnom mindazokkal, akik Fiad Testének tagjai.

E. HARTS

„Egyetek kenyeremből!”

Jézusom, a keresztség ígéjével megnyitottad lelkem, hogy képessé váljak befogadni téged, és így általad éljek. Az isten-gyermeki életet is táplálni kell; a te eledeled az volt, hogy tetted Atyám akaratát. Az én életem tápláléka, erősítő orvossága is ez; tenni az Atya akaratát. Ehhez ad lendületet, értést, elszántságot a te ígéd, ha éhes és szomjas lélekkel fogadom.

*

„Egyetek kenyeremből és igyatok a borból, melyet készítettem nektek! Hagyjatok fel a tévelygéssel, hogy tisztességesen élhessetek és járjatok a józan megfontolás útján.”

PÉLD 9, 5–6

*

Én nem fosztalak meg titeket semmitől, nem rabolom el az örömtöket, ha azt ismétlgetem nektek: kerüljétek a bűnöket! Aki kerüli őket, az részese lesz a legnagyobb gazdagságnak és a legmélyebb örömnnek: Isten kegyelmének és szeretetének.

VIANNEY SZ. JÁNOS

*

Tudnunk kell, hogy Isten titkon és rejtőzötten ott lakik minden egyes emberi lélek állagában, mert ha azt nem tenné, a lélek nem létezhetné tovább. Az ottlakás tekintetében azonban óriási különbségek vannak. Az egyikben egymaga lakik, míg a másokban nincs egyedül; van, akiben szívesen lakik, de a másokban szenved; az egyikben, mint saját házában él, parancsol s rendelkezik, a másokban mintha idegenben lagnék, hol nem engedik, hogy bármit is tegyen, parancsoljon.

Csodálatos dolog, hogy bár Isten mozdulatlan, a lélek az ő mozgását érzi. Mert bár ő valójában akkor sem mozdul, a lelket serkenti föl, s mozdítja, hogy az érezze ezt a természetfölötti látványt, hogy újdonság gyanánt táruljon föl

előtte az összes dolgoknak és teremtményeknek isteni léte, élete és összhangja.

Ó mily boldog az a lélek, ki mindig úgy érzi, hogy Isten benne mozog, nála pihen, ölében nyugszik s ébred.

KERESZTES SZ. JÁNOS

*

Uram, mikor élek neked, mikor vagyok valóban a tied? Tied vagyok, ha törekszem neked tetsző életre. Tied vagyok, ha szeretem, amit te szeretsz, kerülöm, amit te nem szeretsz. Akkor nemcsak mondom és éneklek, hanem valóban a tied vagyok, én Istenem.

J. ZINK

ÉVKÖZI 20.

HÉTFŐ

„Én az Atya által élek.”

Ugye, ez a legmélyebb titkod, Jézusom? Te az Atya által élsz, mert Fia vagy. Persze nehéz ezt emberi fogalmakkal elmondani, s még nehezebb elképzelni, de ha te használod ezt a kifejezést, akkor mégis valamit közölni akarsz a számunkra ismerős dolgok által. A mi világunkban az apaság nemcsak az élet forrását jelöli, hanem az apa és fia közti személyes, szerető kapcsolatra is utal. S te is, Jézusom, Atyád ölelésében, szeretetében élsz, másképp nem is tudnál élni.

*

„Amint engem az élő Atya küldött, és én az Atya által élek, ugyanúgy, aki engem eszik, énáltalam él. Ez a mennyből alászállott kenyér. Nem olyan, mint a manna. Aki ezt a kenyeret eszi, örökké él.”

JN 6, 57–58

*

A „Fiú” kifejezés szent János evangélista számára a mástól való léteezést jelenti; ezzel a szóval határozza meg Jézus létmódját, mint mástól kiinduló és másra irányuló léteezést, mint olyan létmódot, amely minden iránybar telje-

sen és tökéletesen nyitott, és amely nem tart fenn önmagának mások elől elzárt területet. S ami ezzel alapvető formában Krisztusról kinyilvánul, az egyben a keresztény életforma magyarázata is. Kereszténynek lenni szent János számára ezt jelenti: fiúként élni, fiúvá válni, tehát nem magunkba zárkózni, magunkévá lenni, hanem mindenestől kinyílni: „másoktól másokért.”

J. RATZINGER

*

Vártam rád egész nap, s lassan mégis elvéreztem a féktelen tevékenység lázában. Várok a te hallgatásodra és a te békédre, mely lecsendesítene és megtisztítana, Istenem.

Nem akarom tovább kínozni magamat azokkal a gondolatokkal, amelyek úgy vesznek körül, akár a tüskék: nem ezt a vezeklést kívánod tőlem.

Lelkemet a te csöndedre és békédre alkottad, de én szétzaggatom nyugtalan kapkodással és követelőző kívánságaimmal. Vágyaim naponta keresztre feszítik a lelkemet, nincs otthonom saját magamban. Pedig te a békédre teremtetél, és nem vetsz meg azért, hogy a te szentséges és mélységes hallgatásod után vágyakozom, ó Istenem.

Vedd életemet végre a kezédbe, és tedd vele azt, ami neked tetszik. Ezentúl nem utasítom el magamtól sem az örömöket, sem a nehézségeket, amiket beleszőttél életembe. Elég, ha azt tudom, hogy minden dicsőségedre szolgál. Minden terved jó. Mert minden szeretet. . .

Csak önmagamtól szabadíts meg! Add, hogy hallgatom, csöndesen belenyugodjak szent akaratedbe. Akkor majd fölgyullad szívemben Örököd fénye. Lángja a te dicsőségedre lobogjon. Csak azért éljek. Amen, amen.

TH. MERTON

ÉVKÖZI 20.

KEDD

„Aki engem eszik, énáltalam él.”

Amint te, Jézusom, kétféleképpen élsz az Atya által, én is kétféleképpen élhetek általad. A keresztség révén isteni életet nyertem, a te képmásodra alakultam, te élsz bennem. A szentáldozásban pedig veled tudatosan és szeretettel egyesülve, az Atya ölelésébe helyezem életemet.

*

„Jöjjetek, fiaim, hallgassátok szavamat: Isten félelmére oktatlak titeket. Féltétek az Istent, Jámbor emberek. Nem szűkölködik, aki őt tiszteli. Boldog ember, aki bízik benne!”

33. ZSOLT 9–10, 13

*

Aki Jézus testét befogadja, örök életet nyer. Aki viszont elutasítja ezt az ételt, s nem akar tudni erről az itálról, nem fogja birtokolni az életet.

Ezt az étkezést, ezt az élet befogadást Jézus az Atyához fűződő viszonyával fűzi egybe: „Amint engem az élő Atya küldött és én az Atya által élek, úgy az is, aki engem eszik, általam él.” (Jn 6, 57). A Fiú életét az Atyától kapja: aki őt ételként magába veszi, a Fiútól kap életet, s így bezárul az életközlés szent köre, mely Isten titkos belső valóságától az emberig nyúlik.

R. GUARDINI

*

Az átváltoztatás a szentmisében nem valami „mellékes” csoda, – mintha a kegyelmi folyamatot csupán anyagi formával kívánná érzékelhetővé tenni, – hanem épp ebben éri el csúcspontját az isteni szeretet csodája, amely mindent magába kíván olvasztani, hogy átváltoztathassa.

A. KIRCHGÄSSNER

*

Isten azt akarta, hogy a vallás egyszerű legyen. Egyszerű emberek számára alkotott vallást. A vallást számunkra foghatóvá: tapinthatóvá és élvezhetővé tette. Ez a megtestesülés.

A megtestesülés állandóan megvalósul: a szentségekben folytatódik; a szentségek azok Jézus teste és vére, Jézus hangja, amely felhangzik, eljut egészen hozzánk. Isten a nagy egyesülés útján jön hozzánk.

L. EVELY

*

Apostolod mondotta, Urunk: „Élek ugyan, de már nem én élek, hanem Krisztus él bennem”. A szentáldozás után én is azt szeretném, ha bennem élnél, Uram, ha velem

küzdenél szenvedélyeim ellen, ha velem túrnél, mikor igazságtalanságot kell szenvednem, ha velem dolgoznál, mikor kötelességet kell teljesítenem, ha gyakorolnád bennem szeretetedet, mikor ápolnom, gondoznom, nevelnem kell valakit. A te akaratod valósuljon bennem, amikor kedvem ellenére is engedelmeskedem. A te jóságod buzgólkodjon, amikor másokat boldogítok. Így maradjak én benned, te pedig énbennem, Uram.

ÉVKÖZI 20.

SZERDA

„Aki eszi, bennem marad.”

Étel a tested, Uram. Táplálja, erősíti, gyógyítja bennünk a szentáldozás az istengyermeki életet. De nem ez a legfontosabb. Az evés nemcsak a táplálkozás, hanem az egyesülés, a hasonulás szímbóluma is. Te ezt tartod lényegesnek; aki eszik, benned marad, eggyé lesz veled. Ez a szentáldozás lényege, melyet meg kell értenem imádságos áhitattal.

*

„Az én testem valóban étel és az én vérem valóban ital. Aki eszi az én testem és issza az én véretem, az bennem marad és én őbenne.”

JN 6, 55–56

*

„Valahányszor ezt a kenyeret eszitek és ebből a kehelyből isztok, az Úr halálát hirdetitek, amíg el nem jön.” (1 Kor 11, 16) Nem borzasztó ez alapján véve? A misében egy ember halálát, az ember által legjobban ismert és mégis tudatunkból legjobban kiszorított mozzanatot, a mindennapos és mégis mindig riasztó valóságot, a csak suttogva emlegetett, valóban értelmetlen katasztrófát tesszük központi témájává a nagy liturgikus ünneplésnek, amely pompájával betölti a templomokat. Egy keresztfeszített ember kivégzésének emlékezetével valljuk meg hitünket örömteli reményünkben és a diadalmas életben. A királyi hírnökök harsonázására emlékeztető kultusszal hirdetjük ezt a halált, a test és a vér halálos szétválását, mint a világtörténelem egyetlen igazán döntő eseményét, amelyet mindig újból

meg kell hirdetni és ünnepelni. Nem azért, mintha számunkra a halál csekélység lenne, és magunknak beszüggérálni akarnánk – előkészülve rá, hogy végeredményben nem is olyan nagyon rossz. Sokkal inkább azért tesszük ezt, hogy felfogjuk: az, ami mindnyájunk szomorú végzete, ti. egy életen át a halál felé közeledni, tehát ez a titokzatos és életünket felemésztő elfátyolozott valóság egyben Isten hívása is számunkra, hogy a mi halálunk legyen Krisztussal való együtt-halás. Az eukarisztikus istentiszteleten nemcsak Krisztus halálát hirdetjük tehát, hanem vele együtt a miénket is. Ezzel azonban már nem úgy tekintjük a halált, mint életünk utolsó pillanatát, – hanem mint ami Isten terve szerint végérvényes és boldogító beteljesülést hoz mindabban, ami életünkben már most rejtőzik, s abból megszületni vágyik.

K. RAHNER

*

Adj nekem, jóságos Istenem, téged megértő értelmet, téged átélő érzelmet, hozzád siető lelket, irántad buzgó bensőséget, benned élő szívet, téged dicsérő tetteket, szavadra hallgató fület, a te fölségedet magasztaló nyelvet, a te szépségedet megsejtő és szemlélő szemet, neked kedves életmódot, hozzád vágyó hű kitartást, és adj Jézusom, boldog halált. Jutalmazz itt a földön gyakori jelenléteddel, egykor fényes föltámadással, és odatúl Önmagadat add örök jutalmul!

SZ. BENEDEK

ÉVKÖZI 20.

CSÜTÖRTÖK

„Ha nem eszitek, nem lesz élet tibennetek.”

Uram, aki megkeresztelkedett, annak örök élete van. Aki veled egyesülve teszi az Atya akaratát, az örökké él. Miért mondod hát, hogy aki nem áldozik, nem lesz benne élet? – Azt hirdeted ezzel, hogy aki a keresztség erejében a te életedet éli, az alkalmas az örök életre. De az örök élet lényege az, hogy gyermekeként magához öleljen minket mennyei Atyánk. És a te tested vétele adja meg ennek teljes gazdagságát: általa kerülünk – veled egyesülve – az Atya karjaiba.

*

„Bizony mondom nektek: ha nem eszitek az Emberfia testét és nem isszátok az ő véré, nem lesz élet tibennetek. Aki eszi az én testemet és issza az én vére, az bennem marad és én őbenne.”

JN 6, 53-54

*

Krisztus szavain: „Aki testemet eszi és vére,met issza...” az ember egész természete felháborodik; nem elviselhetőek, mivel a mienkhez hasonló ajakból származnak, mivel első-sorban a mi testünkhöz hasonló testről szólnak. Mégis a misztérium valósága úgy áll előttünk, mint egy kikerülhetetlen sziklaszirt; az igazság hangját halljuk benne s leborulunk, tudva, bár fel nem fogva az igazságot, imádva a láthatatlan valóságot, és befogadva őt, mint az apostolok befogadták.

*

R. SCHNEIDER

Jöjj el, édes Jézusom!
Szomjazom, szomjazom:
Asszú rét a harmatot,
Haldokló a holnapot.
Nincsen erre enyhület
Élő Serleg, kívüled.
Minden, minden benned ég,
Boldogság és békesség.
Lázzal tárgult életem
Elnyugasztom kebleden.
Benned: termő hallgatás,
Hallgatásban újulás.
Mámor benned, mély malaszt,
Minden forrást fölfakaszt.
Szállni mertet szárnyakat,
Titkok titkát tárogt.

Sík S.: Áldozás előtt

ÉVKÖZI 20.

PÉNTEK

„Adjatok hálát az Atyaistennek Jézus nevében!”

Hálát adni annyi, mint köszönettel igent mondani. A szentmise a hálaadás áldozata: benne mondunk igent neked, Atyánk, aki örök szeretettel karolsz át minket. A mi vála-

szunk az, hogy magunkhoz vesszük Urunk testét. Így mondjuk ki Jézus nevében a hálaadó igent. Mi is ott akarunk lenni Jézussal a te ölelésedben, Atyánk.

*

„Gondosan ügyeljeteK arra, hogyan élteK: ne oktalanul, hanem bölcsen! Adjatok hálát mindenkor mindenért az Atyaistennek, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében!”

EF 5, 15–20

*

Jelenvalóvá lesz az oltáron, mint ugyanaz, aki testben és vérben volt: Krisztus.

Ez a titokzatosan félelmetes történés az, ami célja és értelme a szertartás minden részének. Szavak szükségesek, de csak eszköz gyanánt, nem célként. Nemcsak könyörgések ezek a kegyelem trónjához, hanem eszközlői egy sokkal magasabbrendű dolgoknak: az átlényegülésnek, az áldozatnak. Sietősek a szavak, szinte türelmetlenek, hogy betöltsék küldetésüket. Gyorsan peregnek, – az egész szertartás gyorsan folyik le, – mert minden csak egy egyetlen, oszthatatlan cselekménynek része: az átváltozásnak. Gyorsan peregnek, mert rettenetes áldozati szavak, – túlságosan nagy cselekedetekhez tartoznak ahhoz képest, hogy időzünk mellettük, – mintha a kezdetén az mondatott volna: „Amit teszel, tedd gyorsan!” Gyorsan peregnek le, mert az Úr Jézus megy velük, amint ment a tó partján megtestesülése napjaiban, híván gyorsan az egyik tanítványt és utána a másikat. Gyorsan peregnek le, mert „miként a cikázó villám fénylik az ég egyik sarkától a másikig”, olyan az Emberfiának jövele. Gyorsan peregnek le, mert olyanok, mint Mózes szavai, mikor az Úr leszállott a felhőoszlopban, és Mózes kiáltotta az Úr nevét, miközben Ő elvonult előtte: „Uralkodó Úr, irgalmas és kegyes Isten, hosszantűrő, nagykönyörületességű és hűségű!” És miként Mózes a hegyen, sietve leborulunk és meghajtjuk magunkat.

J. H. NEWMAN

*

Mindnyájan, kik egyek vagyunk a hitben,
Imádunk és áldunk e nagy szentségben,
Mint megváltó Istenünket,
Ki táplálja mi lelkünket.
Maradj velünk és üdvözíts bennünket!

SZVU 135, 3

ÉVKÖZI 20.

SZOMBAT

„Egymás között adjatok hálát!”

Egyetlen Fiad van, Istenünk, s az örök szeretetben, a Szentlélekben öleled Őt magadhoz. De magadhoz öleled azokat is, akik vele egyesültek. Mindenkit magadhoz ölelsz Fiadban, aki vele egy. A szentáldozás közösségi tett; az isteni szent közösség egyesülése a Krisztusban egyesült egyházzal.

*

„Értsétek meg, mi az Úr akarata! Teljetek el Szentlélekkel! Egymás között énekeljétek zsoltárt, himnuszt és szent éneket. Daloljatok és ujjongjatok szívből az Úrnak!”

5, 16–18

*

A szentmisében mindnyájan Krisztus körül vagyunk, mindenki a maga helyén, figyelve a nagy érkezésre, „várva a víz mozdulását”. Mindenki a maga helyén, a saját szívével, a saját bajával, a saját szívügyével, saját imáival – külön és mégis együtt, – várva arra, ami végbemegy, várva továbbhaladására, egyesülve befejezésében. Nem száraz imaformát követünk fáradtságosan és reménytelenül elejétől végig, hanem zengő hangszerek összjátékához hasonlóan: mindenki másként, de édes összhangban olvadva, – cselekszi a magát Isten papjával. Az összes lelkekből egyetlen eukarisztikus dicséret árad, és a nagy cselekmény dicséretük oka és célja.

J. H. NEWMAN

*

Most
halálom napjaiban
mégegyszer összegyűjtöm,
amit a földön kaptam,

barátságot, szerelmet,
hűséget, örömet,
szeretetet, ragaszkodást,
szépséget, tisztaságot,
jóságot, önfeláldozást –

és egy utolsó lendülettel
fölmutatom az égnek – –

Egyetlen vagyonom –

Fogadjátok szívesen, Mennylakók.

RÓNAY GY.: Ajánlás

*

Jézusom, legyen enyém a te lelkületed! Nem magadért,
hanem miértünk rendelted ezt a szentséget. Azért nyisd
meg ajkamat, hogy másokat vigasztaljak, és ne csak a
magam számára keressek vigasztalást. Nyisd meg fülemet,
hogy megértek, és ne csak a magam részére keressek meg-
értést. Nyisd meg szívemet, hogy több szeretetet adjak
másoknak, mint amennyit magam számára várok.

VÁRNAGY A.

„Több tanítványa visszahúzódott.”

Uram, nagy ereje van a divatnak. Még nagyobb az emberi gondolkodásban meginduló áramlásoknak. Senki alóluk egészen ki nem vonhatja magát. Érzem magamban is a vallástalanság felé sodró áramlat erejét. Ugye, Istenem, te rostálsz most minket? A nagy döntés óráiban születtem, ilyenkor nem elég a sodródás – még tefeléd sem; ilyenkor dönteni kell!

*

„Amikor Jézus befejezte beszédét az égből alászállott kenyérről, tanítványai közül többen megjegyezték: Kemény beszéd ez. Ki fogadhatja el? Ettől fogva több tanítványa visszahúzódott tőle és többé nem jártak vele együtt.”

JN 6, 60–66

*

Egyikünk sem olyan alkotás, amely már egészen kész, s végleges formájában lett megalkotva. Életünk gyökerén felfedezhető egy hit a mi növekedésünkben, amely szabad embereket tételez föl, akik a szeretetre vannak beállítva. Istent hívőnek nevezhetjük, mert ő hisz ebben a mi, végtelenségbe tartó fejlődésünkben. Mi nem valami kényszer hatalmából születtünk, hanem Isten gesztusával minduntalan újjászületünk. Nem vagyunk alávetettjei valamilyen hatalomnak, hanem meghívottak vagyunk a barátkozás szabadságára. Isten sohasem kényszerít minket tekintélyével. Isten inkább a szabadságunkat ébreszti fel.

J. CARDONNEL

*

Aki Istenről akar szólni,
az igazságot kell szeretnie;
s ne csak felizzott vasként süssön,
vagy rőzseággként megsemmisüljön, –
mindent-égető tűz legyen hite!

FAZEKAS L.: Mindent-égető tűz

*

Ebben áll egyetlen lehetőségünk, hogy kitörjünk életünk és mindennapi munkánk sorsszerű egyhangúságából és unalmából: önmagunkat változtassuk, mindig új célokat tűzzünk magunk elé, nyitott szívvel és találékony szeretettel járjuk végig napjainkat, – tudatában belső feladatainknak és örök rendeltetésünknek.

J. BOMMER

*

Uram, Istenem, szívesen élek csak Általad. Te határozd meg életem napjait. Az akarok lenni, aminek Te szántál. A korlátokat Te állíthatod, és én igent mondok szent akaratodnak; de add kegyelmedet, hogy mindez – ábrándozás helyett – valóság legyen! Amen.

R. GUARDINI

ÉVKÖZI 21.

HÉTFŐ

„Az igaz Istennek fogunk szolgálni”

Nem az a döntés; Isten vagy nem Isten. Arról kell határoznom; ki vagy mi legyen a fölöttem való. Mert arra születünk, hogy szolgáljunk, de nem kényszerből, hanem szabadon, szeretetből. Szolgálom családomat, népemet, hazámat, javára akarok lenni embertársaimnak. Istenem, nekem nem köztük és közted kell választanom. Nem ők az Isten. Bennünk is téged szolgállok, örök Úr! És érzem; minden szolgálatom odaadóbb és boldogítóbb, ha téged szeretlek minden felett.

*

„Távol legyen tőlünk, hogy elhagyjuk az Urat! Ő őrzött minket vándorlásunk egész útján és a népek között, akik között átvonultunk. Az Úrnak fogunk tehát szolgálni, mert ő a mi Istenünk!”

Józs 24, 15–18

*

Isten sohasem kényszerít minket tekintélyével. Isten inkább a szabadságunkat ébreszti fel. De mire szól a mi szabadságunk? Arra, hogy egymást közt felépítsük élő közösséget a Szeretetnek, aki maga Isten. Isten az ő mag-

vait, a barátság jó magját elvetette a világon: ez az egyház. Mi gyakran azt kívánjuk az egyháztól, hogy legyen szent, ez azonban annyit jelent, hogy olyan közösség legyen, amelyben minden tökéletes. Márpedig az egyház is messze van attól, hogy tökéletes legyen. Az egyház azért szent, mert a gyökere szent. Az egyház nem pózolhat bálványként. Az egyház az emberiség, amely úton van az istengyermezség beteljesedése felé, s ez egyben út az embervolt beteljesedése felé.

J. CARDONNEL

*

Tudjuk, hogy az Isten szolgálata tökéletes szabadság s nem szolgaság, – de csak azok részére, akik már régóta szolgálnak neki. Eleinte a szolgaság egy faja, feladat, míg kívánságaink és hajlamaink lassanként összhangba nem kerülnek az Isten akaratával. Ez az állapot az, amire mi, mint vallásos emberek, törekszünk. Amíg azonban a dolog kezdetén vagyunk, addig a vallás majdnem szükségszerűen feladat és formaságokkal törődő szolgálat.

J. H. NEWMAN

*

Azt ígérted, Urunk, hogy bensőséges kapcsolat fűződik közötted és lelkünk között. Bennünk akarod folytatni jószágos életedet. Bennünk akarsz örülni mindennek, ami jó és szép. Velünk akarsz dolgozni, küzdeni és szenvedni. Bennünk és általunk akarod, hogy a világban megvalósuljon Atyád szent akarata. Bennünk is imádni akarod Atyádat, szavakba nem foglalható imádsággal.

VÁRNAGY A.

ÉVKÖZI 21.

KEDD

„Uram, kihez menjünk?”

Nem magatartásformáról kell döntenem, nem az a kérdés: vallásosan vagy vallás nélkül élek. Szívem egy személyt keres, Valakit, akit önmagában és mindenkinél jobban szerethet. Házastárs, gyermekek? valóban, talán magamnál jobban szeretem őket. De érzem, többre vágyik bennem a lelkem

mélye. Erről kell tehát döntenem; legyen-e Valakim, aki örökre értelmet ad életemnek?

*

„Jézus megkérdezte a tizenkettőt: Csak nem akartok ti is elhagyni? Simon Péter felelt neki: Uram, kihez menjünk? Neked örök életet adó igéid vannak.”

JN 6, 67–68

*

Az ember szembetalálkozik a kérdéssel, amely mindig nagyobb, mint amilyen választ az embernek adnak rá: Ki vagyok? Mi az ember?

A felnőtté válással, sőt öregedéssel sem tűnik el ez a kérdés, hanem mindig újból, új köntösben jelentkezik. A fiatal édesapa másként kérdez az élet értelme után, mint az az ember, aki gyermekeitől elhagyatva és gyűlölve, félresikerült életét tengeti. A főiskolás éjszakai vitatkozásában másképp cseng a kérdés, mint a hideg hajnalban buszra váró munkás lelkében. A hitetlen másképp teszi fel a kérdést, mint a hívő. A lelkiismeretes ember nem úgy kérdez, mint az erkölcsileg kötetlen. De alapjában véve mindig ugyanaz a rejtély bukkan elő, s követel választ.

Senki sem teheti fel úgy magának a kérdést, mint érdektelennek, kívülállónak. A saját életem értelméről, a saját boldogságomról van szó!

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Az élet minden pillanatban és minden életkorban szép, ha betölti az Úr kegyelme, az ő szeretete és az a bizonyosság, hogy Jézus velünk van.

XXIII. JÁNOS

*

Az embert nyomasztja az elidegenedés. De ez nem azért van, mert olyan rossz sora van „az idegenben”, hanem mert sejti: tulajdonképpen egy atyai házhoz tartozom.

P. STEINLE

*

Isten az Istentől, igaz Isten az igaz Istentől. Mi valljuk, hogy te valóban jó vagy, segíts minket jóságoddal! Mi valljuk, hogy te végtelenül irgalmas vagy, oltalmazz minket irgalmad palástjával! Te mindig igazságos vagy, légy számunkra az egyedüli igazság. Megváltónknak vallunk téged, ments meg minket minden gonosztól! Örökké szentnek dicsőítünk téged, szenteld meg testünket, vérünket!

SZ. EFRÉM

ÉVKÖZI 21.

SZERDA

„Te vagy az Isten Szentje”

Ha szívem és életem Uráról döntök, terólad van szó, Jézusom. Nem egy elvont, távoli és bizonytalan valaki az, akit egész odaadással szeretni vágyok. Azt akarom, hogy Isten, aki magasan áll fölöttem, mégis közel legyen hozzám. Jézus! Benned lett az Isten egészen közeli. Benned nyilatkozott meg nekünk a Végtelen, aki a Szeretet. Benned lett otthon Isten a mi világunkban. És benned lettünk otthon mi is Isten országában. Téged választalak, Krisztusom!

*

„Az én hozzátok intézett tanításom lélek és élet. De vannak köztetek, akik nem hisznek. Uram, – válaszolta Péter, – mi hisszük és tudjuk, hogy te vagy az Isten Szentje.”

JN 6, 64–69

*

Végigfut a világon a hirdetés, hogy a Názáreti Jézusban kinyilvánította magát a Végtelen: „Ami kezdettől volt, amit hallottunk és saját szemünkkel láttunk, amit szemlélünk és kezünkkel tapintottunk, az élet Igéjéről – ” (1 Jn 1, 1) Jézus a Válasz kérdéseinkre. Meglepőbb választ, mint amit bármelyik ember kigondolhatott volna. Isten Fia maga száll le a mi nyomorúságunkba. Isten maga szenved velünk együtt – végsőkéig menő szeretetében.

A válasz nem olyan, hogy minden homályt megvilágosít. A lét titkát még nem ragyogja be ezáltal a teljes világosság. Ellenben világossá válik a Krisztusba vetett hit által az, hogy milyen irányban található meg a teljes igazság.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Könnyű örülni lenni, könnyű heretikusnak lenni. Mindig könnyű a kornak feje után indulni, s nehéz a saját fejünkre vigyázni. Mindig könnyű modernnek lenni és könnyű sznobnak lenni. Mindig könnyű elesni, mert tömerek olyan sarok van, ahol meg lehet botlani, de csak egy van, ahol meg lehet állni.

G. K. CHESTERTON

*

Még távol vagyunk attól, hogy minden ember feje alkalmas legyen nagy gondolatok befogadására; de az már elegendő, ha az embernek szíve van, hogy megérthesse a kereszten függő Üdvözítő kitárt karjainak beszédét.

H. SPAEMANN

*

Jézusom isteni teste, térdedet átfogom esdve:
Lelkem az égbe vezesd be!

Jézusom isteni vére, szállj le ma szívem ölére,
Mosd meg örökre fehérre!

Jézusom, isteni Bárány, égi kegyelmeid árán
Menny örök élete vár rám.

SZVU 252, f

ÉVKÖZI 21,

CSÜTÖRTÖK

„Az egyház követi Krisztust”

Jézusom, téged választalak. De vajon valóban te vagy az, akihez ragaszkodom egész valómmal? Nem láttalak, nem hallottalak, Istennek Szentje. Ki ismertet meg veled? Egyházadra bízta, hogy hirdessen téged. Egyházad ismer téged. Ha valóban téged akarok, egyházadat is akarnom kell.

*

„Krisztus a feje az egyháznak, amelyet megváltott és a maga titokzatos testévé tett. Az egyház engedelmesen követi Krisztust.”

EF 5, 22–23

*

Az egyház az egész világ üdvösségének hatékony jele, kijelenti, hogy Isten kivétel nélkül minden embernek felajánlja azt a lehetőséget, hogy Krisztushoz tartozzék.

Aki hiszi, hogy Krisztus alapította az egyházat, az legszentebb feladatának tartja, hogy miközben önmagát tisztítja, ragyogó tisztává tegye az egy, szent, katolikus és apostoli egyházat.

Az egységet a szeretet alkotja. Egyedül ez képes egységet teremteni a különbözőségekből.

A szentséget a szeretet szétáradása méri. Ha azt állítaná magáról az egyház, hogy a tökéletesek társasága, akkor szeretete nem lenne tiszta, szentsége pedig inkább látványosság lenne, mint felszabadító erő.

A katolikusság a szeretet egyetemessége, amely senkit sem zár ki és nem ismer határokat.

Az apostoliság a Krisztushoz való hűség a történelmi változásokban. Krisztus tekintélyének folyamatossága, amely nem hatalom, hanem szolgálat, vagyis szeretet.

NYÍRI T.

*

Mivel Krisztus katonái vagytok, ne aludjatok, ne aludjatok! Krisztus maga úgy ment a halálba, mint bátor vezér, kövessük hát őt, hiszen mi is okai vagyunk az ő halálának! Isten meg akarja nyerni ezt a világot. Ne legyen hát köztektek senki gyáva! Kockáztassuk az életünket, mert az őrzi meg legjobban életét, aki kész odaadni. Krisztus a mi vezérünk és a mi jutalmunk.

AVILAI SZ. TERÉZ

*

Urunk, Jézus Krisztus! Te emberi szívvel vagy mennyei Atyádnál, és szüntelenül imádkozol értünk. Növeld, – kérlek, – egyházadat szüntelenül az emberszívekben, az én szívemben, egyházközségünk szívében, s az egész világ szívében.

H. WALTER

„A kettő egy lesz; Krisztusra és az egyházra értem”

Uram, melletted dönteni többet jelent, mint valakivel házasságot kötni. A házasság is odaadás ugyan egy egész életre, de hozzád tartozni teljesebb, mélyebb, örök életre szóló odaadás. Erre a feltétel nélküli odaadásra egy ember önmagában képtelen; a te menyasszonyod az egyház. Mikor az egyházat választom, igazában téged választalak: az egyházzal egységben vallom: Te vagy az Isten Szentje.

*

„A saját testét senki sem gyűlöli, hanem táplálja és gondozza, akárcsak Krisztus az egyházat, amelynek tagjai vagyunk. Ezért mondja a Szentírás: Az ember feleségéhez ragaszkodik, és a kettő egy lesz. Én Krisztusra és az egyházra vonatkoztatom.”

EF 5, 31–32

*

Krisztus úgy szereti az egyházat, mint menyasszonyát. Példaképe lett ezzel a férjnek, aki úgy kell, hogy szeresse feleségét, mint saját testét; maga az egyház viszont alá van rendelve fejének. „Mert benne lakik testi formában az istenség egész teljessége” (Kol 2, 9), ezért elhalmozta isteni adományaival az egyházat, mely az ő teste és teljessége, hogy egyre növekedjék és hozzájusson Isten egész létezőségéhez.

II. Vatikánum: Egyház

*

Mindaz, aki az egyház és annak belső éltető eleme, a spiritualitás megújításán munkálkodni kíván, ne feledje XXIII. János pápának már halálos betegségében mondott szavait: Akinek hite van, nem remeg. Nem, mivel csakis az időbeni, az emberi múlhat el, a „sziklaalap”, Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.

SZENNAY A.

*

Az egyháznak minden időben és minden kultúrában az Úr útmutatását kell követnie, amely szerint a házasság az Istennek népével kötött abszolút szövetségi hűségének a képmása. A Teremtő iránti hűségben minden lehetőt meg kell tennie, hogy a keresztényeket is erre a hűsége indítsa. A válás megtiltása önmagában nem elégséges. Ma a házasság sikere és a kitartás csak a házastársak kiváló személyi teljesítménye lehet. Ezért az egyháznak sokkal intenzívebb fáradozásra van szüksége. Elsősorban arról van szó, hogy helyesen tudjuk a megbocsátási készséget és a nehézség elfogadását motiválni.

B. HÄRING

*

Ó örökkévaló Isten, köztünk, velünk és bennünk élő Isten! Ó emberszerető, emberré lett Isten! Testté lett Igéd által tudjuk, hogy szeretsz minket. Örök, hűséges kereső és megbocsátó a szereteted. Neked végtelen és örökké szép Mindenható még az én szegényes szeretetem is tetszik, mert viszonzása a te jóságodnak.

P. AMIOT

ÉVKÖZI 21.

SZOMBAT

„Hogy ne legyen rajta fogyatkozás”

Uram, tudom, hogy téged választani nem valami merev állandóságot biztosít, hanem dinamikát, élő lendületet. Úgy akarlak hát téged, mint egymást a jegyesek, egyre közelebb akarnak kerülni egymáshoz. Én is fel akarok nőni hozzád egyházad közösségében.

*

„Krisztus ragyogó tisztává akarta tenni egyházát, hogy ne legyen rajta se szeplő, se ránc, se más fogyatkozás, hanem egészen szent és szeplőtelen legyen.”

EF 5, 28–30

*

A keresztény tan kiderítette az élet furcsaságait. Nemcsak a törvényt fedezte fel, hanem a kivételeket is előre látta. A keresztény etika nagy ténye: egy új egyensúly fölfedezése. A pogányság olyan volt, mint egy márványoszlop,

egyenesen állt helyes arányainál fogva. A kereszténység olyan volt, mint egy óriási, csipkés szélű, romantikus szikla, amely egy érintésre is meginog s mégis ezer éven át rendületlenül áll, mert extravagáns kinövésai pontosan ellensúlyozzák egymást. Így a kereszténységben is a látszólagos véletlenek tartják egymást egyensúlyban. Becket szent Tamás darócínget hordott az arany és a bíbor alatt, és nagyon sok szól ez összetétel mellett; mert a darócíng neki vált javára, a bíbor meg az arany pedig az utcán járókelőknek. Ez mindenesetre többet ér, mint a modern milliomos eljárása, aki barna meg fekete kívülről a többiek számára, de az aranyat a szíve mellett hordja.

Ez a magyarázata annak, amit a modern kritikusok a kereszténység történetében olyan megmagyarázhatatlannak találtak. A rettentő harcokra gondolok apró teológiai kérdések körül, azokra a rettentő izgalmakra, amelyek egy szó vagy egy gesztus miatt támadtak. Csak egy hüvelyknyi eltérésről van szó; de egy hüvelyknyi eltérés minden, amikor az egyensúly forog kockán. Az egyház egy hajszálnyi eltérést sem engedhetett meg magának bizonyos dolgokban, ha folytatni akarta a rendkívüli egyensúlyozás nagy és nehéz experimentumát.

G. K. CHESTERTON

*

Tudom Istenem, hogy minél jobban közeledem hozzád, annál inkább részesedem a te jóságodból. A szentek a te közeledben váltak annyira tökéletes emberré, mert szüntelenül találkoztak veled. Te vagy, Uram, a végtelen jóság, az örök türelem és a mérhetetlen irgalmasság. Add, hogy mindig jobban hasonlítsak hozzád!

J. SCHORDERET

„Miért nem követik az ősök hagyományait?”

Uram, ifjúkorom tanulmányai és prédikációhallgatásai nyomán úgy tűnt nekem; minden olyan világos; meg kell tartanom parancsaidat, és elnyerem az üdvösséget. Ma sok olyat hallok és olvasok, ami megzavar. Új egyházi rendelkezések, a régi parancsok új értelmezései, új szellem az erkölcsi felfogásban. Papjaid sem egészen egyformán oktatnak bennünket. Uram, miért nem követik az ősök hagyományait?

*

„A farizeusok észrevették, hogy egyik-másik tanítvány mosdatlan kézzel eszi a kenyeret. Megkérdezték Jézustól: Miért nem követik tanítványaid az ősök hagyományait?”

Mk 7, 2–5

*

Óriási változás, ha egy törvényt nem ismerő emberből olyan valaki lesz, akinek kedve támad Isten parancsaihoz. De van olyan történet, amely nagyobb, mint annak az embernek a megtérése, aki az engedetlenségtől elfordulva Isten parancsához és rendjéhez tér: ez pedig a törvényszerűség szellemének túlszárnyalása az igazán vallásos ember lelkében. A törvénytisztelő ember annyira meg van győződve saját erkölcsi tisztességéről, hogy egyáltalán eszébe sem jut az, hogy felfogásában valamilyen sajnálatos jelenség rejtőzhet. Éppen ezért Isten Lelkének sehol sem kerül annyi fáradságába és munkájába érvényre jutnia, mint a törvénytisztelő embereknel. Persze akármilyen nehezen kezelhető ellenféllel szemben is Krisztus bizonyul erősebbnek. S ő így szól az ilyenhez: Ne keverj össze engem Mózással, és egyházamat az ószövetséggel! Az én országomban nem az előírások halmaza, hanem egyedül a személyes és élő kapcsolat az irányadó, az a kapcsolat, amely minden tagot, akik testemet alkotják, hozzám, a fejhez fűz.

A. KÖBERLE

*

Konzervatív lelkiületből, amely csak a múlt értékeinek megőrzését tartja feladatának, nem bontakozhat ki a zsinati munka. Főleg akkor nem, ha azok az „értékek”, amelyekhez ragaszkodunk, nem is értékek, hanem időszerűtlenné vált eszközök az egyház életében.

CSANÁD B.

*

Uram, ne engedd, hogy a megszokottság föleméssze hitéletemet. Olykor még én is úgy vélem: az állandó kötelességteljesítés, a jóság és a példamutatás megkövetelése mintha korlátozná szabadságomat és a kockázatok vállalását. Ha a kocsinak mindig ugyanazokon a síneken kell is futnia, mégis előre kell haladni a síneken. Engedd ezt megértenem!

B. DE SOLAGES

„Ne tegyetek hozzá semmit, el se vegyetek belőle!”

Uram, tudom, sokan a hívek közül örülnek az újnak. Megvallom, bizonyos dolgokban magam is. Mégis, nem áll már szavad, hogy törvényedből, igédből az i betűről van itt szó, hanem arról, hogy egyházad élő valóság, a te élő tested, amely nő és alakul s végig vonul a történelem változó folyamatain?

•

„Ne tegyetek hozzá semmit se ahhoz az ígéhez, amelyet hozzátok intézek. El se vegyetek belőle! Tartsátok meg az Úrnak parancsait, amelyeket néktek parancsolok.”

5 Móz 4, 2

*

A zsinati atyák nem akarták megjátszani felemelt mutatóujjal a világ tanítóinak vagy ítélőbiráinak szerepét, hanem tudatában voltak annak, hogy nagy felelősség terheli őket a világot egyedül üdvözíteni tudó üzenet továbbításáért. Csak az emberbe vetett hit, amely az Istenbe és az Isten-emberbe vetett hitben találja alapját, képes az emberiséget a fenyegető veszélyektől megmenteni. Ez a hit vallja, hogy Krisztusban az ember újjászületett, és hogy mindig újjá kell születnie, nem húsból és vérből, hanem Istentől és az ő kegyelmétől.

W. KAMPE

*

Immanuel Kant mondása: „Olyan görbe fából, amilyenből az ember készült, semmi egyeneset sem lehet kifaraggni.”

Hogyan következhet be mégis ez a csoda? Hogyan jut el a görbe fa az egyenes járáshoz? A „görbe fából faragott” ember: az ember saját nyomorékságában, az aki önmagával foglalatoskodik, önmagát akarja igazzá tenni, s ezért nem nyitott Isten felé. Az „egyenes járás” Isten gyermekeinek szabadságát jelenti. Nekik bűneik meg vannak bocsátva, lábuk a lelki békesség útján jár és fejüket fölemelik, mert

megváltásuk közel van. Ez a krisztusi valóság átalakító és valóban megújító titka: Jézus úgy veszi az embert, amint van. Nem várja el tőle előre az erkölcsi javulást, a véghez vitt jótetteket. Krisztus egyenesíti föl az önmagukba görnyedt embereket, és ő adja meg, hogy szabad gyermekeként az atyai házban lakjunk.

P. HERLYN

*

Istenünk, a te igédet egy napon túl veszélyesnek érezte a világ, és átformálta azt. Átformált igédet a magunk kényelméhez igazítottuk, hogy kellemes hajlékunkká váljék. Ki ismeri még szavad ősi erejét és igazi rendeltetését? Ki mondja el azt ismét? Ó Istenünk, elhalkult volna a te szavad? Küldj nekünk prófétákat!

E. A. GRABNER-HAIDER

ÉVKÖZI 22.

KEDD

„Ez a nép tisztel, de szíve távol van tőlem”

Nem paragrafusok tartását kívánod tőlünk, Uram. A szívünk kell neked: odaadó, érted élő szeretetünk. Egyházad tehát nem parancsaidat másítja, nem igédet csüri-csavarja. Onnét a változás, hogy ma igazabb szívvel ismer és szeret téged. Újra és újra megújul erkölcsi felfogásában, mert mind közelebb kerül hozzád. Mélyebben és tökéletesebben igyekszik megvalósítani örök akaratodat.

*

„Ez a nép ajkával tisztel engem, szíve azonban távol van tőlem. Hamisan tisztelnek engem: tanításuk csak emberi parancs.”

Mk 7, 6-7

*

Isten igaz, mert ő igazán Isten, vagy pontosabban: igazán Isten módjára cselekszik – teremti, szeret, megment. Az ember akkor igaz, ha igazán ember módjára viselkedik:

mint teremtmény, mint Istentől szeretett lény, mint megváltásra szoruló gyermeke a világnak és Istennek. A bibliában az ember igazolta, mint tulajdonság, egy kölcsönös viszony következménye, melyben Isten az adakozó fél, az ember az elfogadó. Ha valaki minden embertársát ebben a kölcsönös viszonyban értékeli – konkrétan vagy legalább általánosságban, – akkor rálépett arra az útra, hogy életét e világon igazságban élje.

STUTTGARTI NYILATKOZAT, 1969

*

A kereszténység minden erőfeszítés ellenére visszahúzódtott kamrácskájába, és abban sáncolta el magát, úgy, hogy nem mindig volt képes felfogni, kinek út a sors órája. Végülis keveredjünk ki provincializmusunkból, melynek fojtogató levegőjében nem lehet levegőzni, a szabadságot belélegezni. Ki gondolkozzék felelősen politikai témákról, ha nem az, aki Isten uralmát vallja a világ fölött?

E. KÄSEMANN

*

Az ember természetében sohasem veszik el a képesség, hogy a tévedéstől megszabaduljon és az igazsághoz vezető utat keresse.

XXIII. JÁNOS

*

Urunk és Istenünk! Köszönjük Neked, hogy a te élő Igéd ebbe a világba és hozzánk is eljut. Tarts meg bennünket, hogy hallgatói lehessünk és mindennap megújuljunk. Add, hogy felébredje az alvókat, vigasztalja a szomorúakat, hogy útbaigazítsa a tévelygőket, és mindannyiunkat a szeretet és a remény életére serkentsen. Adj egyházadnak igazságod új megismeréséhez nyitottságot, és add meg igazságod megvallásának őszinte örömet.

K. BARTH

„Miért étkeznek tisztátalan kézzel?”

Isten Fia, te korod gyermeke akartál lenni. Te tudtad, hogy a mosatlan kéz fertőz, mégis védted tanítványaidat. Ezzel tudtunkra adtad; egyházadtól sem lehet elvárni, hogy parancsaid teljesítésében megelőzze korát. De azt is megkívánod tőle, hogy minden korban kövesse a fejlődést, s így egyre tökéletesebben tegye szent akaratodat.

*

„Miért étkeznek tanítványaid tisztátalan kézzel? Jézus így válaszolt: Ti képmutatók! Az Isten parancsait nem tartjátok meg, de ragaszkodtok az emberi hagyományokhoz!”

M J, 5–6–8

*

Az idő igazi mérőeszköze nem az óra. Meglepően hangzik talán, de érdemes elgondolkozni rajta: az igazi időmérő a remény. Ezen az alapon mérhetjük az időt: vajon üres, reménytelen, kilátástalan az idő, vagy pedig tartalmas, reményteli, jövővel telített. Hogy az idő körül ezt az igazi vitát fellobbantsa, ezért jött Jézus.

*

Nem értjük meg, mit kell érteni Isten ideje alatt, ha nem helyezkedünk bele az időnek ebbe a vitathatóságába: mint megváltás előtti ember, mint bűnös ember én is ehhez az üres, hiábavaló, elveszett, reménytelen és kilátástalan időhöz tartozom. Mint új ember, mint a hit embere pedig az örökkévalóságtól telített, Istentől megszabott, reményteli, jövőt hordozó időhöz tartozom. A régi embert éppen azért nevezhetjük „réginek”, mert elavult, a múltba hanyatlik. Az új ember azért „új”, mert Istenhez fordulva a jövő felé fordul.

G. EBELING

*

A dolgoknak van egy belső oldala is, ami éppolyan távlatokkal rendelkezik, mint a külső oldaluk.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Keresztény ember minden körülmények között Istenség kezében tudja magát. Számára nem létezik katasztrofahangulat.

J. LEPPICH

*

Add, Uram, hogy ne álljak meg tetteim külsőségeinél. Legyenek igazi élményeim és belső szemléletem. Add, hogy a látható dolgokon keresztül a láthatatlannal is találkozzam. Teremtényeid látványa vezessen el engem a te boldogító látásodhoz.

C. PAVESE

ÉVKÖZI 22.

CSÜTÖRTÖK

„Amit az égből ad, mind tökéletes.”

Hiszem, Uram, hogy egyházad erkölcsöt hirdető szava a te jó és tökéletes igédből fakad. Csak az emberiség – benne a te néped is – még nem érkezett el semmilyen vonalon a tökéletességhez. A te szent igéd még nem jutott bennünk tökéletesen érvényre. Okoskodunk, új és új meglátásokat teszünk. Így értjük meg lassacskán törvényeidet.

*

„Amit a világosság Atyja ad nekünk az égből, az mind jó és tökéletes. Örök elhatározásával ő adott nekünk életet az igazság igéje által, hogy valamiképpen mi legyünk az elsők az egész teremtésben.”

JAK 1, 1 18

*

Szükség van arra, hogy a keresztény embert érdekelje mindaz, ami nincs lezárva, ami nyitott, ami még elintézetlen, és ami még hátra van. A remény nem egyszerűen

„valami” a keresztény életében, hanem az, ami önmegvalósulását lehetővé teszi. A kereszténység lényegét talán így lehetne tömören megfogalmazni: a kereszténység az a valóság, amelyben Isten az emberi reményt nemcsak maradéktalanul jóváhagyja, hanem annyira túlszárnyalja, hogy az emberi szív legmerészebb vágyai és legféktelenebb álmai is csak kishitűségnek tűnnek mellette.

BOROS L.

*

Csak egyetlen helyes menekülés van a világtól; nem a nehézségek, konfliktusok, problémák és szenvedések előli menekülés, hanem az egyenlenség és a megosztottság előli menekülés az embertársakkal való egységbe és szeretetteljes békébe.

TH. MERTON

*

Nem azért reménykedünk, mert ismerünk valami természet törvényt, amely megmentene a haláltól, hanem mert van húsvét. Mi reménykedünk, vagyis kilépünk az emberi látszat-remények köréből. Nem hagyjuk, hogy ábrándozások és rövidlejárátú vigasztalások elbolondítsanak. Mi egyenesen nézünk előre. Arra az órára várunk, amely széttöri az idő eddigi körforgását. Magára Istenre várunk. Az örökévalóságra várunk.

J. ZINK

*

Uram Jézusom, emelj ki ma is minden régiből minket és abból, ami túlhaladott. Adj fiatalos és fogékony szívet, hogy gondolkodásunk, beszédünk, imádságunk és munkánk Hozzád vezessen, aki az örök tavasz és megújuló élet ígéreteivel hívsz Magadhoz minket.

J. KLUG

ÉVKÖZI 22.

PÉNTEK

„Isteni parancs . . . , emberi hagyomány.”

Uram, igéd örök. Igéd megértése a részünkről mindig változik: egyre tökéletesebb lesz. Emberi hagyományokhoz ragaszkodnánk – helytelenül, – ha úgy akarnánk engedelmes-

kedni igédnek, mint tegnap tettük. Isteni parancsod megszégyesítene ez. Mert te kívánod tőlünk, hogy előre haladjunk értésben és a szeretet tökéletességében.

*

„Az Isten parancsait nem tartjátok meg, de ragaszkodtok az emberi hagyományokhoz: a korsók és poharak mosogatásához, meg sok más hasonló dologhoz.”

Mk 7, 8

*

Számunkra, keresztények számára legyen ez szabály: sohase keressük boldogságunkat ott, ahol ezzel más boldogságát szétzúznánk. Egy kínai mese képszerűen világítja meg ezt:

Mikor két szomszédos nép között a háború elkerülhetlenné vált, a vezérek mindkét részéről kémeket küldtek ki, hogy megállapítsák, hol a legkönnyebb betörni a másik országába. A hírvivők visszatérve mindkét részen ugyanazt jelentették: csak egy alkalmas pont van az egész határon. Ott azonban – mondták – egy derék, egyszerű paraszt lakik házikójában bájos feleségével. Nagyon szeretik egymást, tehát a világ legboldogabb emberei. Egy kisgyermekük is van. Ha átvonulunk a telkükön, szétzúzzuk az ő boldogságukat... – Ezt belátták a vezérek is, és így elmaradt a háború, mint azt bárki könnyen beláthatja.

Ebben a mesében meglehetősen egyszerű kifejtése van annak a parancsnak, hogy úgy kell szeretnünk embertársunkat, mint önmagunkat. A felebarátot szeretni nem utolsósorban annyit jelent a mai szorossá vált közösségi életben, mint a másik boldogságát védeni.

J. ZINK

*

Sokszor úgy érzem, hogy a legnagyobb emberi feladat a türelem. Valahogy ki kell egyengetni, el kell tüntetni a szakadékot, mely énem és a világ közé ékelődik. Nagy művészet, de fel kell áldoznom magamat a világnak, anélkül hogy elveszíteném magamat. A tökéletes türelem végeredményben annyit jelent: hiszem, hogy az „egész”, az

„abszolút” alakul és teljesedik. Aki e hitig nem jut el, az örökké pörlekedni és ellenkezni fog, énjét szétforgácsolja és torzót csinál belőle, ahelyett, hogy magasabbra emelné.

E. BARLACH

*

Tudom, Uram, mekkora bátorság kell, hogy komolyan merje mondani szívünk: lobbantsd föl bennünk a szeretet lángját! Pedig Te megígérted, hogy tüzet bocsátasz a földre, a te követőid lelkébe. Segíts megértenem, hogy a tűz lény is, meleg is, és egyúttal mérhetetlen erőt ad.

I. FR. GÖRRÉS

ÉVKÖZI 22.

SZOMBAT

„Engedelmeskedjete Isten bennetek élő tanításának”.

Uram, ez hát a végső megoldás! Nem merev, írt betűnek kell engedelmeskednünk, hanem a te élő tanításodnak, mely népedben él tovább. Egyházunk megszentelt hagyománya az, hogy semminek sem szabad megkövülnie. Mindig új lélekkel kell keresnünk a tökéletesebbet, csak így él bennünk a te tanításod.

*

„Engedelmeskedjete szelíd lélekkel Isten bennetek élő tanításának, amely elvezet benneteket az életre. Ne csak hallgassátok, de valósítsátok is meg Isten tanítását, különben magatokat csaljátok meg!”

JAK 1, 21–22

*

A Szentlélek az emberben egy nyitottságot hoz létre, felnyitja lelkünk belsejét, hogy az Úr belénk költözhessen. Így Ő bennünk lesz, mi pedig Őbenne – a Szentlélek által.

Mindez valami átfogó átalakulásra irányul: az új teremtetésre; az új emberre, az új égre és új földre. Ez lesz a beteljesedett világ. Minden „nyitott” lesz, végtelenül nyitott. Minden mindenhez hozzátartozik. Mindenki a másikban létezik.

R. GUARDINI

*

A teljes embertársi szeretet egyszerűen annyi, hogy képes legyek megkérdezni őt: Mi a bajod? Emiatt elég, de egyben feltétlenül szükséges, hogy egyfajta pillantást nyugtassunk rajta.

Ez a pillantás először is figyelmes pillantás, amelyben a lélek kiüresíti magát minden saját tartalmától, hogy önmagába fogadja azt a lényt, akit úgy néz, ahogyan van, a maga teljes valóságában. Erre csak az képes, aki képes a figyelésre.

S. WEIL

*

Különösképpen szükségessé vált, hogy mindig több tudományos erőfeszítést vonjunk el a külső tér kutatásától, hogy annál többet szánhassunk a belső tér – az emberi lélek birodalma – kutatására.

J. HUXLEY

*

Uram, te úgy rendezted be az emberi életet, hogy az élet-tapasztalat legyen egyik legbölcsebb tanítónk. Mennyit kell ezért fizetnünk: időt, erőt és még pénzt is. Milyen nehéz okosnak és bölcsnek lenni. Tudni, mikor követünk el hibát és mikor tehetünk jót. Mégis a beteljesült élet számára döntő jelentőségű: vajon te töltöd-e be, Uram, életemet vajon nyitott tudok-e lenni igéd számára. Óvj meg attól, hogy tudás utáni vágyam megelégedjék a mindennapi hírek tudomásulvételével. Tudjak szellemileg-lelkileg nyitott maradni minden iránt, ami bensőmet gazdagítja, és mindinkább Tehozzád és az emberekhez vezet.

J. NEUBAUER

„Félrevonta a tömegből.”

Uram, amikor elmélkedve emelem hozzád a lelkem, te vonsz félre, hogy rövid időre kihívj az emberek közül. Nem azért teszed, hogy eltávolíts tőlük. A mai evangélium betegét csak azért vontad félre a tömegből, hogy meggyógyítva visszaadd – sokkal teljesebben a közösségnek. A siketnémaság borzalma – a közösségből való kizártság – előfordulhat a szív érzéketlensége miatt is.

*

„Tirus és Szidon környékén egy siketnémát vittek Jézushoz és kérték, tegye rá kezét. Jézus félrevonta a beteget a tömegből.”

Mk 7, 33–34

*

Aki lemond önmagáról, az teret és csendességet teremt magában a valóság számára. Minden torzítás nélkül engedi behatolni magába, nem változtat rajta önkényesen. Így embertársát is önmagában, önmagáért látja, hallja és ismeri meg. Amikor a szerzetesek Isten kedvéért a lemondás emberei lettek, ezzel megteremtették az előfeltételét annak, hogy a hallás végső dimenziójáig hatoljanak: tudomásul vették Istent. És mert ő volt egyedüli javuk, ő volt számukra az érték, a valóság, mert érette elfelejtették önmagukat, azért ott is észrevették jelenlétét, hangját, szólítását, ahol mások semmit sem hallottak.

C. BAMBERG

*

A szemlélődő, miközben mindenütt Istenre talál, megérti, hogy nem csupán a csendben lehet őt megközelíteni. Isten nem egyedül azoknak az Istene, akik visszavonulnak a pusztába. Ő Istene az aktívoknak is, a nagyvárosokban élő embereknek. Ő az a nagy cselekvő, akiről Jézus azt mondta: Atyám mindig munkálkodik. Isten adja a létet és a cselekvést, s mind az egyik, mind a másik kinyilvánítja az ő személyét.

Isten nagyon nagy műre vállalkozott, midőn a világot beleszórta a létezésbe. Ki fejezi be a világ építését? Vajon azokra kell hagyni ezt a döbbenetes feladatot, akik nem hisznek Istenben? Isten azt várja, hogy a keresztények feküdjenek neki e feladatnak, és a szemlélődőkre azért van szükség hozzá, hogy a mű tökéletes legyen.

Y. RAGUIN

*

Urunk, légy előttünk és vezess minket,
légy mögöttünk és nógass minket,
légy alattunk és hordozz minket,
légy felettünk és áldj meg minket,
légy körülöttünk és védj meg minket,
légy mibennünk, hogy testünk lelkünk – a te tulajdonod –
téged szolgáljon és örökké áldjon.

N. SÖDERBLOM

ÉVKÖZI 23.

HÉTFŐ

„Megnyílt a füle.”

Istenem, jelzések áradnak belőlünk. Keressük egymást, mint rádiósok a tengeren, hisz te egymásnak szántál bennünket, valamennyiünket. Nem szabad hát, hogy süket legyen a lelkem, hogy ne vegyem észre a hangosan vagy némán felém küldött emberi üzeneteket. Hányszor vesz körül jó szóra, érdeklődésre, szeretetre éhes szívek jelzése engem!

*

„Jézus ujjával érintette a süketnéma fülét és nyelvét, majd föltekintett az égre, fohászkodott és így szólt: Effeta, azaz nyíljál meg!”

Mk 7, 35–36

*

Jézus az Orvos és Szabadító, nem az, akinek ellenségei el akarják képzelni. Azt mondják: ő a betegek, az esendők, a szennyesek, a nyomorultak, a gyámoltalanok, a rabszolgák Istene. De hiszen Jézus egész műve az Egészség, az

Erő, a Tisztaság, a Gazdagság, a Szabadság ajándéka.
Hiszen azért szegődik a betegekhez, hogy elmúlassza betegségüket, a gyengékhez, hogy megszabadítsa őket törődöttségtől, a szennyesekhez, hogy megmossa őket, a rab-szolgákhoz, hogy felszabadítsa őket.

G. PAPINI

*

Tán fáj a csillagoknak a magány,
A térbe szétszórt milljom árvaság?
S hogy össze nem találunk már soha
A jégen, éjen s messziségen át?

Ó csillag, mit sírsz? Messzebb te se vagy,
Mint egymástól itt a földi szívek!
A Szíriusz van tőlem távolabb,
Vagy egy-egy társam, jaj, ki mondja meg?

Ó jaj, barátság, és jaj, szerelem!
Ó jaj, az út lélektől lélekig!
Küldözzük a szem csüggedt sugarát,
S köztünk a roppant, jeges űr lakik!

TÓTH Á.: Lélektől lélekig

*

Aki a szeretetet és jóindulatot viszi túlzásba – sohasem hibázik. Aki viszont szűkkeblű a szeretetben és megértésben, – biztosan hibázik.

G. LA PIRA

*

Uram, adj nekem érzéket a humorhoz, add kegyelmedet, hogy megértsem a tréfát, hogy ezáltal az életben egy kis örömet leljek, s azt másokkal megoszthassam.

TH. MORUS

„Megoldódott a nyelve.”

*Jézusom, hányszor éreztem magam kellemetlenül azért, mert bennem rekedt a szó. Nem azt bánom, amikor nem talál-
tam meg hirtelen a visszavágás módját. Azt sajnálom szívből,
amikor a szeretet, a jószág, az együttérzés szavai nem találtak
utat ajkamig. Te oldhatod meg, Uram, az én némaságomat is.*

*

**„Azon nyomban meg is nyílt a füle, és megoldódott a
nyelve, úgy hogy érthetően beszélt. Jézus megparancsolta,
hogy senkinek ne mondják el.”**

Mk 7, 35–36

*

Az Isteni Szó az örökkévalóságból tört bele a mi időnkbe és a megtestesülés óta innen hangzik vissza az örökkévalóságra. Ezt a kettős irányt hirdeti az angyali szózat a betlehemi éjszakában: dicsőség a magasságban Istennek és békeség a földön a jóakarátú embereknek. A megtestesült Igének tehát ez a programja: megdicsőíteni Istent, az Atyát, és hirdetni a békét, a kiengesztelődést az embereknek. Ő lesz a tökéletes imádás megvalósítója, és az emberi egyetértés záloga. Aki benne hisz, az megtanul Istennel beszélni. Rájön, hogy az ég és föld között csak Krisztus nyelven lehet igazi párbeszédet folytatni.

Az emberek közötti párbeszéd ebből a felfelé nézésből folyik. Az emberré lett Ige megvilágította, hogy az esendő ember az Istennel fennálló fiúsági kapcsolat hordozója. Mégpedig minden ember az. Ezért az egymás közötti relációk rendezésében arra kell törekednünk, hogy először mindenki önmagában térjen vissza ennek a személyes méltóságnak a követelményeihez és segítse hozzá a párbeszéd partnerét is.

GÁL F.

*

Isten azért teremtette az embereket, hogy igazságosságban és szeretetben egyetértsenek; hogy segítsék és kiegészítsék egymást testvéri együttműködésben.

XXIII. JÁNOS

*

Mindannyian felelősek vagyunk mindenkiért, nem szabad úgy tennünk, mintha a történelem mellettünk vagy mögöttünk folyna el, és nekünk csak annyi közünk lenne hozzá, hogy megmerítjük benne a lábunkat. Saját történelmünket mi magunk alakítjuk: vezetők és vezetettek.

NEMESKÜRTY I.

*

Uram! Szívet adtál nekem, mely szeretni tud és szeretetet szomjaz. Észet adtál, mely gondolkodik tisztán és alkot; s én mégis félelemmel s gyűlölettel tekintem szívemet. Szívem megrontja eszemet, borzalmas gyilkos gépeket épített vele, hogy világunkat elpusztítsa, engem is és embertársaimat, s rongálja az élet szent anyagát. Isten! Tisztítsd meg szívemet, emeld fel, s tégy testvéreimnek testvérévé.

SENTGYÖRGYI A.

ÉVKÖZI 23.

SZERDA

„Ha a testvéri közösségbe belép . . .”

Uram, mi észreveesszük, ha megszokott ismerőseink megérkeznek közénk a templomba. Méginkább felfigyelünk, ha új arcot látunk magunk között. De vajon érezheti-e bárki, aki betéved egy-egy szentmisére, hogy testvéri közösségbe érkezett? Összegyűlünk a közös áldozatra, de zavartan látjuk, hogy nem is olyan könnyű igazi közösséget kialakítani. Pedig te így gondoltad!

*

„Ha hisztek dicsőséges Urunkban, Jézus Krisztusban, ne legyetek személyválogatók! Mert ha a testvéri közösségbe belép egy fényesöltözötű férfi meg egy kopott ruhájú szegény is, ti arra figyeltek, aki drága ruhába van öltözve.”

JAK 2, 1-2

*

Az egyházban megvalósuló egység a sokféleségben és sokféleség az egységben, jól hasonlítható a mozaikképhez, amely kis darabokból áll össze, a gazdag szépségű virágoskerthez, melyben a különböző színű virágok egységes benyomást keltenek, a többszólamú zenéhez, énekhez, ahol a szólamok, hangok, hangszerek harmoniába csendülnek össze.

Az egység kifejezője, jelképe és megvalósítója az eukarisztia. Ezért imádkozzuk a III. misekánonban: „Engedd, hogy mi, akik Fiadnak testét és vérének magunkhoz vesszük, egy Test és egy Lélek lehessünk Krisztusban.”

KISS L.

*

„Tanuljatok tőlem, mert szelíd és alázatos szívű vagyok” – mondta az, akinek az Istenség tulajdona volt, de mégsem szégyellte azt, hogy ember legyen. Ha szelídek és alázatosak vagyunk, akkor nem esik nehezünkre magunkat Istennek átadni, neki engedelmeskedni, vezetésére bízni magunkat, s úgy állni előtte, mint bízó gyermekek. S csak ebben a beállítottságban leszünk mi újból közösségi emberek, mert e nélkül a másik emberben riválist vagy ellenfelet látunk. A gőg és az önzés okozza a mi békétlenségünket; ezek kényszerítenek állandó harcra – Isten ellen, embertársaink ellen – s ezek következtében vár ránk a remény nélküli magányosság.

E. NIKRIN

*

Élő Isten, jöjj és alakítsd lelkünket Lelked templomává. Szentelj meg minket, Urunk! Kereszteld meg egyházadat a Tűzzel, hogy az egyházzakadások megszűnjenek, és egyházad, mint az igazság oszlopa és támasza álljon a földön. Áraszd mindnyájunkra a Szentlélek adományait: a testvéri szeretetet, az örömet, a békét, a jóságos türelmet!

TAIZÉ-I OFFICIUM

„Különbséget teszten az emberek között.”

Igen, Uram, mi osztályozzuk egymást. Másképp nézünk a szentmisén jelenlevő „hosszúhajúra”, másképp a jelentéktelenre, az anyókára és másképp a „jobb emberre”. Ez lehet egyik akadályja annak, hogy egymásra oly nehezen találunk. Meg kell tanulnunk felfedezni a ruhák alatt dobogó, élő, a magunkéhoz hasonló szívet.

*

„A szegényhez pedig így szóltok: Állj csak oda! Vagy pedig: Ül ide a zsámolyra, a lábam elé! Ugye, hogy különbséget teszten az emberek között.”

JAK 2, 3

*

A konzervatívok kérdezzék meg maguktól: vajon nem félelem húzódik-e meg az igazságért való aggódásuk mögött, amely gyorsan a másik elítélésére vezet és elszigetelődésben és „mindent jobban tudás”-ban végződik; vajon nem fenyegeti-e őket az a veszély, hogy magukat tartják az egyházban az egyedüli törvényes csoportnak.

Az előre sietők pedig komolyan vizsgálják meg: vajon nem hiányzik-e belőlük a szükséges hűség a hagyomány iránt, amikor a korszellemhez alkalmazzák a hitet és ezáltal elsímítják a hit „botrányát”. Mi is volna akkor az, ami különleges a keresztény hitben, az emberről és a világról való többi felfogással szemben?

A bizonytalanok és a keresők nagy csoportja pedig tegye fel magának a kérdést: nem túlságosan kishitűen ítélik-e meg az egyház és maguk helyzetét? Isten Lelke vajon nem nyithat-e új utakat a becsületes keresés közben, amelyek kivezetnek a megrögzött álláspontokból?

W. KEMPE

*

Nem csupán a paternalisztikus rendszer kárait látva ébrednek egyházunkban a testvériség következetes megvalósítására törekvő vágy. Nem egyes csoportok – legyenek

bár papok vagy világiak – különcködő hangja, hanem magának az evangéliumnak követelő szava az, amely napjainkban egyre inkább utat tör.

O. MAUER

*

Hajlamosak vagyunk elfeledni, hogy az egyház úton van. Türelmeseknek, de egyszersmind türelmetleneknek is kell lennünk. El kell ugyan ismernünk, hogy jelentős útszakszokat hagytunk magunk mögött, ugyanakkor azonban várakozva és bizalommal kell a Szentlélek működése és saját jövő feladataink felé tekintenünk.

L. J. SUENENS

*

Krisztusom, a te evangéliumodat könnyű hallgatni, – de nehéz élni. Meg vagyok elégedve az én kis, tisztességes életemmel, s félek attól, hogy azt megváltoztassam.

Nem teszek eleget az emberekért. Félek, hogy – mivel mindig csak magamért teszek valamit – nem teszem meg mindazt, amit az emberek várnak tőlem.

Add, hogy hozzálássak – a mai napon!

A. PEREIRA

ÉVKÖZI 23.

PÉNTEK

„Igazságtalanul ítéltetek”

Sajnos így van. Első dolgunk véleményt formálni mások-ról. A vélemény – így vagy úgy – feltétlenül igazságtalan. Mert ki ítéltet a teljes igazság szerint az emberről? Csak te, Urunk. De nem is ez a fő baj. Az a fő baj, hogy akit ítélek, azt távol tartom magamtól. Pedig te nem az ítéletre, hanem a szeretetre tanítottál minket, s így akartál egységet teremteni köztünk.

*

„Igazságtalanul ítéltetek a szegényekről. Tudjátok tehát, Isten éppen azokat választotta ki, akik a világ szemében szegények, hogy gazdagokká tegye őket a hitben.”

JAK 2, 5

*

Létünket jobban veszélyezteti mások gyengesége, mint a saját magunké. A szenvedő ember tehetetlensége néha túlságosan nagy. Fájdalomszántotta arccal jön hozzánk valaki, és mi tehetetlenül állunk vele szemben, anélkül, hogy segíteni tudnánk. Hátra van még ekkor az irgalmasság legvégső cselekedete: ha a fájdalom valóban mélyre hatol, sokszor nem lehet másként segíteni, mint hogy az ember egyszerűen „együtt szenved” a másikkal. Az egyetlen, amit még tenni lehet: szélesre tárni a szívet, hagyni, hadd áradjon bele a más fájdalma, és kitartani ebben az együtt-szenvedésben mindaddig, míg a szenvedő megkönnyebbültnek érzi magát, mert egy szerető szív együtt viseli kínját.

BOROS L.

*

Ha alázatosan bevalljuk – és az alázatosság egyenlő az igazsággal! – hogy Isten szemében éppoly „elfogadhatatlannak” vagyunk, mint bukott fivéreink, botlott nővéreink és kiállhatatlan szomszédaink; hogy elégtelenségeink szintkülönbsége az Úr mértékével mérve nem is olyan nagy, mint amilyennek mi látjuk, és hogy valamennyiünket csak az Ő irgalma ment meg, – vajon akkor nem tanulnánk-e meg, hogy másokat elnézőbben és több szeretettel bíráljunk?

E. NIKRIN

*

Isten módján iparkodjunk szeretni. Isten nem azért szeret bennünket, mert különösebben jók, erényesek, érdemekben gazdagok, neki hasznosak vagy éppenséggel szükségesek volnánk; – nem azért szeret bennünket, mert mi vagyunk jók, hanem mert ő jó.

J. RATZINGER

*

Uram! E szép földet adtad, hogy rajta éljünk. Segítettél, hogy művedet megértsük, könnyítsük munkánk s küzdjünk le az éhséget és betegséget is.

Isten! A teremtésben tégy a társaiddá, hogy értsük műved s nemesítsük azt, földünket biztos otthonná téve a boldog jólétnek s harmóniának.

SZENTGYÖRGYI A.

„Örökösei lesztek az országnak”

Földi örökségnél jó a kevés örökös, sőt legjobb az egyedüli, – ha az én vagyok. A mennyek országával azonban egészen más a helyzet. Minél többen örököljük azt, annál boldogítóbb. És minél többet nyernek el belőle mások, annál gazdagabban kapok belőle magam is. Csak az örökölheti meg, aki társ- örökös kíván lenni sokakkal.

*

„Isten éppen a szegényeket választotta ki, hogy örökösei legyenek annak az országnak, melyet az őt szeretőknek ígért. Ti pedig lenézitek a szegényt!”

JAK 2, 5–6

*

Elsorvad a lelkünk, haldoklunk, mert nem vagyunk igazán szegények. Eltévedünk, mert ez az egyetlen világító fény nem ragyog mindig vakoskodó szemünk előtt, s mert elfelejtjük, hogy a lemondás milyen útja vezet az örökkévaló gazdagsághoz. Megvetjük a szegénységet s a szegényt is minden szépen hangzó beszédünk ellenére. Ki vállalkoznék rá, hogy megcsókolja az elhagyott, rongyos szegénynek lábát? De legfőképpen ki gondolná, hogyha ezt tenné, önmagát tisztelné meg? Kinek jut eszébe, nem az, hogy köszönetet mondjon annak, akitől alamizsnát kap, hanem hogy megköszönje a szegénynek, hogy elfogadja az alamizsnát?

A szegénység minden hazugságtól megszabadítaná életünket. Mert egyedül a szegénység dicső, a szegénység igaz. A mi kis észjárásunk ezt nem érti. A mi fényűzésünk telve van hamissággal, s azt hisszük, sajnós, hogy az erény is bizonyos fajta fényűzés.

P. CHARLES

*

A lelki és apostoli élet tökéletes példája a boldogságos Szűz Mária, az apostolok királynéja. Amíg – mint bárki más – a földön élte családi gonddal és munkával teli életét,

mindenkor bensőségesen kapcsolódott Fiához és igazán páratlanul együttműködött üdvözítő tevékenységével. Most pedig, fölvétetve a mennybe, annyi szeretettel gondol Fiának még zarándokló testvéreire, akik veszedelemben forognak és szorongatást szenvednek, míg el nem jutnak a boldog hazába. Áhítatosan tisztelik őt a hívek, és ajánlják anyai gondjaiba a maguk életét.

II. Vatikánium: Világiak

*

Uram, én is szegény vagyok, talán nincs is másom, csak az időm, – s azt sem tudom, mivel töltöttem el. Nincsenek szép virágaim, – de hiszen a legszebbek is elhervadnak. Vedd hát tőlem e hervadó virágokat: életem éveit, napjait, óráit és perceit; így este mindig átnyújtom neked elhervadt virágaim csokrát.

P. ROTH

„Kinek tartanak az emberek?”

Uram, te tovább élsz mibennünk, akik egyházadat alkotjuk. Ma tőlünk, a te népedtől függ, hogy kinek tartanak téged az emberek. Míg a földön jártál, benned valaki rendkívülit, valaki egészen nagyot ismertek meg az emberek. Vajon a te néped nem kicsinyít-e le téged az emberek szemében?

*

„Jézus egy alkalommal elindult Betszaidából Fülöp Cezareája vidékére. Útközben megkérdezte tanítványait: **Kinek tartanak engem az emberek? – Azok így válaszoltak: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, ismét mások valamelyik prófétának.**”

Mk 8, 27–28

*

Istenem, te mindenben minden vagy. Mindaz, ami végeségem szűk korlátai közt szorong, tülekedik és küzd, benned végtelenné lesz. Így legalább létezik egy valaki, akiben az ember határtalanul és feltétlenül szeretheti azt, amit éppen szeretni akar. Így lesz végtelenséged végességünk megváltása.

És mégis, Istenem: be kell vallanom: minél tovább gondolok rá, annál inkább aggaszt éppen ez a természeted. Hogyan számolhatnék jóságoddal, ha tudom, hogy az benned szent szigort is jelent, és mérhetetlen irgalmaddal, ha az ugyanakkor igazságosságod is? Ha hozzám szólsz, mindig mindent kimondasz: végtelenségedet. Ez a szó azonban végességem minden számítását felborítja. Uram, szólnod kell egy szót hozzám, amely nem jelent egyszerűen mindent, minthogy mindent kifürkészhetetlen egységbe foglal össze.

Ő végtelen Isten, te így akartál hozzám szólni! Emberi Ige alakjában jöttél hozzám. Mert te, Végtelen, a mi Urunk Jézus Krisztus Istene vagy. Ő emberi nyelven szólt hozzánk. A szeretet szava többé már nem jelenthet semmi olyasmit, amitől félnem kellene.

Lelki szemem megvakul, Istenem, ha végtelenségedet veszi figyelembe, amelyben te mindenben minden vagy, és

határtalanságod sötétje ölel körül. Ezért fogok, Urunk Jézus Krisztus Istene, az ő szívére nézni.

És volna még egy kérésem: tedd szívemet Fiad szívéhez hasonlóvá, a szeretetben oly tágassá és gazdaggá, hogy testvéreim – vagy legalább egy közülük – egyszer az életemben beléphessen ezen a kapun és megértse, hogy szeretted őt. Urunk Jézus Krisztus Istene, engedd, hogy megtaláljalak téged az ő szívében.

K. RAHNER

*

Ha a keresztény hitről van szó, akkor a személy és az ügy elválaszthatatlanok. Nem lehet úgy viselkedni, mintha a krisztusi üzenet egy ügy volna, melyet személytelenül is lehet képviselni. A krisztusi hit abban lesz láthatóvá, hogy hogyan beszél és cselekszik a hívő ember. Erre gondol szent Pál, amikor azt mondja, hogy ő Krisztus jó illata. Hogy a képnél maradjunk: Pál kereszténységét „meg lehet szagolni”, vagyis az érzékelhető. A keresztény ember jelenlétének tehát meg kell határoznia a klimát, az atmoszférát környezetében. A keresztény nem maradhat rejtett.

P. POSTH

ÉVKÖZI 24.

HÉTFŐ

„Mit használ, hogy van hite?”

Jézusom, egyházad hirdeti, hogy te vagy a Messiás. Ma egyre kevesebben hiszik el neki. Éppen ezért meg kell értenünk, hogy nekünk is, mindnyájunknak szól szent Jakab apostol megállapítása: „Mit használ, hogy van hite, de hitből fakadó cselekedetei nincsenek?” Most hát a tettek ideje érkezett el. Néped mindig hirdetett téged – szavával, de most tetteinkből kell megismernie a világnak, hogy bennünk élsz.

*

„Testvéreim, mit használ, ha valaki azt mondja, hogy van hite, de hitből fakadó cselekedetei nincsenek? Vajon üdvözítheti-e őt ez a hit? – Ha például egy testvér ruházatban vagy a mindennapi élelemben szükségét szenved, de nem adjátok meg neki mindazt, amire szüksége lenne, mit hasz-

náltok nekik? Ugyanígy van a hittel is! Ha nem fakadnak belőle jócselekedetek is, csupán holt dolog önmagában.”

JAK 2, 14–17

*

Pusztába kiáltó szavak vagyunk. De a szavak testet akarnak öltetni. Testbe akarnak öltözni. És ha ez nem történik meg, akkor álmodozássá, meséléssé változunk. A felnőtt emberek élete akkor majd máshol fog lejátszódni. Húsz évszázaddal ezelőtt az Ige teremő kapcsolatba lépett a világgal: testté lett. De mit jelent mégis az, hogy valósággá vált a kapcsolat, ha mi ma vonakodunk ezt valóra váltani? Ez az igehirdetésnek, a hitnek igazi drámája. Pontosabban: ez az életnek egyetlen nagy kérdése.

Ha nem az Ige ölti magára a testet, akkor mi fog megtestesülni? A másik valóság: az önzés, a hazugság, a világ fejedelme. És ez nem pusztá képzelődés, hanem valóság.

J. CARDONNEL

*

A rossz idők rákényszerítenek, hogy felülvizsgáljuk mind-
azt, amit már tudni véltünk: a világot, az embert, az Istent.

A komisz idő arra jó, hogy haladásra késztesen.

Ne mondjuk, hogy rosszkor születünk. Gyümölcsöztes-
sük az ajándék-időt!

J. SALIEGE

*

Hadd igazodjam Hozzád, a Napomhoz,
míg percnyi életem tart, Istenem!

Mutassam, míg karod ereje hordoz,
örökkévalóságod idelenn.

SZABÓ GÉZA: Napóra

ÉVKÖZI 24.

KEDD

„Hallásomat megnyitotta.”

*Te azt hirdetted, Jézusom, amit Atyádtól hallottál. Egy-
házadnak azt kell hirdetnie, amit Istenről benned megismert,
örök Ige. Szükséges hát, hogy ne csak ígét hirdető ajka, de*

rád figyelő füle is legyen egyházadnak! Nem ellenkezhetsz, hanem veled együtt kell járnia az Atya akarata szerint az élők földjén.

*

„A hallásomat megnyitotta Uram, Istenem; én meg nem ellenkeztem, tőle nem fordultam el. Hagytam, hogy testem verjék, arcom tépdessék; türtem, hogy gyalázzanak, orcám köpdössék. Az Úr az én segítő Istenem. Ezért nem érhet szégyent soha életem!”

Iz 50, 5–6

*

A keresztyén ember a hit embere. Ez a hit nem velünk született adottság, és nem is csupán a hívő környezetbe való „beleszületésnek” eredménye. A hit mindig kérdésekkel terhes, – őszinte nyitottság, rácsodálkozás jár előtte. A hit továbbá mindig válasz, felelet is. Isten kérdez, hív, felhív erre a válaszadásra. De ez azt isteni hívás, jelentkezés az élet sodrában legtöbbször saját tapasztalataink nyomán támadt kérdésekben, töprengéseink és csodálkozásunk során válik számunkra nemcsak válasszá, de követelő fel szólítássá is.

SZENNAY A.

*

Manapság köztünk is felhangzik a kérdés, mint annak idején Izrael népénél: Hol van hát Isten segítő hatalma, mely napjainkban fenntartja az ő népét? Izrael azonban nem méltatlankodva, hanem könyörögve tette fel ezt a kérdést. Ők szembesegültek Isten irgalmával, tehát nem volt joguk a vádaskodásra. És ez ránk is érvényes. És éppen ezért érvényes az is, hogy könyörögjünk Isten igazságáért: Fordulj újból hozzánk! Hisz Te vagy atyánk, megváltónk, kezdettől fogva így szólítunk.

SCHMIDT P.

*

Legalább egy szentjánosbogár lámpása kéne, hogy rátáljunk az útra, mely Hozzád vezet. A mély és vak éjszakában bolyongok emlékezet óta. Hol ennek az úrnak a partja, hogy megkapaszkodhatnék? Álmaim tüzei is kihunytak, üresek szőlőskertem venyigéi. De mindezek felett Te hiány-

zol ebben a semmiben, ami mellemet szorítja és ellopja kiáltásom. Minden eltévedtek félelme az enyém. Mi lesz velem, ha nem szólítasz, ha nem nyújtod felém a kezed!

KASSÁK L.

ÉVKÖZI 24.

SZERDA

„Ezt senkinek se mondják el”

Miért nem akartad, Uram, hogy halálod előtt megtudják azt, amire rájött Péter, hogy te vagy a Messiás? Ugye azért, mert előbb be akartál mutatkozni az emberiségnek? A te teljes bemutatkozásod a kereszti önkéntes vállalása. Uram, tudom, egyházad is úgy bizonyíthatja csak tetteivel a hitét, ha szintén felveszi keresztjét és önzetlen szeretetben nyújtja magát másoknak.

*

„Megkérdezte tőlük: Hát ti kinek tartotok engem? Péter válaszolt: Te vagy a Messiás. – Ekkor a lelkükre kötötte, hogy ezt senkinek se mondják el róla. Ezután arról beszélt, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie.”

Mk 8, 29–30

*

Vannak olyan idők, amikor az Ige vezet minket a világhoz és a történelemhez, és van, amikor a világ kiáltása és sokféle jele utal az Ige történetéhez és az emberekhez. Ezzel azt akarom mondani, hogy sokszor Krisztus buzdít minket arra, hogy forduljunk az emberekhez és szolgáljuk őket, máskor viszont az emberek útján találjuk meg Krisztust és megtanuljuk igazán megérteni őt.

G. CASALIS

*

Krisztus Urunk mértékét akarván mutatni az isteni szeretet nagy voltának, azt mondja, hogy Isten úgy szerette a világot, hogy egyetlenegy Fiát adta. Nem földi paradicsomot, mint Ádámnak; nem tágas földeket és bő majorságokat, mint Ábrahámnak; nem világi országot és birodalmat,

mint Dávid királynak, hanem egyetlenegy Fiát, magával egyenlő természetű Fiát adta; nem mulatságra, hanem munkára, fáradságra, halálra adta érettünk, amikor testbe öltöztette. Ó végtelen szeretet! Ó kimondhatatlan irgalmasság!

PÁZMÁNY P.

*

Aki mindig vidám, jóságos, készséges, elnéző, áldozatkész és türelmes az emberekhez, könnyen boldogul velük. Isten csodás, természetfeletti ösztönzést ad ehhez.

R. MAYER

*

Add kegyelmedet nekem, hogy én, a szegény köntös, amelyben te, elrejtőzött Isten, az emberekhez közeledni akarsz, napról napra jobban megszabaduljak az önzéstől és minden más bűntől. Akkor is az maradok, aminek lennem kell: lepled és haszontalan szolgád. De legalább egyre hasonlóbba leszek Fiadhoz, aki Istensége örök fényét szolgálai köntös alá rejtette. Ha terhedet viselem, küldetésed terhét, ha lenyom a megbízatás, méltóságod pedig megaláz, viszont gyöngeségem Fiadéba olvad, akkor bízhatom abban, hogy az az akadály, melyet jövedelednek jelentek, mégis csak áldás lesz testvéreim számára.

K. RAHNER

ÉVKÖZI 24.

CSÜTÖRTÖK

„A védtelen embernek gondját viseli.”

Istenem, milyen hatalom volt valamikor az egyház kezében! Császárokat kényszerített térdre, népek sorsát irányította. Hol van már mindez? Hála neked Urunk, hogy elvetted a világi hatalmat tőlünk, mert az erős önmagában bízik, és megsemmisül. A védtelen embernek ellenben – szent ígéd szerint – gondját viseled. Az erős bölcsnek és egyedül okosnak képzelet magát, s így rabja lesz a gögnek. Jó annak, aki alázatos és aki gondját rád bizza.

*

„Irgalmas a mi Urunk, és úgy ítél fölöttünk; Isten könyörül rajtunk. A védtelen embernek gondját viseli; senki voltam, mégis üdvözít.”

114. ZSOLT 8

*

Dolgozószobámban tartom E. M. Hinz egy bronzplasztikájának fényképét: „Az üres kezek.” Térdenálló ember, arcát az ég felé fordítja és – ez indít meg a legmélyebben – két kezét fölemeli, nyitott tenyérrel, mint valami kelyhet, készen mindent odaadni és mindent befogadni.

Úgy megszoktuk a létért való küzdelmet, hogy sokszor imádságunk is az önmagunkban való megbizonyosodás nyomait viseli magán. Azt akarjuk, hogy az ima „sikerüljön”, segítséget akarunk találni benne, át akarjuk alakítani az életünket, ki akarjuk erőszakolni Istentől a hit ajándékát... Mindez ellentéte az egyszerűségnek. Ha olyan kézzel járulunk az imádsághoz, amely meg akar markolni valamit, sőt talán dühtől és keserőségtől ökölbesorul, akkor imánk felelet nélkül marad, nem tudunk túljutni vele a magunk határán.

*

W. SPAHN

Olyanok vagyunk, mint a folyóparton növő nád. Ha da-gad a folyó, meghajlik a nád; ha apad a víz, felegyenesedik megint, és nő erőteljesen, vidáman és felüdülten. – Nekünk is meg kell hajolnunk olykor és megalázkodnunk, hogy azután vígan, frissen kiegyenesedhessünk.

ÁRPÁDHÁZI SZ. ERZSÉBET

*

Mindenható irgalmas Isten, te megengeded, hogy a nap közepén fellélegezzünk. Tekints kegyes szemmel megkezdett munkánkra, hozd helyre hibáinkat és add, hogy neked tetszően fejezzük be dolgainkat.

BREVIÁRIUM: Déli könyörgés

ÉVKÖZI 24.

PÉNTEK

„Senki voltam, mégis üdvözít.”

Talán igaz lehetett valamikor, hogy a legokosabb emberek papjaid voltak, Uram. Talán valóban egyházadnál volt a tudomány. De az is lehet, hogy csak a látszat volt ez.

Ma mindenesetre még a látszata is elűnt annak, hogy egyházad a legnagyobb tudósok és legkiválóbb emberek gyűlékezete. De hát te – mint szavad mondja – a senkiket akarod üdvözíteni. Nekünk nem a tudósok köntösét, hanem az üdvösség ruháját kell hordanunk.

*

„Senki voltam, mégis üdvözít. Kiragadott a halálból, letörölte szemem könnyeit, megóvott, nehogy a mélybe hulljak. Ezentúl Isten színe előtt járok az élők földjén.”

114. ZSOLT 8–9

*

A „vigasztalások könyve” számunkra nem a sebészet, sem a magfizika vagy éppen a biológia könyvtárra menő szakirodalma, hanem az, ahol ezt olvashatjuk: „Ki ragadhat el minket Krisztus szeretetéből? Nyomor, vagy szükség, üldöztetés vagy éhínség, ruhátlanság, életveszély vagy kard?... Biztos vagyok abban, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem jövődők, sem egyéb teremtmény el nem szakíthat minket Isten szeretetétől, mely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van.” Az ember naggyá válik, óriássá nő munkás, tudományos erőfeszítéseinek útján. Óriássá, de nem Istenné. Nem azzá, akiről tudjuk, hogy „nagyobb szívünknel: ő mindent tud”.

*

SZENNAY A.

Nem kell nappá lennem, hogy megismerjem a napot és nem kell számmá lennem, hogy számolni tudjak; de istenivé kell lennem, hogy megtaláljam az élő Istent. Ehhez kell a gondolat minden merészsége és a szív minden bátorsága: követni az Istent, aki önmagát kiüresítette és hasonló lett az emberekhez.

*

VARGA L.

Húsz évszázada él és küzd az egyház, nem az erőszak, hanem a szeretet, az ima és az áldozat fegyvereivel. Ezek a fegyverek összehasonlíthatatlanok és legyőzhetetlenek, mert isteni Alapítónk fegyverei.

XXIII. JÁNOS

*

Istenem, tehozzád kell térnem; ezt világosan érzem. Kopogtatok; nyiss ajtót nekem. Taníts engem, hogyan viselkedjem, hogy hozzád eljussak. Nincs többem, mint a jó akarat. Nem tudok többet, mint annyit, hogy le kell értékelnem mindazt, ami mulandó és elenyésző, s azt kell keresnem, ami szilárd és örök.

SZ. ÁGOSTON

ÉVKÖZI 24.

SZOMBAT

„Szemrehányást tett neki.”

Uram, sok híved csendes szemrehányással tekint az égre: miért engeded oly sokféleképpen megszégyenülni egyházadat? Dehát te gondolkodsz bölcsen, minden emberi bölcseséget felülmúlóan, Istenünk. Mint az egyes emberből, úgy az egyházból is a szenvedés alakítja ki a szentet, a megalázkodás a krisztusi lelkiületet.

*

„Ezután arról beszélt nekik, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie. Péter ekkor félrevonta és szemrehányást tett neki. De ő hátrafordult, ránézett tanítványaira, és így korholta Pétert: Takarodj előlem, sátán! Emberi módon gondolkodol, és nem az Isten tervei szerint.”

Mk 8, 31–33

*

Jézus int; akarja, hogy kövessük, hogy vegyük föl keresz-tünket s kövessük. Az a gondolatom jön: akarja-e, hogy vele menjünk. Kértem ezt, mert látom, hogy mennyire szereti a magányos utakat. Magányosan járt, lelkének mélyeit senki sem ismerte; magányosan vitte föl keresztjét a Golgota-ra. S kellett is e nagy utakat magányosan megjárnia, hiszen a nagy lelkek útjai magányos utak. De meg a mi lelki életünk útjai is magányosak; mások szerethetnek, gyámolíthatnak, buzdíthatnak, de az én öntudatom világá-ban, mélységeiben vagy pusztáin végre is magam járok. Csak az Isten, kit lelkem mélyén látok, kiből én magam vagyok, csak ő van velem; Benne kell elmélyednem, hogy előre haladhassak, belé nőm, hogy kifejlődhessek;

erejét, kegyelmét felszívnom magamba, hogy isteni életet éljek. Ó igen, ide be, erre a magányos útra, ide a mélybe int az Úr. Itt szülessél úiiá!

PROHÁSZKA O.

*

Az egyesülés Isten és az emberiség között a betlehemi istállóban és a názáreti parasztházban történt annyira alázatba és szegénységbe öltözve, hogy ez a világ dicsősége mellett, a közvélemény előtt nem számít. Továbbá itt halt meg és támadt föl az Isten értünk, de ennek sincs árfolyama a politika és az üzlet piacán. Pedig csak az jut Istenhez, aki meglátja és összefogja e távlatokat: a legfőbb dicsőséget a legsűrűbb homályban.

VARGA L.

*

Úr Jézus Krisztus, te kitártad kezéd a kereszten az emberek megmentésére; engedd, hogy cselekedeteink kedvesek legyenek előtted, és hirdethessük a világban megváltásod művét.

BREVIÁRIUM: délutáni könyörgés

„A jókról beszélgetnek.”

Ugye ne bántson, Uram, ha beszélnek rólam az emberek? Mindenkit nyelvére vesz az ember, aki kicsit is más, mint az átlag. Akár jobb, akár rosszabb a többinél. Hogy jobb vagy rosszabb vagyok-e, ezt te tudod, Istenem. De hogy más vagyok, mint a tömeg, azért mert őszintén hiszek benned, az – remélem – biztos. Míg vallásos maradok, beszélnek rólam az emberek, de hát így vagyok a te prófétád.

*

„A jókról gyakran így beszélnek a gonoszok: Lássuk csak, igaz-e, amit beszél? Tegyük próbára, mi lesz vele, hogyan végződik élete? Mert ha igaz, hogy az Isten gyermeke, akkor nem árthatnak neki ellenségei.”

BÖLCS 2, 17–18

*

Krisztus ebben foglalja össze feladatát: „Arra születtem, és azért jöttem a világra, hogy tanúságot tegyek az igazságról.” Ez egyúttal uralmának, királyságának is tartalma, hiszen akkor mondja e szavakat, amikor Pilátus megkérdezi, királynak vallja-e magát. Az igazság itt azt jelenti, hogy a teremő Isten magáénak vallja az embert és a Megváltóban üdvrendet készített számára.

Egyházában ezt a tanúskodást akarta véglegesíteni, ezért jelentette ki mennybemenetele előtt: „Tanúim lesztek”... Szava inkább jövődőlés, mint parancs.

GÁL F.

*

Eldönteni, hogy ilyen vagy olyan esetben mit kell tenni – általában nagyon egyszerű; megjelölni, hogyan kell tenni, s megmutatni a módszer alkalmazását – ez már nehezebb; pontosan megokolni, hogy miért kell úgy tenni, és ezt meggyőző okokkal megmagyarázni – rendkívül nehéz feladat, amelyre nem áhítozik senki.

Szent feladatunk megtudni kötelességünk miértjét. Midőn

ellentmondások ostromolnak, könnyebben ellenállunk és kitartunk a hűségben, ha ismerjük az elveket, amelyek a valóságot és igazságot hordozzák magukban.

P. CHARLES

*

Te, aki fölöttünk vagy, – Te, aki egy vagy közülünk, – Te, aki vagy, és bennünk is vagy: add, hogy mindenki lásson bennem is! Hadd készítsem az utat számodra, s köszönjem meg azt is, ami közben ellenem van, de mások gondját ne felejtsem! Tarts meg szeretettedben, ahogy elvárod, hogy másokat is megtartsak abban. Legyen bennem minden a te dicsőségedre, ne engedd, hogy bármikor is kétségbe essem! Mert a te kezédben vagyok, benned csak erőt és jóságot találok.

D. HAMMARSKJÖLD

ÉVKÖZI 25.

HÉTFŐ

„Lássuk, igaz-e, amit mond?”

Uram, magad vagy rá a tanú, hogy én kerülöm a vallási témákat, amennyire csak lehet. Mégis tudják az emberek, hogy vallásos vagyok, tehát viselkedésemmel mindenképpen mondok valamit a vallásosságról. Jézusom, érthető, hogy érdekli az embereket, igaz-e, amit hitünk tanít. Meg kell érződni rajtam, hogy te szeretsz, és hogy jó téged viszont szeretni.

*

„Istenem, szent nevedért védj meg engem; ítélj ügyemben csodás erőddel! Hallgasd meg könyörgő szavamat! Figyeld ajkaimnak imáját!”

53. ZSOLT 3–4

*

Az egyének személyes boldogsága az egyes köznapi munkáktól függ. Boldoggá vagy boldogtalanná tesz az, hogy valaki felismeri-e napi munkájának az értékét, vagy nem. A jelen és a jövő boldogsága, valaki jegyességének,

házasságának, családjának, gyermekeinek boldogsága, és azok boldogsága, akikkel ma vagy ezután együtt él, mind a napi tevékenységtől és annak értékelésétől függ. Sőt, nemcsak az egyéni boldogság, hanem az egész emberisége is... Férfi vagy nő: egyre megy, – nemcsak emberi, hanem isteni szerepe is van mindnyájunknak. Mindenkinék képviselnie kell környezetében az Úristent. Mindenkinék küldetése van. Mindenki Isten megbízottja.

J. CARDIJN

*

Európa népei a keresztnek köszönhetik, amivé lettek. Hivatásuk a keresztet képviselni a világban, de erre csak akkor képesek, ha egészen magukévá is tették a keresztet, és elvesztik létjogosultságukat, mielőtt e küzdelmet földadják, és a kereszt többé nem rendíti meg őket. A népek hivatása, hogy megosszák Isten terhét.

R. SCHNEIDER

*

Tudom, hogy néz, és tudom, hogy szeret,
tudom, hogy vár, és a lelkembe lát,
és minden szónál kedvesebb előtte,
ha megtalálja bennem önmagát.

BALÁSSY L.: Isten

*

Ismered, Uram, felületességemet, de a mélyebb szinteket is bennem; igaz voltomat, de látszatvalóságomat is. Gyakran hivatkozom arra, hogy jó ember vagyok, s még inkább arra, hogy olyan keresztény vagyok, akit az emberek szeretnek. Ha ilyen gondolataim jönnek, szeretnék utána a föld alá bújni, arra gondolva, hogy te, Uram, ismered minden elesettségemet, s mégis szeretsz és fel akarsz emelni. Uram, tarts meg őszintének és egyenesnek, akkor mindig fel tudok emelkedni a te segítségeddel!

A. ROSCHE

„Szidjuk, verjük, kipróbáljuk.”

Uram, segíts bölcs nyugalommal elviselni a hitem miatt jövő gúnyolódásokat. Arra kell gondolnom, talán csak olyanok gúnyolóim, mint a gyerekek, akik szétszedik a játékkukat, hogy meglássák belsejét. A kíváncsiság vezeti a piszkálódókat is, s viselkedésük javamra válhat, hiszen hozzásegítenek, hogy őszintébb legyek, s jobban vigyázzak arra: szívemben terád bukkanjanak az emberek.

*

„A gonoszok szava: Tegyük próbára, szidjuk, verjük azt, aki jó. Hadd lássuk, hogy mennyire szelíd. Próbáljuk ki, hogy mennyire állhatatos!”

BÖLCS 2, 19

*

Mit szólunk Mária áldozatához, mikor elvállalta Krisztust? A Szűz hívő lelke átlátta Isten terveit, az angyal megerősítette: Istennél nincs lehetetlenség. De ott vannak az emberek, ott a közvélemény, ott maga a jegyes. Lesz-e ezeknek belátásuk? Felfogják-e Isten terveit? Ez az első gondolat, amely felmerül, amely megrendíti a gondolkodó elmét, kimondhatatlanul nehézzé teszi a döntést. A győzelem, amelyet a protoevangélium előre mondott, itt teljesült be. Mária itt emelkedett a közönséges méretű emberek fölé, itt tűnik fel először, mint mulier amicta sole, a Krisztus győzelmi fényében megjelenő asszony. Krisztus győzelme a megvetetés az emberek előtt, a megalázódás Isten előtt. Krisztusnak győznie kellett. Ezért jött. De először le kellett magát győznie annak, aki a csábítónak áldozatul esett gyöngesség képviselőjeként szerepelt. Ez a képviselő volt Szűz Mária.

HORVÁTH S.

*

Fáradozásunk győzelme a kegyelem győzelmének bizonyul.

TH. HAECKER

*

Hasztalan mondd a szegénynek, hogy van Isten, az árvának, hogy Atyja van a mennyben. Képekkel és szavakkal egyedül nem lehet Istent megismertetni. Ha ellenben segítesz a szegényen, hogy emberhez méltóan élhessen, ezzel bemutatod neki az Istent; ha az árvát apaként neveled, ebből megismeri a mennyi Atyát.

H. PESTALOZZI

*

Forog a világmindenség, de áll a kereszt. A keresztet a mi erőnk, hogy a magunkét is hordjuk, és Téged követhessünk. Te alkottad az embert, hogy a szenvedés által az üdvösségre jusson, – könyörülj rajtunk! Feltámadásod megdicsőítette sebhelyeidet, s örök jelként viseled őket, – könyörülj rajtunk! A világítéletkor a kereszt majd ismét feltűnik felettünk, – könyörülj rajtunk!

J. BERNHARD

ÉVKÖZI 25.

SZERDA

„Igaz-e, amit beszél?”

Uram, nem tudósok az emberek, csak élni szeretnének. Nem az elvont igazságokra, a hittételekre kíváncsiak, hanem az életigazságokra. Nem az érdekli őket, hogy valóban a te tested-e a szentostya. Az izgatja őket, hogy az a kicsi fehér valami valóban eszköze-e annak, hogy szívünk találkozzék Szíveddel. Éppen ezért nem vitatkoznom kell az emberekkel a hitről, hanem megsejtenni velük, hogy nagyon jó a tiédnek lenni.

*

„A jókról gyakran így beszélnek a gonoszok: Ítéljük rút halálra! Lássuk, igaz-e, amit mond, miszerint mindenkor oltalomban részesül!”

BÖLCS 2, 20

*

Az élet, a történelem mindig azokat igazolta, akik a helyesnek felismert útról soha le nem tértek; a meggyőződésből vállalt elveket soha fel nem adták; a korlátok előtt

meg nem torpantak; a felismert célokat soha el nem hagyták; nehézségek árvizei előtt nem fordultak soha vissza; meggyőződésüket soha meg nem tagadták. Nyugodt tempóval úsznak az ár ellen. Ki nem térnek vállalt kötelességek elől.

Nem elit emberek, nem tudósok vitték előbbre a történelem ügyét, hanem mindig az elszánt emberek.

Csak az emberséges és helytálló elszántak képesek felszántani az emberek közé ékelődött bizalmatlanság tarlóját.

KELETI K.

*

Az emberek közössége Istennel gyökerében oldja fel az élettől való rettegést, és helyet ad a megbékélt, csendes nyugalomnak és bizalomnak, mely a lélek mélyéből indul ki, és lassan egész lényét elborítja. Az ember élete ezután már alapvető bizalmas ráhagyatkozás a valóságra. Isten hatalma nem ellenség többé, mert az ember sem ellenfele Istennek; inkább együttesen versenyeznek a feladatban: biztosítani az üdvösséget. Az üdv kikezdhettelesen Istennél van. Az utolsó és legmélyebb feszültség félre áll – s következik a végső feloldódás és a szabadság.

A. BRUNNER

•

Uram, nem tudom felfedezni Amerikát, de az igazság után mindig kutatni szeretnék. Az igazságra szeretném feltenni erőmet, életemet, időmet. Nem tudok az őserdőben leprakórházat építeni, de emberek után akarok kutatni, akiknek szükségük van rám, és igénylik szeretetemet. Nem vagyok ürrepülő, nem fogok a Holdra lépni, de Isten országát szeretném megtalálni, amely olyan messze van, és mégis olyan közel, és olyan csodálatosan más, mint a világ minden országa és minden csillaga.

J. ZINK

„Lássuk, mennyire szelid?”

Valószínűleg igazuk van azoknak, akik szelidségünkön akarják lemérni, igaz-e, amiben hitünk megfogódzott. Szelid csak az tud lenni, aki biztos a dolgában. Az idegeskedés, sértődékenység, a „kiborulás” nem más, mint a belső bizonytalanság jele.

*

„Hatalmaskodók támadnak énám, erőszakkal életemre törnek, Istent szem elől tévesztik. Lám, Isten mégis megsegít, az Úr megmenti lelkemet.”

53. ZSOLT 6–8

*

A zsidók szemében azok számítottak igaznak Isten előtt, akik Mózes tíz parancsát és a hagyomány 613 parancsát megtartották. Jézus ezzel szemben a prófétáknak adott igazat. Nem a templomban és az oltárban, nem az áldozatokban és a betűszerint igazodó jámborságban, nem a nép erkölcsi törvényeihez való alkalmazkodásban áll az igaz lelkület, hanem az Istenre hagyatkozó szív őszinteségében.

Jézus követőit ezért a tanításért üldözték. Az üldözések azok részéről jöttek, akik Jézusban nem hittek, akik a régi jámborság megszállottjai voltak, akik Isten előtt kézmosásokkal és kicsinyes lelkiismeretességgel akartak igaznak látszani. Az üldözés tehát elkerülhetetlen volt. Két világ csapott itt össze az igazi vallásosság szembenálló megítélése folytán.

Kétezer év után még ma is nagyon ritka a keresztények között ez az igazi krisztusi hit. Mintha csak nem is hallották volna a keresztények Jézus és Pál tanítását. Mintha csak hiába esett volna az első keresztény közösség és az egyház oly sok vértanújának üldöztetése és az egyház prófétáinak tanúskodása, valamint mindazok vére és szava, akik Isten uralmának ügyét lángoló szívvel karolták fel. Mindezeket azonban boldognak nevezte Jézus, mindezeknek azt ígérte, amit ők vágytak, és amiért szenvedtek: hogy ti. Istennél

lesznek, az ő igazságának hatalmában és dicsőségének országában.

J. CH. HAMPE

*

Te vagy a Pásztor és Te vagy a Bárány,
Te vezess majd halálom óráján,
Szó és tett és Mennyország!
Te békéje minden térnek,
Add, hogy vissza-visszatérjek
Mindörökké Tehozzád.

VAS I.: A Béke-téri Krisztus

*

Kérünk, Urunk, hallgass meg minket, hogy megfontoltak legyünk életünkben, hogy a türelmetlenség elhagyjon minket, hogy a gonosz rohanás ne győzzön felettünk. Hogy nyugodtan és békés szívvel járjuk életünk útját, – míg Hozzád haza nem találunk.

ÉVKÖZI 25.

PÉNTEK

„A felülről származó bölcsesség nem ítélkező és nem alkoskodó.”

Uram, magam is látom hittestvéreimen: a vallás, a hit fő kompromittálói a fensőbbiséges lelkiület, az erkölcs-csösz hajlam, a lenézése „az erkölcsi fertőben” élőknek. Az is ide tartozik, mikor valaki mindenáron jó példát akar adni, – nem szeretetből, hanem hiúságból. Bárcsak mindig észre venném ilyen elcsúszásaimat!

*

„Az a bölcsesség, amely felülről származik, először is ártatlan, azután békeszerető, szerény, jórahajló, irgalommal és jótékonyssággal teljes.”

*

JAK 3, 17

Elgondolkoztató, hogy voltak és vannak olyan nem-keresztények és nemhívó emberek, akik képesek kereszténység nélkül is ténylegesen a megbékélésre, és erre az elvre

építik az embertárs és a nemzetek felé irányuló egyéni és közösségi magatartásukat.

SZENNAY A.

*

A büntetés és az ítélet nem a végső szava Istennek. Éppen azért a prófétáknak sem lehetett ezek meghirdetése a kizárólagos feladatuk. A prófétáknak minduntalan meg kellett szakítaniok fenyegetéseiket: Isten az eltaszítottakat újból visszafogadja, pásztort és királyt ad nekik, aki maga lesz a békesség egy korlátokat nem ismerő új országban.

P. FUNK

*

Minden vallási megújulásnál megfigyelhető az, hogy hűséges hívők szembeszegülnek vele; míg olyanok, akik semmi képp sem voltak vallásosak vagy egyházas érzelműek, megtalálják általa Jézust és benne az új életet. Mi ilyenkor a teendő? Örülni, hogy Isten ilyen hozzánk! És mély hálával belátni, hogy mi sem magunk szereztük meg vagy érdemeltük ki Isten szeretetét, hanem – hívőket és hitetleneket egyaránt – az ő kegyelme borított el minket.

DE BOOR

*

Add, Uram, hogy mindig igent tudjak mondani; minden új valósághoz és új helyzethez. Adj nyitott, kereső szívet, mely nem zárkózik el semmitől és senkitől. Nyisd ki szememet, hogy saját szegénységemben észrevegyem a te kegyelmed erejét, hogy így nyilvánvalóvá legyen előttem dicsőséged.

A. STEFFENS

ÉVKÖZI 25.

SZOMBAT

„Aki első akar lenni, legyen mindenki szolgálja!”

Ugye nem gög az, Uram, ha első akarok lenni a szeretetben, a te közelséged keresésében. Nem elég egyszerűen becsúszni a mennybe, hanem ott is a te közvetlen közelsége-

*det kívánom. S te meg is adod az útmutatást: ha mindenki-
ben és mindenben szolgálak, akkor első lehetek. Nem a fel-
tűnősködés, hanem a szolgálat vezet közeledbe.*

*

**„Útközben arról tanakodtak egymás közt, hogy ki a leg-
nagyobb közülük. Jézus ekkor azt mondta nekik: Aki első
akar lenni, legyen a legutolsó és mindenkinek a szolgája.**

Mk 9, 35–37

*

A királyok gőgösök szoktak lenni, és az uralkodók nagyot
gondolnak önmagukról. Nagy Sándor, Cézár, Napoleon
azért értek el nagy eredményeket, mert határtalan dolgokat
mertek remélni és ígérni.

A hódítók törvénye a mi életünkben is érvényesül. Mi is
jobban dolgozunk, ha magunkról többet tételezünk fel.
Megszerezhetne-e valaki egy állást, ha nem hinné azt, hogy
ő, éppen ő, alkalmas rá? Leül és megírja az önéletrajzát,
s a papíron minden rendben van, minden a legjobb színben
tündököl.

Ez tehát az élettörvény: nagyot alkot az, aki nagyot kép-
zel magáról és nagyokat mond. Nem mondta-e maga Jézus
is, hogy világosságunkat nem rejthetjük véka alá? Na per-
sze, ő nem úgy értette, hogy világosságunkkal önmagunkat
világosítsuk meg! Ő ellenkezőleg egy másik törvényt, Isten
törvényét állítja a mi szivárványos és öncsaló törvényünk
helyére. A hódítókból végülis sápadt mauzoleumok marad-
nak vissza, hadseregükből pedig tömegsírok. Elpusztítha-
tlan viszont az a remény, hogy egyszer ezen a földön,
éppen itt igazság és igazságosság fog uralkodni. Akkor lép-
nek ő a világ igazi urai, a ma még elrejtett igazi emberek,
akiket éppen emberségük miatt mások leginkább megvetet-
tek, az alázatosak. Ővék lesz majd a föld, – mint Jézus
mondta.

J. CH. HAMPE

*

Uram, add kegyelmedet, hogy helyet készítsünk neked a
szívünkben. Adj erőt, hogy a legelső helyet adjuk neked,
s ne száműzzünk az utolsó helyre, a feledésbe. Ne engedd,

hogy elveszünk a világban, hanem add fényedet, hogy
veled egybeforrva alakíthassuk a világot a te terved szerint.
P. GERHARDT

„Ne légy féltékeny helyettem.

Uram, emlékszem: nem régen még ellenséges szemmel néztük a nem katolikus keresztényeket és egyházaikat, szinte jobban, mint a vallásilag közömbösöket vagy egyáltalán nem hívőket. Igaz, ők sokban másképp gondolkoznak rólad, mint mi. De szeretnek téged, és mégiscsak ez a legfontosabb. Örülök, Jézusom, hogy egyházad hivatalosan is észrevette ezt. Örülök, hogy immár egyházadként is testvérnek tekintjük őket, akik szintén a tied.

*

„Eldád és Medád prófétálását József szerette volna leállítani, de Mózes így szólt hozzá: Ne légy féltékeny énhelyettem! Bárcsak az Úr egész népe prófétálna és az Úr rájuk is kiárasztaná Lelkét!”

SZÁM 11. 29

*

Krisztus halálának előestéjén tüzet bocsát az egyház tudatába. Ezt imádkozza: legyetek egyek, hogy az emberek higgyenek! Krisztus számára az egység nem öncél, nem avégett van, hogy jobban érezzük magunkat egymás között, vagy erősebbek legyünk, hanem az emberek számára, hogy hihetővé tegye a keresztény közösséget.

Az egyház egysége, egyetemessége tűzből való. Igen, az egyház hitele szempontjából lényeges, hogy a mi egységünk mindig újra láthatóvá legyen mindenki szemében. Sok képzelőerőt és alkotókedvet tételez fel, mert az egyház alapvető ismertetőjegyei közé tartozik.

R. SCHUTZ

*

Mi mondanivalója van számunkra minden erény szervezőjének és nagy ajándékozójának: Krisztusnak, akiben a bölcsesség és tudomány minden kincse rejtve van, akinek testében az istenség teljessége lakozik? Nemde az alázatosságot hirdeti egész tanítása lényegének és legfőbb erényé-

nek? Tanuljatok tőlem – mondja – nem azért, mert mértéktelen vagy tiszta vagy bölcs vagyok, vagy más ehhez hasonló; hanem mivel szelíd vagyok és alázatos szívű.

Ha a megdicsőült Jézust kívánod látni, előbb az alázatos Jézusra tekints. Nehogy, midőn felebarátod nyomorúságát látod, s a magadét nem veszed észre, részvét helyett méltatlankodás vegyen erőt lelkeden, segítség helyett elítéld.

SZ. BERNÁT

*

Urunk, miért is akarunk inkább felülkerekedni, mint gyógyítani, miért választjuk az elnyomást a meggyőzés helyett? Te, aki egyedül voltál híjján minden tévedésnek, nem törted szét a repedező nádat és nem fojtottad el a füstölgő mécsest. Add, Urunk, megértenünk, hogy nem az a keresztyény, akit csupán megkereszteltek, s aki eljár templomba, hanem az, akit szíve mélyéig eltölt a te lelkületed, és erről igazi jótettkel nyújt tanúságot.

ROTTERDAMI ERASMUS

ÉVKÖZI 26.

HÉTFŐ

„Ne tiltsátok meg neki!”

Uram, egyházad sokszor szívesen megtiltotta volna a többi keresztyény egyháznak, hogy rólad beszéljenek, téged hirdessenek. És ugyanígy volt ez a többi egyháznál is: a versengés szelleme sokszor megmérgezte a keresztyények lelkületét. Ma – hála neked – másképp, szebben, tisztábban látunk, s tilalmak helyett örömmel fogadjuk mások buzgóságát.

*

„Mester! Láttunk valakit, aki ördögöt űzött ki a te nevedben, de nem tart velünk. Megtiltottuk neki, mert nem csatlakozott hozzánk. Jézus így válaszolt: Ne tiltsátok meg neki!”

Mk 9, 38

*

Ahogy Jézus feltámadt testén is megőrizte a halálos sebet, úgy titokzatos testén, az anyaszentegyházban éppen ezek a különféle vélekedések és magyarázkodások teszik

állandókká Jézus szenvedéseit. Amin persze lehet botránkozni, mint ahogy botránkoznak mindig és ma is sokan; lehet értelmi kategóriánkba bele nem férőnek – vagyis oktalanságnak, esztelenségnek – minősíteni. Csak egyet nem lehet: tagadni, hogy van ez a szakadás. És lesznek is szakadások, mint ahogy voltak is egyházunknak minden korában.

De ha ilyen állandó jelleggel van és lesz is az egyházban, akkor – kérdezhetjük – miért kell fáradozni az egységen? Belemenekülhetünk abba a szenvtelennek látszó intellektualizmusba: így kellett szenvednie Krisztusnak? Jézus dicsérete a kenetét pazarló asszonyra mást mond és mást kíván. Halálos sebeit nemcsak elviselni kell tudni, de gondozni, ápolni, még ha reménytelennek és hiábavalónak látszik is.

BELON G.

*

Legyünk vidámak, bizakodók, keressük a jobbat, s hagyjuk a verebeket csipogni!

XXIII. JÁNOS

*

Jézus úgy hirdette meg Isten országát, mint a bűnösöknek szóló üdvösségtörténeti eseményt. Kérdés, hogy az egyház mindig hű maradt-e ehhez az üzenethez, vagyis tudatában volt-e annak, hogy ő is bűnös emberekből áll? A gonoszt, a bűnöst, az istentelent nem keresheti csupán saját keretén kívül! Az egyháznak is feladata, hogy minduntalan elforduljon a gonoszságtól, s magát a közeledő istenország vonzásába állítsa.

H. KÜNG

*

Sokan szeretnek téged, Urunk, bár nem tartoznak teljességgel egyházadhoz. Te ajándékoztad meg őket ezzel a kegyelemmel. Hogy nem tartoznak egészen hozzánk, az rajtunk is múlik. Azon, hogy nem mutattuk meg nekik a szent életnek és az igazi szeretetnek diadalmas, meggyőző példáját. Minden kereszténnyel együtt kérlek, Urunk, találjuk meg az utat egymáshoz!

„Rajtuk is megnyugodott a Lélek”

Nem vitatjuk már el mi, katolikusok a többi kereszténytől a Szentlelket. Nem is tehetjük, hiszen Te mondottad, Urunk, hogy a Lélek ott fúj, ahol akar, S a bölcs Mózes így nyilatkozott: „Bárcsak az Úr egész népe prófétálna!” Szentlelked működésére a többi keresztények is prófétáid lehetnek, és sok olyant ismernek fel tanításodból, amire mi még nem vagy náluk később jöttünk rá.

*

„Ketten a táborban maradtak: Eldád és Menád. Rajtuk is megnyugodott a Lélek és prófétálni kezdtek, a táborban. Ők ugyanis szintén az összeírottak között voltak, bár a szent sátorhoz nem mentek ki.”

SZÁM 11, 26-27

*

Az Isten művei hasonlóak egymáshoz, nem pedig különbözők. Ha tehát az evangélium Istentől van, akkor nem rendkívüli, hanem egyenesen természetes, hogy a vallások számos tekintetben hasonlítanak egymáshoz. Ennek következtében az a tény, hogy az evangélium némely pontban hasonlít a korábbi vallásokhoz, csak azt bizonyítja, hogy „egy az Isten” és „rajta kívül nincs más”.

J. H. NEWMAN

*

Az igaz, hogy Isten a kinyilatkoztatásban elindított egy földi téreken emberileg is megszervezett és rendezett üdvösség-folyamatot: az Ószövetségben a választott néphez, az Újszövetségben az egyházhoz való tartozást. De nem hagyott kétséget azíránt, hogy a kezét ezzel nem kívánta megkötni az üdvösség adásában.

BELON G.

*

Az egyház tökéletes és mindent felölelő ökumenizmusra törekszik, legalább vágyaiban, legalább imádságában, legalább előkészületben. Ma még csak reménység ez, de holnap talán már valóság lesz a reménységből.

VI. PÁL

*

Szentséges Atyánk, mindenható örök Isten! Te Fiad által mutattad meg nekünk az igaz tanítás fényét, s az ő testének tagjaivá tettél minket az egy hit és az egy keresztség által. Szentlelkedet kiárasztottad minden népre, hogy kegyelmi ajándékaival bennük működjék. Ő, aki gyermekeid lelkében lakást választott magának, valósítsa meg köztünk az egység művét!

ÉVKÖZI 26.

SZERDA

„Nem csatlakozott hozzánk.”

Nem örülök, Uram, hogy szétszakadozott egyházad. Mégsem tartom ezt az ördög művének. Gondviselésed különféle utakon működik, s kegyelmed, szereteted sugárzása a szívárványhoz hasonlóan más-más színekben ragyog különböző közösségekben. A keresztyének nagy egyesülése akkor következik be, amikor valamennyien levetkőzzük az önelégült elzárkózást, és egészen megnyílunk kegyelmed teljességére.

*

„Aki az én nevemben csodát tesz, nem fog egykönnyen szidalmazni engem. Aki nincs ellenünk, velünk van.”

Mk 9, 39–40

*

Nagy titka megváltásunknak, hogy – mint ma szokás mondani – anti-élettel hoz létre magasabb fekvésű életet, és – mint a szent kereszt prefációjában mondjuk – onnén támadjon az élet, ahonnan a halál származott. Mikor tudunk a hitszakadásokra úgy tekinteni, mint Szent Pál a megfeszített Krisztusra, „aki a zsidóknak ugyan botrány, a pogányoknak meg oktalanság, de a meghívottaknak...

Isten ereje és Isten bölcsessége”? És mikor fedezzük fel a történelem Urának azt a merészségét és bátorságát, hogy vállalni merete a sebek megalázó és hiteltelenítő szégyenét a világ színe előtt, épp akkor, amikor a világ meghódítását akarta elérni a megváltásban? Épp ezt a merészséget kell észrevennünk a szakadásos egyházban is: merete vállalni a történelem színe előtt a kereszténységet hitelétől megfosztó és világbotrány számba menő felekezeti megoszlást, – mint sebeket titokzatos szent testén, – és ezeken keresztül tudta gyógyító kegyelmeit árasztani. Valahogy úgy, ahogy Szent Pál nézett minden hitszakadás alapformájára, a zsidóság elkülönülésére, nem átallva ilyeneket leírni: „Vétkükből inkább üdvösség fakadt a pogányoknak, . . . elvetésük megbékélése a világnak, . . . megfogyatkozásuk hasznos a pogányoknak. . .” (Róm 11, 11–12). A szakadások „haszna”. Sokkal mélyebb ez a titok, hogysem oly könnyű volna a végére járni. Szent Pál szinte a fejéhez kap a titok mélységének peremén és fölkiált: „Mekkora mélysége Isten gazdagságának, bölcsességének és tudásának! Mily megfoghatatlanok szándékai, mily kifürkészhetetlenek útjai!” (Róm 11, 33).

BELON G.

*

Hálát adunk, Urunk, az ökuménikus gondolatért és mozgalomért. Tartsd ébren bennünk a gondolatot, mely egységre vezet minket. Gyógyítsd meg vakságunkat. Egyesíts minket abban, hogy mindig a te szavadra figyeljünk. Győzd le bennünk a kölcsönös tudatlanságot és ellenszenvet egymás iránt. Add nekünk szereteted tüzeit, hogy leomoljanak a gátak és korlátok, melyek elválasztanak minket.

M. SEITZ–FR. THIELE

ÉVKÖZI 26.

CSÜTÖRTÖK

„Bárcsak rájuk is kiárasztaná Lelkét!”

Urunk, mihelyt félretettük a versengést, kitűnt, hogy valóban működött Szentlelked más keresztény közösségben is. Az őszinte barátság légkörében észrevettük azokat az értékeket, melyekre mi kevesebb gondot fordítottunk: a népnyelvű liturgia, a hívek fokozottabb értékelése, a szentírás

szeretete, a testvéri közösség és szolidaritás fontossága más keresztény közösségekben jobban kifejlődött, mint nálunk; – s most a szeretet légkörében mi is részesedünk ezekben a gondolatokban: a te gondolataidban.

*

„Az Úr leszállott a felhőben és szólt Mózéshez. Majd elvett abból a lélekből, mely rajta volt és a hetven előjárónak adta. Amikor megnyugodott rajtuk a lélek, prófétálni kezdtek.”

SZÁM 11, 26

*

Valódi beszélgetés csak úgy lehetséges, ha a partnerek készek arra, hogy tanuljanak egymástól, és ha vállalják azt, hogy a másik fél korrigálja őket. Ha az egyik fél úgy hiszi, hogy a teljes igazság a birtokában van, akkor a beszélgetést csak azért kezdi el, hogy a másikat kioktassa és megnyerje. Ez a beszélgetés azonban nem igazi dialógus, nem lesz közös utazássá, amely közös fölfedezéseket tesz lehetővé.

Az egységre irányuló munkának minden téren el kell kezdődnie. Az egységet nem lehet megtervezni, az végül is egy élő folyamatból nő majd ki. Az ökumenikus mozgalom utazás, amelynek végét nem ismerhetjük előre; olyan ez, mint Ábrahám útjának indulása, és lehetséges, hogy az egyházak éppen ezért határozzák el magukat az útra oly habozva. Az ökumenikus mozgalom azonban abban az értelemben is utazáshoz hasonlítható, hogy a megtett út minden szakasza után új látóhatár nyílik meg szemünk előtt. És a fontos akkor csak az, hogy nyitva tartsuk a szemünket, és a megfelelő pillanatban a megfelelő következtetéseket vonjuk le.

L. VISCHER

*

Minden dolog békéje a rend nyugalma. A rend az egyenlő és különböző dolgok olyan elrendezése, mely mindegyiknek kiosztja a maga helyét. Aki a halandók békéjét szolgáló javakat helyesen használja, még nagyobb és kiválóbb javakban lesz része, ti. magában a halhatatlanság békéjében.

SZ. ÁGOSTON

*

Mindenható, örök Isten, te összegyűjtöd, ami szétszóródott, és védelmezed, ami együtt van. Tekints jóságosan Fiad nyájára, hogy akiket az egy keresztség megszentelt, azok a hit tisztaságában és a szeretet kötelékében is eggyé váljanak.

ÉVKÖZI 26.

PÉNTEK

„A kevélységtől tartsd vissza szolgádat!”

Mi katolikusok, és ők, a többi keresztények, egyaránt a te szolgálid vagyunk, Jézusunk. Ments meg minket is, őket is a kevélység szellemétől! Nem szabad a te evangéliumodat fegyverül használnunk, és nem szabad a te kegyelmeddel uralkodnunk.

*

„A kevélységtől tartsd vissza szolgálidat, hogy erőt ne vegyen rajtam! Akkor tiszta leszek a nagy bűnöktől.”

18. ZSOLT 14

*

Isten nem hozzánk hasonló hatalmaskodó uralkodó. „Az én gondolataim a béke gondolatai és nem a szorongatásé” – mondja. „Semmit sem gyűlöl abból, amit teremtet.” Az ő terve üdvözítő terv. Az ő szeretete a végső oka a teremtésnek és a gondviselésnek.

TH. GUNKEL

*

Jó a szív emelkedett tartása, de nem önmagunk irányában, ami kevélység, hanem Isten felé, ami engedelmisség. Figyelemreméltó módon tehát van olyan alázatosság, ami felemeltté teszi a szívet, s van olyan fennhéjzás, mely lealacsonyítja a szívet. Ez ugyan ellentmondásnak látszik, hogy a fennhéjzás lefelé, az alázatosság felfelé irányul. Ám az istenfélő alázatosság egy fensőbbnek vett alá, de nincs fensőbb valami Istennél, s azért felemel az alázatosság, amely Istennek rendel alá.

SZ. ÁGOSTON

*

Szent zsinatunk óhajtja és sürgeti, hogy a katolikus egyház gyermekeinek kezdeményezései karöltve haladjanak különvált testvéreink kezdeményezéseivel, nehogy akadályt gördítsünk a Gondviselés útjába, vagy elébe vágjunk a Szentlélek jövődő ösztönzéseinek. Ezen felül kijelenti a zsinat, hogy meggyőződése szerint emberi erőket és tehetségeket meghaladó szent szándék az összes keresztények kiengesztelődése Krisztus egy és egyetlen egyházában. Ennélfogva Krisztusnak az egyházért mondott imádságában, az Atyának irántunk való szeretetében és a Szentlélek erejébe veti minden reményét.

II. Vatikánum: Ökumenizmus

*

Urunk, megszágyenülten állunk előtted, mert megosztottuk egyetlen egyházadat. Mindenki úgy véli, hogy úgy kell hinnie és élnie, ahogyan őseitől örökségként kapta. Bocsásd meg, hogy az igazság megvallásában sokszor kemények és szeretetlenek voltunk, hogy hagyományaink miatt megosztottak vagyunk és nem értjük meg egymást.

M. SEITZ-FR. THIELE

ÉVKÖZI 26.

SZOMBAT

„Ám ki veszi észre a tévedést?”

Egynek kell lennünk, Uram, egyetlen nyájnak. Te csak egyetlen egyházat akartál alapítani, egyetlen egyháznak ígérted meg a tévedhetetlenség kegyelmét. Minél előbb valósul meg szándékod, annál előbb részesülünk kegyelmeid teljességében.

*

„Megtisztít az Úr félelme; igaz végzése örökre megmarad; minden ítélete színigaz. Szolgád, Uram, tanul belőlük, megtartásukban örömét leli. Ámde ki veszi észre a tévedést? Rejtett hibáimtól tisztíts meg engem.”

18. ZSOLT 12-13

*

Jézus emberként járt ezen a földön és földi embereket gyűjtött maga köré. Fel van jegyezve, hogy gyakran felső-

hajtott tanítványai keményszívűsége, értetlensége és kishitűsége miatt. De mégis ezeket választotta ki és küldte szét. És ez az első napoktól kezdve alapjában változatlanul megmaradt. Az emberi gyarlóság terheit az egyházban el kell viselni annak a kedvéért, amit Jézus köztünk, gyarló emberek között megkezdett.

B. WELTE

*

Csak ha már az összes megkeresztelt ember közös oltár-nál gyűlik össze és ugyanazt az isteni kenyeret fogadja magába, akkor valósul meg az áhított egység. Égesse bennünket ez a nagy gond, valahányszor az oltárhoz közeledünk.

A. BRANDENBURG

*

A mi beteges akaratunkban gyökerezik természetünk baja – akaratunk meggyógyulásában gyökerezik természetünk gyógyulása.

Mindenkinek magának kell létrehoznia saját történetét, s hogy ez jól süljön el, az nem annyira a tehetségtől, – melyet senki sem adhat önmagának – függ, mint inkább az akarattól.

STOLBERG

*

Urunk, te azt akarod, hogy mindnyájan egyek legyünk. Teljesedjék hát akaratod nálunk és minden egyházadban. Tökéletesítsd bennünk szereteted művét és teljesítsd! be bennünk ígéreteidet.

M. SEITZ–FR. THIELE

„A tanítványok érdeklődtek erről a dologról.”

A mai szentmisén a házasságról és a válás tilalmáról volt szó. Már tanítványaidnak is valamiképpen kemény beszéd volt ez, Uram. Megvallom, némelykor engem is elfog a kétely. Olyan szerencsétlen házasságokat látok. Úgy akarom fogadni tanításodat, mint a kisgyermek: teljes bizalommal az Atya iránt. De a gyermek is folyton kérdezi: miért? Hiszem, Uram, hogy tanításodban benne kell lennie a miértnek is.

*

„A tanítványok érdeklődésére Jézus így válaszolt: „Aki elbocsátja feleségét és mást vesz el, házasságtörést követ el ellene. Ha pedig a feleség hagyja el férjét és máshoz megy, szintén házasságot tör.”

Mk 10, 10–12

*

A házasság története a történelem folyamán lassú fejlődést mutat: növekvő mértékben válik a házasság *egy* férfinak és *egy* nőnek életszövetségévé. Ezzel függ az is össze, hogy az egymásnak való adottság mind erőteljesebben lesz a személyes szeretet kifejeződése, és hogy a házastársak mindinkább egyenrangúakká válnak. *Kettesben* járja végig az ember az életutat; ez a kaland sajátos bensőséget és mélységet hordoz magában.

Ez a fejlődés, amely új lehetőségeket, új feladatokat tartogat az ember számára, nem Isten Lelkének irányítása nélkül bontakozott ki az ősidőktől fogva. Isten kinyilatkoztatása az ó- és újszövetségben erőt, megvilágítást és inspirációt biztosított ennek a folyamatnak.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Nagyobb lesz az igazi házastársi szerelem becsülete, és egészséges közvélemény alakul ki róla, ha a keresztyén házastársak kitűnnek a szerelemben tanúsított hűségükkel,

egyetértésükkel és gyermekeik gondos nevelésével, továbbá ha megteszik, ami rajtuk áll a szükséges művelődési, lélektani és társadalmi megújulásért a házasság és a család érdekében.

II. Vatikánum: Mai világ

*

Hálát adunk Neked, Urunk, hogy egymásnak rendeltél bennünket. Add, kérünk, hogy a te törvényeid irányítsák a házasságunkból születő kis közösséget; hogy nap-nap után megújuljunk az irántad és az egymás iránt érzett szeretetben. Szavaid szerint: „Ahol ketten-hárman összegyűlnek az én nevemben, ott velük leszek én is” – légy mindig velünk. Részesíts minket a gyermekáldás örömeiben, és add, hogy gyermekeink testben-lélekben egészségesek, épek legyenek. Adj erőt és bölcsességet arra, hogy mindig a jót tanítsuk nekik, zúgolódás nélkül, jó szívvel viseljük a miattuk keletkező nehézségeket. Legfőképpen arra kérünk, hogy veled együttműködve, neked tetsző embereket faraghassunk belőlük.

H. T.

ÉVKÖZI 27.

HÉTFŐ

„Nem jó egyedül.”

A válasz bizony legtöbbször kockázat, hogy egyedül marad az ember, még akkor is, ha megvan már a „másik”. Mert aki nem tudott egészen kijönni egyik emberrel, esetleg egy másikkal sem tud kijönni. Aki könnyedén lemond a házastársi közösségről, aki hajlamos a közös élet terheit ledobni magáról, az könnyen magányossá válik.

*

„Az első ember teremtése után azt mondotta Isten: Nem jó az embernek egyedül lennie; alkotok hozzá illő segítőtársat!”

TER 2, 18

*

Feleségemre nézek. Más, mint én, mégis egy velem. Második énem, mégis az, aki én nem vagyok. Becézem, mintha kislányom volna. Gyöngédségre, bátorításra vár. Én meg

gondjaimat viszem elé. Megnyugtat, lelkesít. Két világ, mégis egy lét vagyunk. Ha szól, szavával én is felelek. Gondolatom belőle is fakad. Kisfiúnk is egységünk élő tükre. Mikor most egymásra tekintünk, elszakad szemünk a láthatótól, a körülhatárolhatótól. Időtlen, testetlen ez a pillanat. Részesedés az *egyetlenből*.

CSELÉNYI I.

*

A kötődés megkötöz, a szeretet felszabadít. A kötődés a maga képeire formálja a másikat, a szeretet engedi, hogy a másik saját maga legyen. A kötődésben az egyik a másikon csüng, s birtokolni akarja azt, fel akarja falni, sohasem lehet elég közel és elég hosszú ideig társával. A szeretet pedig szeret.

TH. BOVET

*

Semmi sem alkalmasabb önző szokások kifejlesztésére, mint a külső életviszonyainkban való *függetlenség*. Azok, akiket nem kapcsol mással egybe kötelék, akiknek mindennapi együttérzésére és gyöngédségére senki igényt nem tart, akiknek senki kényelmére nem kell tekintettel lenniük, akik tetszésük szerint mozoghatnak és hódolhatnak változatoság utáni vágyuknak és nyugtalan szeszélyeiknek, ami a legtöbb embernek annyira rokonszenves; az ilyen emberek valóban kedvezőtlen előfeltételekkel rendelkeznek annak az égi ajándéknak az elnyerésére, amit liturgiánk „a béke és az összes erények kötelékének” nevez.

J. H. NEWMAN

*

Uram, segíts engem, hogy megtanuljak mások szolgálatára lenni. A te áldozatod és imádságod erősítsen engem az áldozatos szeretetben. Taníts meg a bizalomra, az együttérzésre és az együtt örövezésre. A szeretet iskolája legyen számomra a szentínise, melyben te egészen oldaadod magadat nekünk.

H. v. ZELLER

„Alkotok hozzáillő segítőtársat.”

Istenem, ez a te gondolatod rólunk: az emberhez illő társ nem egyszerűen egy másik ember, hanem egy másnemű ember. A férfi magányosságát más fel nem oldhatja, csak egy nő, és fordítva. Számomra is a te szavad mutat utat: egymáshoz illünk, egymásra kell találunk, egymás segítő-társaivá kell lennünk házastársammal.

*

„Isten az emberből kivett bordát asszonnyá építette és odavezette az emberhez. Az ember ezzel fogadta: Ez most már csont az én csontomból, hús az én húsból. Legyen a neve feleség, mert a férfiből vétetett.”

TER 2, 23

*

Hány fiatal pár gondolja a templomból kilépve „Végre már házastársak vagyunk, a célt elértük, minden befejeződött, most már csak élveznünk kell az életet.”

Nem tudják, hogy minden akkor kezdődik, hogy nem az érkezésnél, hanem az indulásnál tartanak. Nem tudják, hogy minden nap újból és újból házasságot kell kötniük, hogy végre *Eggyé* válhassanak. Nem ismerik fel, hogy nagyon hamar csalódní fognak, hacsak nem adnak egymásnak végtelen szeretetet Istenben és Isten által.

M. QUOIST

*

Isten hatodik parancsa arra szólít fel, hogy jobban higgyünk a házastársunkban, mint a körülmények kényszerítő hatalmában.

R. TIETZ

*

Tiszta vagyok, azért vagyok,
mert szeretlek,
látom én az Istent, amint
szívét adja a szívednek.

Hogy tebenned jött most eléem,
azt is látom –
Ő az én örök szerelmem
s a halálom

JÓZSEF A.: Biblia

*

Köszönjük, Urunk, hogy szereteted egyesít minket. Köszönöm házastársamat, akit rám bízál. Köszönöm, hogy egymást szolgálhatjuk. Szenteld meg a szeretetünket és szolgálatunkat. Segíts, hogy egymásnak utat mutassunk, hogy egymást a jóra oktassuk. Segíts, hogy jó példát mutassunk, s állandóan örüljünk, hogy együtt lehetünk. Add, hogy egykor a mennyben is együtt lehessünk!

ÉVKÖZI 27.

SZERDA

„Egy emberré lesznek”

Meg kell értenünk, hogy ez nem elméleti probléma. A válás mellett akkor kezdünk elméleteket gyártani, amikor a gyakorlatban már megbukott az egység. Hogy a síríg tartó hűséget lehetségesnek tartjuk-e, az azon múlik, hogy megvalósítjuk-e. Csak akik egyre jobban megtalálják egymást, azok nem távolodnak el egymástól.

*

„Ezért elhagyja az ember apját és anyját, ragaszkodik a feleségéhez és egy emberré lesznek.”

TER 2, 24

*

Jézus a házassági köteléket felbonthatatlannak nevezi. Egy ember odaajándékozta magát egy másiknak. Ennyire komolyan kell ezt nézni. Jézusnál arról van tehát szó, hogy a szeretetnek megadjuk a legtágasabb és legtartósabb távlatokat.

Az újszövetség a házasságot nem kisebb dologgal hasonlítja össze, mint Krisztus szeretetével az egyház iránt. Arról a hasonlatról van szó, amit a próféták használtak,

amikor Isten szeretetét Izrael népe iránt a házassághoz hasonlították; de itt még találóbb a hasonlat Krisztus emberi természete miatt. Sőt a hasonlat lényegesen elmélyül és kiteljesedik azáltal, hogy fordítva kerül felhasználásra. Vagyis nem arról van szó, hogy Jézus szeretete az egyház iránt olyan, mint a házasság. Nem, fordítva áll: a házasság olyan, mint Jézusnak és az egyháznak egysége. Krisztus és az emberiség közt fennálló ajándékozás és elfogadás, az isteni szeretet: az igazi. A házasság viszont szintén olyan isteni vonást hordoz, hogy ezzel az isteni szeretettel összehasonlítható.

Fiatal házasok, akik a mézeshetekben az „isteni” jezót oly gyakran használják, a szó legszentebb értelmében igazat mondanak.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Nem vagy enyém, míg magadé vagy:
még nem szeretsz.
Míg cserébe a magadénak
szeretnél, teher is lehetsz.

...
Két önzés titkos párbaja
minden egyéb;
én többet kérek: azt, hogy a
sorsomnak alkatrésze légy.

SZABÓ LÓRINC: Semmiért egészen

*

Urunk, te magad mondtad, hogy el fogod küldeni Szentlelkedet, hogy mindig megmaradhassunk a szeretetben, s hogy megtalálhassuk a békét.

Amikor kizárólag rád hagyatkozom, belátom, hogy te veszed el az én gondjaimat és szorongásaimat, s hogy a békesség és a bizalom tőled származnak.

J. ZINK

„Mózes megengedte, keményszívűségtek miatt.”

Sokszor hallottam, Uram: a házasság felbonthatatlan, mert szentség. De talán jobban megértem ezt, ha így fogalmazom: a házasság azóta felbonthatatlan, amióta szentség. Mert csak a te kegyelmed, a szentségben közölt erő képesít így vállalni a házasságot. Míg te, Urunk, el nem jöttél a földre, s be nem mutattad, mit jelent a hűség és halálíg tartó szeretet, elnézted a válást. Most már azonban felbátorítás és felkészítés a tökéletes szeretetre.

*

„Mózes megengedte, hogy válólevéllel elbocsássuk az asszonyt. Jézus így válaszolt: Mózes a keményszívűségtek miatt rendelkezett így. Isten azonban már a teremtkor, kezdettől fogva férfit és nőt alkotott. Amit tehát Isten egybekötött, ember szét ne válassza.”

Mk 10, 5-9

*

Mondhatjuk, hogy a keresztény házasság megfelel az ember természetének; ez azonban jól és helytelenül is érthető. Megfelel az emberi természetnek, – amennyiben ez az isteni akarat tiszta képét önmagában hordozza, amennyiben Istenre irányul, és amennyiben az isteni kegyelem járja út. Ez a „természetesség” egészen mást jelent, mint a mi nyers valóságunkat. A keresztény házasság természetessége a kegyelem gyümölcse; a hit termése. Nem ezzel kezdődik a dolog, hanem a keresztény erőfeszítés ide torkollik.

R. GUARDINI

*

Nem lehetünk igénytelenek! Hogy Krisztust a „mindennapi élet körülményei” között, meg nem hamisított alakban mutassuk meg embertársainknak, az több energiát kíván tőlünk, mint a vallás formális gyakorlása.

MERZA J.

*

Ma leginkább a férfi és a nő egymáshoz való kapcsolata az a terület, ahol a legtöbb ember élete fordulóponthoz érkezik. Vagy megtalálják ebben a kapcsolatban a saját magukhoz, felebarátaikhoz és az Istenhez vezető utat, vagy belebonyolódnak a kérdésbe és végül belsőleg tönkremennek. Mert a szerelem uralkodik az egész nemiségen, Isten pedig uralkodik az egész szerelmen.

TH. BOVET

*

Kereszt alatt állni, és még a legértelmetlenebb eseménynél sem veszteni el fejünket és hitünket: eszközöld ki szármunkra, Fájdalmas Anya!

Segíts valamit megsejteni abból a titokból, hogy mi magunk is, – hozzád hasonlóan – szenvedésünkkel és áldozatunkkal mások üdvére lehetünk szenvedő Üdvözítőnkkel egyesülve.

O. HOPHAN

ÉVKÖZI 27.

PÉNTEK

„Ha szeretjük egymást, Isten megmarad szívünkben.”

Urunk, Teremtőnk, te a magad boldogságának mását akartad nekünk ajándékozni a házasságban. A te életed az állandó és boldogító egymásra találás és egymásért élés a Szentháromság szeretet-közösségében. Ez a te szereteted és életfakasztó termékenységed titka, s elsősorban a házassággal akarsz bennünket a te életedben való részesedésre felkészíteni.

*

„Ha szeretjük egymást, Isten megmarad szívünkben, s az iránta való szeretet példás lesz bennünk.”

1 JN 4, 12

*

A házastársak, akik az élő Isten képmásává lettek, legyenek egyek a kölcsönös szeretetben, az egyező gondolkodásban és a közös életszentségben.

II. Vatikánum: Mai világ

*

Hogyan látják gyermekeink a családot?

Édesanyának sok keze és sok arca van egyetlen nap alatt!
Köszönöm szépen! (Anne, 6 éves, USA)

Szombat délután a legszebb nap a héten, akkor apa itt-hon van. Akkor van ideje számomra is. (Frank, 8, Svájc)

A világ minden kincséért oda nem adnám a testvéreimet.
Belehalnék az egyedüllétbe. (Peter, 7, Németo.)

Mielőtt fölpofoznak, szeretnék biztos lenni benne, hogy hibás vagyok! (Alessandro, 11, Olaszorsz.)

Miért kínoz annyit az anyám? Akkor én is csak kínozom!
Erre ő megint kínoz és büntet. Ennek így sose lesz vége.
(Giovanni, 8, Olaszorsz.)

Sohasem ismertem az apámat, de édesanyám azt mondta, nekem is van apám. Akkor nagyon boldog voltam. (Mildred 6, Kanada)

Szerintem alig van rosszabb a gyerekeknek, mint ha a szülők elválnak. Előtte veszekedés és könnyek és szörnyű jelenetek, és a gyerekek nem tudják, melyikkel tartsanak.
(Paul, 11, Franciaorsz.)

J. LEPMANN

*

Hűs lugasban, vén, nyári napon,
Aludj, mikor az apád altat,
Kicsi fiam:
Felleg-bölcsőd sírva ringatom.

Álom-testecskédet legyezem,
Csókokra emlékezem, melyekből,
Kicsi fiam:
Nem hívott elő a szerelem.

Hogy ködből vagy és sose valál,
Sohse fájt így szegény apádnak,
Kicsi fiam:
Közel lehet hozzá a Halál.

ADY E.: A fiam bölcsőjénél

*

Mennyei Atyánk! Vigyázz gyermekeinkre, hogy ne tegyenek semmi rosszat, ha egymás között vannak! Add, hogy szívesen térjenek haza, örüljenek és szeressék a szülői házat!

Add nekünk, szülőknek, hogy sikerüljön ezt az otthont szeretetteljessé tenni, hosszú ideig megtartani számukra. Add, hogy ne félelemmel gondoljanak ránk, még akkor sem, ha valami rosszat tettek. Tartsd meg bizalmukat irántunk, hogy ez az otthon mindig nyitva legyen számukra. Add meg mindnyájunknak, hogy ez a ház megmutassa, mit jelent otthon lenni majd a te mennyei házad asztalánál.

ÉVKÖZI 27.

SZOMBAT

„Már nem ketten vannak.”

És akit hűtlenül elhagynak, azzal mi lesz? Maradjon hűség a sűrű? Nem túlságosan nehéz követelmény ez téled, Uram? Valóban nehéz, s ebből kell megértenem, milyen fontos állandóan imádkozni a te kegyelmedért, milyen fontos jól begyakorolni a megbocsátást, milyen fontos ellenállni az önzés csábításainak, egy szóval: milyen fontos védeni házasságom épségét.

*

„A férfi elhagyja apját és anyját, feleségével tart és ketten egy emberré lesztek. Ettől kezdve már nem ketten vannak, hanem egy ember.”

Mk 10, 7-8

*

Kezdetben volt Isten szeretete – ezért teremtetett partnert, akit Ő szeret, aki őt szereti, és aki vele együtt szeret. Ez a partner a férfi és a nő, akik együtt gyermekeket nemzenek, szeretnek, és egymással „egy személyt” alkotnak. A pár Isten igazi hasonmása. Ez azt jelenti, hogy társunkat mint Istentől kapott megbízatást fogadjuk el, és benne Istenre figyelünk. A különbözőség, sőt társunk „hiányosságai” az, amit Isten ránk helyez, hogy egymást kölcsönösen a kiteljesedéshez vezessük. Társunk Isten legvilágosabb felhívása életünkben. – Csak egyféle szeretet lehetséges, és ez Istentől jön. Nemi és erotikus szerelem társam iránt Isten szeretetének házasságbeli kifejlődése. Ez harcban áll mindkettőnk önzésével, kényelmességével és önigazságával. De az első és az utolsó szó a szereteté.

TH. BOVET

*

A Házasság az ember Ifjúságának leghatalmasabb kísérlete, hogy legyőzze a Végzetet Szeretettel. Az életbe, az élet folyamatosságába és kívánatosságába vetett kettős hitnek az igelése.

Jézus szemében a Házasságnak ezen kívül mélyebb jelentése is van: kezdete egy örökkévalóságnak. Amit Isten összekötött, ember nem választhatja szét.

G. PAPINI

*

Uram, engem sokszor fárasztanak családtagjaim; azért ne engedd elfelejtenem: minden arc mögött a te arcod rejtőzik.

E. SCHINDLER

„Mit kell tennem?”

Szégyellem magam, Uram. Szívembe nézve, meg kellett állapítanom: sok mindent kérek és kérdezek tőled, de azt, amit az evangéliumi ifjú kérdezett, nem szoktam kérdezni. Pedig ez az egyedül lényeges tudnivaló.

*

„Amikor Jézus a Jordán vidékén járt, odafutott hozzá valaki, és térdre borulva megkérdezte tőle: Jó Mester! Mit kell tennem, hogy elnyerjem az örök életet?”

Mk 10, 17

*

Az Aranyvölgy – nem Alaszkában van, ellenben Belgium szélén a francia határon, és nem a drága fémtől kapta régi nevét: Aurea vallis. Ma új latin nyelven Orvalnak hívják. Az erdő koszorúja alatt félkörben épült a nagy apátság, ahol még vasárnap is ünnepi csönd van, pedig olyankor sokan járnak erre kocsival. Valami hatvan trappista él ott, és csak akkor beszélnek, ha Istent dicsérik. Paraszti munkával keresik kenyerüket. Este korán fekszenek, mert már jóval hajnal előtt kezdik zengő imájukat az alvó világ helyett amely ostobaságnak tartja a láthatatlan Istent imádni. Naponta többször szakítják meg a munkát és sietnek a templomba zsolozsmát énekelni: vagyis köszönni, engesztelni és könyörögni a milliók helyett, akik semmibe veszik vagy dühödten tagadják létük forrását. Fönséges tisztán teljesedik és valósul meg e barátokban a mindenség célja és a teremtés értelme: tudatosan dicsérni a Mindenhatót és istenivé tenni az embert. Valóban Aranyvölgy ez a hely, mert ott az élő Isten van jelen barátai körében.

VARGA L.

*

A megszokottság mai orgiájában kevés az igazi megrendültség. A rutin érvényesül, a meglepetések hiánya, az örökös egyformaság, a halálos unalom, a csömör.

Ezzel szemben a Szentírás tele van igazán megrendült emberekkel. Ábrahám, Mózes a csipkebokornál, József és Dávid, Dániel és Jeremiás, a Keresztelő, Szűz Mária az angyali üdvözléskor – vég nélkül folytathatnánk a sort. Ameddig Isten története az emberrel tart, az mindig szíven talált emberek története.

Mi a közös mindezekben a megrendült emberekben? Az, hogy szembetalálják magukat az élő Istennel; és hogy dönteniük kell vele kapcsolatban.

C. BAMBERG

*

Uram, ismered kívánságaimat és igényeimet. Sok dolog után kiált a szívem, és mégis csak egy a szükség. Taníts meg arra, hogy vágyaim mindenben a lényegre törekedjenek. Akkor majd vágyaim szomját is csillapítod; szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szívbe még nem hatolt bele az, amit azoknak készítettél, akik szeretnek téged.

ÉVKÖZI 28.

HÉTFŐ

„Ismered a parancsokat”

Uram, az lehetne védekezésem: úgyis ismerem parancsait, azért nem kérdezek tennivalóm felől. Dehát micsoda hazafi az, aki megelégszik azzal, hogy megtartja a törvényeket? Micsoda anya az, aki csupán a kötelezően előírt szolgálásokat teszi meg gyermekének? És micsoda keresztény az, aki a pokoltól való félelmében csak a minimumra törekszik?

*

„Jézus így válaszolt: Ismered a parancsokat: ne ölj, ne paráználkodj, ne lopj! Hamisan ne tanúskodjál! Ne csalj! Apádat és anyádat tiszteld!”

Mk 10, 19

*

A krisztusi morális nem ijesztő és fenyegető törvényhalma az élet minden elképzelhető helyzetére, mely gúzsba köt és nyomasztó félelmet kelt, hanem az egyetlen törvény-

nek: a szerető Krisztus magatartásának szem előtt tartásával kialakított egyéni, szabad, nagylelkű, kockázatot vállaló, felelős önzetlen szeretet – döntés az élet különféle, soha nem ismétlődő egyedi helyzeteiben. Isten ugyanis Krisztusban jótettekre teremtett minket, „melyeket Isten előre rendelt, hogy bennük éljünk.” (Ef 2, 10) Nem sablonos giccs, hanem művészi alkotás, kinek-kinek egyéni tehetsége és kegyelmei szerint. Nem bemagolt törvények ész nélküli szajkózása, hanem megfontolt, felelős döntés a szolgálatra: „Testvérek, ti szabadságra vagytok hivatva. Csak ne éljetek vissza a szabadsággal, hanem szeretettel szolgáljatok egymásnak.” (Gal 5, 14–14)

SZENDI J.

*

Nem tökéletes az, aki nem akar tökéletesebb lenni; és kiki annál magasabb fokát mutatja a tökéletességnek, minél magasabb tökéletességre törekszik.

Előbbrejutásunk titka: sohase higgyük, hogy elértük már a célt. Állandóan a felé törekedünk, ami előttünk áll, szünet nélkül a jobbra kell törekednünk, s tökéletlenségeinket az isteni irgalom kegyes jóindulatába ajánlanunk.

SZ. BERNÁT

*

Egész lényem azt keresi és az után törekszik, ami nagyobb és különb, mint én magam vagyok.

A. GRATRY

*

Uram, lelkiismeretemet előtted vizsgálom. Azt nézem, mi nagy és mi kicsiny, mi fontos és mi jelentéktelen gondjaimban, terveimben, reményeimben és félelmeimben. Mi szükséges? Mi felesleges? Mi igaz? Mi csak álvalóság? Van, ami most kicsinek tűnik előttem, pedig valamikor oly fontosnak látszott, más viszont oly nagy lett előttem, hogy miatta sok mindent meg kell változtatnom életemben. Fontos, hogy azt tegyem, amit te akarsz velem és bennem elérni.

G. SAUER

„Valami még hiányzik neked.”

Uram, biztos, hogy nekem is hiányzik még valami, csak talán nem látom. A bamba önelégültség, az ostoba magabiztosság, a fantáziatlanság kényelme szörnyű veszedelem. Igen, a valódi szeretet nem tétlen, hanem kereső és találékony, nem elégedett, hanem szorgoskodó.

*

„Valami még hiányzik neked. Menj, add el, amid van! Árát oszd szét a szegények között, így kincsed lesz a mennyben! Aztán jöjj és kövess engem!”

Mk 10, 21

*

Aki a krisztusi életben csak lemondást s a törvény béklyóját érzi, az még nem élte át az azokban rejlő szépségeket; az a formában még csak korlátot, és a körvonalakban csak tagadást lát. De hát tagadás-e a madonna-arc körvonala? Bízó szeretettel fogom át a szép formát, értékemmé s szépségemmé változtatom.

Jézus is elszomorodott s fölsóhajtott: Ó mily nehéz a gazdagság ígézetéből felocsúdnia még az ilyen tiszta fiúnak is! Érezze át minden gazdag, hogy veszélyben forog, a léhaság, a semmittevés, fényűzés, a szívtelenség, kegyetlenség, irigység, nagyzás veszedelmében; könnyen csalódhatnak; szabadnak véli magát, pedig rab; megszereti a pénzt, s elfeledi, hogy az csak bizományba van adva neki.

PROHÁSZKA O.

*

Salézi szent Ferenc[†]fel akar menni a szószékre, közben megtudja, hogy a chambéry-i szenátus elrendelte, hogy vagyonát foglalják le. „Íme a jel, – mondotta megindulás nélkül – amellyel Isten kívánja, hogy teljesen lelki legyek.”

R. PLUS

*

És gyűjtsuk meg a méccset, a belülvalók mécsét,
Tüzénél táguló szemmel láss ősi titkokat,
A percek suhanását, a könnyek születését.

Titkát a titkos múltnak s a titkosabb jelennek
S az eljövendőségnek, és mindent és magad.
És sírj egy csendes himnuszt a kettős végtelennek.

Sík S.: A mécses

*

Uram, hálát adunk neked, hogy Fiadat nekünk ajándé-
koztad, s benne önmagadat és minden javadat az emberek-
nek adtad. Kérünk, Atyánk, hogy amint Fiadat elküldted
hozzánk, és általa és benne semmit sem tagadsz meg tőlünk,
úgy szabadíts meg minket minden fölösleges földi bálvány-
tól és tehertől, hogy mindjobban egyesüljünk veled.

M. ECKERHART

ÉVKÖZI 28.

SZERDA

„Könnyebb a tevének . . .”

*Uram, tudod, nem adhat el mindenki mindent. Én sem
érzek hívást az evangéliumi szegénység életformájára.
De valamit nekem is kell tennem, hogy a gazdagság veszé-
lyét kikerüljem, nehogy a pénz, a lakás, a kocsí házi iste-
neimé váljanak. Tudom, Uram, te nem akarsz osztozkodni
szívemen, hiszen te magad egész szíveddel szeretsz engem.*

*

**„Bizony nehéz a vagyonban bízóknak bejutni Isten orszá-
gába. Könnyebb a tevének átmenni a tű fokán, mint a gaz-
dagnak Isten országába jutni.”**

Mk 10, 24–25

*

Ha Jézus nem szeretne volna különösen ezt az ifjút, bizo-
nyosan megadta volna neki az erőt, hogy mindent elhagy-
jon, mint ahogy a többiek tették. Reá árasztotta volna a
mindenható kegyelmet. De a szeretet semmit sem fogad el

attól, akit szeret, ha nem önszántából adja. Ezt az ismeretlent sokkal jobban szerette, semhogy erővel ragadja magához. Az Emberfia a szív önkéntes megmozdulását várta tőle, a nekilendülést. „Mikor pedig az ifjú halotta ezt, megszomorodva ment el, mert sok vagyona volt.”

Belevegült a tömegbe, Jézus pedig követte tekintetével, jóval túl a téren, az idő végtelenségébe.

F. MAURIAC

*

Az a gazdagság, amiről itt elítélő szó hangzik el, nem a sok pénzt jelenti a kevesebbel szemben, nem a nagybirtokot a földcskével szemben, hanem minden birtoklást. A pénz – legyen az egy márka vagy millió, megköti a szívet. A szegényes földcske birtoklása is megbilincsel, akárcsak a nagybirtoké. Isten végtelen kegyelmi erejének jele az, hogy a dolgok vonzásában élő embert keresztény módon birtokoló emberré teszi, aki már belépett Isten országába.

R. GUARDINI

*

Uram, ma így foglalhatnám egybe boldogságaidat:

Azt mondják: amit birtokolunk, az a miénk.

Te mondtad: boldogok a szegények!

Azt mondják: a jókedvűeké a világ.

Te mondtad: boldogok a szomorkodók!

Azt mondják: a pénz a világ ura.

Te mondtad: boldogok az éhezők!

Azt mondják: Isten nélkül is kijövünk.

Te mondtad: boldogok az irgalmas szívűek!

Azt mondják: mi vagyunk a világ urai.

Te mondtad: boldogok a béketűrők!

Isten az álarcok mögé is lát: boldogok a tisztaszívűek!

S ha mindig mások könnyvelik is el a karriereket: boldogok, akik az Isten szavát hallják!

CSERHÁTI J.

„Minden gazdagság ehhez képest semmiség”

Minél több pénzem és vagyontárgyam van, annál fukarabbá és kapzsiabbá válok. És annál jobban aggaszt a jövő. Bár megérteném, hogy egyetlen kincs létezik: az élni tudás bölcsessége. Élni úgy, amint az embert és személy szerint engem eltervezte.

*

„Az értelemért könyörögtem, s már enyém; imádkoztam s a bölcsességnek lelke szállt belém. Ez trónoknál és országoknál több nekem, minden gazdagság ehhez képest semmiség!”

BÖLCS 7, 7–8

*

Az igazi élet: a léleknek légzése Isten jelenlétében és a szívünk figyelme az örökkévalóság hangjaira; születés és növekedés az Isten szavából; szilárd bizalom az életünk fölé magasodó kegyes és jóságos gondviselésben; szegénység, amely Isten gazdagságából merít; elfogadni és tovább adni; tevékenység, mely ugyanakkor mélységes nyugalom, és nyugalom, melyből szüntelen csorog a tevékenység.

FR. V. BODELSCHWING

*

Hogy az ember valamivé legyen, ahhoz fordul, aki teremtetette. Mert ha tőle távolodik, elhidegül; ha hozzá közeledik, felhevül, tőle távolodva elsötétül, hozzá közeledve megvilágosodik. Akitől van ugyanis a léte, annál van jó-léte is.

SZ. ÁGOSTON

*

Krisztus követésére szólít minket. A követés egyben utat is jelent. Jézus követése persze a szó eredeti értelmében követés, vagyis a keresztyén nem összevissza, valamerre bolyong. Egyedül és kizárólag azért van úton, mert őt egy szerető Valaki erre az útra hívta.

Krisztus az embert választás elé állítja. Két út áll előttünk, melyek két különböző kapuhoz vezetnek. A szűk kapu és a keskeny út az örök életbe vezet, míg a széles kapu és a tágas út a kárhozatba visz.

Továbbá nem tekinthető ez az állapot egyszerűen fejlődésnek, mintha a keresztény még éretlen lenne, s ezért van úton. Az út már döntéssel kezdődik, ami azt jelenti: az út kezdete döntő állomás, amely már az ítéletet is tartalmazza.

H. W. REISSNER

*

Könyörülj, Urunk, rajtunk! Légy könyörülettel minden akarásunk iránt, hogy szeretetben és hitben, igazságosságban és alázatban követhessünk téged, hogy az önmagunkról való lemondás által veled hűségben, odaadásban és a lélek békéjében találkozhassunk.

D. HAMMARHKJÖLD

ÉVKÖZI 28.

PÉNTEK

„Isten szava megítéli a szív gondolatait.”

Igéd, Uram, valóban éles kard. Ha nekem mondtad volna azt, amit a gazdag ifjúnak, talán én is levertem távoztam volna. Sokszor rabszolgája vagyok a megélhetésnek, a biztonságnak, a kényelemnek. Igazad van, hogy csak a lelki szegénység nevel hiteles istengyermekségre.

*

„Isten szava eleven, átható és élesebb minden kétélű kardnál. Behatol a lélek és szellem, az íz és velő gyökeréig. Megítéli a szív gondolatait és érzéseit.”

ZSID 4, 12

*

Krisztus bűnbánatra szóló szava evangélium, örömhír. Elsősorban nem az csendül ki belőle, hogy van mit bánunk, hanem az, hogy van bocsánat, nem maradunk egyedül a bűneinkkel.

A mai ember azonban legtöbbször a bűn fogalmával sem tud mit kezdeni. Azért nincs igazi bánata, azért mond

keveset számára a megváltás örömhíre is. Hozzászoktunk ahhoz, hogy természettudományos egzakttsággal mérjük hűvös ésszel tudomásul vegyük az anyag tulajdonságait. A jó és rossz fogalompárjának helyébe – könnyen illesztjük etikai síkon is a szabályos-szabálytalan, az előíráss-előírássellenest. Így aztán kikopik belőlünk a bűntudat, helyébe önmagunk szomorú vagy elkeseredett tudomásulvétele lép, s a bűnbánatot felváltja a harag vagy a szégyenkezés – az önpusztítás vagy a kompenzációk tragikus lehetőségeivel.

Isten nem szemrehányással fordul az emberiséghez, hanem szeretetről akar meggyőzni minket. Arra buzdít, hogy térjünk magunkhoz – hazugságokból, ál-objektív vagy formalisztikusan jámbor szemléleti rendszerekből. Vagy inkább térjünk Krisztushoz. Az eszmélésnek és imádságnak abba a belső csendjébe, ahol már nincs értelme bujkálásnak, sértődöttségnek és felháborodásnak, mert magunkra maradtunk Jézussal.

TÓTFALUSY I.

*

Mindenek előtt fontos, hogy Isten akaratára ügyeljünk. Ez megóv a nyugtalanságtól, ha nehézségek merülnek fel, és visszatart, hogy bármit is elsiessünk.

A. JANSSEN

*

Uram, adj békés megelégedettséget nyugtalan szívemnek. Legyek megelégedett azzal, hogy a közelemben vagy és a te segítségével mindent megtehetek. Egyetlen kívánság elég: a te akaratod követése, hisz te úgyis boldoggá akarsz tenni.

C. SONNENSCHIN

ÉVKÖZI 28.

SZOMBAT

„Add el, oszd szét!”

Uram, engem nem hívsz szerzetesnek, nem kívánsz tőlem teljes lemondást a birtoklásban. Sőt azt akarod, hogy törődjem családommal. De azt nem feledhetem, hogy amim van,

nem az enyém kizárólag, nem is családomé, hanem mindenkié, mert tőled származik, mindnyájunk közös Atyjától. Mások ellenére vagy mások nyomora árán sohasem birtokolhatok semmit.

*

„Senki sem hagyja el otthonát, testvéreit, nővéreit, apját, anyját, gyermekeit vagy földjét értem és az evangéliumért, hogy százannyit ne kapna már most ezen a világon, a más-világon pedig az örök életet.”

Mc 10, 29–30

*

Bármi romlás is szüremkedett be a tan tekintetében egyes időkben és helyeken az egyházba, semmi romlás sem volt oly nagy, mint az a gyakorlatból eredő romlás, mely bizonyos mértékben minden időben és helyen megvolt – az Isten szolgálata a mammon kedvéért, a vallás szeretete a világ szeretete miatt.

Hagyjunk csak fel a világ szeretetével és kövessük Urunk és apostolai parancsolatait és azután hamarosan meglátjuk, mint kellene teljességgel éreznünk és mi az egyház helyzete.

De addig is, akár hisszük, akár nem, igazság marad, hogy az egyház ereje, mint eddig is, nem földi törvényekben, emberi támogatásban vagy a polgári helyzetben rejlik, hanem a maga sajátos adományaiban; azokban a nagy adományokban, melyeket Urunk boldogságoknak nyilatkoztatott ki. Boldogok a lelki szegények, akik sírnak, a szelídek, akik szomjazzák az igazságot, az irgalmasok, a tisztaszívűek, a békességesek, az üldözöttek.

J. H. NEWMAN

*

A gazdagnak irtózatossorsa ebben a kettős abszurdumban fejeződik ki: hogy hatalma legyen parancsolni az embereknek, rabszolgája lett a holt anyagnak; hogy megszerezzen egy kis – mégpedig elvégre is véghetetlenül kicsiny – részt, elvesztette az egészséget.

G. PAPINI

*

Uram, Istenem! Szeretném olyannak látni a te világodat, amilyennek teremtetted, de szemem tele van könnyekkel. Szeretnék nagyvonalú lenni, és nem számítóvá válni. A te kegyelmed nem ismeri az emberi számításokat. Szeretnék nagylelkűen úgy adni, ahogy Te, de a fösvényesség és önzés ott ül szívemben. Add, Uram, hogy mindig többet értek titkaidból, és mindig bőségesebben részesüljek lelkületedből,

E. BECK

„Tudtok-e inni abból a kehelyből?”

Uram, az elsőséget kérő két apostolnak nem ígértél semmit. De értésükre adtad – és nekünk is, – hogy közeledbe csak az kerülhet, aki hajlandó veled együtt kiinni a szenvedések neki készített kelyhét. „Készek vagyunk” – felelték ők, mert akarták a két első helyet. Kész vagyok én is, Jézusom, mert szeretlek téged, és szeretnék közel lenni hozzád.

*

„Tudtok-e inni abból a kehelyből – kérdezte Jézus, – amelyből majd én iszom, és készek vagytok-e arra, hogy megkeresztelkedjék azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedtem?”

Mk 10, 38

*

Ó Uram, mikor fogom már fel a te életednek, és épp azért az én életemnek is törvényét: hogy a halál az élet, önmagunk megtagadása önmagunk megnyerése, a szegénység az gazdagság és a kín az kegyelem, hogy az igazságban bekövetkezett vég a beteljesülés?

Igen, te beteljesítetted. Beteljesítetted a feladatot, melyet Atyád adott neked. Kiíttad a kelyhet, mely nem múlhatott el. Elszenvetted a borzalmas halált. Végrehajtottad a világ megváltását.

Életem alkonyán vajon én is elmondhatom-e: Beteljesedett; megtettem a feladatot, melyet adtál? Ha a halál árnyai vetődnek már rám, utánad mondhatom-e én is főpapi imádat: „Atyám, eljött az óra. Én megdicsőítettelek téged a földön, mert a feladatot, melyet rámbíztál, teljesítettem; Atyám dicsőíts meg most te is engem?”

K. RAHNER

*

Isten érted a kereszten meghalt – s te azt hiszed, hogy ezek után te szabad vagy tetszésed szerint gyalázkodni, gúnyolódni, szégyenkezés nélkül minden szenvedélynek hódolni?

Ne vezesd félre magadat! A szeretet nem tréfa. Az ember nem büntetlenül élvezi Istennek a vérpadig menő szeretetét. Nagyon jól ismerjük mi ezt: a szeretet élet vagy halál! És ha Isten szeretetéről van szó, akkor: örök élet vagy örök halál!

LACORDAIRE

*

Uram, taníts megismerni a szenvedés értelmét és értékét. Te tudod, hogy félek tőle, s minden ember így van vele. Jó órákban, mikor közelségedet érzem, mindenre kész vagyok, erősnek érzem magam, és igent tudok mondani a kereszthordozásra. Néha az is eszembe jut: kérnem kell téged, hogy küldj szenvedéseket, hogy hozzád hasonló lehessek. Érzem lelkem mélyén, hogy a szenvedés drága ajándék, a te szereteted felbecsülhetetlen kincse.

JAKOBS

ÉVKÖZI 29.

HÉTFŐ

„Az Úr akarta összetörni őt.”

Jézusom, te szenvedéseddel megváltottad a világot. Miért akar hát bennünket is összetörni az Atya? Miért kell szenvednünk? De ilyen kérdés csak akkor támadhat bennem, ha az önzés szólal meg szívemben. Hiszen aki szeret téged, az még fájdalmak árán is társad akar lenni, s aki társad a szenvedésben, az nem pusztul bele, hanem így találja meg megváltását.

*

„Az Úr akarta összetörni őt. És mivel áldozatul adta életét a bűnökért, meglátja hosszú nemzedékek ivadékait, és Isten akarata őáltala teljesül.”

Iz 53, 10

*

Sok keresztény számára a keresztfő formája annak, hogy Isten megsértett igazságát végtelen áldozattal kell kien-gesztelni. Így a keresztfő sokak szemében olyan magatartás,

kifejeződése, amely a tartozás-követelés viszonyán alapul; s még az az érzés is felmerül, hogy ez a kiegyenlítés valóban kis csúsztatáson alapul. Isten titokban balkézrel odaadja azt, amit aztán jobbjával ünnepélyesen elfogad. Nehány imaszövegből pedig éppenséggel olyan istenkép bontakozik ki, akinek engesztelhetetlen igazságossága emberáldozatot, saját fiának áldozatát követeli. És az ember borzadva fordul el az olyan igazságosságtól, melynek sötét haragja elveszi a szeretet hitelességét.

Amennyire elterjedt ez a felfogás, annyira hamis. A bibliában a keresztt nem a megsértett jog mechanizmusának eseménye; a bibliában éppen ellenkezőleg a keresztt a szeretet határtalanságának a kifejezője, azé a szereteté, amely mindenestől adja magát; a keresztt olyan esemény, melyben a cselekvő tökéletes összhangban van cselekvésével; a keresztt egy olyan élet kifejezője, amely egészen másokra irányul.

J. RATZINGER

*

Istent meg kell találnom: el kell jutnom hozzá. Van-e valahol akadály, amely elzárja előlem az utat? Az üdvösség első jó híre, az evangéliumi üzenet nemcsak arra oktat, hogy van járható út az Istenhez, hanem mindenekelőtt arra, hogy az út mindenütt járható, csak egyenesen előre kell menni igaz őszinteségben.

A lelki élet igazi, örök jelszava az „abundantius” (minél bővebben). A végleges mérték a túláradó, jól megtelt mérték.

P. CHARLES

*

Add, Uram, hogy keresztedet megértsem. Add, hogy elfogadjam. Add, hogy szíved jobb megértéséért hordozzam. Mennyei Atyám! Fiad szíve nyilvánította ki a te ember-szeretetedet. Nem tudnám, hogy ki vagy, ha nem nyilvánítottad volna ki magadat Fiad emberi szívében. Ha lelki szemem végtelenségedre tekint, akkor határtalanságod megzavarja látásom. Világosság helyett sötétség vesz körül. De ha Krisztus szívére tekintek, akkor igazán tudom, hogy szeretsz.

G. MILLER

„Együttérezni”

Miért csak a szenvedés révén érkezik el hozzánk a megváltás? Talán mert csak a szenvedés képes igazán megtanítani bennünket arra, hogy együttérezzünk másokkal. A megváltás nem egyéni üdvösségre nyit utat. Uram, haláloddal népet akartál szerezni, melyet ugyanaz az érzés köt össze, mint amely szívedben élt.

*

„A mi főpapunk nem olyan, hogy ne tudna gyöngeségeinkkel együttérezni; hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, de bűnt nem követett el.”

ZSID 4, 15

*

A pogányság és a szentháromságos Isten közt csak egy összeköttetés létezik: Krisztus keresztje. Ha egyszer megvetjük lábunkat ezen a senki földjén, és megkíséreljük az összekötő szálakat a Szentháromság és a pogány világ között ide is és oda is kihúzni, csodálkozhatunk-e azon, hogy ez Krisztus keresztjével fog menni? A kereszthez kell hasonlókká válnunk, azt kell a szívünkben hordanunk, mint szent Pál mondja a hit hirdetőiről: „állandóan testünkben hordjuk Krisztus kínszenvedését”. Ez a szétfeszítettség, mely bennünk keresztté formálódik, ez a képtelensége szívünknek arra, hogy hordozza egyidőben az Isten iránti szeretet és az istentelenné vált világ iránti szeretet, – pontosan ez Isten Fiának az a halálküzdeme, melybe részesekül minket is meghív. Ő, aki ezt a szétszakítottságot önmagában viselte, hogy önmagában feloldja, de csak azért tudta feloldani, mert előzőleg már magában viselte: Ő nyúlik át az egyik végponttól a másikig. Anélkül, hogy a Szentháromság ölet elhagyná, az emberi nyomor végső határáig nyúlik, és betölti a közbeeső teret. Krisztusnak ez a kifeszítettsége, amelyet a kereszt négy ága érzékelhetővé tesz, titokzatos kifejezője egyben a mi szétszakítottságunknak is. és minket hozzá hasonlóvá tesz.

DANIÉLOU

*

Furkó vagy szurony, töviskorona vagy napalm, szegek vagy elektrosokk, ostor vagy radioaktív hamu, csókkal-elárulás vagy szeretet-sziszegő nyelv: mindig ugyanaz a bűn és ugyanaz az Áldozat – és ilyenkor mindig péntek délután három óra van.

BALÁSSY L.

*

Uram, életem mindig szenvedést jelent, ha másokat látok szenvedni. Saját erőmre támaszkodva összeroppannék. Tégy engem teljes emberré, add meg, ami még hiányzik. Csendesítsd le nyugtalanságomat, s add a te üdvözítő nyugtalanságodat, mellyel megmentésünkre indultál. Ha te vagy szívem nyugtalansága, akkor a csend és a béke útján járok.

B. G.

ÉVKÖZI 29.

SZERDA

„Hozzánk hasonlóan szenvedett.”

Uram, sokan szenvednek úgy, hogy nem hajlandók mégsem együttérezni másokkal. Úgy érzik, csak az ő kínjuk igazi kín, a másoké nem. Nem akarnak megszánni másokat, mert túlságosan szánják önmagukat. Jézusom, bennem is van ebből a lelkületből, s én sem mindig veszem észre, hogy a szenvedés egyik értelme: általa közelebb kerülni a többi szenvedőhöz.

*

„Az emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és váltságul odaadja életét sokakért.”

Mk 10, 45

*

Jézus missziója elsősorban az, hogy az Atyát nyilatkoztassa ki. Azt, hogy ő maga az Atyaisten Fia, nem annyira szavaiból, mint haláláig való engedelmességből ismerik fel tanítványai.

Ez a tökéletesítő és halálíg tökéletesedő engedelmesség, az „Istenhez hűséges főpap” engedelmessége nem csupán

egyetlen döntő pillanatban való elfogadása az Atya akaratának, hanem egy egész élet következetes hűsége az Atya fokozatosan megvilágosuló akaratához. Azért nem színjátkozás, hanem valódi ez az engedelmesség, mert Jézus kora ifjúságától küzd, keresi hivatásának irányvonalait. Egyrészt lelke mélyén él a meggyőződés, hogy egyedülállóan „egy” az Atyával, s hogy az Atya akaratát kell hogy közvetítse embertársai felé. Másrészt azonban hogy ez az egység hogyan fejezendő ki emberi fogalmakban, és hogy az Atya akaratának kinyilatkoztatása milyen életutat fog kiszabni számára, s milyen áldozatot követel meg tőle, azt csak lépésről lépésre „tanulja meg”, fedezi fel, amint „növekszik bölcsességben, korban, s Isten és emberek előtti kedvességben”.

CSÁNYI D.

*

Szenvedhetsz úgy is, mint az állat:
átok festi habosra szádat,
üvöltesz, mintha a világon
nyomorultabb nem volna nálad.

Vagy gyűlölettel, némán, zordul,
csak összezárt fogad csikordul,
s undorral elbujsz a világtól,
a szemed is befelé fordul...

De aki ember, küzd halálig!
Benne a túske is virágzik,
A húr is úgy szól legtisztábban,
ha megfeszítik pattanásig.

BÓDÁS J.: Mint a húr

*

Uram, gondoskodásunkra és szeretetünkre biztad azokat, akik a közelünkben hiányt szenvednek. Add, hogy nevedben melléjük álljak. Csak te biztosíthatod számomra az elégséges türelmet, a szelidséget és odaadást, hogy valóban segítségükre lehessenek.

T. KRANICH

„Ti is.”

Uram, tudnom kell, hogy ez a szavad nemcsak két apostolra vonatkozott. Nem is csak minden egyes hívedre, külön-külön, hanem egész egyházadra. A te közösségednek is szenvednie kell, ez a sorsa, hiszen ez a te sorsod is. És aki osztozik a te sorsodban, az osztozik benne mindvégig – egészen a megdicsőülésig. Az egyházat is mindig megtisztította, fel-emelte a szenvedés.

*

„A kehelyből, amelyből én iszom, ti is isztok ugyan, és a keresztséggel, amellyel engem megkeresztelnek, ti is megkeresztelkedtek. De hogy jobbmra üljete, azt nem én döntöm el.”

Mk 10, 39–40

*

Első gondotok az legyen – mondja Jézus nekik, – hogy engem híven kövessetek. Nem mondom meg, hogy mi várátok, s hogy mit követetek tőletek. Nem árulom el, hogy te, Jakab, léssz az első vértanúm apostolaim közül. Nem rettentlek el, hanem szívetekre kötöm, hogy járjatok utánam s foglaljátok le magatok számára az én követésem; s bármi lesz veletek, hajtogassátok: ez az Úr kelyhe, az ő kelyhe. Ezt megisszuk; ezt inni dicsőség. A többi majd elválík. Isten majd megadja helyünket.

PROHÁSZKA O.

A keresztény üzenet nem holmi magasabb rangú kábitószer. Nem tudja az emberi élet minden rejtélyét megoldani. Nem tudja megszüntetni a szenvedést, nem tudja kiiktatni a halált.

Viszont adhat talán valamit, amit a mai fiatalság, olykor a hippi kultúra nagyon bizarr formái között követel: egy másfajta érték-skálát. Hogy ne a pénz, vagy a szórakozás, vagy a munka álljon a legfelsőbb fokon; hogy a haladás

az emberért történjék és ne az ember legyen a haladásért. Mindenek előtt azonban a keresztény üzenet olyan végső értelmet adhat az életnek, amit sem a pszichológusok, sem a szociológusok, sem a közgazdászok, sem a politikusok nem nyújthatnak: egy végső értelmet ott is, ahol úgy látszik, minden értelmetlenné válik. És itt ejtem ki először a szót, amelyet csak félénken merek kiejteni, mert oly sokszor éltek vissza vele jámborul: itt rejlik ugyanis a kereszt értelme.

A kereszt nem valamiféle görcsös önlealacsonyítás jele, ahogy jámbor keresztények oly sokszor éltek. Hanem a felszabadító reménység jele: hogy a szenvedés nem értelmetlen, hogy Isten jelen van még távollétében is, hogy a halálból élet fakadhat.

H. KÜNG

*

Hűséges Jézusom, ölelj bennünket, gyarló embereket szívedhez. Ha nem vonzol bennünket, nem tudunk követni. Ha elgyengülünk, ne hagyjon el kegyelmed, mert nélkülöd semmit sem tehetünk; főleg nem vállalhatjuk a halált éretted. Adj tiszta akarást és félelem nélküli szívet, igaz hitet, szilárd reményt és tökéletes szeretetet, hogy mindent elviselve örömmel adjuk életünket neked.

ÉVKÖZI 29.

PÉNTEK

„Közöttetek ne így legyen!”

Amikor papjainkért könyörgünk, Uram, ezt a kérést is meg kell említeniünk. Örök emberi hajlam a hatalomra, uralkodásra való törekvés; őket is megkísértheti ez a vágy, amely teljesen idegen tőled. Papjaid hordozzák az elhivatottságot és a felelősséget: nem könnyű ilyen küldetéssel mindig alázatosnak maradni. Valóban rászorulnak imáinkra.

*

„Tudjátok, hogy azok, akiket a világ urainak tartanak, zsarnokoskodnak a népen; a hatalmasok pedig önkényüket éreztetik velük. Közöttetek azonban ne így legyen!”

Mk 10, 42–43

*

Az egyház tagjai saját életükben tanúsítják azt az igazságot, hogy Isten előtt minden ember egyenlő, ugyanazon emberi természetben részesedik. A mai karitászt-programokat el kell hagynunk, amelyek csak részlegesek, leereszkedők és nem képesek megoldani az általános társadalmi igazságtalanságot.

Az egyházak nagyobb gonddal és odaadással dolgoznak az emberi akarat és lelkiismeret kialakításán, amely egyedül képes megvalósítani a nemzetközi igazságosságot.

Az egyházak saját terveikben is juttassanak elsőbbséget a nemzetközi enyhülést biztosító szolgáltatásoknak, különösen ott, ahol a leégőbb az igazságtalanság és a nyomor.

EGYHÁZAK VILÁGTANÁCSA, 1968. KONGR.

*

Nem szabad egyházunk reformjában valami önmentő akciót látnunk, amellyel önző módon csupán a „maga jövőjét” igyekszik biztosítani. Az egyház közvetve már saját jövőjének építésével is igenli az emberiség jövőjét.

A „kovász” szerepét csak hivalkodás nélkül töltheti be. A legtöbb, amit végülis a keresztyén ember tehet a világ jövőjéért, az, hogy kibontakoztatja maga és társai személyiségét hivatásszerű munkakörében. Mi akkor a különbség a keresztyén és nemkeresztyén jövőszolgálata között? A különbség a motivációban van. A keresztyén napi munkájában a teremtést viszi tovább, az embertársként vállalt szolgálat a megváltói mű folytatása, az emberség elősegítése az egyház szeretetközösségének szélesítése.

CSELÉNYI I.

*

Uram, nem szabad azt hinnem, hogy az egyház a maga intézményes valóságában nem a te szereteted és gondviselő útmutatásod kifejezője lenne. Győzd le kevélységemet, hogy felismerjem: nem lehet az Isten Atyja annak, akinek az egyház nem édesanyja. Segíts, hogy mindig szeressem egyházadat, mint édesanyámat.

E. BECK

„Azért jött, hogy szolgáljon.”

Uram, egyházadban folytatod művedet, tehát szolgálodat is itt a földön. A te szolgálodat nemcsak Atyád szolgálata volt, hanem szolgálta az embereket is, minden gyarlóságunk, bűnösségünk, utálatosságunk ellenére. Egyházad sem lehet csak a dicsőség szolgálója, hanem vállalnia kell a szolgálattal járó alázatot is.

*

„Ha valaki közületek első akar lenni, legyen mindenkinék a cselédje. Az Emberfia is azért jött, hogy szolgáljon!”

Mk 10, 44–45

*

Alapgondolatunk, hogy a keresztyén ember ne csak Istennél keresse a megbékélést, hanem embertársaival is. Ha a kiengesztelődést valóban keresztyén szemmel vizsgáljuk, észrevevessük, hogy mennyire tükrözi Krisztus megváltói gesztusát. Amint Krisztus mindkét karját kitarva, az egész emberiséget – barátait és ellenségeit – átölelte a kereszten, – ugyanígy kell a keresztyén embernek is kitarulnia.

SZENNAY A.

*

Az evangélium kimondta a tökéletességről az utolsó szót, amikor beleállította az életbe az Isten és az emberek szeretetét. Az evangélium nem rohanta le a földet, mint valami hatalmas orkán, amely gyökerestől tépdés ki mindent. Mint jötevé víz áradt szelídségében, és átszivárgott egész az élet forrásáig, hogy megtisztítsa és megújítsa. Lehetetlen az evangéliumot úgy olvasni, hogy ne vágyódnék az ember jobbá lenni.

LACORDAIRE

*

A szívtisztaság csak az önmagunkról való önkéntes és vidám elfeledkezésben érhető el, azzal a céllal, hogy életünket adjuk azoknak, akiket szeretünk. S ez az önátadás feltételezi, hogy magunkévá tettük a gyakori önmegtagadással megedzett lelki finomságot.

Nincsen barátság megtisztító szenvedés nélkül. Nincsen embertársi szeretet a kereszt nélkül. Egyedül a kereszt teszi lehetővé, hogy megismerjük a szeretet kimeríthetetlen mélységét.

TAIZÉ-I SZABÁLYZAT

*

Urunk, Istenünk! Minden emberben és minden emberrel élsz együtt. Mindenkiben a te arcod tündöklök. Milyen szűk a látókörünk! Csak a külsőségeket látjuk, s csak a kellemes dolgokra figyelünk. Pedig Veled találkozhatunk mindenben: szomszédunk mogorvaságában, kollégánk kellemetlen köhécselésében, gyermekünk dacos szembehelyezkedésében is. Ha jobban kinyitnám szememet, meglátnálak téged bennük is. S ha észrevennék, akkor téged segíthetnék mindenki, mindenki elviselésében és felemelésében.

G. MILLER

„Kelj föl! Téged hív.”

Minden vasárnap reggel, Uram, te hívsz engem. Nem túl sokan gyűlünk össze oltárod körül. A mai evangélium felveti bennem a kérdést: miért éppen én vagyok az egyik? Szívemben érzem szavad igazságát: nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket.

*

„A jerikói vak kiáltozni kezdett: Jézus, Dávid Fia, könyörülj rajtam! Jézus így szólt: Hívjátok ide! Odaszóltak a vaknak: Reménykedj, kelj föl, téged hív.”

Mk 10, 48–49

*

Egész életünkön át hív bennünket Krisztus. Hív bennünket először a keresztségben, de később is, akár követjük a szavát, akár nem, hív bennünket szeretettel mégis. Ha elbukunk a keresztség után, akkor bűnbánatra hív; – ha törekszünk hívásának eleget tenni, akkor hív bennünket kegyelemről kegyelemre, szentségről szentségre, mindaddig, amíg csak élünk. Szünet nélkül hív mindannyiunkat egyformán egyik dologtól a másikhoz, nincs maradandó lakhelyünk, hanem folyton emelkedünk fel az örök nyugalom felé, mert amint engedelmeskedtünk az egyik parancsnak, mindjárt követi azt a másik. Hív bennünket szakadatlan, hogy mindig újból és újból megigazuljunk, s ismét és egyre jobban megszenteljen és megdicsőítsen.

Milyen jó lenne, ha ezt megérténők; de csak lassan értjük meg a nagy igazságot, hogy Krisztus mintegy köztünk jár, s állandóan hív kezével, szemével, hangjával, hogy kövessük. Nem értjük meg, hogy hívása valami jelenvaló, ami ma történik.

J. H. NEWMANN

*

Vaknak születettél s immár látni fogsz...
s ne félj, hogy Ő, ki látóvá akar,
nem ad elég erőt ahhoz, hogy elbird
a rád omló erős arany napot,

piros örök tűzét a szeretetnek...
Ne félj, mert mindent bírni fogsz:
a fény előtti pislogó szemed,
remegve, várón, nyújtózkodva ébredsz
a hosszú, dermedt mély sötét után,
s kitárod lelked már Felé,
üres-kopáran, sóvárogva, sirón,
s kiálts: – Uram, mindennap
tölts Te be!

PALETA É.: Siole

*

Uram, te hívtál bennünket. A nyugtalanság, mely szavad hallására úrrá lesz rajtunk, ennek bizonyítéka. Te ismered gyengeségünket, és tudod, hogy milyen könnyen esünk gyávaságba. Tudod, milyen félénken lépkedünk előre. De te hívtál bennünket, tehát rád hagyatkozhatom.

KEMPIS T.

ÉVKÖZI 30.

HÉTFŐ

„Követte Jézust”

Meggyógyítottad, hívtad a vakot, s ő megérezte nemcsak hatalmadat, hanem szeretetedet is, és ő is szeretettel válaszolt. Követett téged. Nekem is észre kell vennem a te hívásod mélyén rejlő szeretetet, s viszontszeretetre kell gyulladnom. Követnem kell téged, nemcsak úgy, hogy eljövök a vasárnapi misére, hanem úgy, hogy mindig veled járok.

*

„Jézus így szólt a vakhoz: Hited meggyógyított téged. A vak nyomban visszanyerte látását és követte Jézust az úton.”

*

Mk 10, 52

Némely ember nagy kötelezettségekre és tettekre érzi magát hivatottnak, amelyekre mások nem képesek. Nem tudjuk, miért van ez így? Azért nem hívott-e meg Isten egyeket, mert korábbi próbatétel alkalmával nem állták meg a helyüket és eljátszották a hivatásukat, – vagy kaptak-e hivatást és nem követték, – vagy mert az Isten mindenkinek

egyforma kegyelmet ad ugyan a keresztségben, de egyeseket kegyelemből többre hív meg, mint másokat? Akárhogy is, de így van; az ilyen ember meglát dolgokat, melyeket mások nem látnak meg. Nagyobb a hite, izzóbb a szeretete, jobban érti meg a lelkieket. Senkinek sincs megengedve, hogy más gyengébb mértékét alkalmazza a saját életszentségére. Az semmi a számunkra, hogy mik mások. Ha az Isten a világról való nagyobb lemondásra szólít bennünket, és reménységek és félelmek áldozatát kívánja: jutalmunk ez, irántunk való szeretetének a jele, ok az öröme.

J. H. NEWMANN

*

Feltehetjük a kérdést: elégedett-e az Isten velem? Kell, hogy ezt gyakran megkérdezzük magunktól. De arra is vigyáznunk kell, nehogy éppen ez a kérdés váljék görcsös ismételtetéssé bennünk.

A tán leggyümölcsözőbb és igazán helyes mód, ahogyan kérdezhetünk: meg vagyok-e én Istennel elégedve? Mert itt dűl el minden! Meg vagyok-e elégedve, hogy olyannak teremtet, amilyen épp vagyok? Megelégedett vagyok-e akkor is, ha nem hagy nyugton? Ha mindig és újra többre ösztönöz? Meg vagyok-e elégedve ilyen – megalázott, megfeszített – Megváltóval, ilyen egyházzal, ilyen embertársakkal? Sok-sok elmélyülő imára van szükségünk, hogy őszintén ki tudjuk mondani? Istenem, valóban elégedett vagyok Veled!

*

BOROS L.

Uram, a te szavad élet. Egészen egyszerű embereket messze túlnőveszt önmagukon, és arra képesít, hogy félelem nélkül kiálljunk Érted. Add, hogy szavad bennem is élő legyen, és tedd szavadat élővé általam mások életében is!

A. PEREIRA

ÉVKÖZI 30.

KEDD

„Mester, hogy lássak!”

Sokszor hallottam a hasonlatot, Uram: te vagy a ragyogó fény, szentjeid a színskála. A te tökéletességed bennünk bomlik szét részleteire. A szentírás mindnyájunkat szentnek nevez, akik hozzád tartozunk. Akkor hát azt akarod, hogy

bennem is sugározzék a te tökéletességednek legalább egy részlete.

*

„A jerikói vak ledobta köpenyét, fölkel és Jézushoz sielt. Jézus megkérdezte tőle: Mit tegyek veled? Mester, – kérte a vak, – hogy lássak!”

MR 10, 50–51

*

Arra a kérdésre, hogy vannak-e előjelei annak, hogy valaki Isten választottai közé tartozik, azt kell mondani, hogy semmiféle olyan jel nincs, melyeket egymás mellé sorakoztatva kiadódnék valami bizonyíték a kegyelemben való bebiztosítottságunkra. Ha vannak jelei a kiválasztottságnak, akkor ezek olyan jelek, amelyek csak a mi tevékenységünk által válnak jelévé, hogy Isten működik bennünk. Ilyenek a kitartás az imában, a fáradhatatlan folytatása a jónak, amit Isten megkezdett bennünk, a komoly, istenfélő törődés üdvösségünkkel, az önzetlen, tiszta szeretet, s ezen kívül talán még bizonyos tapasztalatok az ember életében, melyek finoman, de ellenállhatatlanul vezetnek, úgy hogy néha ijedten és csodálkozva kérdezzük: hogyan tudtuk ezt vagy azt a bukást elkerülni, vagy bizonyos dolgokat elérni, melyeket élethelyzetünk nem jelzett előre.

Thompson Isten kiválasztó szeretetét, – mellyel az embert magának lefoglalja és minden útján kíséri, úgy hogy az végül nem térhet ki, – a nemes vadászkutyákhoz hasonlítja, melyek bekerítik a vadat, mindig új oldalról közelítik, míg végül megkaparintják. Ilyen értelemben vannak jelei Isten kiválasztó szeretetének, de ezek nem azért vannak, hogy élvezzük őket, hanem hogy megvalósítsuk őket. Aki fut, az remélheti, hogy célbaér, aki fáradozik, az remélheti, hogy Isten benne is műveli irgalma örök művét.

K. RAHNER

*

A szenteknél minden harmónia, béke és egység, mivel minden szeretet. Az isteni kegyelem fényénél a szentek Isten akaratában meglátják Isten jótéteményét, amely az ember java is.

L. M. MARTINEZ

*

Most pedig, Uram, a te fényeddel, a te erőddel a te örömmel kezdem a mai napot.

Örömmel teszem azt, amit parancsoltál.

Örömmel hordozom azt, amit reám rász.

Örömmel követlek, bármerre hívsz.

Hogy így legyen, világíts engem a te szent fényeddel, erősíts meg a te szent erőddel, tarts meg engem a te örömben.

Adja rám áldását a mindenható Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek!

F. LELOTTE

ÉVKÖZI 30.

SZERDA

„Egybegyűjtöm őket”

Uram Jézus, mi akik hozzád tartozunk, szétbontva sugározzuk a világban a te tökéletességedet. De te egyben mindennek összegyűjtője is vagy. Ezért gyűlünk össze oltárod köré, hogy magadban egyesíts minket, hogy ott felragyogjon a te teljes szépséged, s aztán erőt nyerjünk külön kis feladatunk teljesítésére.

*

„Harsogva hirdessétek, hogy mit tett az Úr: szent keze által választott népe megszabadul. Én kivezetem őket Észak országából, és egybegyűjtöm őket a föld határaitól – mondja az Úr.”

JER 31, 7–8

*

Az ószövetségi nép hite abból táplálkozott, hogy időnként visszatekintettek Isten nagy tetteire, s azokból kiolvasták mindenhatóságát, leereszkedését, hűségét és irgalmát. Látták, hogy Isten beváltja ígéreteit, megtartja a szövetséget... Mi is csak Isten tetteiből ismerhetjük meg, hogy milyen akar lenni számunkra. Az apostol visszatekint az üdvtörténet legnagyobb eseményére, és ezt írja: az Atya Krisztusban mutatta meg nagyszerűen erejét, amikor feltámasztotta a halálból, a mennyben jobbjára ültette s minden erő és hatalom fölé emelte.

GÁL F.

*

Krisztus jótékony fényét ki akarja sugározni minden népre és minden civilizációra, mindenkit szeret, bármely fajhoz vagy civilizációhoz tartozik is. Egyházán keresztül akarja elérni a legtávolabbi vidéket és a legszegényebb népet: semmi ne legyen elrejtve sugárzása elől!

B. MARTELET

*

A kereszténység válságon megy át, ami azt jelenti, hogy felhívást kapott arra, hogy önvizsgálatot tartson, mielőtt (és mert) történetének új korszakába lép. Mi sem áll távolabb tőlem, mint az a gondolat, hogy ennek a válságnak a megtagadással vagy a meghátrálással kell járnia. A válság éppen ellenkezőleg a hűség próbája. Nem arról van szó, hogy kevésbé, hanem hogy egyre bátrabban legyünk hűek.

Persze a bátorság szó is félreértést okozhat. Nem arról van szó, hogy a gesztus szépségéért legyünk bátrak; hanem arról, hogy a keresztény igazságot szembesítsük kortársaink, tehát voltaképpen mindnyájunk igényeivel, vágyaival, tévedéseivel, ellentmondásaival, gondolkodásmódjával, felelősségeivel, sőt kudarcaival is.

R. DE MONTVALON

*

Egybegyültünk, ó nagy Isten
buzgó imádásodra.
Lelkünk méltó hadd lehessen
isteni áldásodra,
mely a tiszta áldozatban
számunkra elrejtve van.
Ó tekints hát kegyelmesen
itt esdeklő nyájadra!

SZVU 221/1

ÉVKÖZI 30.

CSÜTÖRTÖK

„Kivezetem őket Észak országaiból.”

Uram, szentmisére érkezésemet a nagy világítélet előképének, sőt elővételezésének érzem. Akkor majd magadhoz emeled választottaidat a nemzetek tengeréből. És ezt teszed most

is előképben, amikor egybegyűjtesz és magadhoz kapsz minket a szent áldozatban. Ma itt vagyok veled, Uram, de vajon kitartok-e veled hűségesen a végső percig?

*

„Midőn az Úr hazahívja Sionnak foglyait, olyanok leszünk, mint akik álmodnak. Szívünk akkor eltelik vígsággal, nyelvünk pedig az öröm szavával.”

125. ZSOLT 1-2

*

Egy bizonyos pillanatban többet láttunk meg, mint amit állandóan képesek vagyunk látni. A látvány kihuny, csak a bizonyosság marad meg. S a bizonyosságnak egy egész élet alapjául kell szolgálnia. A hit nélkül, vagyis anélkül, hogy hűek tudnánk maradni ehhez az első látáshoz és az akkor elfoglalt álláspontunkhoz, nem vagyunk képesek fenntartani a belső állandóságot. Így persze belső békénk folytonos veszélyben van, és minden újabb részletprobléma újból megkérdőjelezi.

Ha szabatosabban akarjátok megérteni ezt a feszültséget, amely a nyilvánvalóság és a mély valóság között feszül, gondoljatok Krisztus találkozására Péter apostollal a feltámadás után a Tibériás-tó partján. Krisztus találkozik Péterrel, aki háromszor megtagadta őt. Megkérdézi őt: Péter, János fia, jobban szeretsz engem, mint ezek? És Péter, a reá annyira jellemző hévvel, amelynek az a lényege, hogy intenzíven és közvetlenül cselekszik és csak később reflektál – Péter azonnal válaszol szíve legmélyéről, lényének egész őszinteségével: Szeretlek! És nem veszi észre a kérdést, mert Krisztus nem kérdezi tőle egyszerűen csak azt, hogy szereti-e, hanem ezt kérdezi: Jobban szeretsz-e, mint ezek? Ha elgondolkozott volna rajta, visszaemlékezett volna arra, hogy Krisztus korábban, kevéssel azelőtt azt mondta, hogy akiknek többet bocsátanak meg, jobban szeret. És miközben Krisztus harmadszor teszi fel neki ezt a kérdést, Péter számot vet azzal, hogy ez nem is olyan egyszerű kérdés, hogy minden nyilvánvalóság ellene szól. Ki hinné el, hogy szereti Krisztust, ő, aki megtagadta? S ekkor adja meg azt a választ az Úrnak, amely a tökéletes felelet: Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek. Előtted van az én egész belső lényem valósága.

Nos hát erre kell emlékeznünk, amikor meg szeretnénk állapotodni a hűségben, és nem akarjuk elveszteni a hűségre való képességünket.

ANTAL METROPOLITA

*

Szentlélek Isten, vigaszom vagy; alakíts át engem, mert bűnös ember vagyok. Kelts életre, mert halott vagyok. Ébressz fel álmomból és tégy alkalmassá az örök életre. Légy velem, lakj nálam, maradj bennem dicsőséges Szent-háromság!

C. NEUMANN

ÉVKÖZI 30.

PÉNTEK

„Sokan lesznek, hosszú lesz a visszatérők sora”

Uram, a végső napon eldől a sorsunk. Bízom benne, hogy kitartok melletted, és a beteljesüléskor magadhoz ölelsz engem. De ez a bizalom nem vezethet oda, hogy magamat kiváltságosnak higgyem, s a „többi” úgy nézzem, mint akik nem lesznek tied az örökkévalóságban. Lehet, hogy sokan, – akikről nem is gondolom, – közelebb kerülnek hozzád, mint én.

*

„Sokan lesznek és hosszú lesz a visszatérők sora; könnyezve jönnek, én meg őket irgalommal vezetem egyenes úton, patakokban gazdag földeken.”

JER 31, 8–9

*

Uram, mondd, mi vagy te azoknak, akik keresnek, mit teszel azokért, akik nem találják, akik eltévednek s mindazokért, akik készakarva hagyták el a világosságot? Szeretnék mindent a te nézőpontodból látni és a te ítéleteiddel és véleményeddel tölteni meg lelkemet, hogy helyet ne adjak se a farizeusok könnyörtelen szigorúságának, se a kétkedők, szkeptikusok könnyelmű vélekedésének.

Mindnyájan arra vannak alkotva, hogy veled örökre

egyesüljenek. Ez a hivatás és cél nem tétlen bennük, hanem isteni kegyelmed által szüntelen ösztönzi és irányítja őket. Te működsz bennük, mint a láthatatlan földalatti munkás, aki észrevétlenül is szüntelen dolgozik a rejtett mélységben. Te vagy a hitetlenek Megváltója, a szegények Atyja, a bűnösök barátja, – világosságul a pogányok megvilágítására.

P. CHARLES

*

Az Isten malma: tisztulás,
omlós, finom, fehér, puhás
lisztte lesz itt a durva mag,
az őrlések tisztítanak.
Az Isten malma életünk,
új, tiszta létre éledünk,
külön magok itt nem vagyunk,
a lisztengerbe olvadunk.

KUNSZERY GY.: Az Isten malma

*

Ha érzelmvilágunkban és tetteinkben egy szent szeretet-közösség kialakítására vagyunk beállítva, – akkor biztosak lehetünk arról, hogy Isten szeretetében vagyunk.

B. JATZWAUK

*

Istenem! Hosszú az út!

Sokan elfáradnak; feladják vagy azt gondolják: nem lehet segíteni, ezért együnk-igyünk, és vigadjunk.

Ámde mi a te ajándékaidat fogadtuk magunkba. Szent ételleddel megerősítve új utakat kell keresnünk egymás felé. Add, hogy osztozkodjunk egymással azon, amit magunkhoz vettünk.

A. PEREIRA

ÉVKÖZI 30.

SZOMBAT

„Minden főpap az emberek képviselőjére van rendelve”

Jézusom, egyetlen főpap! Te minket, az egyház látható közösségéhez tartozókat papi népeddé tettél. Nem elhatárolni

akarsz minket egymástól, hanem összegyűjteni. Veled és egymással egyesülten állhatunk a Mennyei Atya elé a szentmisében, hogy könyörögjünk minden emberért.

*

„Minden főpap az emberek közül való, és az emberek képviselőjére van rendelve az Isten tiszteletével kapcsolatos dolgokban, hogy áldozatot mutasson be a bűnökért.”

VSID 5, 1-2

*

Az Úr Jézus, akit az Atya megszentelt és a világba küldött, a Lélek kenetében részesítette egész titokzatos testét. Őbenne a hívek valamennyien szent és királyi papsággá lesznek, általa lelki áldozatokat mutatnak be, és hirdetik annak dicsőségét, aki a sötétségből meghívta őket csodálatos világosságába. Nincs tehát olyan tag egy sem, akinek ne volna része az egész Test küldetésében, ezért szentül szívében kell őriznie mindegyiknek Jézust.

II. Vatikánum: Papok

*

Krisztus szenvedése előtt arra hívta tanítványait, hogy mellette legyenek, feltámadása után viszont küldi őket, és megígéri, hogy jelen lesz közöttük, s működésükben a Szentlélek tesz tanúságot róla. A küldetésben koncentrált, történelmi jelenlétét így átalakítja, mintegy „széthúzza”, a Lélekben való jelenlétté, de időtől, helytől függetlenül is biztosítva egységét.

VANYÓ L.

*

Isten „Igen”-t mond az emberhez, tehát a mi embertársainkhoz is. Aki „Nem”-et mond embertársaira Istenre is azt mond. Az emberszeretet elsikkaszthatatlan része az igazi istenszeretetnek. Az emberiséget a vallás és az istenszeretet ellen kijátszani nem más, mint Jézus üzenetének meghamisítása. Istennek az ember iránti „Igen”-jében találja meg az erejét minden emberszeretet.

J. SACHSE

*

Köszönöm, Uram, hogy szereteted egyesít minket.
És megköszönöm azokat az embereket, akiket rám bízál.
Köszönöm, hogy egymásnak szolgálhatunk. Tarts meg a
szeretetben, hogy egymás számára követeid legyünk.

Add, hogy egyetértésünk jele legyen annak, hogy Te
egyesítesz minket.

A. PEREIRA

„Ezeknél nagyobb parancs nincs.”

Az emberi történelemben — még az Egyház történelmében is — sokszor, harcok dúltak amiatt: mi az Igaz. Az igazságért képesek voltak emberek egymást megölni, kínokat, megaláztatást zúdítni egymás nyakába. Pedig, Uram, te megmondtad: — legfőbb parancs a szeretet. A szeretet nélküli igazság csak féligazság.

*

Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből. Szeresd felebarátodat, mint önmagadat! Ezeknél nagyobb parancs nincs.”

Mk 12, 30–31

*

Amikor Isten csodát tesz, azt ugyan mindenhatóságával műveli, de az mégis az irgalmasság szolgálatában történik. A könyörület minden kényszer és minden törvény fölé emelkedik; a szeretet mindig szabadságot hordoz és csodára képesít. És nemcsak Isten, hanem az ember is rendelkezik ezzel a képességgel, – ha képes szeretni. „Szeress és tégy, amit akarsz”, mondta szent Ágoston; és ennek a különös mondásnak legmélyebb értelme ez: ha szereteted van, mindent véghezvihetsz, minden lehetséges e számodra, mindenható vagy. Az az ember, akinek szeretete túlhaladja a megszokott mértéket, csodára is képes.

P. LIPPERT

*

A szeretetben föltaláltam szent hivatásom kulcsát. Megértettem, hogyha az anyaszentegyház misztikus teste különböző tagokból áll, akkor azok közül nem hiányozhatnak a legnemesebb sem, mely valamennyibe életerőt lövell; megértettem, hogy ennek a testnek szíve is van, és hogy ez a szív lángol, izzik a szeretettől, megértettem, hogy a szeretet élteti és mozgatja a többi tagokat mind, és ha annak tüze elhamvadna és ha annak lángja kialudna, az apostolok nem

hirdetnék többé az evangéliumot, a vértanuk nem ontanák többet azért vérüket. Megértettem, hogy a szeretet mindenél magasztosabb, mindennél fölségesebb, mert magában foglal mindent, mert a szeretet felölel, magába olvaszt minden időt, minden helyet, mert a szeretet örök és végtelen.

LISIEUXI SZ. TERÉZ

*

Uram, szívem szeretet nélkül nem tud megenni. De még sokáig kell veled menetelnem, míg szeretetedet igazán megismerem. Akkor talán megtanulom, hogy a szeretet ott kezdődik, ahol kész leszek feltétel nélkül magam odaadni. Szívem tele van boldogság utáni vággyal, de ez a vágy is megkínoz, mert nem tud igazán beteljesülni. Ezért kell előbb abba a sötétségbe esnem, mely önző kívánságaimat kioltja. Csak akkor lesz a szeretetem oly erős, mint a halál, mert akkor saját önzésem börtönét törtem át, és szabaddá lettem, mint ahogy a halál szabaddá tesz bennünket az isteni élet dicsőségére.

Uram, töltsd be ürességemet, hogy szereteted halvány sugarát mindig láthassam.

ÉVKÖZI 31.

HÉTFŐ

„Legyenek szívedben az igék!”

Az Isten- és emberszeretetnél nagyobb parancs nincs, – magad mondtad, Urunk. De nem szabad azt hinnünk, hogy most már vakon és ösztönösen követhetjük a bennünk fel-támadó szeretet jelentkezéseit. A szeretetnek magában kell rejtienie az igazságot is. Tudnunk kell, mi az igaz, hogy tudjunk az igazságnak megfelelően, igazán szeretni.

*

„Az Úr, a mi Istenünk, egyetlen Úr. Szeresd az Uradat, a te Istenedet egész szívedből, egész lelkedből és minden erődből. Legyenek a szívedben ezek az igék!”

MTÖRV 6, 5–6

*

Az embernek adottsága és képessége van arra, hogy megsejtse a Végtelent. Az ember szellemi érdeklődése a Végtelenre irányul. Ha mármost a szellemi odahajlás nem kapja meg igazi tárgyát, ti. Istent, a többé-kevésbé erős hajlam azért megmarad, hogy a szellemi űrt valamivel betöltse. Ha nem a vallás, akkor csakhamar a világnak valamely java lesz az, amely az igaz és végtelen jónak helyére tolakszik.

H. FAHSEL

*

Az élet bútorozatlan lakás, üres pohár szomjazó földön. Jó és szükséges alapnak, de képtelen igazi szükségleteink kielégítésére, – hacsak nincsenek eszményeink.

H. G. WELLS

*

Az ember tele van lármával. Semmibe veszi lelkének figyelmeztető jelzéseit, s gyakran saját maga az oka annak, hogy lelke felborul, vagy beteges magányosság áldozata lesz. Az ember lelkével gyakran otromba módon bánik el. Az ilyen ember magát teszi lelki beteggé, s e betegségből csak évtizedes, fáradságos igyekvéssel tud kilábolni. Az az ember, aki magabiztonságában vonakodik lelkének finom jelzéseire figyelni, abszolút durva anyag.

Ha olyan eszközt keresek, mely korunk minden baját orvosolná, minduntalan erre a kedves és hatalmas dologra bukkanok: „hallgatás”.

MEYER-BERNHOLD

*

Uram, megköszönöm Neked azokat az örömöket, amelyekben a lelkem segítségével részesedem. Köszönöm a költészet és a zene szépségeit, az életemet eligazító és betöltő igazságokat. Köszönöm a sok jót, amelyet felismertem és megtettem. Köszönöm minden szavadat, amelyet nekem kinyilatkoztattál, és minden indítást, amely megérintette bensőmet. Köszönöm Uram, hogy te magad vagy az igazság, és hogy benned megtalálom életem értelmét.

P. HASCHEK

„Tartsd meg minden törvényét és parancsolatát!”

Igen, Uram, változatlanul és örökké fontos, hogy mi a Jó. A kinyilatkoztatott parancsokból kivilágló jó. Nem azért, hogy paragrafusokat tartsunk. Te nem pontosan körülírt szabályokat akartál adni, hogy azok megtartásával eleget tegyünk minden kötelezettségünknek, hanem a szeretet határtalan tágasságának akartál utat nyitni, s egyben azt akartad részletezni. Törvényeid a te szeretetednek vetületei világunkban.

*

„Féld az Urat, a te Istenedet életed minden napján! Tartsd meg minden törvényét és parancsolatát!”

MTÖRV 6, 2

*

Isten szent akarata megközelíti az embert, benne akar megvalósulni, s ezáltal az ember tökéletessé válását helyezi kilátásba. Az ember azonban visszahőköl a felszólítás magasztosságától, s úgy védekezik ellene, hogy beszűkíti azt. Különbséget tesz a külső és belső világ között: eszerint csak a cselekedet, a külső tett nevezhető igazán, teljesen rossznak. Ami az ember belsejében lejátszódik, azt nem kell annyira komolyan venni. Ezzel szemben hangoztatja Jézus, hogy az ember egységes egész, s nem szabadlható szét. Külső tetteinknek megvannak a belső előzményei. Végülis a szív mélyéből tör fel a tett, a szavak, viselkedésmódok, magatartásformák közvetítésével. Aki csak a külső tettel szemben akarja a határokat megtartani, biztosan átlépi a határokat. Ha szóban megengeded a rosszat, félig már meg is tetted. Ha szabad utat adsz neki gondolataidban, már elvetted a tett csíráját. Az embernek kell jónak lennie, nemcsak a kezének; és az ember külsőből és belsőből áll.

R. GUARDINI

*

Minden erkölcsszabály először nyűg, kényszer, amit ránk kell tukmálni. Csupán az ismétlés csinál belőle könnyen elfogadható szokást.

LE BON

*

Az örömben ne légy féktelen; a kereszthordozás és szenvedés idején ne légy kiállhatatlan, a nélkülözések és gondok közepette ne légy kislelkű; inkább arra törekedj, hogy mindig világosság légy azok számára, akik a sötétségben és a halál árnyékában élnek.

B. JATZWAUK

*

Uram, léted élet, életed szeretet, és szereteted kimeríthetetlen örömforrás. Ha ezt megérteném, minden reggel, mellyel megajándékozol, szívem örömmel telne meg, s minden este szívem az irántad való bizalom melengető simogatásával térne nyugovóra. Kérlek, teljesítsd be azt, amit bennem elkezdted, mert a te szereteted az életnél is több és jobb.

J. K. LAVATE

ÉVKÖZI 31.

SZERDA

„Többet ér minden áldozatnál.”

Uram, az írástudó áldozaton a vallás szertartásait értette. Igaza volt: az őszövétségi szertartásoknál mérhetetlenül fontosabb a szeretet élete. De most már nem kell különbséget tennünk áldozat és élet között, hiszen a te vallásodban az egész istentisztelet a szeretet jegyében áll: szeretetből fakad, szeretetedet hozza közénk és követésre szólít.

*

„Istent teljes szívből, teljes elméből és minden erőből szeretni, – a felebarátot pedig úgy szeretni, mint önmagunkat – többet ér minden égő, vagy bármi más áldozatnál.”

Mk 12, 33

*

Az az ember, aki egészen a szereteté, az egyben mindig áldozat és áldozatbemutató is. Jézus, aki szeretetből meg-sokasította a kenyeret, maga is kenyérré lett, melyből mások életet merítenek; mivel mindenestől átadta önmagát, azért tudta a tömeget jóllakadni.

Ő azt mondta: Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért. Mi így folytathatnánk: nagyobb hatalma nincs senkinek annál, mint aki életét adja barátaiért. Az ilyen ember birtokolja egyedül az igazán értékes és szelíd hatalmat: az áldás és jót tevés hatalmát, a teremtes és éltetés hatalmát, a jóllakadás és boldogítás hatalmát.

P. LIPPERT

*

Aki Krisztusért szenvedést vállal,
– ha nem is többet, mint jó Cirenei
Simon, ki vállán a keresztfával
a Gyötrelmes Út segítője lett, –
érezze: Istennek nyújt kezét.

FAZEKAS L.: Mindent-égető tűz

*

A lélek csak akkor hasonlít a Megfeszítetthez, hogyha szenved, és a megváltást annyiban segíti elő, amennyire készségesen vállalja a Gondviselés által felajánlott keresz-tet. A hit azáltal lesz élő, hogy elfogadja a keresztet.

*

Uram, ahol ketten vagy hárman összegyűlnek, ott vagy Te is. Benne vagy minden kézfogásban, minden találkozás-ban. De különösen ott vagy, amikor szent áldozatod körül gyűlünk egybe. A szeretet szent találkozása ez, ne engedd hát, hogy figyelmetlen, érzéketlen szívvel vegyek részt benne.

A. PEREIRA

„Nemcsak te, hanem fiad és unokád is”

A keresztény szülőknek és nagyszülőknek sokszor nem jut eszükbe, hogy a keresztény nevelésnek is ez a lényege: megtanítani a gyermeket isteni módon szeretni. Az nem minden, ha a gyermek tudja az imádságokat, az ünnepeket és a bibliai történeteket. De ha felfedezik, hogy általad, Uram, a szeretet birodalma várja őket, s ők kedvet kapnak e birodalomba belépni: ez minden!

*

„Tartsd meg Isten törvényét, de ne csak te, hanem fiad és unokád is, hogy hosszú életetek legyen!”

MTÖRV 6, 4

*

Isten részt vesz a mi életünkben. Mária belépett József életébe; Jézus belépett kettőjük életébe; a szentcsalád belépett az emberiség nagy karavánjába, hogy ott felragyogtassa a reményt.

M. LALONDE

*

Isten az emberiséget gyökerében akarta megújítani. És az emberiség gyökere a család. Valahányszor egy nép jövőt akar teremteni magának, a családokat kell testben-lélekben egészséges életközösségekké formálnia. És miből épül fel az egészséges család? Szeretetből, lemondásból és megértésből.

Aki boldog családot akar teremteni, mélyebb ismerettel kell rendelkeznie, mint egy tudósnak, és komolyabban kell önmagát fejlesztenie, mint egy sportolónak. Annak meg kell értenie Krisztus szavát: Aki köztetek a legnagyobb akar lenni, az legyen a többi szolgálja!

B. JATZWAUK

*

Az élet annyit jelent, mint konfliktusok közt élni. A család az életbe vezeti be az embert, amikor konfliktusokat produkál és robbant ki. De a dolog másik oldalát is meg-

tanulhatja az ember a családban: a konfliktusok feloldását és lecsillapítását.

W. LÜCK

*

Az igazi mester nem nevel tanítványokat, hanem megint csak mestereket.

R. SCHUMANN

*

Uram, az ifjúság sok nehézségnek és veszélynek van kitéve. Szíve lelkesen tágranyitott, ezért képtelen mindig felismerni a látszat és igazság, a hamisság és becsület ellentéteit. Őrizd meg az ifjú szíveket a hozzád vezető egyenes úton. Őrizd ártatlanságukat és örömeiket, hálájukat és vidámságukat. Őrizd meg őket a te szeretettedben.

D. CONSIDINE

ÉVKÖZI 31.

PÉNTEK

„Hogy megsokasodjál!”

Jézusom, nem sokasodik, inkább fogy a te néped. Talán azért, mert túlságosan elméletben képviselte az Igazat és a Jót. És mert a szertartásokban sem fejeződött ki eléggé a lényeg. A sokasodáshoz nem megváltozott körülmények, hanem megváltozott, szeretettel telítődött szívek kellene.

*

„Halld tehát, Izrael, és tartsd meg pontosan az Úr parancsait, hogy jól menjen sorod és megsokasodjál azon a földön, úgy amint az Úr megígérte neked.”

MTÖRV 6, 5

*

Az ember azt mondja: igaz, jónak kellennem, de azért csak józanul! Barátságosnak kellennem, de azért csak mértékkel! Törődnöm kell mások javával, de csak annyira amennyire megéremli, és amennyiben saját érdekemnek

megfelel. Az Isten ezzel szemben azt mondja: Ezzel nem mész semmire! Valóban igazságos csak olyan kiindulópont-ról lehetsz, amely magasabban fekszik az igazságosságnál. Nem kerülheted el az igazságtalanságot, ha csupán a helyes mértéket akarod megtartani, hanem csak akkor, ha a szeretet erejéből cselekszel, amely nem mérícskél, hanem ajándékoz és alkot. Csak akkor lesz lehetséges a valódi igazságosság. Ha csak akkor akarsz jó lenni, amikor jósággal találkozol, nem fogsz még ennek a jóságnak sem megfelelni.

Téged maga az élő Isten szólított meg. „A Jó” csak egyik neve annak, akinek lényegét senki ki nem fejezheti. Isten nem engedelmességet vár tőled a „Jóval” szemben, hanem azt akarja, hogy vele, az élő Istennel kapcsolatban légy. Azt várja, hogy megpróbáld a dolgot a szeretettel és a szeretetből fakadó új élettel.

R. GUARDINI

*

Az igazi vallásosság élet az Istenből, minden nap új élet, örökös születés, örökös gyermekké válás Istentől. Tényleges, igazi élet és nem valami ránk rakott elképzelés. A vallásosság a valódi létezés.

J. WITTIG

*

A mi átalakulásunk művében az imának nagy szerepe van. Jézus színeváltozásánál is: míg ő imádkozott tanítványai előtt, tekintete elváltozott és fényes lett, egész személye, még ruhái is ragyogóvá lettek. Az ima nem Istent változtatja meg, hanem az imádkozót.

J. M. GONIN

*

Urunk, a te szeretettedben sokasodjék néped, mert
a világban a legtökéletesebb az ember,
az emberben a legtökéletesebb a lélek,
a lélekben a legtökéletesebb a szeretet,
a szeretetben a legtökéletesebb az Isten.

SZAL. SZ. FERENC

„Hogy hosszú életetek legyen”

Uram, te ígérted meg, hogy egyházad örökké élni fog. Nem kell félnünk, hogy eltűnik a földről a te néped; mindenképpen hosszú életűek vagyunk. Ám nem az évek végtelen sora az igazi hosszú élet. Az él sokat, akiben az élet teljesebb. Az élet teljességét pedig a szeretet adja.

*

„Szeretlek teljes szívemből, Istenem, én erősségem. Uram vagy és biztos oltalmam, életemnek megmentője.”

17. ZSOLT 2–3

*

A hűség a hosszúlélegzetű szeretet. Ő tartja meg a szeretetet élőnek. Képessé tesz arra, hogy a szeretett személyt még idegenbe is kövessük, ahol meglepetések vagy akár kiábrándulások várnak ránk. A hűség bizalom is egyben, amely nem hagyja magát könnyen félrevezetni. „Kiterjedése” van, mert a múlt közös élményeiből és nézeteiből táplálkozik, s a jövőről is tud képet alkotni: a szeretett személy ott is szilárd pont. A hűség megakadályozza azt, hogy azzal, akit szeretünk, valaha is „készen legyünk”. Állandóan keresésben van a szeretett személy irányában, de képes is arra, hogy minduntalan rátaláljon. A hűség ellensége minden megszokásnak, mert a megszokás kiszárítja a szeretetet és eltávolít másoktól. Aki hűséges, mindig a másikkal marad.

Az emberi hűség mintája és erőforrása Isten hűsége. Ez az az állandó jelenség, amely az embereket végig kíséri közös útjukon.

G. SCHMOLL

*

Csak a szűk szív nem növekszik; a tág szív nőttön nő. Amazt egyre szűkítik az évek, ezt egyre dagasztják.

J. PAUL

*

Szívünk könnyen elveszti magát a közeli, látható dolgok szeretetében, melyek boldogságot ígérnek. Szent Ágoston, aki kielégíthetetlenül szeretett, örökreszólóan írta le ezeket a „szép csalódásokat”. A látható dolgok, mint a pénz, hatalom, siker, rivaldafény, érzéki élvezetek mind olyan ígéretek, melyek végülis nem teljesülnek be.

Mi gyakran taníthatatlanok vagyunk és nem hisszük el ezt, mintha bolondok vagy vakok lennénk. Pedig valóban igaz: szívünk nem tud megnyugodni és hazát találni környezetünk csábító dolgaiban.

Abban az örömben, amely egyedül Istentől származik, kell szívünknek horgonyt vetnie s megmaradnia.

*

Istenem, te vagy az élet, a bölcsesség, az igazság, a jóság és a boldogság. Te vagy reményem és szívem öröme. Vallom és köszönöm is, hogy saját képedre alkottál engem. Uram, add, hogy mindig jobban megismerjelek, mindig jobban szeresselek és elmúlhatatlan örömben bírjalak.

SZ. ANZELM

„Emberkéz építette szentély”

*Uram, olyan otthonosan érzem magam templomodban. Megvan a megszokott helyem, s lelkem ott önkéntelenül imára hangolódik. Szívemhez nőtt benne minden. Isten házá-
nak nevezzük, de nem szabad elfelejtenünk, hogy a mi házunk
is. Nem annyira lakni akarsz benne, mint inkább találkozni
velünk.*

*

**„Jézus nem abba az emberkéz építette szentélybe lépett
be, amely csak előképe a valódinak, hanem éppen a mennybe,
hogy most közbenjárjon értünk az Isten színe előtt.”**

ZSID 9, 24

*

Krisztus eljött a világba testben, – és a világ őt nem
ismerte fel. Tulajdonába jött, – de övéi nem fogadták be őt.
De jött, hogy rávegye a világot, hogy elfogadja, megismerje
és imádja őt. Eljött, hogy magába olvassza e világot, hogy
miként ő a világosság, e világ is világosság legyen. Amikor
jött, nem talált helyet, hová fejét lehajtsa, de jött, hogy
helyet készítsen magának, otthont teremtsen, házakat épít-
sen és ragyogó hajlékot alakítson magának az egész világ-
ból, melyet odáig a gonosz hatalmai tartottak fogságban.

J. H. NEWMAN

*

Milyen csodálatos a Megváltó evangéliumi szava: az
Atyához megyek! Ez a szó legyen jelszavunk nappal és
éjszaka, cselekedeteinkben és keserveinkben, boldogságunk-
ban és könnyeink között. Vigyen bennünket minden egy
lépéssel közelebb, egy lépcső fokkal feljebb Istenhez. Ha ezt
a szót nem üres szóként, hanem lelkünk egész komolyságá-
val jelszavunkká választjuk, érezni fogjuk, mekkora erő
árad belőle, és mennyire megnemesíti kis és nagy gondjain-
kat, hivatásunkat.

H. SUSO

*

Hála neked, szentséges Atyánk, mert megadod nekünk, hogy látható szentélyt építsünk, mely Isten és ember kegyelmi kapcsolatának csodálatos jelképe és színhelye: ide várod jószágos szívvel az élet zarándokútját járó népedet. De híveidből is itt építész magadnak élő templomot, és itt gyarapítod világszerte elterjedt egyházadat, hogy Krisztus titokzatos testévé válják, és mennyei Jeruzsálemmé legyen végül, mint valóravált béke-látomás. Ezért szentjeid boldog seregével együtt a dicsőség templomában magasztalunk téged.

ÉVKÖZI 32.

HÉTFŐ

„Előképe a valódinak”

A templom elővételezett mennyország. A veled való találkozás helye, Istenem. És az a hely, ahol összegyűlnek azok, akik együtt akarnak nálad lenni mindörökre. Ha ezt megértem, akkor nemcsak a megszokás vagy a kötelességérzet vezet el templomodba.

*

„Jézus nem azért lépett be a mennybe, hogy többször áldozza fel magát, hiszen akkor a világ kezdete óta már többször kellett volna Krisztusnak szenvednie.”

ZSID 9, 25–26

*

Kedves testvéreim, valahányszor egy oltár vagy templom ünnepét üljük, ha őszintén és figyelmesen veszünk részt, s ha áhítattal és igazán átéljük, ami a kézzel épített templomban történik, mindannyiszor lelkünk szentélyében éri el beteljesedését az ünnepség. Nem valótlan mondott ugyanis az, aki így szólt: Isten temploma, – vagyis ti – szent; továbbá: Nem tudjátok, hogy testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma? Ezért hát, kedves testvéreim, mivel megelőző érdemeink nélkül Isten kegyelméből lettünk Isten templomai, lehetőségünk szerint buzgólkodjunk Isten segítségével azon, hogy Urunk templomában, vagyis mibennünk, ne találjon kivetni valót.

Sz. ÁGOSTON

*

Keserves fáradozás emberi természetünk földies vonásait korrigálni. Még a keresztények sem dicsekedhetnek túlságosan nagy eredményekkel e téren. De mégis van egy bizonyosságunk: egyszer viselni fogjuk a mennyei ember arcvonásait! Egyszer lényünk kettőssége átadja helyét a jó egyértelműségének. Egyszer megszűnik fölöttünk a rossz hatalma. Egyszer majd arcvonásunk nem Ádám profilját tükrözi, hanem Krisztusét. Kétségtelen, hogy mi magunk nem fogjuk megteremteni ezt az új embert. De megteremti majd Isten.

P. LÜHRMANN

*

Jézus már befejezte földi pályafutását. Sorsát nem hordozta, hanem élete minden pillanatában, minden körülmények között tudatosan vállalta.

J. POTIN

*

Urunk, te élő kövekből akarsz örök hajlékot emelni Fölségednek, és ezek az élő kövek a te választottaid. Légy segítségére könyörgő népednek, és add, hogy egyházad nemcsak külső nagyságban, hanem belső életében is gazdagodjék és növekedjék.

ÉVKÖZI 32.

KEDD

„Jézus a mennybe lépett”

Uram, a vallást olyan légiesen szeretjük elképzelni. Bánt, ha benne akármilyen vonatkozásban valami földizűt találunk. Pedig hát te magad is egészen földi módon éltél, mielőtt végleg beléptél volna a mennyei szentélybe, Jézusom. Számunkra sem lehet a vallásosság idegen, elkülönített dolog a földi dologtól.

*

„Jézus, mikor érkezett az idők teljessége, egyszersmindenkorra megjelent, hogy önmagát föláldozva eltörölje a bűnt. Másodszor majd azért jelenik meg, hogy üdvözítse azokat, akik várják eljöveteletét.”

ZSID 9, 27–28

*

Isten barátsága abban a jóságban nyilvánul meg, hogy új feladatokat tűz ki elém, hogy embereket küld utamba, akikkel barátságosan érintkezhetem. „Isten háza” elsősorban nem egy helyiség, hanem Jézus eljövele óta az élő közösség. Ahol az egyik ember a másiknak testvérévé, nővérévé válik, ott látható lesz Isten barátsága. Ezért van szűkségünk egész életünk folyamán istentiszteletünkre és vallási közösségünkre. Némelyik ember csak akkor veszi észre meglevő értékeit, ha már elvesztette azokat.

P. SUTTER

*

Nem aranyból és ezüstből, drágakövekből, finom szövegekből és műremekekből áll az Isten háza, hanem imádókból, általa megváltott lelkekből és testből való emberekből. Ő az egész embert birtokba vette, testét és lelkét egyaránt. Ezért mondja szent Pál: „Kérlek tehát benneteket, testvérek, az Isten irgalmasságára, hogy adjátok testeteket élő, szent és az Istennek tetsző áldozatul – ez legyen a ti ésszerű istentiszteletek.” (Róm 12, 1) És igényt tart ránk, mint tulajdonára, nem egyenként, hanem együttesen, mint nagy társaságra.

J. H. NEWMAN

*

Örvendeni szeretnék, mindennapi kicsiny eseményeknek, elvégzett jó munkának, annak, hogy tudtam senkit sem bántani, és nem vettem észre s szívem, hogy bántanak. Bátoran, bizalommal örvideni szeretnék.

Kempis Tamás azt mondja: „Senki sem örvendez bátran, hacsak a jó lelkiismeret biztonságát nem érzi magában.”

IGNÁCZ R.

*

Urunk Jézus Krisztus, szíved szeretettől lángoló inven-
ciójával megteremtetted az eukarisztiát és Isten-éhségünk
szüntelen csillapítására nekünk a földön hagyta. Így min-
denkorra elítéltél minden olyan gondolatot, mely az anya-
giságot merőben „rossznak”, romlottnak állítaná. Étel és
ital akartál lenni itt a földi mesgyéken, mindenható, édes
szeretettel hajoltál anyagiságunk fölé és megszentelted azt.
Légy áldott érte!

PROHÁSZKA O.

„Pénzt a perselybe”

Sokszor idegesít minket, Uram, ha a szószéken anyagiakról van szó. Pedig meg kellene gondolnunk: ugyan hol lehetne szó máshol az egyház anyagi kérdéseiről? Ahogy családi életünk lényege nem az anyagiak, de mégis nélkülözhetetlenek, úgy van ez a te nagy csalárodnál is.

*

„Jézus leült a templomban, szemben a kincstárral és figyelte, hogyan dob a nép pénzt a perselybe.”

Mk 12, 41

*

A papok a rájuk bízott munkakörök betöltésével Isten szolgálatára adják magukat, méltók tehát arra, hogy méltányos anyagi ellátásban részesüljenek, mert „megérdemli a munkás a maga bérét” (Lk 10, 7), és „az Úr is úgy rendelte, hogy az evangélium hirdetői az evangéliumból éljenek” (1 Kor 9, 14). Amennyiben a papok méltányos ellátása más forrásból nincsen biztosítva, a híveknek legyen gondjuk arra, hogy meglegyenek számukra a tisztességes és állásukhoz méltó életkörülmények.

II. Vatikánum: Papok

*

Maga az Úr, bár mint igazságos bíró a kapzsiságot mindenütt elítéli, mégis rámutat a földi javak használatára: „Szerectek magatoknak barátokat a hamis mammonból” (Lk 16, 9). Mert a ti gazdagságotok, ami igaz gazdagság, ami minden sütségtől megszabadít titeket, nem szerectek meg földi bőséggel. De hogy azt megérdemelten élvezhessétek, előbb azt kell jól használnotok, ami nem igazi gazdagság.

*

Sz. ÁGOSTON

Mit ér az olyan alamizsna, amely nem foszt meg bennünket semmitől? Meglehet, hogy soha semmit sem adtunk.

F. MAURIAC

*

Uram, kezét adtál nekünk, mi pedig mindent meg akarunk vele ragadni. Úgy szeretnénk boldogok lenni, hogy sokat birtokolunk. Szerencsétlenné érezzük magunkat, ha a javak kezünkől kihullanak, ha elvesztik ragyogásukat, ha megöregszenek, mint mi magunk, és napról napra fogyunk. Add, hogy elvessük a túlzott gondokat, hogy le tudjunk mondani a legkedvesebből is azért, hogy téged jobban birtokolhassunk.

G. MILLER

ÉVKÖZI 32.

CSÜTÖRTÖK

„Többet dobott a perselybe”

Uram, a magam forintjait bedobom a perselybe, azon kívül is hozzájárulok a plébánia fenntartásához, de talán nekem is többet kellene adnom. Nem több pénzt, hanem úgy többet, hogy szívesebben, tudatosabban adjak. Amint a pap felajánlja a kenyeret és a bort, s bennük önmagát is, úgy kell összekötnöm pénzbeli adományomat életem mindent felölelő lelkiületével, mellyel a tied akarok lenni.

*

„Bizony mondom nektek, ez a szegény özvegy többet dobott a perselybe, mint a többiek. Mert azok mindnyájan a feleslegükből adakoztak, ez pedig mindent odaadott, ami szegénységéből tellett.”

Mk 12, 44

*

Az a bátorság, hogy mindenünket, amivel ma rendelkezünk, a legjobban használjuk fel, anélkül, hogy tőkét gyűjtenénk, anélkül, hogy aggódnánk az esetleges elszegényedéstől, – megtörhetetlen erőt ad.

A szegénység önmagában nem erény.

Az evangélium szelleme szerinti szegény ért hozzá, hogy a holnap bebiztosítása nélkül éljen, abban a vidám bízalomban, hogy Isten mindenről idejében gondoskodik.

A szegénység szelleme nem abban áll, hogy magunkat koldussá tesszük, hanem hogy mindent úgy kezelünk, mint az a teremtés romlatlan szépségének megfelel. A szegénység szelleme a mai nap vidám örömében való életet jelent.

Ha Isten a föld javait ingyen osztotta szét, az ember számára kegyelem adni abból, amit kapott.

R. SCHUTZ

*

Sohasem szabad azt mondanunk, hogy a szeretet szerepe ott kezdődik, ahol az igazságosságé végetér. Hiszen a szeretet mutatja meg azt, hogy a konkrét helyzetben mi az igazságos. Semmi sem hamisabb, mint az ilyen állítás: Mivel én szeretlek téged, te pedig engem, nem követelhetünk egymástól igazságosságot, hiszen azt a szeretet fölöslegessé teszi. Így beszélnek azok, akik ki akarják vonni magukat az igazságossággal járó kötelezettségek alól.

P. TILlich

*

Urunk Jézus Krisztus! Amíg közénk nem jöttél, azt gondolhattuk, hogy Isten csak a fölöslegből adott nekünk. De amióta önmagadat kiüresítve közénk jöttél, egy lettél velünk, tudjuk, hogy a te lényegedhez tartozik ez a szeretetből fakadó szegénység: nemcsak valamit akarsz adni mérhetetlen gazdagságból, mint a földi gazdagok, hanem mindenedet, – önmagadat adod nekünk. Adj, Uram, nekem is lelkületedből!

VÁRNAGY A.

ÉVKÖZI 32.

PÉNTEK

„Lisztes edényed nem ürül ki”

Azt szokták mondani, Uram, hogy téged nem lehet nagylelkűségben felülmúlni: bármennyit adunk, sokszorosan viszszafizeted. Így hát, Uram, én sem csak a forintomat akarom neked adni, amit a perselybe teszek, hanem önmagam jelképeként adom neked, hogy isteni nagylelkűségeddel te is önmagadat add viszonzásul.

*

„Isten hűséges marad örökké: az elnyomottak pártját fogja. Kenyeret ad az éhező embereknek, feloldja a foglyok bilincseit. Megvilágosítja a vakokat, oltalmazza a hontalant.”

145. ZSOLT 7–8

*

Amint nem a miénk, amink van, éppoly kevésbé vagyunk a magunkéi. Nem mi alkottuk önmagunkat; nem tudunk a saját magunk urai lenni. A teremtés, a megváltás, az újjászületés révén az Isten tulajdonai vagyunk.

Nem boldogság-e így nézni a dolgot? Vajon boldogító vagy vigasztaló lenne-e az a tudat, hogy önmagunkéi vagyunk? Ezek valami nagy dolognak tarthatják, hogy feltételezésük szerint mindenben a maguk útján járjanak, – senkitől sem függenek, – a láthatón kívül semmivel sem törődjenek, – az állandó hálaadás, állandó könyörgés, a más akaratára való állandó figyelem bosszantó volta nélkül éljenek. De az idő haladtával, amint mások, ők is rájönnek, hogy a függetlenség nem az emberek részére teremtetett, – hogy természetellenes állapot, – hogy tarthat egy ideig, de nem fog minket biztonságosan végig kísérni.

J. H. NEWMAN

*

Istenen kívül ugyan ki ismerhetné titkos jótéteményeit? Az ember természetesen könnyen meglátja a nagyobb és világosabb, szinte kézzelfogható kegyelmeket; de azokat, amelyek csakis az ő személyére vonatkoznak, melyek nem a jócselekedetekben nyilvánulnak meg, hanem a rossztól való visszatartásban, azokat ugyan felfoghatja-e emberi ész?

Éppen azért nagyon méltányos és nagyon ésszerű is, hogy az Istennek hálát adjunk minden jótéteményéért, és becsületesen megvalljuk, hogy többet kaptunk ötöle, mint amennyit viszonzhatnánk neki.

ALKANTARAI SZ. PÉTER

*

Uram, bennem sötét van, de Te vagy a világosság. Egyedül vagyok, de Te nem hagysz el engem. Kislelkű vagyok, de Te vagy a segítőm, Nyugtalan vagyok, de Te vagy a béke. Keserűség tölt el engem, de Te vagy utam, életem.

Bármilyen történjék is velem az életben, Isten a tenyerén hordoz engem. Amen.

D. v. BONHOEFFER

„Felélik az özvegyek házát”

Nem érdekel, Uram, mit pletykálnak a papok anyagiasságról. Nem mintha lehetetlennek tartanám, hogy vannak ilyen papok is. De mi gondom van nekem ezzel? A te ítéletedre bízom őket is, magamat is. És éppen ezért én törekszem arra, hogy előtted kedves legyek, – azáltal is, hogy imádkozom a méltatlan papokért.

*

„Óvakodjatok az írástudóktól! Szívesen elfogadják a főhelyeket a zsinagógákban. Felélik az özvegyek házát és színleg nagyokat imádkoznak. Ezért súlyosabb ítélet vár rájuk.”

Mk 12, 38–40

*

A bibliából megismerjük a tényállást, hogy az egyházban lelki hivatalok vannak. E hivatalok ősfarmája magának Krisztusnak hivatala, amelynek alapja az Atyától kapott felhatalmazás és az általa történt küldés. Az Atya nevében mondja aztán Krisztus a küldetés szavait, amelyekkel egyházát megalapítja.

A NÉMET PÜSPÖKÖK KÖRLEVELE, 1970

Éppen azokban az időkben, amikor látszólag az önzés kerekedik felül, ránk vár a kötelesség, hogy önzetlen, szolgálatkész szeretetünkkel az embereknek nagylelkű és világitó példát mutassunk.

XXIII. JÁNOS

*

Pillanatnyilag sajnos olyan hangok hallatszanak el az egyházban, amelyek a pap életében félreismerik Isten primátusát. Mindez az idők követelményei címén történik. Pedig a papi lelkiség és a papi szolgálat alapvető követelményei a századok folyamán változatlanul azonosak maradnak, és mindenkor így hangzanak: Istennel való egyesült-

ség, a kereszt szeretete, lelki szegénység, imádságos lelkület, nagylelkű és éber tisztaság, Isten helyettese iránti engedelmesség, és a felebaráti szolgálat maradéktalan vállalása.

VI. PÁL

*

Uram, nem hagyhatjuk abba az imádságot papjainkért. Úgy érezzük, ha nem volnának, hirtelen kihűlne híveid körül a világ. Erősítsd bennünk a tudatot, hogy ők a te küldötteid és megbízottaid. Ők a te aratásod munkásai. Követőidnek kell az ő önzetlen lelki tevékenységük. Add, hogy mind több jóságot és szeretetet sugározzanak maguk körül; éljék át kiválasztottságuk értelmét, hisz azért élnek, hogy mások nevében, mások helyett is áldozattá váljanak a világ oltárán a te Fiaddal, Jézus Krisztussal együtt.

CSERHÁTI J.

*

„Eljön”

Nem is tudom, Uram, mi jobb, mi boldogítóbb: a beteljesedés vagy a várakozás? Azt hiszem, amíg a földön élünk, a várakozás többet ad nekünk. A beteljesedés csak akkor több, ha valóban beteljesedés, ha egészen az. Ez azonban csak nálad adatik meg nekünk. Addig viszont életemnek nagy várakozássá, készülődéssé kell lennie erre a nagy napra!

*

„Majd meglátjátok az Emberfiát, amint eljön a felhőkön, nagy hatalommal és dicsőséggel. Szétküldi angyalait és összegyűjti választottait a szélrózsa minden irányából.”

Mk 13, 26–27

*

Eljövetelének napját, mondja Jézus, senki sem tudja megmondani. Az Emberfiát a villámhoz hasonlítja, amely hirtelen átcikázik Keletről Nyugatig, tolvajhoz, aki lopva jó éj idején, úrhoz, aki messzire utazott és hirtelen visszatér, hogy meglepje szolgálait. Virrasztani kell és készen lenni.

Az emberek esznek, isznak, házasodnak és dolgoznak, vesznek és eladnak, írnak és szórakoznak. És senki sem gondol az isteni Tolvajra, aki váratlanul megjelenik majd éj idején, senki sem várja az igazi Urat, aki hirtelen hazatér majd, senki sem vizsgálja az eget, hogy lássa, vajon föl-villan-e a villám keleten, hogy átcikázzék egészen nyugatig.

G. PAPINI

*

Ha Jézus be is jelentette biztos tényként az Emberfia eljövetelét, mindig elutasította az eljövetel órájának közlését.

Húzzunk hát hasznót ebből. Virrasztani annyit jelent mint magunkat felrázni a letargiából, egy olyan földies életmódból, mintha ez a föld nekünk teljesen kielégítő volna, mintha semmit sem várnánk a másvilágtól. Főképpen imádkozni de nem úgy, mert ez a titka minden megtérésnek,

Imádkozni, de nem úgy, hogy Isten hatalmas kezét igyekezzünk megnyerni a mi önző vágyaink szolgálatára, hogy Istent akarjuk megváltoztatni, hanem hogy önmagunkat változtassuk meg. Imádkozni azt jelenti, hogy készek vagyunk Isten meghallgatására, hogy feláldozzuk személyes elképzeléseinket, s így napról napra jobban belépünk az ő üdvözítő terveibe, melyeket rólunk és másokról alkotott.

J. I. E. BRAS

*

Urunk és Istenünk, azt kívánod, hogy kiegyensúlyozott, megérlelődött emberek legyünk, akiknél a befejezés gondolatának békéje még alakítólag hat ránk és az emberekkel való kapcsolatainkra. Segíts rajtunk, Urunk, hogy az öregedés napjaiban is jól használjuk ki időnket, lehiggadva és bölcsen cselekedjünk, nagyvonalúak és jóságosak maradjunk, és bizakodással tekintsünk a túlvilágban való beteljesedésre. Ajándékozd meg életünket az utolsó napig is tartalommal és vonzó értékekkel.

P. HASCHEK

ÉVKÖZI 33.

HÉTFŐ

„Nem múlik el ez a nemzedék . . .”

Ez a mondat ugyan elsősorban Jeruzsálemi pusztulásárról vonatkozik, mégis szabad a te végső eljöveteledre is értenünk. Mert „ez a nemzedék” jelentheti azt a nemzedéket, melyet te gyűjtöttél össze, a te népedet; s az valóban nem múlik el mindaddig, míg te vissza nem jössz hozzánk.

*

„Bizony mondom nektek: nem múlik el ez a nemzedék míg mindezek be nem következnek. Az ég és föld elmúlnak, de az én ígéim el nem múlnak.”

Mk 13, 30-31

*

Az Isten minden rendelése, az Isten minden útja velünk, minden ítélete, könyörülete, intelme, segítsége végső értelmében békességre és nyugalomra tör.

Az élet láza után, elfáradás és betegség után, harc és csüggedés után, lankadság és kedvetlenség után, küzdelem és győzedelmeskedés után, e gyugtalan, beteges állapot minden bolyongása és válsága után jön végül az Ő boldogító színelátása.

J. H. NEWMAN

*

A hit összefüggésekben gondolkodik. Megtanít arra, hogy semmi sem oly fontos, mint az Isten. Minden más csak ideiglenesen lényeges, Isten azonban megmarad. A hívő ember egyensúlyban van önmagával és a világgal. Nem szorong.

O. KARRER

*

Semmit sem szabad hanyagul kezelünk életünkben. Szívünk minden dobbanása, értelmünk minden felvillanása, akaratunk minden aktusa, legyenek bármily csekélyek, örök következményekkel járnak.

J. B. BOSSUET

*

Kezdjük el begyakorolni, hogy felismerjük Krisztust, valahányszor mostani életünkben jelentkezik. Le kell győznünk ehhez szívünk nehézkességét, amely közönyössé és figyelmetlenné tesz az Ő szeretetének megnyilatkozásaival szemben. Naponta többször is tudatosítsuk magunkban az Ő jelenlétét. Ez a gyakorlat csak addig nehéz, amíg szívünk hideg, de könnyűvé válik, ha szeretni tudunk.

E. NIKRIN

*

Hálát adok neked, Urunk, hogy hiszem és tudom: életünknek értelme és célja van. Nem vég és pusztulás vár ránk, hanem feltámadás és boldogság. Nem tudjuk ugyan most még elképzelni a beteljesedést, de azt tudjuk, Uram, hogy te legyőzted a halált.

M. SEITZ-FR. THIELE

„Azt a napot senki sem ismeri”

Úgy gondolom, Jézusom, nem egy dátumot határozott meg a mennyei Atya, nem előre megadott napon és órában küld téged értünk a végső összegyűjtésre. Az utolsó nap tőlünk függ, akik Isten népe vagyunk. Akkor jössz értünk, mikor együttesen beértünk már a végső egyesülésre veled.

*

„Azt a napot és azt az órát azonban senki sem ismeri, az ég angyalai sem, sőt még a Fiú sem, csak az Atya.”

Mk 13, 32

*

A Krisztus eljövételébe és a világ beteljesedésébe vetett hitet úgy is megfogalmazhatjuk, hogy az emberi történelem egy végső pont felé halad, melyben végérvényesen világossá és félreismerhetetlenné válik, az, hogy az a stabil elem, amely az egész valóságnak hordozó talaja, nem a csupasz, öntudatlan anyag, hanem az igazi, szilárd talaj: a Szellem; ő tartja össze a létet, ő ad neki valóságot, sőt: ő maga a valóság – a lét megformálását nem alulról, hanem felülről nyeri. Hogy az anyagi lét a szellem által újabb formáció felé halad, s kettőjük együtteséből a szellem erejében újabb egység állhat elő, bizonyos értelemben már ma is tapasztalhatjuk a világnak a technika által való átalakításában. A valóság manipulálhatóságában már most eltűnik a határ a természet és a technika között, s nem lehet őket egyértelműen elhatárolni. Persze ez az analógia több szempontból kérdéses; mégis ezekben a jelenségekben olyan világ képe bontakozik ki, amelyben a szellem és a természet nem egymás mellett állnak csupán, hanem a szellem a tisztán természetet önmagához vonzza, újabb formációt ad neki, és így egy újabb világot hoz létre, amely természetesen a régi megszűnését vonja maga után. Persze az a világ vége, amelyben a keresztény ember hisz, egészen más, mint a technika totális győzelme. Azonban a szellem és a természet összeolvadása, ami itt mutatkozik, lehetővé teszi új módon elképzelni

Krisztus eljövételének hitigazságát: a szellem és természet valóságának egységét a szellemből kiindulva.

J. RATZINGER

*

Krisztus, az élet vezére népe előtt jár; utat tör számára, sőt egyszersmindenkorra kitaposta már az utat.

FR. WULF

*

Uram, szeretnék az életemnek értelmet adni az imádság, az áldozat, a bizalom, a szeretet, a hűség ébrentartásával. De csak te, az élet Istene, töltheted be életemet egészen, és teheted azt értelmessé. Jöjj tehát, és maradj velem, akkor elég gazdag vagyok már.

R. SVOBODA

ÉVKÖZI 33.

SZERDA

„Összegyűjti választottait.”

Uram, egész művedben végighúzódik a közösségi gondolat: itt a földön is közösséget alapítottál, és a mennyben is közösségbe vonsz bennünket. Sokszor nehéz gondolat ez számunkra, mert érezzük a közösség terheit, de tudnunk kell azt is, hogy a mennyi közösség megtisztult, boldogító közösség lesz.

*

„Isten az én osztályrészem és sorsom kelyhe: örökségem tőle várom. Mindenkor Istent tartom szemem előtt, jobbon ő áll, semmitől sem félek.”

15. ZSOLT 5-8

*

Ha a világ végső átalakulása a szellemre és a szabadságra van alapozva, akkor az semmiképpen sem közömbös, kozmikus folyamat lesz, hanem magában hordja a felelősség kérdését is. Nem fizikai folyamatként játszódik le önmagától, hanem szabad döntésen nyugszik. Ezért az Úr visszatérése nemcsak üdv, nemcsak végállomás, hanem ítélet is.

Igen éppen ebből tudjuk pontosan meghatározni az ítéletről szóló tanítás értelmét. Azt mondja ki ez a hittétel, hogy a világ végső állapota nem természetes folyamat eredménye lesz, hanem a szabadságban gyökerező felelősség eredménye. Ebből az összefüggésből érthető meg az is, hogy az újszövetség kegyelmi üzenete ellenére miért tart ki mégis abban, hogy az emberek tetteik szerint végül megítéltetnek, s hogy senki sem vonhatja ki magát a számadás alól.

J. RATZINGER

*

Igazi békesség lesz ott, ahol semmi ellentétet nem kell majd senkinek sem elszenvednie sem önmagától, sem más-tól.

Az erény jutalma ugyanaz lesz, aki az erényt adta, s jutalmául önmagát ígérte, kinél jobb és nagyobb semmi sem lehet. Mert mi mást mondott a Próféta által: „Istenük lesznek, s ők az én népem.”

SZ. ÁGOSTON

*

Végül mindnyájan felismerjük: Isten nem akarta, hogy valaki is elveszzen. Aki saját türelmetlen lelkületét és korlátolt belátását Isten működésének mértékéül teszi meg, az kételyek közé kerül, s könnyen gúnyolódóvá, Isten szavának és útjainak megvetőjévé válik. – De nem vesszük észre, hogy Isten elsősorban nem a másik embert, hanem minket szólít fel megtérésre?

P. V. GOESSEL

*

Urunk, arra rendeltél minket, hogy örömben éljünk. A munka egyedül nem töltheti be életünket; add hát, hogy megértsük az öröm mélyebb értelmét, az ünnep, az ünnepelés, a játék, az üdülés, a pihenés, a művészet belső gazdagságát és felemelkedettségét, de leginkább add meg a bennünket szerető, ránk váró emberekkel való együttlét örömet. Örömvárásunknak az legyen a csúcspontja, mint ahogyan te is mondtad: öröm nekem az emberek között lenni.

CSERHÁTI J.

„Fölébrednek, akik a föld porában nyugszanak.”

Sokszor nem kívánczunk a mennyország után, mert testben élve, nehezen képzeljük el a lélek életét. Nem kell azonban sem túlzottan megerőltetnünk képzeletünket, sem lemondani a másvilágra való gondolásról, hiszen te megmondottad, Urunk, hogy az utolsó napon testünket is visszakapjuk. Az általunk ismert élet beteljesedését ígérted.

*

„Akkor sokan fölébrednek azok közül, akik a föld porában nyugszanak, némelyek arra, hogy örökké éljenek, mások pedig arra, hogy örök gyalázatot lássanak.”

DÁN 12, 2

*

Az embereket Krisztushoz hasonlóan feltámasztja Isten. Az újjászületés eléri beteljesedését. A biblia pompás képekkel írja le, hogyan jönnek elő a halottak a földből. Persze ez nem azt jelenti, hogy azok a molekulák lesznek összegyűjtve, melyekből valamikori testünk állt. Tehát nem mostani testünk új megelevenítéséről van szó, hanem egy lélekkel telített test beteljesedéséről. Mostani testünk olyan, mint az igazinak a vázlata. „Romlásra vetik el, – romlatlannak támad föl; dicstelenül vetik el, – dicsőségben támad föl; erőtlenségben vetik el, – erőben támad föl; érzéki testet vetnek el, – szellemi test támad föl.” (1 Kor 15, 42–44) Tehát nem a biológiai testet érti a biblia, hanem annak az embernek a testét, aki „új teremtménnyé” lett. A „sírból kiszálló halottak” képével csak annyit akar a szentírás mondani, hogy mi valóban ugyanazok a személyek leszünk; ugyanazok, de mégis másképp leszünk.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Mindaz, amibe most belefogunk, és mindaz, amit befejezünk, még nem az igazi, a valódi és a helyes. Legjobb tudásunkkal sem alkothatunk maradandót. Maga a föld és az

ég is elmúlnak. És mégis a várakozó ember élete nagy pozitívumot hordoz magában: jövője van. Minden napnak megvan a jelentősége, mint előkészületnek és várakozásnak.

P. REICHEL

*

Várakozni annyit jelent, mint elutasítani a halogatást. Lustaságunk elaltat minket; jobb lenne neki látni a cselekvésnek, ahelyett, hogy fontolgatnánk tennivalóinkat.

P. DESTOOP

*

Ahogy a fa évről évre elhullatja leveleit, úgy közeledik a mi életünk is évről évre a végső távozás felé. Az ifjúság vidámságára nyugalmas köd borul. Az öröm fényei lassan kihunynak. Macskaléptekkel oson felénk az öregkori magány. Barátaink, rokonaink meghalnak.

A sírokat őrzi a csend, de a lelkek a te kezekben vannak, Uram, És mi megérezzük a szerető pillantásokat, amelyek odaátról ránk tekintenek.

RÉGI OROSZ IMA

ÉVKÖZI 33.

PÉNTEK

„A világmindenséget összetartó erők megrendülnek.”

Túlságosan szeretjük ezt az életet ahhoz, hogy elvágódjunk belőle. Pedig ugyanazt az életet sokszor kibírhatatlanak érezzük és megátkozzuk. Jó tudni, Urunk, hogy te nemcsak engem, hanem az egész világmindenséget át akarod alakítani.

*

„A nagy gyötrelem után következő időkben a nap elsötétedik, és a hold nem ad világosságot. A csillagok lehullanak az égről és a világmindenséget összetartó erők megrendülnek.”

Mk 13, 24–25

*

Krisztus a világ végének atmoszféráját, nagyságát és borzalmát a prófétától kölcsönzött képekkel ábrázolja: így a felhők, angyalok, természeti katasztrófák, háborúk, hamis próféták, üldözések helyet kapnak benne. A biblia nem fejt ki részletesen a dolgokat, hanem összefűzi őket, mint az életben is egymásbafolyanak a dolgok, s nem választhatók szét pontosan. Így van ezeknél a képeknél is: minden idők katasztrófáit és nyomorúságát felsoroltatják, a háborúkokozta szorongattatásokat, sőt a csillagvilág katasztrófáit. És mindezen átcseeng az üzenet, hogy még ekkor sem, – sőt, pontosan ekkor – nem hagyja az embert a pácban. „Ha mindezek elkezdődnek, emeljétek föl fejetekeket, mert elközelget megváltástok.” Ez vigasztaló üzenet minden kor, az atomkor számára is.

Jézus figyelmeztet minket, hogy minden körülmények közt számítsunk rá.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Egyet jó tudnunk: eljön az utolsó nap, az Úr napja, mely meg fogja engedni, hogy terveibe s azok fölséges kivételébe belepillanthassunk; eljön az ő igazolásának napja, mikor kiviláglik, hogy neki van igaza, és hogy miért kellett mindennek így és nem másképp lennie. Leszünk mi is „látók”; addig pedig legyünk „hívők”, örvendező, a nagy világkiakalulást s az Isten győzelmeit sejtő hívők.

PROHÁSZKA O.

*

Uram, szeretnék mindig örülni az életnek, és tőled várni annak beteljesedését. Csak te, a boldogság Istene csillapíthatod le vágyaimat. Adj nekem bizonyosságot arra nézve, hogy egyszer benned megtalálom beteljesülésemet.

R. SVOBODA

ÉVKÖZI 33.

SZOMBAT

„Akinek a neve az Élet Könyvében írva áll.”

Uram, tudom, hogy az Élet maga az emberi teljesség. Testi és evilági életre hívott minket teremtő szavad, s ezt az adottságot akarod végső tökéletességére eljuttatni. De akkor

nekem is úgy kell élnem emberi életemet, hogy egész valóságom kiérdemelje a beteljesülést.

*

„Akkor felkel majd Mihály, a nagy fejedelem, ki oltalmazza néped fiait; szabaddá lesznek akkor nemzetedből mindazok, akiknek neve az Élet könyvében írva áll.”

DÁN 12, 1-2

*

Krisztus halála már jele volt a világ végének, egy világkorszak végének.

Krisztus feltámadása pedig egy új világot indított be, melyben Krisztus hatalmat nyert égi trónján.

A feltámadott Krisztus, mint megmondotta, elküldi „angyalait”, vagyis követeit, misszionáriusait, apostolait, titeket, hogy választottait az egész világon összegyűjtsék.

Helyesbítsük tehát elképzeléseinket: a világ vége nem katasztrófa, hanem beteljesülés. A világnak sohasem lesz vége, ha mi nem teljesítjük be. Isten ezt a világot, melyet annyira szeret, nem semmisíti meg, hogy egy előre elkészített paradicsomot bocsásson le helyére az égből, hanem a paradicsomot minden nap a mi hozzájárulásunkkal építi fel.

L. EVELY

*

A béke Istene a világ békétlensége által sem törik le, viszont másrészt nincs kielégítve híveinek lelki békessége által. A béke, melyet a próféta már előre látott, és amelyhez Jézus lerakta az alapokat, belső lendületet hordoz magában, hogy érvényre jusson azoknak a körülményeknek ellenére, melyek között megszületett.

G. WESSLER

*

Isten országa nem jövődő dolog, „itt van köztetek, elérkezett hozzátok”. A végső idő már ma kezdődik ez evangélium iránti hűségünkkel.

M. D. BOUYER

*

Istenem és Atyám, segíts úgy élnem, hogy minden evilági cselekedetem előkészület legyen a végső, boldog nyugalomra, hogy amit most hiszek, azt megláthassam; hogy amit remélek, annak boldog birtokosa legyek; hogy szeretetemet kövesse a teljes egyesülés Teveled, Legfőbb Céloommal, mindenek fölött levő Jóval.

SZALÉZI SZ. FERENC

„Tehát király vagy?”

Ha kérdőn néz ránk a világ, híveidnek azt kell vallaniuk: a te országod polgárai vagyunk. A te uralmad nem hatalmaskodás, ezért nekünk is a te példád és stílusod szerint kell élnünk.

*

„Pilátus megkérdezte: Tehát király vagy te? Jézus így felelt: Igen. Én király vagyok!”

JN 18, 37

*

Krisztus mindig elutasította, hogy királlyá tegyék, és kivonta magát követői túlzott lelkesedése alól, mikor azért akarták szolgálni, hogy hatalomhoz jussanak. Először csupán akkor jelentette ki magát királynak, amikor ez az állítás a félreértés veszélye nélkül történt, amikor fogolyként elhagyatottan állt Pilátus előtt.

L. EVELY

*

Ó Szív,
 Királyi Szív, ki úr vagy, és a mindenséget mozdulatlan
 mozgatod,
 És mégis egy vagy miközülünk,
 Testvér és kisdéd és jegyes,
 Meleg, piros bor, fehér, lágy kenyér;
 Ki most se nézed ráncbavont homlok megett
 Ítélező király-bosszúval
 Halálba-táncos forгатag futásunk,
 De mint az édes anyaszem
 Simogató szigorral várja végig
 A tehetetlen gyermektaporzékolást,
 és korholása csókot ígér és büntetése is becéz:
 Úgy vársz reánk, úgy hívsz magadhoz, úgy ölelsz.
 SÍK S.: Krisztus Királyhoz

*

Krisztus alakja végtelen jelentőséggel bír. Nem a szava, nem a tette, nem az útmutatása a döntő, hanem ő maga; az, ami ő. Benne, az élő valóságban az ég beszél a földhöz. Benne hajlik az ember akarata Istenhez. Világok találkozása zajlik le, s a két világ metszőpontjában áll ő.

R. GUARDINI

*

Uram, azt parancsoltad nekünk, hogy felebarátunkat úgy szeressük, mint saját magunkat. Szeretted bennünket, ezért nem elégedtél meg azzal, hogy a biztos part felől csak tanácsokkal láss el minket. Nem is hagytál ránk kész recept-gyűjteményt, hogy bármely szituációban gondolkodás nélkül kövessük azokat. Azt kívánod tőlünk, hogy téged követve, életünket megosszuk másokkal, mint ahogy te tetted, Királyunk.

J. BRUNNER

ÉVKÖZI 34.

HÉTFŐ

„Országom nem innét való.”

Nehéz ma egyházad helyzete, Uram, a földön. De ez csak a mi szemléletünk, hisz te nem földi dicsőséget ígértél népednek. S amikor mi lelkesen élveztük a földi dicsőséget, talán akkor volt igazán nehéz a te néped helyzete, mert eltávolodott a te utadtól.

*

„Az én országom nem e világból való. Ha e világból volna országom, szolgálaim harcrakelnének, hogy ne kerüljek a zsidók kezébe.”

JN 18, 36

*

Életünk a döntések sorozatából áll. Közülük sokat úgy szólva „balkezesen” hajtunk végre, s ez normális is, hisz lehetetlen állandóan feszült figyelemmel lenni rájuk. Helye van a megengedett rögtönzésnek is. Mégis az ember, mint személy, mint öntudattal és szabadsággal rendelkező lény

dönteni köteles saját sorsáról, s nem sodródhat és nem lehet külső erők játékszere, hanem minduntalan rá kell figyelnie cselekedeteire, hogy így önmagát kézbe vehesse. Ennek az emberi létproblémának végső kisarkítása így szól: hogyan tudom Isten hozzám intézett felhívását megkülönböztetni a hamis ösztönzésektől?

Közülünk senki sem kerülheti ki a kompromisszummentes döntést Krisztust illetően.

K. RAHNER

*

Erő, mely a gyengeségben rejlik; még ma, kétezer év múlva is tiltakozik valami bennünk a gyengeség ellen, amelyben Isten a világon először megjelent, és ahogy a világ végezetéig köztünk időzik. Szellemünk folyamatos botránya ez. Mert a hatalomvágy és eredmény-vágy olyan mély gyökeret vert a bukott ember lelkében, hogy a tehetetlen Isten képét mindenkor elviselhetetlennek fogja találni.

D. THALHAMMER

*

Uram, te vagy útjaink célja, a te országot keressük. Tégy engem jellé, tégy mentsvárrá a földön, hogy a jóságot és a békét képviseljem, s a gyűlölet minden dühöngésével szemben hálám dalát énekeljem. Köszönöm, hogy tiéd az ország, és hogy jönni fogsz hozzám.

A. G.

ÉVKÖZI 34.

KEDD

„Harcra kelnének”

Egyházad nemcsak uralomért, de önvédelemből sem ragadhat fegyvert, még politikait sem. Úgy kell a te népeddé lennie, ahogyan te voltál király: teljes kiszolgáltatottságban, a mindenre kész szeretet sebezhetőségében és halálra szántságában, hiszem a szeretetnek ez a diadala.

*

„Fölséges Király vagy, Urunk, Istenünk; dicsőséges a te ünnepi köntösöd. Ígéreteid igazak és biztosak. Urunk, szentség illeti házadat és megmarad mindörökké.”

92. ZSOLT 1-5

*

Az az ember, aki a világ dolgait nem akarja feltétlenül magához ragadni, hanem távolságot tart tőlük, a világ arénájában szükségszerűen hátrányba kerül azokkal szemben, akik gátlástalanul harcolnak önzésükért. Persze előfordul, hogy vallásos és jó emberek a kelleténél ügyetlenebbek, ostobábbak és maflábbak. De az, hogy mi, akik kereszténységünket komolyan vesszük, nem akarunk eleve az élre törni, az általános érvényű és szükségszerű jele Krisztus követésének.

Ha egy keresztény eleve így beszél: így és így kell alakulnia életemnek, ekkora fizetést, ekkora komfortot, ilyen eredményeket akarok mindenáron elérni, ez és ez a helyzet számomra egyedül megfelelő, – akkor kezdettől fogva rossz úton jár.

Általában csak a világi eredményekért várható kitüntetés és oklevél. Az önzetlen lemondásért, a rendületlen kitartásért, a számításmentes áldozatért, Isten akaratának feltétlen vállalásáért keresztrefeszített Urunk követésében nemigen jár tisztelet és elismerés az emberek részéről. De nem is volna helyénvaló. Az ilyen, önként vállalt „szegénységből” más adódik: az igazi alázat, amely a szív nyitottságát és függetlenségét hozza magával. Járja a maga útját, anélkül hogy emberi jutalomra számítana, hisz tisztán áll előtte, hogy nem másképp és nem máshol akar gazdag lenni, mint Istenben.

K. RAHNER

*

Azt kívánod tőlem, Uram, hogy mások életének és életkörülményeinek keresztjét a magam vállára is vegyem, mint ahogy te vállaltad az én életem valóságát is. Azt kívánod, hogy éppúgy bűnösnek ismerjem el magam, mint amilyennek a többi embert, mert akkor mindannyiunk keresztjét bele tudod foglalni saját keresztedbe. Maradj velünk, Urunk, segítségeddel emelj fel minket, ha csüggedünk. Saját magunktól egyetlen fokkal sem emelkedhetünk magunk fölé.

J. BRUNNER

„Hűséges tanú, elsőszülött a holtak közül.”

Uram, az élet királya vagy. Benned jött közénk és benned lett nyilvánvalóvá az egyedül diadalmas, az örökké győztes élet. Ennek az életnek titkát tártad fel előttünk, ezt az életet oltottad belénk. Ennek az életnek kell tehát lüktetnie bennem.

*

„Jézus Krisztus hűséges tanú, elsőszülött a holtak közül, a föld királyainak fejedelme. Övé a dicsőség és a hatalom.”

JEL 1, 4-5

*

A beteljesedésnek, a fejlődésnek sajátos törvénye van, s ez: a szeretet, az áldozat. Hogy a magasabbrendű létrejöhessen, az alacsonyabbrendűnek áldozatul kell esnie. Az áldozat törvénye keserves, mert valaminek a feladását jelenti, de egyben csodálatos törvény is, mert ezáltal valami szebb valósul meg. A pompázó virágnak le kell hullnia, hogy kialakulhasson a termés, s a „magnak meg kell halnia, hogy százszoros termést hozhasson”.

A fejlődésnek ezt az alaptörvényét Jézus önmagán mutatta be. Még Jézus sem lendíthette a világot új fejlődés útjára, az üdvösség felé, a fejlődés törvényének megkerülésével. Átadta önmagát, mint alacsonyabbrendűt, hogy megszülethessék a magasabbrendű: a teljes Krisztus, Ő és Titokzatos Teste. Krisztus királysága épp ebben van: önmaga maradéktalan feláldozásával, a törvény maradéktalan beteljesedésével hatalmat nyert a világ üdvözítésére.

Amikor a mai kor embere a világ feletti uralom átvételére készül, nem áll szemben Isten akaratával. A mai ember tévedése abban áll, hogy a világ feletti uralmat nem Isten módjára, nem Krisztust követve készül átvenni. A mai ember úgy óhajtja a világ fejlődését, hogy önmagát sajnálja feláldozni. Nem meri önmagát beleadni a művébe; csak bűvész vagy tábornok módjára akar rendelkezni a világ felett. Akarja, hogy a világ szebb és jobb legyen, de önmaga nem akar e szebbé válásnak kovásza lenni.

BÁN E.

*

Urunk, más királyok, hogy a halálból megmeneküljenek, álruhába öltözködnék; te megfordítva, sebbe, gyalázatba, álruhába öltözködsz, dicsőségednek, fölségednek álruháját öltöd fel, hogy halálba mehess érettünk. Ó egyetlen, hősi királyunk! Hogy kell Téged szeretnünk, Érted égnünk, hogy kell gyalázon, szenvedésen át a te fölismerhetetlen királyi lelkedig hatolnunk, hogy lefoglaljuk szeretetedet, szépségedet, hogy szemedbe nézzünk, s mindent odaadjunk, mindent Neked.

PROHÁSZKA O.

ÉVKÖZI 34.

CSÜTÖRTÖK

„Tanúságot az igazságról”

Hogyan is lehetne valakit kényszeríteni arra, hogy a tied legyen? Hiszen hozzád semmi más nem köthet, mint a szeretet. A szeretet pedig kikényszeríthetetlen valóság. Nekünk keresztényeknek nem az a feladatunk, hogy lábad elé térdel-tessük a tőled távollevőket, hanem hogy tanúságot tegyünk a mindenkit magához vonzó szeretetről.

*

„Én arra születtem, és azért jöttem a világra, hogy tanúságot tegyek az igazságról. És mindaz, aki az igazságból való, hallgat az én szavamra.”

JN 18, 37

*

Egyedül Isten maga képes felfedni annak a viszonyának mélységét, mely közte és Jézus közt fennáll. Isten az apostoloknak megadta, hogy megértsék ezt a titkot. Ezért ők az egyház oszlopai, akik tanúskodnak az evangélium által hitükről, s azt nekünk is átadják. Mi sem ismerhetnénk meg Krisztus titkát az egyház közvetítése nélkül.

J. POTIN

*

Hitünkben ez a csodálatos: olyan Istenünk van, aki emberré lett, hogy emberi nyelven szóljon hozzánk, és mi emberi értelmünkkel felfoghassuk. Nem talányokat kell megfejtenünk, minden világosan és érthetően tudtunkra adatott.

Nem félelem bénít bennünket, hanem a szeretet sugarai melegítenek.

J. A. BOECK

*

Jó az Úrnak lelki sötétségben és megpróbáltatásban is szolgálni. Hiszen csak ebben a földi életben lehetséges a hitből élni.

LIXIEUXI SZ. TERÉZ

*

Ó édes Jézus, szíveknek hön szeretett királya!
A te uralmad szeretet szétsugárzó csodája.
Te vagy a szív menedéke, harcok óráján békessége.
Szent Szívedben megbékülünk és egymásra találunk.
Jézus, édes Kriályunk!

SZVU 159/4

ÉVKÖZI 34.

PÉNTEK

„Király vagy mindörökké.”

Nem mások fölött és mások ellenében akarsz uralkodni, hanem azt akarod, hogy veled együtt mindenki uralkodjék, vagyis úr legyen a sötétség, bűn és átok felett és saját országaként élvezze a szeretet, béke beteljesedését.

*

Fölséges király vagy, Urunk, Istenünk, dicsőség a te ünnepi köntösöd. Ígéreteid igazak; Urunk, szentség illeti házat, és megmarad örök időkre.

92. ZSOLT 1, 5

*

Az őszi hangulat kellős közepén, amikor mind fáradtabban kel fel a nap, s mind sietősebben tör elő az éjszaka; a búcsúzás hangulatában, fagyoskodó hangulatban szólít minket az egyház Krisztus Király ünneplésére.

Nem vallási romantika ez: Krisztus Királyért lelkesedni?

Az egyház azonban a Szentlélek ösztönzésére prófétaként nem a múltba néz csupán, hanem érzékeli a nesztelenül és titokzatosan közeledőt is.

Az a királyi ember, akire vágyódunk, cicomázatlan fenségű és áttetszően tiszta. Nem királynak nevezett emberek, hanem királyi szívek után vágyódunk.

G. J. STRANGFELD

*

Jézus panasza: csak kevesen nyitják ki rögtön az ajtót, amikor kopogtatok. Mindig van valami tennivalójuk, mielőtt kinyitnának. Soha nem lesznek készen, mindig úgy kell előkészíteniük magukat.

Előbb mindig ki kell bontakozniuk a meglepetésből és a szégyenkezésből, melybe érkezésem hírére kerültek. Szükségük van egy kis időre, hogy összeszedjék magukat, hogy jobb gondolatok és őszintébb érzések támadjanak bennük.

Jól érzik magukat úgy, amint vannak, és nincs az a benyomásuk, hogy valamiben is tartózkodóbbnak kellene lenniük. Megelégedtek azzal, hogy a földön vannak, s egyáltalán nem kíváncsiak máshová.

J. H. NEWMAN

*

Urunk, mi dicsőségünknek tartjuk azt, hogy Krisztust, a mindenség Királyát szolgáljuk; add hát, kérünk, hogy a mennyek országában mindörökké vele éljünk.

ÉVKÖZI 34.

SZOMBAT

„Én vagyok a kezdet és a vég”

Istenünk, mindenség Ura! Te minden hatalmat átadtál Fiadnak, hogy uralkodjék az égben és a földön. Ez a gondolatod volt a kezdet, ennek megvalósulása lesz a vég. Akkor a menny lesz a földre, a föld felemelkedik a mennybe. Ami

a kezdet és a vég között van, az a te országod érlelődése közöttünk és bennünk.

*

„Én vagyok az Alfa és az Omega (a kezdet és a vég) mondja az Isten, az Úr, aki van, aki volt és aki eljövendő: a Mindenható.”

JEL 1, 8

*

Ki nyitja meg a betett könyvet?
Ki szegi meg a töretlen időt
Lapozza fel hajnaltól-hajnalig
emelve és ledűntve lapjait?

Az ismeretlen tűzvészbe nyúlni
Ki merészel közülnk? S ki merészel
a csukott könyv leveles sűrűjében,
ki mer kutatni? S hogy mer pusztá kézzel?

És ki nem fél közülnk? Ki ne félne,
midőn szemét az Isten is lehunyja,
és leborulnak minden angyalok,
és elsötétül minden kreatúra?

A bárány az, aki nem fél közülnk,
egyedül ő, a bárány, kit megöltek,
Végigkocog az üvegtengeren
és trónra száll. És megnyitja a könyvet.

PILINSZKY J.: Introitusz

*

Vére árán megváltva minket, Jézus megvásárolt bennünket saját magának. Az Istenember abszolút Úr: uralkodik az egész teremtésen.

Hogy kinyilvánítsa nekünk szeretetének nagyságát, ránk hagyta a legszebb szavakat, melyek csak emberi szívből fakadtak: „Jöjjetek hozzám, akik fáradoztok és meg vagytok terhelve, és én megenyhítlek titeket.”

Királyunk azonban csak szabad alapon gyűjt össze ben-

nünket: „Ti is el akartok menni?” – kérdezte még apostolait is. Válaszoljunk neki Simon Péterrel: „Uram, hova mennénk? Az örök élet igéi nálad vannak! Mi hisszük és tudjuk, hogy te vagy Isten Szentje.”

E. VOIROL

*

Urunk, szentséges Atyánk, mindenható örök Isten! Te egyszülött Fiadat, a mi Urunkat, Jézus Krisztust örök főpappá és a mindenség Királyává tetted, hogy szeplőtelen áldozatként a keresztt oltárán engesztelésül odaadja önmagát, és véghez vigye az emberek megváltásának szent művét. Részesíts minket az ő országának lelkiületéből, mert az ő országa igazság és élet, kegyelem és szentség, az igazságosság, a szeretet és a béke.

Milyen napra esnek az egyházi ünnepek a „B” olvasmányok éveiben?

Megjegyzés: Minthogy az egyházi év nem január 1-vel, hanem az előző év adventjével kezdődik, a táblázatban feltüntetett I. adventi vasárnapok mindig a megelőző polgári év napját jelölik. Pl. az 1976. egyházi év kezdete 1975. nov. 30.

	1976	1979	1982	1985	1988
Ádvent I. vas.	nov. 30.	dec. 3.	nov. 29.	dec. 2.	nov. 29.
Vízkereszt	jan. 4.	jan. 7.	jan. 3.	jan. 6.	jan. 3.
I. évközi vas.	jan. 11.	jan. 14.	jan. 10.	jan. 13.	jan. 10.
(Jézus keresztsége)					
Nagyböjt I. vas.	márc. 7.	márc. 4.	febr. 28.	febr. 24.	febr. 21.
Húsvét	ápr. 18.	ápr. 14.	ápr. 11.	ápr. 7.	ápr. 3.
Pünkösd	jún. 6.	jún. 3.	máj. 30.	máj. 26.	máj. 22.
Szentháromság	jún. 13.	jún. 10.	jún. 6.	jún. 2.	máj. 29.
Úrnap	jún. 20.	jún. 17.	jún. 13.	jún. 9.	jún. 5.

Az évközi vasárnapok sorozata megkezdődik vízkereszt után (Jézus keresztségének ünnepén). A sorozat megszakad nagybőjt kezdetével és újból folytatódik pünkösd után. Húsvét dátumának változása miatt minden évben változik a nagybőjtöt megelőző és a pünkösdöt követő évközi vasárnapok száma is. Ezért feltüntetjük hány évközi vasárnap van nagybőjt előtt, és pünkösd után hányadik évközi hét következik.

	1976	1979	1982	1985	1988
Nagybőjt előtti évk. hetek száma	8	8	7	6	6
Pünkösd után következő első évközi hét	10.	9.	9.	8.	8.

Mint hogy a könyvben pünkösd, Szentháromság-vasárnap és úrnap egész hetére vannak ünnepi gondolatok, ezekben a hetekben tetszés szerint használhatók az évközi vagy az ünnepi szövegek.

ISBN 963—360—083—9

KIADÁSÉRT FELEL: DR. FÁBIÁN JÁNOS
78/5374. FRANKLIN NYOMDA, BUDAPEST.
FELELŐS VEZETŐ: VÁGÓ SÁNDORNÉ IGAZGATÓ

70,— Ft